

Bernardi Siegfried Albini Explicatio tabularum anatomicarum Bartholomaei Eustachii, anatomici summi

<https://hdl.handle.net/1874/267619>

LIBRARIUM
MUSEI
HISTORICUM
NATURALIS
MUSEI
HISTORICUM
NATURALIS

BARNARDI STEPHEN D. 1875

TABUT 1875

BERNARDI SIEGFRIED ALBINI
EXPLICATIO
TABULARUM
BARTHOLOMAEI EUSTACHII.

BERNARDI SIEGERID ALBINI
EXPLICATIO
TABULARUM
BARTHOLOMAEI EUSTACHII

BERNARDI SIEGFRIED ALBINI

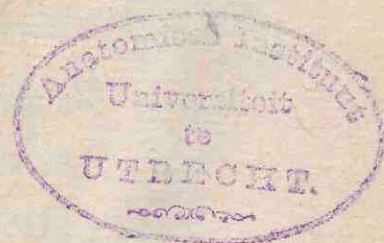
*Medicinae Doctoris, Anatomes & Chirurgiae in Academia Batava, quae
Leidae est, Professoris, Collegii Chirurgici Leidensis Praesidis*

EXPLICATIO
TABULARUM
ANATOMICARUM

BARTHOLOMAEI EUSTACHII,
ANATOMICI SUMMI.

Accedit

TABULARUM EDITIO NOVA.

LEIDAE BATAVORUM

Apud { JOANNEM ARNOLDUM LANGERAK,
ET
JOANNEM & HERMANNUM VERBEEK, } Bibliop.

M D C C X L I V.

Cum Privilegio Praepotentium Ordinum Hollandiae & West-Frisiae.

BERNARDUS SIEGFRIED ALBINUS
AUDITORIBUS SUIS

S. P. D.

Explicationem promissam à me, Auditores optimi, vobis non modo exhibeo, sed etiam dico, dedicoque. Quid enim fieri posset aequius, quam ut ad vos perveniat tota, quam, vobis morem ut gererem, causaque vestra, & suscepi conficere, & absolvi? Ac vos quidem, qui per hos quatuor & viginti annos, ex quo tempore hac in Academia docui, operam mihi alii post alios dedistis, cum satis jam moveri possetis summis illis laudibus, quibus Eustachii Tabulas extulerunt Viri praestantissimi, assidua etiam commendatione mea adducti estis, ut, quando in anatomicis, quorum aliquid in iis continetur, versaremini, in manibus eas semper haberetis. Sed, quemadmodum saepe & multum conquesti estis, impedimentum identidem intulit, & à Tabulis rejecit difficultas intelligendi illa omnia, quae exhibita in iis sunt: quippe cum nudae, absque ulla Eustachii ipsius expositione, praeter vulgatas octo primas, repertae sint, & ut summorum hominum opera, quam ad eas illustrandas contulerunt, adjumento sit in multis, ea tamen in multis quoque, inter quae non pauca sint perdifficilia, passim desideretur. Quo factum est, ut multi olim vestrum, quibus praesentibus atque inspectantibus, corpora hominum pro demonstrationibus anatomicis quotannis secui, & rimatus sum, Eustachii figuris studiose adscripserint, quae tunc vel animadvertabant ipsi, vel à me requirebant: multi, quae in demonstrationibus ipsis laudari à me audiebant, & explanari. Atque ita non pauca quidem paullatim collegerunt, sed tamen tantummodo dispersim. Quamobrem ante multos annos, iis, quos ex vobis tunc temporis Auditores habebam, petentibus, publicis scholis, quas per anni academici decursum hic habemus, Tabulas illas exponere suscepi, brevibusque notis tan-

*

quam

E P I S T O L A.

quam indicem earum perpetuum tradere; quem ex ore meo annotare, annisi sunt: eumque deinde, traditum per manus, adhibuistis, qui insecuti estis, atque ita, ut, cum Anatomen vobiscum tractarem, eum confirmare, & augere, non destiteritis. Fuerunt deinde inter vos, qui, ut describendi labore socios studiorum suorum levarent, conservarentque, quae ipsi quidem interire non debere putabant, consilium edendi indicis illius ceperint. De quo cum ad me referrent, rogare ego eos, ut ab incepto desisterent: deberi enim hoc Eustachio, deberi aestimatoribus ejus, deberi utilitati publicae, ne quid nimium festinanter, ne quid imperfecte agatur: fieri vix posse, ut quae ex ore tradentis sic excepta sint, ac deinde ab aliis aliisque digesta, & aucta, satis habeant maturitatis. Cum instarent; ego, deberi etiam mihi, à quo ista acceperint; deberi vel maxime ab ipsis, qui acceperint. Tunc igitur desiderare se significarunt, ut ejusmodi aliquid ipse emitterem. Ab eoque tempore instare non desierunt, & jure etiam quodam, ut ipsis quidem videbatur, à me contendere, ut, quibus maxime admodum juvari posse studia sua docuerim Tabulis, his ut recte uti possent efficerem. Ne igitur deessem flagitationi eorum, aggressus sum non ad recensenda modo illa, confirmandaque, quae jam habebam collecta; sed etiam ad addenda, quae deficiebant: quanquam satis animo prospiciebam, in multas magnasque me incursum difficultates, indicem aliquem conficere si illa quidem accuratione vellem, quae, non dicam dignitati Eustachii, sed vestro studio, & meae saltem voluntati, aliquo modo responderet. Atque ita etiam evenit, ut praevideram. Figurae videlicet erant alienae, resque & permultas, & varias, inter easque etiam intellectu minime faciles, continebant: & conandum tamen erat, eas non jam alicubi, & ad libitum electis quibusdam in locis, sed ubique, intelligere, & interpretari. Quamobrem minime mihi mirum accidit, tantum me & temporis, & operae, non raro etiam permolestae, ea in re una consumsisse, maximeque in comparandis figuris cum rebus ipsis, atque adeo in excutiendis hominum corporibus, ad invenienda illa, quae minus erant in figuris manifesta

E P I S T O L A.

festa & perspicua, ut certi quid, aut probabilis, proferre de
 iis possem. Quod tamen multo facilius fecissem, nisi efficien-
 dum temporibus illis fuisset, quibus, cum fere sola idonea
 sint ad demortuorum corpora tractanda, ad incidenda ea, &
 Anatomicen ex iis, quod muneris mei ratio postulabat, tra-
 dendam, ut vos optimi testis estis, plane indigui: illis, qui-
 bus, quin praeterea alia multa ex illis iisdem corporibus,
 quod opportunum erat, colligerem, impetrare à me non po-
 tui. Accessit hoc etiam molestiae, quod, cum scrupulus ali-
 quis restabat, ut saepenumero accidit; aut cum confirmare,
 quae animadvertisse me opinabar, cupiebam, ad eundem in-
 frequentibus annis iterum ac saepius redeundum fuerit laborem.
 Et probe memini, nec dissimulo, non pauca me diu torfisse.
 Ne dicam de recognoscendis annotationibus, iisdemque dige-
 rendis: de toties perlegendis scriptis Eustachii, ad aliquid in
 iis quaerendum, quod lumen in tenebris praeferret: de evol-
 vendis antiquorum scriptis, quamvis obscura spe, ad cogno-
 scendum, an ferre aliquid opis possent: de conquirendis, &
 expendendis illis, quae à praestantissimis solertissimisque Viris
 super Tabulis hisce scripta sunt: de conficiendis Tabulis li-
 nearibus, notisque necessariis eis inscribendis: de Tabularum,
 deque tota denique operis editione curanda. Ad quae omnia,
 operosa sane, vix satis temporis ex tot aliis publicis privatisque
 negotiis, quibus distentus fui, furripere potui. Quid multa?
 Rem, ut potui, perfeci. Ex qua opera, vobis libenter prae-
 stita, si quid alii etiam fructus ferent, si quid Eustachii Tabu-
 lae collustrabuntur; id omne debetur vobis, quod auctores
 fuistis, & impulsores. Quamvis autem hic liber serius pro-
 deat in lucem, quam quidem vos, qui me antea audivistis,
 voluissetis; mihi tamen illud perjucundum est, quod, quoniam
 vos ejus expectationem etiam nunc tenere, passim intelligo,
 sperare licet, omnes me & voluntatis meae hac in parte fru-
 ctus, & industriae non perdidisse. Gratulor vobis, hoc in-
 terim spatio non minus dignitate, quam commodis, fortu-
 nam plerorumque vestrum varia ratione crevisse. Qui Me-
 dicinae exercendae vos dedistis, vobis de laude gratulor, de-
 que

E P I S T O L A.

que utilitatibus, quas peritia & industria vestra vobis quotidie comparatis. Ad docendum adhibiti qui estis, vobis gratulor, quod provinciam, quam suscepistis, tam egregie, tantaque cum celebritate sustinetis. Pergite bene de re publica merendo, fortunam vestram magis ac magis amplificare. Et vos, qui litterato otio multa cum dulcedine fruimini: vosque, quibus, etiamsi aliis studiis dediti essetis, meis tamen interesse volupe fuit; pergite jucundissimos fructus studiorum vestrorum capere, & percipere. Vobis autem, qui me cum maxime auditis; & vobis quoque, qui me in posterum audietis, si qui audient: vobis, qui ad eandem laudem, quam superiores illi consecuti sunt, contenditis, eademque comoda spectatis, ut ea res fauste, feliciter, prospereque eveniat, precor. Viam vobis hoc opus promittit expeditiorem, ad hanc partem studii, in quo estis, excolendam. Ipsae equidem Tabulae praeterquam quod accuratae sint, & perspicuae, & summo quodam judicio concinnatae, ac multa contineant, melius quam ab ullo alio exhibita; praeterea etiam esse vobis possunt epitome quaedam iconica, eaque & utilissima & commodissima. Efficereque brevi hoc indice, quem accipitis, conatus sum, ut iis uti facilius possetis. Quod si quaepiam praeterea occurrant, quae animadversione digna esse videantur, ei illa, si placebit, addetis. Ego quidem multa sciens praeterii, quod aut ex figuris ipsis satis superque visa sunt apparere, aut, quae attendantur, minus digna esse; de quibus fieri poterit, ut aliter aliis videatur. Et satis provideo, non defuturos, qui alia atque alia in hisce Tabulis ostendi putent, & contendant, quamdiu Eustachius ipse in ordinem non coget: quamvis tamen rejicere illa nolim, antequam cognoverim. Vos autem usu tractandoque cognoscetis, an satisfactum sit proposito meo, voluntatique vestrae. Volui aliquid quidem efficere certe, quo gratificari vobis omnibus possem; & si quidem quod volui, quodammodo consecutus sum, satis mihi magna jam tributa merces est laborum, & vigiliarum mearum. Valete!

D. Leidae Batav. ciccxlili.

A L B I N I P R A E F A T I O.

Multae earum rerum, quas in his Tabulis Eustachius expressit, perspicuae sunt atque notissimae, quas quivis mediocriter rerum Anatomicarum cognitione imbutus, facile quae sint videat: multae obscuriores, quae difficiles explicatus habeant: quaedam ambiguae, aliquae obscurissimae, quae quid sint, non facile interpreteris. Satis autem apparet plerasque omnes ex corporibus hominum sumtas esse, paucas ex aliis animalibus. Quocirca cupienti mihi intelligere res illas minus faciles, faciendum praecipue fuit, ut eas in corporibus hominum, & illorum animalium, quorum partes videantur exhiberi, diligenter quaererem, ut si quae in iis manifeste invenirentur, omnis eo tolleretur dubitatio, quidnam significant: sin minus manifeste, indicia tamen reperire in corporibus illis studerem, quae ad aliquam conjecturam faciendam pertinere possint. Quod quanquam me potissimum quidem juverit, eo tamen plus in totis his Tabulis visus mihi sum intelligere, quo magis sum modum quo confectae sunt (nisi me fefelli) assecutus. Neque enim, puto, earum rerum, quas in iis exhibuit, imagines omni ex parte exquisitas absolutasque exprimere Eustachius voluit, sed tantummodo certa quaedam notare, quae in rebus illis animadverterit, aut proponere de iis in animum induxerit. Videre illud licet in ipsius Explicatione Figurarum quae Opusculis anatomicis adjectae sunt; idemque etiam in nuper inventis Tabulis haud obscure apparet. Quod tamen ut magis intelligatur, paullo plenius exponam.

Ac primum quidem, quod ad observationes attinet, vide quomodo quae de *magnitudine & altitudine* positus renum observaverat, exhibuerit in Figuris, quae additae Opusculis anatomicis: itemque quae de *glandulis renibus incumbantibus*, quae de renibus tribus, *naturali uno, duobus praeter naturam*: quae de *vase urinario*, de rene ursino, de canino, de papillis renum, de venis & arteriis emulgentibus, de vena sine pari, de venis

A

aliis,

aliis, de musculo mallei, de valvula venae coronariae cordis, de membrana denique quae foramini venae cavae à jecore adscendentis, cum primum haec in dextram auriculam degenerat, praefecta est. Illasque suas observationes accurate figuris exhibuit, atque ita ut figurae descriptioni plane respondeant. Videsne in Figura 1. Tabulae I. Renem dextrum, quemadmodum in Explicatione traditum, esse majorem, quam sinistrum; parte superiore utrumque aequalem fere altitudinem habere, sinistrum enim nonnihil dextro esse elatiorem; inferiore dextrum sinistro esse humiliorem, & hoc evenire propter magnitudinem; cujus causa similiter altior dici possit? Videsne in eadem Figura Glandulam reni dextro incumbentem, forma ei respondentem, majorem esse, quam sinistram? in Figura autem secunda Glandulas illas esse instar placentularum depressas, ac latas? Non opus autem est pluribus illius generis exemplis hoc facere longius, cum plena eorum sit Explicatio Eustachiana. Et in nuper quoque inventis Tabulis figurae sunt, quae aut plane, aut majorem partem respondeant quibusdam locis Opusculorum anatomicorum. Talis est figura *urinarii meatus distributionis* IKLLLLLL Tab. XIII. Est *profundi venae axillaris rami* n Tab. XXVI. N°. 2. & x. x Tab. XXV. N°. 2. & u. u Tab. XXIV. N°. 2. Est ramorum, in quos se interdum scindat vena vertebralis, opp Tab. XXVI. N°. 2. Est venarum lmnop Fig. 3. Tab. XXVII. Est venarum s. t. u Fig. 7. Tab. ejusdem. Est venae, quae azygae munere in sinistro latere fungitur, w Fig. 7. Tab. ejusdem XXVII. Est *Humerariae vices gerentis*, 1 Fig. 8. Tab. ejusdem. Est venarum intercostalium duarum ab utroque latere superiorum, t. t. u. u Fig. 12. Tab. ejusdem. Est Sternomastoidei & Cleidomastoidei, s. t. t Tab. XXXV. Est Recti lateralis capitis, A Fig. 13. Tab. XLI. & Recti interni minoris, z ibidem; & Recti interni majoris, π ibidem. Est *deficientis suturae sagittalis*, d Fig. 3. Tab. XLVI. Est *lambdiformis*, d Fig. 8. Tab. ejusdem. Est ligamenti g Fig. 9. Tab. XLVII. Est sterni Fig. 18. 19. 20. 21. Tab. ejusdem. Est *officuli circa radicem magni digiti manus locati*, e Fig. 34. Tab. ejusdem: & *offis, quo Simiae abundant*, f ibidem. Est *sesamoïdeorum* e. e. e. e. e Fig. 37. Tab. ejusdem. Velis, quaeso, considerare figuras illas, & cum iis conferre, quae ad eas ex Opusculis anatomicis Eustachii adscripti: invenies, quae in his descriptae verbis sunt observationes, illis expressas esse.

Cum

Cum vero ejusmodi observationum figuras efficere non posset, nisi quaedam praeterca, quae ad institutum suum non pertineant, simul cum observationibus illis exprimeret; expressit ea, sed minus curiose. Sic cum renum in *magnitudine & altitudine* differentias in Tabulae I. Fig. 1. 2. & 3. quantum quidem ad renes pertineat, exhibere tantummodo vellet, nec posset nisi ipsorum quoque figuras efficeret; effecit, sed in genere, satis habens quandam eorum formam effecisse: & quam forma diversos effecerit, ut si quis minutius & scrupulosius examinare velit, multas in iis differentias fortasse observet; tamen non nisi generalem quandam formam, nihil aliud, nisi *magnitudinis & altitudinis* diversitatem ostendendi causa, proponere voluisse censendus est. Quo factum est, ut ab his renum formis renes in Tabulis nuper repertis, in his iisdem, quas iis inseruit, Figuris, forma non mediocriter discrepent. Nisi quis fortasse reperiatur, qui istis etiam differentiis aliquid Eustachium significare voluisse contendere velit, ad quas, etsi nihil quicquam de iis vel in Explicatione, vel in Tractatione de Renibus monuerit, pertinere tamen possint quae in Tractatione illa, Cap. 15. agens de *inconstanti vasorum emulgentium dispensatione* scribat; ubi, postquam dixerit, *quae & qualisnam sit haec varia arteriarum venarumque dispensatio, in depictis tabulis huic libello adjunctis, apertissime cerni posse*; addat haec, quae pertinere ad differentias illas renum possint; si enim omnia, quae in illis unico intuitu cuiusvis sub oculos subjici possint, oratione declarare tentaret, non solum longitudine orationis fastidium exhibiturum, verum etiam multo difficilius id executurum ac praestiturum; perspicuum enim esse quanto rectius oculis, quam auribus haec noscantur ac percipiantur. Obstaret tamen, ni fallor, quod nullam talium differentiarum mentionem fecerit, neque in Explicatione, neque in Tractatione de Renibus, ubi de renum figura agit, Capite scilicet tertio; cum videretur aliquid saltem dicturus de iis fuisse; hoc certe, ex tabulis cognosci eas posse. Vereor potius ne plerisque videar in re minime dubia operam frustra insumsisse. Sed erat tamen faciendum, quoniam quod de Renibus attuli, id ad reliquas etiam Figuras pertinet, & aliquo momento esse potest ad illas, quas nudas accepimus, intelligendas; in quibus illius generis multa clarissime video, alia non obscure videre mihi videor.

Aliquas etiam partes non tam ipsarum, quam aliae alicujus rei ostendendae causa exhibuisse videtur; ut glandulas renibus incumbentes in Figura 2. & 3. Tabulae III. de quibus glandularum illarum figuris apparere videtur, quod eas si non tantummodo, at potissimum tamen exhibuerit, ut exhiberet, in secunda quidem Figura *venam quae in glandulam illam inseratur*, in tertia *venam pariter quae inseratur in illam glandulam*, & *unde postea ramus ad membranam pinguem egrediatur*; quae exhibere nisi additis glandularum illarum figuris, ea perspicuitate non poterat. Et quamvis à superioribus magnitudine & forma differant, & in Tractatione de Renibus, Cap. 6. postquam de *longitudine* glandularum illarum, & *latitudine*, & *crassitudine* dixerat, tradat, illa *omnia pro ratione suae figurae*, quum ea una semper non sit, non minimum quoque *variare cerni*: tamen cum de illis nihil moneat in Explicatione hujus Figurae 2. & 3., ut monuit in Explicatione Tab. I. & II.; etiam atque etiam suspicor, glandulas illas in his, de quibus dico, Tab. III. Figuris 2. & 3. additas vasorum supradictorum causa. Atque hoc ideo expendendum propono, ut illos, qui Tabulas nuper repertas intelligere student, magis attentos facerem ad talia quaedam in iis etiam suspicanda, vel potius, cum multa satis manifesta sint, cognoscenda. Nonne enim sic in Tabula nona speciem hominis adumbravit ob hanc solummodo causam, aut, si id fortasse malis, ob hanc potissimum, ut in aperto capite, pectore, ventre, partes in iis contentas commonstraret? Nonne in Tab. XLI. Fig. 1. & 3. faciei una cum lateralis capitis partis speciem, ob hanc, ut inscriptos iis exhiberet musculos? Nonne in Tab. XIX. XX. XXI. XXIII. musculos adumbravit, ossa, alia, totamque adeo figuram, non nisi nervorum exhibendorum causa? Nonne pari modo in Tab. XXII. XXIV. XXVI. causa venarum & arteriarum? & in Tab. XXV. si non omnia, at pleraque tamen omnia? Nonne ossa, partes externas, & quaedam alia, in musculorum Tabulis & Figuris (paucis fortasse exceptis, ut Fig. 13. Tab. XLI.), causa musculorum? Mitto caetera ejus generis. Idemque sine dubio institutum in aliis quoque tenuit, in quibus ita apertum & manifestum non est. Certe ex ipso rursus Eustachio plurima & certissima argumenta sumi possunt ad illud probandum; quorum aliqua in medio proponenda sunt. Sic nempe in Tab. I. & III. & in secundae Fig. 3. & in quartae quinta, dedit quidem
figu-

figuram portionis venae cavae, non autem, puto, dedit causa ipsius; ut eam etiam in Explicatione sua simpliciter indicat: sed cum vellet venarum quae emulgentes vulgo dici solent, ortum à cava exhibere, cum aliarum quoque venularum; non potuit, quin cavae portionem, tantam, quanta ad propositum illud necessaria erat, adderet. Itaque etiam venam cavam in Fig. 1. & 2. Tab. II. longiorem à superiore parte exhibuit, quam in aliis consimilibus Figuris, ad indicandum scilicet *ortum* in prima Figura *venae à cava juxta hepar originem ducentis*, quae *partim dextrae glandulae reni incumbentis corpus perforat; partim superficiem ejusdem perreptat*: in secunda, *venae à cava parum sub hepate ortae*, quae *dextri renis glandulam perforat*. Anne igitur eadem mente in Fig. 3. Tab. XXVII. cavam cum subclaviis addidit, non ipsarum, sed venularum, quae ab iis oriuntur, ostendendarum gratia? Cujus quidem rei necessarium esse non videtur exempla plura addere, cum in oculos per se incurrant.

Quin etiam non pauca sunt, quae addidit, non quia exhibere illa voluerit, aut proposita ratio ita postulaverit: sed quia ad illas partes, quas exhibere necessarium erat, ita pertinent, ut praetermitti aegre possint. Colligere hoc institutum ex ipso haud obscure videmur posse, cum in Explicatione Figurae 6. Tab. VIII. postquam quae volebat indicaverat, addit haec; *caetera quae in hac Figura continentur, ad praesentem Tractationem non pertinent*. Idemque etiam apparet ex re ipsa. Sic cum in Fig. 1. Tab. I. portio aortae & cavae exhibenda esset, simul cum iis radices arteriarum spermaticarum, & mesentericae inferioris, ac venae spermaticae dextrae exhibuit, non aliam ob causam, quam quia vix poterat omittere eas, cum aortae & cavae portiones illas exhiberet, à quibus procedunt: quapropter etiam in Explicatione radices illas tantummodo indicavit. Idem animadvertere licet in Fig. 1. & 3. Tab. II. Eadem ratione in Figura secunda Tabulae secundae exhibuit radices arteriarum spermaticarum, & mesentericae inferioris. Quae cum videamus, anne igitur idem censendum est de tot radicibus similibus arteriarum, venarum, nervorum, quae exstant in Tabulis nuper repertis? & ni de omnibus fortasse, anne saltem de permultis? Confirmare illud magis poterit ipsa Eustachii Explicatio Figurae 1. 2. & 3. Tab. IV., & quinque primarum Tab. VIII.: nam aliquas ejusmodi ra-

dicum simpliciter in Explicatione illa indicat; plerasque, quanquam in Figuris exhibuerit, silentio praeterit.

Invenio praeterea quaedam exhibuisse, quae neque ad institutum suum pertineant, neque etiam ad partes illas, quas exhibere necesse habuit, quanquam pertineant, ita tamen pertineant, quin omittere facile potuisset. Ut potuisset ureterem in Tabulae I. Figuris, & in quinta Tabulae IV. Cum enim in illis Figuris, ut instituto suo satisfaceret, renum quidem figurae necessariae essent, nihil autem figuris opus esset ureterum; poterat integros ab illa parte renes exprimere, etiamsi ureteres, utpote nihil ad institutum suum pertinentes, omitteret, sicut omisit in Tabula XXV. & in Fig. 4. Tab. XII. quae est ipsa quinta Tab. IV. in qua addidit.

At contra multa, quae videri possint praetermittenda non fuisse, praetermisit tamen, eo quod ad rem suam non pertineant. In Fig. 2. Tab. I. & in Fig. 2. Tab. III. praetermisit arteriam mesentericam inferiorem. In Fig. 5. Tab. IV. praeter mesentericam illam, etiam utramque spermaticam, itemque venam spermaticam dextram. Putandum autem non est, significare eo voluisse, quod inciderit in corpora, in quibus revera defuerint; quia profecto de re tam rara admonere Lectorem non omisisset. Neque putandum praetermisisse per errorem, quem emendaverit in Tabulae XII. Fig. 3. 12. 4., quae respondent supradictis. Quis enim facile sibi persuadeat, errasse in re tam nota, tam obvia. Praetermisit haud dubie in Tab. I. III. IV., quia nihil ad rem suam attinebant. Addidit in Tab. XII. fortasse quia etiamsi ad rem suam nihil attinerent, melius tamen sit simul cum aorta & cava exhibere: & fortasse etiam quoniam pronum erat addere; de caetero non ita magnopere ad haec attentus. Eadem ratio praetermissae arteriae coeliacae & mesentericae superioris in Fig. 1. 2. & 3. Tab. I. & in Fig. 3. Tab. II. & in Fig. 1. 2. & 3. Tab. III. & in Fig. 5. Tab. IV. At in Fig. 1. Tab. II. cum arteria diaphragmatica sinistra exhibenda esset, coeliacam & mesentericam superiorem, fortasse quia proximae diaphragmaticae illi sunt, addidit. Talia autem etiam in Tabulis nuper repertis occurrunt. Nam ne dicam de Tab. XII. Fig. 1. 3. 7. 9. 12. 10. 4. quae sunt 1. 2. 3. Tab. I., 1. 2. 3. Tab. III., 5. Tab. IV., in quibus Tabulae XII. Figuris arteria coeliaca & mesenterica superior pariter praeteritae: in Tab. XIII. praeterita coeliaca cum mesenterica utraque. In

zygomate Fig. 1. & 3. Tab. XLI. & in Tabulis aliis, praeterita futura.

Juvabit autem, & proderit, eorum, quae dixi, exemplum in una eademque Figura subjicere, simulque expendere Eustachii in ea propositum ac rationem. Ad quod idonea erit prima Tabulae I. In ea, ut ex ipsius Explicatione cognoscimus, exhibere voluit de renibus primum haec: *dextrum majorem, quam sinistrum; parte superiore utrumque fere aequalem altitudinem habentem, sinistrum tamen nonnihil dextro elatior; inferiore dextrum sinistro humiliores, quod eveniat propter magnitudinem; cujus causa sinister altior dextro dici possit.* De glandulis renibus incumben- tibus haec: *forma, figura, & substantia renibus respondere: dextram majorem, quam sinistram.* De venis emulgentibus haec: *dextram humiliores, breviores, & magis obliquam, quam sinistram: itaque sinistram altius ortam, longiorem, & minus obliquam, quam dextram.* De quatuor aliis venis haec: *Venulam ortam à dextra parte cavae venae supra emulgentem, & in pinguem dextri renis membranam distributam. Venulam vel à cava, vel à suprema parte emulgentis dextrae ortum ducentem; quae partim in septum transversum, partim in glandulam reni dextro incumbentem, partim in supernam regionem substantiae renis distribuitur. Venulam à superiori latere sinistrae emulgentis venae in medio ductu natam, quae distribuitur partim in septum transversum; partim in glandulam reni sinistro incumbentem; partim in superiorem regionem pinguis tunicae renis. Venulam originem ducentem à superiori latere emulgentis sinistrae juxta renem, disseminatam in inferiorem partem pinguis tunicae ejusdem.* Denique voluit venae seminariae sinistrae ortum ab emulgente. Atque illa etiam omnia plane in Figura expressa videmus. Expressere autem nequivit, nisi simul & renum quandam speciem, & glandularum renibus incumbentium, & venarum exprimeret, eaque cum lineis extremis definiret, tum lumine atque umbris sic satis distingueret; in quibus frustra aliquid praeterea quacras, cum perfectam omni ex parte illarum partium speciem tradere non instituerit, sed tantummodo illas suas observationes, praeter quas etiam de partibus illis nihil addit in Explicatione. Cum vero venas supradictas exhibere sine cava non posset, quoniam ab ea oriuntur aliquae earum; addidit ejus portionem. Commodissime praeterea addidit arterias emulgentes, quoniam ad renes cum venis

pertinent: cum iis autem aortae portionem, quoniam oriuntur ab ea; cavae praeterea comitem. Et cum illam partem aortae & cavae exhiberet, unde procedunt arteriae spermaticae, inferior mesenterii, & vena spermatica dextra; addidit radices earum. Renibus ureteres addidit, cum ad eos pertineant. Istae autem partes quasi secundariae sunt in Figura, sicuti eas etiam in Explicatione solummodo indicavit, & nominavit. Quapropter etiam in quibusdam earum incuriosior esse potuit, & fuit. Profecto arteriam inferiorem mesenterii minorem exhibuit, quam alterutram spermaticam; ut quoque in Fig. 1. Tab. II. & in 1. 3. 4. Tab. XII. Quod neque per errorem, neque data opera fecisse putamus. Non per errorem, quia errare in tali re tantopere non potuit: non data opera, quia haud dubie admonuisset. Sed, puto, quia parum aut attentus, aut curiosus fuit in re ad propositum suum non pertinente; quemadmodum non aliam pariter ob causam omittere hac in Figura arteriam coeliacam & mesentericam superiorem potuit. Quam incuriosus autem quibusdam in rebus fuerit, infra pluribus dicetur. Ex quibus judicari potest, quam recte sibi ex Tabulis Eustachii mensuras capacitatis quarundam arteriarum, tanquam si accuratissimae essent, Viri docti assumserint, & maxime cum assumserint arteriarum talium, quae inter secundarias Figurarum partes numerandae sunt. Atque haec de Figura ista, ut exemplo eorum, quae ante dixi. Ad cujus similitudinem & rationem etiam reliquas Opusculis anatomicis additas, perfectas esse, facile ex iis intelligetur. Idemque institutum in Tabulis nuper repertis haud obscure, nisi vehementer fallor, apparet.

Sed ad eas penitus intelligendas, indicanda est Eustachii ratio in concinnandis figuris, quae ex figuris ipsis colligi satis superque posse videtur. Eoque magis indicanda est, quoniam à communi Anatomicorum ratione discrepat, quorum consuetudo haec esse solet, ut postquam partes in corpore demortui detexerint, ac legitime disposuerint, earum figuram sic simpliciter in tabula efficiant, aut effici curent, ut tota similis illis sit, illudque plane, quoad fieri possit, exhibeat, quod ante oculos positum est ad imitandum; quemadmodum propositum aliquod exemplar pictores in totum, ut propositum est, imitantur. Eustachius autem, ut summatim dicam quod sentio, observationes ex corporibus sumtas, in figuris exhibuit cum ratione,

tione, simulque clare, simplici quodam modo, non nisi id, quod volebat, exprimente, absque ulla quam pictores & sculptores dicunt artem. Quae omnia singillatim illustrare, & partim exemplis, partim rationibus, probare conabor.

Certa quaedam in genere ratio est qua concinnavit figuras, quae difficulter exponi verbis & accipi potest; exemplis autem potest. Eamque plane ante oculos ponit Figura 3. Tab. XLI. ad quam efficiendam, nequaquam oculis pictoris proposuit (non potuit enim) caput hominis tale, quale exhibet, ita maximam partem integrum, una tamen cum musculis aliquot tanquam in superficie exstantibus, & inter eos etiam aliquibus, qui in profundiore parte faciei delitescent: verum capitis primum quandam figuram separatim effecit, eique deinde ex dissecto capite musculos, quos volebat, suis inscripsit locis. Ac sic pariter in Tabula IX. figuram hominis effecit, eique ex inciso demortui corpore inscripsit tres ventres apertos, una cum partibus, quas continent. Simili modo concinnavit musculorum Tabulas primas, XXVIII. XXIX. XXX. XXXI. & XXXII. adhibendo figuram hominis pro fundamento, & ad ejus normam ex corporibus describendo musculos, ligamenta, ossa: quod etiam magis dilucidum reddunt istarum figurarum manus & pedes, utpote integram manuum & pedum formam exhibentes cum inscriptis musculis & tendinibus. Ubi vero musculos exhibere voluit, qui magis ab exteriori corporis ambitu distant, sceletopotissimum ut fundamento usus est, atque ei illos, ut cui adjacent, suis quosque in locis inscripsit: quemadmodum Tab. XXXIII. XXXVII. XXXVIII. XXXIX. Fig. 1., in quibus tamen etiam faciei, & manuum, & pedum figurae quaedam, quibus musculos inscripsit, & ossium quaedam lineamenta. Quin etiam sceletopotissimum solos inscripsit musculos exteriores, ut Tab. XXXIV. & XXXV.: quos ita cum sceletopotissimum, ut exstant in istis Tabulis, oculis pictoris subicere nequivit. Et musculos quoque cranio ac syntaxi vertebrarum colli inscripsit in Fig. 13. Tab. XLI. Ad nervorum & venarum arteriarumque ramos, quos subcutaneos dicimus, exhibendos, rursus figuram hominis pro fundamento adhibuit, & ad ejus normam in Tab. XXI. XXII. XXIII. descripsit per corporis ambitum musculos, ossium quasdam partes, aliaque, quae statim sub integumentis communibus posita sunt; & majorem etiam

etiam partem retinuit pedum & manuum formam: atque illis figuris inscripsit nervos, venas cum arteriis. Ex quo intelligi etiam potest ratio, qua confecisse videtur figuras Tab. XIX. XX. XXIV. XXV. XXVI. In Tab. XIII. vasa inscripsit reni, utero, vaginae, vesicae. Ad encephalum spinamque dorsi rettulit nervos in Tab. XVIII. Fig. 2.: ad encephalum in Fig. 1. 3. 4. 5. Atque haec exempla plus etiam satis ostendunt, quomodo cum ratione & iudicio figuras composuerit.

Quin etiam apparet, quod figuras alias simpliciores, in quibus partes partibus inscriptae non sunt, ita cum ratione effinxerit. Ita plerasque omnes Tabulae XXVII. de cujus prima & tertia decima hic solummodo dicam, quia longum est, neque necessarium, dicere de omnibus. In prima igitur systema vasorum hepatis, in decima tertia pulmonum, cum ex iis, quae anatomica dissectio ostendebat, cum ex iis, quae cognitio docebat, cum ratione effinxit, & ita quidem, ut in hac figuram pulmonum, in illa hepatis, systemata illa referant. Ita & concinnare potuit eximias illas nervorum Figuras Tabulae decimae & octavae, quas tales, quales in Tabula exstant, ante oculos positas delineatori fuisse, nemo, puto, in re anatomica, & in concinnandis figuris, vel mediocriter exercitatus, opinabitur.

Et quod non temere, sed ratione & consilio figuras suas effecerit, apparet etiam ex eo, quod inter eas aliae aliis respondent, & aliae quoque continuationes sunt aliarum. Quod ipsius artificium postquam animadverti, multum mihi adjuvamenti accessit ad Tabulas intelligendas, eamque ob causam operae pretium est illud ostendere. Et primum ostendam in illis, quae vel me non monente in oculos facile incurrere possunt. Sic Tab. XXX. & XXXI. sunt altera alterius pars averfa. Sic XLIII. & XLIV. Sic Tab. XLVII. Fig. 26. & 27. itemque 28. & 29. itemque 30. & 31. itemque 25. & 32. itemque 33. & 36. denique 34. & 35. Sic Tab. XXI. & XXIII. Sic Tab. XI. Fig. 8. & 9. Sic Tab. XVI. Fig. 1. & 2. Sic Tab. XII. Fig. 2. & 5. Sic fere Fig. 1. & 3. Tab. XV. Sic maximam partem Tab. XXIX. & XXXII. Magnam partem Tab. XXXVII. & XXXVIII. In universum, maximamque partem, XIX. & XX. In universum XXIV. & XXVI. Similiter Tab. X. Fig. 1. & 3.

Sunt deinde, quae aliae aliis, quanquam diversae sint inter se,

se, respondeant positu: ut respondet musculorum prima primae sceleti, hoc est, vigesima & octava quadragesimae tertiae. Sic maximam partem trigesima quarta vigesimae nonae. Sic trigesima quinta trigesimae secundae. Sic hepatis Fig. 3. Tab. XI. systema vasorum hepaticorum Fig. 1. Tab. XXVII. Sic mesenterio Fig. 2. Tab. XI. in universum respondet systema vasorum mesentericorum Fig. 2. & 4. Tab. XXVII.

Quaedam praeterea Figurae serie quadam aliae aliis quasi continuatae sunt. Ut sunt quatuor primae Tab. XV.: quarum series haec, 1. 4. 2. 5. Sic ejusdem Tabulae 3. & 6. Sic 3. 4. 5. Tab. XVII. Sic 2. 3. 4. Tab. XXXIX. Sic 2. 3. 4. 5. 6. 7. Tab. XL.: rursusque 8. 9. 10. 11. 12. Sic 1. & 3. Tab. XLI.: & rursus 8. & 11. Sic 4. & 6. Tab. XLII. Sic 3. 6. 7. 8. Tab. XLVII. Sic, quantum ad partes inferiores, 1. & 3. Tab. XII.

Est quoque separatim vasorum & nervorum quaedam ex aliis Figuris in aliis continuatio. Est primum manifesta in ambitu Figurarum: ut Figurae 1. & 2. Tab. XVI.: ut Tab. XXI. & XXIII. Deinde etiam minus primo intuitu manifesta, at ubi expendis, evidens & artificiosa. Sic est arteriae hepaticae Fig. 2. & 4. Tab. XXVII. continuatio in Fig. 1. per hepar & cistam fellis: parique ratione venae portarum. Sic, si examinare velis, in Fig. 2. & 8. Tab. XL. invenies continuationes vasorum choroidis, ex postica parte in priorem, & ex priori in posteriorem; & ita quidem, quemadmodum plene exhibitum est in Fig. 11. Sic nervus spinalis recurrens Tab. XX. N°. 2. a, est continuatio ejusdem nervi Tab. XIX. N°. 2. f. Et nervus cui S in dextro crure inscripsi Tab. XXI. N°. 2. est continuatio illius, cui 12. Tab. XIX. N°. 2. Sic vena h, & vena & arteria k Tab. XXIV. N°. 2. sunt continuationes, illa venae a Tab. XXV. N°. 2.: hae, venae & arteriae z Tab. ejusdem. Sic venae & arteriae μ . μ Tab. XXIV. N°. 2. sunt venarum & arteriarum τ . τ Tab. XXVI. N°. 2. Mitto caetera ejus generis, quae annotavi in explicatione Tab. XIX. XX. XXI. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVII. XL.

Multa etiam inveniuntur, quae non plane de integro effinxit, certe non videtur effinxisse, sed ex aliis Figuris in alias transtulisse. Quemadmodum ex prima sceleti figura, quae Tab. XLIII. continetur, haud dubie in XXXIII. transtulit compagem thoracis cum claviculis, aliaque. Ac sic pleraque sce-

leti ex Tab. XLIV. Fig. 1. in Tab. XXXIV. Multa ex Tab. XLIII. Fig. 1. in Tab. XXXV. Similiterque in aliis. Sic uteri & vaginae figurae duae, altera Tab. XIV. Fig. 2., altera Tab. XIII. satis similes sunt inter se, ut videri possit figura altera in alteram Tabulam translata. Sic pulmonum figurae in Tab. XV. Fig. 3. & 6. Sic uterus, tubae Falloppianae, vasa spermatica, ligamenta uteri rotunda cum vasis suis, Fig. 1. Tab. XIV. majorem partem, & in universum sumpta esse videntur ex Tab. XIII. Sic cor cum auricula dextra, vasisque, Fig. 2. Tab. XV. satis respondent Fig. 1. Tab. XVI. Sic portio cordis, cavae inferioris, venae coronariae majoris, Fig. 6. Tab. XV. respondent Fig. 2. Tab. XVI. Cor cum aure dextra & vasis suis Tab. XXV. respondet Fig. 1. Tab. XVI. & Fig. 2. Tab. XV.

Jam vero illud, quod dixi, expressisse omnia simplici quodam modo, nulla, quam pictores & scalptores laudent, arte; illud, inquam, ex ipsis constat Tabulis. Itaque etiam peritiorem artis, & qui artem tantummodo spectabat, neminem adhuc unum offendi, qui eas laudaret. Mirari potius omnes, in tanto apud nos honore esse, cum habeamus Vesalianas, insigni adeo artis praestantia ad omnem memoriam commendatas. Sordere prae Bidloianis, quae illa tam speciosa, & pictoris Laireffii propria luminis & umbrarum gratia & dignitate, intuentes alliceant. At audivimus tamen homines imperitos, artisque pictoriae rudes ignarosque, aut quos occaecaverat praeconcepra de Eustachio opinio, audivimus alios laudantes linearum extremarum, quibus descriptae partes sunt, pulchritudinem, alios luminis & umbrarum nescio quam praestantiam, alios sculpturae elegantiam. Profecto neque accuratam & artificiosam partium symmetriam & formam, neque linearum extremarum dignitatem aut elegantiam, neque luminis & umbrarum artem aliquam, neque naturae ipsius subtilem quandam imitationem, neque omnino quicquam eorum, quae ars habet inprimis laudabilia, in iis videmus. Atque ita sane non videmus, ut eorum omnium nihil non modo non affectasse, sed ne curasse quidem videatur; alioquin non commissurus, ut, cum tam severus & gravis Vesalii censor fuerit, figuras efficeret, & eas quidem haud dubie magnam partem contra Vesalium; quae, quod ad artis laudes attineat, cum Vesalianis nullo modo sint com-

pa-

parandae. Satis habens, observationes anatomicas veras & certas simpliciter exprimere, plus artis, quam ad id satis perspicue exequendum requirebatur, non adhibuit, cum Vesalio, cumque posterioribus, non de artis, quibus observationes anatomicae exprimantur, palma contendens, sed ipsis certans observationibus. Et certe si alterutro est in figuris anatomicis cendum, hoc est, aut veritate & perspicuitate rerum, quae exhibeantur, aut arte qua exhibeantur, cendum potius arte, quippe cum figuras praesertim propter res, quas exprimant, expetamus, non propter artem, qua exprimant. Quocirca multo hercle laudabiliores sunt Eustachii hae figurae, in quibus res exquisitae, ars nulla; quam aliorum, quae arte quidem superiores sunt, inferiores autem rebus illis quae ad anatomen spectant. *Quamquam* tamen illas imprimis laudare non verear, quibus res & vere accurateque ac perspicue exprimantur, & simul quanta maxime possit arte.

Cum vero pleraeque figurae Eustachii impolitae sint, tum in primis rudiore plerumque modo expressae res illae, quas aliarum causa exhibuit, ut multae etiam ex eo haud ita aegre internoscantur. Rudior figura hominis Tab. IX. Rudis figura capitis Fig. 1. 3. 5. 8. 11. Tab. XLI. Rudis ossium in pedibus extremis Tab. XXXIII. XIX. XXV., & in manibus Tab. XXIV. Rudis multorum muscutorum in Tab. XIX. XX. XXV. XXVI., aliis. Intervalla inter musculos, partesve alias, ita saepe rudia, ut nihil nisi intervalla significant: exemplo sit Tab. XXVIII. Atque ex his quaedam etiam plane incuriose indicata, ut nisi hoc attendas, aut obscurissimus videatur, aut falsus. Sic in Tab. XXVIII. ossa tibiae à pedibus extremis non distinxit. In Tab. XXI. ab Extensore longo digitorum pedis dextri tendines nulli per pedem extremum excurrunt: neque in Tab. XXIII. manu dextra ab Extensore communi digitorum, proprioque auricularis, per manum illam. Cujusmodi sane multa passim occurrunt.

At quam plane tamen & perspicue expresserit res illas, quas in primis volebat, ex iis figuris, quarum Explicatio ab ipso relicta in manus nostras pervenit, habemus cognitum; in quibus tam evidenter apparent illa, quae indicat in Explicatione, ut nihil possit supra: quorum exempla in principio attuli. Unde colligi satis potest, non minus perspicue in Tabulis nuper repertis animi sui sensus expressisse;

fe ; praeterquam etiam quod loca , supra pariter à me ex Opusculis anatomicis allata , quibus aliquot figurarum interpretatio continetur , id tam manifeste confirment.

Jam porro animadvertimus , fuisse Eustachium figuras suas ex hominibus junioribus. Quod ne dubitare possimus , magno , ni fallor , argumento est sternum in figura sceleti Tab. XLII. , sex scilicet constans partibus osseis , ita ut describit in Examine ossium. Tale enim est juniorum , taleque se invenisse in hominibus , qui *ad quartum decimum* , aut *decimum octavum annum usque vixerant* , tradere in Examine illo videtur : in quo cum docuisset , *puerulorum Sternum in prima generatione totum cartilagineum esse : ubi autem in os formari incipiat* , natas in eo osseas partes *cartilagine undique comprehensas* , quasi *plurimum in tabula nodorum speciem prae se ferre* : ac tandem *ad summum sex tantum particulas* , transversa linea à costarum cartilaginibus protracta , *Sternum incisas obtinere* , quibus adnumeret etiam illam , quae *Mucronatae cartilagini sit praeposita* : hoc , inquam , cum docuisset , subjicit paullo post ; illud ita se habere in publico Gymnasio se ostendisse , multis Sternis ante oculos omnium positis , non solum puerulorum , sed etiam illorum , qui *ad quartum decimum* , ac *decimum octavum annum usque vixerant*. Nam cum dicat , *ad summum sex tales particulas obtinere* , ultimi autem aetatis eorum , quorum *Sternis ante oculos positis ostenderit* quod tradiderat , termini , quos memorat , *annus sint quartus decimus* , ac *decimus octavus* ; credibile est , hoc voluisse , illius aetatis hominum fuisse sterna illa , quae ex sex talibus *particulis* constare ostenderit. Et cum sternum sceleti Tab. XLII. è sex talibus *particulis* omnino constet , indicatur eo , etiam sceletum illum aetatis illius esse. Cumque praeterea non ita multo post in ossium illo Examine dicat , *de numero ossium Sterni in adultis pauca addere oportere* , tradatque , *esse varium* , & *modo quatuor* , *modo tria eorum apparere* ; sex autem exhibeat in sceleto Tab. XLII. ; concludi ex eo posse videtur , sceletum illum adulti , quam dicit , aetatem nondum attigisse. Adde quod in adultioribus tria inveniri soleant. Praeterea autem epiphyyses , quas in ossium figuris distinxit , eorum aetatem juniorem declarant , hoc est , illam , in qua quamvis ad plenum quidem magnitudinis suae maxime incrementum , nondum tamen ad plenam pervenerint perfectionem. Quin etiam tota ossium figura magis est juniorum ossibus

simi-

similis. Vides & os multiforme in Fig. 14. Tab. XLVI. in tria divisum esse, ut est in juniore: nisi quis velit, hanc figuram additam ad ostendendam divisionem illam, quae in juniore aetate animadvertitur: sed tamen multiforme Fig. 12. cum ejusdem magnitudinis sit, ejusdemque etiam in universum formae, integrum est. Sceleti autem, quibus muscoli adscripti, cum juniorum hominum sint, ut ex divisione sterni, epiphysibus, habitu, judicavimus; credibile est, adscriptos illis musculos pariter esse juniorum; praeterquam quod idem illud ex ipsa musculorum figura haud obscure colligamus. Viscera quoque juniorem aetatem referunt. Fig. 4. Tab. XI. junioris hepar, quam adulti, magis refert. Juniori maxime similis ventriculus Fig. 1. & 3. Tab. X. Caetera praeterco. Ipse autem de venis, quas exhibuit Fig. 3. Tab. XXVII. tradit in Tractatu de vena sine pari, in puerulis non modo ejusmodi vasa, sed & alia multa, quemadmodum Mesenterii, quae exhibuit Fig. 2. & 4. Tab. XXVII., clarius, quam in adultis cerni.

Nec praetereundum, non paucas exhibuisse, quas in quibusdam partibus invenit varietates: ne quis existimet, voluisse, omnia quaecunque exhibuit, in omnibus talia existere, qualia exhibuit. Inter eas etiam sunt rara inventu, sunt rarissima. Ita in Tabulis parvis passim fecisse videmus. Ita etiam fecit in nuper repertis, in quibus aliquas varietates ipso interprete cognoscimus, & non modo ex parvis Tabulis translatas, ut in Tab. XII.: sed alias quoque. Cujus generis sunt in Tab. XXVI. venae vertebrales, quarum *major* (pp) *sextae Vertebrae* colli *foramen penetrat*, *minor* (o) *vero septimae*, quo pertinere locus potest, quem ex ossium Examine adscripsi in Explicatione. Est quoque *Venae Humerariae vices gerens*, l Fig. 8. Tab. XXVII. quam describit in Tractatulo de vena communi profunda brachii. Est *Vena Humeraria*, quae ita ipsi exilis quandoque occurrit, ut nisi animum una cum oculis diligenter advertisset, se prorsus effugisset, g, ut videtur, Fig. 9. Tab. XXVII.; quam describit in eodem mododicto Tractatulo. Est *deficiens sutura*, quae *sagittam imitatur*, d Fig. 3. Tab. XLVI. de qua in Examine ossium. Est *os*, quod *Λ literam imitatur*, *gemina sutura circumscriptum*, ccd Fig. 8. Tab. XLVI. de qua in eodem ossium Examine. Sunt ossis hyoidis *Additamenta*, quae cum *apophysibus styloideis conjunguntur*, Fig. 14. & 15. Tab. XLVII.

XLVII. de qua pariter in Examine ossium. Sunt, de quibus in eodem Examine, sterna Fig. 18. 19. 20. 21. Tab. XLVII. Alia quoque nonnulla, de quibus nihil Eustachius, annotavi in Explicatione.

Et exhibuit quoque, de quibus ipse scripsit in Examine ossium, se *miraculum se videre existimaturum, si quis sibi ostenderet.* Id nempe se existimaturum scripsit, *si quis calvariam sibi ostenderet, in qua (puta ob capitis eminentias depravatas) aut Coronaria Sutura, aut ea, quae Δ literae similis est, deficeret, aut illam inveniret, in qua utrisque his deletis, duae lineae, altera secundum Capitis longitudinem, altera secundum Aures protracta, instar X calvariam interfecant;* quam appellat *commentitiam Calvariae fabricam, quam (qui nempe Hippocratem & Galenum sedulo reprehendere studeant) similiter atque veteres Anatomici, solute describant:* & tamen exhibuit tribus Figuris, 10. 15. & 17. Tab. XLVI., respondentibus totidem Vesalianis, 2. 3. 4. Cap. 5. Lib. I. de Hum. Corp. Fabr.; ad quarum haud dubie exemplum exhibuit, non quod videatur tales calvarias vidisse, sed, puto, illustrandae descriptionis suae & controversiae illius causa. Praeterea etiam ex Vesalianis tabulis in suas transtulisse videtur Figuram 3. Tab. XLII.

Praeterea ad ea, de quibus dixi, juvare nos posse ad sensum Eustachii cognoscendum, hoc etiam adjungendum est, multa procul dubio in Tabulis ejus contineri, de quibus veteribus cum sui temporis recentioribus controversia erat: multa praesertim, quae spectent ad illa, de quibus à Galeno Vesalius dissentit: & multa quidem contra Vesalium, multa quoque, quae ipse dicturus esset non animadversa fuisse ab aliis, aut non descripta, non picta. Cujus existimandi copiam dare non modo ille ejus animus potest, quo Opuscula sua conscripsit; sed certius etiam argumentum praebere Explicatio figurarum, quae cum Opusculis illis exstant. Partim Pinus quoque confirmat in Carmine: *Bartholum, procacem fastum, & dicta refellere impudentis Vessali, methodum docentem notandi quaque in particula situm, figuram, structuram, numerum, ordinem, atque nexum.*

Quarundam denique figurarum interpretationem invenimus in Opusculis anatomicis. Atque utinam inveniremus in iis plura, quae ad has Tabulas pertinere possint, ad obscuriora praesertim earum loca! Sunt certe, quae non facile quis intel-

telligat, nisi ipso interpretante Eustachio, aut certe adjuvante. Sic haud scio an ita promte intellexissemus Fig. 11. & inprimis 8. Tab. XXVII. nisi explicuisset alibi Eustachius. Certe uti Amplissimum Lancisium undecima *diu incertum, dubiumque detinuit*, donec forte fortuna in syntagma de Vena, quae Azygos dicitur, inciderit, & ex antigrammate 12. *perspicuum lumen ad obscuram hanc rem illustrandam acceperit*: ita me octava, etsi haud absimile quiddam in cadavere semel inveneram; donec animadverterim clarissimum Eustachii locum in Tractatulo de vena communi profunda brachii.

Nunc cum mihi jam satis dixisse videar de iis, quae utilia & necessaria sint ad illa, quae hisce Tabulis continentur, intelligenda, tempus erit de iis dicere, quae praestiterim, aut potius quae praestare conatus fuerim.

Breviter summamque, quid quaeque earum rerum sit, quas in Tabulis expressas videmus, tradidi. Non addidi descriptionem plenioram, quia aut describenda fuissent quae in figuris ipsis manifeste apparent, ut magnitudo, figura, situs, connexio, caetera ejusmodi: aut addenda, quae non apparent. Quorum illud supervacaneum visum est, eo quod nihil attineat verbis declarare illa, quae diligentior quisque ex figuris ipsis facile cognoscat. Immo si omnia, quae in Tabulis unico intuitu cuivis sub oculos subjici possunt, oratione declarare tentarem, non solum longitudine orationis fastidium exhiberem, verum etiam multo difficilius id exequerer ac praestarem; perspicuum enim est quanto rectius oculis, quam auribus haec noscantur & percipiantur: ipsius Eustachii verba ista sunt, quibus hic utor, ex Cap. 15. Tractationis de Renibus descripta. At dicas, ille tamen ipse Eustachius in Explicatione illarum ipsarum Tabularum, de quibus illa profert, alia quidem simpliciter indicat, alia autem describit plenius; & plenius quidem illa, quorum in primis causa figuras illas confecit. Ita est: at imitari non potui, non certe ita, ut cuperem, ut deberem, ut praeivit ipse. Quod sane fateri non erubesco, si modo fatendum est, neminem unquam inventum iri, qui Tabulas hasce ita interpretetur, ut ipse interpretaturus fuisset Eustachius. Profecto etsi res ipsas, quae in iis exhibitae sunt, intelligere fortasse plerasque possimus, & in multis quoque ipsum Eustachii propositum satis videamur assequi; nulla tamen spes est, ita illud plane assequendi, quin aut aliqua, aut etiam multa

dubitatio superesse plerumque possit, volueritne, quod putemus, nec ne. Quod sane apparet ex Tabulis, quae Opusculis anatomicis additae: quas qui seposita, & nihil quicquam juvante, Eustachii Explicatione, suo Marte explanare aggredetur, fieri aliter non posse intelligeret, quin ab Eustachii proposito passim discreparet. Et si conari tale quid ad Eustachii mentem voluissem, plenius fortasse descripturus fuisset, quae ipse simpliciter indicaturus: ipse quae descripturus, simpliciter ego indicaturus: & si quae etiam eorum, quae descripturus fuisset, descripturus & ego fuisset, casu tantummodo factum fuisset, si id satis ad mentem ipsius fecissem. Et multo etiam minus ad illustrandas figuras addere volui, quae in figuris non apparent, etsi potuissem multa, & Eustachius etiam praeiverit in Explicatione Tabularum parvarum; ut in Explicatione Fig. 5. Tab. IV. ureteris addidit originem, & quaedam de vasis renis inferioris, quae non exstant in Figura. Quae cum ita sint, hoc unum mihi, certiora tradere quam maxime cupienti, superesse credidi, ut res, quae apparent, simpliciter indicarem, nisi quod pauca quaedam adjecerim, quae ut figurae aliquae melius intelligerentur, praeterire commode non potui. Satis mihi sit, hunc tantum Tabularum thesaurum ad usus Anatomes Amatorum & Cultorum quodam modo accommodasse, quo frui eo interea dum aliquis ab Eustachio relictus commentarius (si quis modo alicubi) latebit, sic satis possint.

At fortasse satis à me omnium expectationi factum non erit, eo quod proposuerim quidem, quid quaeque in Tabulis expressa res sit, oportuisset autem praeterea, quare illud esse censenda sit, ostendere. Quod sane ostendere si instituissem, quam non mihi modo operosam & taedii plenam rem aggressurus fuisset, sed etiam quam parum necessariam, cum multa per se satis manifesta sint, & pleraque etiam alia Anatomie ipsa ostendat, confirmet. Ubi tamen scrupulus aliquis residere visus est, subjeci rationes quasdam interpretationis meae: & studiosius quidem, ubi in rebus non omnino manifestis dissentendum mihi fuit à viris gravibus. In antecessum autem illa, quae fortasse objicientur, cum tanta ingeniorum sit varietas, quis mortalium diluat? Potui alicubi falli, ut humanus: potui, quia vehementer occupatis meis temporibus haec congeffi, quia multa perdifficilia fuerunt.

Hoc

Hoc tamen scio, hoc ne quis dubitare velit rogo, dedisse me saltem operam, ne quid temere & inconsiderate affirmarem. Utinam modo ita omnia recte & ad veritatem interpretatus sim, ut nihil praetermisi, quantum eniti potui, quin quid sint perspicerem!

Quia perpetuum indicem tradere susceperam, non potui quin multa in eo annotarem, quae minime obscura sunt; multa, quae videri possint non egere interprete; multa, quae momentum non habere. Neque tamen diligentia nimis scrupulosa indicavi omnia quaecunque expressa apparent; quam primum institueram nihil in totis Tabulis intactum praeterire: & talem etiam indicem jam fere confeceram, cum ecce facti poenituit, mutatoque consilio, rescidi deinde plurima, ne inutilibus notis Tabulas ipsas obscurarem, simulque Explicationem praeter omnem necessitatem interrumperem. Et an operae quidem pretium fuisset indicare ad rem non pertinentia eademque notissima; ut partes exteriores corporis in Tab. IX., aliisque? An, indicare manifesta omnibus; ut intestini coli quas dicunt cellulas in Fig. 2. 4. 5. Tab. X.; ut intestinis similem cerebri faciem quandam in Tab. IX. XVII. XVIII.? & praesertim si quae ex illo genere rudia sint; ut columnas carneas in corde ejusque auriculis, Tab. XVI.? An quicquam, quaeso, juvaret exposuisse quae nihil, ut videtur, significant; ut intervalla inter musculos, partesve alias? An, exposuisse rudia quaedam, in quibus momentum esse non visum? Num denique etiam magis elaborata, sed ex aliis Tabulis translata, ex iis certe facile cognoscenda, exponere necessarium erat; ut sceleti partes Tab. XXXIV. XXXV. XXXVI. XXXVII. XXXVIII. XXXIX.? Qualium, si quid Eustachii ingenium perspicio, si quid ex eo, quod in figuris, quae Opusculis anatomicis additae, praestitit, judicare valeo, ipse fortasse rationem habiturus non fuisset. At ignoramus, inquis, anne fortasse habiturus fuisset: & in summa, si quid modo utilitatis afferre possunt, digna sunt ad quae animum attendamus; possunt autem, vel si aliquid modo juvare possunt ad Tabulas paullo plenius intelligendas. Atque idcirco addidi ego etiam illius generis non pauca, & ut videtur, plus etiam satis. Caeterum adeo non quaesivi illam non jam scrupulosam, sed supervacuam accurationem, ut eam, nisi in mentem venisset, posse fortasse juvare

aliquos, longe etiam magis evitasset. Quae vero ex illo genere praeterii, vix morabuntur, puto, illos, qui paullo attentius & Tabulas considerabunt, & meam expendent Explicationem.

Et quaedam fortasse non merebantur operam, quam impendi. Profecto cum multa difficilia occurrerint, tum perdifficilia simul & permolesta fuerunt, ubi figurae ruditas obscuritatem peperit, aut dubitationem; quemadmodum quorundam musculorum in Tab. XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. Quorum aliqui ex figura qui sint, non satis apparet, sed fere ex loco suspicari possumus. Aliorum non figura, sed potius locus, aut ipsorum loco spatia inter musculos, partesque alias, indicata videntur. Fieri itaque illis in locis potuit, ut, quo plenius explicarem, musculos esse dixerim, ubi locum tantum eorum adumbraverit. Quare obscuris & rudibus illis in locis, in quibus parum curiosus Eustachius fuit, & quorum fortasse, si explicaret ipse Tabulas, mentionem non faceret, intelligi potius velim de eo quod videatur, quod suspicer, quam quod manifeste appareat.

Sunt quaedam, quae dubitanter interpretatus sum. Per pauca, de quibus ne quidem conjecturam vel suspicionem ausus sum proponere. Tales sunt Fig. 5. 6. 7. Tab. XI. Tales fuissent renes sinistri Fig. 4. Tab. XII. nisi exposuisset Eustachius in Fig. 5. Tab. IV., aut nisi forte fortuna simile quid cuipiam occurrisset, ut Bauhinus in Theatr. Anat. Lib. I. Cap. 22. occurrisse sibi memorat, & in Fig. 1. Tab. XXIV. Lib. I. exhibet: quod etsi Eustachii illud illustrare potuisset, vel sic tamen, quoniam totum toti simile non est, multa dubitatio superfuisset.

Ex varietatibus, quas exhibet, aliquas, quae notabiliores visae sunt, indicavi. Insunt fortasse plures: sed malui vitare conjecturas nimis incertas.

Quaecunque in reliquis Eustachii operibus invenire potui, quae ad Tabulas pertinere, aut ad eas illustrandas pertinere posse arbitratus sum, ea ad indicem illarum partium, ad quas pertineant, ipsis Eustachii verbis adscripsi.

Eustachii cum aliis Anatomicis, & potissimum cum Vesalio, controversias, ubi fortasse ad eas in Tabulis respexerit, ne attigi quidem; partim quia quicquid de iis dici posset, fere

fere tantummodo conjecturis niteretur; partim quia impetrare à me non potui, ut tantum eriperem temporis ex utilioribus occupationibus meis, quanti illud indigeret. Et quamvis tale quid non injucundum sit earum rerum Amatoribus, fortasse tamen utilius, quam nostris, Eustachii esse potuit temporibus, cum Vesalii libri omnium manibus maxime terebantur.

Neque pariter per otium licuit disquirere, quaenam Eustachius eorum, quae exhibuit, aut primus ante omnes invenerit vel exhibuerit, aut quaenam, & quantum ea perfecit: neque addere alia, quae addi potuissent. Sed quid opus est apologiam scribere? Explicationem in modum indicis fere nudi promittere utique potui: promisi: promisso, quantum in me fuit, satisfeci.

Cum vero compertum haberem, Eustachii rationem, qua in designandis partibus, quae in Tabulis expressae sunt, usus est, utcunque alioquin non improbandam, vitiis obnoxiam esse, quibus fiat, ut minus ad usum commoda sit; & assiduas etiam quaerelas audiverim de difficultatibus, quibus utentes impedit: idcirco nolui declinare laborem lineares tabulas efficiendi, iisque notas necessarias inscribendi, eo modo, quo alias feci.

Nec potui etiam, quin ipsarum Tabularum editionem novam adderem, ut simul cum Explicatione ad manum essent. Neque enim aliam ob causam addidi, quippe cum omnis ejus laus & commendatio in eo consistat, ut Romanae quam simillima sit. Potuissem tamen certe melius posuisse tantum operae temporisque, quantum in hac nova editione earum curanda consumendum mihi fuit; cum praeterea res sit, in qua si quid erraveris, vix ulla venia, si recte feceris, exigua laus proposita sit. Ut tamen Romanae iis rebus, quae visae mihi sunt alicujus momenti esse, responderet, operam, quantum potui, dedi. Et si ab ea lineolis & punctis, quibus umbrae exprimuntur, aliisque rebus, quae sive hoc, sive illo modo expressae sint, parvi aut nihil refert, aliquantum discrepet, etiamsi maluissem totam toti similem effici potuisse, nec culpa factum sit mea, quod ita similis non sit; tamen non ita, opinor, discrepat, ut in rebus ipsis aliqua sit differentia, quae momentum habeat. Itaque ad eos usus, ad quos eas hic addidi, satis idoneae esse poterunt. Si au-

tem figura quaedam in disceptationem veniat, & dubitatio fortasse accedat, quid sit id, quod Eustachius exhibere voluerit; etiamsi haberes archetypis omni ex parte plane similes, (quod tamen obtineri ab artificibus non facile potest) nihilominus ipsae archetypae inspiciendae, ut quae non habeant admissi per imitationem erroris alicujus ullam suspicionem.

Caeterum Explicationem meam nullibi interrumpendam esse existimavi, etsi haberem quae interjicerem. Quorum alia cum necessarie dicenda sint, alia utilia vobis, Auditores, esse possint, praetermittere nequivi, quin illa traderem. Quod cum facturus eram, diu & multum cogitavi, deberemne etiam illas omni alioquin laude dignissimorum hominum interpretationes expendere, à quibus recedendum mihi fuit. Quippe impetrare à me vix poteram, ut publice proferrem, & tanquam in luce collocarem, quae emendanda esse putem, quod res erat futura non cum aliquo plebejo tantum Scriptore, & minorum gentium Anatomico, sed cum eximiis eruditione, scriptis, dignitate, meritis, &, quod praecipuum, nostrae memoriae, nostrorum temporum. Honestius acturus cum iis mihi videbar, si non palam, sed tacite dissiderem, nullaque facta aliter sentientium mentione, simpliciter quae veriora esse putem, proponerem. Et omittere praeterea omnem quamcunque reprehensionem malebam, ne minus gratiae proferendo recta, quam offensae emendando prava, mererer. Contra ea autem non leve momentum ad confirmanda illa, quae veriora putem, & ad excitandam omnium attentionem, allaturum erat hoc, si scire me quod aliter alii sentiant, productis eorum locis ostenderem, & non casu, sed data opera, & quia poscat res, ab iis discedere. Ac nunc etiam maxime, cum meam operam, quam Eustachii Tabulis impendi, emissurus sim, videbar debere conari, ut ab alienis eas interpretationibus liberarem. Jamque in eo eram, ut Explicationem nudam, typis jam descriptam, exire finerem, cum vicit demum utilitatis ista quaedam ratio. Hoc igitur unum superfuit, ut pro veritate dicerem, neque tamen obliviscerer honoris & reverentiae, quam principibus Viris & debeo, & libentissimo animo tribuo.

Inter eos autem, quorum interpretationes expendendas sumsi, Lancisii quam aliorum, saepius facienda mentio erit.

Cujus

Cujus Explicationem postquam accuratius inspexi, magnitudinem agnovi Eximii Viri erga Anatomes Amatores meritorum, & simul indolui, inveniri in ea quaedam, quae detrahere de meritis illis aliquid videantur. Quamvis enim multa contineat, quae omni laude digna sunt, negari tamen non potest, continere etiam quibus assentiri nequeamus. Quod cum ita sit, neque negligenda esse laudabilia illa, quae tradidit, puto, neque tamen plus eitribuendum, quam veritatis cultores deceat. Licebit igitur, ni fallor, quibus in rebus minus probanda tradiderit, monere veritatis amatores; ita tamen, ne magis minuere existimationem ejus velle videamur, quam communi utilitati consulere: praesertim cum ignoscendum ipsi sit vel ob unum bene merendi studium, & valere apud omnes debeat justa excusatio & difficultatis rerum, & angustiarum temporis, intra quod conscripsit Explicationem suam, multis alioquin magnisque negotiis occupati: ad quod accedit, quod affecta fuerit aetate ac valetudine, ut ex Clarissimi Morgagni tum Adversariis anatomicis tertiis, Animadv. XLV. tum Epistola anatomica prima, §. 76. intelligimus. Adde quod ipse in Praefatione scripserit, se *in edendo hoc opere esse haesitantiorē, ne scilicet multa inchoata solum, ac rudia, immo forte perperam ex Commentariolis suis excidisse quis opinetur, quem tamen velit praesentibus frui.* Quapropter aequo animo ferre vix possumus, durius, quam decet, reprehendi ea, quae emendanda ducantur, atque ita cum primi ordinis Viro agi, tanquam si esset aliquis ex infima Scriptorum plebe. A quo tantum absum, ut, cum Explicationem ejus expendere coepi, tantum dederim honori & meritis ejus, ut toties dolore affici me senserim, quoties occurrerem alicui rei, quae justam emendationem effugere nequibat. Atque illa ipsa reverentia ab emendationibus proferendis etiam nunc cohibere me potuisset, nisi negligi passim ab Anatomes Studiosis Lancisii Explicationem intellexissem, eo quod in omnium animis infideat opinio haec, dubiam esse & incertam, errorumque plenam: meamque adeo operam afferendam esse existimaverim, ut allatis emendationibus, si possem, efficerem, ut studiosius, & securius (nisi modo ego etiam, dum emendare volui, hallucinatus aliquid sum) Explicatione illa utantur, fruantur. Nec dubium quin Lancisius, ut quaedam ipse emendavit, sic emendaturus fuisset,

set, si qua praeterea aberrasse se, postea cognovisset. Nihil autem Explicationis illius attigi, nisi quod ad rerum, quid sint, interpretationem attineat. Et praeterea levia quaedam, utpote per se apparentia, quae excidere Lancisio facile potuerunt: cujus generis si quae tamen annotanda tyronum causa duxi, nolite, quaeso, in malam partem interpretari. Illud autem animadvertendum est, plerosque quidem numeros, quibus partes in Explicatione Lancisii designatae sunt, in partes illas satis accurate incidere: non raro tamen in partes, in quas debere videntur, non incidere, ut nisi vitiosos esse numeros illos agnoscas, multo etiam saepius à veritate deflexisse videri possit. Nihil autem refert hic inquirere, utrum mensurae istud vitio imputandum sit, an metiendi rationi, an aliae cuicunque causae. Sed non potui, quin monerem, ubicunque tale quid occurrerit. Et fortasse aliis etiam in locis, quam de quibus monui, ubi error in re esse videtur, tantum in numeris residet. Monere autem operae precium non fuit, ubi tantum leviter aberrant, ut etiam à mediocriter exercitato facile, quid designetur, perspiciatur. Et in aliquibus etiam ne aberratum quidem esse dici potest, eo quod aut numeris illis ita accurate designari res nequeant, aut designari necessarium non fuerit, cum nemo facile reperiatur, quem talis tam parva differentia moretur. Quam difficile autem sit, talibus in rebus cavere ne quicquam alicubi aberres, aut etiam ne quis gravior error irrepat, nemo, puto, non videt: ne videar negligentiae accusare velle aut Lancisium ipsum, aut Soldatum, qui refert in Monitis, *Lancisium voluisse, ut ipse singulas Tabularum particulas, quae animadversione magis dignae habitae sint, per appositos numeros fideliter ostenderet.*

Restaret nunc, ut de illis Clarissimorum Virorum annotationibus loquerer, quibus multa ab iis tam egregie partim explicata sunt, partim illustrata. Multa primum Amplissimus Lancisius protulit; qui satis non esse putans, Tabulas à se diligenter secundisque avibus quaesitas, ac feliciter repertas, in lucem proferre, sumsit sibi quoque laborem notas addendi. Et, ut tradit in Praefatione, *quoniam, ne frequens locorum obscuritas se in errorem duceret, saepe, maximeque est veritus; idcirco in laboris honesti societatem vocavit D. Antonium Pachionum Medicum Romanum, & in rebus potissimum Anatomicis ap-*
prime

prime versatum, quo cum singulas Tabulas iterum ad examen revocare non detrectavit; atque ubi vel minimus scrupulus (quod interdum accidit) sibi injectus est, statim imaginem cum archetypo, nempe iconem cum dissecto cadaveris membro contulerunt, & comparaverunt: in partem quoque diligentiae, curaeque accito Francisco Soldato, Juvene quidem Medicis studiis, cadaverumque sectionibus magnopere exercito. Neque vero, cum opportunum censuerunt per epistolas quoque in consilium admittere praetermiserunt eximios Viros Joannem Fantonum, & Joannem Baptistam Morgagnum suae aetatis in Italia experientissimos Anatomicos. Scripsitque eo tempore uterque ad Lancitium Epistolam elegantem, & Morgagnus quidem uberiores, qua de Tabulis illis, deque re anatomica, praeclare meritis est. Post haec edita, rursus Eximius Morgagnus quaedam attigit in Adversariis suis anatomicis, Epistolisque, refertis & observationibus egregiis, & eruditione. Attigit & diligentissimus Santorinus in Observationibus, & Celeberrimus Winslow in Expositione anatomica corporis humani, eximio laboris & diligentiae suae monumento. Quid ego autem illa omnia, quae praestiterunt, hic commemorem, cum exstent scripta eorum, dignissima quae ab omnibus, qui rei anatomicae student, diligenter legantur? Quid illa pariter, quae alii eruditi Viri sparsim attulerunt? Quorum omnium quas quidem adhuc legerim, (audio enim de aliquibus, quae nondum in manus inciderunt) annotationes, quoties meis observationibus confirmari animadverti, & quoties vicissim illa, quae olim, antequam scripta eorum prodierunt, notaveram, inveni confirmata ab ipsis; toties magnam cepi voluptatem non modo, sed etiam fructum. Sed utinam studium suum operamque, ut in aliqua, sic in reliqua omnia contulissent, atque explevissent desiderium, quod editis speciminibus commoverunt! Quod efficere si voluissent, quam facile, Auditores, opera caruisset mea! Et quam ego etiam libenter parcuisset ipsi, difficultatem timens rerum, & magnitudinem operis, nisi vobis petentibus, & instantibus, non satisfacere nefas esse dixissem! Quod si minus idoneus fui qui tantam rem efficerem, poterit tamen certe hoc, quod proferre ausus sum, aliquod mei obsequii, meae voluntatis, esse documentum.

AD EXCELLENTISSIMUM
BARTHOLOMAEUM
EUSTACHIUM

Praeceptorem Optimum

PETRUS PINUS.

Olim Pergamides velut Magister

Falsa scripta refellit inscientis

Theffali, methodum docens medendi,

Sic meus quoque BARTHOLUS, procacem

Fastum, & dicta refellit impudentis

Vessali, methodum docens notandi

Quaque in particula, situm, figuram,

Structuram, numerum, ordinem, atque nexum.

Illi posteritas adhaeret omnis,

Et mirata colit Virum, futura

Te nobis, Pater, inuidebit aetas

Seque ortos citius volent Nepotes

Fortunata nimis, nimis beata

Per te secula nostra praedicabunt.

DE USU TABULARUM.

Quanquam ad hanc Explicationem Tabularum nihil opus sit gradibus Eustachii, volui tamen ut adderentur, ne si quando usus eorum esset, desiderarentur. Quod cum fecerim, etiam de modo iis utendi dicendum est. Et ipse quidem Eustachius praecipit haec.

Regulam ex charta aut aere facito latitudine digitali, quae longitudine harum Tabularum latitudinem exaequet. Eam dividito in gradus ipsarum Tabularum gradibus ac numeris respondentes; sed regulam accommodabis ad lineas altitudinis Tabulae ex eo numero, quem ipsarum index ostendit; quo autem lineae concurrerint, angulumque effecerint, ibi quaesitam partem invenies. Illud vero attendito in indice, locos harum partium, quae depictae sunt, commonstrante, priore numero altitudinem, posteriore latitudinem significari.

Potest etiam aut ex ferro, aut ex ligno fieri circulus planus, cuius ambitus sit paulo major, quam longitudo Tabularum, eique alterum filum rectum, & alterum transversum ad angulos rectos protractum obducere ac insigere oportet. Si enim ejusmodi regulae fila numeris altitudinis ac latitudinis in Tabula descriptis, accommodabis; punctum, quo fila sese intersecant, partem, quam inquiris, ostendet.

Ad primum autem modum Soldatus in Monitis; Cum usu, inquit, deprebenderimus fore, ut si praefata regula non prorsus illi similis construeretur, quae ad indicandas partes à nobis adhibita fuit, jam angulus ex concursu linearum oriundus plus justo anterior aut posterior efficeretur, qui proinde aliam ab indicata particulam Tabulae demonstraret; propterea duas regulas, quibus nos usi fuimus, aeri incidendas curavimus, quarum quae brevior est, octo prioribus Tabulis aptabitur, quae vero longior, in reliquis adhibenda erit.

Addit deinde, studendum esse, ut librorum compactor inter pulsandas tundendasque libri paginas, easdem quoque regulas intus reponat. Cum enim Tabulae per ictus mallei paullo porrectiores in latitudine sint evasurae; certe, nisi etiam regulae id paterentur, jam quaesitae partes aegre inveniri possent.

Addit porro, studendum esse, ut ab eodem Bibliopego praedictae regulae crassiori chartae membranaceae superinducantur, atque à libri vertice filo pendulae collocentur. Animadvertendum tamen, regulam ex charta, cum, ut crassiori chartae membranaceae superinducatur, glutine illinitur, madefactam ex eo, laxari, fierique longiorem, & magis etiam, ubi deinde super crassiorem illam chartam aequaliter extenditur: & quamvis deinde, cum ficcatur, rursus se contrahat, breviorque fiat, incertum tamen esse, an ad justam longitudinem reditura sit, nec ne.

Denique addit, cum Incisoris incuria contigerit, ut non singulae Tabulae eadem constent latitudine, necesse esse, ut, dum eadem regula uteris, illius principium in primo Tabularum latere, ac supra illam altitudinis lineam, quae Figuram immediate respicit, ad amissum semper apponas, ipsiusque finem extra alterum Tabularum latus excidere facias.

De secundo autem Eustachii modo admonet, non omnibus Tabulis congruere posse, cum graduum, seu numerorum vestigia in basi quoque impressa expostulet, eademque in plerisque prorsus desiderentur. Cui tamen modo, sive charta Tabularum tundendo fiat porrectior, sive laxet se humido aëris, sive calore contrahat, sive alia sit in aliis aliisque Tabulis graduum magnitudo,

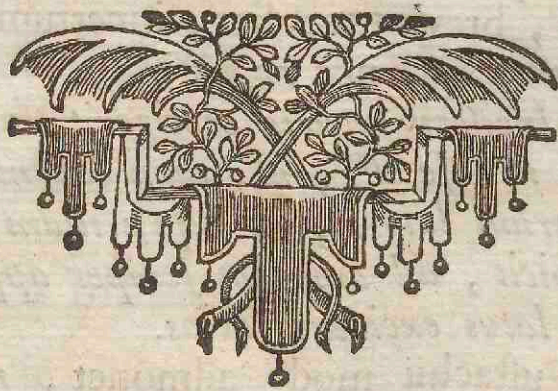
quae tamen caveri vix possunt; huic, inquam, modo nihil eorum difficultatem affert.

Ipsa deinde alium proponit. *Attamen, inquit, si expeditiorem exoptes modum pro eodem usu Tabularum, sequentem addimus: Quadrilongum planum ex charta crassiori, vel aliqua Tabella construito, quod undique quamlibet Tabulam aliquantulum superet; deinde illud per lineam diagonalem dividito, qua divisione duo triangula rectangula habebis, quorum alterum hoc pacto usurpabis: Latera angulum rectum comprehendentia ad lineas cum altitudinis, tum latitudinis Tabulae ex iis gradibus, qui indicati sunt, ita dispones, ut angulus rectus intra Tabulam incidat; quo vero idem inciderit, ibi quaesitam partem invenies.* Et expeditior quidem hic modus, quanquam tamen in eo difficultas haec sit, quod non aequè omnibus promptum sit, triangulum illum ita apponere.

Ad quas difficultates tollendas, posset regula ex ligno aut aere confici, ea forma, qua littera T scribitur, constans scilicet ex regula transversa, quae transversae lineae litterae illius respondeat; & ex recta, quae rectae, quaeque mediae longitudini transversae ad angulos rectos adnexa sit. *Si enim ejusmodi regulae partem transversam numeris altitudinis in utroque Tabulae latere descriptis, & simul partem rectam numeris latitudinis in superiore parte Tabulae descriptis, accommodabis, punctum, quo pars regulae recta cum transversa concurrat, angulumque efficit, partem, quam inquiris, ostendet.* Oporteret autem, ut ad quamcunque Tabularum latitudinis & altitudinis partem accommodare eo modo punctum illud posses, ut pars quidem recta regulae aequè longa esset atque ipsae Tabulae; transversa autem esset fere duplo longior, quam quanta est Tabularum latitudo; ob quam tamen longitudinem regula talis esset ad usum paullo impeditior.

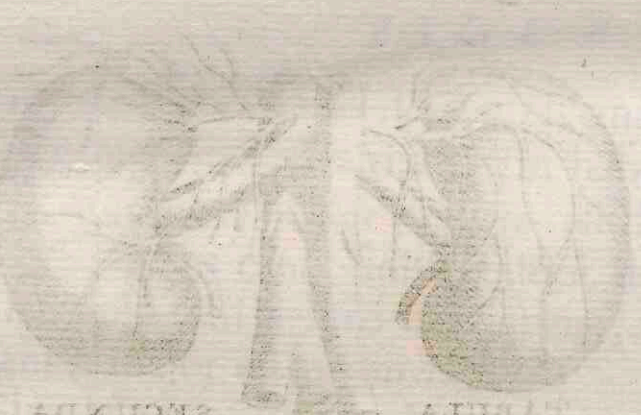
Clarissimus Winslow alium modum, quo ipse usus sit, tradit in Expositione Anatomica, in Monito de Figuris. Quoniam vero ut prompte intelligatur, necesse est, ut simul inspiciantur Tabulae, in quibus eum ex parte expressit; idcirco tantum indico, ex ipso petendum.

Caeterum moneo, melius facturos illos, qui res in Tabulis secundum gradus ab aliis ex Romana editione designatos quaerent, si in ipsa Romana quaerent, quam si in hac, quia si aliquantum in ea aberratum in gradibus à sculptore fuerit, ut facile potuit, id in errorem inducere eos alicubi posset.

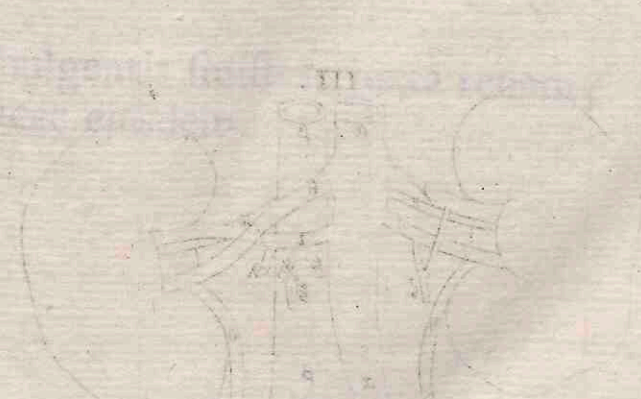
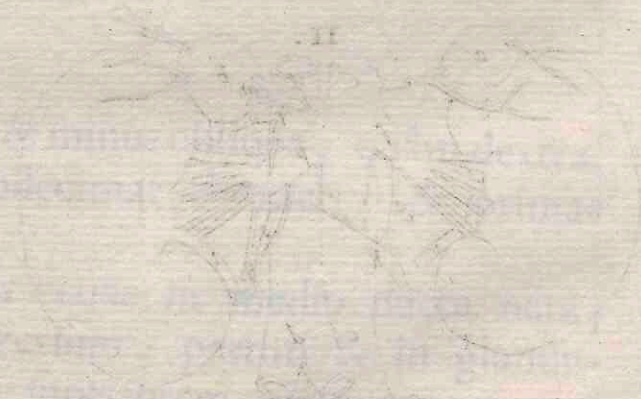
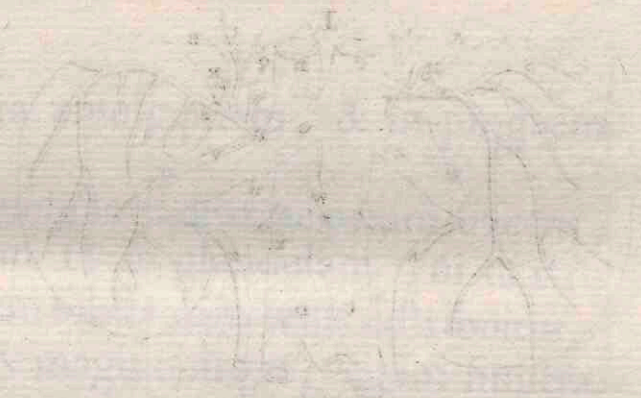

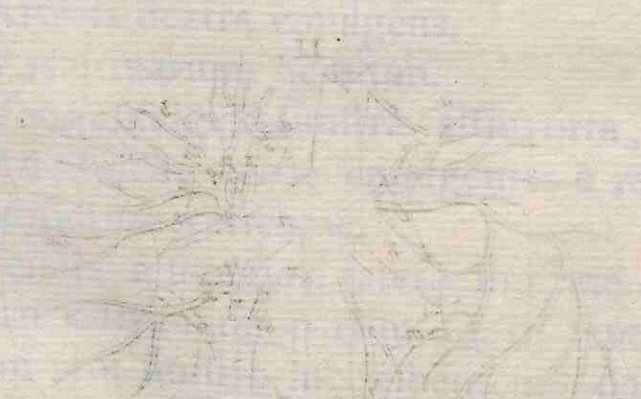
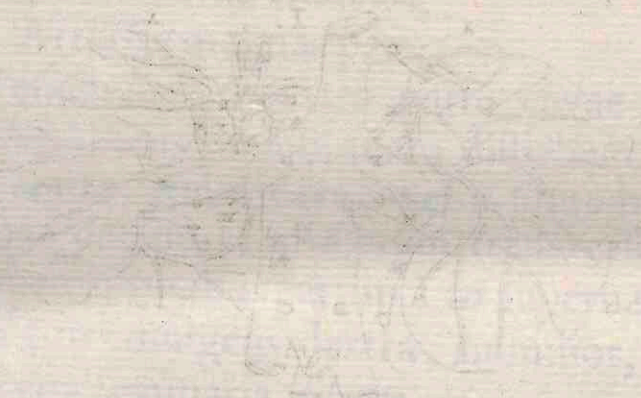
TABULA PRIMA

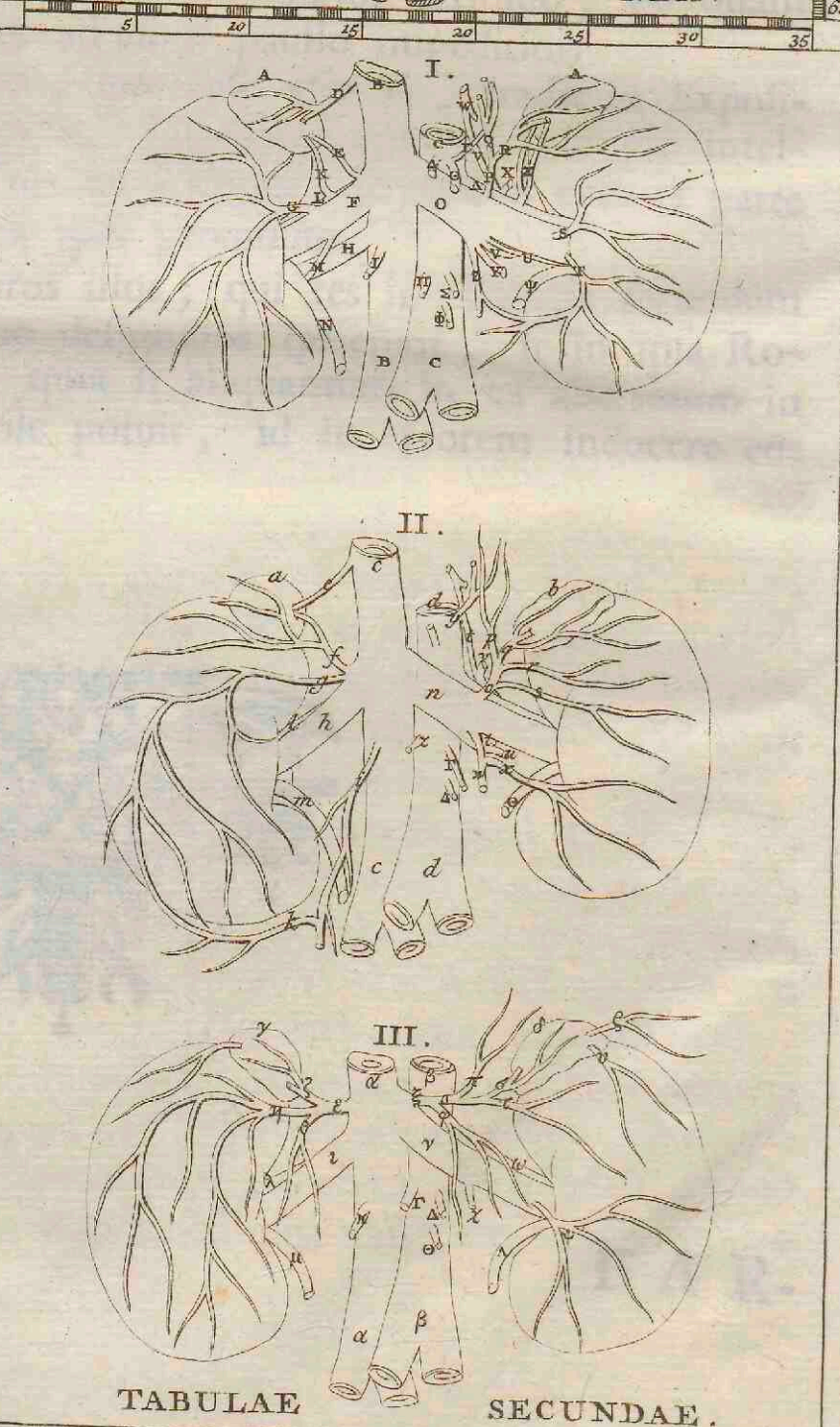
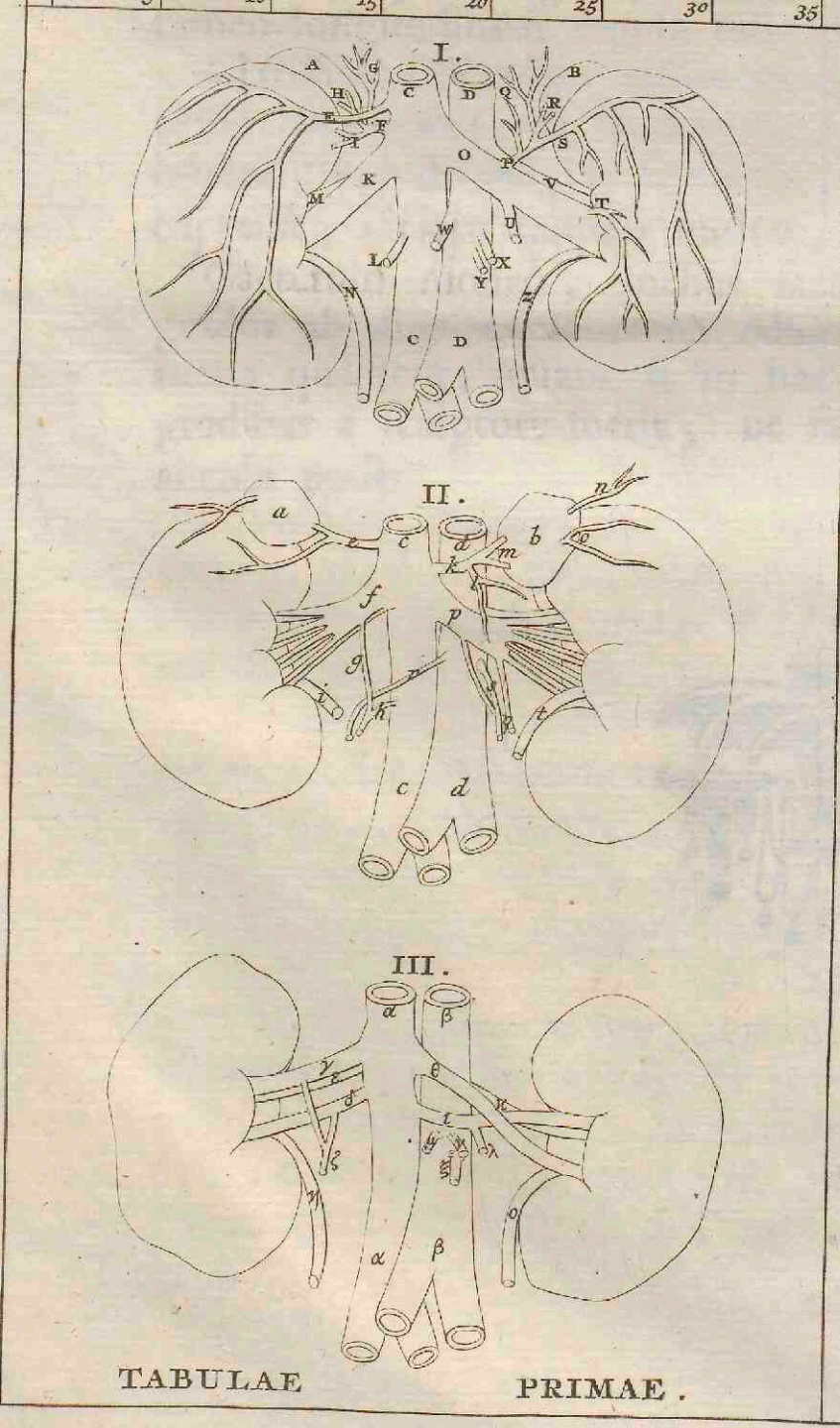
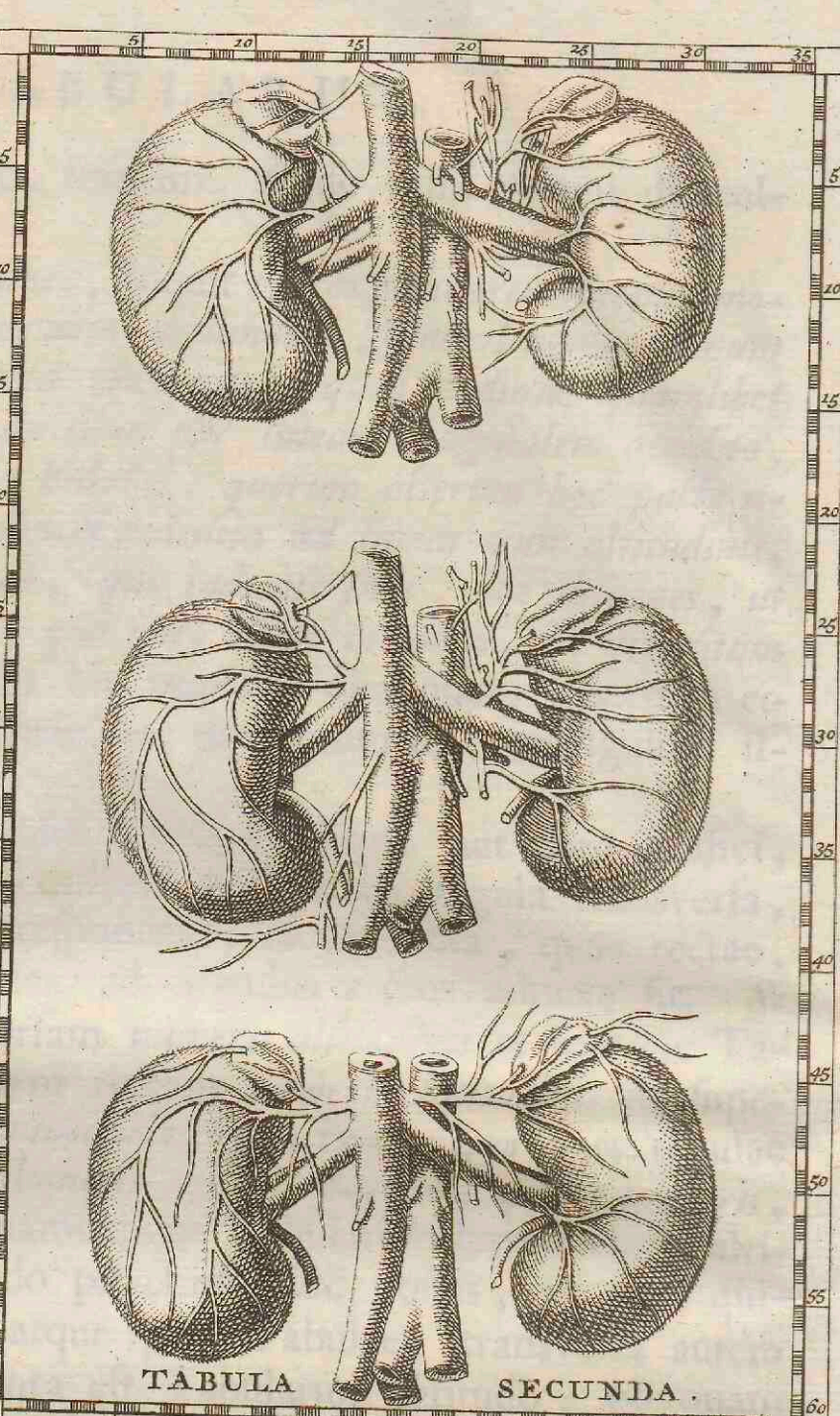
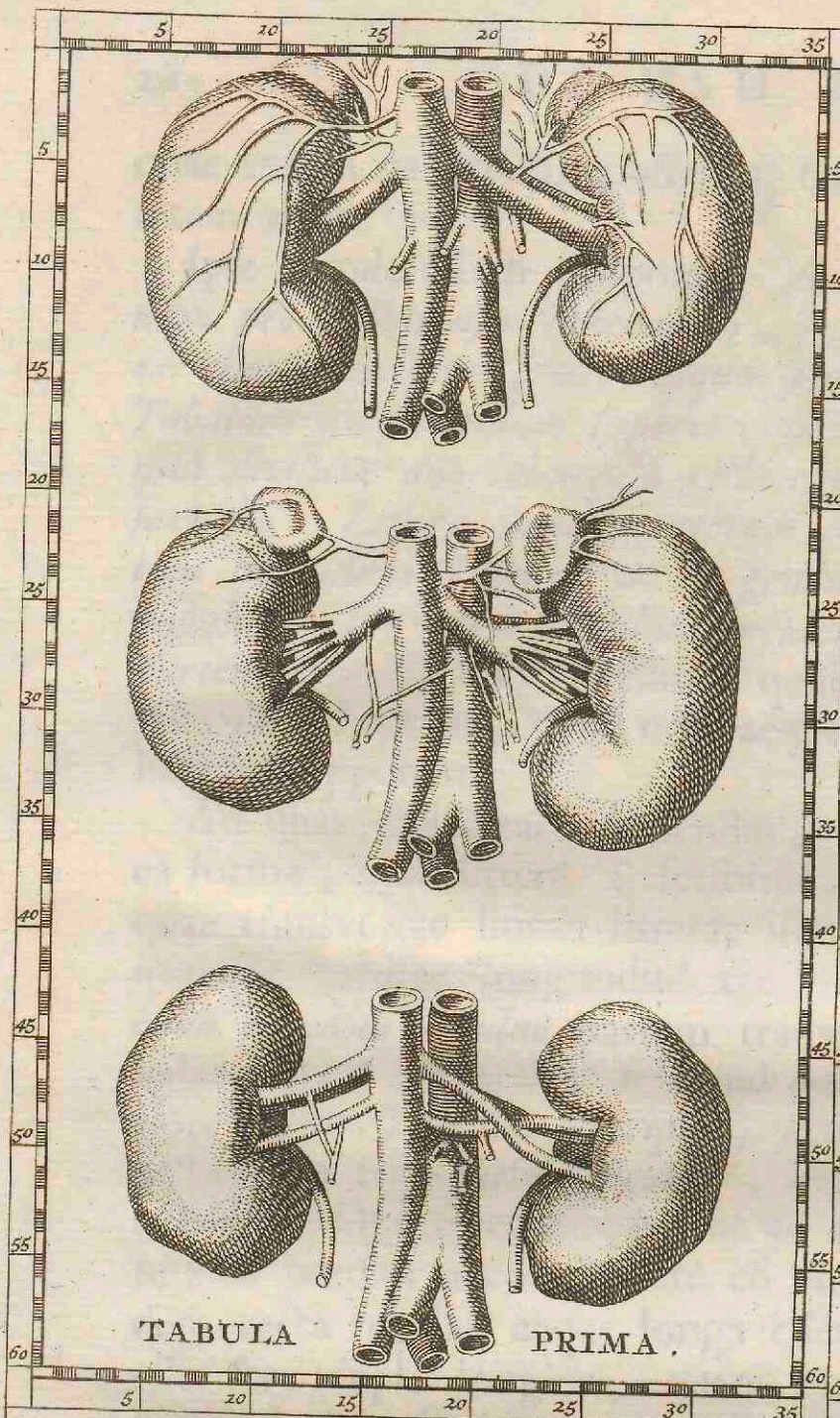
TABULA SECUNDA

TABULAE PRIMAE

TABULAE SECUNDAE

BARTHOLOMAEI EUSTACHII
EXPLICATIO
TABULARUM & FIGURARUM
ANATOMICARUM

AD OPUSCULA ANATOMICA PERTINENTIIUM.

Diversae Renum formae in his tabulis depictae sunt, non quia omnes sint monstruosae, sed quia hominis natura in eis conformandis admodum inconstans, ac varia est.

TABULA PRIMA.

FIGURA PRIMA.

^{Renem}
IN prima Figura renis dexter est major, quàm sinister; parte superiore uterque aequalem ferè altitudinem habet; sinister enim nonnihil dextro est elatior, inferiore dexter sinistro est humilior, & hoc evenit propter magnitudinem: cujus causa sinister altior dextro dici potest.

A Glandula reni dextro incumbens, forma, figura, & substantia ei respondens, major est quàm sinistra.

B Glandula reni sinistro incumbens, similis dextrae; sed eâ minor.

CC Venae cavae truncus.

DD Arteriae magnae pars.

E Venula orta à dextra parte cavae venae supra emulgentem, & in pinguem dextri renis membranam distributa.

F Venula, vel à cava, vel à suprema parte emulgentis dextrae ortum ducens; quae partim **G** in septum transversum; partim **H** in glandulam reni dextro incumbentem; partim **I** in supernam regionem substantiae renis distribuitur.

K Vena emulgens dextra, humilior, brevior, & magis obliqua, quàm sinistra.

L Vena seminaria dextra.

M Arteria dextra emulgens.

N Vas urinarium dextrum.

O Vena emulgens sinistra, altius orta, longior, & minus obliqua, quàm dextra. Oriri solent venae emulgentes è regione duodecimae thoracis, & primae lumborum vertebrae.

P Venula à superiori latere sinistrae emulgentis venae in medio ductu nata; quae distribuitur partim **Q** in septum transversum; partim **R** in glandulam reni sinistro incumbentem; partim **S** in superiorem regionem pinguis tunicae renis.

T Venula originem ducens à superiori latere emulgentis sinistrae juxta renem; disseminata in inferiorem partem pinguis tunicae ejusdem.

U Vena seminaria sinistra; orta ab emulgente.

V Arteria emulgens sinistra.

W. X Arteriae seminae.

Y Arteria inferior mesenterii.

Z Vas urinarium sinistrum.

FIGURA SECUNDA.

Secunda Figura renem sinistrum habet majorem, & altiore dextro; licet propter magnitudinem hic videatur esse humilior.

- a. b Glandulae renibus incumbentes, instar placentularum depressae, ac latae; ut plurimum enim tales occurrunt: renibus formâ sunt rarius similes. Hae quandoque non renibus, sed transverso septo adhaerent, cique validè alligantur.
- c c Vena cava.
- dd Arteria magna.
- e Venula parum supra principium emulgentis dextrae enata; inseritur tùm in dextram glandulam renis; tùm in superiorem regionem pinguis tunicae ejusdem distribuitur.
- f Vena emulgens dextra altius oritur, quam sinistra; ac simul cum arteria in quatuor ramos dividitur; & antè divisionem producit venam feminariam.
- g. h Venae feminariae dextrae duo principia; alterum ab emulgente, alterum à vena cava.
- i Vas urinarium dextrum.
- k Vena juxta emulgentem sinistram à cava orta, quae alterum ramulum l mittit in peritonaei membranas, alterum bipartitum m inserit in glandulam reni incumbentem: undè alter ramulus n egreditur ad membranas peritonaei, alter o ad supremam sedem tunicae pinguis.
- p Vena emulgens sinistra humilior oritur, quàm dextra; ac simul cum arteria in quinque ramos dividitur: & ante divisionem duo principia venae feminariae producit.
- q Vena feminaria sinistra, duobus principiis ab emulgente orta: quod saepe accidit; quamvis vena emulgens in tot ramos, quot vides, semper non sit divisa.
- r. s Arteriae feminariae.
- t Vas urinarium sinistrum.

FIGURA TERTIA.

In tertia Figura renis dexter est altior sinistro.

- αα Venae cavae truncus.
- ββ Arteria magna.
- γ. δ Duae emulgentes venae dextrae altius oriuntur, quàm duae sinistrae; oblique deorsum, uno digito aequè distantes, ad renem tendunt; quarum inferior est minor superiori: ambae feminariam venam producant.
- ε Arteria emulgens dextra, cum superiori, & crassiori vena procedens.
- ζ Vena feminaria dextra, ex duobus principiis constituta.
- η Vas urinarium dextrum.
- θ. θ Duae venae emulgentes sinistri lateris, magnitudine aequales, figura flexae; humilior oriuntur, quàm dextrae: quarum superior satis obliqua deorsum procedit; inferior verò parum, & penè transversa ducitur, ambaeque instar X se intersecant: eminentior enim inferius, humilior verò superius in renem inseritur.
- κ Arteria emulgens sinistra; ad medium usque ductum cum superiori, & inde cum inferiori vena procedens.
- λ Vena feminaria ab inferiori emulgente orta.
- μ ν Arteriae feminariae.
- ξ Inferior arteria in mesenterium distributa.
- ο Vas urinarium sinistrum.

T A B U L A II.

F I G U R A P R I M A.

IN prima Figura renes, magnitudine parum, aut nihil differunt; & dexter nonnihil est humilior; sinister parum elatior.

A. A Glandulae renibus incumbentes; depressae, & oblongae, ac si essent duae placentulae.

B B Vena cava.

C C Arteria magna.

D Vena à cava juxta hepar originem ducens; partim dextrae glandulae reni incumbentis corpus perforat; partim superficiem ejusdem perreptat.

E Venula in eandem glandulam inserta; originem trahens ab emulgente vena juxta cavam.

F Vena emulgens dextra; ferè è regione sinistrae, aut nonnihil inferius enata.

G Vena distributa in pinguem renis tunicam; orta à superna parte emulgentis dextrae.

H Vena alia emulgens dextra, parum sub priori enata; multò tamen eadem minor.

I Vena seminaria dextra.

K Arteriola in dextram glandulam renis infixæ; principium sumens ab arteria emulgente.

L Arteria emulgens dextra.

M Arteria orta ab emulgente, & in renem dextrum juxta secundam venam emulgentem inserta.

N Vas urinarium dextrum juxta renem satis latum.

O Vena emulgens sinistra; admodum magna, nonnihil altior in ortu, quàm dextra, parumper oblique procedens.

P Vena orta à superiori latere emulgentis sinistrae: quae dividitur in duos ramos: quorum alter Q bifidus, in medioque suarum propaginum arteriam continens, in septum transversum, non longe à sinistro latere foraminis, per quod gula pertransit, distribuitur; & antequam ad membranosa ejus partem perveniat, cum propriis septi transversi venis coit. Alter ejusdem venae ramus R partim in glandulae reni incumbentis substantiam, partim in ejus superficiem, ac in superiorem pinguis membranae partem dispensatur.

S Vena in mediam sedem pinguis tunicae renis sinistri, ab emulgente juxta renem orta.

T Vena ab emulgente sinistra, fere eodem loco cum superiori originem ducens, in inferiorem partem pinguis tunicae renis disseminatur; à qua ramulus procedit, qui cum vena seminaria sinistra conjungitur.

Qua parte ab emulgente vena oriri solet seminaria sinistra, quatuor rami ab una radice simul oriuntur, quorum primus U simul cum ipsa emulgente tendit in renem. Secundus V V ad posteriora juxta vertebrae sursum reflectitur; & cum ramo sinistro W venae sine pari connascitur: cujus secundi rami portio X ad latus sinistrum tendit. Tertius Y ad sinistrum latus iliorum deductus in proximas partes disseminatur. Quartus ramus Z venam seminariam sinistram producit; cum quo portio venae per pinguem renis tunicam disseminatae conjungitur.

- Γ Arteria sinistra in septum transversum distributa.
 Δ & Θ Arteriae mesenterii.
 Λ Arteria emulgens sinistra.
 Ζ Arteriolae ad glandulam sinistram reni incumbentem tendentes; quae communi principio ab arteria emulgente oriuntur.
 Π. Σ Arteriae feminariae.
 Φ Arteria inferior mesenterii.
 Ψ Vas urinarium sinistrum.

F I G U R A S E C U N D A.

In secunda Figura renis dexter sinistro major est; eodemque parumper etiam humilior.

- a Glandula dextro reni incumbens, instar placentulae depressa.
 b Glandula instar placentulae satis oblongae, sinistro reni incumbens.
 cc Vena cava.
 dd Arteria magna.
 e Vena à cava parum sub hepate orta, dextri renis glandulam perforat.
 f Vena ab emulgente juxta cavam originem ducens; altero ramo dextram renis glandulam penetrat: altero ejus superficiem perreptat; altero in supremam partem tunicae pinguis distribuitur.
 g Vena ferè in totam dextri renis tunicam pinguem dispensata, nam supremam ejus partem non perreptat: oritur ab emulgente juxta praedictam, & cum praecipuo ejus ramo, propago venae feminariae dextrae conjungitur.
 h Vena emulgens dextra.
 i Vena feminaria dextra.
 k Ramus venae feminariae dextrae; qui conjungitur cum ramo praecipuo venae, quae in pinguem dextri renis tunicam dispergitur.
 l Arteria emulgens dextra.
 m Vas urinarium dextrum.
 n Vena emulgens sinistra maxima.
 o Vena à superiori parte sinistrae emulgentis in medio ductu enata; quae hoc pacto distribuitur,
 p Venula in septum transversum; non longè ab ejus arteria sinistra, quae satis insignis etiam in simia observata est.
 q Vena glandulam renis sinistri penetrans; & ejus superficiem, ac pinguis supremam partem tunicae renis perreptans.
 r. s Venulae in pinguem renis sinistri tunicam, supra ejus medium distributae.
 tt Ramus venae emulgentis sinistrae, sursum juxta vertebrae reflexus; qui cum altero extremo venae sine pari coit.
 u. v Portiones praedicti rami, in proximas partes distributae.
 w Vena feminaria sinistra.
 x Ramus venae feminariae sinistrae, in inferiorem partem pinguis tunicae renis sinistri distributus.
 y Arteria sinistra septi transversi.
 z. Γ Arteriae feminariae.
 Δ Inferior arteria mesenterii.
 Θ Vas urinarium sinistrum.

FIGURA TERTIA.

In tertia Figura renis dexter sinistro aliquantulum est humilior.

αα Vena cava.

ββ Arteria magna.

γ Glandula reni dextro incumbens, instar placentulae oblongae.

δ Glandula, instar placentulae oblongae, reni sinistro incumbens.

ε Vena à cava parum supra emulgentem dextram ortum ducens; in tres ramos divisa,

ζ Primus ramus, altera sui parte, in superficiem glandulae dextrae reni incumbens distribuitur: altera verò eandem glandulam perforat; ac deinde superiorem partem pinguis tunicae renis perreptat.

η Secundus ramus in totam fere pinguem tunicam dextri renis dispergitur.

θ Tertius ramus in membranam peritonaei, juxta vasa emulgentia dextri lateris dispensatur.

ι Vena emulgens dextra.

κ Vena seminaria dextra.

λ Arteria emulgens dextra humilior sinistra.

μ Vas urinarium dextrum.

ν Vena emulgens sinistra major, quàm dextra, & ea in origine altior.

ξ Vena ab emulgente sinistra, juxta ejus principium enata in duos praecipuos ramos distributa,

ο Primus ramus altera sui portione *π* & *ρ* in peritoneum; altera *σ* in glandulae sinistrae corpus, ac superficiem; altera *τ* & *υ* in superiorem partem pinguis tunicae renis sinistri digeritur.

φ Secundus ramus in membranam peritonaei, circa vasa emulgentia disseminatur.

χ Vena seminaria sinistra.

ψ Vena in renis tunicae pinguis inferiorem partem.

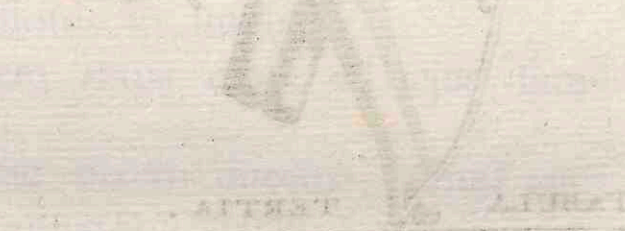
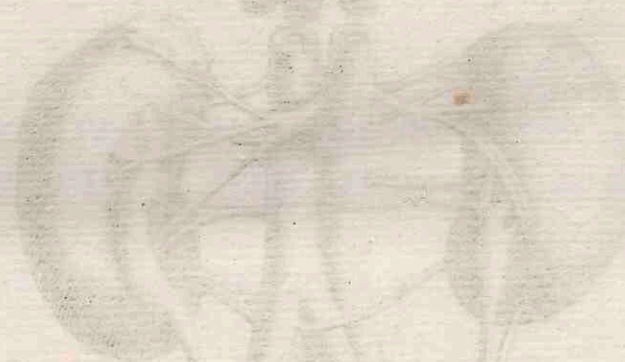
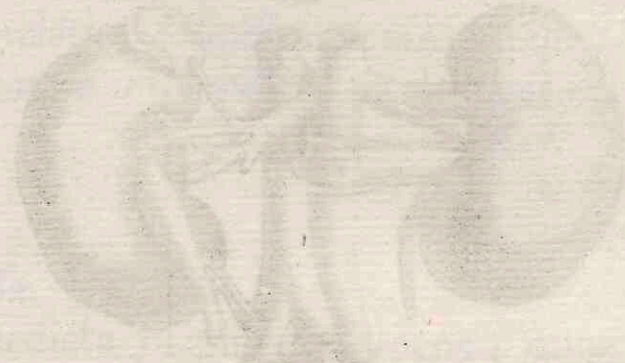
ω Arteria emulgens sinistra.

Γ. Δ Arteriae seminae.

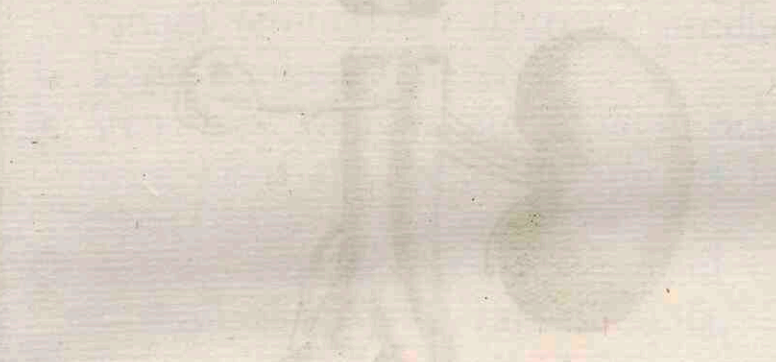
Θ Inferior arteria mesenterii.

Λ Vas urinarium sinistrum.

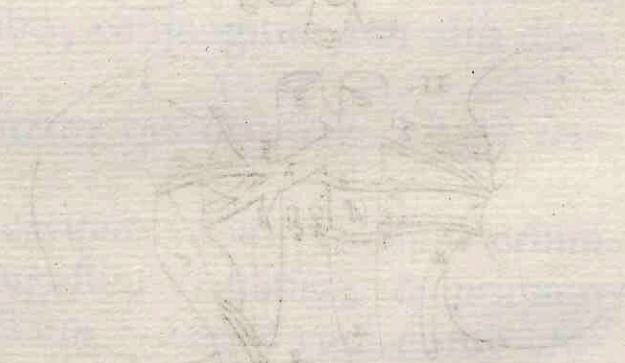

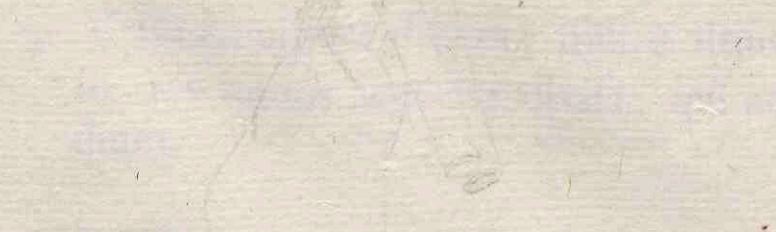
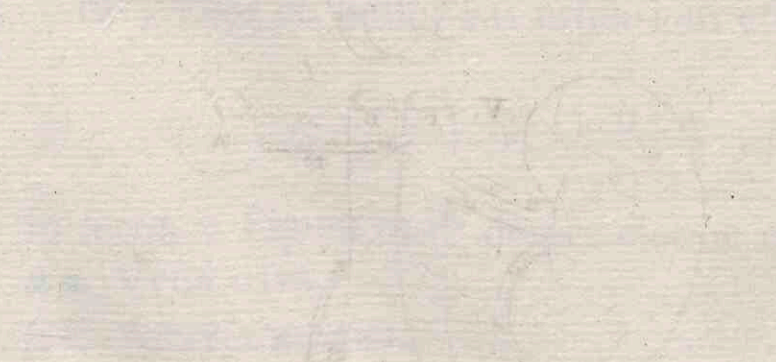
TABULA TERTIA

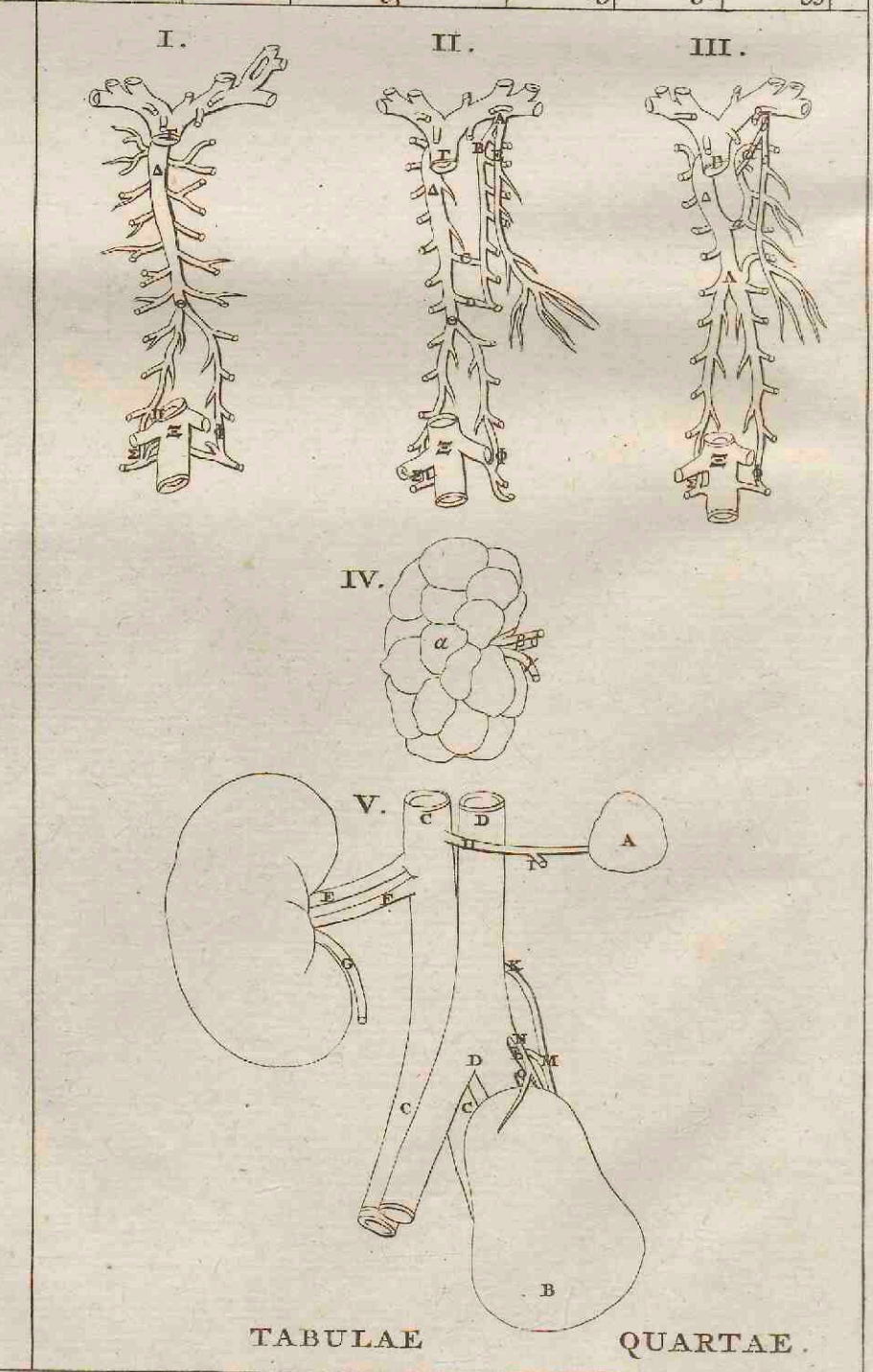
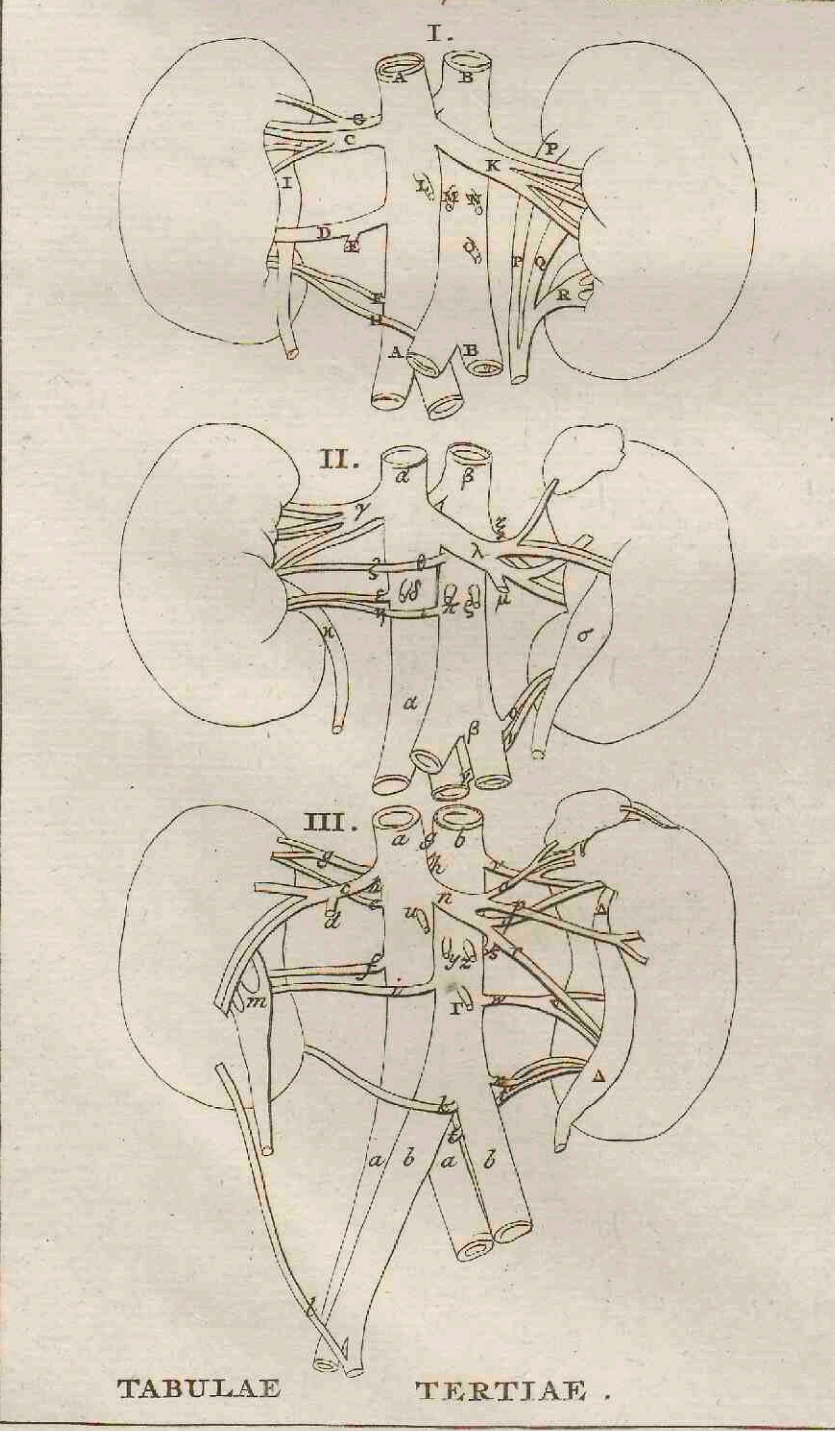
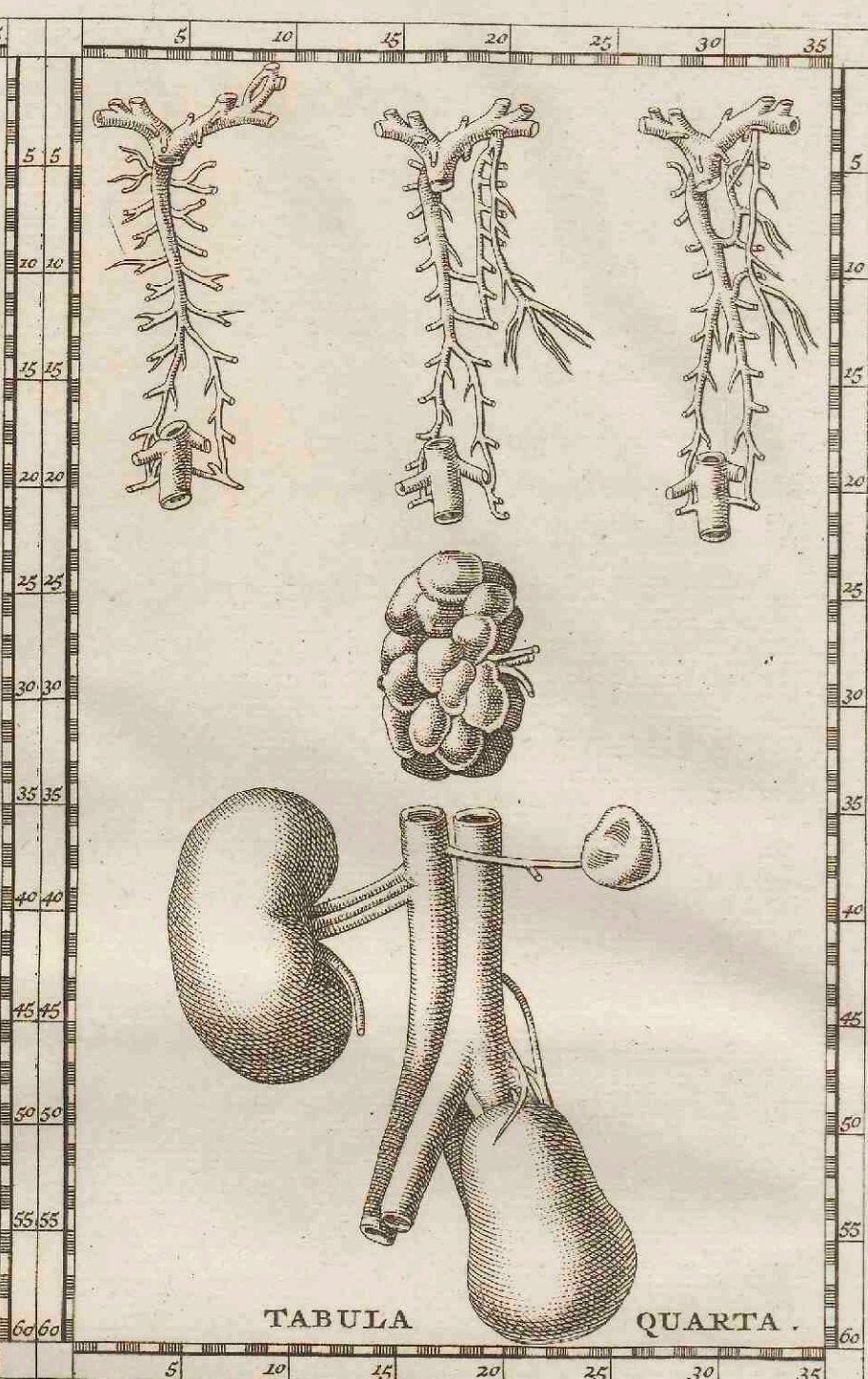
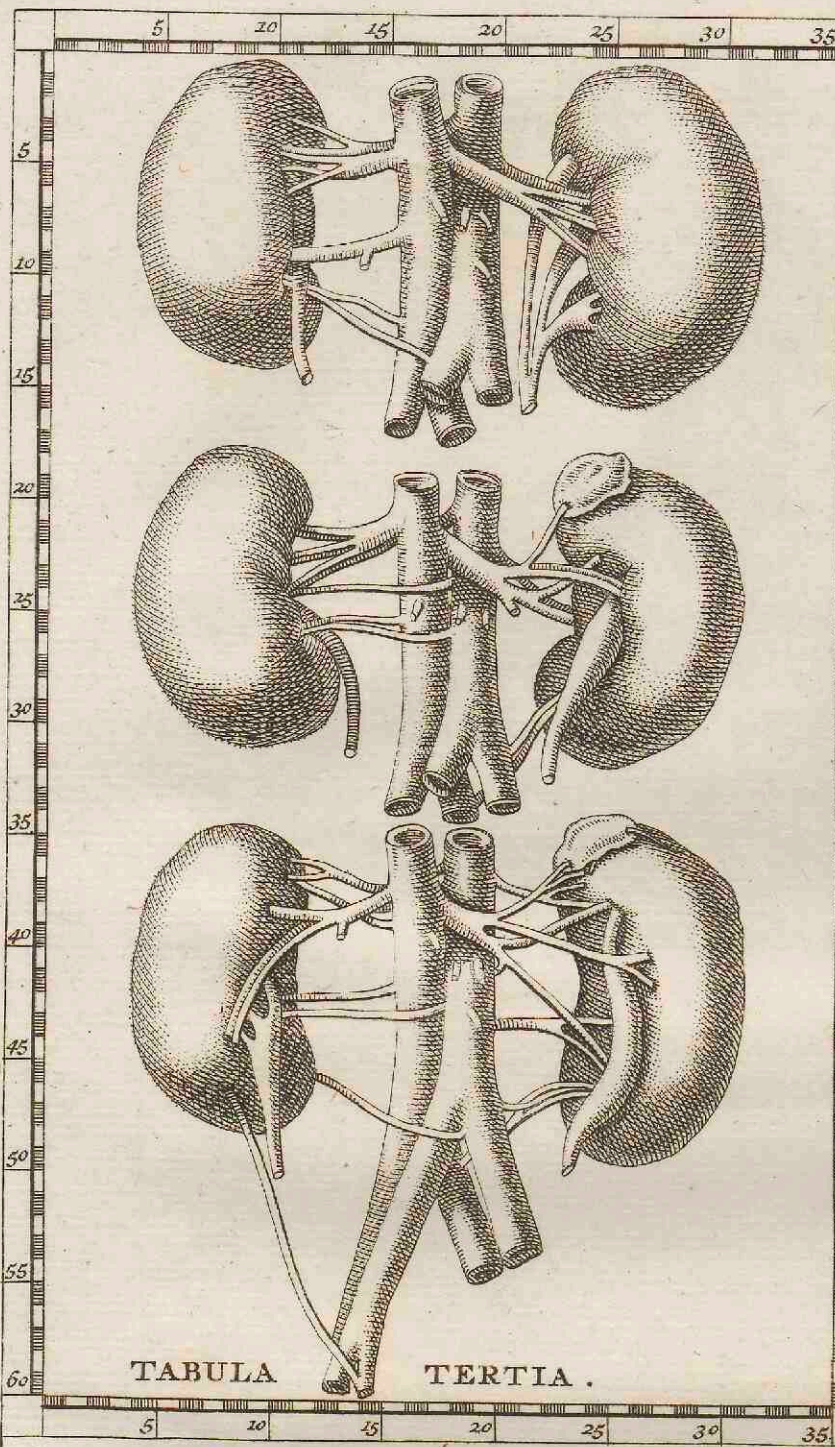
TABULA QUARTA

TABULA QUINTA

TABULA SEPTIMA

T A B U L A III.

F I G U R A P R I M A.

IN prima Figura dexter renis minor est, & elatior; sinister multò major, & humilior; praesertim in infima sede: nam in suprema ambo parum differunt.

AA Vena cava.

BB Arteria magna.

C Vena emulgens dextra in tres ramos divisa.

D Vena emulgens alia, duobus digitis sub praedicta originem sumens; quae venam seminariam dextram producit.

E Vena seminaria dextra.

F Vena alia, duobus digitis supra magnam cavae venae in lumbo divisionem, principium ducens, inseritur in humiliorem partem renis simul cum arteria, quae ipsam comitatur.

G Arteria emulgens dextra, simul cum prima emulgente vena procedens; in duos inaequales ramos divisa.

H Arteria alia à trunco dextro magnae divisionis in lumbo.

I Dextrum vas urinarium, quod finam partem renis usque ad ejus summitatem perreptat.

K Vena emulgens sinistra, è regione dextrae ortum ducens; simul cum arteria in tres ramos dividitur; nullamque seminariam venam producit.

L Vena seminaria sinistra à cava enata.

M. N Arteriae feminae.

O Inferior arteria mesenterii.

Interdum rene existente satis magno, ut hic sinister apparet; tres in eo sunt cavitates, in quas urina colatur; una in ejus summitate, non admodum magna; altera in medio, praedicta triplo major: tertia in infima ipsius sede: & à qualibet earum unus oritur meatus urinaris.

PP Primus meatus urinaris à prima cavitate ortus; qui deorsum tendens usque ad magnam arteriae divisionem in lumbo, conjungitur cum aliis duobus meatibus.

Q Secundus ramus urinaris ortus à media cavitate; qui deorsum obliquè fertur, ferè usque ad humiliorem sedem renis.

R Tertius meatus amplius est; & ab ultima cavitate tribus principiis ortum ducit: hic parumper deorsum productus, angustior redditur; & primum cum secundo meatu coit, ac unus cum eo efficitur: deindè cum primo unitus, cum eo unum vas urinarium efformat.

F I G U R A S E C U N D A.

In secunda Figura renis dexter elatior est sinistro.

aa Vena cava.

ββ Arteria magna.

γ Vena emulgens dextra, multò altius orta, quàm sinistra; simul cum arteria in tres ramos aequales divisa: qui aequè distantes inseruntur supra renis medium.

δ Vena seminaria dextra.

ε Vena alia emulgens, procedens à cava sub ortu venae feminae dextrae, quae transversa ducitur; & in renem inseritur sub ejus medium.

ζ. η Duae aliae arteriae, ultra consuetam, cum prima vena emulgente procedentem; ad renem dextrum tendunt.

θ Prima harum duarum arteria oritur supra arterias feminarias; & transversa supra cavam venam procedens, inseritur propè humiliorem ramum primae venae emulgentis.

ι Secunda arteria oritur sub arteriis feminariis; & unà cum secunda vena ad renes progreditur; ac in eos inseritur.

κ Vas urinarium dextrum.

λ Vena emulgens sinistra; major, & humilior orta, quàm dextra; ubi arteriam magnam praeteriit, in duos ramos partitur, & singuli rursus in alios dividuntur: altera portio primi rami inseritur in glandulam reni sinistro incumbentem, & ipsam perforat; altera in anteriorem renis partem supra ejus medium dispergitur. Secundus ramus primum gignit venam feminariam: deinde bipartitus, altera parte sursum fertur; & inseritur in renem supra infimam partem primi rami: altera inseritur in eundem renem sub ejus medium.

μ Vena seminaria sinistra.

νν Alia vena sinistra ad renem sursum oblique tendens; oritur à sinistro trunco magnae divisionis venae cavae in lumbo; & inseritur in infimam sedem renis.

ξ Arteria sinistra emulgens; quae in duas partes dividitur, quarum una fertur, & inseritur simul cum infima portione primi rami venae emulgentis: altera cum secunda parte secundi ejusdem venae rami.

ο Alia arteria simul cum secunda vena sinistra deducta; ortum ducens à sinistro trunco magnae divisionis in lumbo.

π. ρ Arteriae feminae.

σ Vas urinarium sinistrum instar oblongae vesicae satis dilatatum, in anteriori sede renis oblique positum; in quod plures ex rene feruntur meatus, multis interdum arenulis pleni.

FIGURA TERTIA.

In tertia Figura renis dexter sinistro est minor; qui propter magnitudinem supra elatior, infra humilior dextro apparet.

aaa Vena cava.

bbb Arteria magna.

c Vena emulgens dextra altius orta, quàm sinistra; & eâ multò gracilior, quae in duos ramos divisa, altero in elatiorem, altero in humiliorem partem renis inseritur; & antequam dividatur venam feminariam dextram producit.

d Vena seminaria dextra.

e Vena altera ad renem producta, quae uno digito sub emulgente dextra ortum ducens oblique sursum tendit; & multò supra insertionem prioris rami memoratae emulgentis, in renem infigitur.

f Tertia vena ad renem dextrum procedens, duobus digitis sub secunda enata, & ferè transversa ad renem producta.

gg Ar-

- g g Arteria dextra supra emulgentem consuetam orta, primò deorsum, deindè sursum procedens, quae in duos ramos divisà, inseritur in renis summitatem.
- h h Arteria dextra emulgens, deorsum cum vena emulgente procedens, & cum infimo ejusdem venae ramo in anteriorem renis sedem inserta.
- i Tertia arteria dextra, ortum ducens è regione inferioris arteriae mesenterii, & transversa ad renem tendens.
- k Quarta arteria dextri renis, enata in medio magnae divisionis, quae in lumbo fit; obliquè sursum ad renis posteriorem, & inferiorem sedem protrahitur.
- l Quinta arteria dextri renis, orta à ramo ejusdem lateris ad os sacrum tendente; sursum obliquè ascendens, in anteriorem, & imam sedem renis inseritur.
- m Vas urinarium dextrum, in principio satis latum, ex quinque propaginibus conflatur; licet earum tres solùm appareant; quae per anteriora renis egrediuntur.
- n Vena emulgens sinistra, inferiùs orta, quàm dextra, ubi arteriam magnam praeteriit, in quinque ramos dividitur; quorum alter o, qui superior est, inseritur, tum in elatiorem sedem ipsius renis, tum in glandulam ei incumbentem; undè postea ramulus ad membranam pinguem egreditur. Secundus p obliquè deorsum tendit, & bipartitus in anteriorem sedem renis circa ejus medium inseritur. Tertius q sursum obliquè reflectitur; & secundum instar X interfecans, inseritur in anteriorem, & superiorem renis partem. Quartus r deorsum obliquè tendens, inseritur in anteriorem, & humiliorem sedem renis. Quintus s reflectitur retrorsum ad lumbum; & inter primam, & secundam ejus vertebam ad medullam spinalem penetrat.
- tt Vena alia sinistri renis, à sinistro ramo magnae divisionis in lumbo enata; sursum obliquè ascendit, & postquam ramum divisionis arteriae ejusdem lateris praeteriit, in duas propagines dividitur; quae in medio comprehendentes tertiam arteriam sinistram, inseruntur in anteriorem, & humiliorem sedem renis.
- u Vena seminaria sinistra.
- v Prima arteria sinistra ad renem tendens, oritur è regione secundae earum, quas in dextro latere esse diximus. Haec juxta renem bipartita, inseritur cum primo, & cum tertio ramo venae emulgentis.
- w Secunda arteria sinistri renis, oritur sub infima arteria mesenterii; bipartitaque prope renem inseritur, altera ejus parte sub medium renem, altera cum quarto ramo venae emulgentis.
- x Tertia arteria, oritur paulò ante divisionem magnae arteriae in lumbo; quae inter ramos secundae venae sinistrae procedens, simul cum illis in renem infigitur.
- y. z Arteriae seminae.
- Γ Inferior arteria mesenterii.
- ΔΔ Vas urinarium sinistrum, ex quinque propaginibus à renibus procedentibus conflatum; oblongam vesicam, instar perae pastorariae recurvatam, refert; aut Threicium gladium altera parte flexum repraesentat, hoc calculis plenum à nobis est inventum.

T A B U L A IV.

TRes Figurae venarum primo loco depictae, non modò ad tractationem de renibus pertinent, verùm etiam ad eam, in qua de vena azyga disputatur.

TRIBUS PRIMIS FIGURIS COMMUNIA.

Γ.Γ.Γ Vena cava juxta cor recisa.

Δ.Δ.Δ Vena sine pari.

Θ.Θ Venae sine pari divisio circa decimam thoracis vertebram, & Λ è regione octavae, ut interdum à nobis observatum est.

Ξ.Ξ.Ξ Truncus venae cavae, qua vocatae emulgentes ab ea oriuntur.

Π Propago dextri rami venae sine pari, quae conjungitur cum vena cava, juxta ortum emulgentis dextrae, quod tamen rarò cernitur.

Σ.Φ Dexter, & sinister ramus venae sine pari, qui cum prima vena sui lateris, in lumbo sub emulgente orta conjungitur; & in tertia figura Σ.Φ. In secunda autem Σ.Φ sinister ramus conjungitur cum alio, ab emulgente orto, priusquàm producat venam seminariam.

F I G U R A S E C U N D A.

A Vena à sinistro cavae trunco in jugulo, sub ortu venae sterni enata, in duos ramos statim divisa; quorum major B sub arteria brachii sinistri, ad tertiam thoracis vertebram reflexus; juxta radices costarum, usque ad nonam singulis furculos offerens, perreptat; quò ubi pervenit, cum ramis venae sine pari, octavum C, & nonum D earum intervallum nutrientibus conjungitur: quod ab illis praesertim expendi debet, qui in sanguine exhauriendo fibrarum rectitudinem magnificiunt. Minor E ramus cum sinistro septi transversi nervo incedens, in ejus lateris membranam thoracem dividenter, & in eam, quae pericardium appellatur, propagines distribuit: tribusque bifidis furculis in carnosam, eandemque superiorem partem septi inseritur.

F I G U R A T E R T I A.

a Ramus venae azygae, qui juxta radices costarum sursum reflexus, tertium, quartum, quintum, & sextum earum intervalla sinistri lateris nutrit.

b Vena à sinistro cavae trunco in jugulo ortum ducens, in duos ramos scissa. Quorum alter c cum sinistro nervo septi transversi procedens, in hoc, & in membranam dividenter thoracem distribuitur. Alter ramus d sub arteriam brachii reflexus, è regione quintae vertebrae thoracis, cum eo ramo a venae azygae conjungitur, quem à sexto intervallo sursum reflecti diximus.

FIGURA QUARTA.

a Renis ursinus ex pluribus quasi glandulis magnitudine ceraforum coagmentatus; quae invicem junguntur, & alligantur membranae cujusdam tenuis, ac ramorum trium vasorum beneficio. Harum divisiones replet copiosum pingue; quo remoto facile est ejusmodi particulas sine vulnere separare.

In singulas has ursini renis partes, glandulas referentes, semper ramus venae, arteriae, ac vasis urinarii inseritur.

Quilibet ramus vasis urinarii in latum finem desinit; in quem alia glandula parva, acuta, & nonnihil depressa, ex substantia renis formata, instar operculi ei incumbens, ingreditur.

β Vena, & arteria emulgens.

γ Vas urinarium.

Bubulus ren est ferè similis ursino; sed tubercula glandulis similia, non perindè in bove, ac in urso dividi possunt.

Singula vasa renis vitulini, antequàm in glandulas, seu coagmentationes dispendentur, dividuntur in duos praecipuos ramos: quorum unus sursum, alter deorsum tendit.

In aliquibus foetibus humanis reperti fuerunt à nobis renes similes bubulis, ut Aristoteles scribit.

FIGURA QUINTA.

Quandoque vidimus tres renes, unum scilicet in dextro latere, qui naturalis erat; duos verò praeter naturam in sinistro.

A Alter sinister ren praeter naturam, admodum parvus; figurae triangulae, & satis depressae, solâ substantiâ similis ei, qui naturalis est, vase urinario, & arteria destituitur.

B Alter ren sinister praeter naturam, in sinistro spinae latere situs est; & à summitate quartae lumborum vertebrae, usque ad ossis sacri initium producit: estque in superiori parte angustior, in humiliori latior; ac vas urinarium ex posteriori sui regione producit; quamvis hoc videri in figura non possit.

CCC Vena cava.

DD Arteria magna.

E.F Duae venae emulgentes dextrae; aequales, & aequè distantes; quae arteriam in medio continent.

G Vas urinarium dextrum.

H Vena emulgens sinistra, satis gracilis, elatiorem originem habens, quàm dextra; quae sine ulla comite arteria transversa procedit.

I Vena seminaria sinistra.

K Vena orta à cava, è regione secundae lumborum vertebrae; quae transversa sub arteria procedit.

L Vena alia principium sumens parum supra magnam caevae venae divisionem in lumbo; quae etiam sub arteria transversa procedit, & cum praedicta coit.

M Vena ex praedictis duabus conflata; quae inseritur in posteriorem sedem renis, versus externum latus.

N Arteria bipartita, antè, ac retrò in superficiem sinistri renis distributa oritur, antequàm magna arteria in lumbo dividatur.

O Arteria altera, à sinistro trunco magnae divisionis in lumbo principium sumens; inseritur in humiliorem renem sinistram simul cum vena.

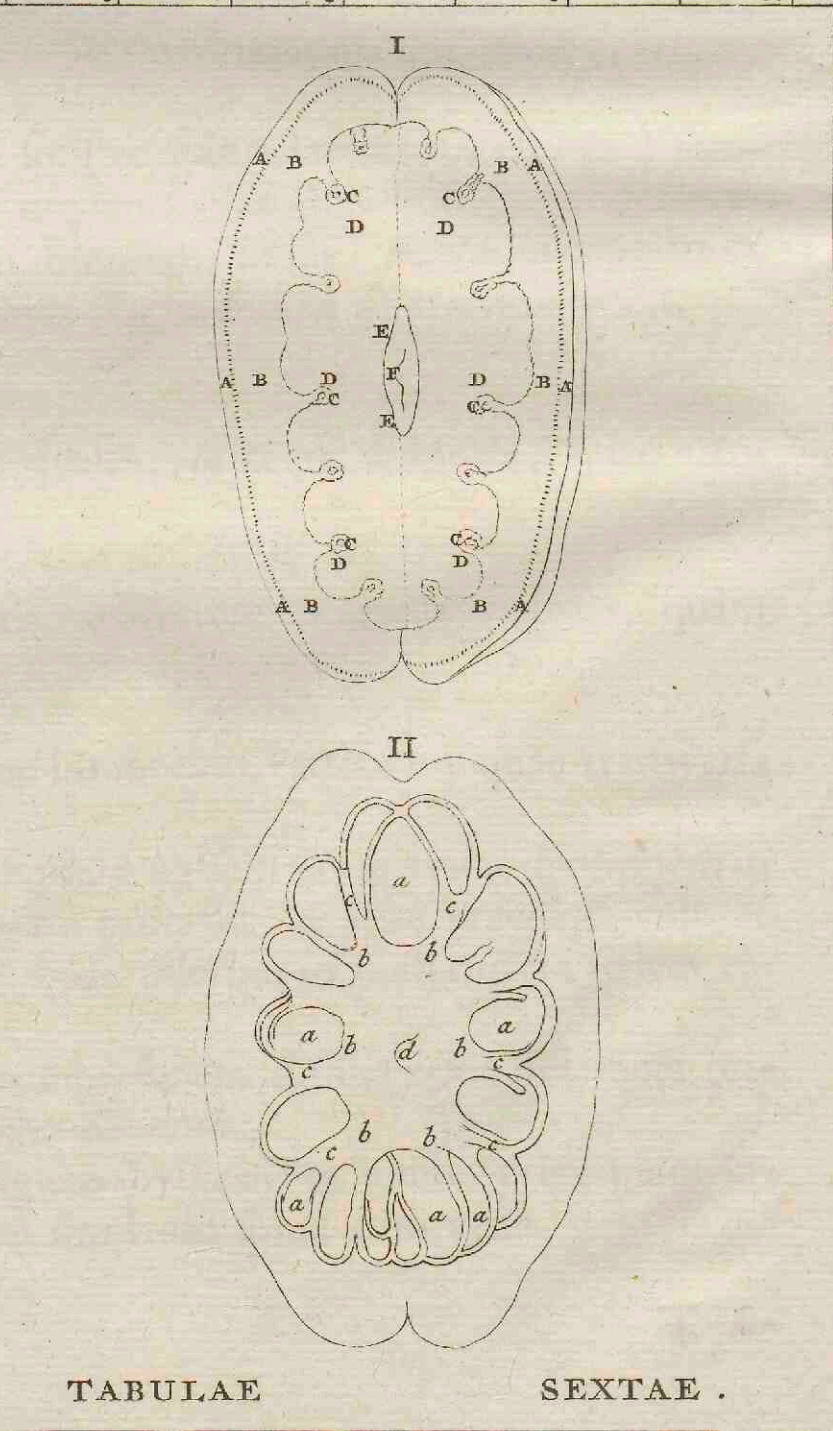
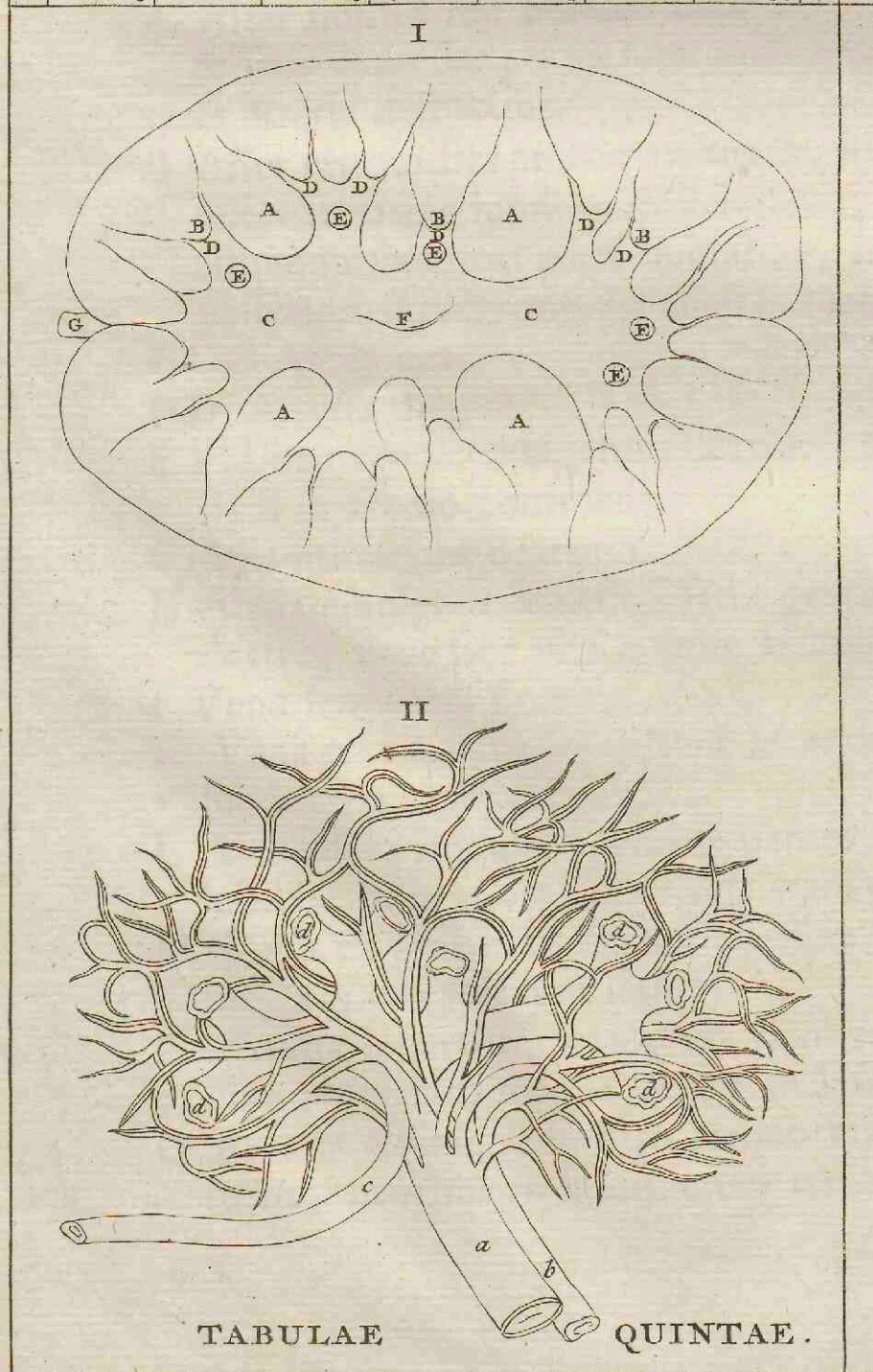
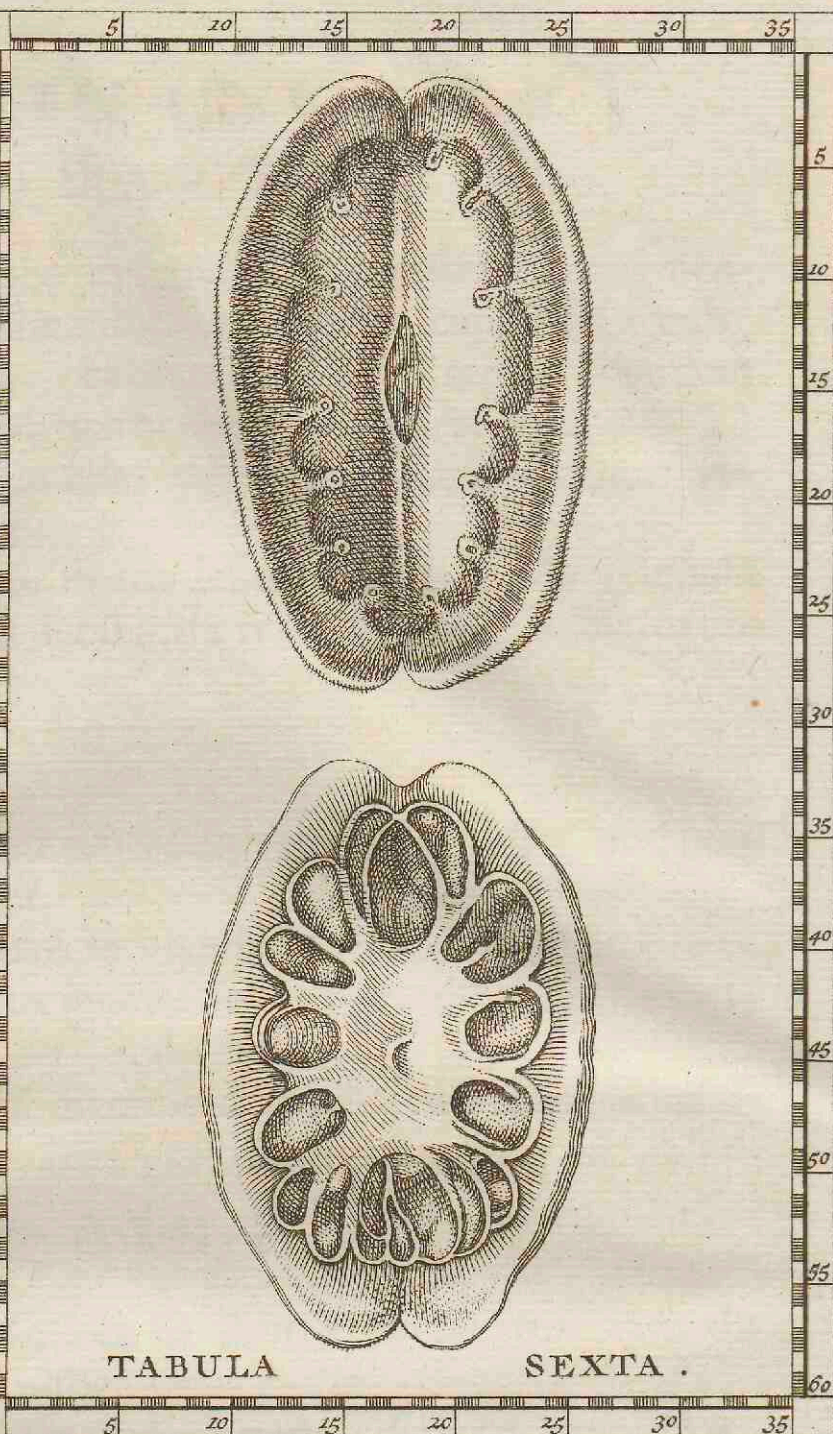
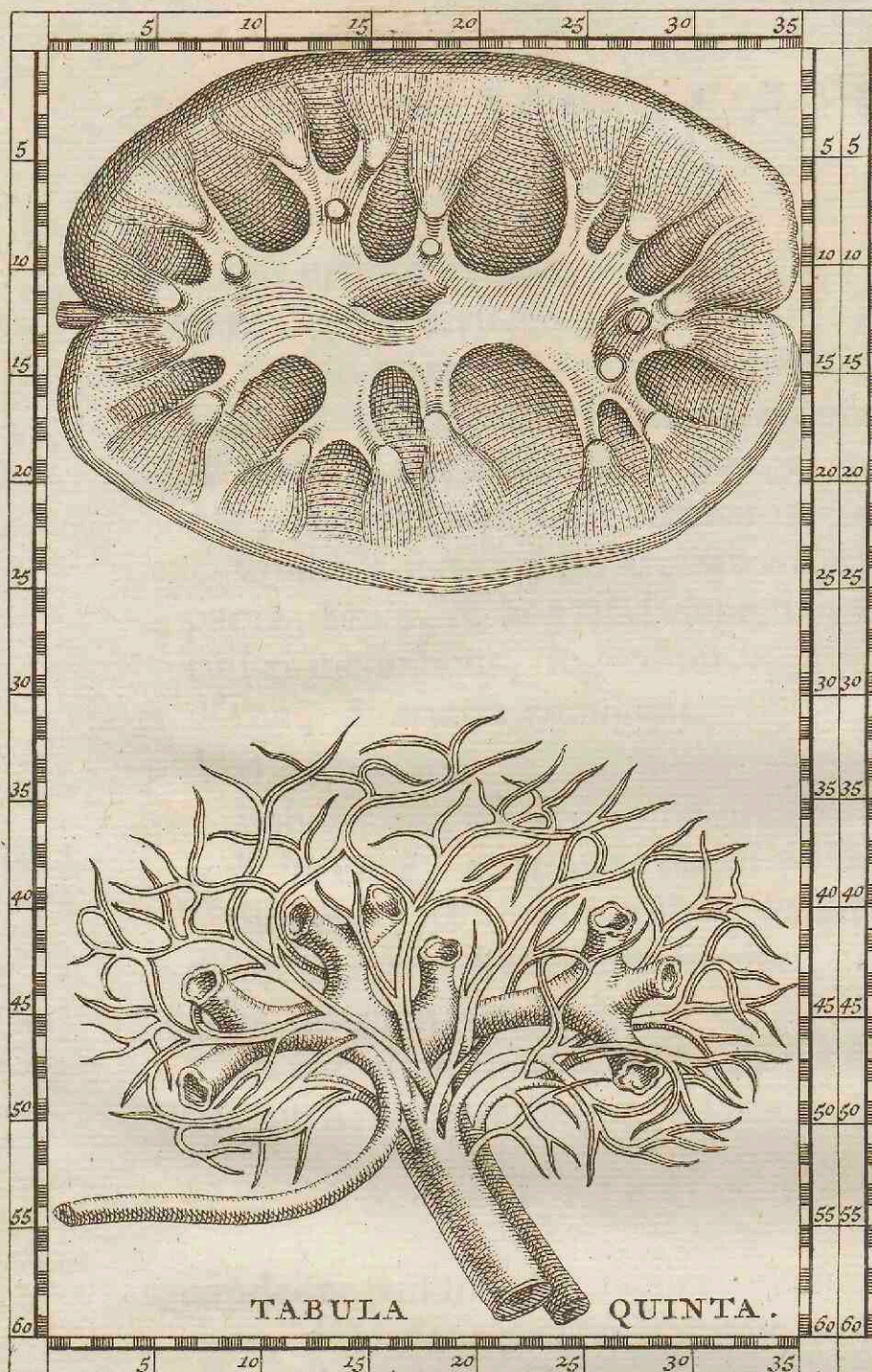

SEXTAE

QUINTAE

QUINTAE

QUINTAE

T A B U L A V.

F I G U R A P R I M A.

Prima Figura renem, & ejus vas urinarium per medium divisum ostendit.

A A A A Renis substantia circa ramos vasis urinarii.

B. B. B Carunculae extuberantes, instar acutae glandulae, seu papillae mammillarum, extrema patentia ramorum vasis urinarii claudentes; quae mediae secundum ipsarum longitudinem divisae sunt, ut cerni possint earum lineae, hinc indè velut à centro ad circumferentiam protractae; quarum causa apparent ejusmodi carunculae, ex pluribus quasi fibris concurrentibus contextae.

CC Vas urinarium cum suis ramis per medium divisum. In rene enim humano nulla alia est cavitas, praeter illam, quam vas urinarium efficit, ob concursum suorum ramorum.

D. D. D. D. D Rami vasis urinarii per medium dissecti; in quorum extrema orificia, instar operculi incumbunt glandulae parvae, à substantia renum extuberantes.

E. E. E. E. E Foramina vasis urinarii, quae sine ordine distributa saepe occurrunt; parvas quoque glandulas in internam cavitatem spectantes, & ipsa admittunt.

F Foramen, & via vasis urinarii extra renem procedens.

G Vas urinarium extra renem deorsum tendens.

F I G U R A S E C U N D A.

Secunda Figura; venae, arteriae, ac vasis urinarii ramos per renis substantiam distributos ostendit.

a Vena emulgens, postquam in renem ingressa est, in quatuor, vel quinque scinditur ramos, qui in multos alios rursus divisi, per renis substantiam vario modo dispensantur; ac invicem permixti uniuntur; & denique in tenuissimos, visumque propemodum fugientes furculos cessant. Si enim ren incisus comprimatur; apparent multae sanguinis guttae, ostendentes vasa, quae cerni possunt, esse dispersa per renis substantiam.

b Arteria emulgens, quae simul cum vena procedens, eandem, quam illa, habet distributionem.

In hac Figura apparent rami trium vasorum, remota, & abrafa tota renis substantia.

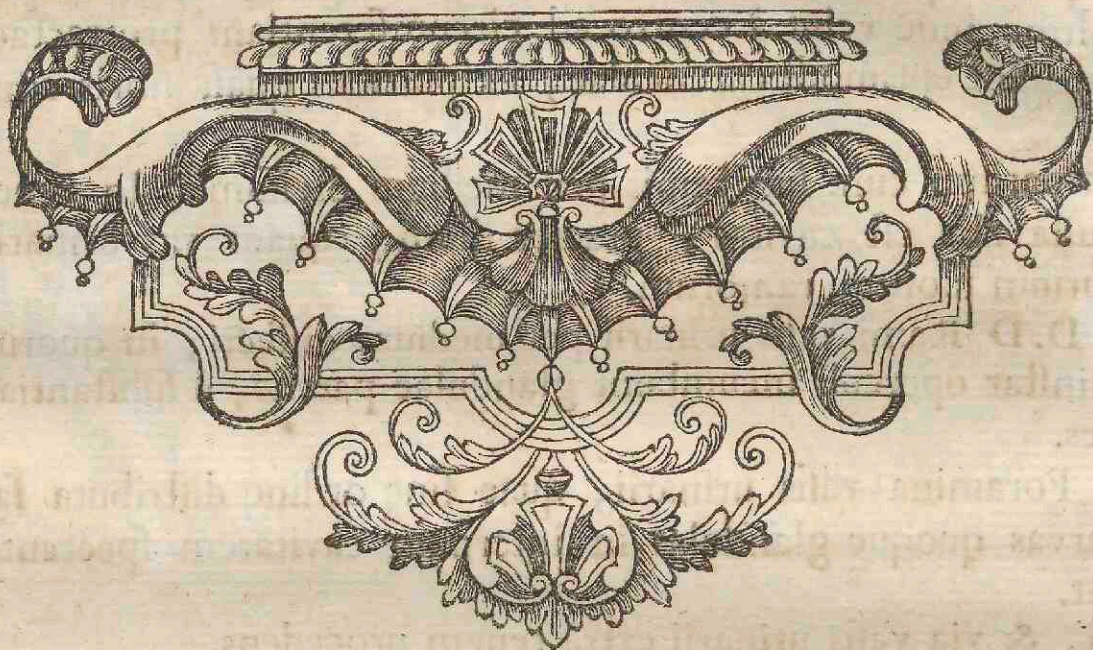
c Vas urinarium, quamprimum in renem penetrat, dilaturatur, ac in duas, quandoque in tres partes dividitur; quarum una sursum, altera deorsum tendit; ambae verò in alios ramos, interdum quatuor, saepè quinque, rursus dividuntur; quò fit, ut eorum divisiones octo, vel ad summum novem, aut decem sint, quae in latum finem, instar coli rotundi desinunt.

D

Vas

Vas urinarium duas habet tunicas: in quarum exteriori disperguntur multae venulae tenues, & aliquae etiam satis evidentes elegantissime dispositae: quod in hac pictura ostendi non potuit.

d.d.d.d Extrema orificia ramorum vasis urinarii; quorum quodlibet, ut diximus, à caruncula instar papillae mammillarum, clauditur: circa quam unaquaeque horum ramorum extremitas connascitur; & quibusdam fibris satis validis, alteque in substantiam renis infixis adhaerescit.

T A B U L A V I.

F I G U R A P R I M A.

Prima Figura ostendit renem caninum, per medium dissectum, absque re-
motione alicujus particulae.

A A A A A Renis circumferentia, ejusdem substantiae cum reliquo cor-
pore.

B B B B B Pars renis, lineis quibusdam subaltis, ceu fibris à centro ad cir-
cumferentiam productis exsculpta.

C. C. C. C. C. C Foramina quaedam vasorum, quae in renis divisione incisa
fuerunt; anteriora enim cum posterioribus connascuntur.

D D D D D Pars renis magis alba & subcineritia; diversis in locis macu-
lis quibusdam rubeis tincta; cavitationem renis, instar septi, per medium di-
videns.

E E Portio cavitatis internae renis.

F Foramen, & principium vasis urinarii.

F I G U R A S E C U N D A.

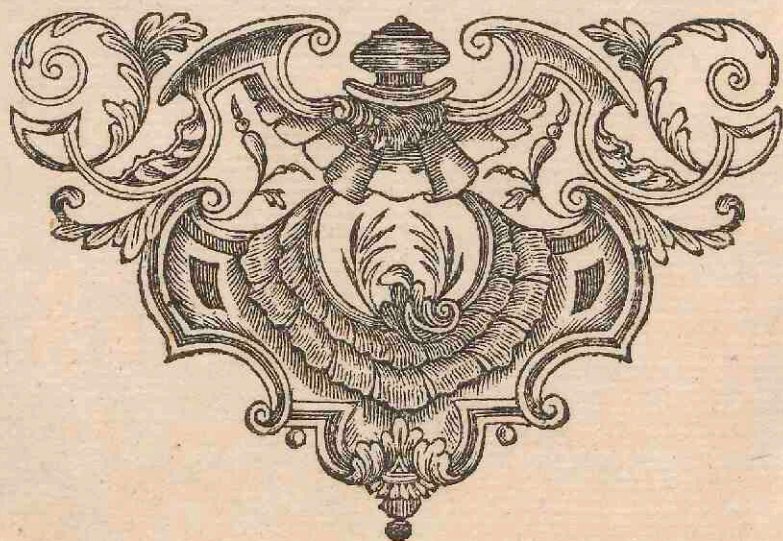
Secunda Figura ostendit renem caninum, detracta illa parte, quae, instar septi,
per medium dividit cavitationem renis.

a. a. a. a. a. a Partes renis, inter divisiones corporis membranei existentes.

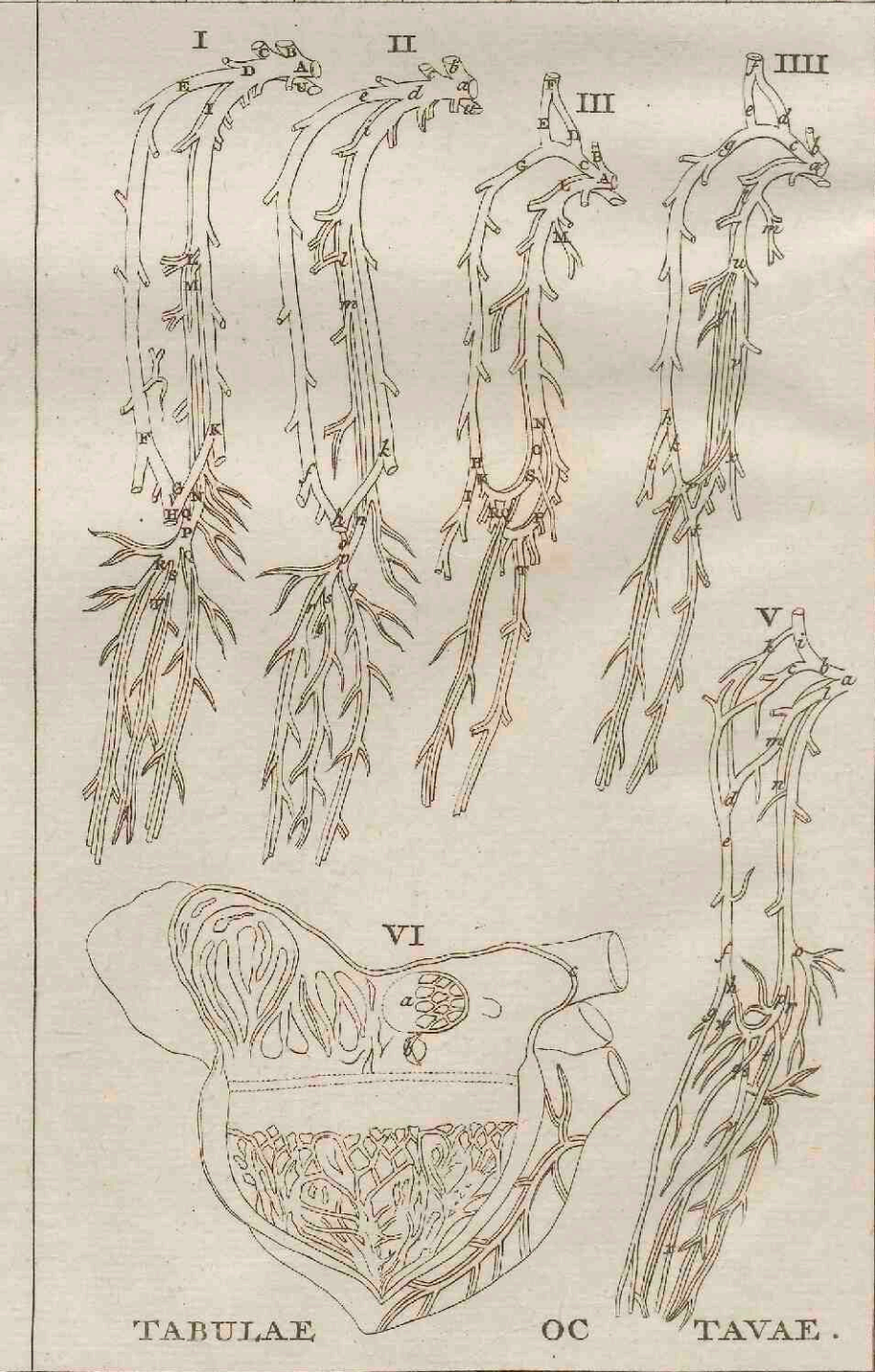
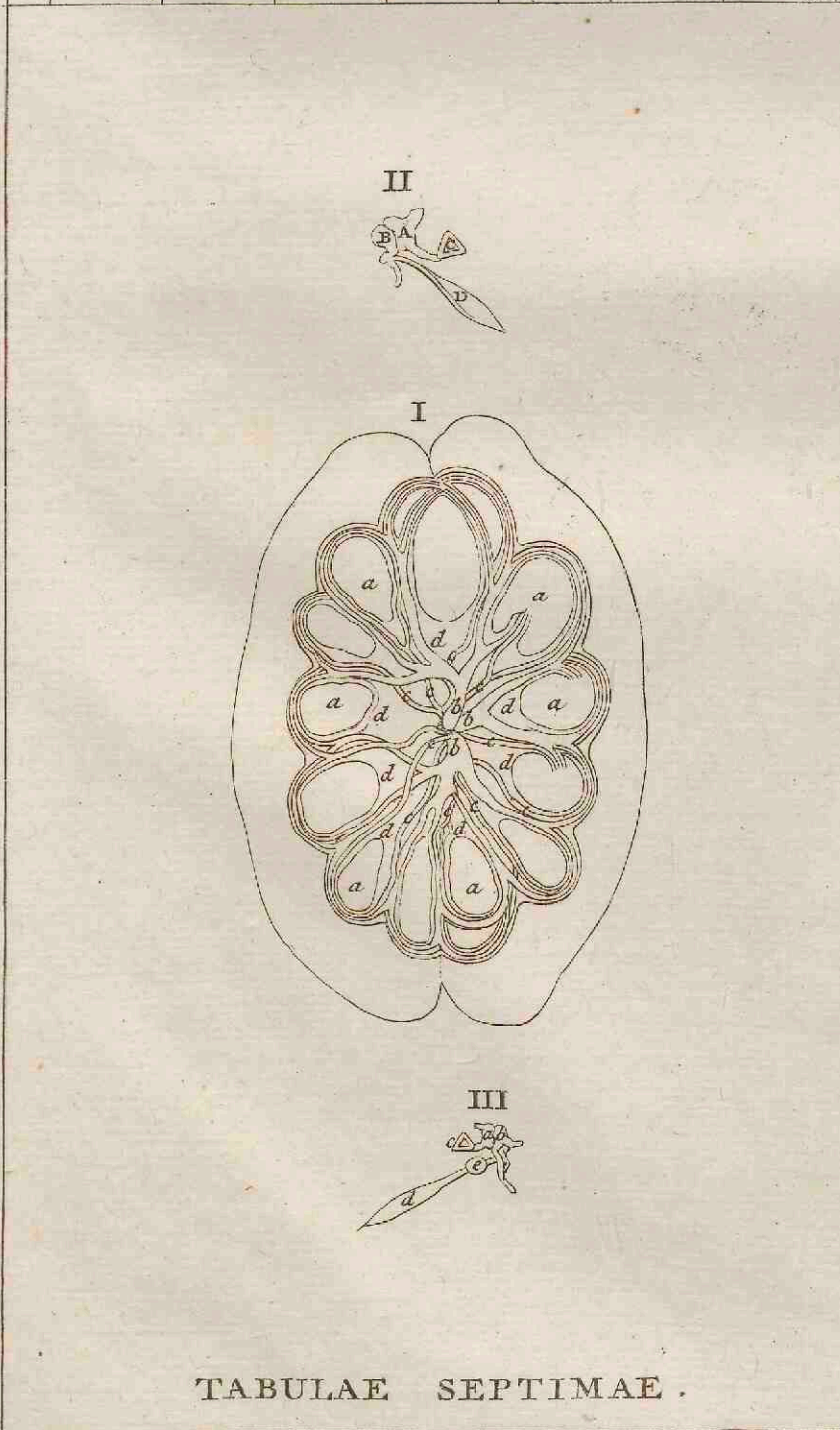
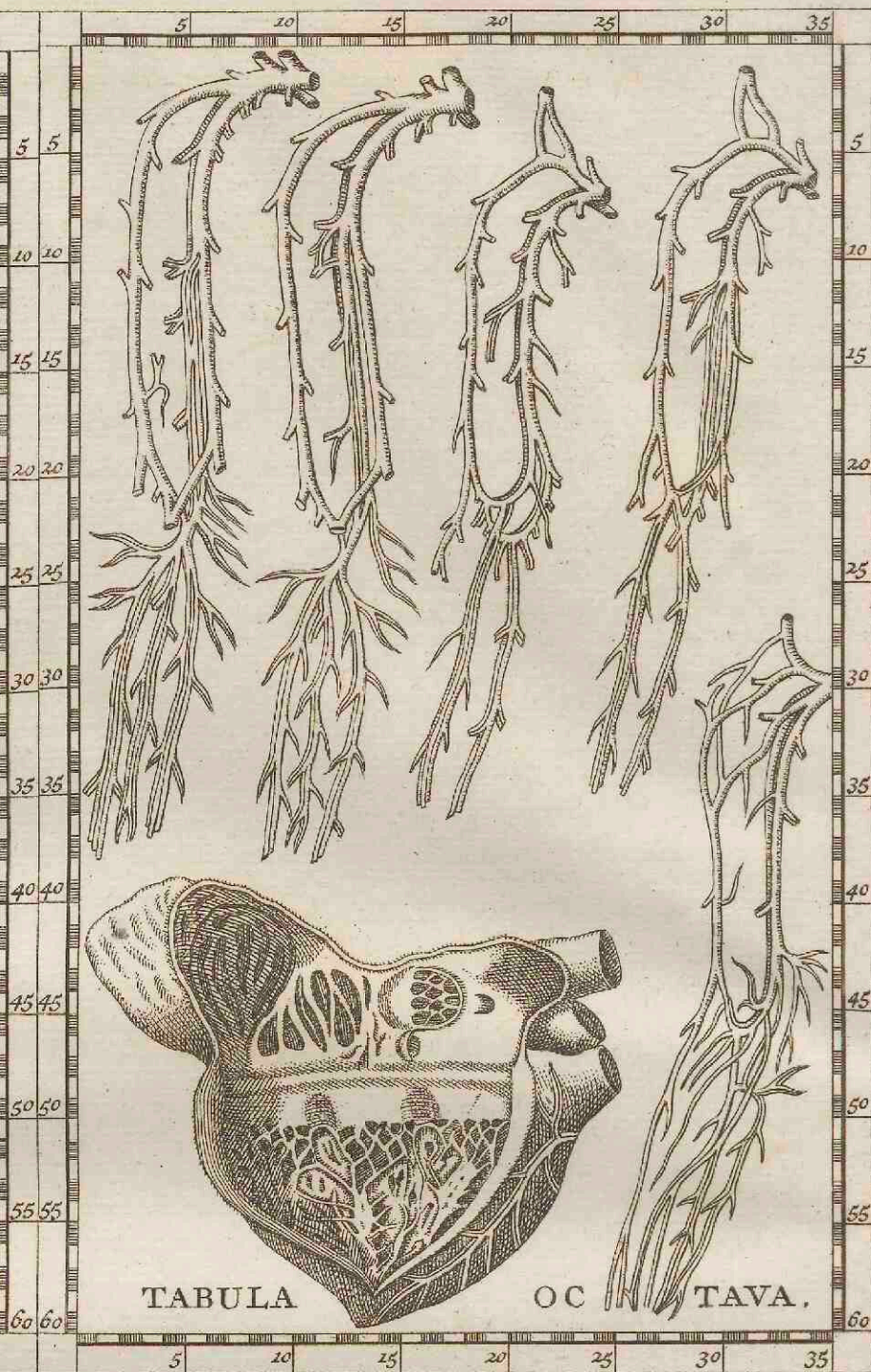
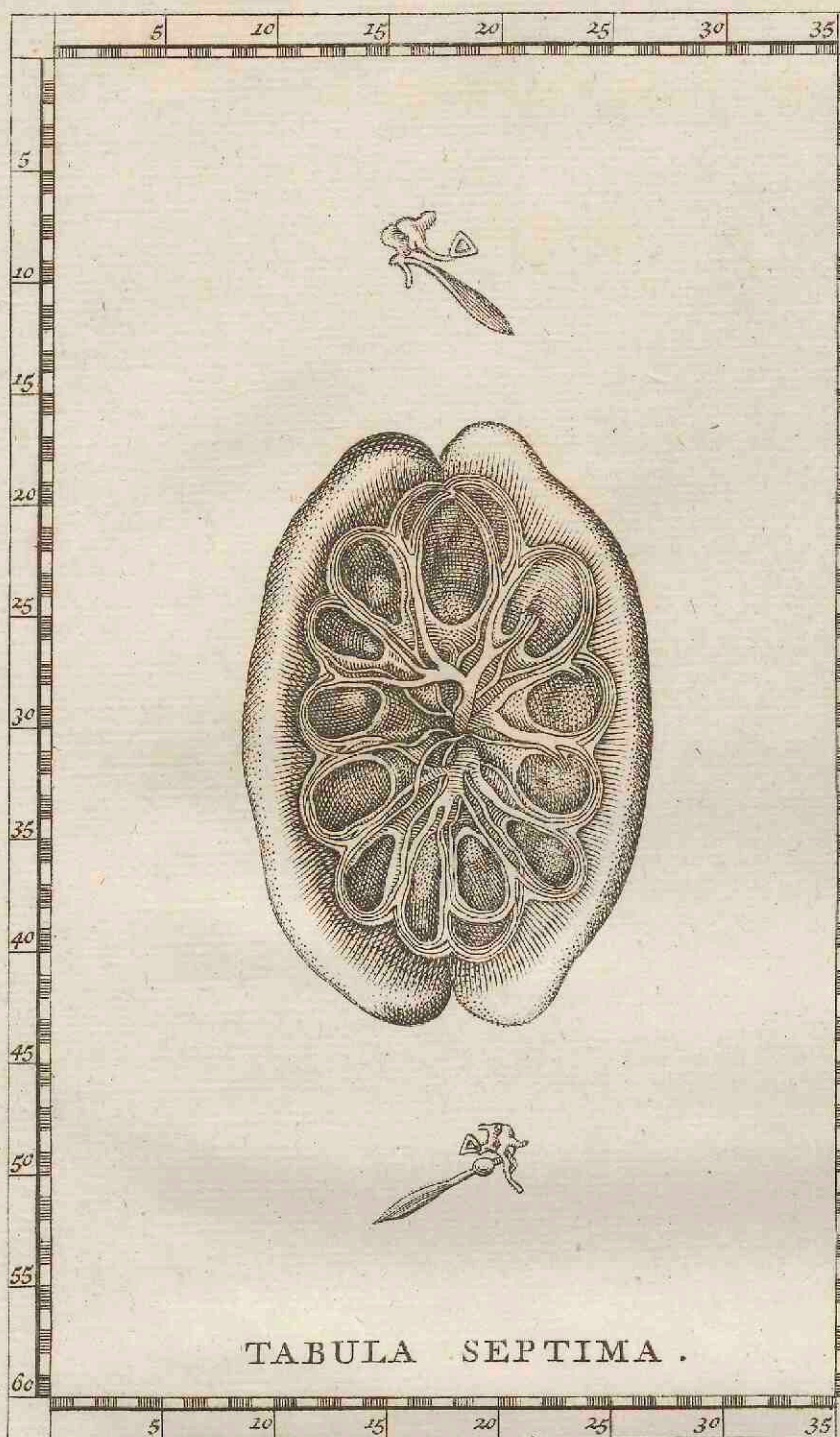
b b b b b Corpus membraneum vasa operiens, eademque complectens; à quo
cavitas renis magna ex parte efformatur.

c. c. c. c. c. c Rami praedicti corporis membranei invicem connati; qui vasa
undique sub & supra complectuntur.

d Foramen, & principium vasis urinarii.

T A B U L A VII.

Renis caninus; à quo non solum detracta est pars illa, quae cavitatem renis, instar septi, dividit; sed etiam corpus membraneum, quod in alia Figura vasis erat obductum, & cavitatem internam renis, magna ex parte, efformabat.

a a a a a Substantia renis inter ramos vasorum.

b. b. b Rami venae emulgentis; satis ampli, tenuissimam tunicam habentes.

c. c. c. c. c. c. c. c. c Rami arteriae, simul cum ramis venae distributi; quibus membrana subjacet, pinguedine referta; quae continua est cum propria renis tunica; sicut pinguedo cum ea, quae circa vasa extra renem est circumfusa.

Praedicti rami venarum & arteriarum invicem non coeunt; nec degenerant in tertium corpus, ut scribit Vesalius; sed venae cum venis, arteriae cum arteriis uniuntur.

Rami venae & arteriae passim distribuuntur per substantiam renis, & continentur à canaliculis, qui fiunt ex conjunctione corporis membranosi, & alterius membranae vasis substratae: hi autem canales, instar vaginae, manifestè apparent dispensari per renis substantiam.

d d d d d d d Membrana praedicta vasis substrata; à corpore membranoso, quod iisdem vasis incumbere diximus, recisa.

In ea cavitate, quae fit à corpore membranoso vasis incumbente, & à membrana iisdem substrata; multa pinguedo continetur; quae ramis vasorum undique obducitur.

e Foramen, per quod venae, & arteriae in renem ingrediuntur; & vas urinarium extra procedit.

F I G U R A E P A R V A E.

Duae parvae Figurae, ad epistolam de organis auditus pertinentes, tria officula, in caverna ossis petrae similis recondita, & musculus motioni eorum praefectum ostendunt; superior quidem in homine, inferior verò in cane.

A. a. Officulum incudi simile.

B. b Officulum malleum referens.

C. c Officulum stapedi vocatae comparatum, à Vesalio praetermissum.

D. d Musculus nemini Anatomicorum non incognitus, qui in majorem processum officuli malleum referentis inseritur.

e In cane autem, non longè ab insertione, glandulam corneam adnexam habet.

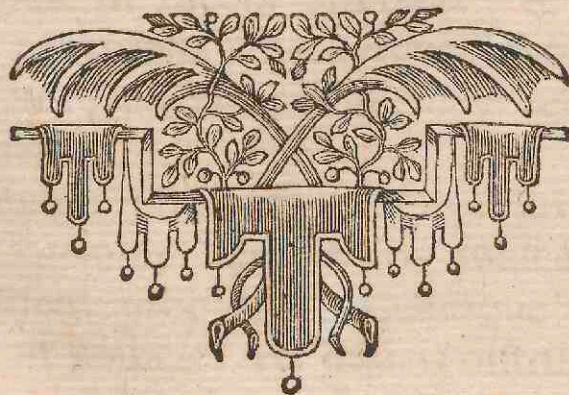

PLATE I. THE ANATOMY OF THE HUMAN LIVER.

The human liver is a large, lobulated organ, situated in the right hypochondrium, and extends to the umbilicus. It is divided into two main lobes, the right and left, by a deep fissure, which is the site of the inferior vena cava. The right lobe is larger and more rounded, while the left lobe is smaller and more triangular. The surface of the liver is covered by a thin, translucent capsule, which is studded with numerous small, dark, circular openings, representing the openings of the bile ducts. The color of the liver is a deep, reddish-brown, and its texture is firm and granular. The liver is connected to the gallbladder by the cystic duct, and to the duodenum by the common bile duct. The portal vein, which carries blood from the digestive organs, enters the liver at its base, and divides into numerous smaller branches, which supply the liver with blood. The hepatic artery, which carries oxygenated blood from the heart, also enters the liver at its base, and divides into numerous smaller branches, which supply the liver with oxygen. The lymphatic system of the liver is represented by the network of small, clear, circular spaces, which are the lymphatic vessels. The liver is a highly vascularized organ, and its blood supply is essential for its function. The liver is also a highly regenerative organ, and it is able to regenerate itself after partial removal. The liver is a vital organ, and its dysfunction can lead to serious health problems.

FIGURAE PARVAE.

These small figures represent the various parts of the liver, and are labeled as follows: A. The right lobe of the liver; B. The left lobe of the liver; C. The gallbladder; D. The cystic duct; E. The common bile duct; F. The portal vein; G. The hepatic artery; H. The lymphatic system. The figures are arranged in a circular pattern, and are labeled with letters from A to H. The figures are small, and are intended to provide a detailed view of the various parts of the liver. The figures are arranged in a circular pattern, and are labeled with letters from A to H. The figures are small, and are intended to provide a detailed view of the various parts of the liver.

T A B U L A V I I I .

F I G U R A P R I M A ,
E T S E C U N D A .

PRima, & secunda Figura, quasdam dextri brachii humani venas ostendunt: & praesertim illas, quae in profundo latitant.

A. a Truncus dexter venae cavae in jugulo.

B. b Radix jugularis internae.

C. c Radix jugularis externae.

D. d Truncus humerariae, & axillaris.

E. e Vena humeraria.

F. f Divisio humerariae parum supra cubiti flexum in duos ramos; quorum interior cum axillaris ramo conjunctus, communem venam efformat.

G Propago praedicti interioris rami humerariae, quae in flexu cubiti jungitur cum profunda axillari.

H. h Venae communis superficialiae radix.

. i Axillaris simul cum arteria.

K. k Axillaris parum supra internum humeri tuberculum in duos ramos divisio; quorum exterior cum altero humerariae ramo conjunctus, communem superficialiam constituit.

L. l Axillaris profunda, quae plerumque oritur supra medium longitudinis humeri, & interdum altius, vel humilior.

M Axillaris profunda gemina esse solet, & arteriam hinc inde complecti. Interdum utraque ejus pars, in medio ferè ductu in unam coit; deinceps illico bipartitur; & circa cubiti flexum iterum unitur: quod Vesalius ignorat.

m Axillaris profunda supra humeri medium, in duas partes arteriam utrinque complectentes, dividitur; ex quibus circa cubiti flexum una efficitur; non solum ut in secunda Figura cernitur; sed variis etiam modis, quorum nullus à Vesalio describitur, aut pingitur.

N. n Axillaris profunda in flexu cubiti, aliquos surculos principiis musculorum, qui oriuntur ab interno humeri tuberculo, tribuit: deinde cum ramo, O vel ab humeraria communem venam constituyente, o vel ab ipsa communi orto, conjungitur: de qua re Vesalius nimis petulanter Galenum reprehendit.

P. p Congressus duarum memoratarum venarum, seu vena communis profunda, quae videtur dividi in tres ramos, contra Vesalii opinionem.

Q. q Humilior venae communis profundae ramus, juxta ulnam incedens, non semper unus est; sed interdum geminus existens (quod Vesalius non animadvertit) comprehendit in medio arteriam, & sub musculo in octavum brachialis os inserto procedens, vicinisque soboles offerens, in internam manus sedem dispensatur; & omnibus digitis, vel quatuor, vel etiam paucioribus, surculos offert.

R. r Elatior venae communis profundae ramus, juxta radium incedens, non rarò, sicut humilior, geminus est, & sub musculo brachiale ad magnum digitum flectente deorsum procedens, vicinisque musculis propagines offerens in internam sedem pollicis, vel indicis distribuitur.

S. s Medius ramus venae communis profundae, qui à Vesalio nec describitur, nec pingitur; inter musculos secundum, & tertium digitorum internodium flectentes, totam membranei ligamenti ulnae, & radii longitudinem perreptans, musculis ei incumbentibus furculos tribuit; & interdum geminus existens arteriam hinc indè comprehendit.

T. t Propago à praedicto medio ramo venae communis profundae circa quartam ulnae partem orta; quae ligamentum membraneum ulnae, & radii perforans, ad posteriora transit, & in musculos ab ulna procedentes, aliosque eidem incumbentes distribuitur: haec propago, quae interdum gemina est, & arteriam mediam comprehendit, oscitanter à Vesalio praetermittitur.

U. u Arteria cum axillari vena procedens.

F I G U R A T E R T I A, E T Q U A R T A.

Figura tertia, & quarta aliquot venas, & arterias dextri brachii simiae demonstrat.

A. a Truncus dexter venae cavae in jugulo.

B. b Vena jugularis interna multò minor, quàm externa.

C. c Vena humeraria, quae à clavicula, & musculo ab ea in primam costam inserto media comprehenditur; & juxta illius cum sterno articulum foras erumpit.

D. d Principium jugularis externae ab humeraria sub clavicula procedens.

E. e Alterum principium jugularis externae ab humeraria procedens, ubi claviculam praeteriit.

F. f Jugularis externa à duobus principiis enata, contra quam in homine, multò major est, quàm interna.

G. g Humeraria à musculo deltoide, & ab eo, cui mammilla insidet, operata.

H. h Divisio humerariae supra cubiti articulum.

I. i Humerariae ramus per exteriora cubiti distributus.

K. k Humerariae ramus, qui circa medium cubiti, cum alio ab axillari enato coit.

L. l Axillaris simul cum arteria, eodem modo, quo in homine internus ejus ramus, profunda est; & sub primo musculo cubitum flectente arteriam comitem habens, usque ad cubiti flexum procedit.

M. m Ramus axillaris, qui per thoracis latus sub cute dispensatur.

N Axillaris divisio non longè à cubiti articulo.

O Ramus exterior axillaris arteriam comitem habens, qui cum alio humerariae, è regione extremae partis carnosae primi musculi cubitum flectentis, nimirum inter hunc musculum, & alium obliquum radii conjungitur.

P Propago rami exterioris axillaris, per interiora cubiti in superficie dispensata.

Q Propago, quae interdum oritur ab externo ramo axillaris ad medium cubiti tendente; & quandoque q à conjunctione ramorum axillaris, & humerariae bipartito scinditur; deinceps sub cubiti flexu, inter duos radii musculos extra erumpit, & à ligamento, quod instar membranae omnibus musculis ea in parte obducitur, usque ad radii extremum fertur.

R. r Pro-

- R. r Propago, arteriâ interdum destituta, à conjunctione ramorum humerariae, & axillaris procedens, quae sub obliquum radii musculum demergitur; & cum altero ramo profundo axillaris, juxta insertionem primi musculi cubitum flectentis conjungitur.
- S Interior axillaris ramus, parum supra cubiti articulum ortus, qui profundus juxta os cubiti simul cum arteria incedens, multas propagines vicinis musculis offert; & tendinem primi cubitum flectentis non longe ab ejus insertionem conscendens, ramo à conjunctione humerariae & axillaris orto, occurrit; & communem profundam efformat.
- T. t Insignis ramus ex profunda, quam diximus, venarum conjunctione ortus, qui simul cum arteria juxta os ulnae sub musculis digitos flectentibus latitans, medius inter duas propagines ab eadem conjunctione ortas, ad extremam manum procedit.
- u Venae axillaris divisio, quae sicut in homine, ante medium longitudinis humeri interdum fit.
- v Exterior axillaris, quae, secus quam in homine, arteriam comitem habet; & à primo musculo cubitum flectente non admodum profunda occultatur; ac parum supra cubiti articulum dividitur.
- w Rami humerariae, & axillaris exterioris conjunctio, juxta cubiti flexum.
- x Exterior axillaris ramus sub cute distributus.
- y Interior, & profundior ramus axillaris, qui à primo musculo cubitum flectente occultatus, interdum, non aliter quam in homine, in duas propagines mediam arteriam comprehendentes, divisus, usque ad insertionem ejus musculi fertur: juxta quam ipsum conscendens, cum ramo à priori jam dicta humerariae, & axillaris exterioris conjunctione orto, coit; & venam communem profundam efformat: undè facile est Vesalii ignorantiam arguere, qui hominis & simiae convenientiam propter ejusmodi venarum congressum turpiter ignorans, non minus temerè quàm injustè Galenum de eis reprehendit.

FIGURA QUINTA.

Quinta Figura praecipuas venas & arterias dextri brachii canis ostendit.

- a Truncus dexter venae cavae in jugulo.
- b Truncus humerariae, & jugularis externae.
- c Humeraria, orta à jugulari externa, parva est; & è regione medii capitis humeri à musculis occultata ad posteriora quodammodo reflectitur; & quum ad finem musculi deltoidei pervenit, à ramo axillaris d, qui major ipsâ est, adaugetur, aut potius constituitur.
- e Humeraria juxta primum musculum flectentem cubitum incedens.
- f Divisio humerariae supra cubiti articulum.
- g Humerariae ramus per exteriora cubiti distributus, qui ferè ad inferius extremum radii bipartitur, & in manum dispensatur.
- h Ramus humerariae, qui in flexu cubiti cum externo ramo axillaris conjungitur.
- i Vena jugularis externa.
- k Vena gracilis orta à jugulari externa, quae in superficie per posteriora scapulae deorsum incedens, juxta inferius & posterius latus musculi deltoidei jungitur cum alia insigni vena orta ab axillari.

l Vena axillaris.

- m Insignis vena orta ab axillari juxta ejus principium, quae sub cervicem scapulae ad posteriora procedens, humerariae conjungitur, & ipsam adauget, vel potius constituit.
- n Vena axillaris ferè in superficie incedens, inter quam, & arteriam nervi medii sunt.
- o Ramus axillaris pluribus furculis per musculos cubitum extendentes in superficie distributus.
- p Ramus insignior axillaris, ferè in superficie ad flexum cubiti simul cum arteria incedens, qui cum ramo humerariae conjungitur.
- q Surculus gracillimus insignioris rami axillaris, qui in superficie longioris radii musculi fertur.
- r Tertius axillaris ramus, qui non longe ab alio, quem insigniorem esse diximus, supra cubiti articulum ortus, profundus cum arteria incedit; & sub insertione primi musculi cubitum flectentis, cum ramo à conjunctione humerariae, & axillaris in flexu cubiti orto, unitur.
- s Ramus à conjunctione humerariae, & axillaris in flexu cubiti ortus; qui arteria destitutus, sub obliquum radii musculum demergitur, & in duos ramos dividitur; quorum interior cum tertio axillaris t jam dicto ramo conjungitur; deindè transversus u juxta os ulnae incedens, simul cum arteria ferè usque ad ulnae extremum fertur. v Exterior ramus, ut in pictura vides, dispensatur.
- w Gracilis arteria simul cum ramo axillaris procedens, qui cum humeraria conjungitur.
- x Arteria sine vena sub externo brachialis musculo incedens.

FIGURA SEXTA.

Sexta Figura dextrum cordis ventriculum secundum ejus longitudinem incisum; cum tribus membranis orificio venae cavae praefectis ostendit; & praeterea internam partem auriculae dextrae, quae à vena cava, qua parte ei adhaeret, divisa est.

- a Membrana artificii, & admirationis plena, nemini Anatomicorum haecenus non incognita; quae foramini venae cavae à jecore ascendente, quum primum haec in dextram auriculam degenerat, praefecta est, nimirum dimidiatam partem, eamque anteriorem illius occupat, & deinceps reticulum efformat.
- b Membrana cornutae lunae figuram referens, orificio majoris venae coronariae, ceu operculum ultra medium obducta, quam caeteri Anatomici oscitanter praetereunt.
- c Superius orificium venae cavae ad jugulum ascendente, quae, ut Galenus scribit, ab elatiori auriculae dextrae extremo principium quodammodo sumere videtur.

Caetera, quae in hac Figura continentur, ad praesentem tractationem non pertinent.

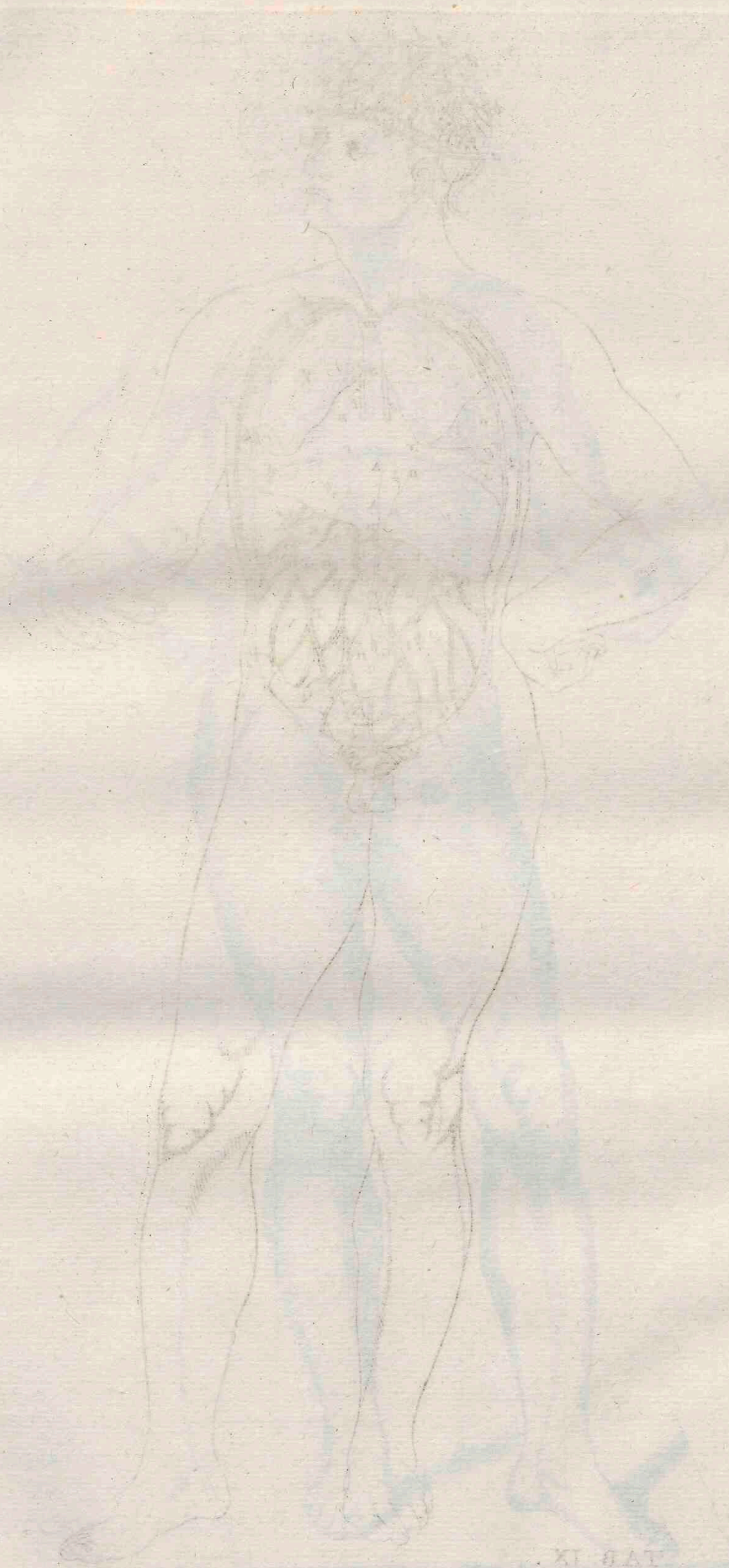
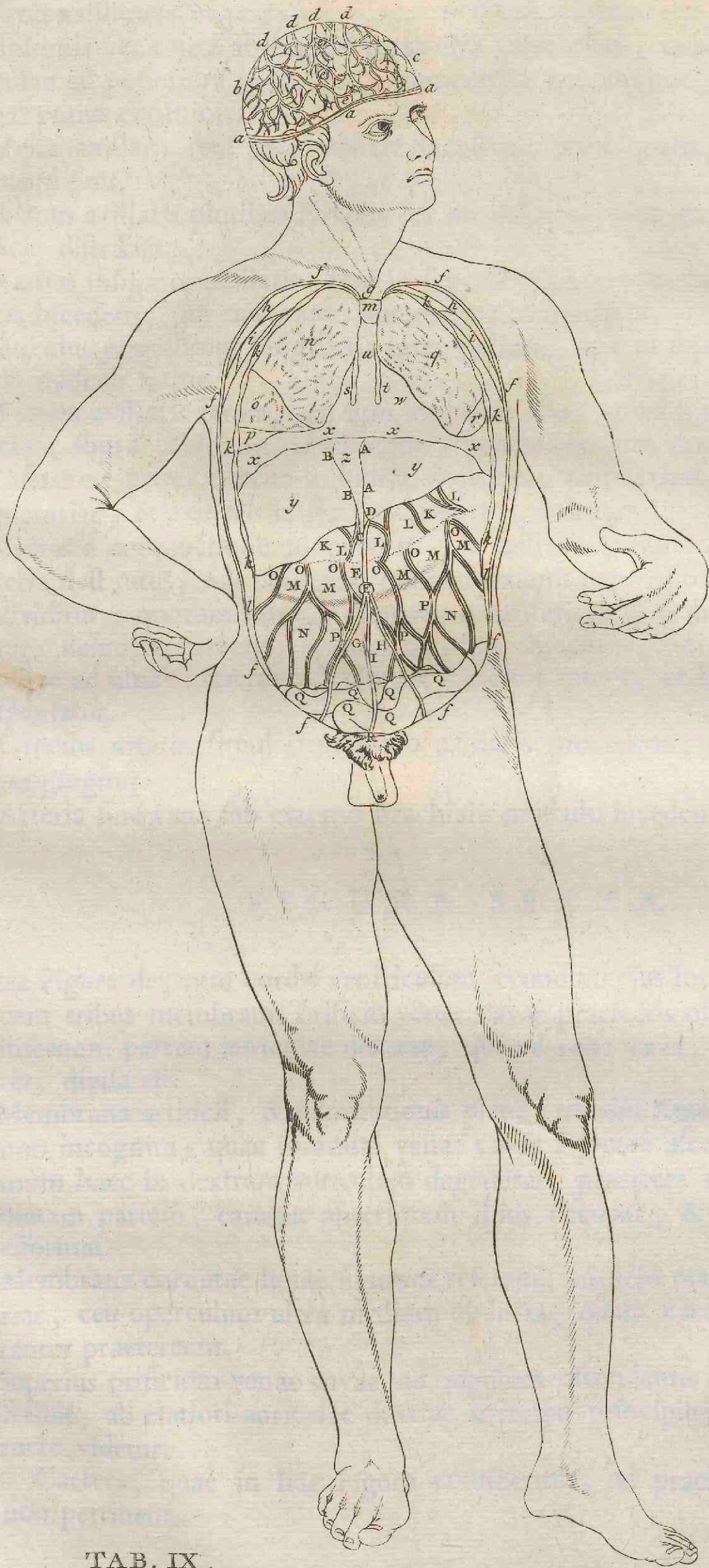
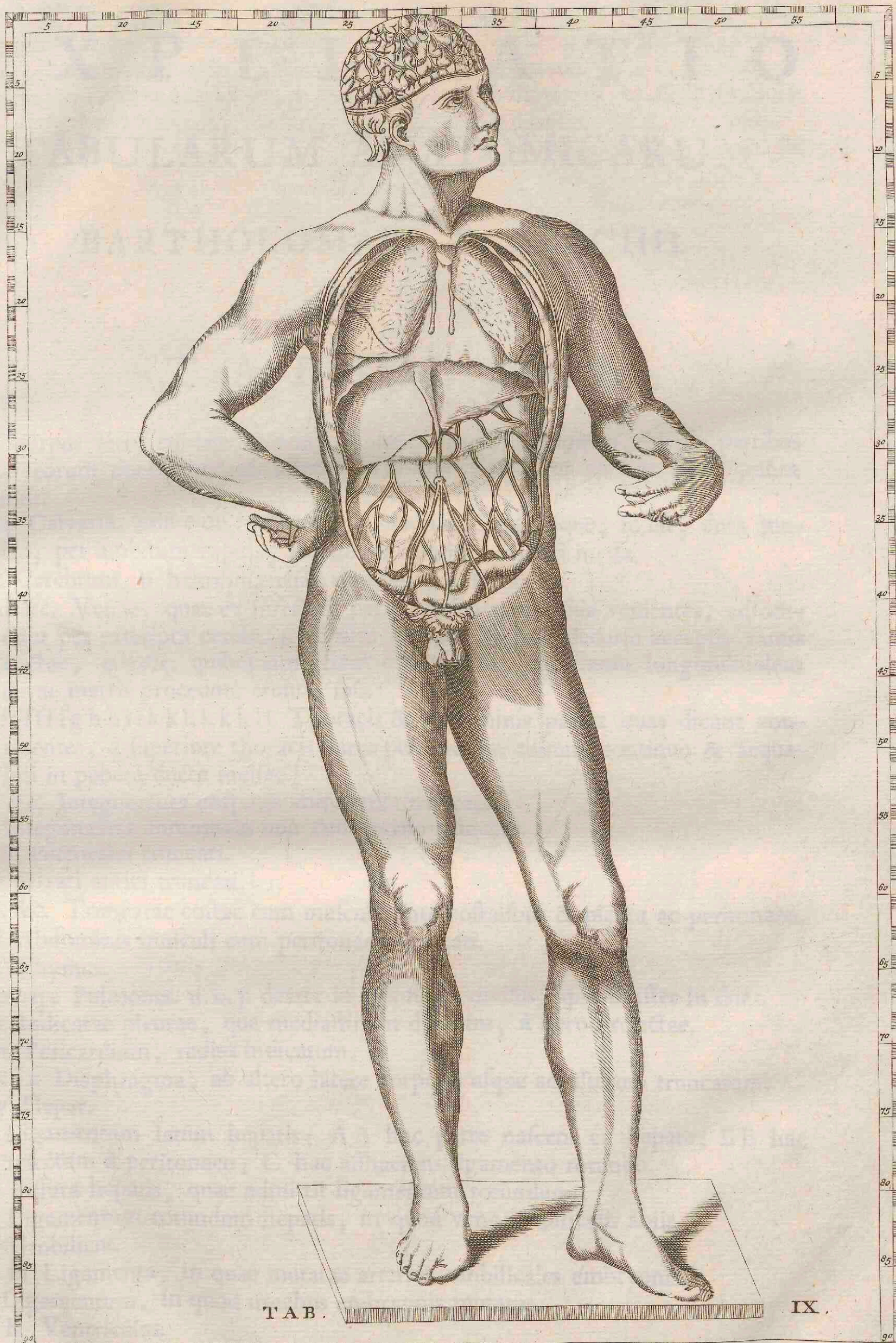

PLATE IX

TAB. IX.

IX

TAB

BERNARDI SIEGFRIED ALBINI
EXPLICATIO
TABULARUM ANATOMICARUM

BARTHOLOMAEI EUSTACHII.

T A B U L A IX.

COrpus viri, cui tres ventres, capitis, thorax, abdomen, incisus partibus eorum continentibus, aperti: in iisque viscera, ut ab hac parte posita sunt.

a a a Calvaria, una cum integumentis externis, internoque, id est, dura matre, per ambitum capitis, secundum inferiora cerebri incisa.

b c Cerebrum. b hemisphaerium dextrum; c sinistrum.

d. d &c. Venae, quae ex inferiore parte cerebri ramis suis venientes, adscendunt per exteriora cerebri; & aliis aliisque in hoc decursu acceptis ramis auctae, e. e &c. quibusdam etiam conjunctae, ad sinum longitudinalem durae matris procedunt truncis suis.

fffffffg h h i i k k k k k l l Thoracis & abdominis partes quas dicunt continentes, à superiore thoracis parte per laterum abiturum continuo & aequali in pubem ducta incisae.

ff &c. Integumenta corporis communia truncata.

g Integumenta communia una cum sternum truncata.

h. h Pectorales truncati.

i. i Serrati antiqui truncati.

k k &c. Truncatae costae cum musculis Intercoastalibus & pleura ac peritoneo.

l. l Abdominis muscoli cum peritoneo truncati.

m Thymus.

n o p q r Pulmones. n. o. p dexter in tres fibras divisus; q. r sinister in duas.

s. t Indicatae pleurae, quae mediastinum dicuntur, à sternum resectae.

u w Pericardium, rudius indicatum.

x x x x Diaphragma, ab altero latere corporis usque ad alterum truncatum.

y y Hepar.

z Ligamentum latum hepatis; A A hac parte nascens ex hepate; B B hac resectum à peritoneo; C hac adhaerens ligamento rotundo.

D Fissura hepatis, quae admittit ligamentum rotundum.

E Ligamentum rotundum hepatis, in quod vena umbilicalis abiit.

F Umbilicus.

G. H Ligamenta, in quae mutatae arteriae umbilicales embryonis.

I Ligamentum, in quod urachus embryonis mutatus.

K K Ventriculus.

L. L &c. Venarum & artiarum gastro-epiploicarum rami in ventriculi priorem partem ducti. Arteriae venarum comites.

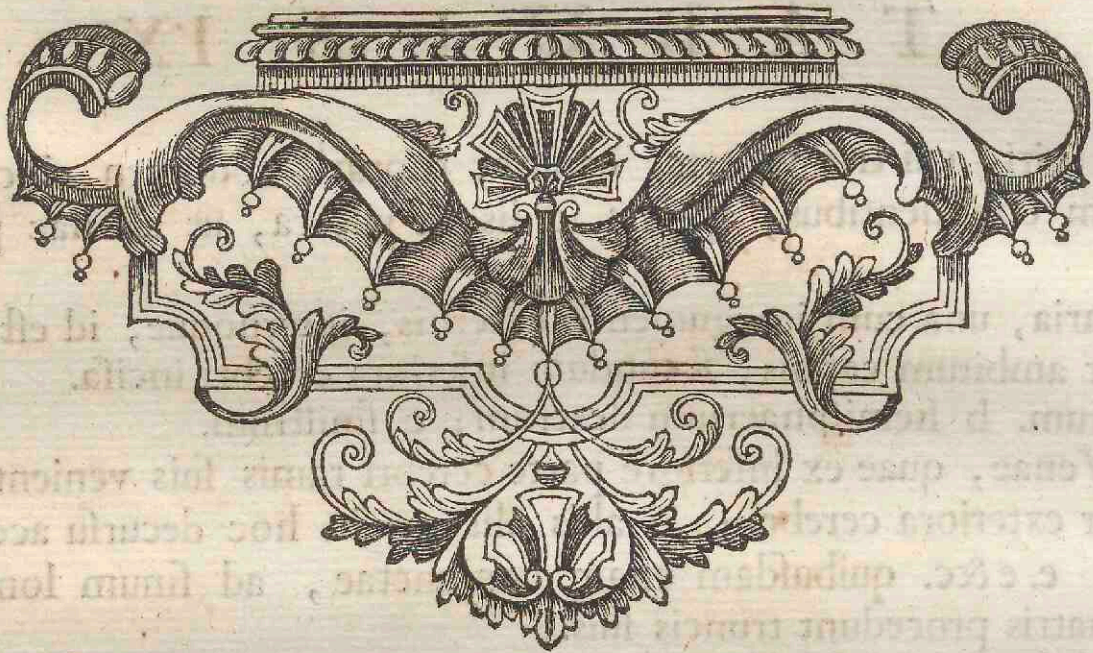
MMMMNN Omentum, à fundo ventriculi se demittens ante intestina.

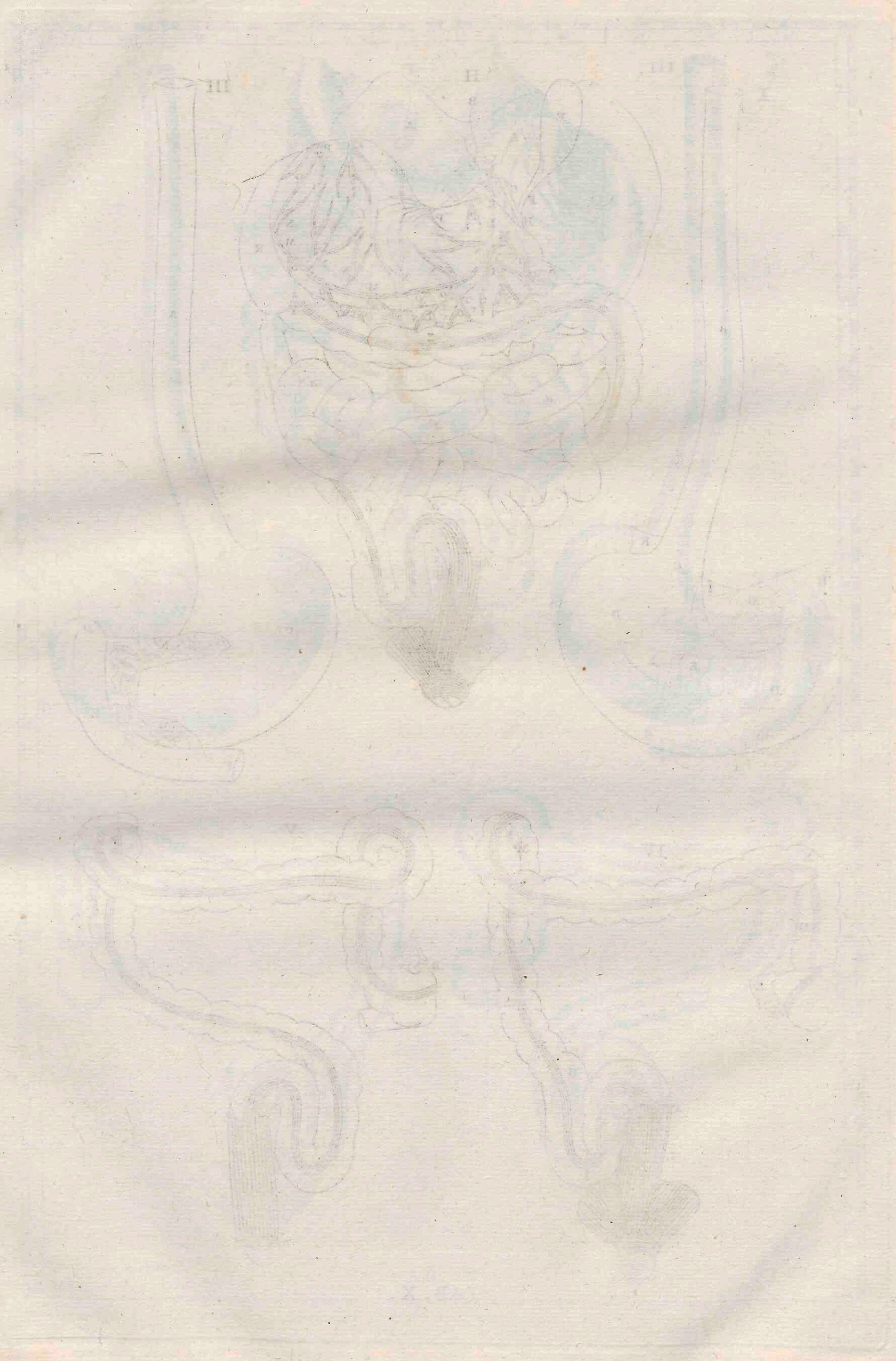
MMMMM hac parte ante intestinum colon dependet, quod sub eo eminet: NN hac ante intestina tenuia; quae sub eo pariter eminent.

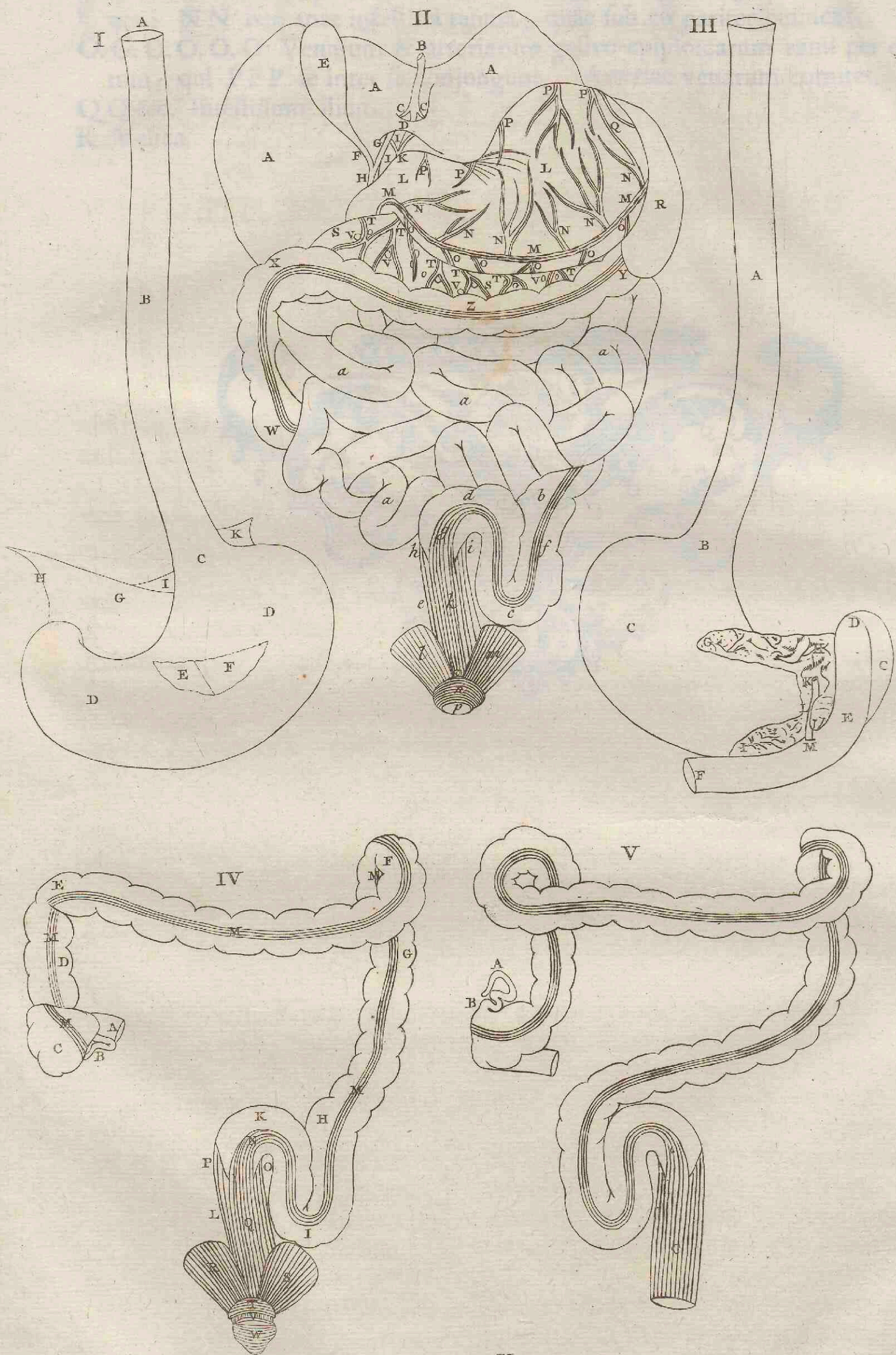
O.O.O.O.O.O Venarum & arteriarum gastro-epiploicarum rami per omentum; qui PPP se inter se conjungunt. Arteriae venarum comites.

QQ&c. Intestinum ilium.

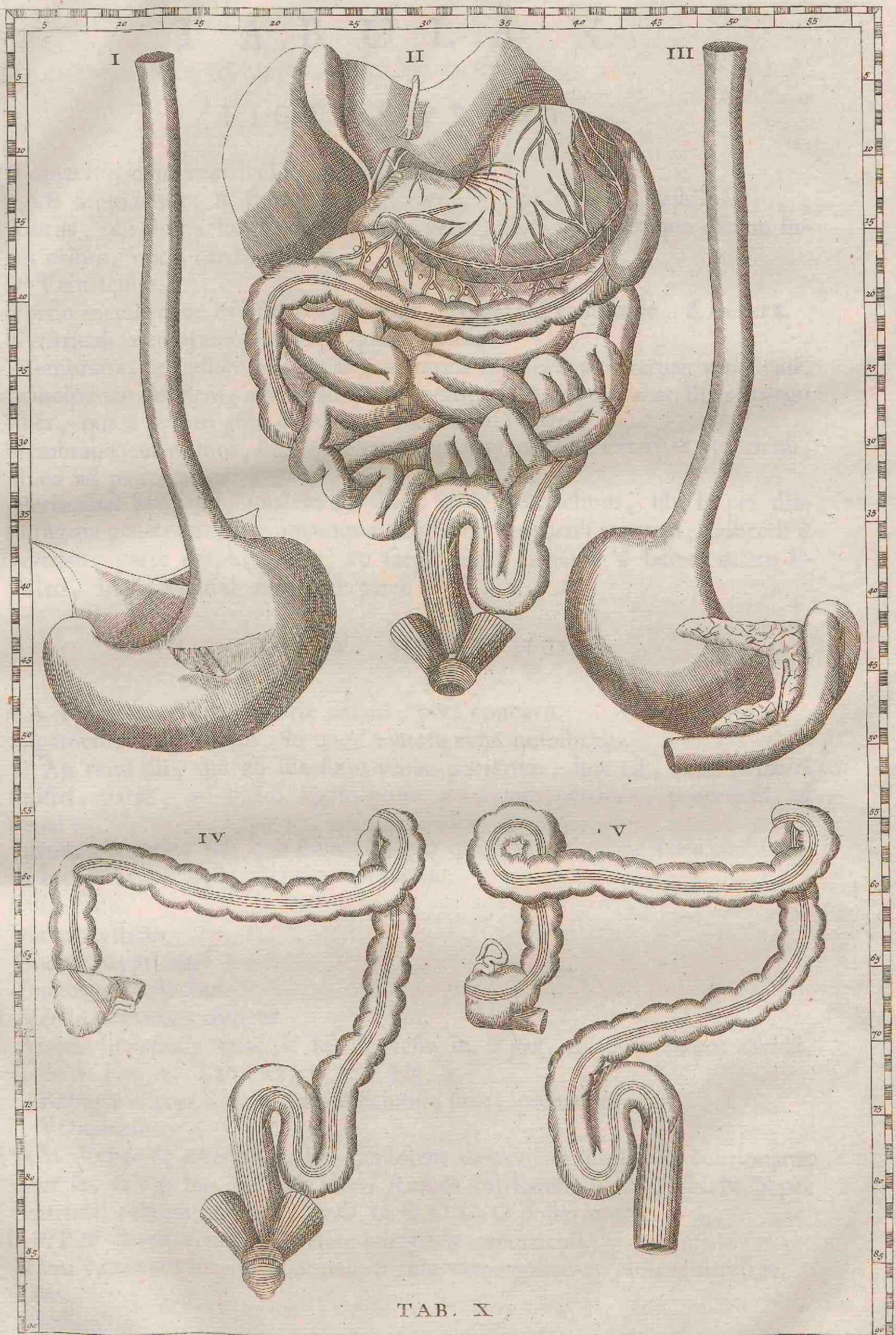
R Vesica.

TAB. X.

TAB. X

T A B U L A X.

F I G U R A P R I M A.

S Tomachus cum ventriculo, à parte priorè.

A B Stomachus, **A** statim infra pharyngem, ut videtur, resectus.

C Locus, ubi stomachus se dilatat & in ventriculum abit; ex quo ostium intus oritur, quod cardia dicitur.

D D Ventriculus.

E Portio membranae exterioris ventriculi, separata à ventriculo, & reflexa.

F Ventriculi membrana secunda, quae carnosæ.

G Membrana, ut opinor, illa, quae continuata membranae externae ventriculi, principique duodeni; ab iis ad hepar pertinet. **H** Membranae illius margo liber, qui à pyloro ante duodenum incedit ad hepar.

I Membrana, ut opinor, illa, quae continuata membranae externae ventriculi, ab eo ad pancreas pertinet.

K Peritonaei propago, qualem invenio, quae stomachum, ubi is per diaphragma penetravit, finitimamque sinistram ventriculi partem, adnectit à superiore parte diaphragmati, & saepe etiam hepatis: à latere autem sinistro, lienis vicinae superiori parti.

F I G U R A S E C U N D A.

A A A Hepatis, à priorè parte sublatis, pars concava.

B Ligamentum rotundum, in quod mutata vena umbilicalis.

C. C An rami illi, qui ab illa sinus venae portarum, hoc est, rami hepatici sinistri, parte, ad quam ligamentum rotundum pertinet, procedunt ad hepar?

D Isthmus hepatis, sub quo sinus est, per quem in embryone vena umbilicalis incedit; postea ligamentum rotundum.

E Cista fellis.

F Ductus cysticus.

G Ductus hepaticus.

H Ductus choledochus.

I I Venae portarum truncus.

K Arteria hepatica; quae se sub ingressu in hepar, in duos ramos dividit.

Vide v Fig. 2. Tab. xxvii. & l Fig. 1.

Reliqua viscera à parte priorè exhibita sunt, positu naturali.

L L Ventriculus.

M M M Venae & arteriae gastro-epiploicae dextrae & sinistrae, continuatae inter se, ut e p Fig. 2. Tab. xxvii. Ramos distribuunt **N. N. N. N. N. N** per ventriculi partem priorè, & **O. O. O. O. O. O** posteriorem.

P. P. P. P. P Rami venae & arteriae coronariae ventriculi.

Q Rami venae coronariae continuatio cum ramo gastro-epiploicae sinistrae.

R Lien.

S S Mesocolon.

T. T. T. T. T. T Venae & arteriae mesocolicae.

V. V. V. V. &c. Glandulae mesocolicae.

G

W X Y In-

W X Y Intestinum colon: cujus X flexus sigmoïdeus primus, dexter. Y Hic colon lienem subit.

Z Unum ex ligamentis, quae per coli longitudinem decurrunt.

a a a a Jejunum & ilium.

b c d Intestinum colon: c ejus flexus sigmoïdeus tertius, circa pelvem. d flexus sigmoïdeus quartus, unde intestinum rectum fieri incipit.

e Intestinum rectum.

f Unum ex ligamentis coli, quae per longitudinem ejus porrecta sunt, quaeque ex fibris rectis constant. g Hac parte latefcit, magisque carneum fit; eique se adjungunt h. i duo reliqua ligamenta coli, similiter latefcunt, ac magis carnea: unaque efficiunt k vaginam musculosam ex fibris rectis constantem, quae intestinum rectum continet.

l. m Levatores ani.

n Sphincter ani.

o Locus, cui prostata adjacet.

p Anus.

FIGURA TERTIA.

Stomachus cum ventriculo, duodeno, & pancreate, à parte posteriore. Stomachus & ventriculus iidem, qui Fig. 1.

A Stomachus.

B Locus oris ventriculi, quod cardia dicitur.

CC Ventriculus.

D Ventriculi & duodeni confinium, ubi duodenum à ventriculo incipit: qui locus extrinsecus per ambitum strictior; intusque ibi os ventriculi, quod pylorum appellant.

E Intestinum duodenum, F hic truncatum.

GHI Pancreas: GH hac parte deductum pone ventriculum; HI hac ad duodenum applicatum.

KLM Ductus choledochus. K ejus principium truncatum. L hac parte procedit per pancreas. M hac in duodenum penetrat.

FIGURA QUARTA.

Intestina crassa, situ naturali, à parte priore.

A Extremum intestinum ilium, non longe à colo truncatum.

B Intestinum vermiforme, caecum multis.

C Crassorum caput, hoc est, principium, idque amplius; quod aliqui caecum appellant.

DEFGHIK Colon. E ejus flexus sigmoïdeus primus, qui est sub hepate; F secundus, qui juxta lienem; I tertius, qui circa pelvem; K quartus, unde rectum incipit dici.

L Rectum.

MMMMM Ligamenta, quae per longitudinem coli porrecta, ex fibris rectis constantia.

N Inde ligamentum hoc se sensim dilatat, magisque carneum fit: eique adjungunt se O. P duo reliqua coli ligamenta; quae similiter & latefcunt, & magis carnea fiunt. Unaque haec tria efficiunt Q vaginam musculosam, quae ex fibris rectis constat; rectumque intestinum continet.

R. S Le-

R. S Levatores ani.
 T Sphincter ani.
 V Extremum intestini recti.
 W Ani interiora.

FIGURA QUINTA.

Eadem crassa intestina, similiter à parte priore. Varietatem exhibet tum in situ capitis crassorum; tum in flexibus sigmoïdeis, ductuque coli: quae omnia cognosci facile possunt, si haec icon cum proxime praecedente conferatur. Praeterea autem plenius

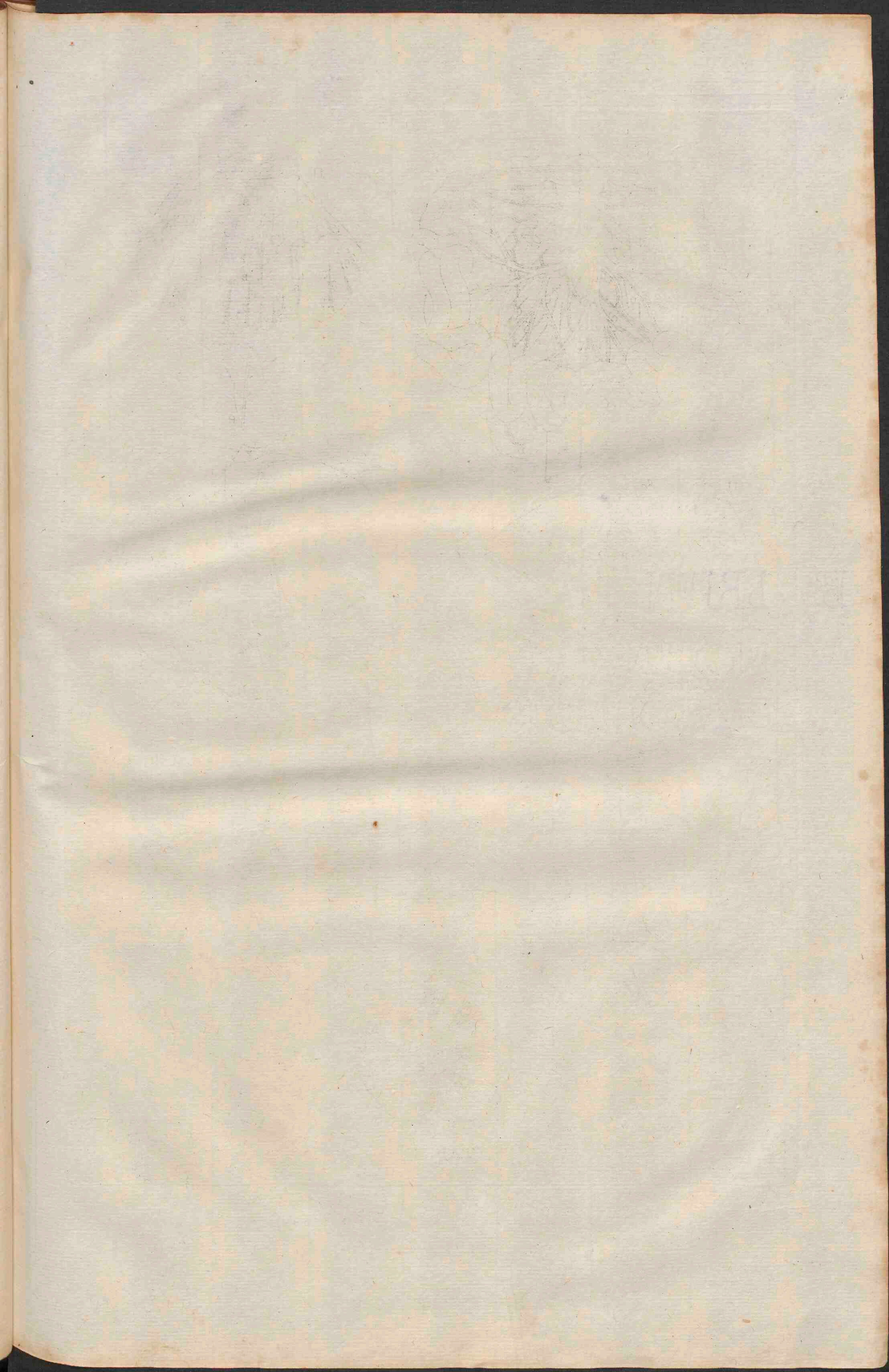
A Intestinulum vermiforme, & B quomodo continuetur capiti crassorum.
 C Vagina musculosa recti, è ligamentis coli nata.

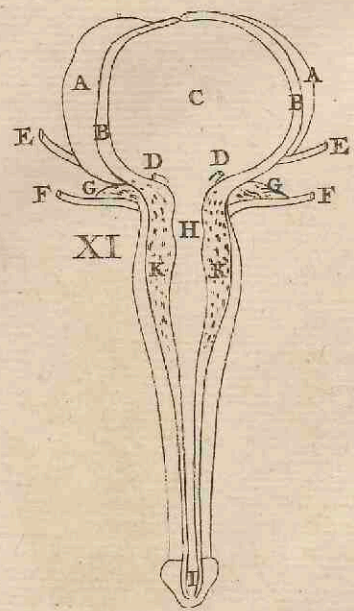
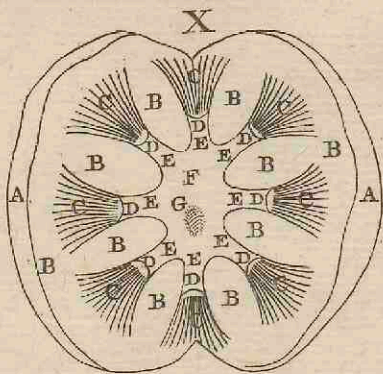
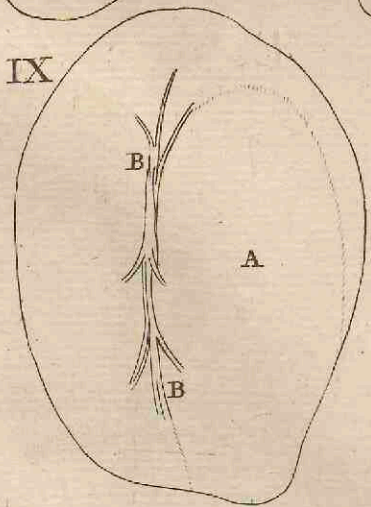
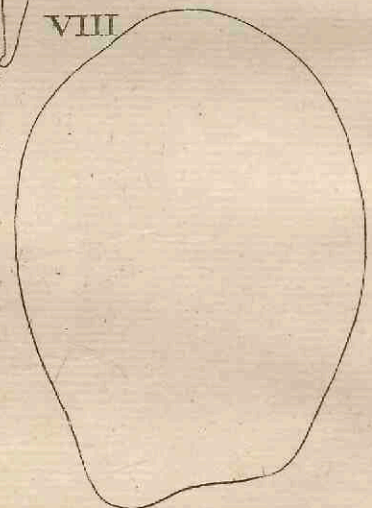
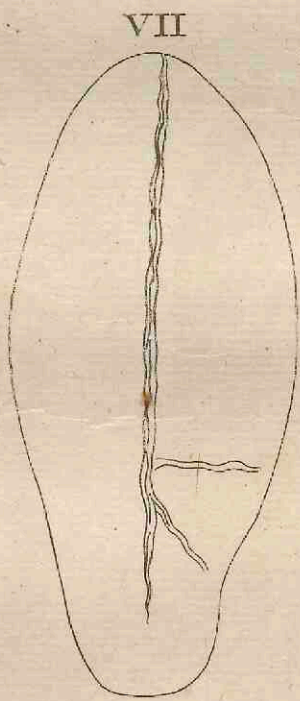
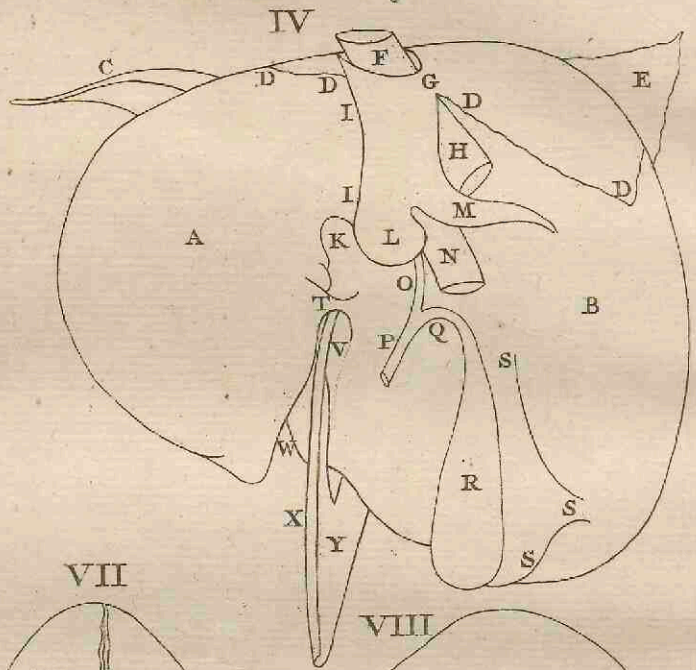
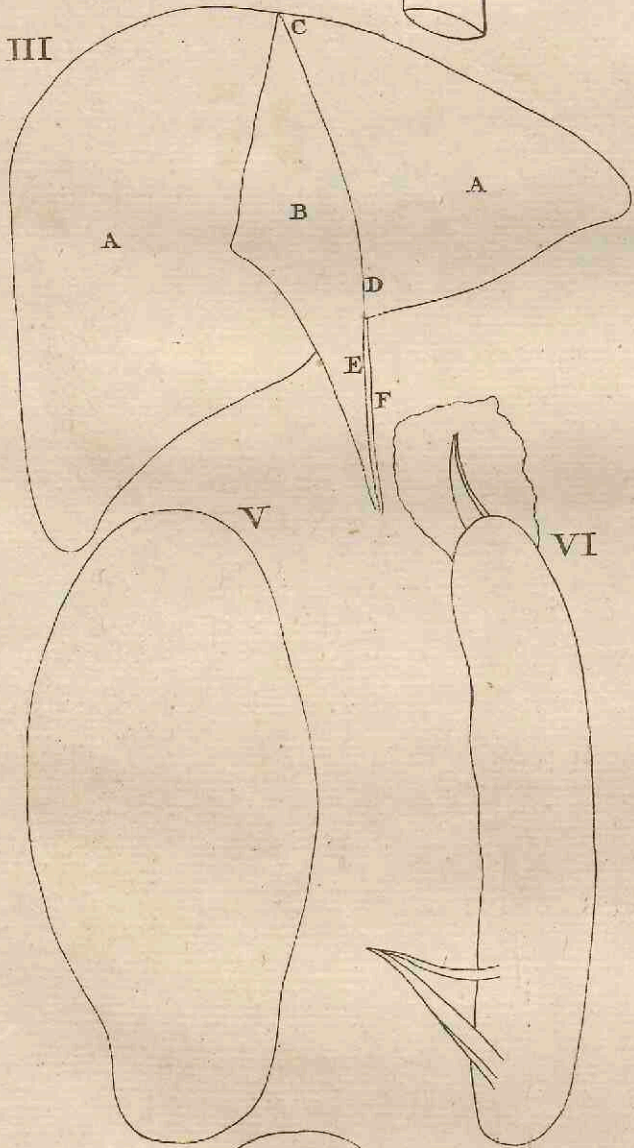
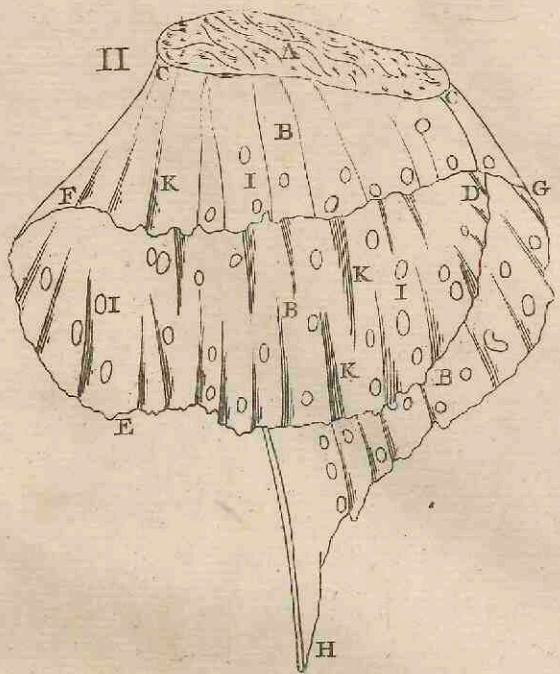
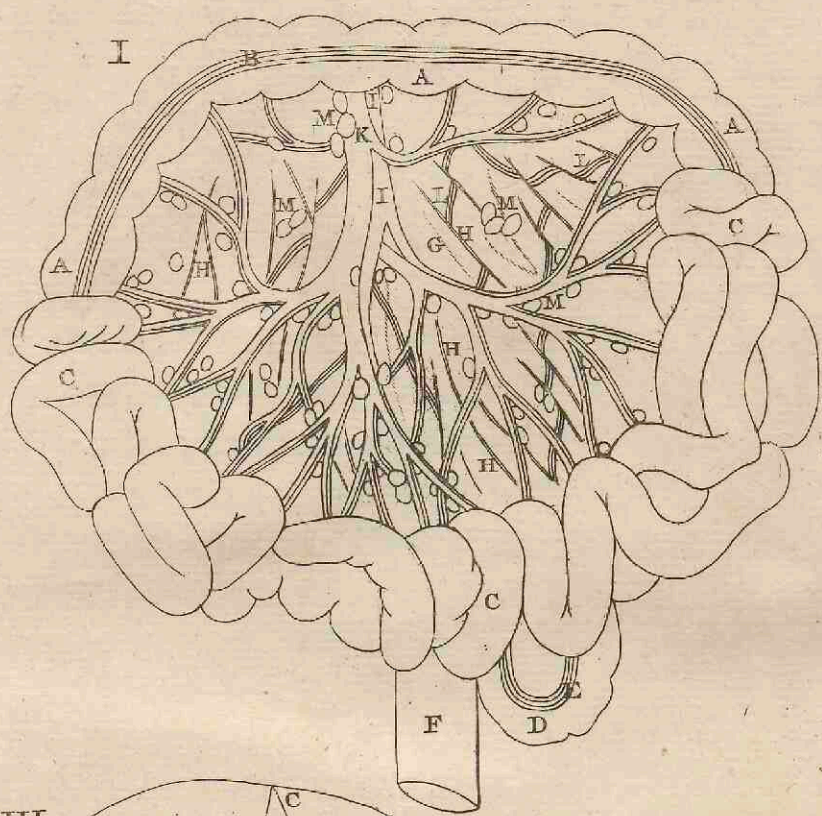

Handwritten text at the top of the page, likely a title or header, which is mostly illegible due to fading.

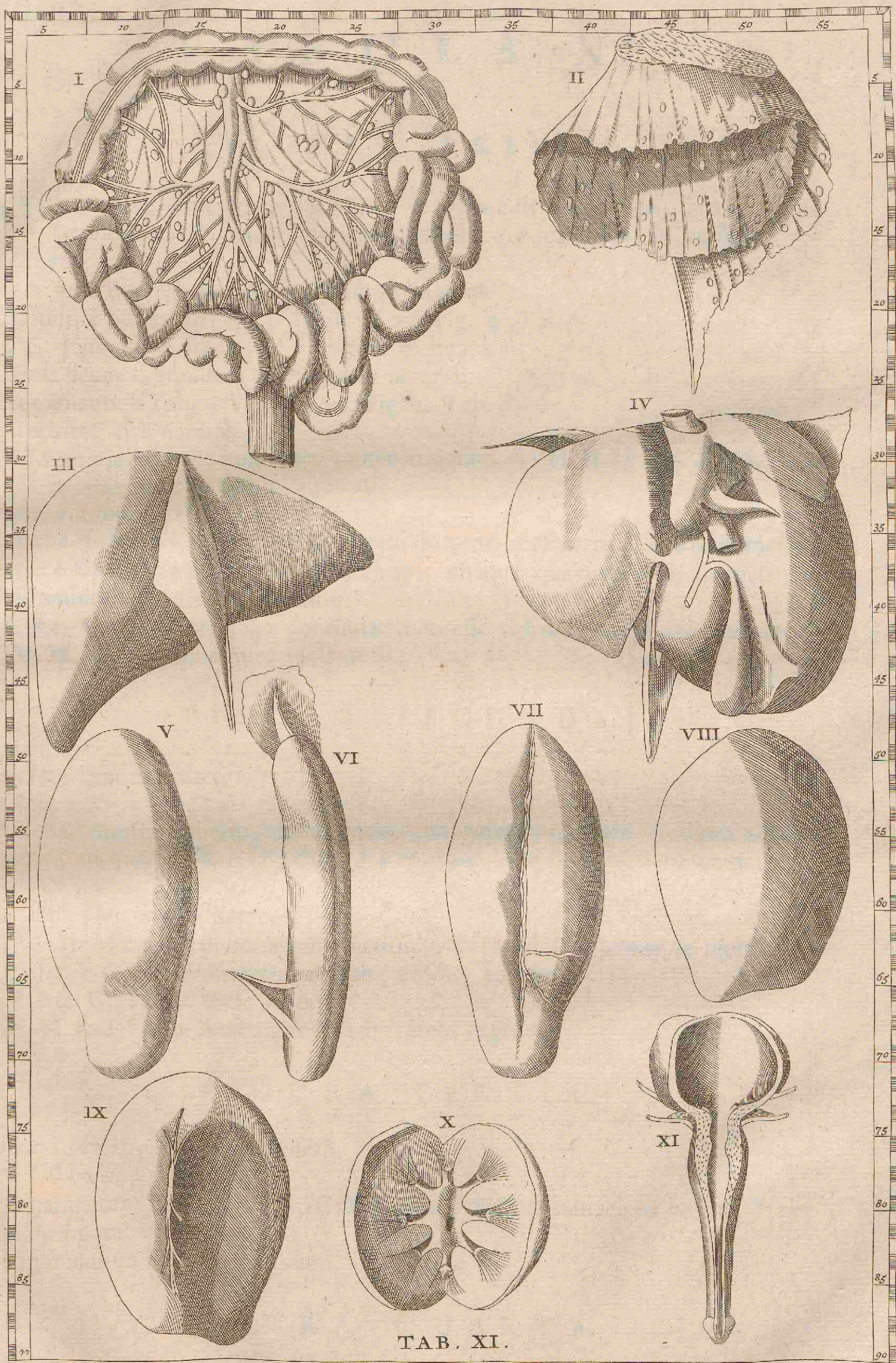
Handwritten text in the upper middle section of the page, appearing to be a list or a series of short paragraphs.

TAB. XI.

TAB. XI.

T A B U L A X I.

F I G U R A P R I M A.

M Mesenterium cum venis, arteriis, & glandulis meseraicis, intestinisque. Explicatum est, atque intestina à medio quaquaversum in ambitum reclinata.

AAA Intestinum colon in superiora reclinatum.

B Unum è ligamentis ejus. Vide M & c. Fig. 4. Tab. x.

CCC Jejunum & ilium, in ambitum reclinata.

D Coli flexus sigmoideus tertius, situ naturali.

E Ligamentum coli. Vide M & c. Fig. 4. Tab. x.

F Rectum, situ naturali.

G Mesenterium explicatum, sed tamen rugosum. **H.H.H.H. & c.** Rugae, seu plicae ejus, non in totum explicati.

II Arteria mesenterica superior.

K Vena mesenterica. Apparet, quomodo vena mesenterica & arteria mesenterica superior se mutuo concomitentur, unaque quaquaversum in mesenterii ambitum ramis suis ducantur.

L.L & c. Quidam rami, qui continuati non esse videntur, ob plicas mesenterii.

M.M.M.M. & c. Glandulae mesenterii.

F I G U R A S E C U N D A.

Pancreas cum mesenterio.

A Pancreas.

BBB Mesenterium totum, id est, tum qua parte ei jejunum & ilium adhaeret, tum qua crassa. Dependet à pancreate, situ in universum naturali, à priore parte.

CC Pars pancreati adhaerens.

DEFGH Margo, cui adhaerent intestina: à **D** ad **E** jejunum & ilium: ab **E** per **F G** ad **H** crassorum caput, colon, rectum.

I.I.I. & c. Glandulae mesenterii.

K.K.K. & c. Plicae mesenterii non in totum explicati.

F I G U R A T E R T I A.

Hepar à priori parte, situ naturali.

AA Gibba pars hepatis.

B Ligamentum hepatis latum, **CD** per hunc ductum adhaerens hepatis: **E** per hunc ligamento rotundo.

F Ligamentum hepatis rotundum.

F I G U R A Q U A R T A.

Hepar à parte concava.

AB Hepatis pars concava. **A** dextra, **B** sinistra.

H

C Li-

- C Ligamentum, quod hepatis partem sinistram adnectit sinistrae diaphragmatis.
- DDDD Hinc resectum peritoneum, qua hepar ad diaphragma proxime alligat.
- Alligatur dexter Renis, tum Septo transverso, tum Jecori; illi prope eam regionem, in qua Jecori connascitur. De Ren. Cap. XIII.*
- E Ligamentum, peritonei propago; quo ligamento dextra hepatis pars alligata diaphragmati.
- Nec procul ab eo vinculo, quo Hepar in dextra parte Septo annectitur. De Ren. Cap. XIII.*
- FH Vena cava inferior: resecta F supra hepar, & H infra.
- G Portio hepatis, quae venam cavam complectitur, qua illa juxta hepar porrecta.
- II Sinus, per quem in embryone porrectus canalis venosus; qui postea ligamentum fit.
- K Sinus, quem ingrediuntur rami venae portarum, arteriae hepaticae, ductus hepatici; qui ad sinistram maxime hepatis partem pertinent.
- L.M Hepatis eminentiae, inter quas vena portarum intrat.
- N Vena portarum, sub hepate rescissa.
- O Ductus hepaticus, ex hepate veniens.
- P Ductus choledochus.
- Q Ductus cysticus, qui se cum hepatico conjungit.
- R Vesicula fellis, quae fundo suo dependet infra marginem hepatis.
- SSS Per hunc tractum hepati adhaeret peritoneum, qua id membranam crassam efficit, reni dextro superinductam; quaque duodenum & colon ad hepar alligat.
- Alligatur dexter Renis, tum Septo transverso, tum Jecori, --- huic, in sinam ejus partem membraneo vinculo injecto. De Ren. Cap. XIII.*
- T Sub hac parte hepatis sinus est, per quem incedit quod dicitur hepatis ligamentum rotundum (in embryone vena umbilicalis) petens ramum hepaticum sinistram venae portarum.
- V Sinus hepatis, per quem incedit ligamentum rotundum, vena umbilicalis in embryone.
- W Fissura hepatis, venae umbilicalis in embryone non impediendae causa parata.
- X Ligamentum rotundum.
- Y Ligamentum latum, rotundo per longitudinem adhaerens.

FIGURA QUINTA, SEXTA,
ET SEPTIMA.

An Lienis? Difficilis de his conjectura.

FIGURA OCTAVA.

Lien, gibba parte expressus.

FIGURA NONA.

Idem lien, à parte opposita.

A Sinuata pars, qua ventriculo adjacet.

BB Aut indicata membranae, qua lien ventriculo alligatus, ad lienem adhaesio, ubi arteriae & venae & nervi in lienem penetrant: aut incisura, quam lien ibidem habet.

FIGURA DECIMA.

Ren, medius per latitudinem à parte gibba simam versus dissectus, & apertus. Itaque ut reliquum renis, ita & papillae, pelvis rami, ipsaque pelvis bipartita.

AA Exterior renis pars.

BBB &c. Pars renis, quam corticalem dicere possumus; quae & papillarum bases continet, & ipsis interferta papillis.

C.C. &c. Papillae: in quibus lineae, hoc est, fistulae uriniferae. D.D. &c. Extrema papillarum, quae inserta in extremos pelvis ramos.

Laxa est & inaequabilis renum substantia, qua parte rami vasis urinarii desinunt; ibi enim caruncula quaedam parvam glandulam referens est, cuique eorum ramorum extremo, instar operculi circumposita: has vero carunculas, si secundum earum longitudinem diffecaveris, mirum tibi naturae artificium fiet manifestum, omnibus fere aliis Anatomicis incognitum: nimirum videbis quosdam sulcos & canaliculos, non secus ac pilos tenuissimos, elegantissime in iis exsculptos, per quos non dubito, lotium in urinarii meatus ramos percolari; num autem ejusmodi canaliculi, à tenuissimis venis & arteriis fiant; an in ipsa renum substantia, perinde ac foramina in papillas mammillarum, sint excavati, difficile est ex Anatome judicare. De Ren. Cap. VII.

E.E. &c. Pelvis rami.

F Pelvis: G hic angustata, & in ureterem abitura.

FIGURA UNDECIMA.

Vesica, una cum urethra, continuo per longitudinem ductu à priori parte incisa est, & aperta.

AA Vesicae pars exterior. BB pars incisa. C concavum.

D.D Ostia ureterum, quibus in vesicam patent.

Vasa Urinaria in posteriorem Vesicae partem, à glandula, & à se invicem spatio duorum digitorum distantia, inseruntur, quae oblique deorsum per ipsius vesicae corpus, quanta est latitudo parvi digiti, ad interiora producta, in ejusdem Vesicae cavitatem penetrant, nullaque membrana, aut operculo proprie obducuntur, sed obliquum ingressum solummodo in Vesicam faciunt, ejusdem substantia laxata aut perforata, cujus beneficio urina sponte in eam confluit, retro vero commeari nequit. De Ren. Cap. XX.

E.E Ureteres.

F.F Vasa deferentia.

G.G Vesiculae seminales.

HI Urethrae interiora.

KK Corpus spongiosum urethrae incisum una cum urethra.

FIGURA PRIMA

Figura prima. Hic est... (faint text describing the first figure)

FIGURA SECUNDA

Figura secunda. Hic est... (faint text describing the second figure)

Figura tertia. Hic est... (faint text describing the third figure)

Figura quarta. Hic est... (faint text describing the fourth figure)

Figura quinta. Hic est... (faint text describing the fifth figure)

Figura sexta. Hic est... (faint text describing the sixth figure)

Figura septima. Hic est... (faint text describing the seventh figure)

Figura octava. Hic est... (faint text describing the eighth figure)

Figura nona. Hic est... (faint text describing the ninth figure)

Figura decima. Hic est... (faint text describing the tenth figure)

FIGURA UNDICESIMA

Figura undecima. Hic est... (faint text describing the eleventh figure)

Figura duodecima. Hic est... (faint text describing the twelfth figure)

Figura trigesima. Hic est... (faint text describing the thirtieth figure)

Figura quadraginta. Hic est... (faint text describing the fortieth figure)

Figura quinquagesima. Hic est... (faint text describing the fiftieth figure)

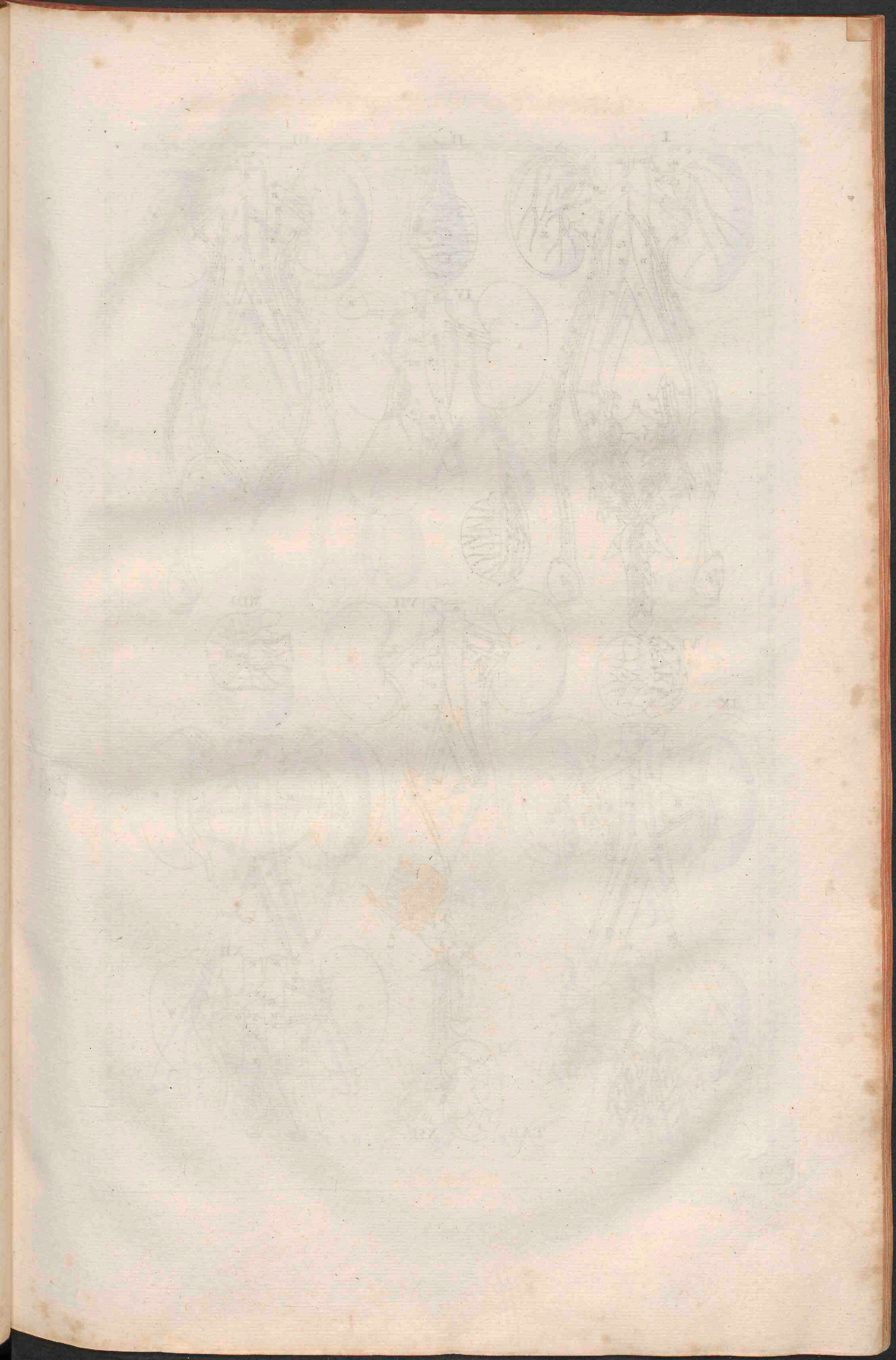
Figura sexagesima. Hic est... (faint text describing the sixtieth figure)

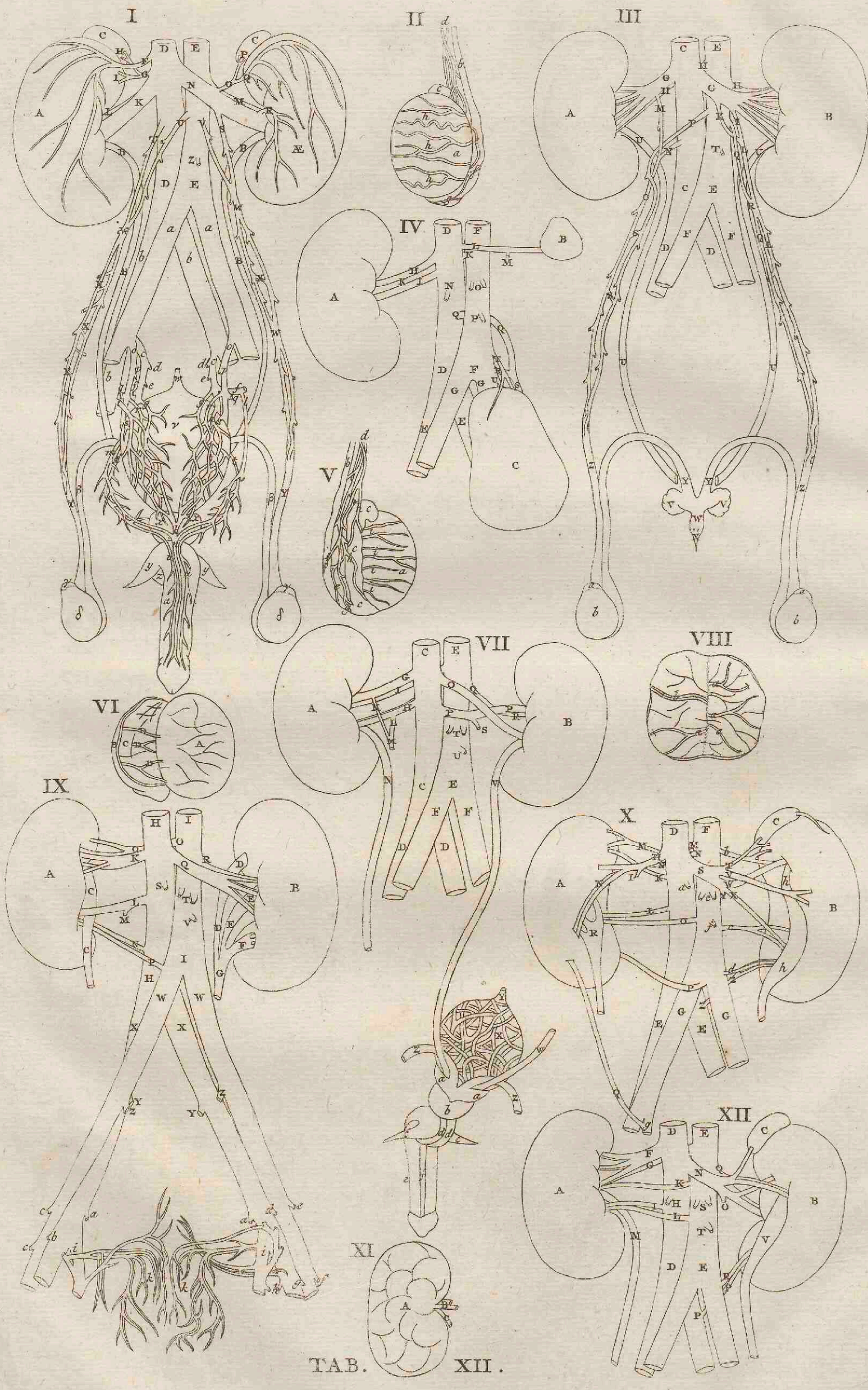
Figura septuagesima. Hic est... (faint text describing the seventieth figure)

Figura octoginta. Hic est... (faint text describing the eightieth figure)

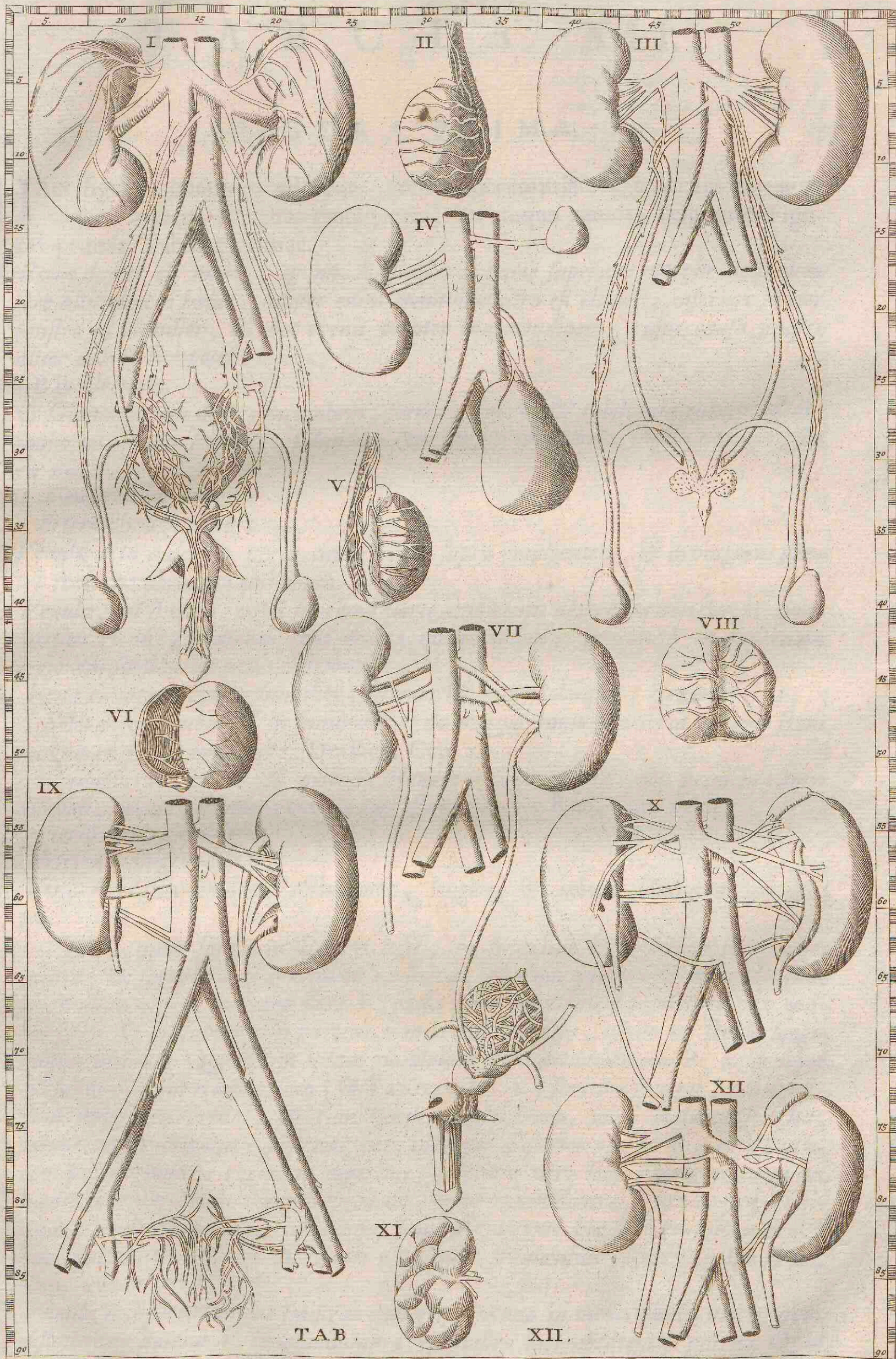
Figura nonagesima. Hic est... (faint text describing the ninetieth figure)

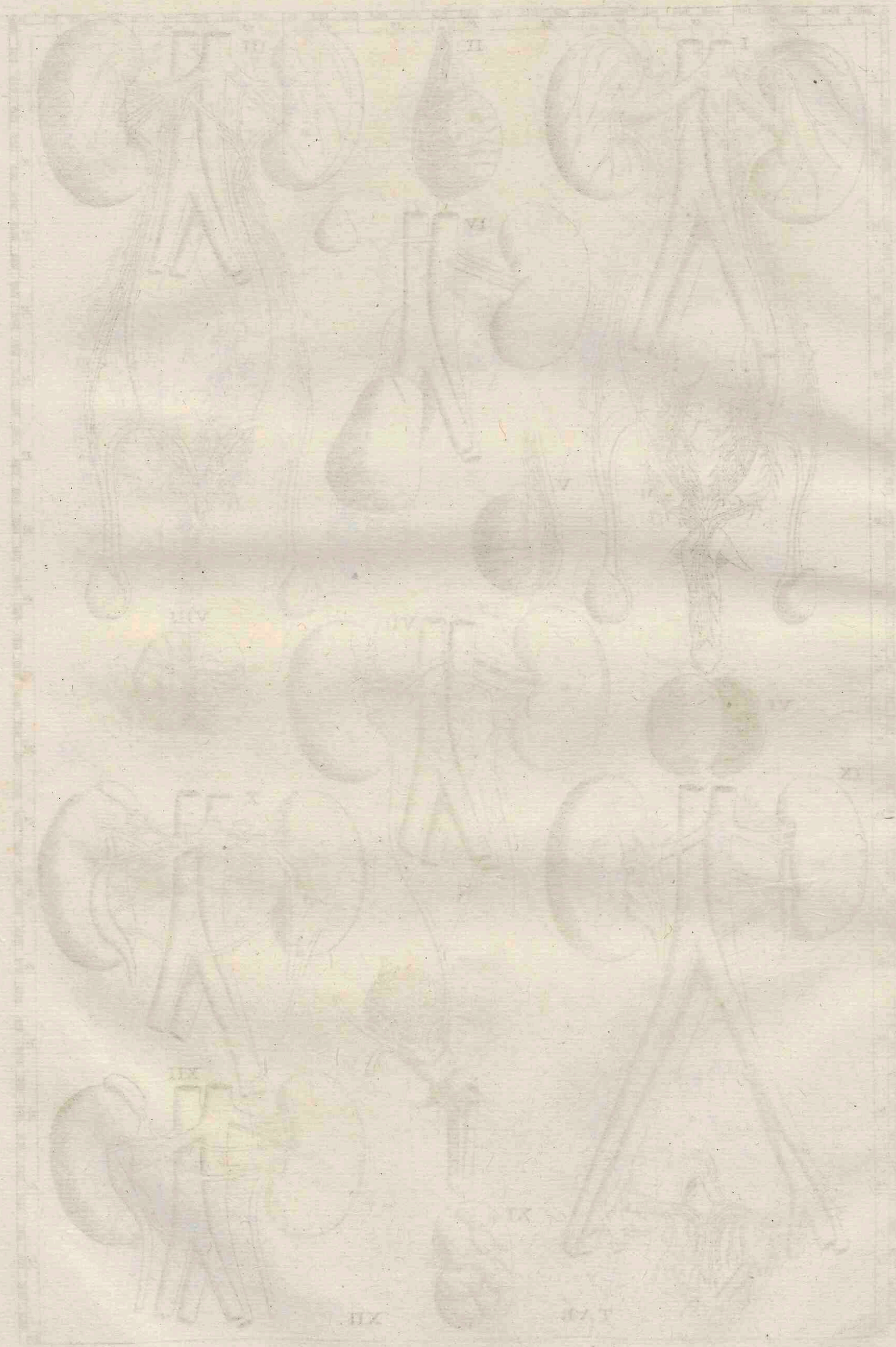
Figura centesima. Hic est... (faint text describing the hundredth figure)

TAB. XII.

T A B U L A XII.

FIGURA PRIM A.

Haec figura, quantum ad renes, renes succenturiatos, truncum aortae & cavae, arterias & venas emulgentes, earumque ramos, responder Figurae primae Tabulae primae.

A Renis dexter est major, quam **Æ** sinister; parte superiore uterque aequalem fere altitudinem habet; sinister enim nonnihil dextro est elatior, inferiore dexter sinistro est humilior, & hoc evenit propter magnitudinem; cujus causa sinister altior dextro dici potest.

BB.BB Ureteres.

C.C Glandula reni dextro incumbens, forma, figura, & substantia ei respondens, major est, quam sinistra. Glandula reni sinistro incumbens, similis dextrae; sed ea minor.

DD Venae cavae truncus.

EE Arteriae magnae pars.

F Venula orta à dextra parte cavae venae supra emulgentem, & in pinguem dextri renis membranam distributa.

G Venula, vel à cava, vel à suprema parte emulgentis dextrae ortum ducens; quae partim **H** in glandulam reni dextro incumbentem; partim **I** in supernam regionem substantiae renis distribuitur.

K Vena emulgens dextra humilior, brevior & magis obliqua, quam sinistra.

Solet in hominibus & in simiis una vena unaque tantum arteria utrique Reni magna ex parte contingere. De Ren. Cap. xv.

Consueverunt venae & arteriae Renum magna ex parte non prius in ramos discindi, quam eorundem cavum ingressae sint. De Ren. Cap. xvii.

L Arteria dextra emulgens.

M Arteria emulgens sinistra.

N Vena emulgens sinistra, altius orta, longior, & minus obliqua quam dextra.

Vena, quae sinistrum Renem adit, ex superiore & inferiore sede ramos emittit; ex superiore ut plurimum consuevit, alterum quidem **O** in medio suae longitudinis ductu, alterum vero **R** juxta ipsius insertionem producere; ex quibus prior **O** in superiorem partem membranae pinguis, usque ad Renis longitudinis medium **Q**, & in ipsam glandulam Reni incumbentem **P**, ac denique in ipsum Septum transversum (**Θ** Tab. xxv. N°. 2.) surculos spargit, qui interdum insignes occurrunt, & cum ejusdem Septi venis, mira Naturae solertia, coeunt atque uniuntur; posterior vero idemque superior ramus **R**, in humilio-rem pinguis tunicae regionem digeritur; inferiore vero loco Emulgens vena ex media sede vas Seminarium **S** producit; quod etiam dextra, raro tamen, imitatur: multo vero rarius in utraque simul Emulgente hoc fieri conspiciamus: & haec quidem ea vasorum distributio est, quae frequentius occurrit. De Ren. Cap. xvi.

O Venula à superiori latere sinistrae emulgentis venae in medio ductu nata; quae distribuitur partim **P** in glandulam reni sinistro incumbentem; partim **Q** in superiorem regionem pinguis tunicae renis.

I

R Ve-

R *Venula originem ducens à superiori latere emulgentis sinistrae juxta venem, disseminata in inferiorem partem pinguis tunicae ejusaem.*

S *Vena seminaria sinistra, orta ab emulgente.*

T *Vena seminaria dextra.*

U. V *Arteriae seminae.*

W. W. W *An vasa spermatica conjuncta inter se membrana, quam cellulosa hodie dicunt?*

X. X. X. X *Arteriarum & venarum spermaticarum conjunctiones.*

De ramis, quos arteriae & venae spermaticae in decursu suo, antequam ad testes pervenerint, exigunt, vide Ξ & 30. Tab. xxv. N°. 2.

Y. Y *Funiculi vasorum spermaticorum; ubi vasa spermatica continet & ambit membrana cellulosa.*

Z *Arteria inferior mesenterii.*

a. a *Arteriae iliacae.*

b. b b *Venae iliacae.*

c. c *Venae hypogastricae.*

d. d: e. e *Radices ramorum venarum hypogastricarum, qui A. A Tab. xxv. N°. 2.*

f. f *Venae, quae X Tab. xxvi. N°. 2.*

g. g *Venae ab hypogastricis oriundae, quae per vesicam excurrunt.*

h *Alia vena ab hypogastrica sinistra oriens; quae per vesicam excurrit, ramosque cum ramis superioris g crebre conjungit. Hujus loco in dextro latere*

i *Vena, quae ab iliaca dextra infra hypogastricam oriunda, per dextram vesicae partem excurrit, jungens se pariter cum superiore g.*

k *Vena insignis, facta ex ramis venarum g. g. h. i. ante prostatam confluentibus.*

l. m *Venae ab hypogastricis orientes, quae se cum vena k ad radicem penis conjungunt. Ex quo fit*

n *Vena azyga, per longitudinem dorsi penis decurrens.*

o. o *Arteriae hypogastricae.*

p. p *Radices arteriarum umbilicalium.*

q. q *Rami arteriarum hypogastricarum, qui comites venis f. f: iidem, qui comites venis X Tab. xxvi. N°. 2.*

r. r: s. s *Rami arteriarum hypogastricarum, qui cum venis g. g. h. i per vesicam excurrunt, & ramis suis conjungunt se inter se.*

t. u. tu *Arteriae ex hypogastricis oriundae, quae ad priorem partem radicis penis decurrunt; ac deinde u. u venam azygam n per dorsum penis comitantur.*

v *Vesica.*

w *Ligamentum, in quod urachus mutatus.*

xx *Prostata.*

y. y *Capita penis.*

z *Bulbus urethrae.*

a *Penis.*

β . β *Vasa deferentia.*

γ . γ *Epididymides.*

δ . δ *Testes.*

FIGURA SECUNDA.

Testis dexter à parte prior.

a Testis.

b Vas deferens.

c Epididymis.

d Alterum horum vasorum videtur esse vena spermatica, alterum arteria.

e. f. g Rami per vas deferens.

f Ramus, qui est progrediens f Fig. 5.

g Ramus, qui progrediens g Fig. 5.

h. h. h Rami, qui decurrunt per membranam albugineam testis.

FIGURA TERTIA.

Haec, quantum ad renes, truncum aortae & cavae, arterias & venas emulgentes, ac spermaticarum principia, respondet Figurae secundae Tabulae primae.

A. B Secunda figura renem sinistrum B habet majorem, & altiore dextro A; licet propter magnitudinem hic videatur esse humilior.

C. C Vena cava.

D. D Venae iliacae.

E. E Arteria magna.

F. F Arteriae iliacae.

G. G Venae emulgentes.

Vena emulgens dextra altius oritur, quam sinistra; ac simul cum arteria in quatuor ramos dividitur; & ante divisionem producit venam seminariam.

Vena emulgens sinistra humilior oritur, quam dextra; ac simul cum arteria in quinque ramos dividitur, & ante divisionem duo principia venae seminariae producit.

Persaepe venas & arterias renum in medio ductu in duos aut tres, nonnunquam etiam in quatuor aut quinque aequales ramos solvi observavimus, qui quidem rami ad Renes, qua parte simi sunt, producti, quasi anchoris quibusdam jactis in eorundem cavitatem inseruntur. De Ren. Cap. xvii.

H. H. H Arteriae emulgentes.

I. K. L Vena seminaria sinistra L duobus principiis I. K ab emulgente orta: quod saepe accidit; quamvis vena emulgens in tot ramos, quot vides, semper non sit divisa.

M. N. O Venae seminariae dextrae O duo principia; alterum M ab emulgente; alterum N à vena cava.

P. Q. Q. Arteriae seminariae. P dextra: Q. Q sinistra.

R An vasa spermatica conjuncta inter se membrana, quam cellulosa hodie dicunt?

S. S Arteriarum & venarum spermaticarum conjunctiones.

T Arteria mesenterica inferior.

U. U. U Ureteres, juxta vesicam rescissi.

V. V Vesiculae feminales.

W Caput gallinaginis.

X Ostiola duo, quibus in urethram patent canales vesicularum feminalium, per quos semen in eam defertur.

Y.Y Vasa deferentia, quae in vesiculas feminales desinunt.

Z.Z Spermaticorum vasorum funiculi, ad quos se adjungunt vasa deferentia, ab epididymidibus venientia.

a. a Epididymides.

b. b Testes.

FIGURA QUARTA.

Haec, praeter pauca, in totum est eadem, quae Figura quinta Tabulae quartae. Vide & de Renibus Cap. x.

Quandoque vidimus tres renes, A unum scilicet in dextro latere, qui naturalis erat; B.C duos verò praeter naturam in sinistro.

B Alter sinister ren praeter naturam, admodum parvus; figurae triangulae, & satis depressae, sola substantiâ similis ei, qui naturalis est, vase urinario, & arteria destituitur.

C Alter ren sinister praeter naturam, in sinistro spinae latere situs est; & à summitate quartae lumborum vertebrae, usque ad ossis sacri initium producit: estque in superiori parte angustior, in humiliori latior; ac vas urinarium ex posteriori sui regione producit; quamvis hoc videri in figura non possit.

DDEE Vena cava. E.E Venae iliacae.

FFGG Arteria magna. G.G Arteriae iliacae.

H.I Duae venae emulgentes dextrae; aequales, & aequè distantes; quae arteriam KK in medio continent.

L Vena emulgens sinistra, satis gracilis, elatiorem originem habens, quàm dextra; quae sine ulla comite arteria transversa procedit.

M Vena seminaria sinistra.

N Vena spermatica dextra.

O Arteriae spermaticae.

P Arteria mesenterica inferior.

QQ Vena orta à cava, è regione secundae lumborum vertebrae, quae transversa sub arteria procedit.

R Vena alia principium sumens parum supra magnam cavae venae divisionem in lumbo; quae etiam sub arteria transversa procedit, & cum praedicta coit.

S Vena ex praedictis duabus conflata; quae inseritur in posteriorem sedem renis, versus externum latus.

T Arteria bipartita, antè, ac retrò in superficiem sinistri renis distributa oritur, antequàm magna arteria in lumbo dividatur.

U Arteria altera, à sinistro trunco magnae divisionis in lumbo principium sumens; inseritur in humiliorem renem sinistrum simul cum vena.

FIGURA QUINTA.

Testis idem, qui Figura secunda; sed à parte posteriore.

a Testis.

b Vas deferens.

c c c Epididymis.

d Alterum horum vasorum vena spermatica esse videtur, alterum arteria.

e. f. g Rami per vas deferens: quorum

f fit f Fig. 2.

g fit

g fit g Fig. 2.

h. h Rami per epididymidem.

i. i. i. i Rami, qui per membranam albugineam testis decurrunt.

FIGURA SEXTA.

Testis, à quo tunica albuginea detracta.

A Pulpa testis nuda. Lineae ipsi inscriptae, videntur indicare pulpaе quādam in particulas distinctionem.

BC Tunica albuginea. B pars exterior. C pars interior, eaque concava; quae testis pulpam continet.

D. D. D Vasa, quae è tunica albuginea ad pulpam procedunt.

FIGURA SEPTIMA.

Haec Figura, praeter vesicam cum pene, est Figura tertia Tabulae primae.

A *Renis dexter est altior sinistro* B.

CC *Venae cavae truncus.*

D. D *Venae iliacae.*

EE *Arteria magna.*

F. F *Arteriae iliacae.*

G. H *Duae emulgentes venae dextrae altius oriuntur, quàm duae sinistrae; oblique deorsum, uno digito aequè distantes, ad renem tendunt; quarum inferior est minor superiori: ambae seminariam venam producunt.*

I *Arteria emulgens dextra, cum superiori, & crassiori vena procedens.*

K. L. M *Vena seminaria dextra, ex duobus principiis constituta.*

N *Vas urinarium dextrum.*

O. PP *Duae venae emulgentes sinistri lateris, magnitudine aequales, figura flexae; humiliter oriuntur, quàm dextrae: quarum superior satis obliqua deorsum procedit; inferior verò parum, & penè transversa ducitur, ambaeque instar X se interfecant: eminentior enim inferius, humilior verò superius in renem inseritur.*

QR *Arteria emulgens sinistra; Q ad medium usque ductum cum superiori, R & inde cum inferiori vena procedens.*

S *Vena seminaria ab inferiori emulgente orta.*

T *Arteriae seminae.*

U *Inferior arteria in mesenterium distributa.*

V *Vas urinarium sinistrum. Cujus pars inferior una cum vesica inversa est.*

W *Ureteris dextri rescissi extremum.*

X *Vesicae pars posterior, in eaque lacerti, de quibus Eustachius, Vesicae propria tunica gemina est, obtinetque exterior fibras conspicuas crassas ac fere carneas, quae adeo variae quoquoersum distribuuntur, ut intuentibus multarum tunicarum speciem habere videantur. De Ren. Cap. xix.*

Y *Urachi embryonis reliquiae.*

Z. Z *Vasa deferentia.*

a. a *Vesiculae feminales.*

b *Prostata.*

- c. c Capita penis.
 d. d Acceleratores esse videntur.
 e Penis.
 f Urethra.

FIGURA OCTAVA.

Testis per longitudinem dissectus medius.

- a. a. a. a Vasa per pulpam testis incedentia.
 b Hoc quoque vasa refert.

Caeterum lineis pulpae testis inscriptis, significare videtur pulpae quandam in particulas distinctionem; ut Fig. 6.

FIGURA NONA.

Haec Figura similis primae Figurae Tabulae tertiae, praeterquam parte inferiore.

- A *Dexter renis minor est, & elatior; B sinister multò major, & humilior; praesertim in infima sede: nam in suprema ambo parum differunt.*
 CC *Dextrum vas urinarium, quod sinistram partem renis usque ad ejus summitatem perreptat.*
 DD. EE. F *Interdum rene existente satis magno, ut hic sinister apparet; tres in eo sunt cavitates, in quas urina colatur; una in ejus summitate, non admodum magna; altera in medio, praedicta triplo major: tertia in infima ipsius sede: & à qualibet earum unus oritur meatus urinarius.*
 DD *Primus meatus urinarius à prima cavitate ortus; qui deorsum tendens usque ad magnam arteriae divisionem in lumbo, conjungitur cum aliis duobus meatibus.*
 EE *Secundus ramus urinarius ortus à media cavitate; qui deorsum obliquè fertur, ferè usque ad humiliorem sedem renis.*
 F *Tertius meatus amplius est; & ab ultima cavitate tribus principiis ortum ducit: hic parumper deorsum productus, angustior redditur; & primum cum secundo meatu coit, ac unus cum eo efficitur: deinde cum primo unitus, cum eo unum G vas urinarium efformat.*
 HH *Vena cava.*
 II *Arteria magna.*
 K *Vena emulgens dextra in tres ramos divisa.*
 L *Vena emulgens alia, duobus digitis sub praedicta originem sumens; quae M venam seminariam dextram producit.*
 M *Vena seminaria dextra.*
 N *Vena alia, duobus digitis supra magnam cavae venae in lumbo divisionem, principium ducens, inseritur in humiliorem partem renis simul cum arteria, quae ipsam comitatur.*
 OO *Arteria emulgens dextra, simul cum prima emulgente vena procedens; in duos inaequales ramos divisa.*
 P *Arteria alia à trunco dextro magnae divisionis in lumbo.*
 Q *Vena emulgens sinistra, è regione dextrae ortum ducens; simul cum R arteria in tres ramos dividitur; nullamque seminariam venam producit.*
 S *Vena seminaria sinistra à cava enata.*

T Ar-

- T *Arteriae seminae*.
 V *Inferior arteria mesenterii*.
 W. W *Arteriae iliacae*.
 X. X *Venae iliacae*.
 Y. Y *Venae hypogastricae*.
 Z. Z *Arteriae hypogastricae*.
 a. a *Venae epigastricae*. Vide z. z Fig. 12. Tab. xxvii.
 b *Haud dubie ramus venae iliacae externae, qui H Tab. xxv. N°. 2. in dextro latere*.
 c. c *Haud dubie rami arteriae iliacae externae, qui comites ramorum venae H Tab. xxv. N°. 2. in dextro latere*.
 d *Ramus venae iliacae externae, & e ramus arteriae, qui H Tab. xxv. N°. 2. in sinistro latere*.
 f *Ramus arteriae cruralis, & g venae; qui in Tab. xxv. N°. 2. producunt ramos M. N. &c. in sinistro femore*.
 h *Ramus venae cruralis, qui in Tab. xxv. N°. 2. juxta L in sinistro femore*.
 i. i *Venae saphaenae*.
 k. k *Venae & arteriae per scrotum distributae. Venae à saphaenis oriuntur*.

FIGURA DECIMA.

Est tertia Tabulae tertiae.

- A *Renis dexter sinistro B est minor; qui propter magnitudinem supra elatior, infra humilior dextro apparet*.
 C *Ren succenturiatus*.
 DEE *Vena cava*. E. E *Venae iliacae*.
 FGG *Arteria magna*. G. G *Arteriae iliacae*.
 H *Vena emulgens dextra altius orta, quàm sinistra, & eà multò gracilior, quae in duos ramos divisa, altero in elatiorem, altero in humiliorem partem renis inseritur; & antequam dividatur venam seminariam dextram producit*.
 I *Vena seminaria dextra*.
 K *Vena altera ad renem producta, quae uno digito sub emulgente dextra ortum ducens obliquè sursum tendit; & multò supra insertionem prioris rami memoratae emulgentis, in renem infigitur*.
 L *Tertia vena ad renem dextrum procedens, duobus digitis sub secunda enata, & serè transversa ad renem producta*.
 MM *Arteria dextra supra emulgentem consuetam orta, primò deorsum, deinde sursum procedens, quae in duos ramos divisa, inseritur in renis summitatem*.
 NNN *Arteria dextra emulgens, deorsum cum vena emulgente procedens, & cum infimo ejusdem venae ramo in anteriorem renis sedem inserta*.
 O *Tertia arteria dextra, ortum ducens è regione inferioris arteriae mesenterii, & transversa ad renem tendens*.
 P *Quarta arteria dextri renis, enata in medio magnae divisionis, quae in lumbo fit; obliquè sursum ad renis posteriorem, & inferiorem sedem protrahitur*.
 Q *Quinta arteria dextri renis, orta à ramo ejusdem lateris ad os sacrum tendente; sursum obliquè ascendens, in anteriorem, & imam sedem renis inseritur*.
 R *Vas urinarium dextrum, in principio satis latum, ex quinque propaginibus conflatur; licet earum tres solum appareant; quae per anteriora renis egrediuntur*.

- S** Vena emulgens sinistra, inferius orta, quam dextra, ubi arteriam magnam praeteriit, in quinque ramos dividitur; quorum alter **T**, qui superior est, inseritur, tum in elatiorem sedem ipsius renis, tum in glandulam ei incumbentem; unde postea ramulus ad membranam pinguem egreditur. Secundus **V** obliquè deorsum tendit, & bipartitus in anteriorem sedem renis circa ejus medium inseritur. Tertius **W** sursum obliquè reflectitur; & secundum instar **X** intersecans, inseritur in anteriorem, & superiorem renis partem. Quartus **X** deorsum obliquè tendens, inseritur in anteriorem, & humiliorem sedem renis. Quintus **Y** reflectitur retrorsum ad lumbum; & inter primam, & secundam ejus vertebra ad medullam spinalem penetrat.
- ZZ** Vena alia sinistri renis, à sinistro ramo magnae divisionis in lumbo enata; sursum obliquè ascendit, & postquam ramum divisionis arteriae ejusdem lateris praeteriit, in duas propagines dividitur; quae in medio comprehendentes tertiam arteriam sinistram, inseruntur in anteriorem, & humiliorem sedem renis.
- a** Vena seminaria sinistra.
- b** Prima arteria sinistra ad renem tendens, oritur è regione secundae earum, quas in dextro latere esse diximus. Haec juxta renem bipartita, inseritur cum primo, & cum tertio ramo venae emulgentis.
- c** Secunda arteria sinistri renis, oritur sub infima arteria mesenterii; bipartitaque prope renem inseritur, altera ejus parte sub medium renem, altera cum quarto ramo venae emulgentis.
- d** Tertia arteria, oritur paulò ante divisionem magnae arteriae in lumbo; quae inter ramos secundae venae sinistrae procedens, simul cum illis in renem infigitur.
- e** Arteriae seminae.
- f** Inferior arteria mesenterii.
- g** Arteria hypogastrica dextra.
- hh** Vas urinarium sinistrum, ex quinque propaginibus à renibus procedentibus conflatum; oblongam vesicam, instar perae pastorariae recurvatam, refert; aut Threicium gladium altera parte flexum repraesentat: hoc calculis plenum à nobis est inventum.

FIGURA UNDECIMA.

Respondet Figuræ quartae Tabulae quartae.

A Renis ursinus ex pluribus quasi glandulis magnitudine cerasorum coagmentatus; quae invicem junguntur, & alligantur membranae cujusdam tenuis, ac ramorum trium vasorum beneficio. Harum divisiones replet copiosum pingue; quo remoto facile est ejusmodi particulas sine vulnere separare.

In singulas has ursini renis partes, glandulas referentes, semper ramus venae, arteriae, ac vasis urinarii inseritur.

Quilibet ramus vasis urinarii in latum finem desinit; in quem alia glandula parva, acuta, & nonnihil depresso, ex substantia renis formata, instar operculi ei incumbens, ingreditur.

B Vena, & arteria emulgens.

C Vas urinarium.

FIGURA DUODECIMA.

Haec est Figura secunda Tabulae tertiae, praeter unam arteriam mesentericam inferiorem.

A *Renis dexter elatior est B sinistro.*

C *Ren succenturiatus.*

DD *Vena cava.*

EE *Arteria magna.*

F *Vena emulgens dextra, multò altius orta, quàm sinistra: simul cum G arteria in tres ramos aequales divisa: qui aequè distantes inseruntur supra renis medium.*

H *Vena seminaria dextra.*

I *Vena alia emulgens, procedens à cava sub ortu venae seminariae dextrae, quae transversa ducitur; & in renem inseritur sub ejus medium.*

K. L *Duae aliae arteriae, ultra consuetam, cum prima vena emulgente procedentem; ad renem dextrum tendunt. K Prima harum duarum arteria oritur supra arterias seminarias; & transversa supra cavam venam procedens, inseritur propè humiliorem ramum primae venae emulgentis. L Secunda arteria oritur sub arteriis seminariis; & unà cum secunda vena ad renes progreditur; ac in eos inseritur.*

M *Vas urinarium dextrum.*

N *Vena emulgens sinistra; major, & humilior orta, quàm dextra; ubi arteriam magnam praeteriit, in duos ramos partitur, & singuli rursus in alios dividuntur: altera portio primi rami inseritur in glandulam reni sinistro incumbentem, & ipsam perforat; altera in anteriorem renis partem supra ejus medium dispergitur. Secundus ramus primum gignit venam seminariam: deinde bipartitus, altera parte sursum fertur; & inseritur in renem supra infimam partem primi rami: altera inseritur in eundem renem sub ejus medium.*

O *Vena seminaria sinistra.*

PP *Alia vena sinistra ad renem sursum oblique tendens; oritur à sinistro trunco magnae divisionis venae cavae in lumbo; & inseritur in infimam sedem renis.*

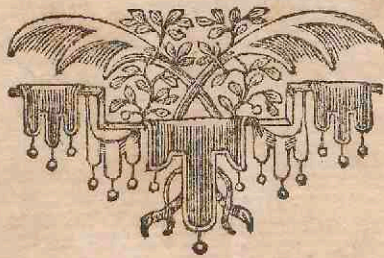
Q *Arteria sinistra emulgens; quae in duas partes dividitur, quarum una fertur, & inseritur simul cum infima portione primi rami venae emulgentis, altera cum secunda parte secundi ejusdem venae rami.*

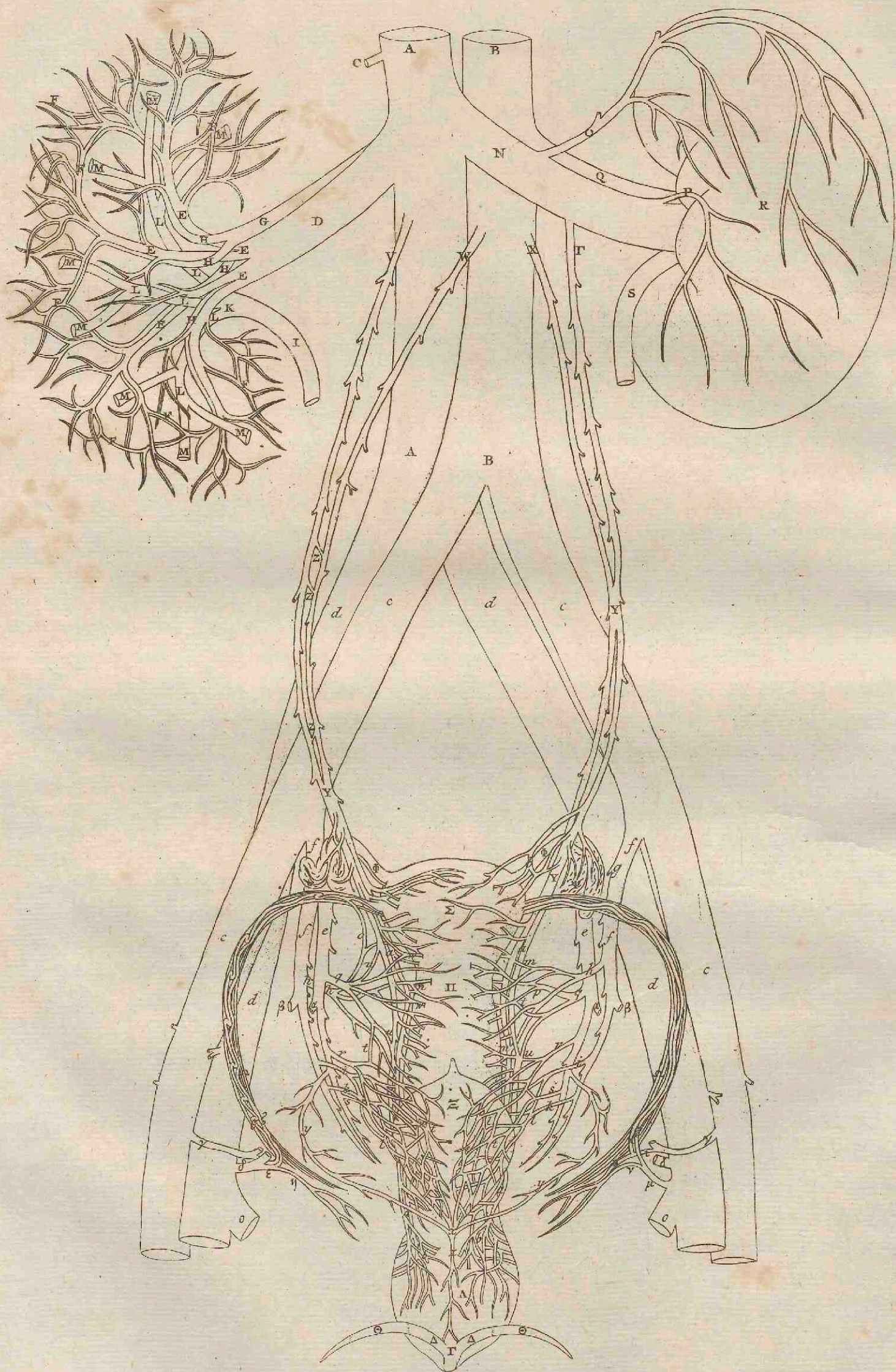
R *Alia arteria simul cum secunda vena sinistra deducta; ortum ducens à sinistro trunco magnae divisionis in lumbo.*

S *Arteriae seminariae.*

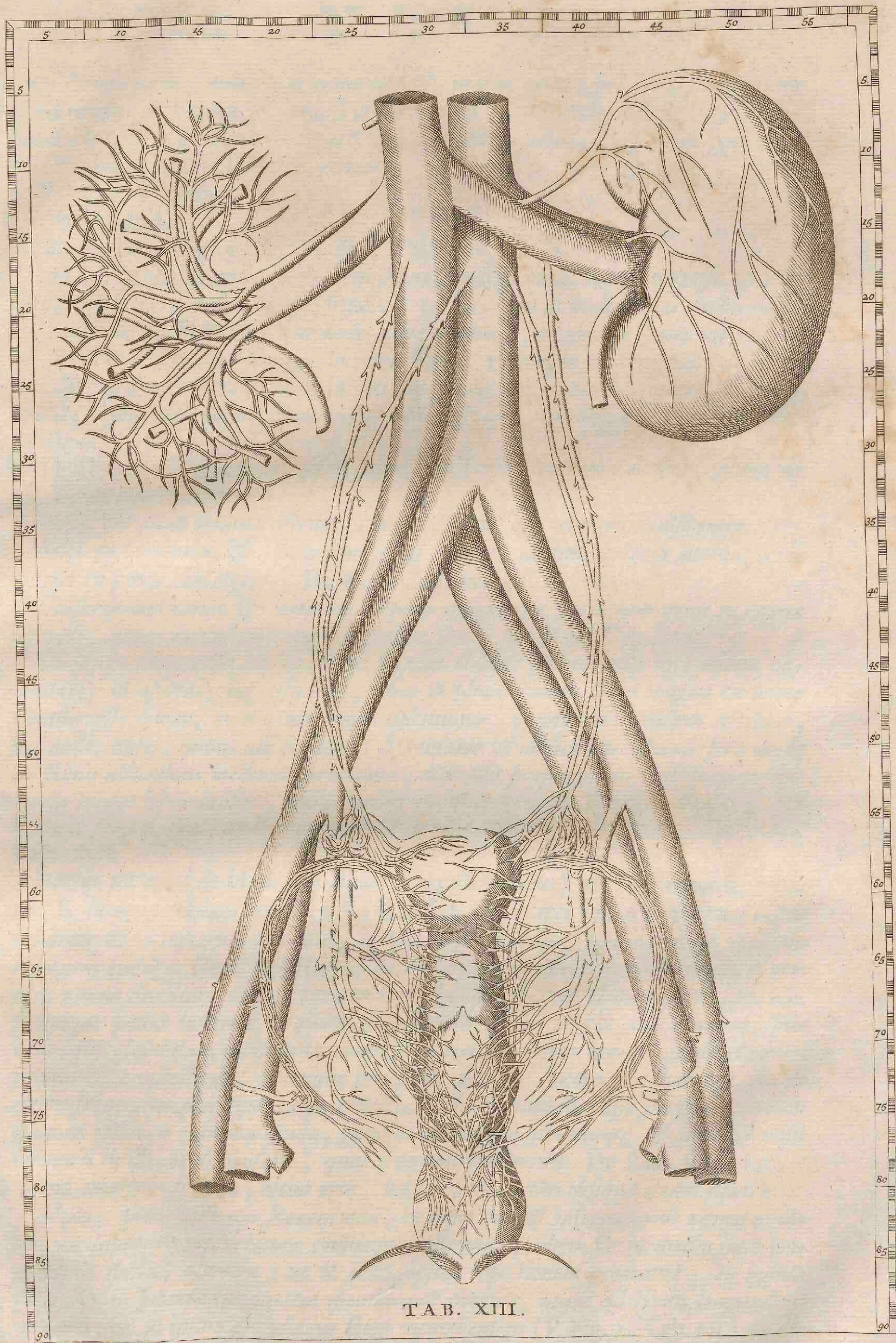
T *Arteria mesenterica inferior.*

V *Vas urinarium sinistrum instar oblongae vesicae satis dilatatum, in anteriori sede renis oblique positum: in quod plures ex rene feruntur meatus, multis interdum arenulis pleni.*

TAB. XIII.

TAB. XIII.

PLATE XIX

T A B U L A XIII.

Loco dextri renis, *venae, arteriae ac vasis urinarii rami per renis substantiam distributi*, ut Figura secunda Tabulae quintae, cui respondent. Ren sinister cum emulgente vena & arteria, venaeque ramis, respondet reni sinistro Figurae primae Tabulae primae.

A A Vena cava inferior.

B B Arteria aorta.

C Radix venae E Fig. 1. Tab. 1. & ω Tab. xxv. N°. 2.

D Vena emulgens dextra. *Vena emulgens, postquam in renem ingressa est, in quatuor EEEEE vel quinque scinditur ramos; qui in multos alios rursus divisi, per renis substantiam vario modo dispensantur; ac invicem permixti uniuntur F.F.F.F.&c.; & denique in tenuissimos, visumque propemodum fugientes surculos cessant. Si enim renis incisus comprimatur; apparent multae sanguinis guttae, ostendentes vasa, quae cerni non possunt, esse dispersa per renis substantiam.*

G H H H H Arteria emulgens, quae simul cum vena procedens eandem, quam illa, habet distributionem.

Apparent rami trium vasorum, remota, & abrasa tota renis substantia.

Solet in hominibus & simiis una vena unaque tantum arteria utrique reni magna ex parte contingere. De Ren. Cap. xv.

Consueverunt venae & arteriae Renum magna ex parte non prius in ramos discindi, quam eorundem cavum ingressae sint. De Ren. Cap. xvii.

Ubi ambo haec vasa ad sui lateris Renem oblique prorepentia in ejusdem cavitate, ut asserui, ingressa sunt, illico in plures ramos, qui magna ex parte quatuor esse solent, eorum utrumque discinditur: ac mirabili quidem artificio, sed multo aliter, quam alii scribant, dispensatur & absimitur.&c. --- fere usque ad Renis altitudinis medium perveniunt; ubi suis propaginibus multiformiter invicem coeunt & uniuntur, quae rursus in alios exiguos surculos divisae, per Renum substantiam capillorum modo dispersae tandem oblitescunt. De Ren. Cap. xvii.

I Urinarius meatus (de hominibus loquor, non de canibus) ubi in Renem ingressus est, **K** latior paululum evadit, **L L. L L. L L.** & in tres ramos praecipuos instar venarum & artiarum scinditur; eosque in superiorem, inferiorem ac mediam regionem ejusdem Renis distributos; ex quibus rursus superior inferiorque in tres alios ramos dividitur, medius vero in duos: hi rami breves & ampli sunt, **M. &c.** finemque potius latiore, quam angustiore instar scyphi aut choanae obtinent, quo glandulam mammillarum papillis similem instar operculi quilibet eorum excipit & amplectitur, eidemque suis fibris undique laxatis, adhaeret: evenit etiam frequenter plerosque ex his ramis in medio foraminibus esse pervios, quae non secus ac ipsorum extrema oscula, glandulam quoque admittunt; & haec est vasis Urinarii in Renes dispensatio, quae frequentius occurrit. De Ren. Cap. xix.

N Vena emulgens sinistra, altius orta, longior, & minus obliqua quam dextra.

*Vena, quae sinistram Renem adit, ex superiore & inferiore sede ramos emit; ex superiore ut plurimum consuevit, alterum quidem **O** in medio suae longitudinis ductu, alterum vero **P** juxta ipsius insertionem producere; ex quibus prior **O** in superiorem partem membranae pinguis, usque ad Renis longitudinis medium, & in ipsam glandulam Reni incumbentem (**P** Fig. 1. Tab. xii.) ac denique in ipsum Septum transversum (**Θ** Tab. xxv. N°. 2.) surculos spargit, qui in-*

terdum insignes occurrunt, & cum ejusdem Septi venis mira Naturae solertia, coeunt atque uniuntur; posterior vero idemque superior ramus P, in humiliorem pinguis tunicae regionem digeritur; inferiore vero loco Emulgens vena ex media sede vas Seminarium T producit; quod etiam dextra, raro tamen, imitatur: multo vero rarius in utraque simul Emulgente hoc fieri conspiciamus: & haec quidem ea vasorum distributio est, quae frequentius occurrit. De Ren. Cap. xvi.

O Venula à superiori latere sinistrae emulgentis venae in medio ductu nata; quae distribuitur (partim in diaphragma) partim in glandulam reni sinistro incumbentem; partim in superiorem regionem pinguis tunicae renis. Est Θ Tab. xxv. N°. 2.

P Venula originem ducens à superiori latere emulgentis sinistrae juxta renem, disseminata in inferiorem partem pinguis tunicae ejusdem. Est Λ Tab. xxv. N°. 2.

Q Arteria emulgens sinistra.

R Ren sinister.

S Vas urinarium sinistrum.

T Vena spermatica sinistra, ex inferiore parte emulgentis sinistrae fere mediae oriens.

V Vena spermatica dextra, ex cava oriens.

W. X Arteriae spermaticae, ex priori parte aortae orientes. Earum, sicuti & venarum rami recisi, quos in decursu suo emittunt, antequam ad uterum, tubas Falloppianas, ovaria, perveniant. Vide Z & 30. Tab. xxv. N°. 2.

Y. Y. Y An indicatae arteriarum spermaticarum cum venis conjunctiones & connexiones per membranulas?

Z. Z. Z Medii canales, quibus venae spermaticae cum arteriis unitae.

aa. aa Venae spermaticae cum arteriis secundum uterum vaginamque incedentes. Ramos multos emittunt, pertinentes ad ovaria, tubas Falloppianas, uterum, vaginam. b. b. b Indicatam quoque venulas uniri inter se.

cc. cc Arteriae iliacae.

dd. dd Venae iliacae.

ee. ee Venae hypogastricae.

ff. ff Arteriae hypogastricae.

g Radix arteriae umbilicalis.

h. h. i. k: h. i. k Rami arteriarum hypogastricarum, ad uterum, vaginam, vesicam. Invenimus ramos eorum unitos inter se; ut l. l. l. & c. Invenimus unitos cum truncis arteriarum spermaticarum; ut m. m. & c. Invenimus cum ramo arteriae spermaticae; ut n: cum ramo arteriae epigastricae per ligamentum rotundum uteri procedente ad uterum; ut o: cum ramo venae hypogastricae; ut p: nisi insit aliquod sculpturae vitium.

q. r. s: q. r. s Rami venarum hypogastricarum, qui respondent arteriarum ramis h. h. i. k: h. i. k, cum iisque incedunt ad uterum, vaginam, vesicam. Invenimus pariter crebre unitos inter se ramis suis; ut t. t. t. t. & c.: unitos etiam cum truncis venarum spermaticarum; ut u. u. u: cum ramis earundem; ut w. w. w.

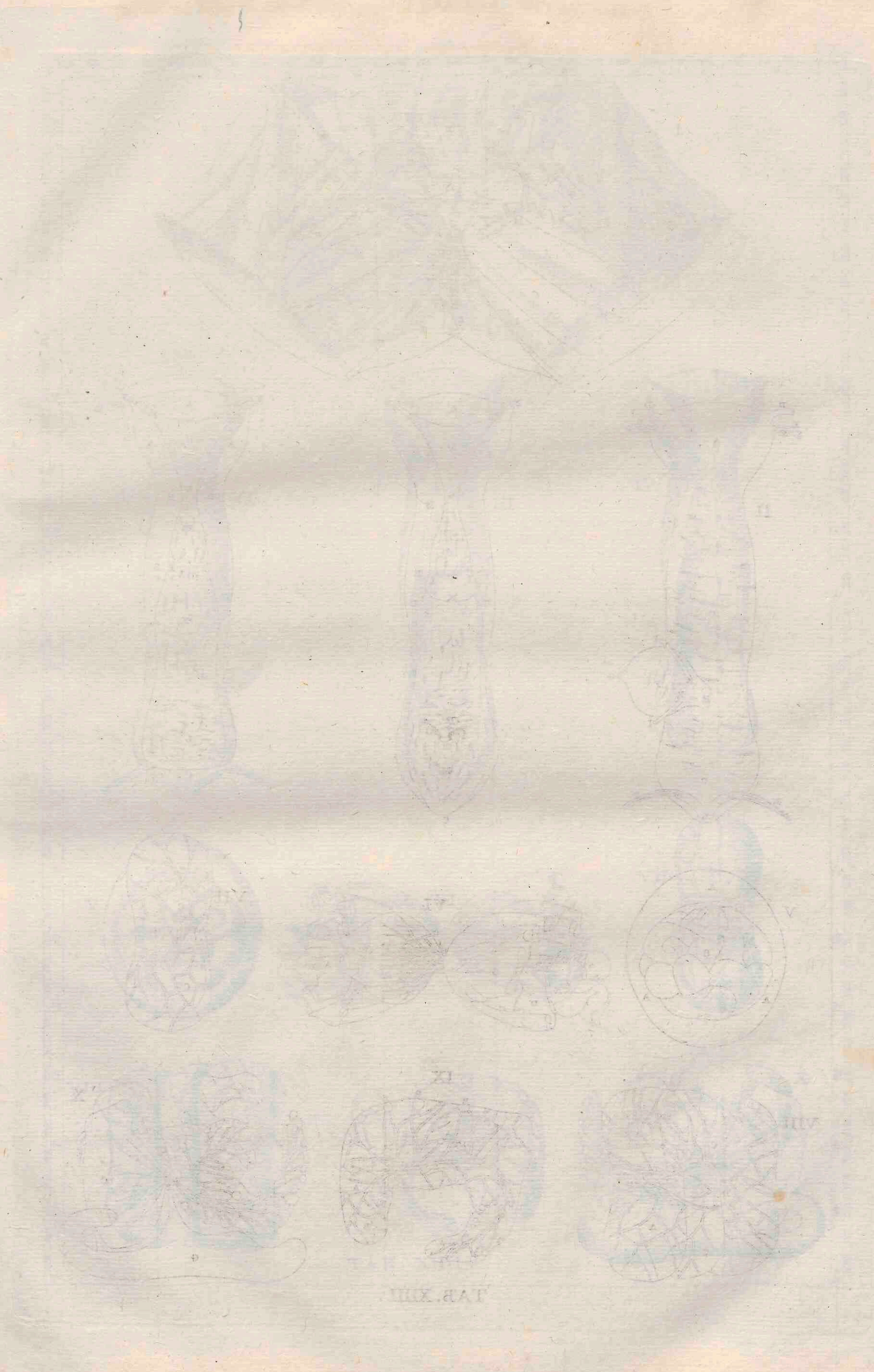
Suspicio, per venarum ramos, qui extremo Recti intestini, Uterique cervici offeruntur, humores in Vesicam vel ob eam maxime rationem excerni, quod ii rami frequentissimi sint, & cum illis, qui Vesicae urinae sunt proprii, vario modo mixti & conjuncti. De Renibus Cap. xxviii.

x Ramorum venarum hypogastricarum, qui per vesicam decurrunt, unio, ad priorem partem cervicis vesicae; accedentibus quoque hypogastricarum ramis y. y. Ex qua unione fit vena z, decurrens ad clitoridem.

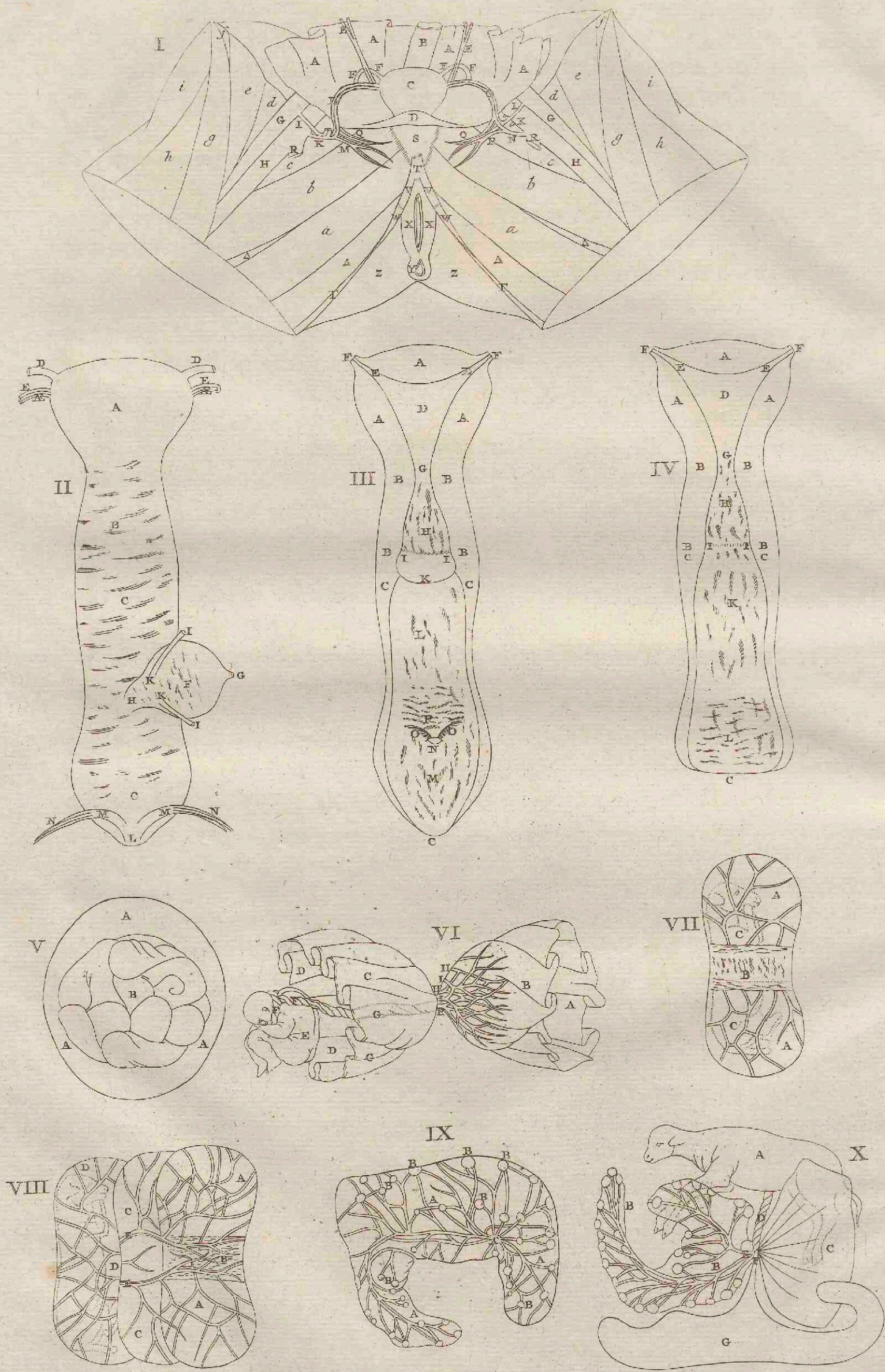
α. α Hy-

- $\alpha. \alpha$ Hypogastricarum venarum, & $\beta. \beta$ arteriarum rami, qui ad nates penetant.
 $\gamma. \gamma$ Arteriae epigastricae.
 $\delta. \delta$ Venae epigastricae.
 ε Ramus venae epigastricae dextrae, qui mox se findit in duos, quorum alter ζ per ligamentum uteri rotundum ad uterum procedit: alter η cum ligamenti ejusdem extremo ad pubem pertinet.
 θ Arteriae epigastricae dextrae ramus, qui comes venae ζ , ad uterum per ligamentum rotundum procedit.
 ι Arteriae epigastricae sinistrae ramus, qui in duos se findit: alteroque κ per ligamentum uteri rotundum procedit ad uterum; qui ramus respondet arteriae θ dextri lateris: altero λ cum ejusdem ligamenti extremo ad pubem incedit; cui ramo nullus in dextro latere respondet.
 μ Venula, quae deinde divisa in duas ν & ξ , quibus arterias λ & κ comitatur ad pubem, utrumque. Respondet venae ε dextri lateris, sed ab epigastrica, ut illa, non oritur.
 $\circ \circ$ Venae saphaenae.
 Γ Clitoris. $\Delta. \Delta$ crura clitoridis.
 $\Theta. \Theta$ Erectores clitoridis.
 Λ Vaginae pars, quae est ante exitum urethrae, nymphis terminata.
 Ξ Vesica.
 $\Pi. \Sigma$ Uterus. Π cervix. Σ fundus.
 $\Phi. \Phi$ Tubae Falloppianae.
 $\Psi. \Psi$ Ovaria.
 $\Omega. \Omega$ Ligamenta rotunda uteri.

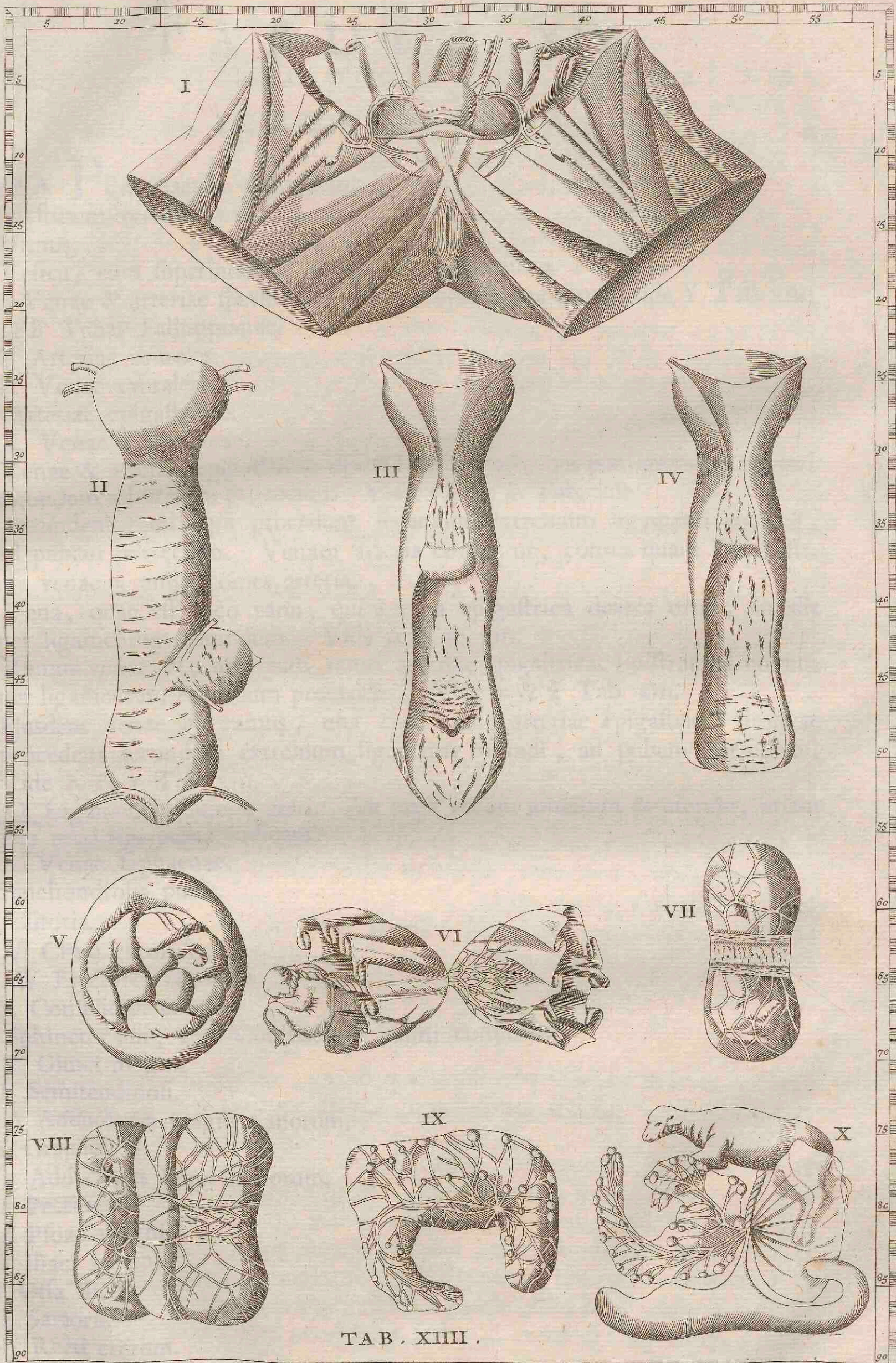

TAB. XIII.

TAB. XIII.

TABULA XIV.

FIGURA PRIMA.

- AAAA **P**eritonaeum esse videtur.
- B Intestinum rectum.
- C Uterus.
- D Vesica, cum superinducto, ut opinor, peritonaeo.
- E. E Venae & arteriae spermaticae. De conjunctione earum vide Y Tab. XIII.
- FF. FF Tubae Falloppianae.
- G. G Arteriae crurales.
- H. H Venae crurales.
- I. I Arteriae epigastricae.
- K. K Venae epigastricae.
- L Venae & arteriae epigastricae dextri lateris rami, qui per ligamentum uteri rotundum ad uterum procedunt. Vide ϵ ζ & θ Tab. XIII.
- M Earundem rami, qui procedunt secundum extremum ligamenti rotundi, ad pubem porrectum. Venam arteria comitatur, contra quam Tab. XIII. ubi venae η nulla comes arteria.
- N Vena, quae est loco rami, qui à vena epigastrica dextra ortus, incedit per ligamentum rotundum. Vide μ Tab. XIII.
- O Ramus venae N, una cum ramo arteriae epigastricae sinistrae ad uterum per ligamentum rotundum procedens. Vide κ & ξ Tab. XIII.
- P Ejusdem venae N ramus, una cum ramo arteriae epigastricae sinistrae procedens secundum extremum ligamenti rotundi, ad pubem porrectum. Vide λ & ν Tab. XIII.
- Q. Q Ligamenta rotunda uteri. An inter eorum ambitum & uterum, etiam lata uteri ligamenta indicata?
- R. R Venae saphaenae.
- S Synchondrosis pubis.
- T Clitoris.
- V. V Crura clitoridis.
- W. W Erectores clitoridis.
- XX Constrictor cunni.
- Y Sphincter ani, cum Constrictore cunni connexus.
- Z. Z Glutei magni.
- Γ. Γ Semitendinosi.
- Δ. Δ Adductores magni femorum.
- a. a Graciles.
- b. b Adductores longi femorum.
- c. c Pectinei.
- d. d Psoae magni.
- e. e Iliaci interni.
- f. f Ossa ilium.
- g. g Sartorii.
- h. h Recti crurum.
- i. i Tensores vaginarum femorum.

FIGURA SECUNDA.

- ABCC Uterus integer, cum vagina integra, à priori parte.
 A Fundus uteri.
 B Cervix uteri cum CC vagina, usque ad nymphas & clitoridem.
 D.D Tubae Falloppianae, prope uterum recisae.
 E.E Ligamenta uteri rotunda, prope uterum recisa.
 Æ.Æ Venae & arteriae, quae per ligamenta rotunda incedunt ad uterum.
 F Vesica, in latus sinistrum deorsum sic versa, ut appareat pars ejus, quae vaginae adjacet.
 G Uracho respondens ligamentum.
 H Urethra vaginae inserta.
 I.I Ureteres. K.K ubi ureteres vesicae se inferunt.
 L Clitoris. M.M crura ejus.
 N.N Erectores clitoridis.

FIGURA TERTIA.

- Utero & vagina aequaliter per longitudinem in partem priorem & posteriorem dissectis, partem priorem ex interiore parte exhibet.
 AAA Uterus, BBBB cervix uteri, CCC vagina; per longitudinem incisa.
 D Cavum uteri, triangulare, aequabile.
 E.E Cavi uteri anguli duo superiores, in tubas Falloppianas abeuntes.
 F.F Tubae Falloppianae prope uterum recisae.
 G Cavi uteri angulus inferior, qui in cervicem uteri abit.
 H Cavum cervicis uteri, inaequabile, & uterum versus angustatum.
 I.I Pars dimidia ostii, quo cervix in vaginam patet.
 K Cervicis, qua ostium ipsius est, tumor in summam vaginam prominens.
 LM Vaginae pars interior. L pars, quae ultra exitum urethrae porrecta.
 M pars, quae ante eum, nymphis terminata.
 N Urethrae in vaginam exitus.
 O.O Sinus ab utroque exitus illius latere.
 P Pars vaginae insigniter rugosa, ultra exitum urethrae prominens.

FIGURA QUARTA.

- Ejusdem uteri & vaginae pars dimidia posterior, ex interiore pariter parte.
 AAA Uterus, BBBB cervix uteri, CCC vagina; per longitudinem incisa.
 D Cavum uteri, triangulare, aequabile.
 E.E Cavi uteri anguli duo superiores, qui in tubas Falloppianas abeunt.
 F.F Tubae Falloppianae prope uterum recisae.
 G Cavi uteri angulus inferior, qui in cervicem patet.
 H Cavum cervicis uteri, inaequabile, & uterum versus angustatum.
 II Pars dimidia incisi ostii, quo cervix in vaginam patet.
 KL Vaginae pars interior. L pars, quae juxta anum incipit, rugas habens transversas.

FIGURA QUINTA.

Secundae humanae, quibus embryo continetur, integrae.

AAA Chorion.

B Placenta, qua parte se utero adnectit.

FIGURA SEXTA.

Secundae similes, dissectae.

AB Chorion incisum & inversum. A pars exterior, B interior.

CCDD Amnios incisa. CC pars exterior, DD interior.

E Embryo, eo positu membrorum, in quem illa in utero componere solet.

FFG Funiculus umbilicalis; FF hac parte nudus; G hac per amnion hic apparens.

H.H.H.I.I Venae & arteriae ab umbilicali funiculo per chorion ramosae excurrentes. Videntur autem H.H.H venae esse, I.I arteriae; si ex magnitudine & unione judicare licet.

FIGURA SEPTIMA.

Secundae caninae integrae, cum foetu, quem continent.

AA Chorion, per quod vasa decurrunt.

B Placenta zonae similis.

CC Foetus.

FIGURA OCTAVA.

Similes secundae caninae, incisae.

AA Chorion.

B Placentae locus.

CC Allantoïdes.

DD Amnios, foetum continens.

Caeterum vasa apparent, quae per has membranas decurrunt: inter quae E.E duae venae, quas arteriae comitantur, ad placentam incedentes; à quibus etiam rami per chorion & allantoïdem.

FIGURA NONA.

Secundae, aut vaccinae, aut ovillae, integrae.

AAA Chorion.

B.B.B.B.B.B.B.&c. Placentulae.

C Locus, ubi intus ad chorion definit funiculus umbilicalis, & unde arteriae & venae umbilicales discurrunt per chorion, ad placentulas pertinentes.

FIGURA DECIMA.

Similes secundae, ut Figura nona, incisae.

A Foetus.

BB Pars chorii explicata, in qua apparent placentulae, ut Fig. 9.

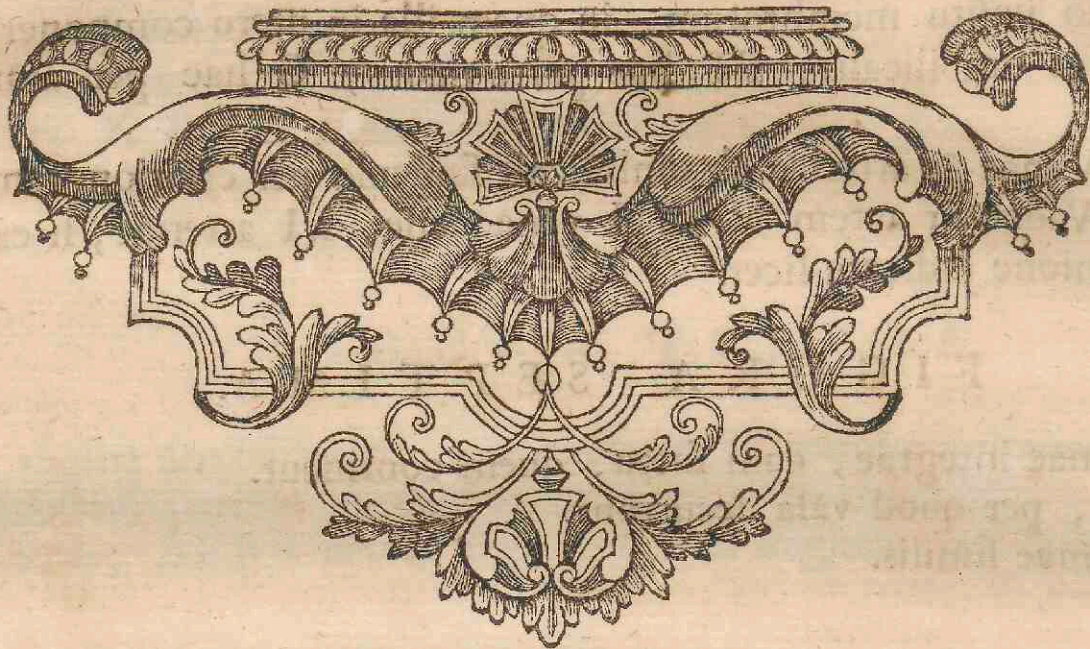
C Amnios pars, explicata.

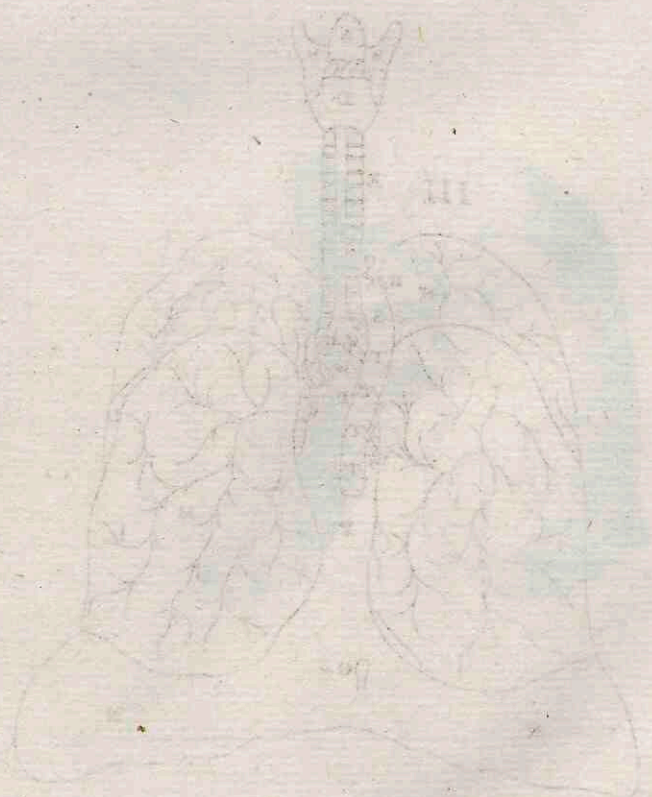
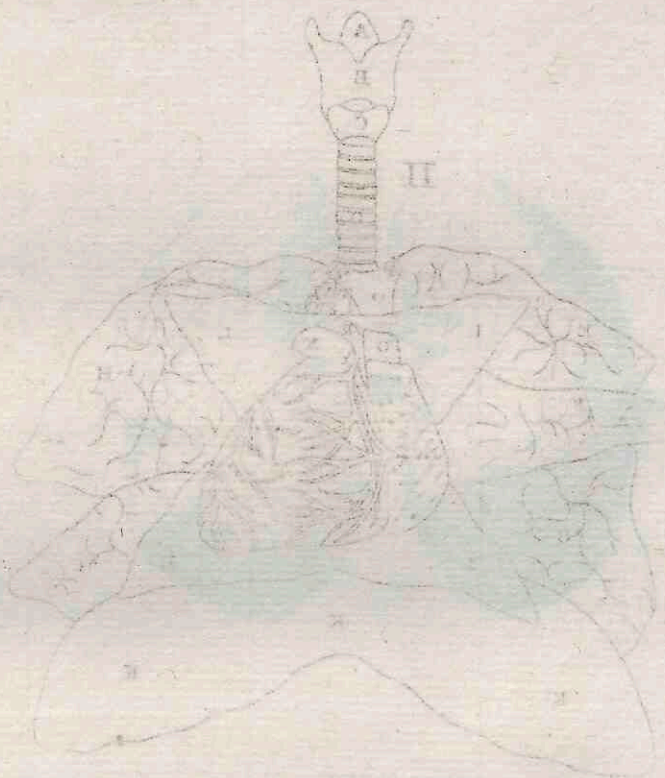
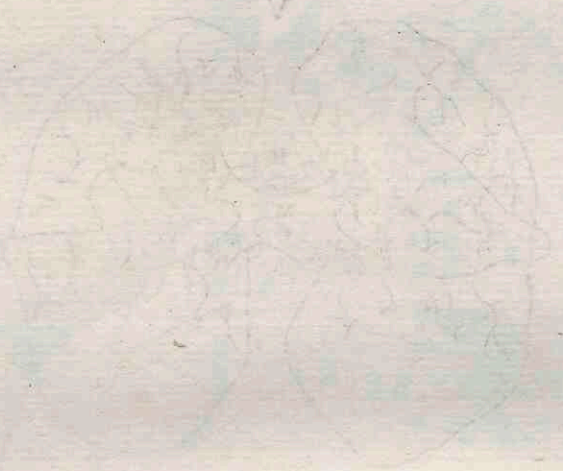
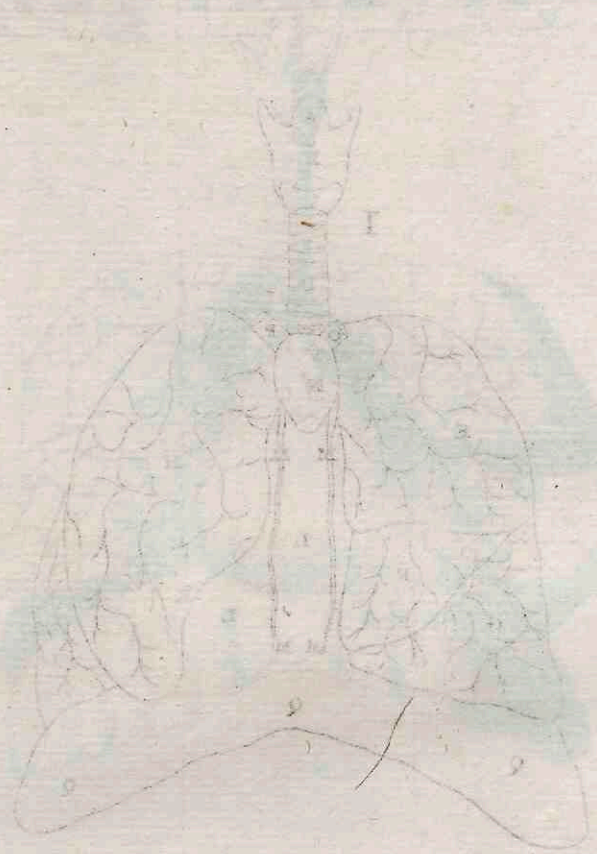
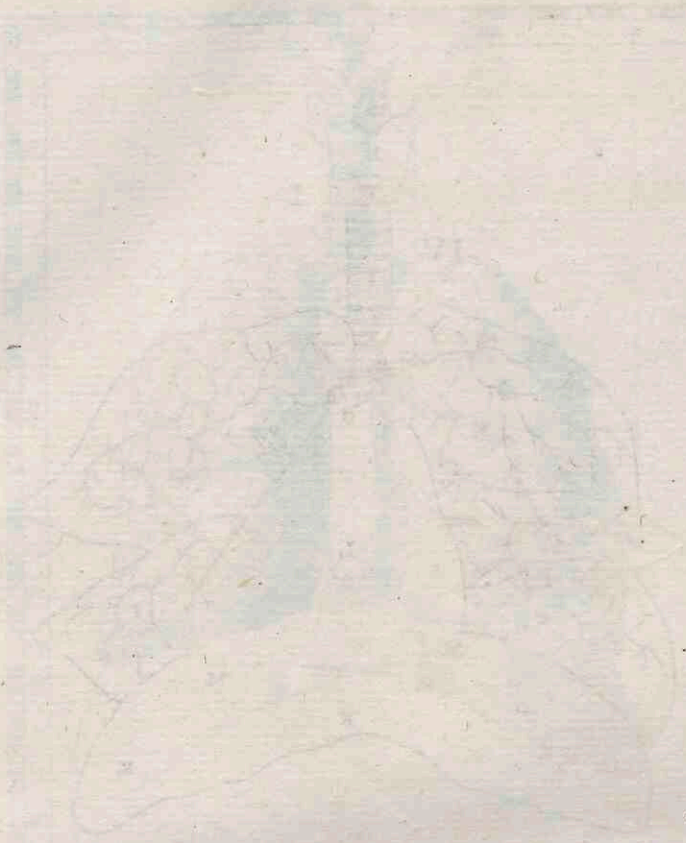
D Funiculus umbilicalis.

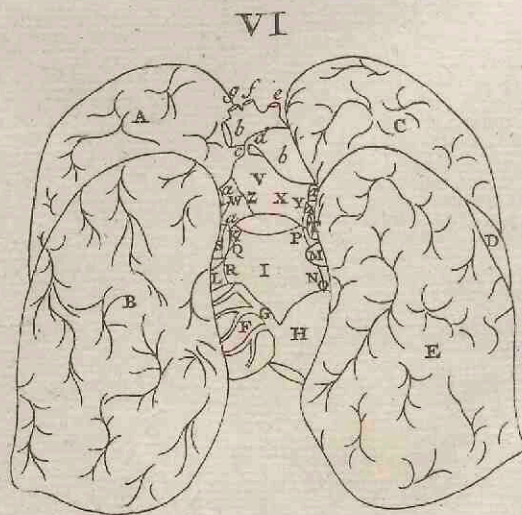
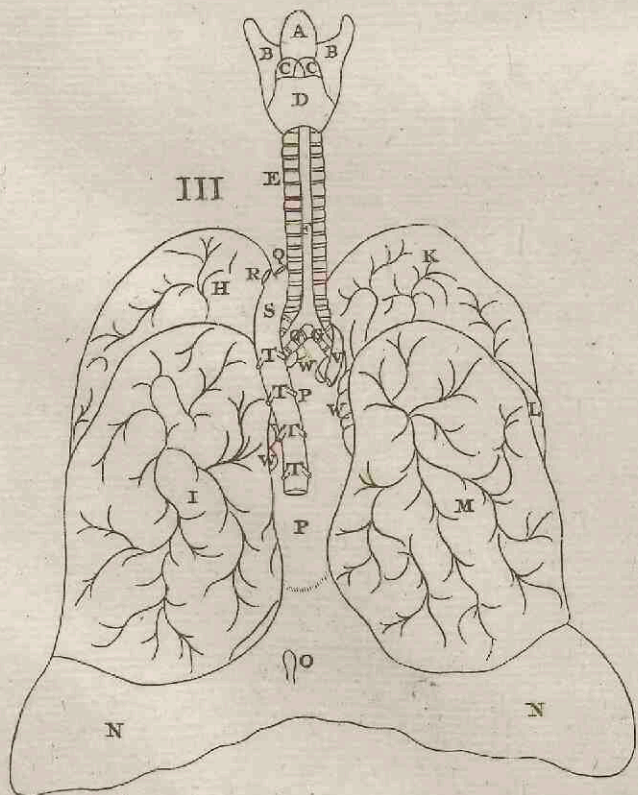
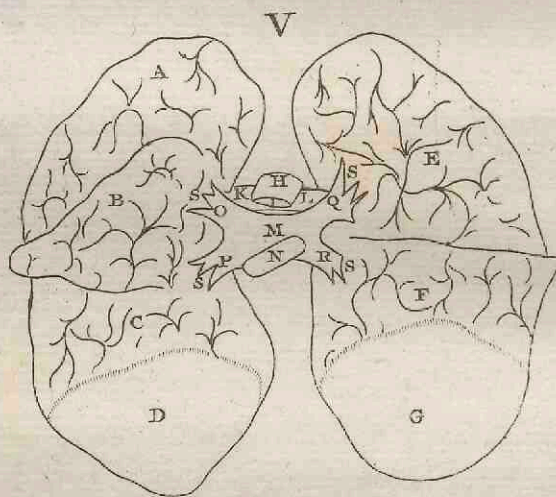
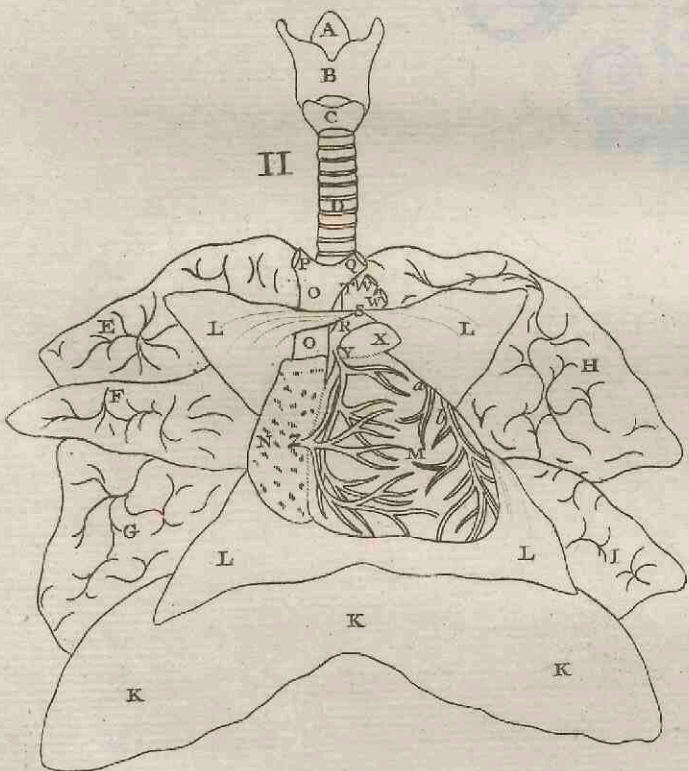
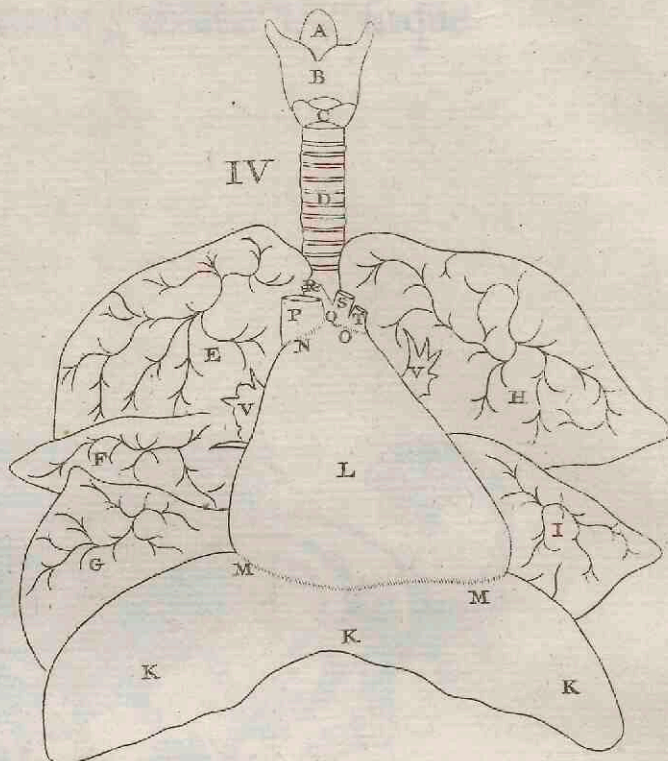
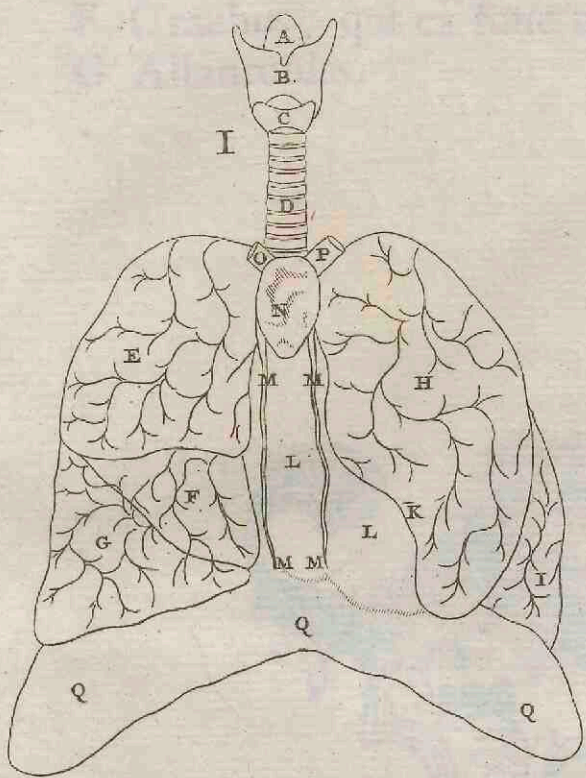
N

E Vasa,

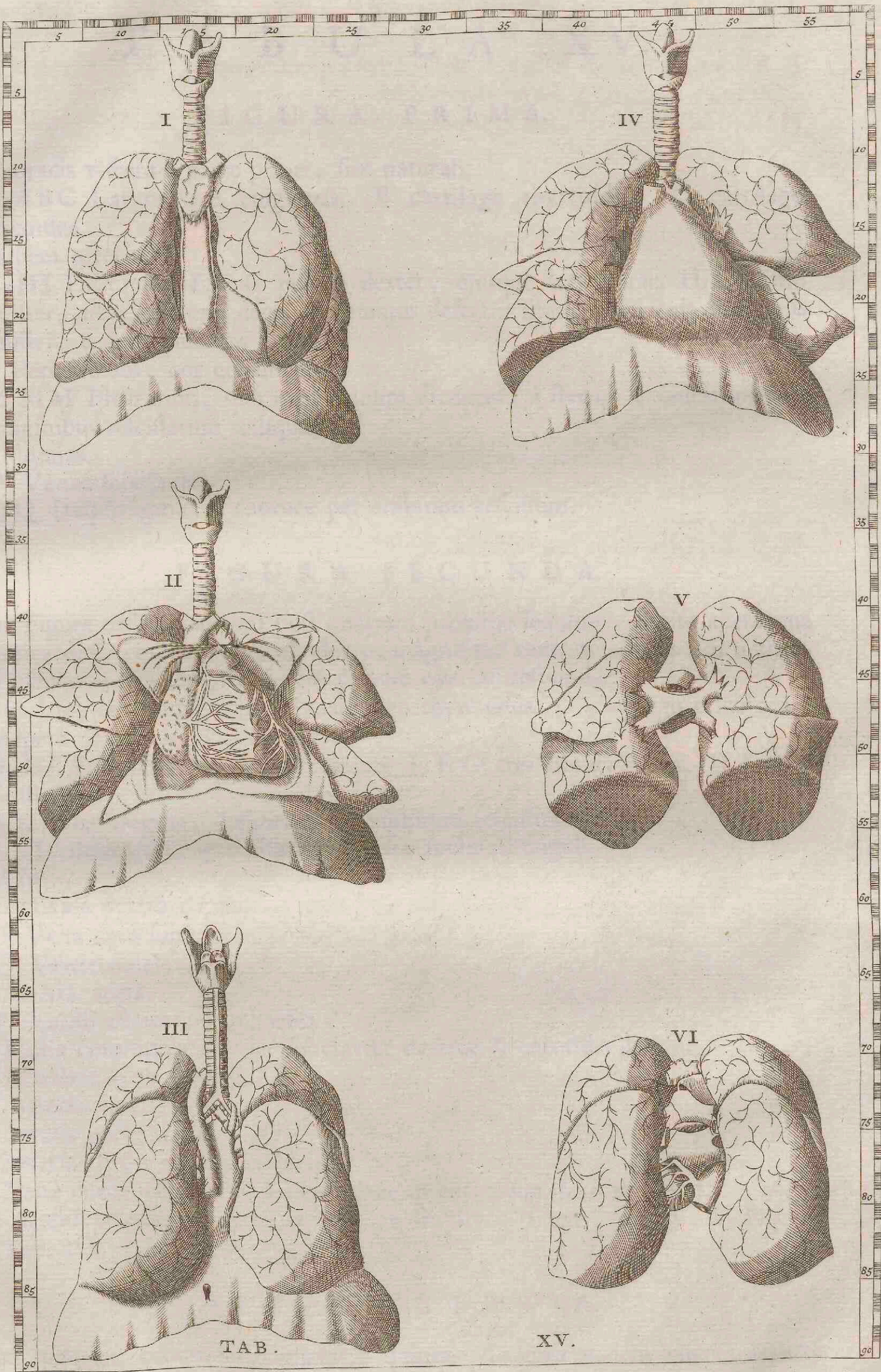
- E Vasa, quae è fune umbilicali exeuntia, decurrunt per chorion, pertinent-
que ramis suis ad placentulas.
F Urachus, qui ex fune umbilicali exeuns, dilatat se, fitque
G Allantoïdes.

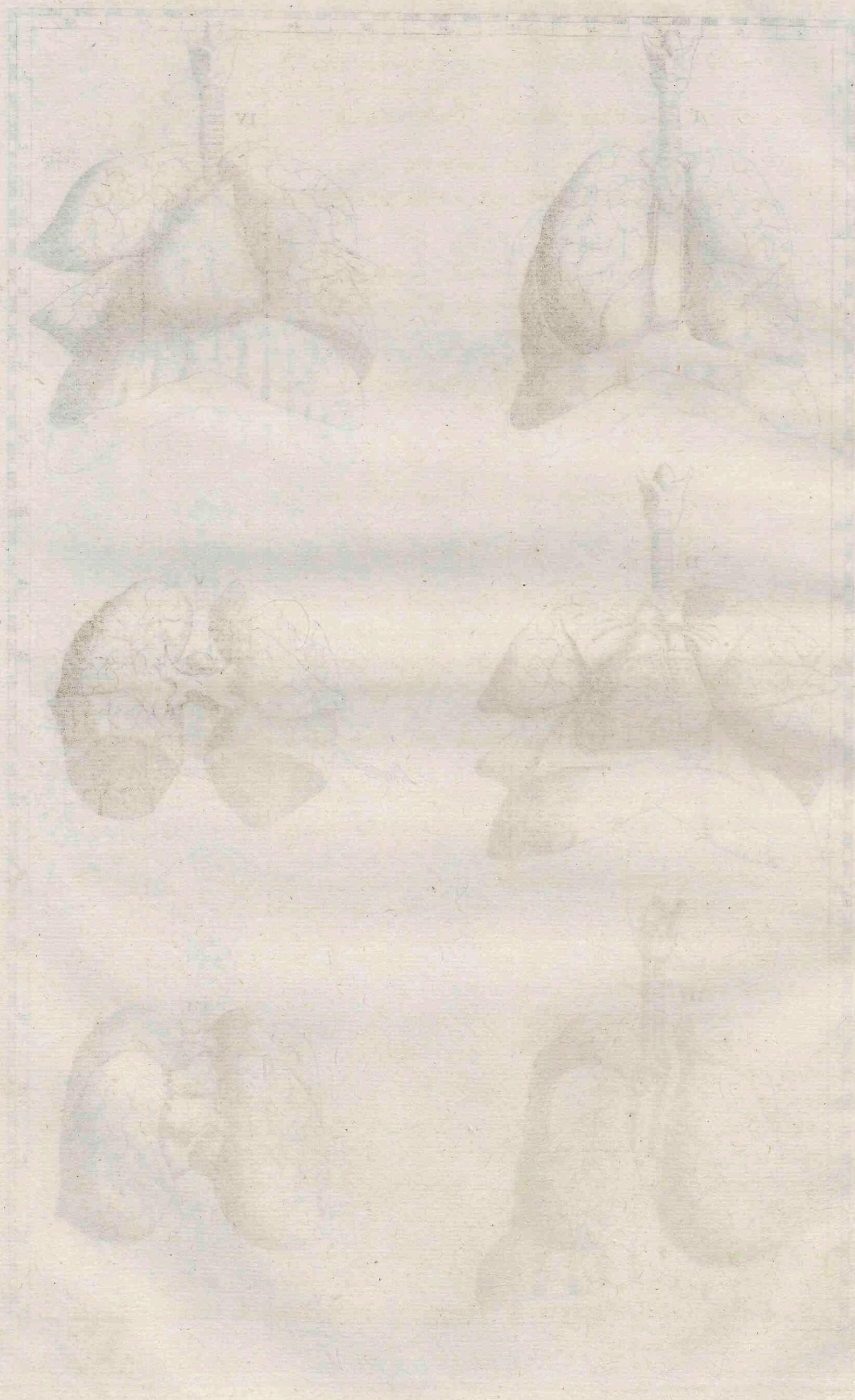

TAB. XV.

T A B U L A X V.

FIGURA PRIMA.

Thoracis viscera à parte priori, situ naturali.

ABC Larynx. A epiglottis. B cartilago thyreoidea. C cartilago cricoidea.

D Aspera arteria.

EFGHI Pulmones. E. F. G pulmo dexter, ejusque tres fibrae. H. I pulmo sinister, fibraeque ejus duae. K lunatus defectus fibrae superioris pulmonis sinistri, cedens mucroni cordis.

LL Pericardium, cor continens.

MM. MM Pleurarum, qua mediastinum dicuntur, à sterno & costarum cartilaginibus rescissarum reliquiae.

N Thymus.

O. P Venae subclaviae.

QQQ Diaphragma, à thorace per ambitum rescissum.

FIGURA SECUNDA.

Haec Figura ordine partium post quartam proxime sequitur. Inciso apertoque pericardio, cor cum auricula dextra magnisque venis & arteriis situ naturali exhibet. Caeteris maximam partem quartae respondet.

ABC Larynx. A epiglottis. B cartilago thyreoidea. C cartilago cricoidea.

D Aspera arteria.

EFGHI Pulmones in latera reclinati. E. F. G tres fibrae dextri. H. I duae sinistri.

KKK Diaphragma, à thorace per ambitum rescissum.

LLL Pericardii, quadrifariam incisi, reclinati anguli.

M Cor.

N Auricula dextra cordis.

OO Vena cava superior.

P. Q Venae subclaviae.

R Arteria aorta.

S Pericardii ad aortam adhaesio.

T Radix communis arteriae subclaviae dextrae & carotidis dextrae.

V Arteria carotis sinistra.

W Arteria subclavia sinistra.

X Arteria pulmonaris.

Y Arteria cordis coronaria dextra.

Z Vena cordis coronaria dextra; quae in auriculam dextram pater.

a. b Rami arteriae & venae coronariae sinistae: iidem, qui V. W Fig. 1.

Tab. xvi.

FIGURA TERTIA.

Haec partium ordine proxima est à quinta. Exhibet eadem viscera à parte posteriore, situ naturali.

- ABBCCD Larynx. A epiglottis. BB cartilago thyreoidea. C.C cartilagine aryaenoideae. D cartilago cricoidea.
- E Aspera arteria. F pars ejus postica tota membranacea. G.G bronchi, qui & ipsi à posteriore parte membranacei.
- HIKLM Pulmones. H.I duae fibrae pulmonis sinistri. K.L.M tres fibrae pulmonis dextri.
- NN Diaphragma.
- O Foramen, per quod stomachus penetrat ad ventriculum.
- PP Pericardium, cor continens.
- Q Arteria carotis sinistra.
- R Arteria subclavia sinistra.
- S Arteria aorta, quae se circum bronchum sinistrum flectit primum, dein demittit.
- T.T.T.T Arteriae intercostales.
- V Vena azyga, quae se inflectit circum bronchum dextrum, ac deinde demittit.
- Super dextrum truncum Arteriae asperae, dextrorsum quidem parum, retrorsum vero multum, versus spinam flectitur. De Vena sine pari, Antig. XII.*
- WWW Glandulae bronchiales.

FIGURA QUARTA.

Figura haec ordine partium post primam proxime sequitur; exhibet enim eadem viscera, pariter à parte priora. Sed remota thymus, remotae & mediastini reliquiae; ac pulmones in latera reclinati. Pericardium, vena cava superior, & arteria aorta, situ naturali.

- ABC Larynx. A epiglottis. B cartilago thyreoidea. C cartilago cricoidea.
- D Aspera arteria.
- EFGHI Pulmones, in latera reclinati. E.F.G tres fibrae dextri. H.I duae sinistri.
- KKK Diaphragma, à thorace per ambitum recisum.
- L Pericardium nudum, cor continens.
- MM Pericardii adhaesio ad diaphragma. N ad venam cavam superiorem. O ad arteriam aortam.
- P Vena cava superior.
- Q Arteria aorta.
- R Arteriae aortae ramus, qui est radix communis arteriae subclaviae & carotidis dextrae.
- S Arteria carotis sinistra.
- T Arteria subclavia sinistra.
- V.V Venae pulmonares, in pulmones ingredientes.

FIGURA QUINTA.

Haec partium ordine proxime post secundam sequitur. Pulmones à parte priora exhibet, reclinatos in latera. Sinum praeterea venarum pulmonarium, venas pulmonares quatuor, & arteriam pulmonarem, situ naturali.

ABCDEFGFG Pul-

ABCDEFGF Pulmones. A.B.CD tres fibrae pulmonis dextri. E.F.G duae fibrae pulmonis sinistri. D.G pars pulmonum inferior sinuata, diaphragma contingens.

H Arteria pulmonaris: I hic, qua à corde procedit, resecta.

K.L Rami duo, in quos abit arteria pulmonaris, ad pulmones tendentes.

M Sinus communis venarum pulmonarium. N ejus principium, rescissum à corde.

O.P.Q.R Quatuor venae pulmonares. S.S.S.S earum ramosus in pulmones ingressus.

FIGURA SEXTA.

Haec partium ordine proxime post tertiam sequitur. Eodem situ exhibet pulmones & cor, cum magnis arteriis & venis.

ABCDE Pulmones. A.B duae fibrae pulmonis sinistri. C.D.E tres fibrae pulmonis dextri.

F Cor.

G Vena cordis coronaria magna, sinistra. Vide c Fig. 2. Tab. xvi.

H Vena cava inferior, infra venam coronariam magnam recisa.

I Sinus communis venarum pulmonarium.

K.L.M.N Quatuor venae pulmonares.

O.P.Q.R Vestigia ortus pericardii à venis pulmonaribus quatuor.

De pericardii origine & adhaesione vide de Vena sine pari Antigr. x.

S.T Bronchi, juxta ingressum in pulmones resecti.

V Arteria pulmonaris.

W.X Rami arteriae pulmonaris duo, in quos se dividit; quorum hic ad dextrum pulmonem tendit, ille ad sinistrum.

Y.Z Vestigia ortus pericardii à ramis arteriae pulmonaris.

a.a.a.a Rami, in quos se dividunt rami duo magni arteriae pulmonaris, ubi in pulmones ingressuri sunt.

bb Arteria aorta.

c Ligamentum, quod fuerat canalis arteriosus in embryone.

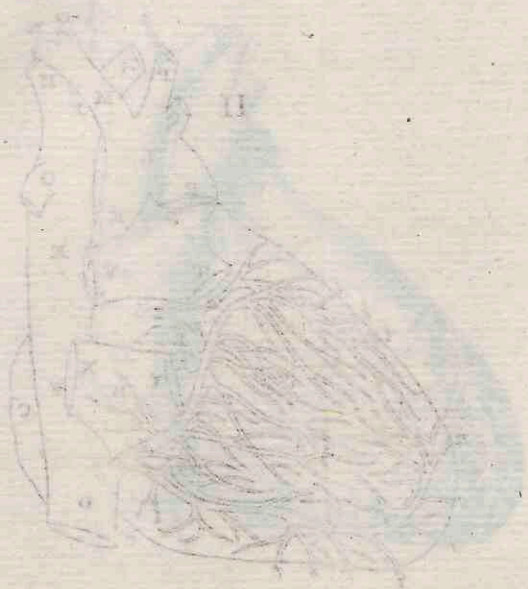
d Vestigium ortus pericardii ab arteria aorta.

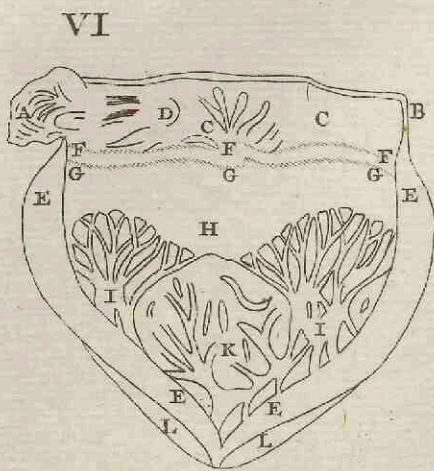
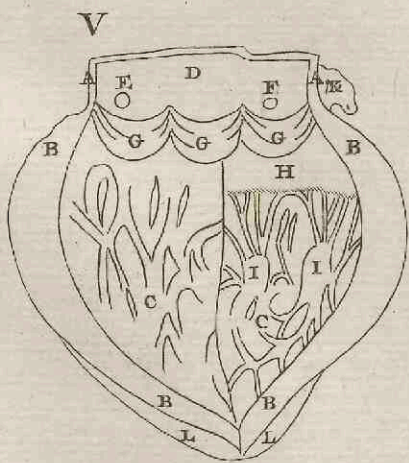
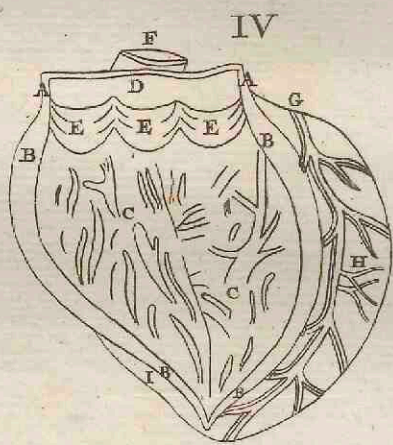
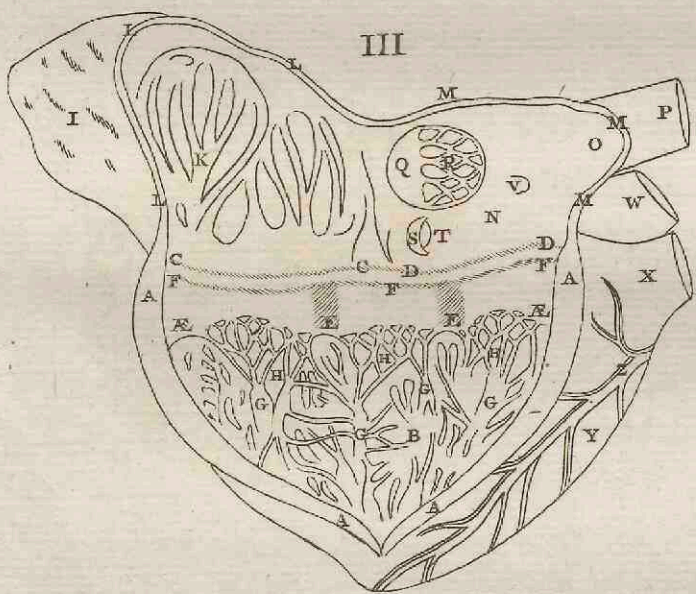
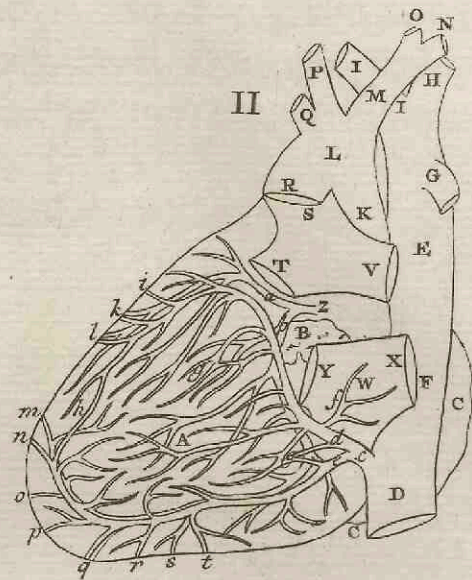
e Radix communis arteriae subclaviae dextrae & carotidis dextrae.

f Arteria carotis sinistra.

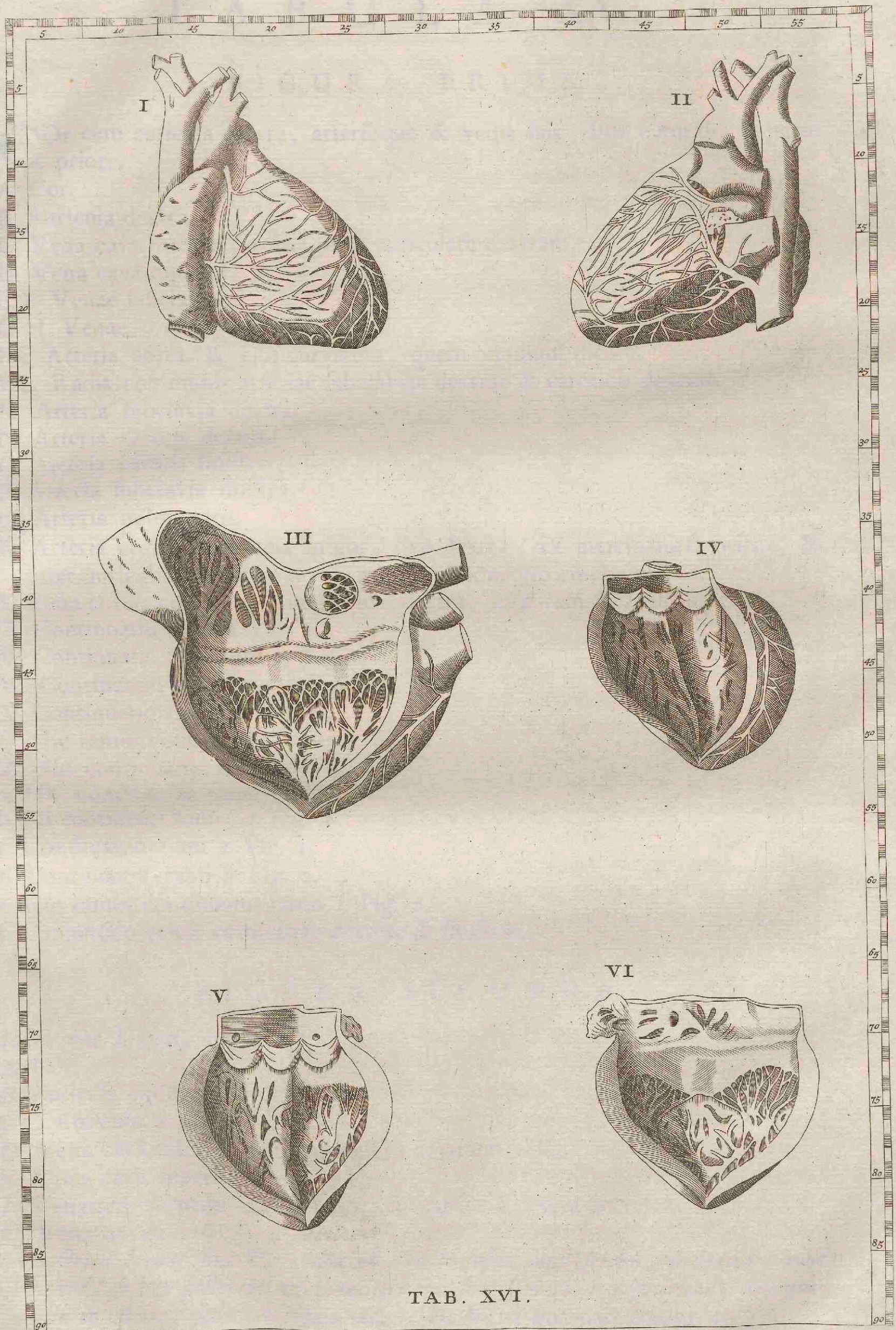
g Arteria subclavia sinistra.

TAB. XVI.

TAB. XVI.

T A B U L A XVI.

FIGURA PRIM A.

COr cum auricula dextra, arteriisque & venis suis, situ naturali, à parte priore.

A Cor.

B Auricula dextra.

C Vena cava inferior, recisa juxta auriculam dextram.

D Vena cava superior.

E. F Venae subclaviae.

G. H Venae o. q Fig. 3. Tab. xxvii.

IK Arteria aorta. K ejus curvatura, quem angulum dicunt.

LL Radix communis arteriae subclaviae dextrae & carotidis dextrae.

M Arteria subclavia dextra.

N Arteria carotis dextra.

O Arteria carotis sinistra.

P Arteria subclavia sinistra.

Q Arteria pulmonaris.

R Arteria cordis coronaria minor, five dextra, ex arteria aorta oriens, & inter auriculam dextram arteriamque pulmonarem emergens.

S Vena cordis coronaria minor, five dextra, in aurem dextram patens.

T Continuatio rami i Fig. 2.

V Continuatio ramorum k Fig. 2.

W Continuatio ramorum l Fig. 2.

X Continuatio rami m Fig. 2.

Y Hic ramus continuatus ramo n Fig. 2.

Z Hic continuatus ramo o Fig. 2.

a Hic continuatus ramo p Fig. 2.

b Hi continuati ramis q Fig. 2.

c Continuatio rami r Fig. 2.

d Continuatio rami s Fig. 2.

e Hic ramus continuatus ramo t Fig. 2.

f Conjunctio venae coronariae dextrae & sinistrae.

FIGURA SECUNDA.

Idem cor à parte posteriore.

A Cor.

B Auricula sinistra.

CC Auricula dextra.

D Vena cava inferior juxta auriculam dextram recisa.

E Vena cava superior.

F Venarum cavarum continuatio, cui auricula dextra accrescit.

G Vena azyga.

Ortus Venae sine Pari non est, ut Vesalius male scribit, à dextro Cavae latere, sed ex posteriori & humiliori ejus sede Vertebrae respiciente; non quidem in centro, sed dextrorsum magis. De Vena sine pari Antig. iv.

- H. II Venae subclaviae.
 KL Arteria aorta. L ejus angulus.
 M Radix communis arteriae subclaviae dextrae & carotidis dextrae.
 N Arteria subclavia dextra.
 O Arteria carotis dextra.
 P Arteria carotis sinistra.
 Q Arteria subclavia sinistra.
 R Arteria aorta descendens.
 S Truncus arteriae pulmonaris.
 T. V Rami duo, in quos arteria pulmonaris se dividit, ad pulmones tendentes.
 W Sinus communis venarum pulmonarium. X. Y ab utroque latere juxta venas pulmonares recisus.
 Z Arteria cordis coronaria major, sive sinistra, ex arteria aorta oriens, & inter arteriam pulmonarem sinistramque auriculam emergens.
 a. b Rami duo, in quos se dividit: a superior idemque minor: b inferior idemque major.
 c Vena cordis coronaria major, sive sinistra, è vena cava inferiore oriens.
 d. e Rami, in quos se dividit: d superior idemque major: e inferior & idem minor.
 f Venae coronariae majoris ramus per finum venarum pulmonarium distributus.
 g. g Venarum conjunctiones.
 h Conjectio rami majoris & minoris venae coronariae majoris.
 i Hujus rami continuatio est ramus T Fig. 1.
 k Horum continuatio sunt rami V Fig. 1.
 l Horum continuatio sunt rami W Fig. 1.
 m Hic continuatur ramo X Fig. 1.
 n Hic ramo Y Fig. 1.
 o Hic ramo Z Fig. 1.
 p Hic ramo a Fig. 1.
 q Hi ramis b Fig. 1.
 r Hic ramo c Fig. 1.
 s Hujus continuatio est ramus d Fig. 1.
 t Hic continuatur ramo e Fig. 1.

FIGURA TERTIA.

Respondet Figurae sextae Tabulae octavae.

Dextrum cordis ventriculum secundum ejus longitudinem incisum, cum tribus membranis orificio venae cavae praeseclis ostendit; & praeterea internam partem auriculae dextrae, quae à vena cava, qua parte ei adhaeret, divisa est.

- AAA Dexter ventriculus cordis incisus.
 B Interiora dextri ventriculi cordis.
 CCDD Ostium venosum ventriculi dextri cordis; cujus ostii summae orae continuata CC auricula dextra; & DD vena cava.
 E. E. Æ Æ Tres valvulae tricuspides ostii venosi cordis ventriculi dextri: quarum una Æ Æ media dissecta. FFF earum continua origo ab ostio illo.

G. G. &c. Co-

- G. G. & c. Columnae carnae dextri ventriculi, quae in H. H. & c. tendines abeunt, in diversa tendentes; quique diversimode conjuncti inter se, ad valvulas tricuspidales pertinent.
- IK Auricula dextra. I pars exterior; K interior, concava.
- LLL Margo incisus ob resectam tum venam cavam superiorem, tum continuationem venarum cavarum, quam sinum venosum dextrum vulgo dicunt.
- MMM Margo incisae venae cavae superioris & continuationis cavarum, quam vulgo dicunt sinum venosum dextrum.
- N Pars interior continuationis cavarum, quam vulgo sinum venosum dextrum appellant.
- O Superius orificium venae cavae ad jugulum adscendentis, quae, ut Galenus scribit, ab elatiori auriculae dextrae extremo principium quodammodo sumere videtur.
- P Vena cava superior.
- Q Membrana artificii, & admirationis plena, nemini Anatomicorum haec non incognita; quae foramini venae cavae à jecore adscendentis, quum primum haec in dextram auriculam degenerat, praefecta est, nimirum dimidiatam partem, eamque anteriorem illius occupat, & deinceps R reticulum efformat.
- Adhaeret sane interiori anteriorique Venae Cavae parieti Sternum respicienti, ab eaque sede principium sumere videtur: ubi autem ad medium fere ambitus foraminis pervenit, in multiplices fibras, easque satis crassas, desinit, quae, ceu reticulum, vario modo complicatae, & intextae reliquum semicirculum complent, & toti foraminis capedini solute, ac sine conjunctione obducuntur; ita ut possint ab irruente materia hinc inde impelli, atque repelli. De Vena sine pari, Antigr. xi.*
- S Membrana cornutae lunae figuram referens, orificio majoris venae coronariae, ceu operculum ultra medium obducta, quam caeteri Anatomici oscitanter praetereunt.
- Vesalius --- ignorat cum caeteris Anatomicis ei addictis, osculum venae Coronariae elegantissima membrana, quae dimidiatae Lunae speciem habet, robustiori altera earum, quae orificio Cavae in Corde praefectae sunt, ceu operculo obtegi, & ceu valvula claudi. De Vena sine pari Antigr. x.*
- T Ostium venae coronariae majoris, sive sinistrae.
- V Lunatus sinulus, qui superest postquam valvula foraminis ovalis continuata parieti intergerino sinuum venosorum cordis.
- W Arteria aorta.
- X Arteria pulmonaris.
- Y Cordis pars exterior.
- Z Ramus major venae cordis coronariae majoris, sive sinistrae: cui ramo comes ramus minor arteriae coronariae majoris, sive sinistrae.

FIGURA QUARTA.

Cor, cujus arteria pulmonaris & ventriculus dexter per longitudinem sectione una continua incisa, & quidem à sinistra parte, juxta ventriculum sinistrum: ac postea diductus ventriculus una cum arteria.

AA Incisa arteria pulmonaris.

P

BBBB In-

- BBBB Incisus cordis ventriculus dexter.
 CC Interiora ventriculi dextri.
 D Interiora arteriae pulmonaris.
 E.E.E Tres valvulae semilunares, ad ostium arteriae pulmonaris appositae: quae basibus suis affixae cordi; cornubus autem arteriae ipsi.
 F Arteria aorta.
 G Ramus major venae coronariae majoris, sive sinistrae: cui ramo comes ramus minor arteriae coronariae sinistrae.
 H Exteriora ventriculi sinistri.
 I Exteriora ventriculi dextri.

FIGURA QUINTA.

Cor, cui per longitudinem incisus diductusque ventriculus sinister una cum radice arteriae aortae. Incisa autem aorta ab illa parte, quae est juxta partem priorem auriculae sinistrae.

- AA Incisa arteria aorta.
 BBBB Incisus cordis ventriculus sinister.
 CC Interiora ventriculi sinistri.
 D Interiora arteriae aortae.
 E Ostium arteriae coronariae dextrae.
 F Ostium arteriae coronariae sinistrae.
 G.G.G Tres valvulae semilunares ostii arteriae aortae; basibus suis cordi annexae, cornubus autem aortae.
 H Pars valvulae tricuspidae ostii venosi cordis ventriculi sinistri.
 I.I Columnae carnae, à quibus tendines ad valvulam modo dictam porrecti.
 K Auricula sinistra.
 LL Exteriora cordis ventriculi sinistri.

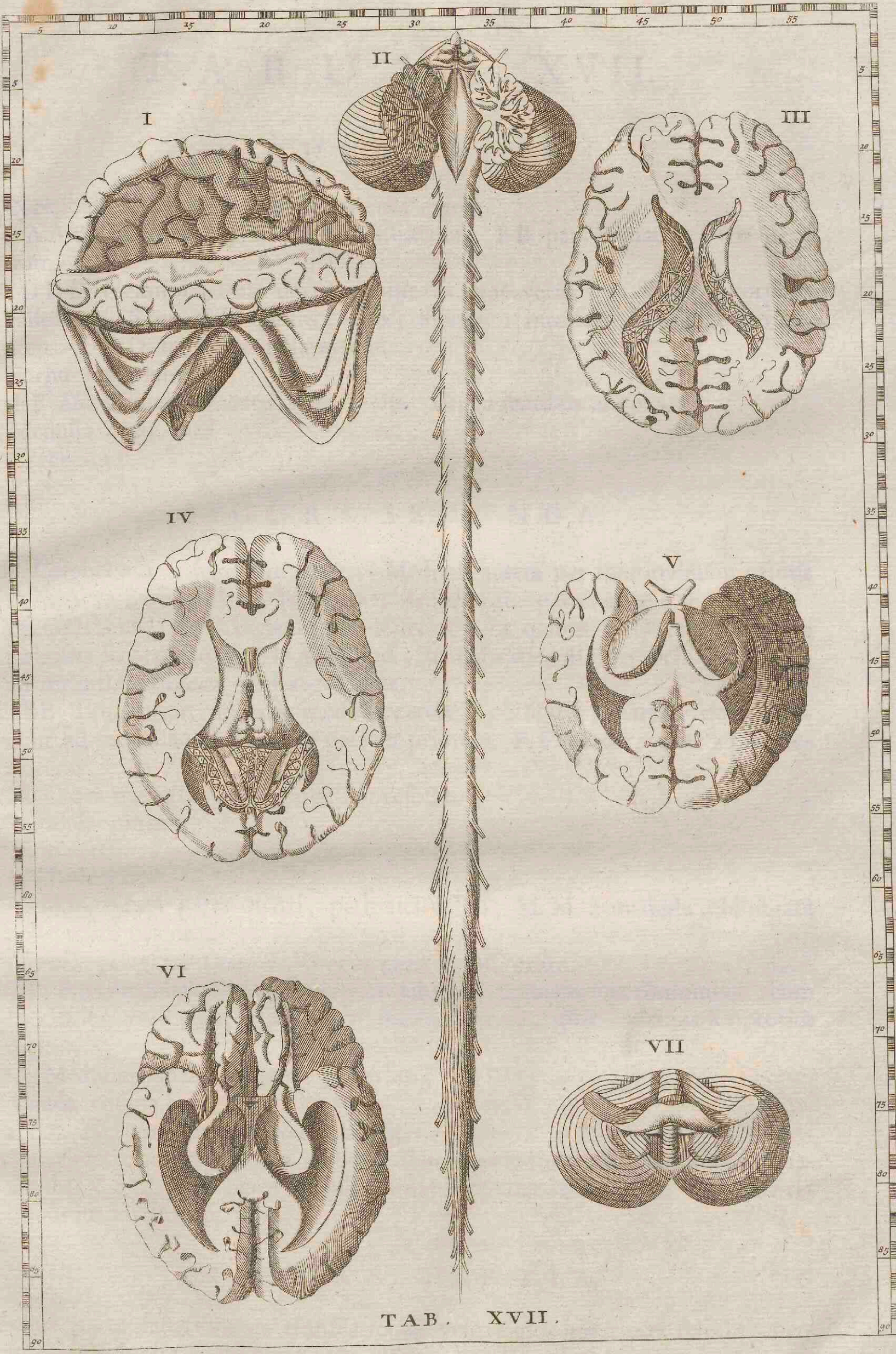
FIGURA SEXTA.

Cor, cui sinus venarum pulmonarium statim pone auriculam sinistram dissectus, ac deinde porro continuata sectio per ventriculum sinistrum, ad mucronem usque cordis: posteaque cor diductum una cum sinu.

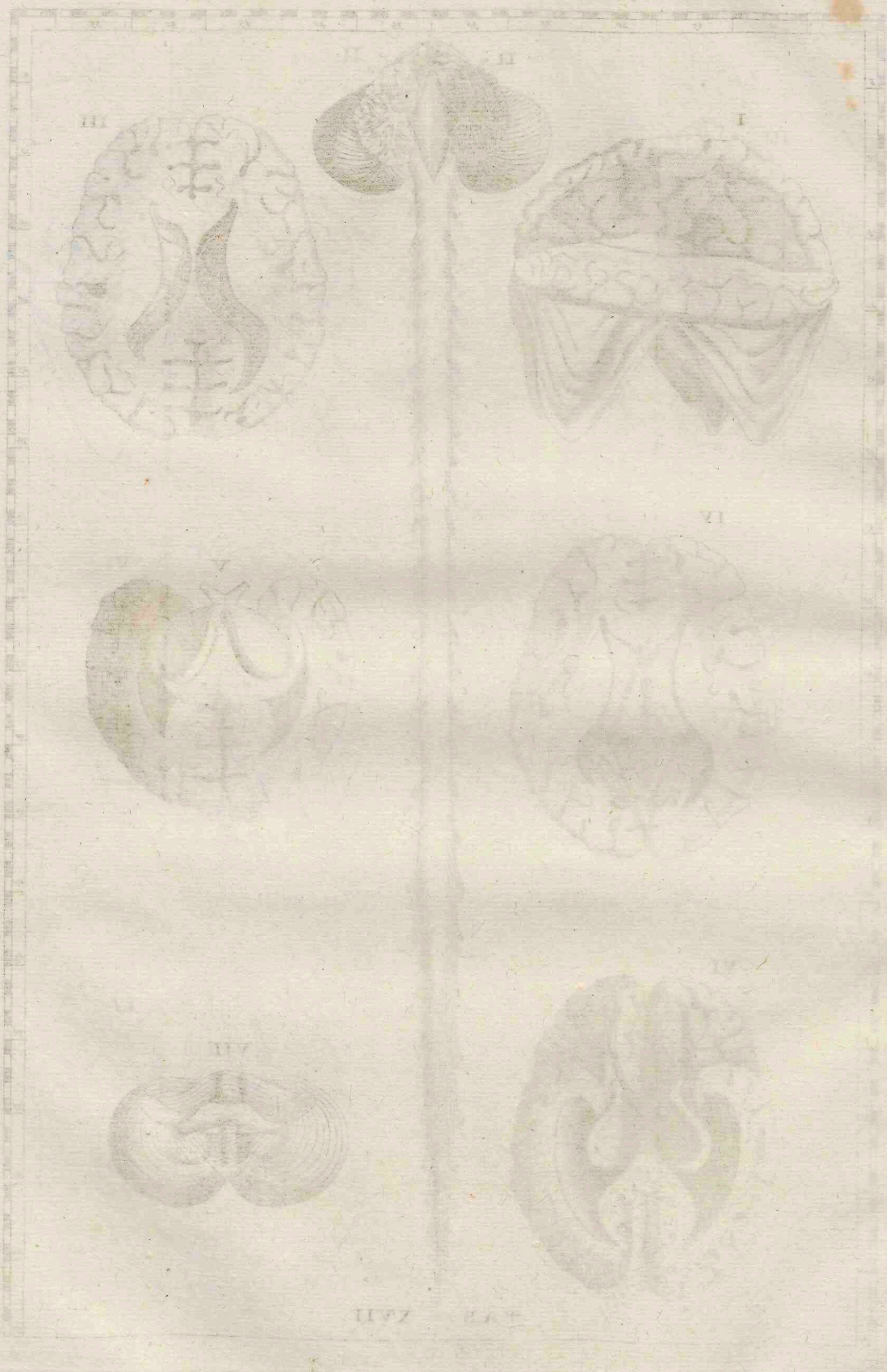
- A Auricula sinistra.
 B Pars sinus venarum pulmonarium resecta ab auricula.
 CC Interiora sinus venarum pulmonarium.
 D Lunatus sinulus, qui superest postquam valvula foraminis ovalis continuata parieti intergerino sinuum venosorum cordis.
 EEEE Incisus ventriculus sinister cordis.
 FFF Ostium venosum cordis ventriculi sinistri: cui ostio à superiore parte continuatus sinus venarum pulmonarium cum auricula: ab inferiore
 GGG Membrana continua, postea abeuns in valvulas tricuspides duas. H una ex valvulis tricuspидibus: illa autem, pone quam est ostium arteriae aortae. Alterius, cum ostio incisae, ab utraque parte pars dimidia.
 I.I Columnae carnae, è quibus tendines nascuntur, ad valvulas tricuspides pertinentes.
 K Interiora ventriculi sinistri. LL exteriora.

PLATE XXII

TAB. XVII.

T A B U L A XVII.

F I G U R A P R I M A.

ENcephalus à latere dextro, cum dura matre.

A A B B Cerebri hemisphaerium sinistrum. **B B** pars, quae respicit dextrum.

C C D D D Hemisphaerium dextrum hinc ex transverso non longe à corpore calloso rescissum. **C C** incisus cortex, una cum interfertis medullae portionibus. **D D D** incisa medulla media.

E Corpus callosum.

F F F F Dura mater quadrifariam incisa, dependentibus angulis.

G Medulla oblongata.

H Cerebellum.

F I G U R A S E C U N D A.

A A Cerebellum à superiore parte. Medium autem per longitudinem capitis in duas partes aequaliter dissectum, deductaeque partes illae à se invicem.

B B C C D. B B C C D Cerebelli partes sectae: in quibus **C. C. &c.** medullae ramosus è cortice ortus. **D. D** trunci, in quos medulla cerebelli colligitur; ad medullam oblongatam accedentes.

E E. E E Truncorum, in quos medulla cerebelli colligitur, partes, quae accedunt ad medullae oblongatae partem priorem. **F. F** partes, quae ad posteriorem.

G. H Crura medullae oblongatae hic resecta.

I Glandula pinealis.

K. K Nates.

L. L Testes.

M N. M N Nervi paris quarti, pathetici vulgo, **M. M** à medulla oblongata pone testes orientes.

Nervi, qui prope Cerebri Nates oriuntur, Off. exam.

O O P Pars medullae oblongatae, quae subjecta cerebello superimminenti, cum eo efficit ventriculum quartum. **P** incisura in ea, quae calamus scriptorius dicitur.

Q Q Medulla spinalis, à parte posteriore.

R Cauda equina.

1. 2. &c. Nervi è spinali medulla orientes.

S T Radices, quibus nervi à medulla spinali oriuntur: quarum aliae **S** nascuntur è posteriore parte medullae spinalis: aliae **T** è priore. Ex quo reliquorum intelligi possunt.

F I G U R A T E R T I A.

Cerebri parte superiore ex transverso ad ventriculos anteriores resecta, pars inferior exhibita, qua parte secta est.

A. A Cerebri lobi anteriores. **B. B** posteriores.

CCC&c. Cortex cerebri incisus una cum medullae portionibus, quae ipsi interfertae.

DDD&c. Media medulla incisa.

E Pars, à qua corpus callosum resectum.

FGGHH. FGGHH Ventriculi anteriores cerebri.

GG.GG Corpora striata.

HH.HH Plexus choroidei. Per quos venae decurrunt, crebre conjungentes se inter se; quae è ventriculis anterioribus oriuntur. Indicati rami, tum qui è priore parte ventriculorum veniunt, tum qui è posteriore, tum qui è corporibus striatis.

FIGURA QUARTA.

Haec figura proxime praecedenti in universum respondet: hoc autem differt, quod fornix à priori parte resecta, ac deinde cum plexibus choroideis, venisque, quas plexus illi sustinent, in posteriora reflexa sit.

A Perscissae fornicis pars prior.

B Fornicis pars, quae à parte priore A abscissa.

CC Fornicis in posteriora reflexae pars inferior.

D.D Plexuum choroideorum, una cum fornice in posteriora reflexorum, pars inferior. Cum plexibus reflexae sunt venae, quae per eos decurrunt, ramis suis unitae inter se; posteaque abeunt in truncos E.E, qui subeunt fornicis partem priorem, ac deinde F.F sub fornice retrorsum incedunt ad finem quartum durae matris, hoc in decursu conjungentes se ramis suis, decurrentesque per plexum sub fornice collocatum.

G. Cerebellum, ut videtur.

H.H Testes.

I.I Nates.

K Glandula pinealis.

L Fissura inter thalamos nervorum opticornum.

M.M Thalami nervorum opticornum.

N.N Corpora striata.

FIGURA QUINTA.

AAAAAA Hinc resecta cerebri pars superior secundum ventriculos anteriores. B.B hinc resecti lobi anteriores.

C.C Pars ventriculorum anteriorum.

D Fornix: cujus E pars prior recisa.

F.F Crura fornicis.

G.G Thalami nervorum opticornum.

H.H Hic recisa crura medullae oblongatae, sectione oblique inter corpora striata & thalamos ducta.

I Fissura inter thalamos nervorum opticornum.

K Continuitas nervorum opticornum.

L.L Nervi optici.

FIGURA SEXTA.

Cerebrum à parte inferiore.

A A A A A Hinc cerebri pars inferior, à lobis mediis usque ad posteriores, resecta, secundum medios ventriculos anteriores.

B. B Ventriculorum anteriorum, qua parte & in lobos posteriores cerebri, & in medios pertinent, lacunaria.

CD. CD Lobi anteriores cerebri. D. D partes, quibus alter alterum contingit; hic, diductis aliquantum ab inferiore parte lobis, apparentes.

E. E Processus mammillares cerebri: quorum dexter recisus.

F Fornicis & G corporis callosi pars inferior. Non distincta fornix à corpore calloso.

H. H Radices fornicis.

I Portio transversa, qua radices fornicis conjunctae. Inter portionem illam & radices fornicis, spatium triangulare.

K L M. K L M Nervi optici, percissa continuitate eorum, à se mutuo in latera deducti. K. K partes eorum, quae crura medullae oblongatae ambiunt. L L continuitas percissa.

N. N Crura medullae oblongatae recisa.

OP. OP Thalami opticorum à se mutuo separati, & deducti. O. O partes eorum, quae sunt parietes ventriculi tertii. P. P continuitate thalamorum, qua supra ventriculum tertium conjuncti sunt, percissa, hae sectae sunt superficies, à se mutuo deductae.

FIGURA SEPTIMA.

Cerebellum à parte inferiore simul & aliquantum priore.

A A B B C C Cerebelli pars inferior, in qua indicatus varius positus incisurum, quae in superficie apparent.

D Eminentia annularis, à cujus priore parte recisa crura medullae oblongatae: à posteriore medulla oblongata.

E Cerebelli processus vermiformis anterior.

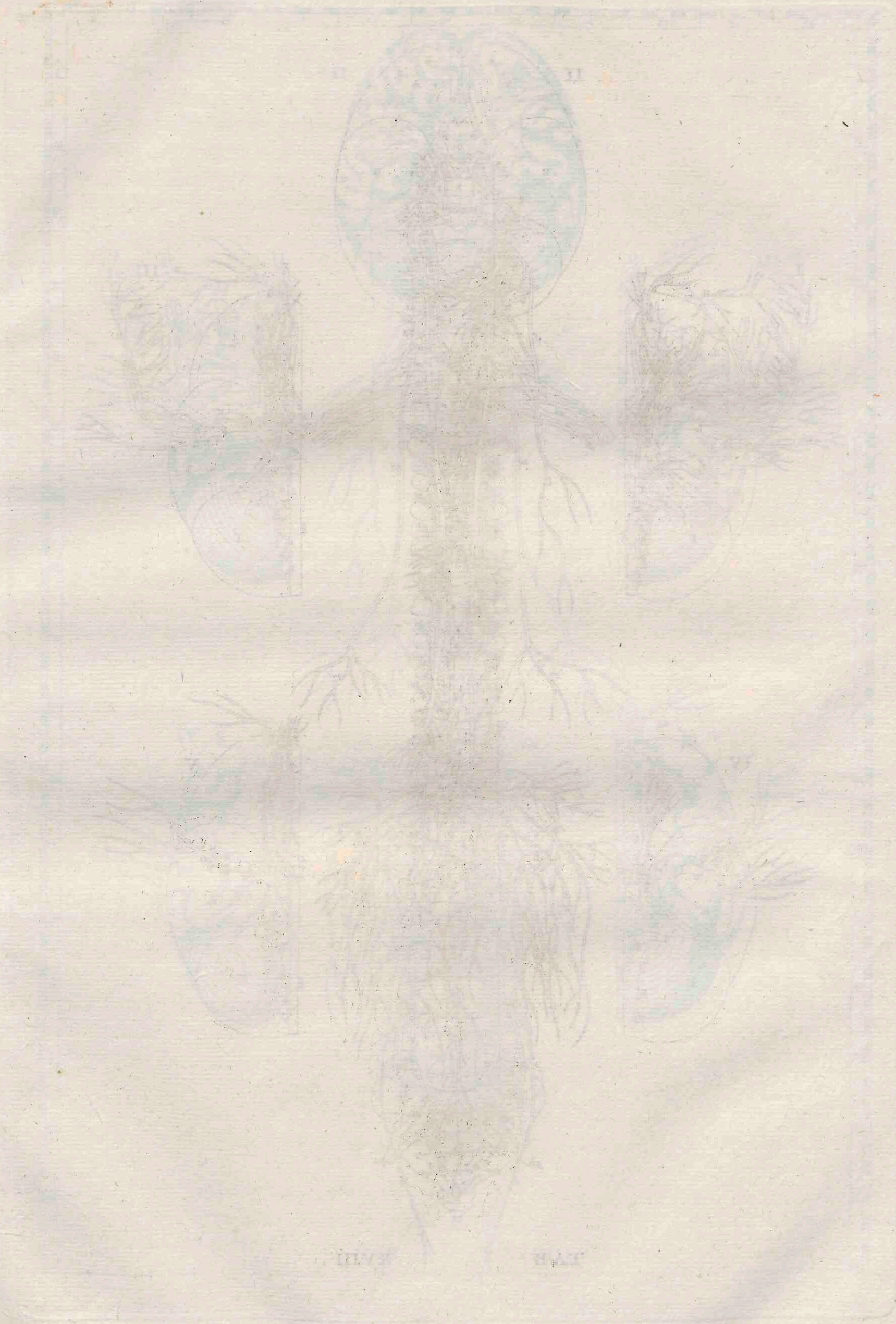
F F Cerebelli pars medullaris, quae superimminens medullae oblongatae, lacunar quarti ventriculi est.

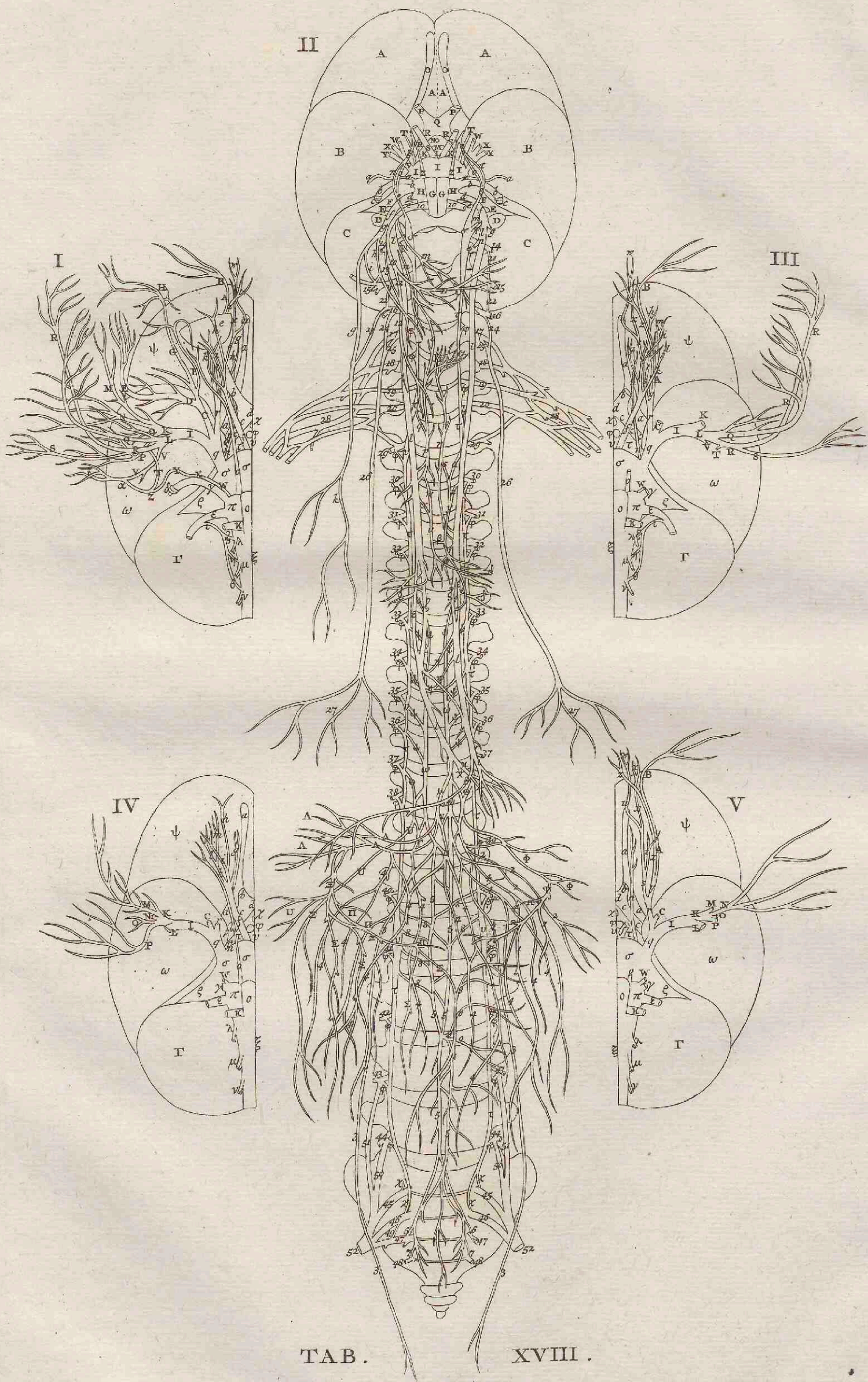
G Processus vermiformis posterior.

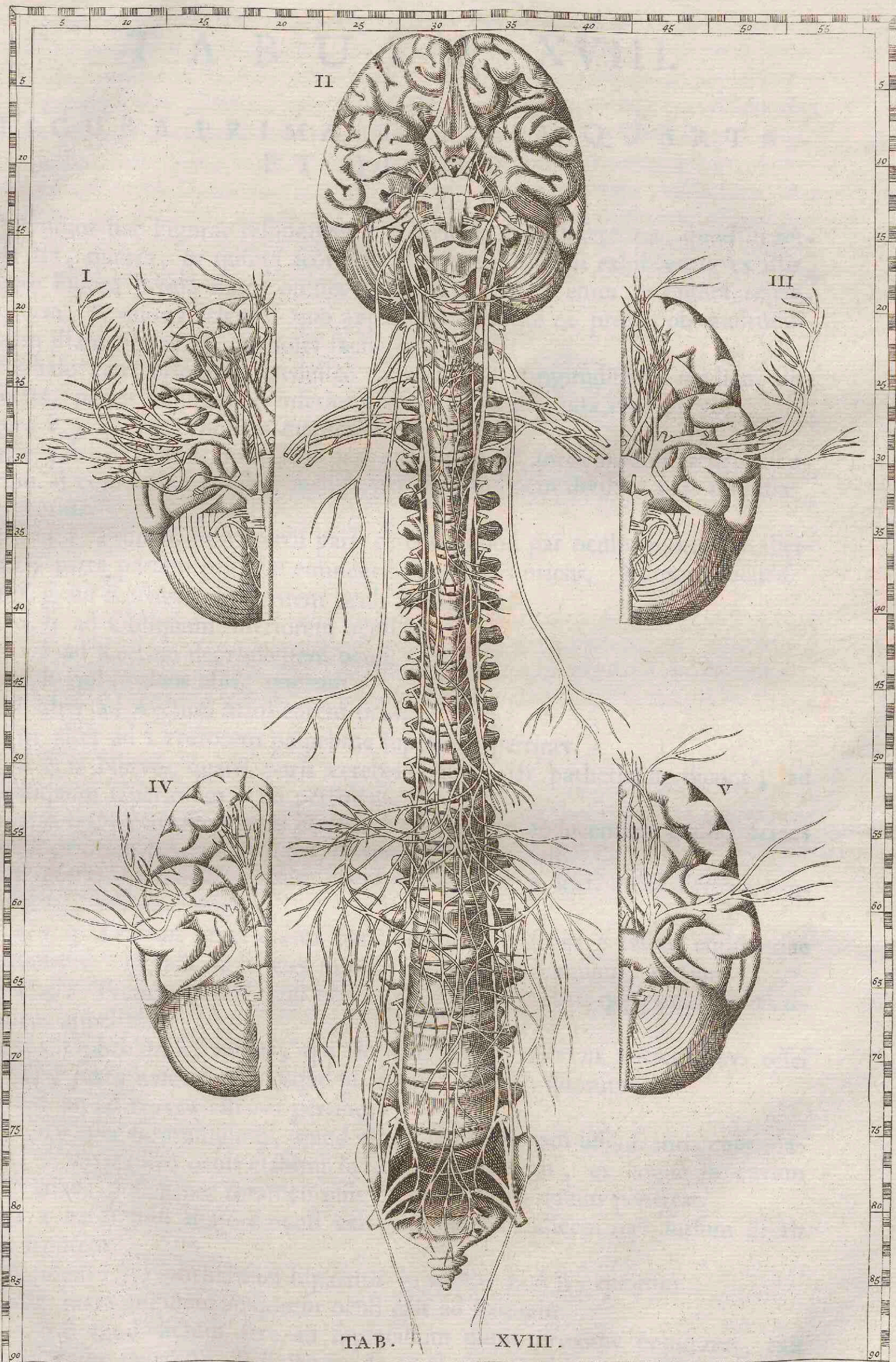
H. H An partes illae, quae utrimque à processu vermiformi posteriore deductae ad cerebellum, lamellis tenuibus similes?

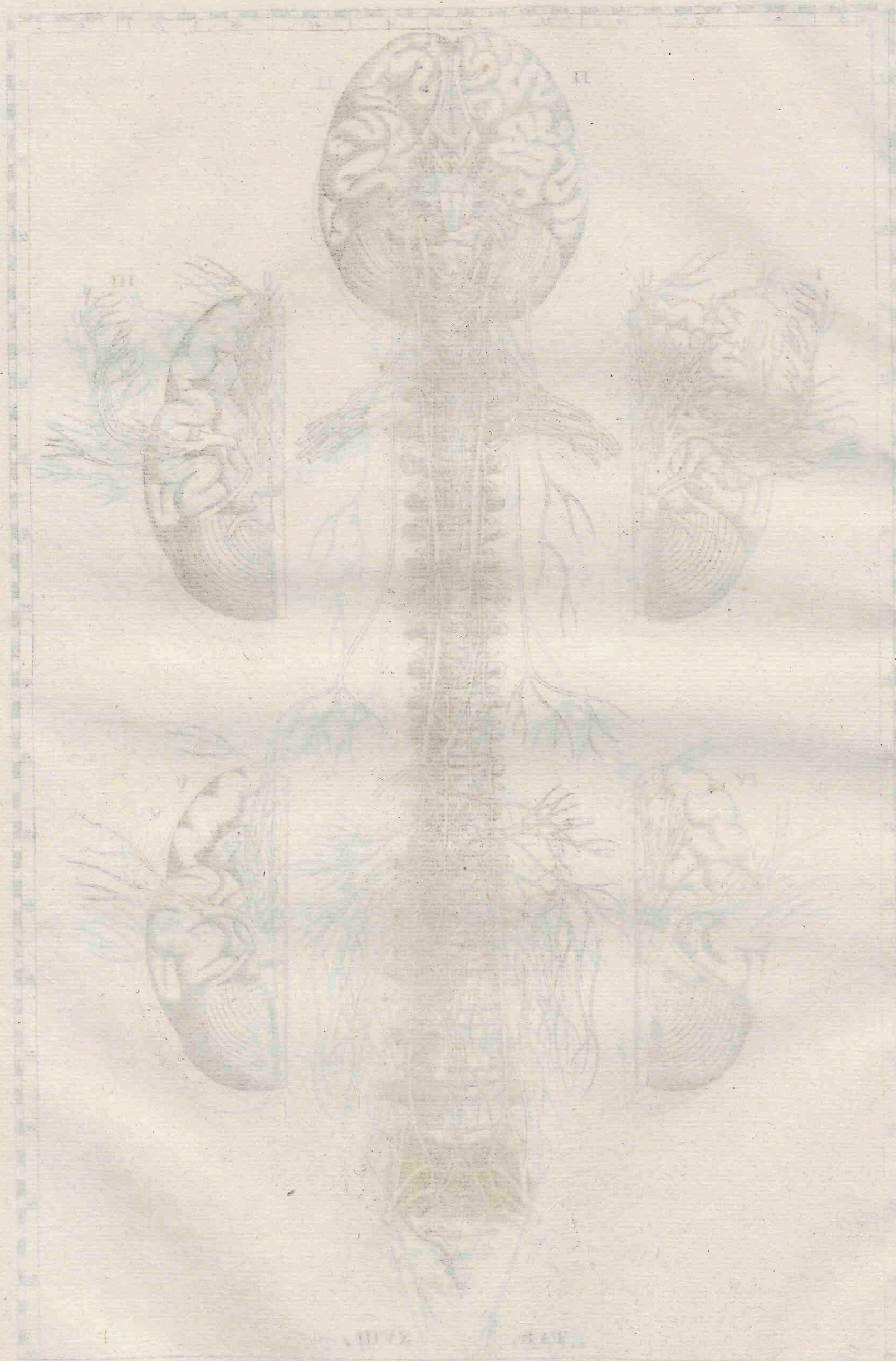
I Cerebelli tuber, sive processus, qui est pone processum vermiformem posteriorem.

T A B U L A XVIII.

FIGURA PRIMA, TERTIA, QUARTA,
ET QUINTA.

QUatuor hae Figurae respondent sibi invicem, hoc differentes, quod in tertia, quarta, & quinta seorsim aliqui tantum nervi exhibeantur ex illis, quos Figura prima simul omnes continet: reliqui enim in Figura tertia, quarta, & quinta rescissi, quo appareant illi, qui ex prima ob multitudinem illam nervorum cognosci facile nequeunt.

Encephalo cum principio medullae spinalis per longitudinem mediam dissectis, partes dimidias ab inferiore parte exhibent, una cum nervis.

Figura 1. 3. 4. 5. a Processus mammillaris.

1. 3. 4. 5. b c d Nervus opticus. c pars ejus, quae est ante continuitatem optico-
rum. d continuitatis illius, mediae per longitudinem divisae, pars dimidia.

1. e Retina.

4. 3. 1. 5. f Truncus nervi tertii paris cerebri, quod par oculos motorium dicitur; juxta partem priorem eminentiae annularis oriens. Ramos producit

4. 3. 1. g ad Rectum adducentem oculi pertinentem.

4. 3. 1. h ad Obliquum inferiorem oculi.

4. 3. 1. i ad Rectum deprimentem oculi.

4. 3. 1. k qui in duos abit, quorum

4. 3. l alter ad Rectum attollentem oculi,

4. 3. m alter ad Levatorem palpebrae superioris pertinet.

5. 3. 1. 4. n Nervus quarti paris cerebri, quod par patheticum dicunt, ad Obliquum superiorem oculi pertinens.

4. 1. 3. 5. o Nervus sexti paris cerebri, ad Rectum abducentem oculi; oriens juxta priorem partem corporis olivaris & pyramidalis.

1. 4. p Nervi intercostalis ramus, qui se cum nervo sexti paris cerebri conjungit. Vide §. §. Fig. 2.

1. 3. 4. 5. q Truncus nervi quinti paris cerebri, nascens è latere eminentiae annularis. Dividit se in tres ramos, primum, secundum, tertium.

5. 3. 1. 4. r Truncus primi rami nervi quinti paris cerebri, qui ramus ophthalmicus appellatur.

5. 3. 1. s Ophthalmici ramus, qui decurrit per interiorem partem cavi ossei oculi, juxta nasum, ramosque producit t. u. w. x: quorum

5. 3. 1. t an ad nervos ciliares pertinet?

5. 3. 1. u w per foraminulum, quod est ad commissuram ossis frontis cum plano, è cavo osseo oculi elabatur in sinum frontalem, ex eoque in cavum calvariae, post u per foramen ossis cribriiformis in nasum penetrat.

5. 3. 1. x ex angulo majore oculi exit, seseque ad radicem nasi sursum flectit ad frontem.

5. 3. y (idem 1.) Ophthalmici bipartitio in ramos z. A B: quorum

5. 3. 1. z juxta angulum majorem oculi exit ad frontem.

5. 3. 1. A B mododictum fere ad supercilium usque proxime comitatus, exit è foramine supercilii, B flectitque se ad frontem, ubi est a Tab. XIX. N°. 2.

1. 3. 4. 5. C Secundus ramus nervi quinti paris cerebri. Ramos producit

Q 2

1. D pa-

1. D palatinum, qui se primum demittit per canalem, factum ab osse maxillari superiore & palati: ex eoque exeuns E flectit se in priora ad palatum, per idque decurrit.
1. F nasalem, qui penetrat in posteriorem partem nasi, per foramen quod efficitur ab osse palati & à multiformis basi ad partem nasi posticam & eandem superiorem lateralemque.
1. G orbitalem, qui per inferiorem partem cavi ossei oculi decurrit, ac foramine infraorbitali exeuns, H flectit se, ramosque distribuit per profunda illius partis faciei, quae infra oculum est: ubi expressit Tab. xix. N°. 2. b.
1. 3. 4. 5. I Tertius ramus nervi quinti paris cerebri, qui se dividit in K anteriorem, & L posteriorem.
1. 3. 4. 5. K Ramus anterior tertii rami nervi quinti paris cerebri producit
4. 1. 5. M ramum, qui per exteriorem partem Buccinatoris decurrit.
5. 1. 4. N ad Temporalem.
4. 1. 5. O ad Pterygoideum externum.
4. 1. 5. P ad Masseterem.
1. 3. 4. 5. L Ramus posterior tertii rami nervi quinti paris cerebri producit
3. 1. Q ramum lingualem.
3. 1. R maxillarem, qui intrat canalem maxillae inferioris, per eumque decurrit.

Raras propagines emittit, ne dicam ullas. De Dent. Cap. xx.

3. 1. S Nervus, qui à maxillari R, antequam is intret canalem maxillae, abscedit, decurritque per interiorem partem maxillae in priora, ad Mylohyoideum, Biventris ventrem secundum, &c.

1. 3. T Chorda tympani, conjuncta ab una parte cum ramo maxillari R: ab altera cum portione dura septimi paris nervorum cerebri Z.

Ab altero ejusdem visceris (cerebri) quarti jugi nervorum ramo exilis quaedam propago, reflexo itinere juxta illum, quem modo descripsi, osseum canalem, Aurium cavum, in quo ossicula Auditus continentur, ingreditur, & oblique Tympano, ac deinde ossiculo malleum imitanti supra muscoli insertionem adhaerescit, nec ibi desinit, sed ulterius procedens Os lapideum in posteriori sede Meatus Auditorii perforat, deorsumque reflexa parumper repit, ac tandem cum tenuiori duriorique ramo quinti paris nervorum Cerebri jungitur, & coit. De Aud. org.

1. 3. V Rami L posterioris tertii rami nervi quinti paris cerebri ramus, qui se cum portione dura septimi paris nervorum cerebri conjungit.
1. 3. 4. 5. W Septimi paris nervorum cerebri, qui auditorii dicuntur, portio dura, oriens à priore parte lateris externi corporis olivaris. Primum autem
1. X comes portionis mollis, cum ea decurrit per canalem communem in osse petroso. Dein exit ex eo, flectitque se Y, ingressura aquaeductum Falloppii. Per quem dein decurrit Z; & in itinere conjungit se cum chorda tympani. Post ubi exiit, conjungit se α cum ramo V tertii rami quinti paris nervorum cerebri.
1. 3. 4. 5. γ Septimi paris nervorum cerebri, qui auditorii vocantur, portio mollis, oriens à priore parte corporis olivaris, propter externum latus portionis durae.

Quintum nervorum Cerebri jugum ex duobus tantum nervis, ut alii arbitrantur, minime constat, sed duas utrimque propagines inaequales habet, quarum

rum major secundum longitudinem, instar semicirculi eleganter excavatur, minoremque, quod alios fugit, amice suscipit & amplectitur, eoque modo ambae simul junctae oblique in anteriorem & exteriorem partem, usque ad extremum sinus in osse Petrae simili earum gratia exsculpti, procedunt; ubi minor propago à majore recedens, parvum foramen sibi paratum invenit, & ingreditur, mireque admodum flexuoso incessu, de quo nunc loqui non est opportunum, extra calvariam elabatur; major autem propago videtur in tres portiones parum invicem distantes terminari, ex quibus praecipua exiguo foramine, in Cochleatum os pervio, obducitur. De Aud. org.

I. δ Cochlea esse videtur, ad quam portio mollis pertineat.

I. 3. 4. 5. ε Nervus octavi paris cerebri, à latere externo corporis olivaris aliquot principiis oriens.

I. 3. ζ η θ Nervus spinalis recurrens, ζ η θ tribus principiis oriens, ac post se cum trunco paris octavi nervorum cerebri conjungens.

Tres propagines sexti jugi nervorum Cerebri à Medulla Spinali principium sumentes. Off. exam.

I. 3. 4. 5. κ Nervus noni paris cerebri, aliquot principiis oriens à posteriore parte lateris externi corporis pyramidalis.

I. 3. 4. 5. λ Nervorum spinalium primus.

I. 3. 4. 5. μ Nervorum spinalium secundus.

I. 3. 4. 5. ν Nervorum spinalium tertius.

I. 3. 4. 5. ξ Medulla spinalis.

I. 3. 4. 5. ο Corpus pyramidale.

I. 3. 4. 5. π Corpus olivare.

I. 3. 4. 5. ϑ Truncus medullaris, à cerebello ad medullam oblongatam accedens, efficiensque eminentiam annularem.

I. 3. 4. 5. σ Eminentia annularis.

I. 3. 4. 5. τ Crura medullae oblongatae.

I. 3. 4. 5. υ Spatiolum, inter eminentias candicantes, crura medullae oblongatae, & eminentiam annularem.

I. 3. 4. 5. φ Eminentia candicans, pone infundibulum.

I. 3. 4. 5. χ Corpus cinereum, in angulo posteriore continuitatis nervorum opticom, inter crura medullae oblongatae situm. In eoque tertii ventriculi cerebri ostium imum, unde infundibulum procedit.

I. 3. 4. 5. ψ ω Cerebri lobi, ψ prior, ω medius.

I. 3. 4. 5. Γ Cerebellum.

FIGURA SECUNDA.

A A. A A. B. B Cerebrum à parte inferiore. A A. A A lobi priores, B. B medii.

CC Cerebellum, à parte inferiore.

D. D Extremi processus transversi atlantis.

E. E Eminentes margines illorum sinuum atlantis, qui recipiunt & sustinent processus coronoideos ossis occipitis.

F. F Trunci medullares, qui à cerebello ad medullam oblongatam accedunt, efficiuntque eminentiam annularem.

G. G Corpora pyramidalia.

H. H Corpora olivaria.

III Eminentia annularis.

R

K. K Crura

K. K Crura medullae oblongatae.

L Sinus inter eminentiam annularem, crura medullae oblongatae, & eminentias candicantes.

M Eminentiae candicantes, pone infundibulum sitae.

N Corpus cinereum, quod in angulo posteriore continuitatis nervorum opticorum positum, inter crura medullae oblongatae. In quo corpore ostium imum ventriculi quarti cerebri, à quo ostio procedit infundibulum.

O. O Processus mammillares.

P. P Nervi optici. Q eorum continuïtas.

R. R. R Idem, antequam se continuent.

S. S Tertium par nervorum cerebri, quod oculos motorium dicunt, juxta priorem partem eminentiae annularis oriens.

T. T Quartum par nervorum cerebri, quod patheticum appellant.

V. V Quintum par nervorum cerebri, oriens è latere eminentiae annularis.

W. X. Y: W. X. Y tres rami, in quos se findit: W primus, X secundus, Y tertius.

Z. Z Sextum par nervorum cerebri, oriens juxta priorem partem corporum olivarium & pyramidalium.

a. a. a Septimi paris nervorum cerebri portiones durae, orientes à priore parte lateris externi corporum olivarium.

b. b Portiones molles septimi paris nervorum cerebri, orientes à latere corporum olivarium, statim pone portiones duras.

c. c Cochleae esse videntur, ad quas portiones molles pertineant.

d. d Par octavum nervorum cerebri, aliquot principiis oriens à posteriore parte lateris externi corporum olivarium.

e. e Nervi spinales recurrentes, se ad par octavum nervorum cerebri adjungentes.

f. f Octavi paris nervorum cerebri trunci, conjuncti cum truncis spinalium recurrentium.

g. g. g Spinales recurrentes, postquam ab octavo pari nervorum cerebri secessere.

h Spinalis recurrentis ramus, qui pertinet ad Cleidomastoïdeum & Sternomastoïdeum.

i Spinalis recurrentis ramus, quo conjunctus cum pari tertio cervicalium. Confer h Tab. xix. N°. 2.

k Spinalis recurrentis ramosus finis, quo praecipue ad Cucullarem pertinet.

lll. lll Trunci paris octavi nervorum cerebri.

m. m Octavi paris nervorum cerebri rami linguales, qui praecipue ad linguae radicem pertinent; itemque ad vicinam pharyngis partem, &c.

n. n Octavi paris nervorum cerebri rami laryngaei superiores, qui inter os hyoïdes & cartilaginem thyreoïdeam penetrant in interiora laryngis: ubi o se conjungit cum laryngaeo recurrente.

p Laryngaeus recurrens, sive inferior, dexter, gemino principio oriens à dextro nervo octavi paris cerebri.

q Laryngaei recurrentis dextri conjunctio cum nervo intercostali dextro.

r Laryngaeus recurrens, sive inferior, sinister, gemino pariter principio oriens à sinistro nervo octavi paris cerebri; sed demissius quam dexter.

s Nervus, quo cardiacus sinister conjungitur cum laryngaeo recurrente sinistro.

t Laryngaeorum recurrentium finis ramosus, quo pertinent ad glandulam thy-

- thyreoideam, pharyngem, Cricoarytaenoïdeos posticos, Arytaenoïdeos, Thyreoarytaenoïdeos.
- uwx Nervus cardiacus dexter, duobus oriens principiis, w altero à laryngaeo recurrente dextro, x altero à dextro nervo octavi paris cerebri.
- yzα Nervus cardiacus sinister, principiis oriens duobus, z altero à nervo sinistro octavi paris cerebri, α altero à nervo intercostali sinistro, ut ex figura apparere videtur.
- β Nervus, quo cardiaci conjuncti inter se.
- γ Cardiacorum ramosus finis, quo ad cor, partesque ejus pertinent.
- δ. δ. δ. Nervi pneumonici, orientes ab octavo pari nervorum cerebri.
- ε. ζ. ε. ζ. Octavi paris cerebri nervorum divisio in duos ramos, rursus deinde confluentes, ac sic insulam quandam efficientes; quarum sinistra minor.
- η. η. η. Rami, quibus trunci octavi paris cerebri junguntur inter se, tum ante stomachum, tum pone.
- θ Trunci sinistri octavi paris cerebri ramus, qui per superiorem partem ventriculi decurrit à stomacho ad pylorum, ramosque ventriculo dat, priori maxime parti ejus.
- ι Trunci sinistri nervorum cerebri octavi paris ramosus finis, ad sinistram & eandem priorem partem ventriculi pertinens, juxta finem stomachi.
- κ Trunci dextri nervorum cerebri octavi paris ramosus finis, ad sinistram & eandem posteriorem partem ventriculi, quae est juxta finem stomachi, pertinens.
- λ Trunci dextri nervorum cerebri octavi paris ramus, qui respondet ramo θ sinistri, eodem modo decurrens, ramosque dans posteriori maxime parti ventriculi.
- Nervus sexti jugi eorum, qui à Cerebro proficiscuntur, propagines tum ori ventriculi offert, tum aliis visceribus distribuit. De Dent. Cap. xxv.*
- μ Dexter truncus pone ventriculum descendens; ac deinde ν conjungens se cum nervo intercostali sinistro.
- ξ. ξ. Summum nervorum intercostalium principium, quo conjuncti cum sexto pari nervorum cerebri.
- ο. π. ο. π. Rami duo, in quos se findunt trunci nervorum intercostalium, post rursus coeuntes in unum, ac sic fissuram efficientes, per quam incedit arteria carotis interna, qua una cum his ramis continetur in canali ossis petrosi, per quem in cranium penetrat.
- ρ. ρ. Trunci nervorum intercostalium.
- Nervi, qui juxta Spinam procedunt. Off. exam. ut videtur.*
- σ. σ. Nervorum intercostalium ganglia cervicalia superiora.
- τ. τ. τ. τ. τ. τ. τ. τ. Trunci nervorum intercostalium, qua se secundum spinam, per collum, thoracem, abdomen, pelvem, demittunt.
- υ. υ. &c. Ganglia nervorum intercostalium. Quorum tantummodo aliquibus litterae inscriptae, ne obrueretur figura.
- φ. φ. φ. &c. Rami, quibus nervi intercostales cum nervis spinalibus conjunguntur.
- χ. χ. χ. χ. Extremorum nervorum intercostalium conjunctio cum primo & secundo trunco nervorum per os sacrum à priori parte exeuntium.
- ψ. ψ. ψ. ψ. ψ. ψ. ψ. ψ. ψ. ψ. ψ. ψ. Nervorum intercostalium rami, qui simul efficiunt
- ω. ω. ω. truncos insignes, qui se secundum corpora vertebrarum dorso demittunt.

tentes, per diaphragma penetrant, posteaque commiscuntur & conjunguntur, Γ. γ uterque cum dextro nervo paris octavi cerebri: Δ ac dexter cum sinistro.

Θ. Θ Nervorum intercostalium rami, qui se cum ramis truncorum ω. ω conjungunt.

Α nervorum intercostalium truncis ω. ω, octavo pari nervorum cerebri, eorumque ramis, & conjunctione, proveniunt sequentes nervi ad renes, renes succenturiatos, hepar, lienem, ventriculum, intestina, &c. pertinentes.

A varia complicatione nervorum, quae fit circa principia arteriarum Mesenterii, non pauci nervorum surculi vario modo invicem mixti oriuntur, quorum pars in Hepar juxta ingressum Venae Portae, atque in ejus vesicam inseritur, pars Renes & incumbentes eis glandulas adit, & hisce particulis, non modo exteriori in sede surculos offert, verum etiam quidam ex eis una cum arteriis cavum Renum subeunt, & in ipsorum corpus digeruntur. De Renib. Cap. xxi.

Λ Λ Λ Λ Rami ad hepar; unde multi etiam ad duodenum. Apparet ramorum conjunctio.

Ξ Ξ Nervus gastro-epiploicus dexter, qui secundum ventriculi fundum, qua omentum ipsi adhaeret, à dextra parte incedit. Ramos producit Π. Π. Π ad ventriculum pertinentes, Σ. Σ. Σ. Σ. Σ ad omentum.

Υ Υ Υ Nervus ad renem dextrum, & ad succenturiatum; ut puto.

Φ Φ Rami ad lienem, puto.

Ψ Nervus gastro-epiploicus sinister, qui secundum ventriculi fundum, ubi omentum ipsi affixum, à sinistra parte incedit, ramosque dat Ω. Ω ventriculo, ι. ι. &c. omento.

2. 2. 2. 2 Rami, puto, ad renem sinistrum, & renem succenturiatum.

3. 3. 3. 3. 3. 3 Rami, qui comites vasorum spermaticorum, ad testes pertinent.

4. 4. 4. &c. Rami ad mesenterium & intestina, ut puto.

5. 5. 5. &c. Rami, qui passim se inter se conjungentes, secundum corpora vertebrarum lumborum & ossis sacri, ad imam pelvem se demittunt; ubi ramis, quos emittunt, se conjungunt, 6 cum tertio pari eorum, qui ex ossis sacri foraminibus prioribus exeunt; & 7 cum quarto.

8. 8. 8. &c. Rami, quos rami 5. 5 accipiunt à truncis nervorum intercostalium.

9. 9. 9. &c. An rami ad mesocolon, colique partem sinistram?

10. 10. 10 Nonum par nervorum cerebri, quod linguale dicunt, aliquot principiis oriens à latere corporum pyramidalium.

11 Trunci noni paris nervorum cerebri ramosus finis, quo pertinet ad Biventre maxillae, Hyoglossum, Geniohyoideum, Genioglossum, linguam, &c.

12. 12 Nervi noni paris cerebri ramus insignis, qui se per collum demittit, suisque ramis pertinet ad Sternothyreoideum, Coracohyoideum, Sternohyoideum, &c.

13 Ramus, quo nervorum cervicalium secundus conjunctus cum ramo illo 12 nervi noni paris cerebri.

14. 14. &c. Nervi cervicales. 14. 14 secundi: 15. 15 tertii: 16. 16 quarti: 17. 17 quinti: 18. 18 sexti: 19. 19 septimi: 20. 20 octavi.

21 Ramus, quo se nervorum cervicalium secundus cum tertio conjungit.

22. 22 Rami, quibus nervorum cervicalium tertii cum quartis se conjungunt.

23 Ramus

23 Ramus nervorum cervicalium quarti, qui accedit ad spinalem recurrentem. Vide b Tab. xx. N°. 2.

24. 25: 24. 25 Nervorum diaphragmaticorum principia: 24 à nervorum cervicalium quarto, 25 à quinto.

26. 26 Nervi diaphragmatici. Quorum dexter rectius descendit, non impeditus à corde: sinister autem, ut cor oblique in sinistram partem deorsum porrectum, ita etiam oblique deflectit.

27. 27 Nervorum diaphragmaticorum ramosus finis in diaphragmate.

28. 28 Nervorum cervicalium quatuor inferiorum, & primi dorsalium, implicatio & commistio, unde brachiales deinde fiunt.

29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38: 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 39 Nervi dorsales.

40. 41. 42. 43. 44: 40. 41. 42. 43. 44 Nervi lumbales.

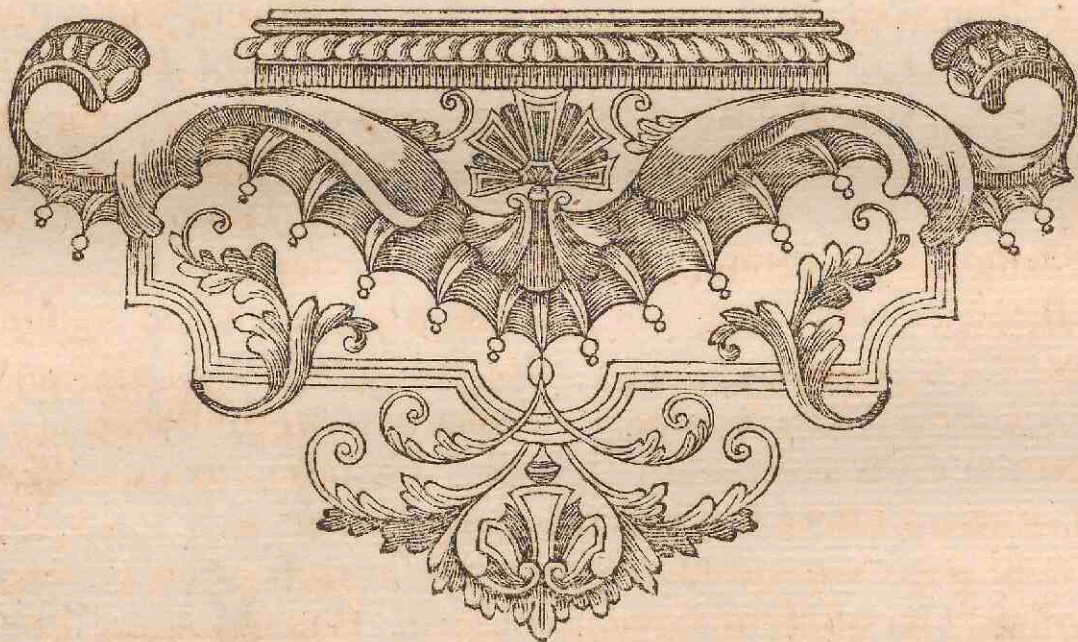
45. 46. 47. 48: 45. 46. 47. 48 Nervi ossis sacri.

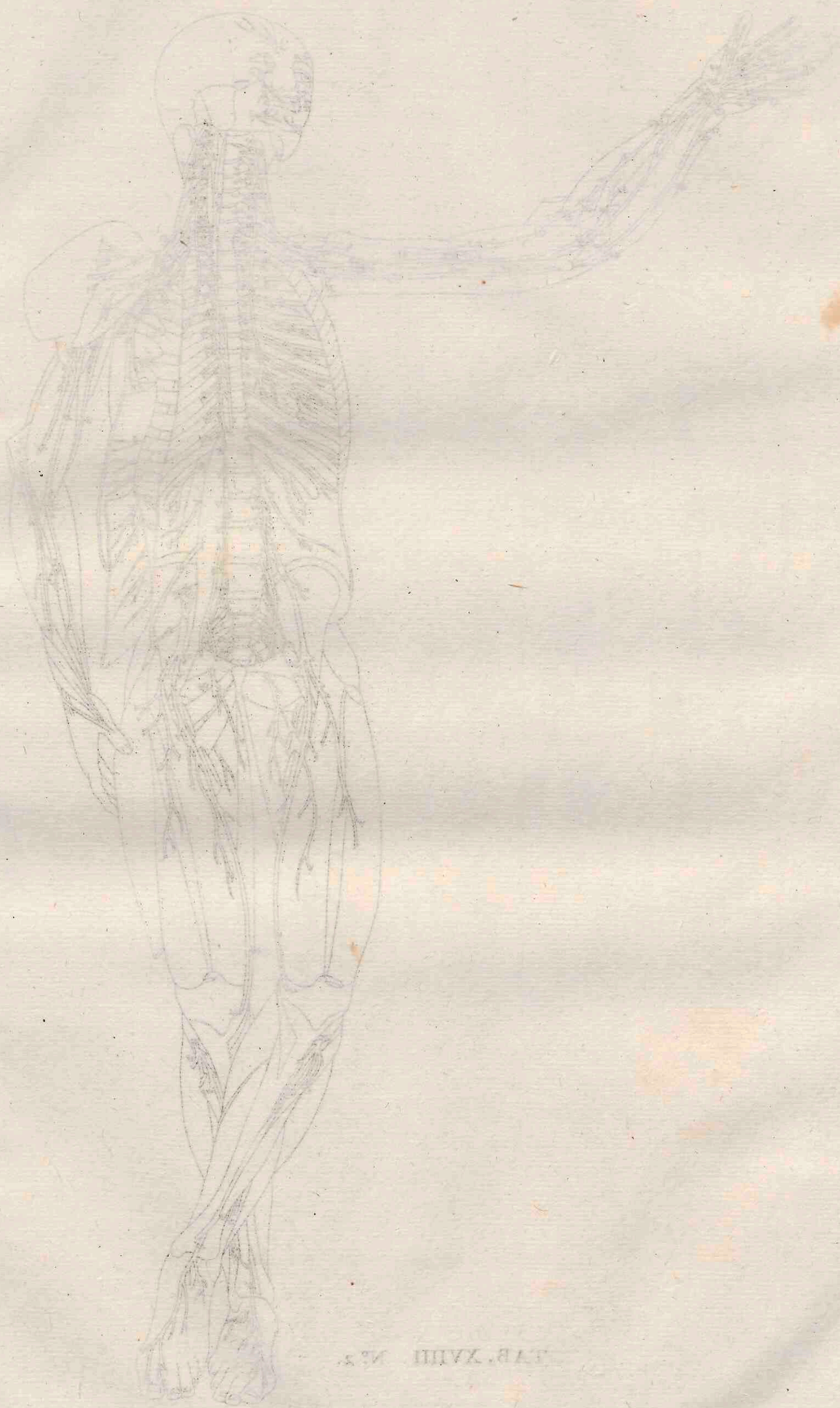
49 Ramus, quo nervus secundus ossis sacri conjunctus cum tertio.

50. 50: 51. 51 Nervi, 50. 50 ab ultimis lumbalium, 51. 51 à quartis; qui conjuncti inter se, accedunt ad sacri nervos primos, tres in dextro latere, duos in sinistro, ad efformandos nervos ischiadicos.

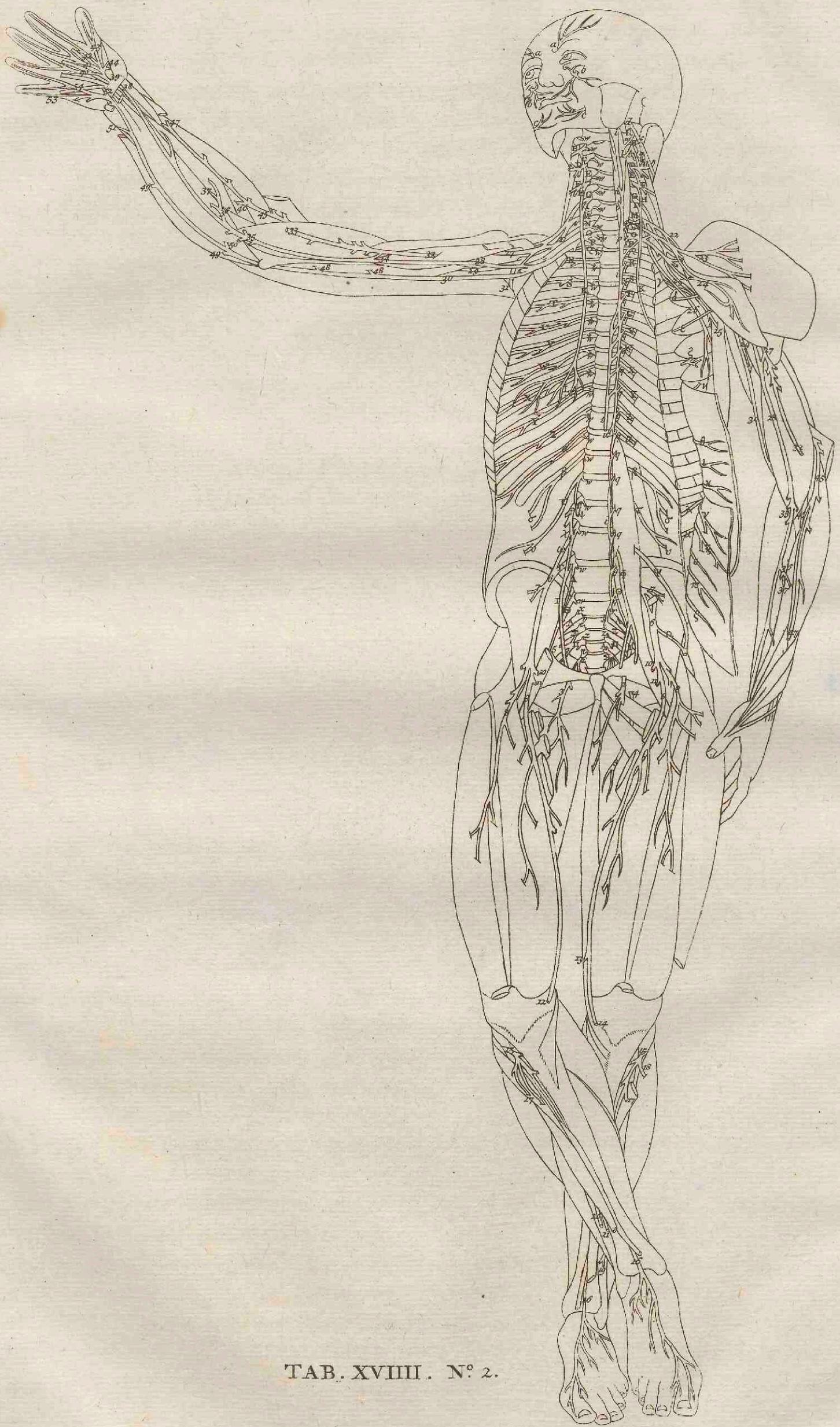
52. 52 Nervi ischiadici.

Vertebris, & ligamentis earum intermediis, ossique sacro & coccygi, litteras non inscripsi, cum & per se satis cognosci queant, & notarum nimis jam plenam iconem hanc magis obruere non conveniat.

TAB. XLIII. N. 2.

TAB. XVIII. N° 2.

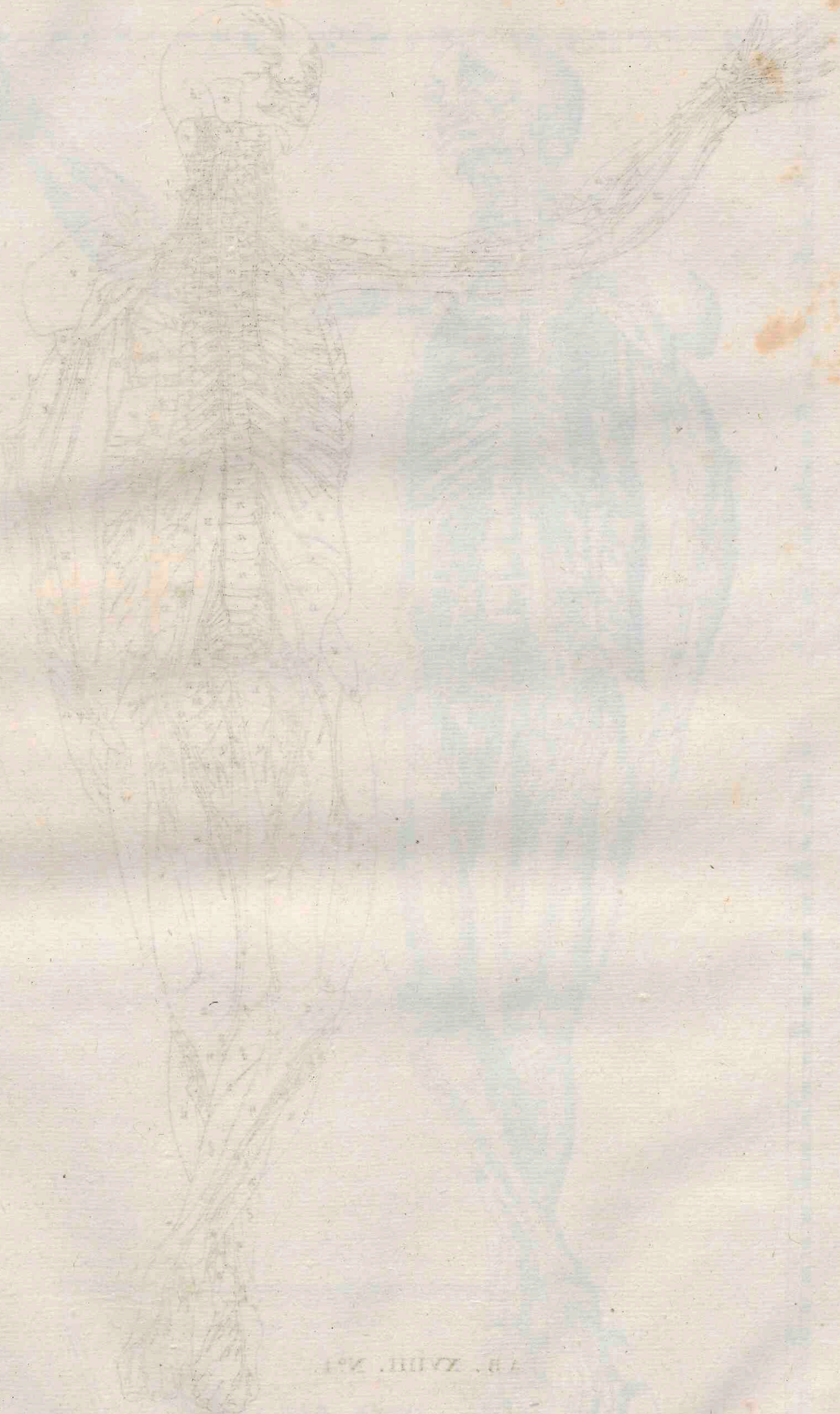
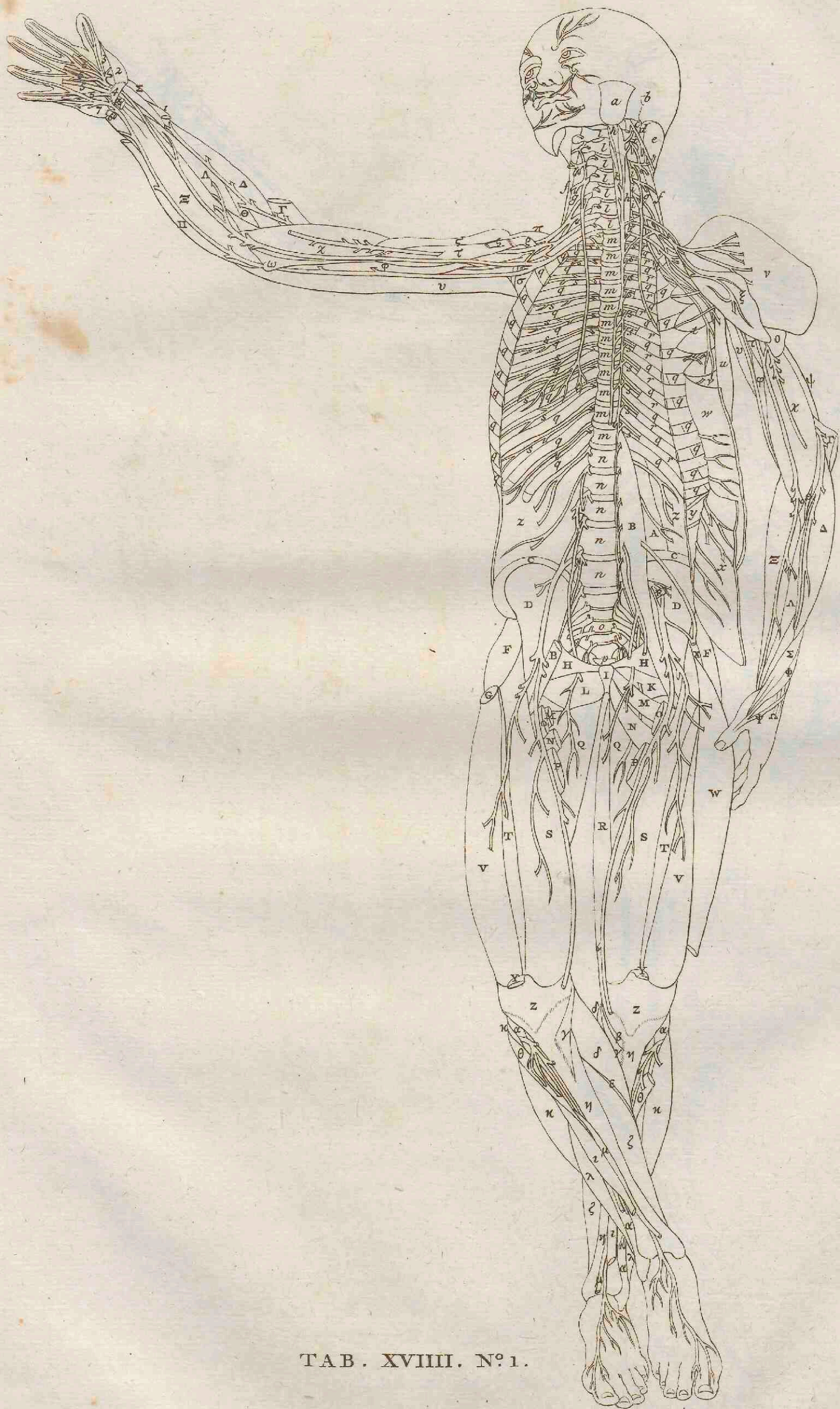
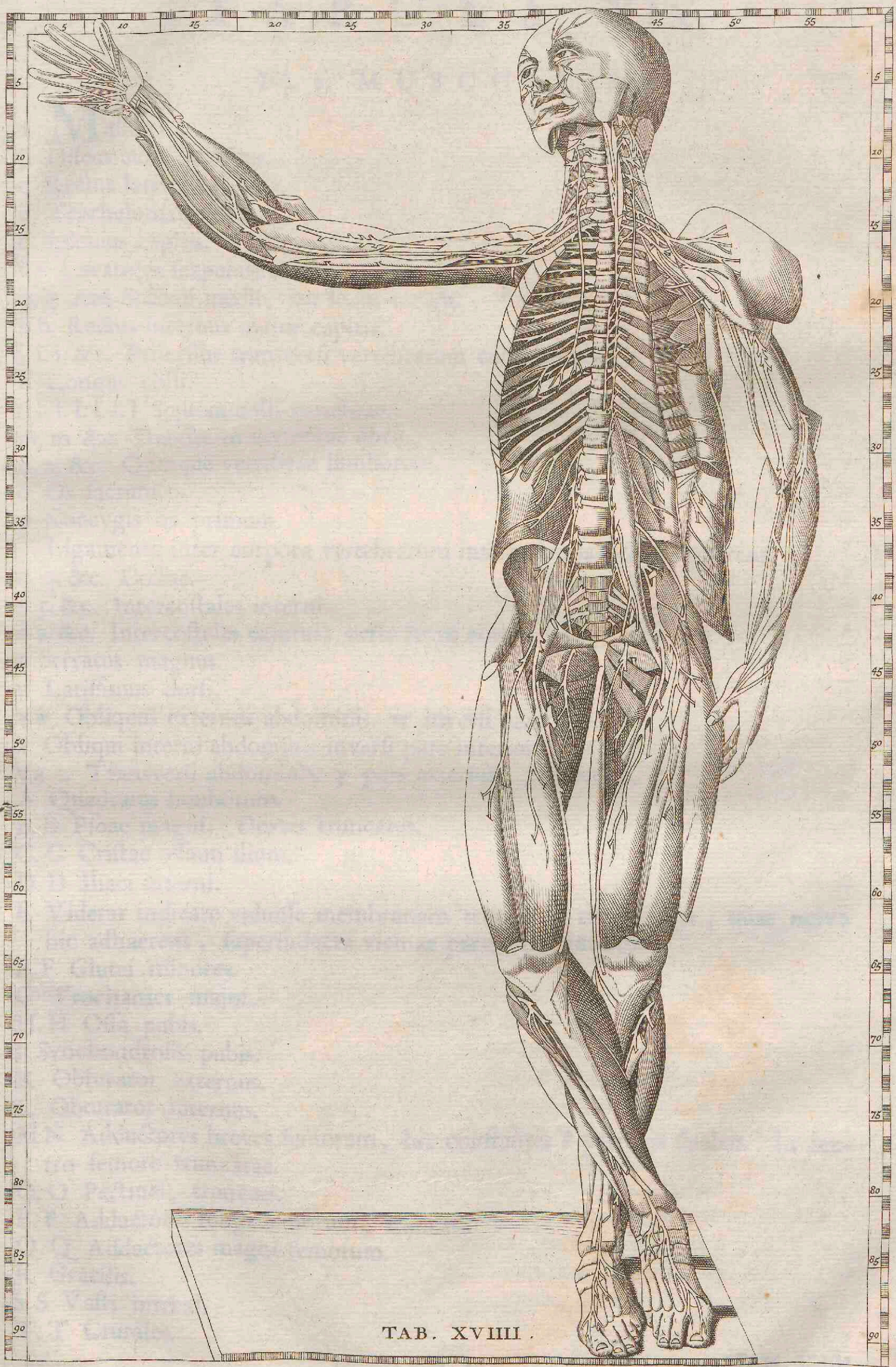

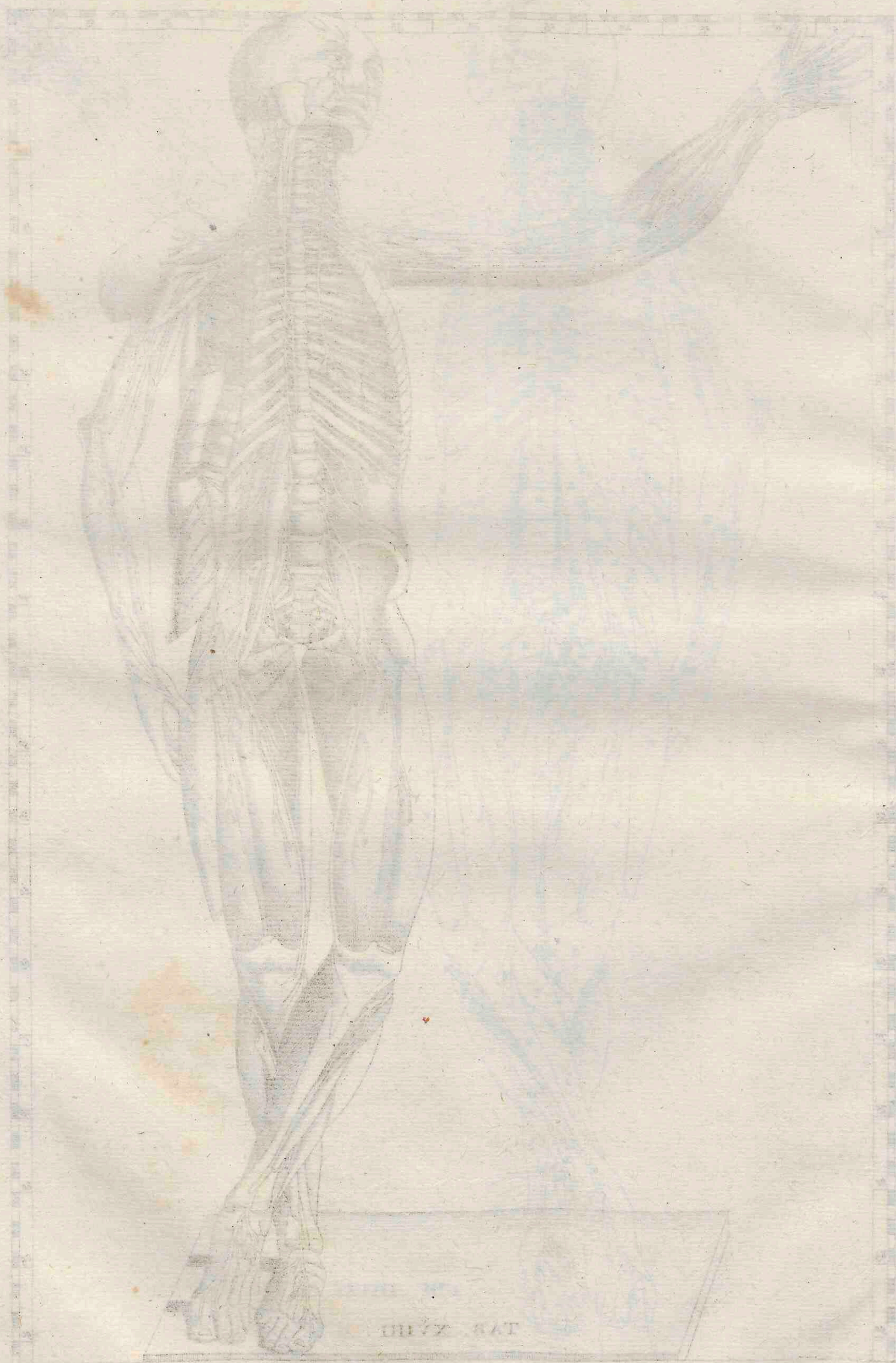
PLATE 1. THE HUMAN BODY

TAB. XVIII. N° 1.

TAB. XVIII.

T A B U L A XIX.

Nº. 1. M U S C U L I, &c.

- a** **M**affeter.
b Osseus auris introitus.
c Rectus lateralis capitis.
d Trachelomastoideus.
e Splenius capitis.
f. f Levatores scapularum.
g. g Aut Scaleni medii, aut locus eorum.
h. h Rectus internus major capitis.
i. i. i. &c. Processus transversi vertebrarum colli septem.
k Longus colli.
l. l. l. l. l. l. l Septem colli vertebrae.
m. m. &c. Duodecim vertebrae dorfi.
n. n. &c. Quinque vertebrae lumborum.
o Os sacrum.
p Coccygis os primum.
 Ligamenta inter corpora vertebrarum intercedentia per se apparent.
q. q. &c. Costae.
r. r. &c. Intercostales interni.
s. s. &c. Intercostales externi: certe locus eorum.
t Serratus magnus.
u Latissimus dorfi.
v. w Obliquus externus abdominis. **w** inversi pars interior.
x Obliqui interni abdominis inversi pars interior.
y. z. z Transversi abdominis. **y** pars exterior, **z** interior.
A Quadratus lumborum.
B. B Psoae magni. Dexter truncatus.
C. C Cristae ossium ilium.
D. D Iliaci interni.
E Videtur indicare voluisse membranam tenuem & tendinosam, quae nervo hic adhaerens, superinducta vicinae parti Iliaci interni.
F. F Glutei minores.
G Trochanter major.
H. H Ossa pubis.
I Synchondrosis pubis.
K Obturator externus.
L Obturator internus.
MN Adductores breves femorum, hic constantes è partibus duabus. In dextro femore truncatae.
O. O Pectinei, truncati.
P. P Adductores longi femorum, truncati.
Q. Q Adductores magni femorum.
R Gracilis.
S. S Vasti interni.
T. T Crurales.

- V.V Vasti externi.
 WX Rectus cruris. W in exteriora inversi pars interior.
 Y.Y Rectorum crurum extremi tendines truncati & deorsum inflexi.
 Z.Z Extrema communia Vastorum & Rectorum.
 aa.aa Fibulae.
 β Gracilis tendo.
 γ.γ Semitendinosorum tendines.
 δ.δ Gemelli crurum.
 ε Plantaris.
 ζ.ζ Solei.
 ηη.η Tibiae.
 θ.θ. Extensores longi digitorum pedum. θ.θ in exteriora inversorum partes interiores.
 κ.κ Peronei longi.
 λ.λ Peronei breves.
 μ.μ Extensores longi pollicum pedum.
 Extremis pedibus ossa tarfi & metatarfi ruditer inscripta.
 ν Pectoralis, à pectore separati & inversi, pars interior.
 ξ Serrati antici, à pectore separati & inversi, pars interior.
 ο Deltoïdes.
 π Supraspinatus.
 ς Processus coracoïdeus.
 σ Subscapularis.
 ς Bicipitis brachii caput brevius, truncatum.
 ς Os humeri.
 τ.τ Coracobrachiales.
 υφ.υφ Tricipites brachiorum. υ.υ partes, quae Longi dicuntur: φ.φ partes, quae Brachiales externi.
 χ.χ Brachiales interni.
 ψ Tricipitis brachii pars, quae Brevis dicitur.
 ω Condylus major ossis humeri.
 Γ.Γ Supinatores longi, truncati.
 Δ.Δ Radiales externi.
 Θ.Θ Supinatores breves.
 Λ.Λ Flexores longi pollicum manuum.
 Ζ.Ζ Profundi.
 Π Ulnaris interni, non longe ab extremo truncati, & inversi, pars interior.
 Σ.Σ Abductores longi pollicum manuum.
 Φ Extensor minor pollicis manus.
 Ψ Extensor major pollicis manus.
 Ω Tendines Radialium externorum.
 1 Supinatoris longi truncati extremum.
 2 Opponens pollicis manus.
 3 Flexor brevis pollicis manus.
 4 Carpi ligamentum armillare interius.
 5. 5. 5. 5. 5 Sublimis tendines, truncati.
 6 Ulnaris interni extremum truncatum.
 7 Abductor digiti minimi manus.

Nº. 2. NERVI.

Nervos interiores exhibet, ut secundum musculos, ossa, &c. deducti sunt.

a Primi rami quinti paris nervorum cerebri, qui ophthalmicus dicitur, ramus ex cavo osseo oculi exeuns, seseque ad frontem flectens. Est B Fig. 5. 3. 1. Tab. xviii.

b Secundi rami quinti paris nervorum cerebri ramus orbitalis, ex foramine infraorbitali exeuns, & per profunda faciei partis illius, quae infra oculum est, ramos distribuens. Est H Fig. 1. Tab. xviii.

c Rami maxillaris tertii rami quinti paris nervorum cerebri ramus, è canali maxillae inferioris à latere menti exeuns, & ramos per mentum labiumque inferius distribuens.

Postquam à Molaribus ad minores Dentes descensum est, nervus cum arteria, quae illum comitatur, bipartito scinditur, cujus pars una per foramen eo loco sculptum, ad labium inferius emergit; --- quod quidem etiam in Homine ab his, qui sectionem docte & accurate tractant, cerni non difficulter potest.
De Dentib. Cap. xxi.

d Truncus octavi paris nervorum cerebri cum nervo spinali recurrente conjunctus, ut f Fig. 2. Tab. xviii.

e Octavi paris nervorum cerebri truncus rescissus.

f Nervus spinalis recurrens. g ramus ejus ad Cleidomastoideum & Sternomastoideum pertinens. Est h Fig. 2. Tab. xviii.

h Nervi spinalis recurrentis conjunctio cum tertio nervorum cervicalium. Est i Fig. 2. Tab. xviii. Post spinalis recurrens retrorsum procedit; vide a Tab. xx. Nº. 2.

iii Nervus intercostalis sinister.

k Nervi intercostalis ganglium cervicale superius.

l Ramus nervorum cervicalium secundi, ad ganglium k accedens.

m Ramus nervorum cervicalium primi, ad idem ganglium k.

n. o Rami à nervis cervicalibus ad nervum intercostalem accedentes.

p Nervi intercostalis ganglium in principio thoracis. Sequentibus, cum per se appareant, notas non adscripsi.

q. q. &c. Rami, quibus nervus intercostalis conjunctus cum nervis spinalibus; nempe cervicalium septimo & octavo, costalibus & lumbalibus omnibus. Quorum illi, quibus conjunctus cum costalium infimo & lumbalium proximis quatuor, per Psoam magnum penetrant.

r. s Extremus nervus intercostalis, pertinens ad ossis sacri nervum primum r, & secundum s.

t Nervus insignis, juxta dorsi vertebrae oriens à nervo intercostali; hic quidem principis sex, juxta ramos, quibus intercostalis conjunctus cum dorsalium quarto, quinto, sexto, septimo, octavo, nono. Est ωω Fig. 2. Tab. xviii. Qui nervus, hic truncatus, per diaphragma penetrat in abdomen, ubi se cum octavo pari nervorum cerebri, & cum aliis nervi intercostalis ramis jungit, &c. vide Tab. xviii. Fig. 2.

u Nervi intercostalis ramus Θ Fig. 2. Tab. xviii.

w. w. &c. Rami, quibus nervus intercostalis dexter conjunctus cum spinalibus. Vide φ. φ. &c. Fig. 2. Tab. xviii.

x. y Intercostalis dextri rami, qui r. s sinistri.

z. z Rami, qui 6 Fig. 2. Tab. xviii.

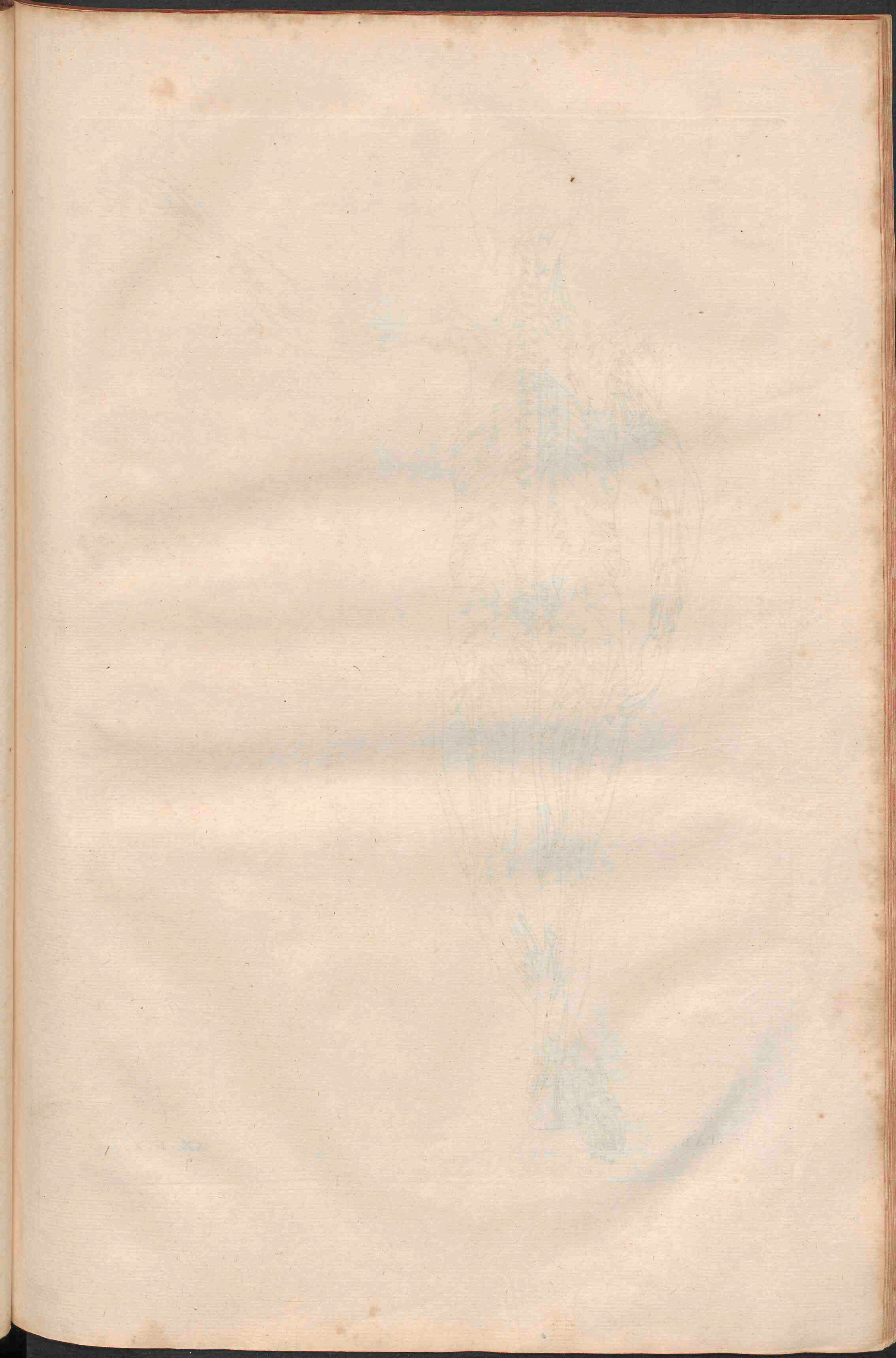
- A. A Rami, qui 7 Fig. 2. Tab. XVIII.
 B. B Nervorum cervicalium secundi.
 C. C Rami, quibus nervorum cervicalium secundi cum tertiis conjuncti.
 D. D Nervorum cervicalium tertii.
 E. E Rami, quibus nervorum cervicalium tertii cum quartis conjuncti.
 F. F Nervorum cervicalium quarti.
 G. G Nervorum cervicalium quinti.
 H. I. K. L Nervi diaphragmatici, duobus principiis orientes, altero H à nervorum cervicalium quarto, altero I à quinto. K. K trunci eorum, quorum sinister, ob mucronem cordis in sinistram vergentem, sinistrorsum deflectit. L dextri ramosus finis in diaphragmate. Vide 24. 25. 26. 27: 24. 25. 26. 27 Fig. 2. Tab. XVIII.
 M. M Nervorum cervicalium sexti.
 N. N Nervorum cervicalium septimi.
 O. O Nervorum cervicalium octavi.
 P. P Nervorum dorsalium primorum rami ad cervicalium octavos accedentes. Confer 29. 29 Fig. 2. Tab. XVIII.
 Q. R. & c. Nervorum dorsalium rami costales, qui secundum costas incedunt. Q. Q primi, R. R secundi, S. S tertii, T. T quarti, U. U quinti, V. V sexti, W. W septimi, X. X octavi, Y. Y noni, Z. Z decimi, α . α undecimi, β . β duodecimi. Undecim primi in sinistro latere subeunt musculos Intercostrales internos, quibus in dextro remotis, apparet decursus illorum ramorum inter musculos Intercostrales internos externosque. Ramos producant, quorum alii ad Intercostrales musculos pertinent, alii ad exteriora penetrant. Duodecimi autem primum post Psoas magnos, dein secundum internam partem Quadratorum lumborum & Transversorum abdominis decurrunt: quod in latere sinistro exhibitum.
 γ An nervi costalis primi?
 δ Nervi costalis secundi ramus, qui per musculum Intercostralem externum penetrat statim sub primo initio capitis Serrati magni, quod à costa secunda procedit: ac deinde se secundum idem illud caput retrorsum flectit, posteaque per exteriora Latissimi dorsi sub cute excurrit.
 ϵ Similis ramus nervi costalis tertii, simili modo penetrans, procedensque.
 ζ Similis ramus nervi costalis quarti, qui sub cute partim se retrorsum flectit, partim in priora deorsum.
 η Similis ramus nervi costalis quinti, qui penetrat primum per musculum Intercostralem externum, dein per caput Obliqui externi, quod à costa quinta; decurritque sub cute.
 θ . ι . κ Nervorum costalium septimi θ , octavi ι , noni κ , rami ad internam partem Obliqui externi abdominis.
 λ Nervi costalis decimi ramus, qui postquam per musculum Intercostralem externum & per Transversum penetravit, inter Transversum & Obliquum internum procedit in priora ad Rectum, atque ex eo etiam per aponeuroses Obliquorum exit ad loca sub cute.
 μ Nervi costalis undecimi ramus, qui decurrit ut decimi λ .
 ν Nervi costalis decimi ramus ad interiora Obliqui interni.
 ξ Nervi costalis undecimi ramus ad interiora Obliqui interni.
 $\omicron$. π Nervi costalis, ut videtur, duodecimi rami, qui decurrunt inter Transversum & Obliquum internum.

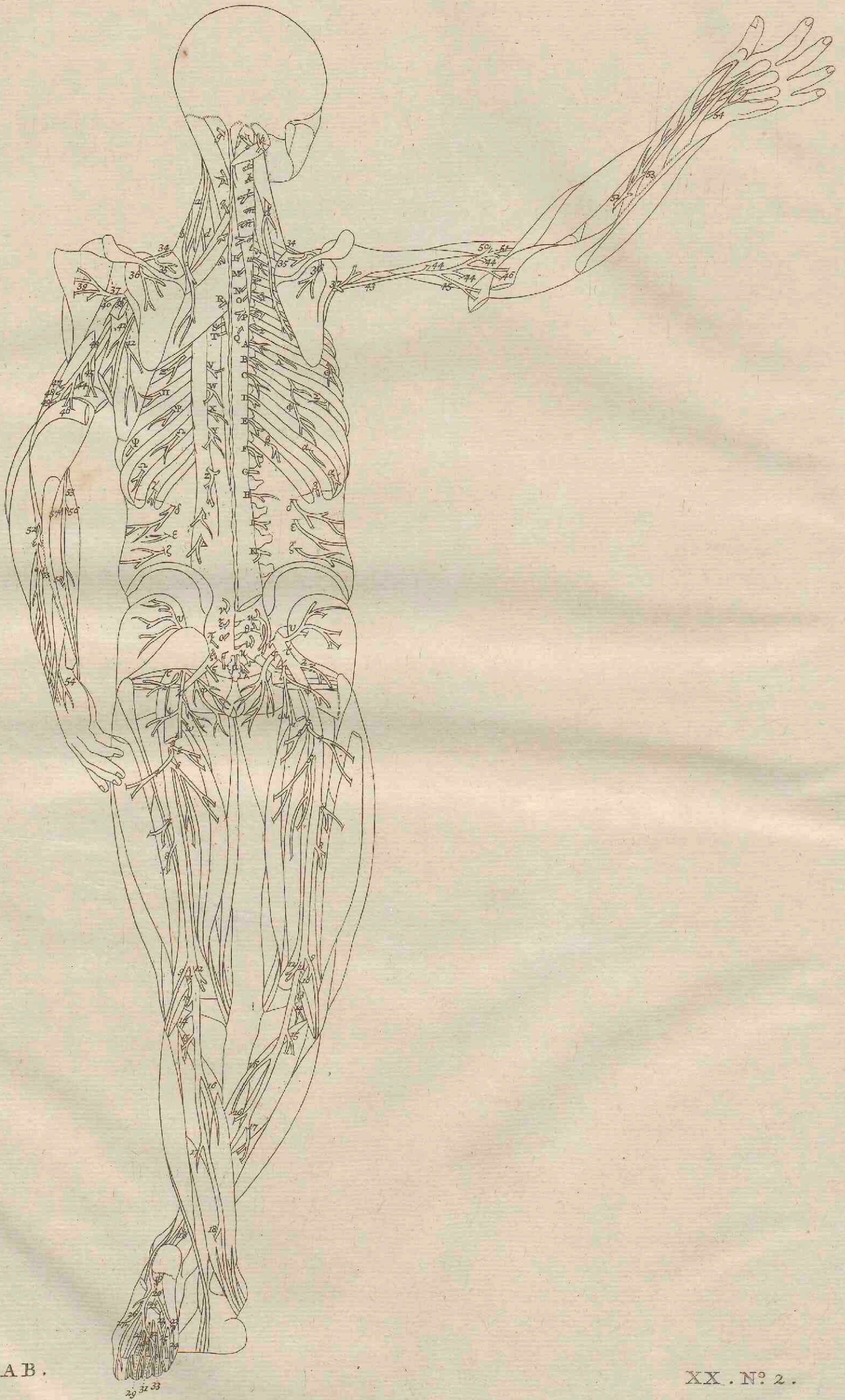
- § Nervorum lumbalium, ut videtur, primi ramus, qui decurrit inter Transversum & Obliquum internum.
 σ.σ Nervorum costalium duodecimorum ramī, qui per Transversos abdominis penetrantes fiunt δε.δε Tab. xx. N°. 2: & in priora procedentes, ramī ο.π esse videntur.
 τ.τ Nervorum lumbalium primi.
 υ Nervorum lumbalium primi ramus, qui per Transversum abdominis penetrans, fit ζ Tab. xx. N°. 2. & in priora procedens, videtur ramus § esse.
 φ Nervorum lumbalium secundus. Ejus duo recisi ramī, sunt radices nervi Ψ.
 χ Conjungit se nervorum lumbalium secundus cum lumbalium tertio, & cum radice superiore nervi ι.
 ψ Nervus, cui φ adscripta in latere sinistro, gemina hic radice oriens, altera à nervorum lumbalium primo, altera à secundo.
 ω Nervorum lumbalium tertius.
 Γ Nervorum lumbalium quartus.
 Δ Ramus, qui à nervorum lumbalium quarto accedit ad nervum ischiadicum.
 Θ.Θ Nervorum lumbalium quinti.
 Λ.Λ Primi nervorum ossis sacri.
 Ζ.Ζ Secundi nervorum ossis sacri. Dexter cum tertio conjunctus ramo intermedio.
 Π.Π Tertii nervorum ossis sacri.
 Σ.Σ Quarti nervorum ossis sacri.
 Φ Nervus, cujus ortus indicatus in dextro latere ψ, ex Psoa magno emergens, cum eoque descendens ad inguen, ante tamen fissus in duos, qui fiunt subcutanei H.I Tab. xxi. N°. 2. in femore sinistro.
 Ψ Nervus, qui gemina radice oritur à nervorum lumbalium secundo φ, ubi radices illae recisae. Hic nervus est nervus Ω Tab. xxi. N°. 2.
 Ω Nervi cruralis ramus, qui se cum nervo Ψ conjungit in unum. Est G Tab. xxi. N°. 2.
 ι.ι Insignis ab utroque latere nervus, qui duabus radicibus, altera à lumbalium secundo & tertio, altera à quarto ortus, descendit primum sub Psoa magno, dein per latus pelvis ad superiorem partem magni foraminis ossis coxae; ubi in duos ramos abit, 2 priorem, 3 posteriorem. Quorum
 2 prior per sinum, qui in superiore parte foraminis magni ossis coxae est, supra Obturatores exit: descendit porro sub Pectineo & Adductore longo femoris, secundum Obturatorem externum primo, deinde Adductorem brevem femoris, dein Adductorem magnum; ramosque dat Adductori longo & brevi, & ad postremum Gracili.
 3: 3. 4 posterior per eundem sinum transit; ac mox descendit inter Obturatores, dat ramum externo; exit deinde per externum illum 4, descenditque inter Pectineum, Adductorem brevem & longum à parte priore, Obturatorem externum & Adductorem magnum à posteriore, ramosus in Adductorem magnum desinens.
 5 Nervus ischiadicus.
 6. 6 Nervi cruales. Quorum dexter hic fit è conjunctione nervorum lumbalium tertii & quarti, portioneque secundi. In sinistro insula, per quam inveni transeuntem portionem Psoae magni.
 7. 7 Nervorum cruralium rami ad Iliacos internos.
 8. 8 Nervorum cruralium rami exteriores, qui per femora se demittentes, ramos dant, Iliacis internis, Rectis crurum, Vastis internis, Cruralibus, Vastis

Vastis externis.

- 9.9 Nervorum cruralium rami interiores, per femora descendentes, ramos-
que dantes Vastis internis.
- 10.10 Radices nervorum M.M Tab. xxi. N°. 2.
- 11.11 Radices nervorum N.N Tab. xxi. N°. 2.
- 12 Hic truncatus ramus interior nervi cruralis dextri, ubi ramus ille inter Sar-
torium Gracilemque emerfurus, abiret in nervum S dextrum Tab. xxi.
N°. 2.
- 13 Radix rami, qui postquam Sartorium perforavit, fit R Tab. xxi.
N°. 2.
- 14 Truncatus ramus interior nervi cruralis sinistri, ubi ramus ille inter Sartorium
& Gracilem penetraturus, abiret in nervum S sinistrum Tab. xxi. N°. 2.
- 15.15 Nervorum ischiadicorum rami 9.9 Tab. xx. N°. 2. qui inter fibulas
& Peroneos longos in priora emergunt, ac deinde descendunt, primum
sub Extensoribus digitorum pedum longis, dein inter Extensores longos pol-
licum & Tibiales anticos, post sub Extensoribus longis pollicum exeunt,
16.16 ac decurrunt per pedes extremos. Ramos producant, 17.17.18.
19.20.21. quorum 17.17 ad Extensores longos digitorum pedum perti-
nent: 18 ad Peroneum longum: 19 subcutaneus, in duos se dividens,
qui respondent ramis 20 & 21: 20.21 sunt varietas rami 19 se in duos
illos 20.21 citius dividens; qui fiunt subcutanei 3 & 4 Tab. xxi. N°. 2.
- 22.22 Nervorum cervicalium quinti, sexti, septimi, octavi, vario modo
conjuncti, accedentibus etiam ramis à costalium primis. Ad axillas inpri-
mis procedunt, & in nervos brachiales abeunt.
- 23 Ramus, qui à nervis ad axillam procedentibus pertinet ad interiora Pecto-
ralis.
- 24 Ramus, qui à nervis ad axillam procedentibus ortus, ad interiora Serrati
antici pertinens est.
- 25.25 Ramus, qui à nervis ad axillam procedentibus abscedens, pertinet
ad Latissimum dorsi. Ejus progressus sub Latissimo dorsi, est 41 Tab. xx.
N°. 2.
- 26 Nervorum cervicalium sexti ramus, qui secundum Serratum magnum, &
dein sub Latissimo dorsi descendit, pertinens ad Serratum magnum. Ejus
progressus sub Latissimo dorsi est 42 Tab. xx. N°. 2.
- 27.28.29.30: 27.28.29.30 Quatuor magni nervi brachiales, in quos ab
utroque latere nervi per axillas decurrentes, praecipue abeunt: 27.27 pri-
mi, qui musculos Coracobrachiales quasi perforant. 28.28 secundi, qui per
humerorum longitudinem ad flexum cubitorum, indeque per cubitos ad
volas procedunt. 29.29 tertii, qui pone ossa humerorum procedunt; & sunt
43.43 Tab. xx. N°. 2. 30.30 quarti, qui per humerorum longitudinem
procedunt ad partem posteriorem condylorum majorum, indeque per cubi-
tos ad volas.
- 31 Nervorum brachialium tertii 29 ramus, qui in posteriora procedens fit 37
Tab. xx. N°. 2.
- 32 Hic primus nervorum brachialium 27, postquam primum processit sub
Coracobrachiali, penetrat per eum, & exit, posteaque decurrit sub Bicipi-
tis capite brevior, ramos dans Bicipiti & Brachiali interno: dein inter Bi-
cipitem & Brachialem internum à priori parte emergens, fit subcutaneus
25 Tab. xxi. N°. 2. hic autem ubi emergeret, rescissus 33.

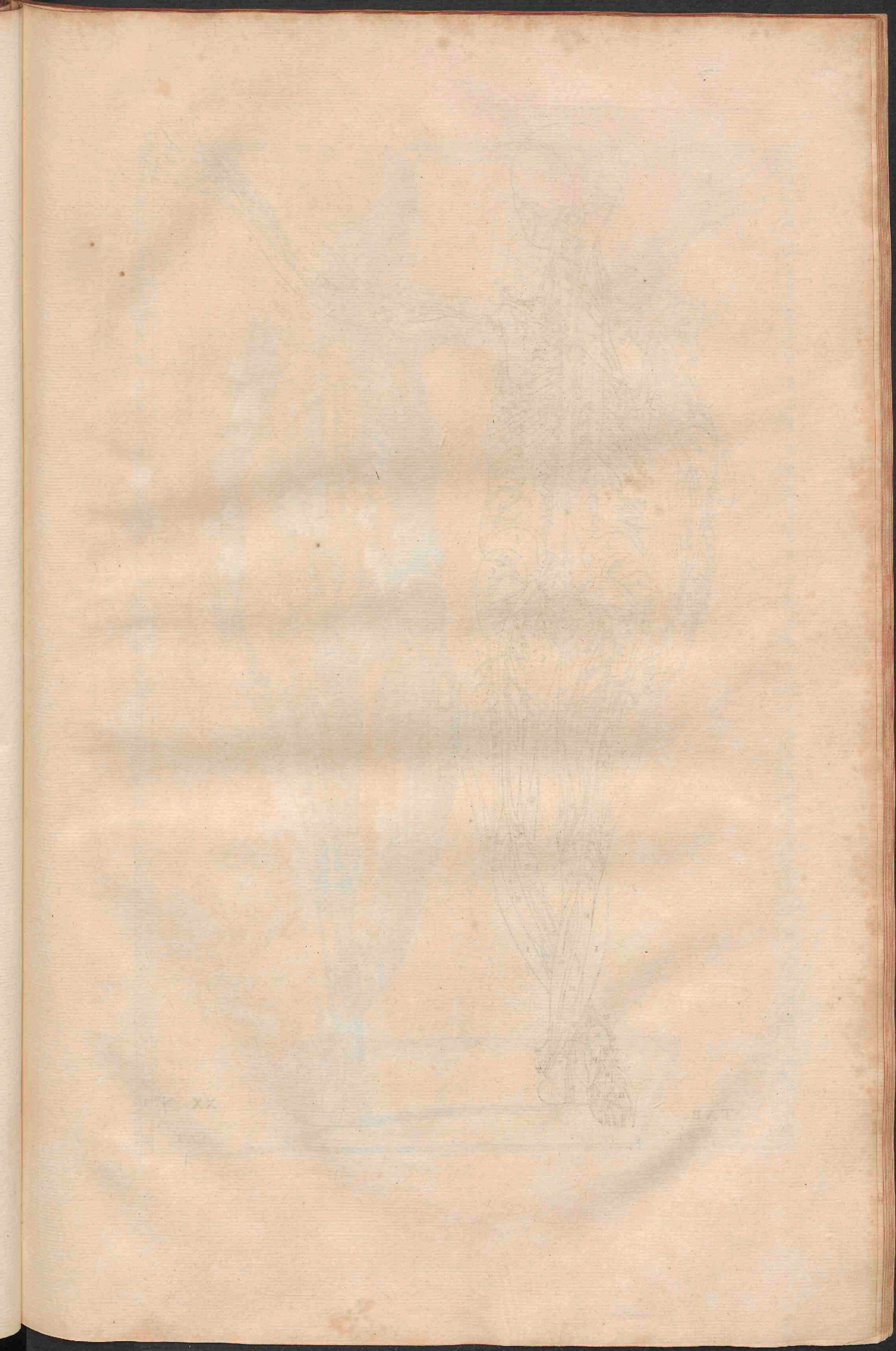
- 34 Primi brachialium ramus, quem cum secundo conjungit. Sic & in brachio sinistro.
35. 35 Hic secundi brachialium 28. 28 ramos dant Pronatoribus teretibus, Radialibus internis, Sublimibus, Palmaribus longis.
36. 36 Brachialium secundorum rami insignes, qui ramos dant Profundis, & Flexoribus longis pollicum: ac postea 37. 37 se musculis illis interferunt, decurruntque ad Pronatores quadratos.
- 38 Hic secundus brachialium subit ligamentum carpi interius: postea 39 ad volam pervenit, in qua abit in ramos quinque, 40. 41. 42. 43. 44. Quorum
- 40 primus dat ramum Lumbricali tertio: post se in duos findit, alteroque eorum decurrit secundum latus digiti annularis, quo spectat medium; altero secundum latus medii, quo is annularem respicit.
- 41 secundus dat ramum Lumbricali secundo: ac deinde se in duos quoque findit, altero eorum decurrens secundum latus digiti medii, quo spectat is indicem; altero secundum indicis, quo is spectat medium.
- 42 tertius ramum dat Lumbricali primo; posteaque decurrit secundum latus indicis, quo is pollicem respicit.
- 43 quartus ad pollicem procedit, fissusque in duos, iis secundum utrumque latus ejus incedit.
- 44 quintus dat ramum Abductori brevi pollicis, hic truncatum. Ac deinde se interfert Opponenti pollicis & Flexori brevi, pertinetque ad Opponentem.
45. 45 Continuationes nervorum 51 Tab. xx. N°. 2. Brachialium tertii 29. 29, postquam ex cavis axillarum secundum ossa humerorum retrorsum processerunt, ac deinde inter Brachiales externos ab una, & Longos Brevesque ab altera parte; posteaque inter Brachiales internos & Supinatores longos, hic 45. 45 inter Brachiales internos & Supinatores longos emergunt, ac deinde per internam partem cubitorum procedunt; datisque Supinatoribus longis & Radialibus externis ramis, per Supinatores breves penetrant 46. 46 fiuntque nervi 52. 52 Tab. xx. N°. 2.
47. 47 Hic truncati nervi fiunt 27 Tab. xxi. N°. 2. & 10 Tab. xxiii. N°. 2.
48. 48 Brachialium quarti 30 rami ad Brachialem externum. 49. 49 ad Ulnarem internum. 50 ad Profundum.
- 51 Ejusdem ramus, qui sub Ulnari interno ad dorsum cubiti extremi penetrat, fitque nervus subcutaneus 38 Tab. xxi. N°. 2. & 15 Tab. xxiii. N°. 2.
- Post hunc ramum quartus brachialium ante ligamentum carpi interius incedit ad volam; in qua abit in ramos 52. 53. 54. Ex quibus
- 52 primus insignis, per volam sub Profundi tendinibus & sub Lumbricalibus incedens, ramis suis pertinet praecipue ad hos; Abductorem minimi, Adductorem ossis metacarpi quarti, Interosseos, Adductorem pollicis, Flexorem brevem pollicis, Abductorem indicis.
- 53 secundus, postquam dedit subcutaneum, hic truncatum; aliumque, Abductori digiti minimi; secundum latus posterius digiti minimi decurrit.
- 54 tertius, circa radices digiti annularis & auricularis bipartitus, altero ramo decurrit secundum latus digiti auricularis, quo is annularem respicit: altero secundum annularis, quo auricularem.

TAB.

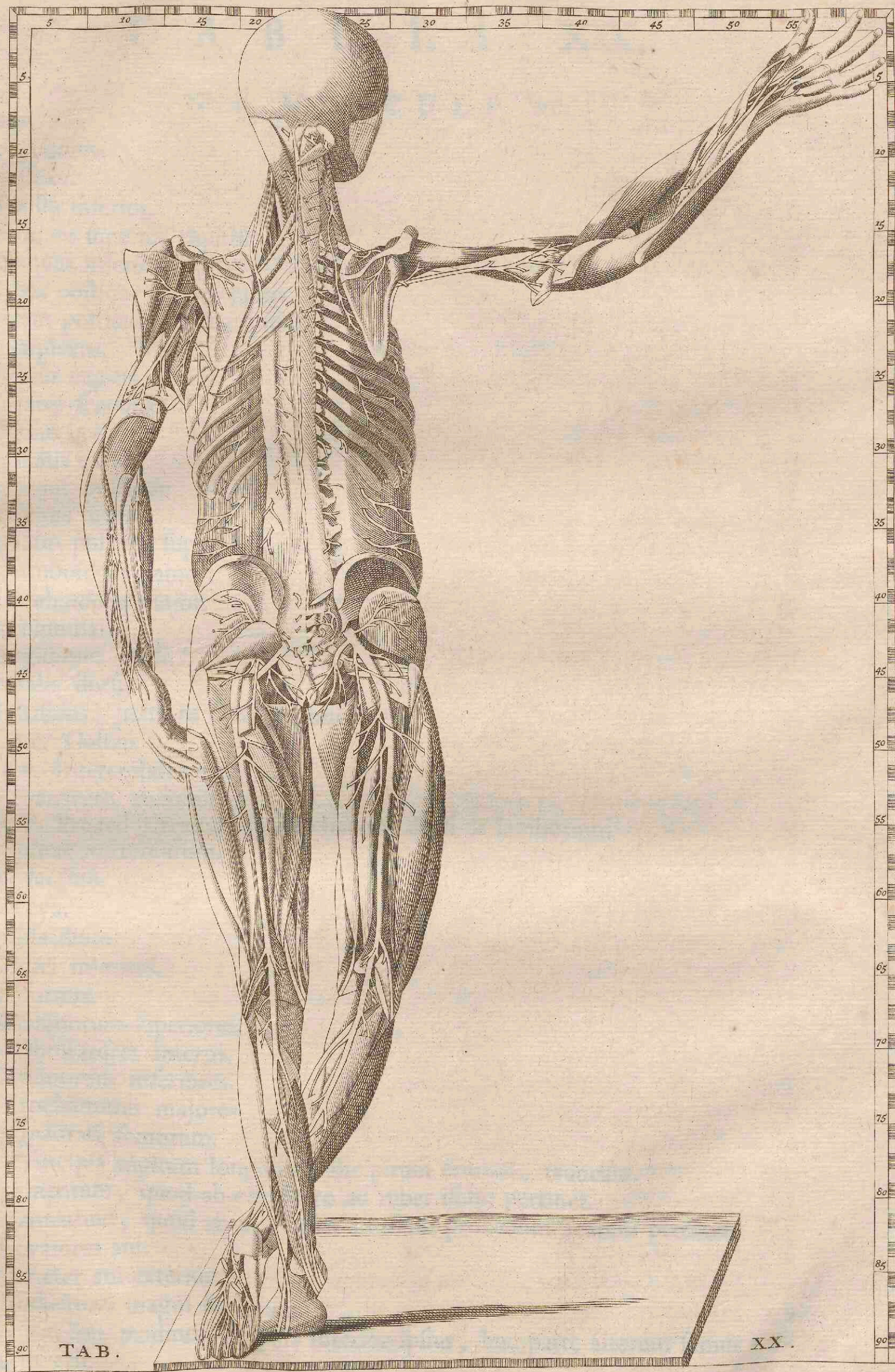
XX. N° 2.

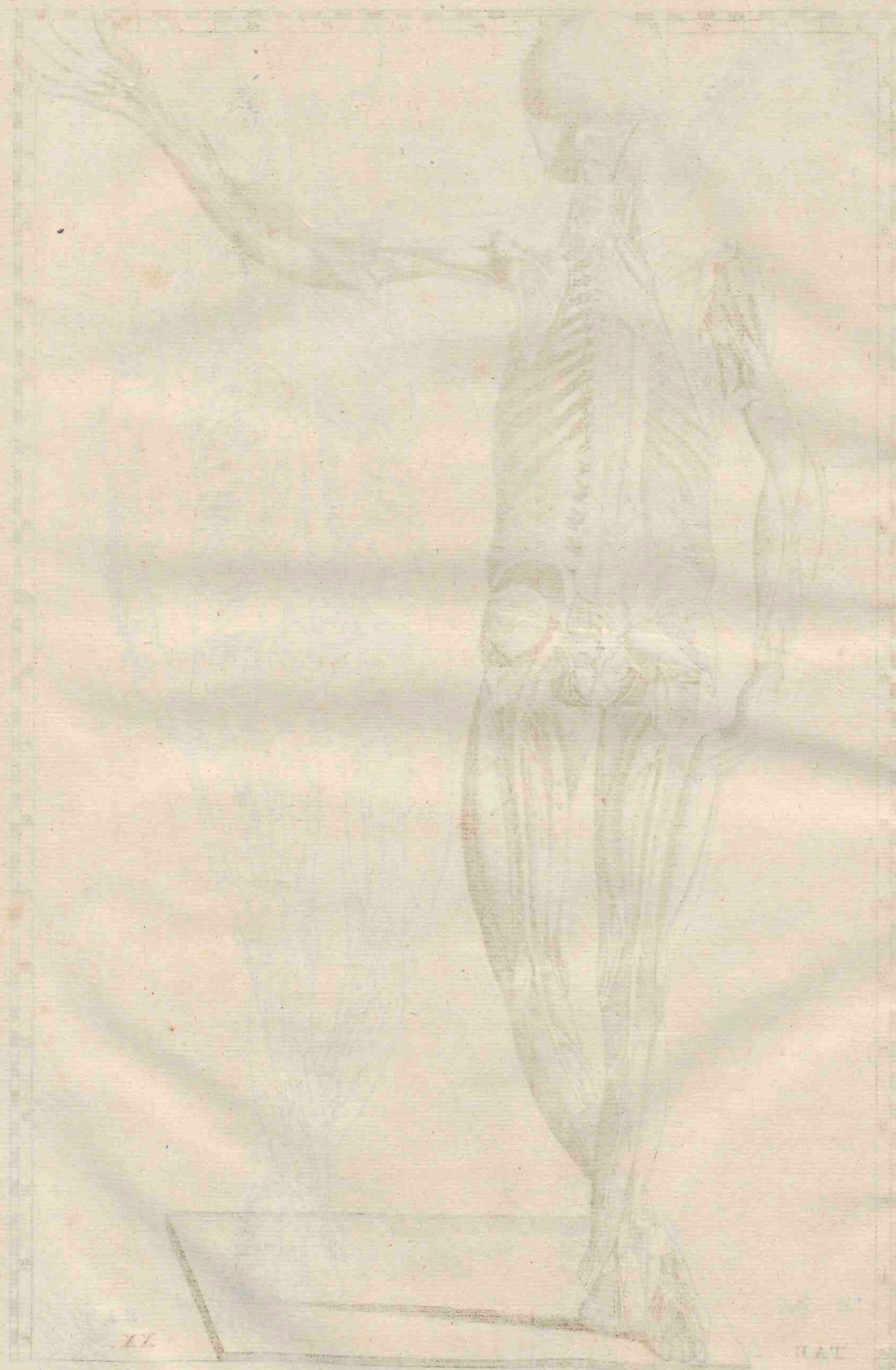

TAB.

XX. N° 1.

XX

TAB

T A B U L A XX.

Nº. I. MUSCULI, &c.

- a **Z**ygoma.
 b Masseter.
 c Maxilla inferior.
 d Obliquus superior capitis.
 e Obliquus inferior capitis.
 f Rectus posticus major capitis.
 g Rectus posticus minor capitis.
 h Complexus.
 i Splenius capitis.
 k Levator scapulae.
 l Splenius colli.
 m Spinalis colli.
 n Scalenus posticus.
 o Scalenus medius.
 p Serratus posticus superior.
 q Rhomboideus minor.
 r Rhomboideus major.
 s Sacrolumbalis.
 t Longissimus dorsi.
 u Spinalis dorsi.
 v Multifidus, juxta os sacrum truncatus.
 w. w. &c. Costae.
 x. x. &c. Intercostales externi.
 y. y Transversi abdominis.
 z. z. &c. Processus transversi vertebrarum dorsi & lumborum.
 α. α Spinae vertebrarum.
 β Os sacrum.
 γ Coccyx.
 δ. δ Ossa ilium.
 ε. ε Glutei minores.
 ζ Pyriformis.
 η. η Geminorum superiores.
 θ. θ Obturatores interni.
 ι. ι Geminorum inferiores.
 κ. κ Trochanteres majores.
 λ. λ Quadrati femorum.
 μ. μ Principia capitum longiorum Bicipitum crurum, truncata.
 ν Ligamentum, quod ab osse sacro ad tuber ischii pertinet.
 ξ Ligamentum, quod ab osse sacro ad ischii processum acutum pertinet.
 ο. ο Levatores ani.
 π Sphincter ani externus.
 ς. ς Adductores magni femorum.
 σ. σ. σ. σ Semitendinosi. ς pars interior ipsius, hac parte alterum femur ver-
 sus inversi.

ς Gracilis.

τ.τ υ Semimembranosi: τ.τ hac parte in versi, & ex interiore parte expressi.

φ.φ Vasti interni.

χ.χ Bicipitum crurum capita breviora. ψ.ψ longiora, à superiore parte truncata, & in exteriora in versa, atque ex interiore parte exhibita. ω.ω eorundem Bicipitum extrema.

A. A Vasti externi.

B. B Offa femorum.

CC. CC Tibiarum ossa.

D. D Truncata principia capitum exteriorum Gemellorum crurum.

E. E Poplitei.

FF. FF Tibiales postici.

G. G G Flexores longi digitorum pedum.

H. H H H Flexores longi pollicum pedum.

I. I Peronei longi.

K K Peroneus brevis.

L. L Malleoli interni.

M. M Malleoli externi.

N Calcanei tuber, quo nitimur.

O Caput ad Flexorem longum digitorum pedis in planta accedens.

P Abductor digiti minimi pedis.

Q Videretur esse Peronei longi tendo aut vaginae suae inclusus, aut ruditer exhibitus.

R Flexor brevis digitorum pedis, truncatus.

S Abductor pollicis pedis, truncatus.

T. T Scapulae.

V. V Subscapulares.

W W. W W Offa humerorum.

X X Y Deltoides. Y in exteriora versi pars interior.

Z Teretis majoris extremum, truncatum.

Γ Latissimus dorsi, truncatus.

Δ Serratus magnus.

Θ. Θ Coracobrachiales.

Λ. Λ Tricipitum brachiorum partes, quae Brachiales externi dicuntur.

Ξ. Ξ Brachiales interni.

Π. Π Tricipitum brachiorum partes, quae Longi dicuntur, truncatae & inflexae.

Σ. Σ Tricipitum brachiorum partes, quae Breves dicuntur, truncatae & inflexae.

Φ. Φ Extrema Tricipitum brachiorum.

Ψ. Ψ Supinatores longi.

Ω. Ω Radiales externi.

1 Condylus minor humeri.

2. 2 Supinatores breves.

3. 3 Ulnae.

4. 4 Profundi.

5. 5 Extensores majores pollicum manuum.

6. 6 Indicadores. Dextri tendo truncatus.

7. 8: 7. 8 Abductores longi pollicum manuum. 7. 7 partes eorum superiores, 8. 8 inferiores.

9. 9 Ex-

9. 9 Extensores minores pollicum manuum. Tendo communis, quem dexter hic cum Extensoris majoris tendine efficit, truncatus.

10. 10: 10. 10 Radialium externorum tendines.

Nº. 2. N E R V I.

Haec figura similis proxime superiori, eodem modo nervos interiores exhibet.

a Nervus spinalis recurrens: continuatio nervi f Tab. xix. Nº. 2.

b Ramus nervorum cervicalium quarti, F fin. Tab. xix. Nº. 2. qui ramus se ad spinalem recurrentem adjungit. E qua conjunctione natus c nervus ad Cucullarem pertinet.

d. d Nervorum cervicalium quintorum rami, qui perforant Scalenos medios, posteaque se per dorsum demittunt, ramisque suis ad Rhomboideos majores pertinent.

e Ramus posterior nervorum cervicalium secundorum dextri; qui hic emergit inter Obliquum inferiorem capitis & Rectum posticum majorem; dat Recto ramum, dein ad Complexum accedit, cum perforaturus, ubi hic rescissus f.

g Idem ramus sinistri lateris, qua per Complexum exit: rescissus ibi, ubi Cucullarem perforaturus, fieret subcutaneus e sinister Tab. xxiii. Nº. 2.

h Nervorum cervicalium primi ramus.

i. k. l. m. n. o Nervorum cervicalium rami posteriores: i tertii, l quarti, n quinti, o sexti. k autem ramus, qui procedit à principio nervi i: m similis, qui à principio nervi l. Sic videtur. Tales certe hic loci nervos invenio.

p. q. r. s Nervorum cervicalium rami posteriores, per musculos hos penetrantes: p tertii, q quarti, r quinti, s sexti. Post perforant quoque Cucullarem, & fiunt subcutanei Tab. xxiii. Nº. 2.

t. u. & c. Rami posteriores nervorum dorsalium: t primi, u secundi, w tertii, x quarti, y quinti, z sexti, A septimi, B octavi, C noni, D decimi, E undecimi, F duodecimi, G lumbalium primi, H secundi, I tertii, K quarti.

L. M. N. O. P. Q. R. S. T. V. W. X. Y. Z. Γ. Δ Nervorum dorsalium & lumbalium rami per musculos, qui dorso & lumbis juxta spinam adjacent, penetrantes. Indicati rami, quos Sacrolumbali dant rami W. Y. Z.

Θ. Α. Ζ. Π. Σ. Φ. Ψ. Ω. Ω. α. α. β. β. γ Rami nervorum costalium, qui per musculos Intercostrales penetrant in posteriora. Θ sexti. Α. Ζ septimorum. Π. Σ octavorum. Φ. Ψ. nonorum. Ω. Ω. α. α. decimorum. β. β. γ undecimorum.

δ. ε. δ. ε Nervorum costalium duodecimorum rami, σ. σ Tab. xix. Nº. 2. qui perforant Transversos abdominis, & deinde inter eos & Obliquos internos decurrunt in priora.

ζ. ζ Nervorum lumbalium primorum rami, υ. υ Tab. xix. Nº. 2. qui pariter Transversos perforant, posteaque inter eos & Obliquos internos procedunt in priora.

η Ramus primi nervorum ossis sacri, primo foraminum posteriorum sacri ossis exeuns.

θ Ramus secundi nervorum ossis sacri, secundo foraminum posteriorum sacri exeuns. Apparet, quomodo ramum à ramo primi η accipiat.

ι Ramus tertii nervorum ossis sacri, tertio foraminum posteriorum sacri exeuns.

- κ Ramus quarti nervorum ossis sacri, quarto foraminum posteriorum sacri ossis exeuns.
- λ Nervus, exeuns inter os sacrum & coccygem.
- μ Extrema cauda equina, exeuns hiatu extremo canalis ossis sacri.
- ν. ξ. ο. π. ς. σ. τ. Horum continuationes esse videntur nervi Θ. Λ. Ζ. Π. Σ. Φ. Ψ Tab. xxiii. N°. 2. An autem ν est progrediens, perque commune caput Sacrolumbalis & Longissimi dorfi penetrans nervi η ramus primus truncatus? ξ autem ramus primus truncatus nervi θ? ο similiter penetrans nervus ι? &c.
- τ. τ. Nervi ischiadici.
- υ. υ. Ischiadicorum rami, qui decurrunt inter Pyriformes & Gluteos medios ab una parte, & Gluteos minores ab altera; ramosque dant Gluteis minoribus & mediis.
- φ. φ. Ischiadicorum rami, qui inter duo ligamenta ab utraque parte ossis sacri ad ischia pertinentia incedentes, ramos distribuunt per pingue, quod est à lateribus ani.
- χ. χ. Rami Ischiadicorum, qui se sub Gluteis magnis demittentes, dant ipsis ramos ψ. ψ; dein infra Gluteos fiunt subcutanei Ω. α: Ω. α Tab. xxiii. N°. 2; & quidem rami truncati ω. ω fiunt Ω. Ω Tab. xxiii. rami ι. ι fiunt α. α.
- Apparet varietas nervorum φ χ. φ χ, qui in sinistro latere oriuntur radice communi. Et in ramis quoque eorum varietas.
2. 2 Ischiadicorum rami ad Gluteos magnos.
3. 3 Ischiadicorum rami, qui mox in duos divisi, 4 altero pertinent ad anteriorem partem capitis longi Bicipitis cruris: 5 altero ad anteriorem Semitendinosi.
6. 6 Ischiadicorum rami, qui pertinent suis ramis ad anteriorem partem Semitendinosorum & Semimembranosorum.
7. 7 Ischiadicorum rami, pertinentes ad anteriorem partem capitum longorum & brevium Bicipitum crurum.
8. 8 Ischiadicorum rami ad capita breviora Bicipitum crurum.
9. 9 Ischiadicorum rami, qui ad priora crurum procedunt, & fiunt nervi 15. 15 Tab. xix. N°. 2.
- 10 Radix rami, qui per furam decurrit subcutaneus, estque ν Tab. xxiii. N°. 2.
11. 12. 13. 14: 11. 12. 13. 14 Ischiadicorum rami, an 11. 11 ad capita exteriora Gemellorum, &c. 12. 12 ad interiora? 13. 13 radices illorum, qui ξ. ξ Tab. xxiii. N°. 2? 14. 14 ad Popliteos? &c. Tales certe ischiadici circa poplites producant.
15. 15 Ischiadicorum rami ad Tibiales posticos.
16. 16. 16 Ad Flexores longos digitorum pedum.
17. 17. 18. 18 Ad Flexores longos pollicum pedum.
- 19 Ad caput Flexoris longi digitorum pedis, quod in planta accipit.
- 20 Ischiadici ramus, qui producit ramos 21. 22. 23. 24. 25.
- 21 decurrentem, ramisque pertinentem ad Adductorem pollicis, Interosseo, &c.
- 23 ad Abductorem minimi.
- 24 procedentem secundum latus externum digiti minimi.
- 25 procedentem ad radices digiti quarti & quinti; ubi se in duos dividit, alteroque incedit secundum latus digiti quinti, quo quartum spectat; altero secundum quarti, quo quintum spectat.

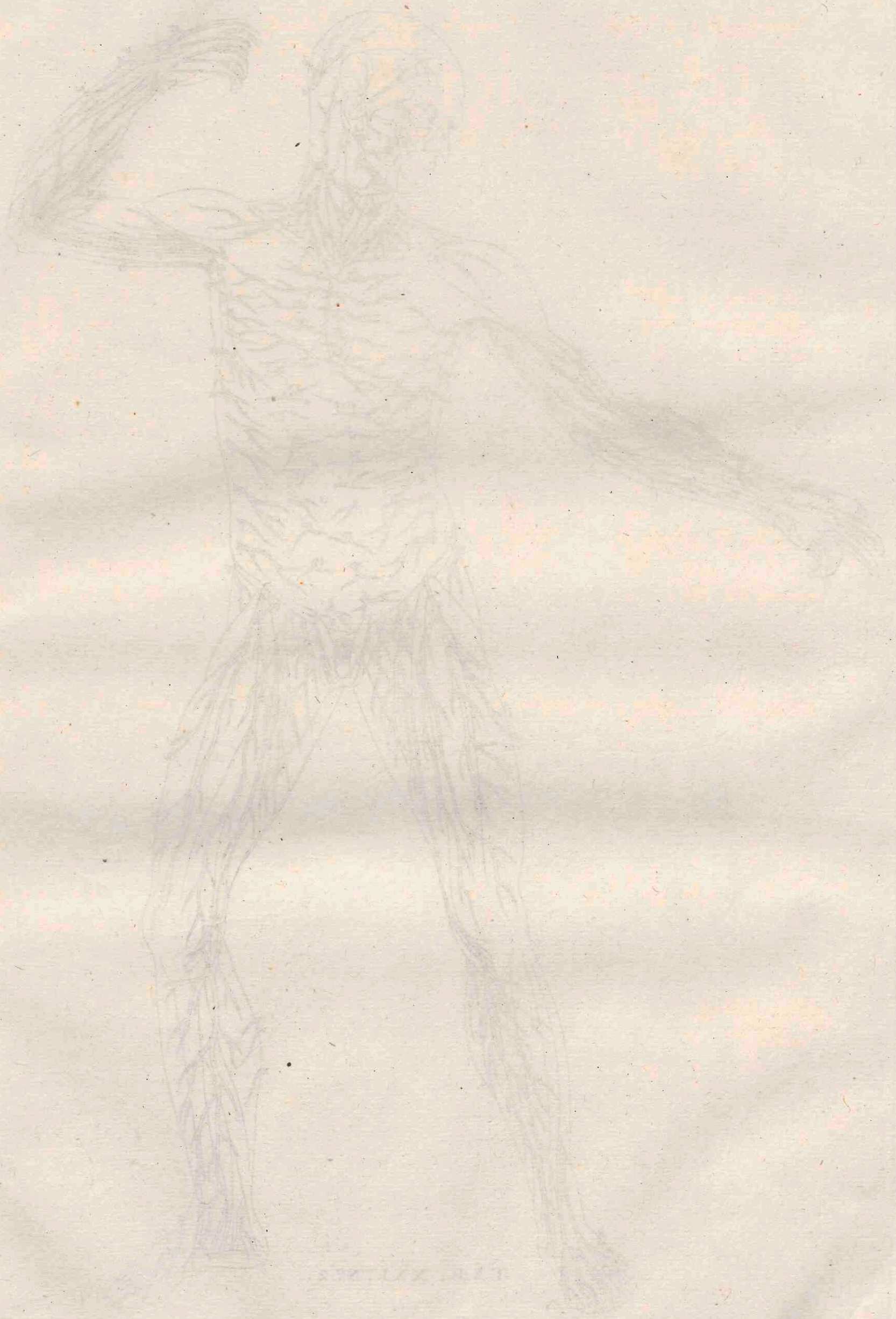
- 26 Ischiadici ramus, qui incedit secundum latus pollicis internum; & producit ramum 27 ad Abductorem pollicis.
- 28 Ramus, qui procedit ad radicem pollicis, & digiti secundi, ubi se dividit in duos: eorumque altero decurrit secundum latus pollicis, quo is digitum secundum spectat; altero secundum latus digiti secundi, quo is spectat pollicem.
- 29 Ad Lumbricalem primum.
- 30 Ramus, qui procedit ad radicem digiti secundi, & tertii, ubi dividit se in duos; quorum altero incedit secundum latus digiti secundi tertium spectans; altero secundum latus tertii spectans secundum.
- 31 Ad Lumbricalem secundum.
- 32 Ramus, qui procedit ad radicem digiti tertii, & quarti, ibique in duos divisus, altero pergit secundum latus digiti tertii, quo is quartum respicit; altero secundum latus quarti, quo tertium is respicit.
- 33 Ad Lumbricalem tertium.
34. 34 Rami quinti paris nervorum cervicalium, qui rami procedunt per lunulas scapularum, quae sunt juxta processus coracoideos: ac dein dant ramos 35. 35, qui procedunt sub Supraspinatis, eisque ramos dant. Postea 36. 36 se circum spinas scapularum flectunt, inceduntque sub Infraspinatis, ac ramos eis dant.
37. 37 Brachialium tertiorum rami, 31 Tab. xix. N°. 2. Unde rami, 38 ad Teretem majorem, 39 Deltoïdem. 40 An radix nervi ϕ Tab. xxiii. N°. 2?
- 41 Nervi 25 Tab. xix. N°. 2. pars inter Latissimum & Serratum magnum descendens.
- 42 Nervi 26 Tab. xix. N°. 2. pars inter Latissimum dorsi & Serratum magnum incedens.
43. 43 Nervorum brachialium trunci tertii; qui pone ossa humerorum procedunt. Sunt 29. 29. Tab. xix. N°. 2.
44. 44. 44: 44 Eorum rami ad Brachiales externos. 45. 45 ad Longos. 46. 46 ad Breves.
- 47 Videtur esse radix rami χ Tab. xxiii. N°. 2. in sinistro brachio.
48. 49. Videntur esse radices ramorum ι Tab. xxiii. N°. 2. in brachio sinistro. Tales certe hic ramos truncus ille dat.
- 50 Videtur esse radix rami χ Tab. xxiii. N°. 2. in brachio dextro.
- 51 Progrediens hic tertius truncus brachialium, fit 45 Tab. xix. N°. 2. Sic & in brachio sinistro.
52. 52 Nervorum brachialium tertiorum trunci 46. 46 Tab. xix. N°. 2, perforatis Supinatoribus brevibus penetrantes ad exteriora cubitorum: ubi, postquam vicinis musculis ramos dederunt, incedunt 53. 53 sub Extensoribus majoribus pollicum, & Indicatoribus: infra quos emergunt 54. 54.
- 55 Nervorum brachialium quartus; 30 Tab. xix. N°. 2. Dat Profundo ramos 56. 57. 58.

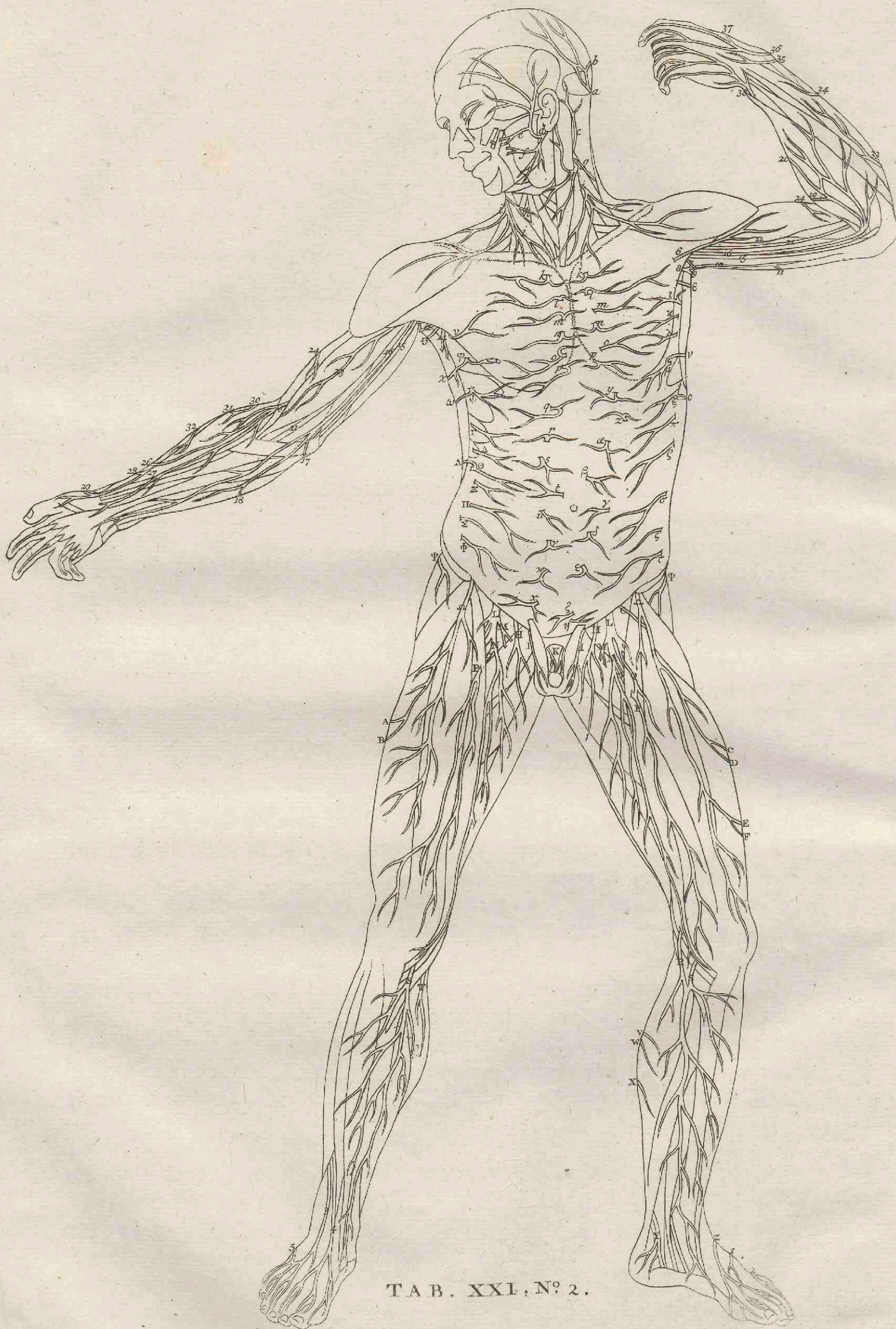

26. Uchiuici ramus, qui incedit secundum latus pollicis internum, & produ-
cit ramum 27. ad Abductorum pollicis.
28. Ramus, qui procedit ad radicem pollicis, & digitum secundum, ubi se dividit in
duos: continuus altero decurrit secundum latus pollicis, quo se dividit se-
cundum pedem, altero secundum latus digiti secundum, quo se spectat pollicem.
29. Ad Umbilicalem primam.
30. Ramus, qui procedit ad radicem digiti secundum, & tertium, ubi dividit se in
duos: quoniam altero incedit secundum latus digiti secundum, tertium spectans;
altero secundum latus tertii spectans secundum.
31. Ad Umbilicalem secundam.
32. Ramus, qui procedit ad radicem digiti tertii, & quartum, ibidem in duos di-
vinit, altero pergit secundum latus digiti tertii, quo se quartum respicit, al-
tero secundum latus quartum, quo tertium se respicit.
33. Ad Umbilicalem tertiam.
34. Ramus, qui perit nervorum cervicalium, qui tamen procedunt per lu-
culas scapularum, quae sunt iuxta procellas coracoides: ac dein dant ra-
mos 35. 36. qui procedunt sub supraspinatis, eisque ramos dant. Postea
36. 36. de circum spinas scapularum descendunt, inceduntque sub infaspinatis,
ac ramos eis dant.
37. 37. Brachialium tertiorum ramus, 31. Tab. xix. N. 2. Unde rami, 38. ad To-
rem majorem, 39. Deltoideum, 40. An rami nervi 41. Tab. xxii. N. 2.
41. Nervi 25. Tab. xix. N. 2. Pars inter I. scapularum & Scapularium magnum
descendens.
42. Nervi 26. Tab. xix. N. 2. Pars inter I. scapularum dorsi & Scapularium mi-
nimum incedens.
43. 43. Nervorum brachialium rami tertii, qui pone ossa humerorum pro-
cedunt. Dant 29. 29. Tab. xix. N. 2.
44. 44. 44. 44. Foram rami ad Brachiales externos. 45. 45. ad Longos. 46. 46.
ad Breves.
47. Videtur esse radix rami X. Tab. xxii. N. 2. in sinistro brachio.
48. 48. Videtur esse radices ramorum I. Tab. xxii. N. 2. in brachio sinistro.
- Talis erit hic ramos terminus ille datus.
50. Videtur esse radix rami X. Tab. xxii. N. 2. in brachio dextro.
51. Progrederis hic ramos terminus brachialium, 45. Tab. xix. N. 2. Sic
se in brachio sinistro.
52. 52. Nervorum brachialium tertiorum rami 46. 46. Tab. xix. N. 2. per-
tinet supinatoribus brevibus percutantibus ad extensoris cubitorum, ubi
postquam vicina nuda sunt ramos dederunt, incedunt 53. 53. Tab. I. x. c. i. o. i. l. i.
per majores pollicum, & indicatorem; infra quos emittunt 54. 54.
55. Nervorum brachialium quatuor, 30. Tab. xix. N. 2. Dant Proximo ramos

26. 27. 28.

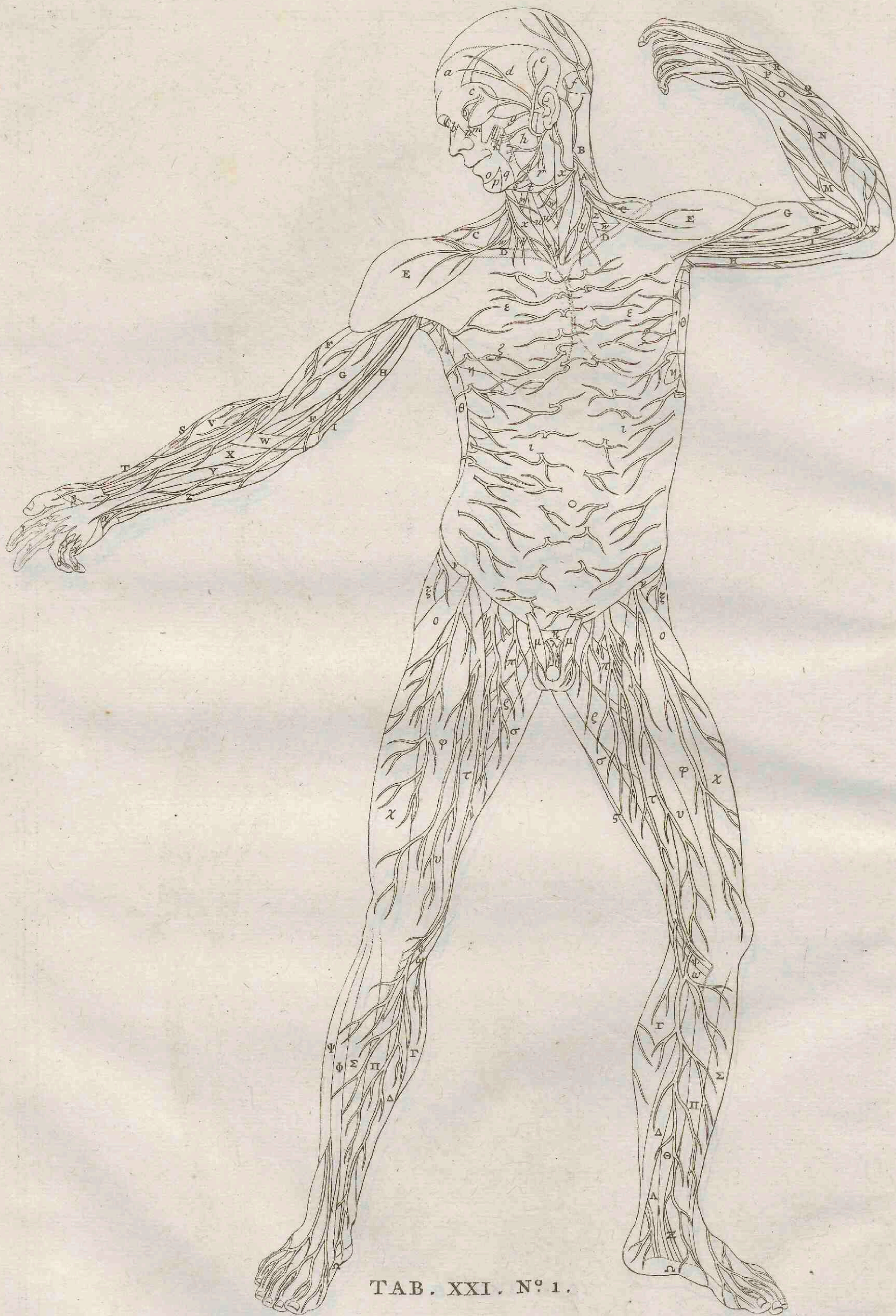

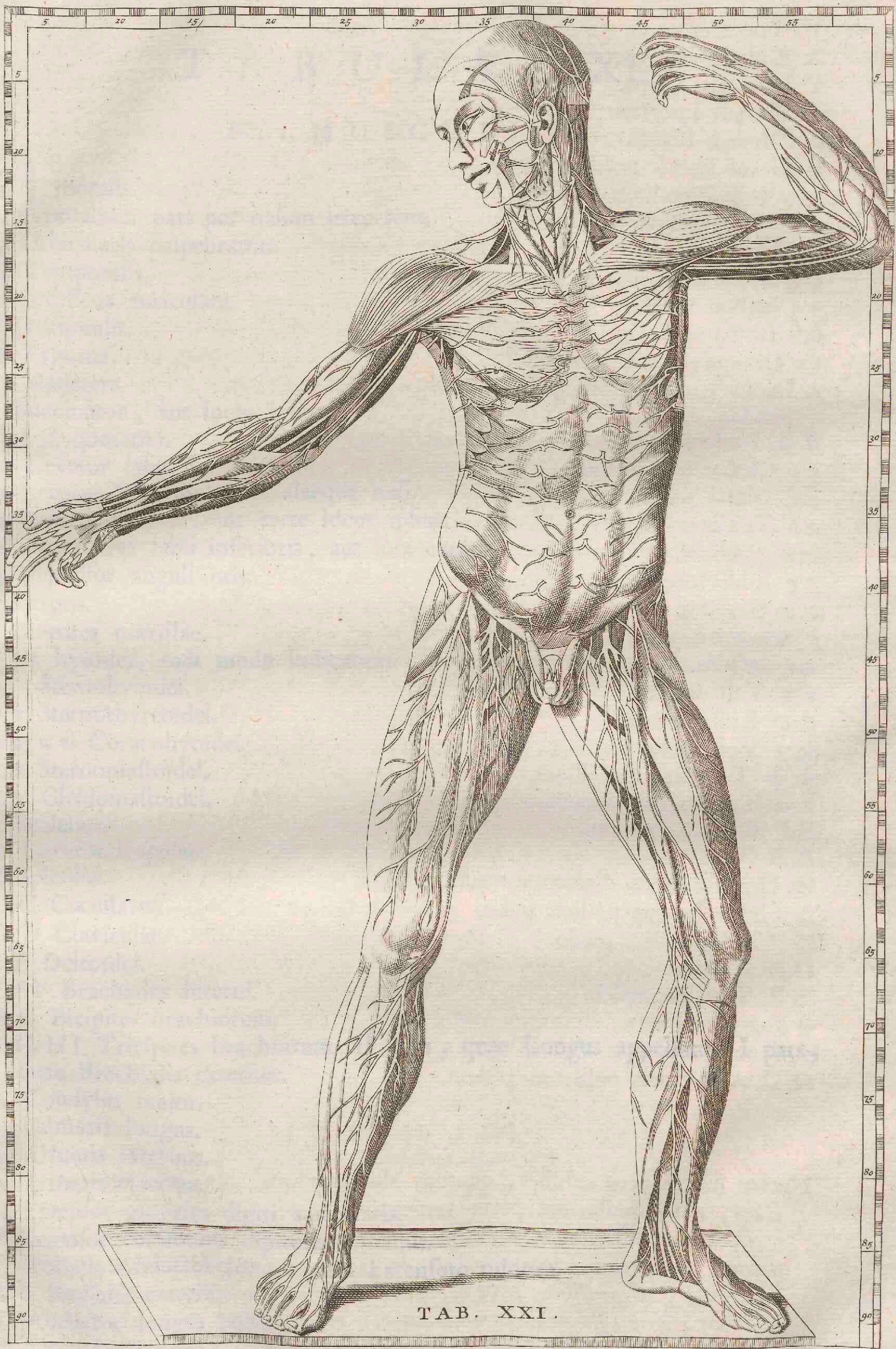
TAB. XXI, N° 2.

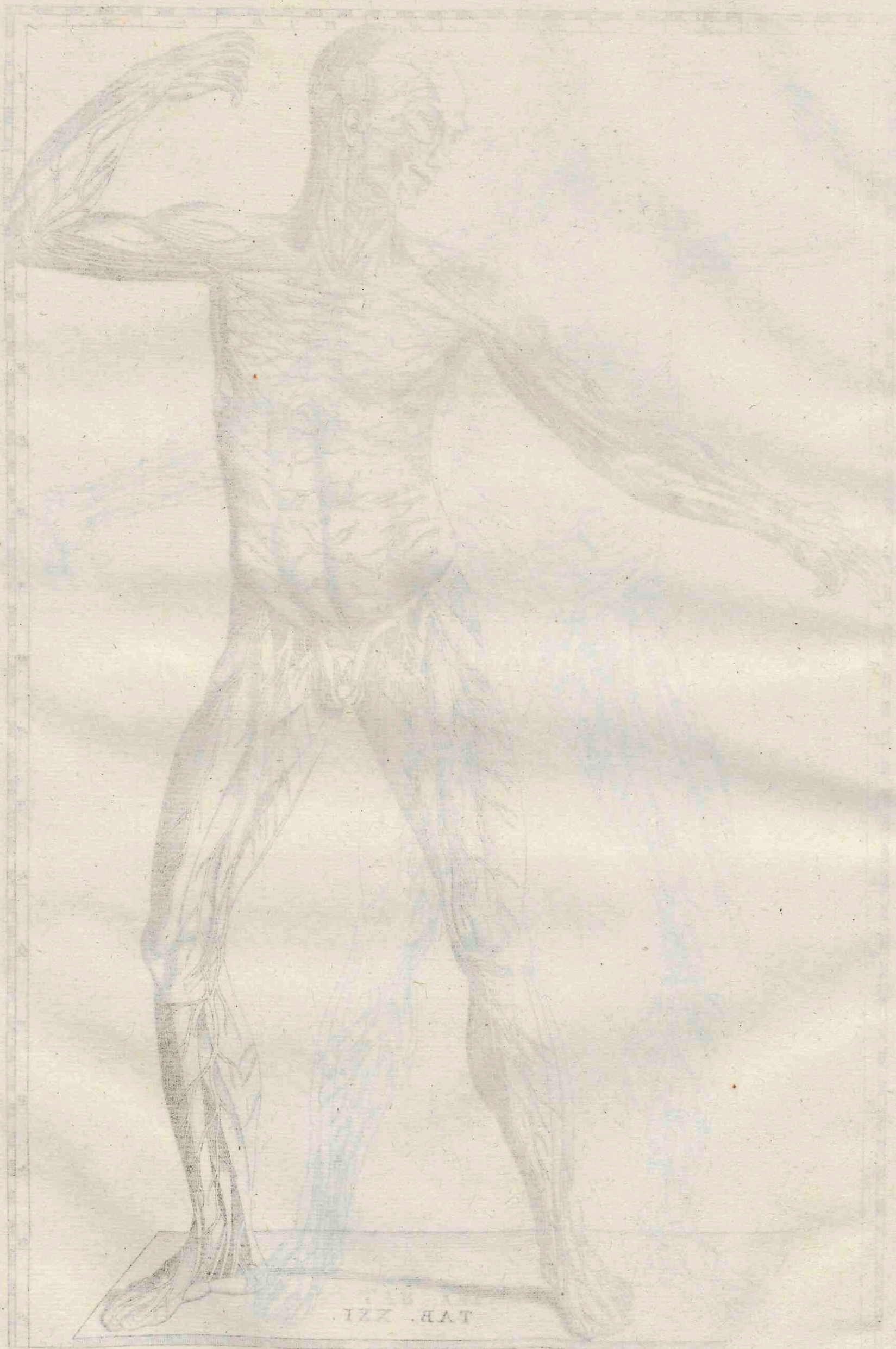

TAB. XXXI. RAT

TAB. XXI. N° 1.

T A B U L A XXI.

Nº. I. MUSCULI, &c.

- a Frontalis.
 b Frontalium pars per nasum excurrens.
 c Orbicularis palpebrarum.
 d Temporalis.
 e Attollens auriculam.
 f Occipitalis.
 g Zygoma.
 h Masseter.
 i Buccinator, aut locus ipsius.
 k. l Zygomatici.
 m Levator labii superioris.
 n Levator labii superioris alaeque nasi.
 o Orbicularis oris, aut certe locus ipsius.
 p Depressores labii inferioris, aut loci eorum.
 q Depressor anguli oris.
 r Parotis.
 s Biventer maxillae.
 t Os hyoïdes, rudi modo indicatum.
 u. Sternohyoïdei.
 v. v Sternothyreoïdei.
 w. w. w Coracohyoïdei.
 x. x Sternomastoïdei.
 y. y Cleidomastoïdei.
 z Scalenus.
 A Levator scapulae.
 B Splenius.
 C. C Cucullares.
 D. D Claviculae.
 E. E Deltoïdei.
 F. F F Brachiales interni.
 G. G Bicipites brachiorum.
 H. H. H Tricipites brachiorum. H pars, quae Longus appellatur. I pars,
 quae Brachialis externus.
 K Condylus major.
 L Palmaris longus.
 M Ulnaris internus.
 N Ulnaris externus.
 O Extensor proprius digiti auricularis.
 P Extensor communis digitorum manus.
 Q Pollicis Abductor longus cum Extensore minore.
 R. S Radiales externi.
 T Abductor longus pollicis.
 V Supinator longus.

- W Pronator teres.
 X Radialis internus.
 Y Palmaris longus.
 Z Ulnaris internus.
 α Palmaris brevis.
 β Flexor brevis pollicis manus.
 γ.γ.γ.γ Tendines Sublimis.
 δ.δ.δ.δ Tendines Profundi.
 ε.ε Pectorales.
 ζ.ζ Papillarum loci indicati.
 η.η Serrati magni.
 θ.θ Latissimi dorsi.
 ι.ι Obliqui externi abdominis.
 κ Locus synchondrosis pubis ossiumque pubis indicatus: à quo λ penis de-
 pendet.
 μ.μ Funiculi spermatici cum Cremasteribus.
 ν.ν Cristae ossium ilium.
 ξ.ξ Glutei medii.
 ο.ο Tensores vaginarum femorum.
 π.π Pectinei.
 ς.ς Adductores longi femorum.
 σ.σ Graciles.
 ς Semitendinosus.
 τ.τ Sartorii.
 υ.υ Vasti interni.
 φ.φ Recti crurum.
 χ.χ Vasti externi.
 ψ.ψ Tendines Gracilium.
 ω.ω Tendines Semitendinosorum.
 Γ.Γ Gemelli crurum.
 Δ.Δ Solei.
 Θ Flexor longus digitorum pedis.
 Λ Flexor longus pollicis pedis.
 Ξ Tibialis postici tendo.
 Π.Π Tibiae.
 Σ.Σ Tibiales antici.
 Φ Extensor longus digitorum pedis.
 Ψ Peroneus longus.
 Ω.Ω Abductores pollicum pedum.

Nº. 2. N E R V I.

Nervos subcutaneos exhibet, quorum alii inter musculos, alii per eos pene-
 trant, alii è posteriore parte veniunt.

*In (adipem) innumerabiles pene nervorum propagines distribuuntur, quae
 quidem ut videor in corporibus secandis observasse, in cutem non ita frequenter
 inseruntur, ut quispiam sorte arbitratur: sed ut plurimum in tenuissimas fibras
 dissectae, adipis substantia terminantur. De Multitud. Cap. xxxiii.*

a Nervorum cervicalium secundi: continuatio rami f Tab. xxiii, Nº. 2.

b Ramus, qui fit g Tab. xxiii. Nº. 2.

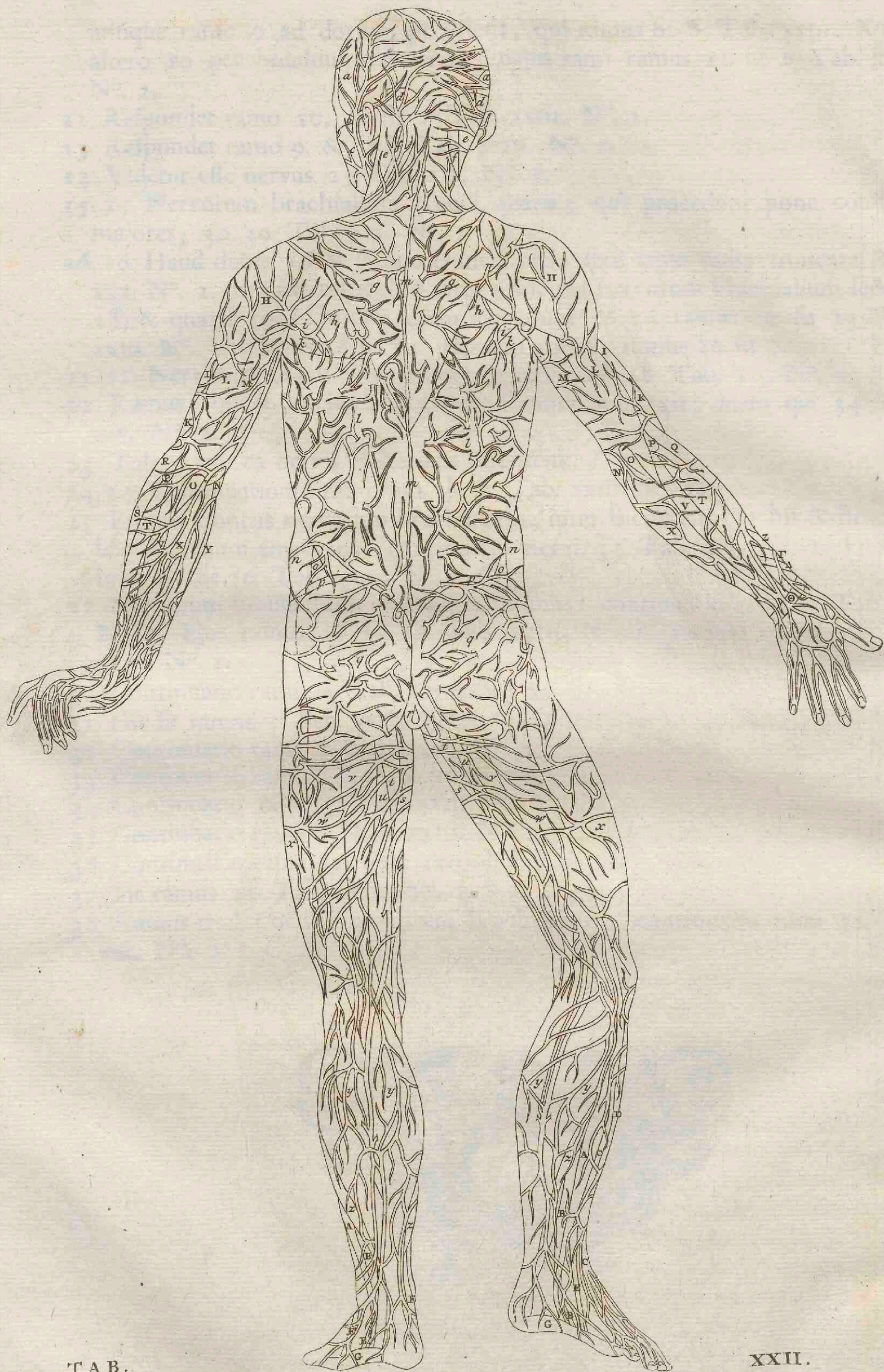
c Ner-

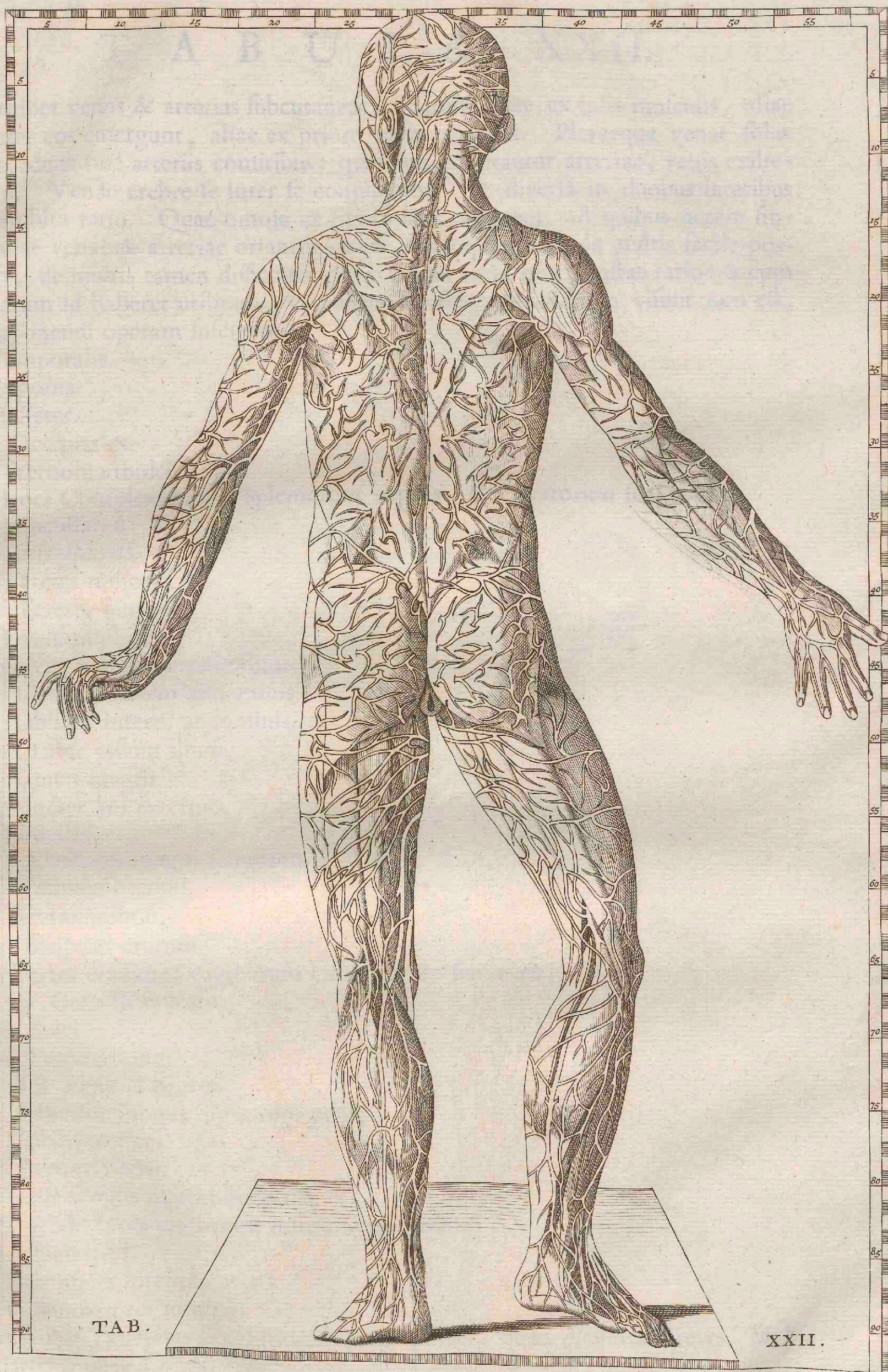
- c Nervorum cervicalium secundi.
d Nervorum auditoriorum portio dura. e ramus ejus ad Zygomaticos. f ad Buccinatorem.
g Nervus spinalis recurrens.
h. h Nervorum cervicalium tertiorum.
i. ii Nervorum cervicalium quatorum.
k. k Nervorum costalium primorum.
l. l Nervorum costalium secundorum.
m. m Nervorum costalium tertiorum.
n. n Nervorum costalium quatorum.
o. o Nervorum costalium quintorum.
p. p Nervorum costalium sextorum.
q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. α . β . γ . δ . ϵ . ζ . η . θ . ι . κ . λ . μ . ν . ξ . $\omicron$. π . ρ . σ . ς . τ . υ . ϕ . χ . ψ . ω . Γ . Δ .
 Θ . Λ . Ξ . Π . Σ . Φ Nervorum costalium, & lumbalium primorum. Ex his θ fit
T Tab. xxiii. N°. 2. ν fit V. $\omicron$ fit W. χ fit Y. ω fit Z. Λ fit Γ .
 Ψ . Ψ Continuationes ramorum Δ . Δ Tab. xxiii. N°. 2.
 Ω . Ω Continuatio nervi Ψ Tab. xix. N°. 2. A fit ϵ Tab. xxiii. N°. 2. B fit ζ .
C fit η . D fit θ . E fit ι . F fit κ .
G Est nervus Ω Tab. xix. N°. 2. & est in sculptura vitium, cum deberet hic
conjunctus exhiberi cum nervo Ω , ut cum nervo Ψ nervus Ω conjunctus
Tab. xix. N°. 2.
H. I In sinistro femore; continuationes ramorum, in quos abit nervus Φ
Tab. xix. N°. 2. Idem nervi in femore dextro.
K Nervi penis, per dorsum ejus decurrentes.
L. L Nervi crurales. Confer 6. 6 Tab. xix. N°. 2.
M. M Nervorum cruralium rami ad Pectineos.
N. N Nervorum cruralium rami subcutanei. Quorum rami O. O, perforatis
Sartoriis, fiunt subcutanei P. P.
Q Nervi cruralis ramus, qui conjungit se cum ramo subcutaneo P.
R Nervi cruralis ramus, continuatio rami 13 Tab. xix. N°. 2. Sartorium
perforat, posteaque conjungit se cum nervo S.
S. S Nervorum cruralium rami, continuationes ramorum 12 & 14 Tab. xix.
N°. 2. exeunt inter Sartorios Gracilesque, postea subcutanei.
T Ramus respondens ramo, quem dat nervus R. in sinistro crure.
V Continuatio rami β Tab. xxiii. N°. 2.
W Continuatio rami γ Tab. xxiii. N°. 2.
X Continuatio rami δ Tab. xxiii. N°. 2.
Y Nervi ischiadici extremum ad plantam procedens.
Z Continuatio rami π Tab. xxiii. N°. 2.
1 Continuatio rami σ Tab. xxiii. N°. 2.
2 Continuatio rami ς Tab. xxiii. N°. 2.
3. 4 Continuationes ramorum 20 & 21 Tab. xix. N°. 2.
5 Continuatio rami $\omicron$ Tab. xxiii. N°. 2. Conjungit se cum nervo 3, ut ξ cum ϵ
Tab. xxiii. N°. 2.
6 Respondet nervo 23 brachii dextri. An varietas ejus?
7. 7 Haud dubie 7 & 16 uno trunco orti, sunt cujus radix truncata Tab. xix.
N°. 2. in dextro brachio inter principia nervorum brachialium secundi 28,
& quarti 30. Nervi autem 7. 7 fiunt ς . ς Tab. xxiii. N°. 2.
8 Nervorum costalium secundi ramus inter costam secundam & tertiam exeuns,
Y 2 unoque

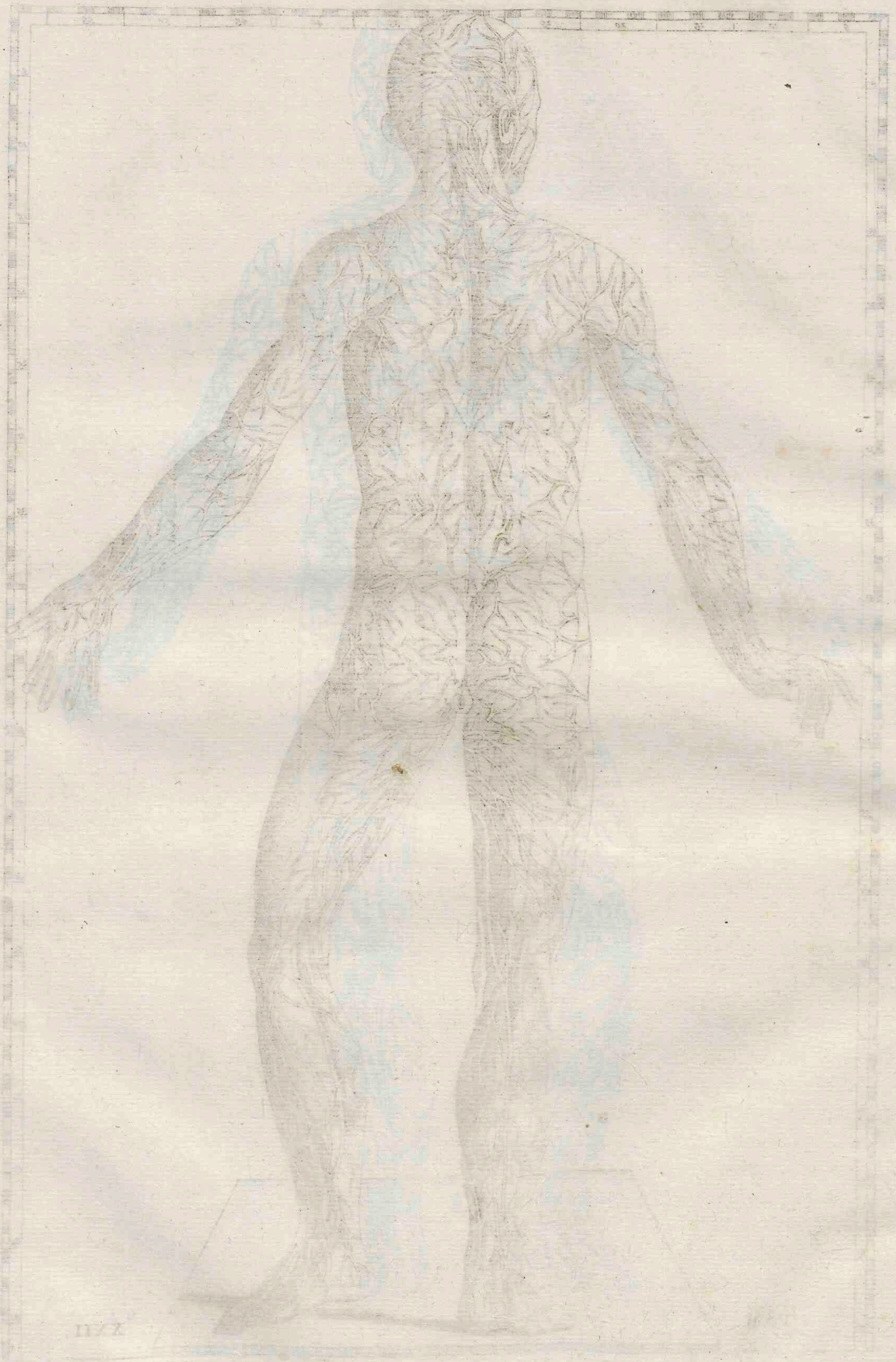
- unoque ramo 9 ad dorsum pertinens, qui ramus fit S Tab. xxiii. N°. 2: altero 10 per brachium decurrens; cujus rami ramus 11 fit v Tab. xxiii. N°. 2.
- 12 Respondet ramo 10. & fit 7 Tab. xxiii. N°. 2.
- 13 Respondet ramo 9. & fit X Tab. xxiii. N°. 2.
- 14 Videtur esse nervus 25 Tab. xix. N°. 2.
15. 15 Nervorum brachialium trunci quarti; qui procedunt pone condylos majores; 30. 30 Tab. xix. N°. 2.
16. 16 Haud dubie 16 & 7 uno trunco orti, sunt cujus radix truncata Tab. xix. N°. 2. in dextro brachio inter principia nervorum brachialium secundi 28, & quarti 30. Horum autem nervorum 16. 16 ramus 17 fit 13 Tab. xxiii. N°. 2. ramus 18 fit 14. ramus 19 fit 8. ramus 20 fit 9.
21. 21 Nervorum brachialium trunci secundi; 28. 28 Tab. xix. N°. 2.
- 22 Ramus, quem brachialium primus secundo adjungit: idem qui 34 Tab. xix. N°. 2.
- 23 Talem vidi ex nervis axillaribus orientem.
24. 24 Continuationes ramorum ψ . ψ Tab. xxiii. N°. 2.
- 25 Primus truncus nervorum brachialium, inter Bicipitem brachii & Brachialem internum emergens: continuatio nervi 33 Tab. xix. N°. 2. Ejus ramus 26 fit 16 Tab. xxiii. N°. 2.
- 27 Nervorum brachialium trunci tertii ramus: continuatio rami 47 Tab. xix. N°. 2. Ejus ramus 28 fit 17 Tab. xxiii. N°. 2. ramus 29 fit 18 Tab. xxiii. N°. 2.
- 30 Continuatio rami ω Tab. xxiii. N°. 2.
- 31 Hic fit ramus 5 Tab. xxiii. N°. 2.
- 32 Continuatio rami 4 Tab. xxiii. N°. 2.
- 33 Continuatio rami 2 Tab. xxiii. N°. 2.
- 34 Continuatio rami 3 Tab. xxiii. N°. 2.
- 35 Continuatio rami 7 Tab. xxiii. N°. 2.
- 36 Continuatio rami 11 Tab. xxiii. N°. 2.
- 37 Fit ramus 12 Tab. xxiii. N°. 2.
- 38 Ramus trunci quarti nervorum brachialium: continuatio rami 51 Tab. xix. N°. 2.

T A B U L A XXII.

Exhibet venas & arterias subcutaneas, quarum aliae ex ipsis musculis, aliae inter eos emergunt, aliae ex priore parte veniunt. Pleraeque venae solae incedunt sine arteriis comitibus: quasdam comitantur arteriae, venis exiliores. Venae crebre se inter se conjungunt. Et diversa in duobus lateribus exhibita ratio. Quae omnia ex figura satis apparent. A quibus autem singulae venae & arteriae oriantur ramis, quanquam dici de multis facile posset, de multis tamen difficulter posset, quia certa non constat ratio: & cum parum id haberet utilitatis, expositum si esset; necessarium visum non est, exponendi operam suscipere.

a Temporalis.

b Zygoma.

c Masseter.

d. d Occipitales.

e. e Sternomastoidei.

f. f Loci Complexorum, Spleniorum capitis, & Levatorum scapularum.

g. g Cucullares.

h. h Infra-spinati.

i. i Teretes minores.

k. k Teretes majores.

l. l Latissimi dorsi.

m. m. & c. Spinae vertebrarum.

n. n Obliqui externi abdominis.

o. o Obliqui interni abdominis.

p. p Cristae ossium ilium.

q. q Glutei magni.

r Sphincter ani externus.

s. s Graciles.

t. t Adductores magni femorum.

u. u Semimembranosi.

v. v Semitendinosi.

w. w Bicipites crurum.

x. x Partes crassiores vaginarum tendinearum femorum.

yy. yy Gemelli crurum.

z. z z Solei.

A. A Peronei longi.

BB. BB Peronei breves.

CC Extensor longus digitorum pedis.

D Tibialis anticus.

E. E Peronei tertii.

F Flexor longus digitorum pedis.

G. G Abductores digitorum minimorum pedum.

H. H Deltoidei.

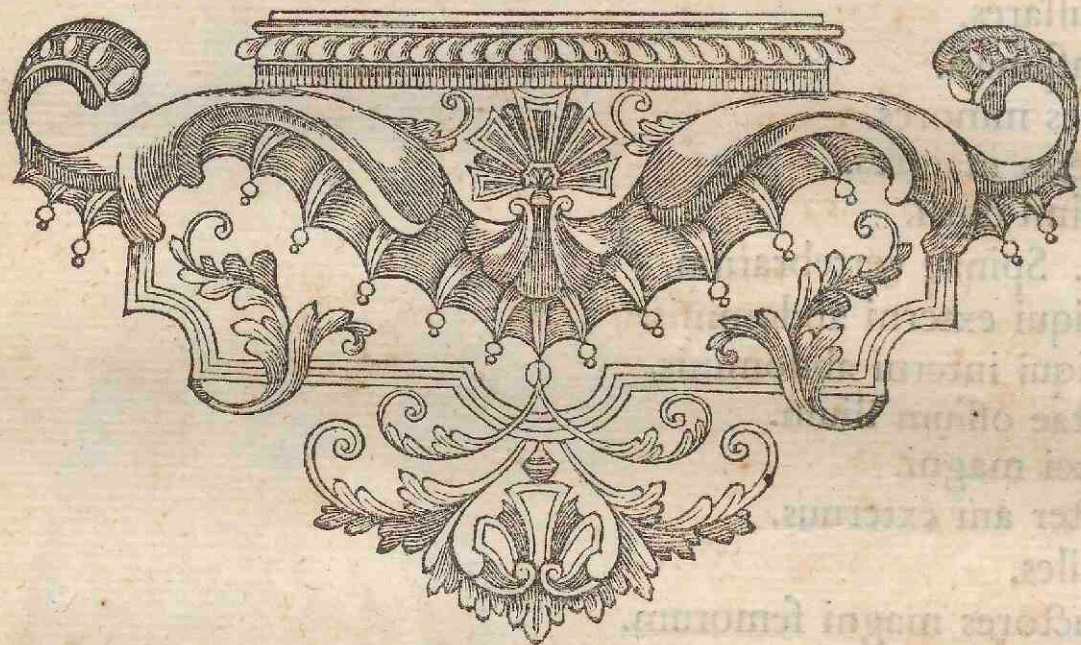
I. I Brachiales interni.

K. K Supinatores longi.

LM. LM Tricipites brachiorum. L. L partes, quae dicuntur Breves. M. M partes, quae Longi.

N. N Palmares longi.

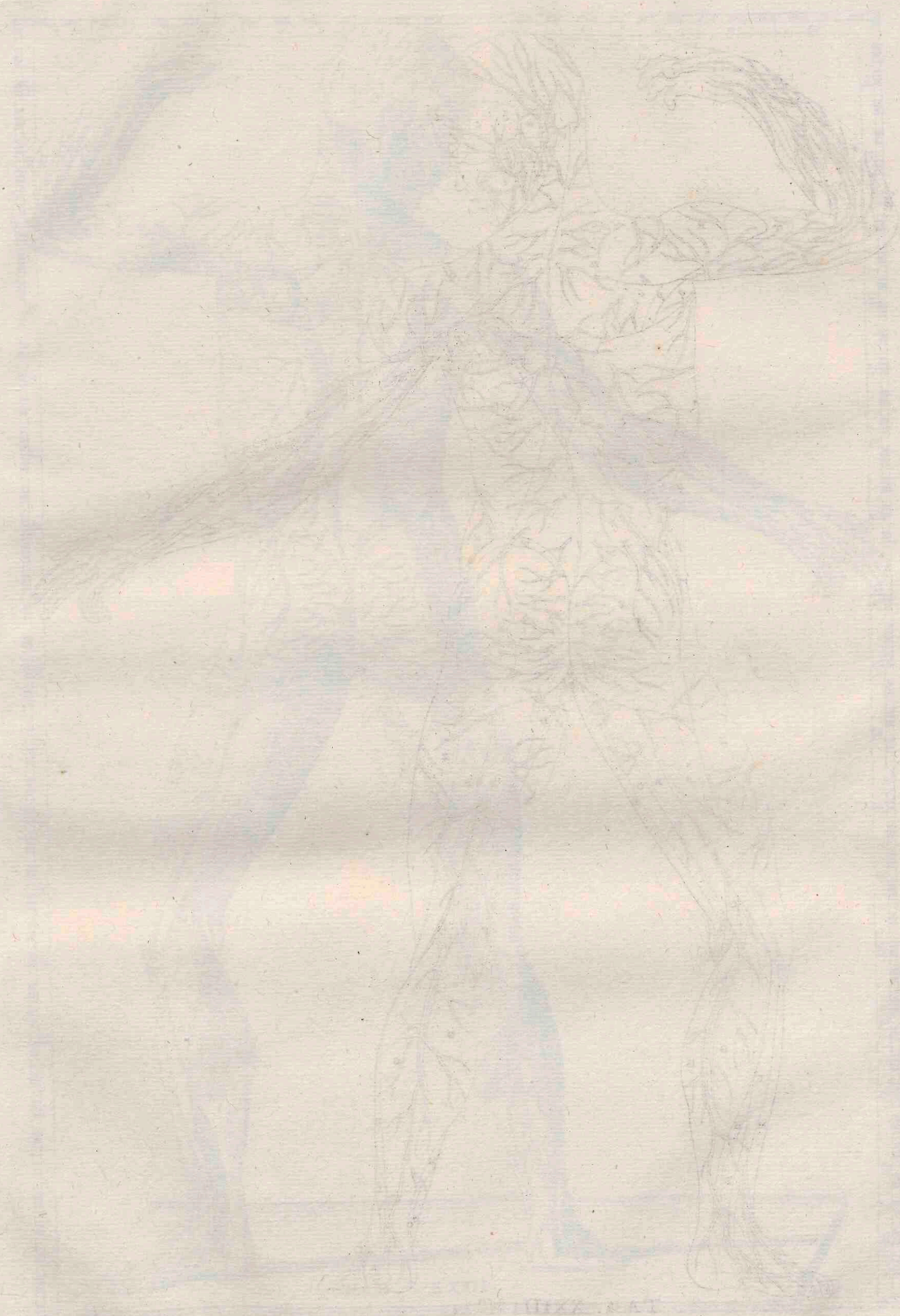
- O. O Olecrana.
 P. P Condyli minores humerorum.
 Q Radialis externus.
 R Radialis externus longior.
 S Radialis externus brevior.
 T. T Extensores communes digitorum manuum.
 V. V Ulnares externi.
 W Extensor proprius auricularis, aut certe locus ipsius.
 X. X Ulnares interni.
 Y Radialis internus.
 ZΓ Abductor longus pollicis manus. Z pars superior, Γ inferior.
 Δ Extensor minor pollicis manus.
 Θ Ligamentum armillare exterius.

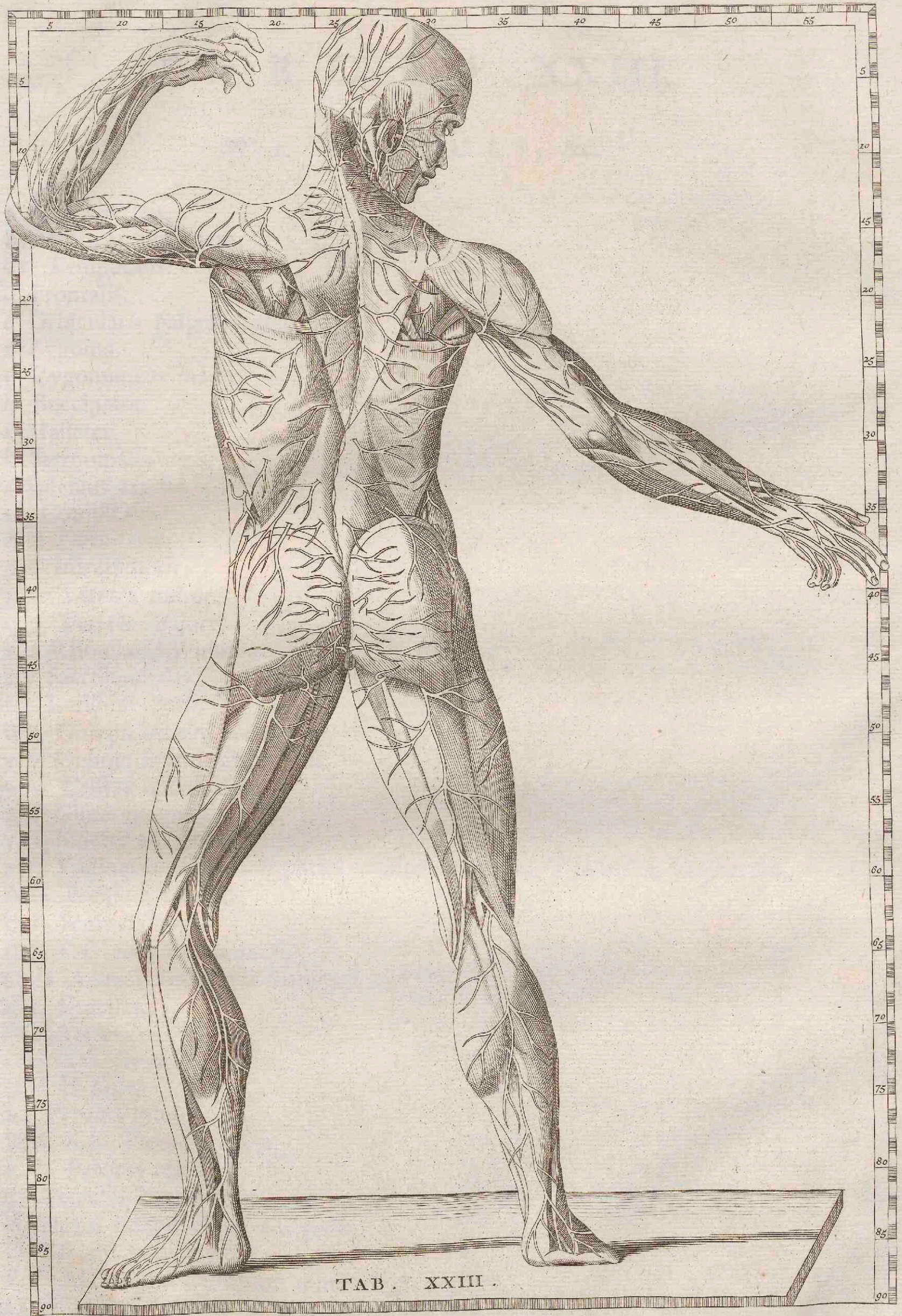

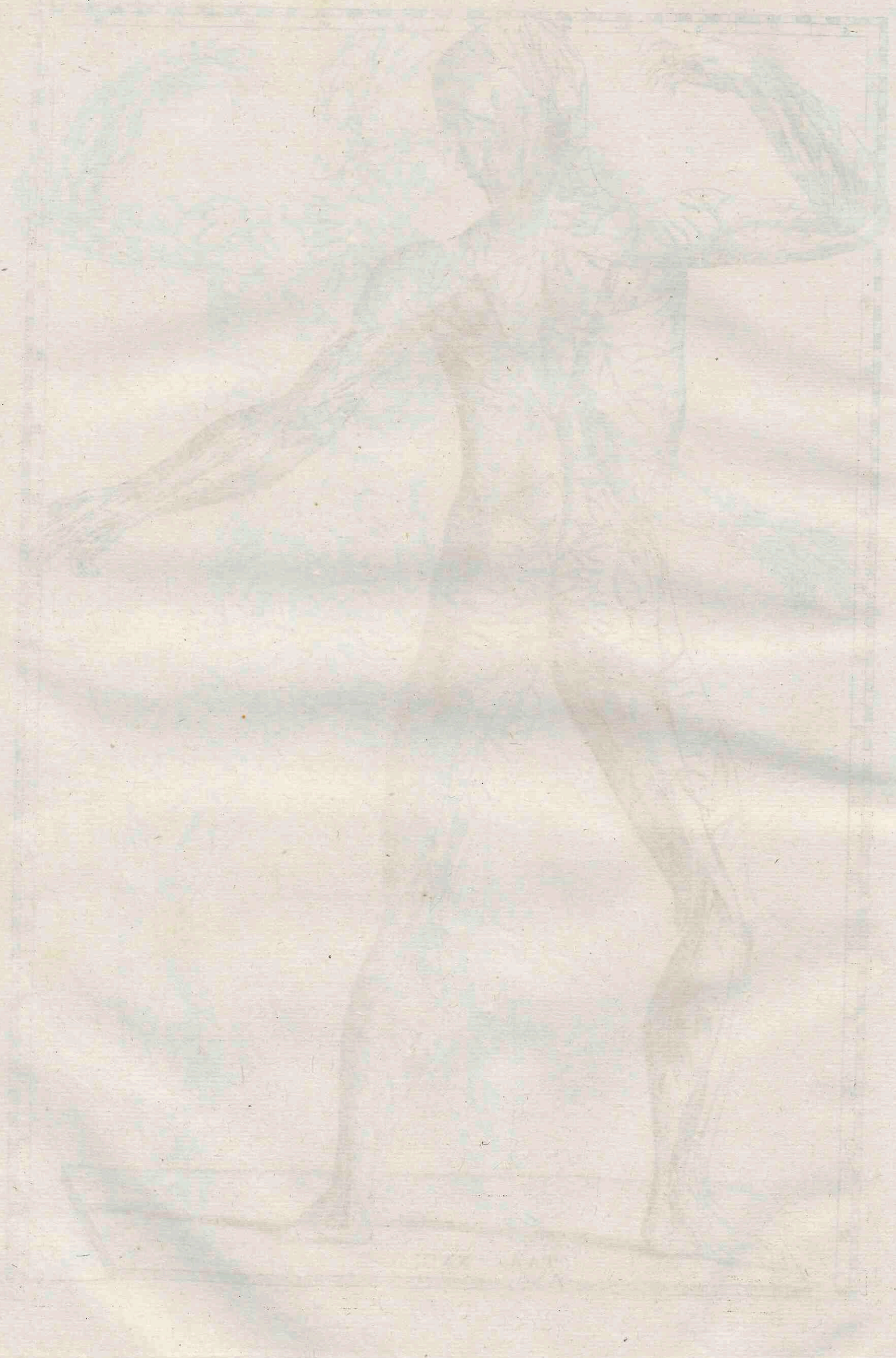
TAB. XXIII. N° 2.

TAB. XXIII. N° 1.

T A B U L A XXIII.

Nº. I. M U S C U L I, &c.

- a **O**ccipitalis.
 b Attollens auriculam.
 c c Temporalis.
 d Frontalis.
 e Orbicularis palpebrarum.
 f Zygoma.
 g Zygomaticus major.
 h Buccinator.
 i Masseter.
 k Sternomastoideus.
 l Splenius capitis.
 m Complexus.
 n. n Cucullares.
 o. o Infraspinati.
 p. p Teretes minores.
 q. q Teretes majores.
 r. r Rhomboidei majores.
 s. s Sacrolumbales.
 t. t Latissimi dorsi.
 u. u Obliqui externi abdominis.
 v. v Obliqui interni abdominis.
 w. w Cristae ossium ilium.
 x. x Glutei magni.
 y Sphincter ani externus.
 z. z Vaginarum femorum partes crassiores una cum Tensoribus vaginarum.
 A. A Bicipites crurum.
 B. B Semitendinosi.
 C. C Semimembranosi.
 D. D Adductores magni femorum.
 E. E Graciles.
 F Sartorius.
 G. G. G. G Gemelli crurum.
 H. H. H Solei.
 I. I Peronei longi.
 K. K. K. K Peronei breves.
 L. L Peronei tertii.
 M Extensor longus digitorum pedis.
 N Flexor longus digitorum pedis.
 O Tibialis posticus.
 P. P Abductores digitorum minimorum pedum.
 Q. Q Spinae scapularum cum processibus superioribus.
 R. R Deltoidei.
 S. S Tricipitum brachiorum partes, ex Longis & Brevibus constantes.

- T. T Brachiales interni.
 V Biceps brachii.
 W. W Condyli minores humerorum.
 X Olecranon.
 Y. Y Supinatores longi.
 Z. Z Radiales externi.
 a. a Extensores communes digitorum manuum.
 β. β Ulnares externi.
 γ. γ Ulnares interni.
 δ. δ Palmares longi.
 ε Radialis internus.
 ζη. ζη Abductores longi pollicum manuum. ζ pars superior. η pars inferior.
 θ. θ Extensores minores pollicum manuum.
 ι Extensor major pollicis manus.

Nº. 2. NERVI.

Nervos subcutaneos exhibet, quorum alii inter musculos, alii per eos penetrant, alii è parte priori veniunt.

In (adipem) innumerabiles pene nervorum propagines distribuuntur, quae quidem, ut videor in corporibus secandis observasse, in cutem non ita frequenter inseruntur, ut quispiam forte arbitratur: sed ut plurimum in tenuissimas fibras dissectae adipis substantia terminantur. De Multitud. Cap. xxxiii.

- a Portio dura nervorum auditoriorum. Vide d. & c. Tab. xxi. Nº. 2.
 b Nervorum cervicalium tertii; h Tab. xxi. Nº. 2.
 c Nervus spinalis recurrens; g Tab. xxi. Nº. 2.
 d Nervorum cervicalium secundi; e Tab. xxi. Nº. 2. Hic autem conjungit se cum ramo nervi e.
 e. e Nervorum cervicalium secundorum. Sinister est continuatio nervi g Tab. xx. Nº. 2.
 f Hic ramus fit a Tab. xxi. Nº. 2.
 g Continuatio rami b Tab. xxi. Nº. 2.
 h. h Nervorum cervicalium quattorum, qui i Tab. xxi. Nº. 2., rami. Sinistri per Cucullarem penetrant; quibus dextri respondent.
 i. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. A. B. C. D. E. F. G. H. I. K. L. M. N. O. P.
 Q Nervorum cervicalium, dorsaliū & lumbaliū rami in posteriora per musculos ad loca sub cute penetrantes.
 R. R Nervi per Infraspinatos penetrantes, an à nervis 36. 36 Tab. xx. Nº. 2.
 S Continuatio nervi 9 Tab. xxi. Nº. 2.
 T Continuatio nervi θ Tab. xxi. Nº. 2.
 V Continuatio nervi ν Tab. xxi. Nº. 2.
 W Continuatio nervi ο Tab. xxi. Nº. 2.
 X Continuatio nervi ιξ Tab. xxi. Nº. 2.
 Y Continuatio nervi χ Tab. xxi. Nº. 2.
 Z Continuatio nervi ω Tab. xxi. Nº. 2.
 Γ Continuatio nervi Λ Tab. xxi. Nº. 2.
 Δ. Δ Rami, qui fiunt Ψ. Ψ Tab. xxi. Nº. 2.
 Θ. Λ. Ζ. Π. Σ. Φ. Ψ: Θ. Λ. Ζ. Π. Σ. Φ. Ψ Videntur esse continuationes nervorum
 ν. ξ. ο. π. ς. σ. τ Tab. xx. Nº. 2.
 Ω. Ω Continuationes nervorum ω. ω Tab. xx. Nº. 2.

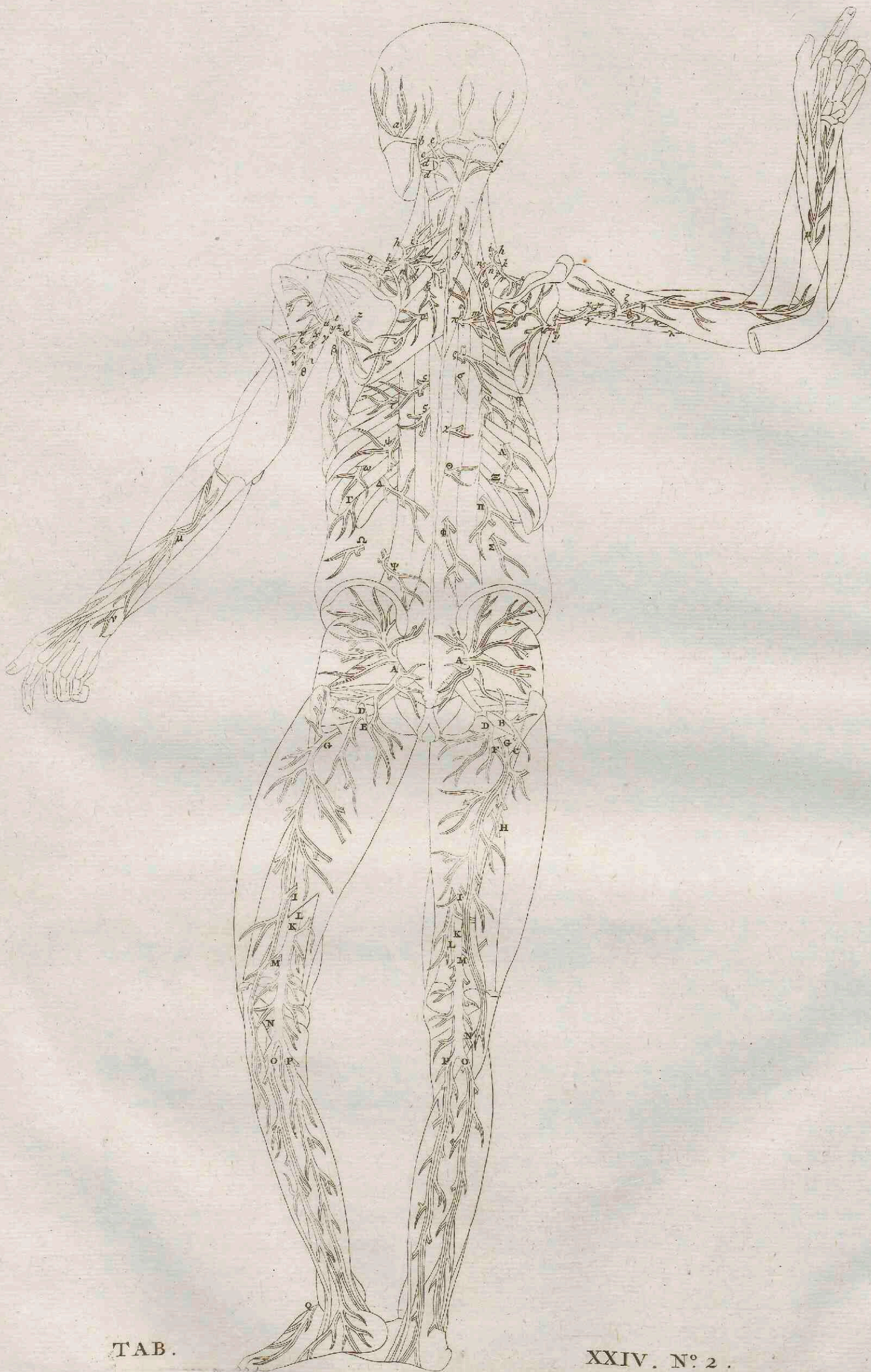
a. a Con*

- $\alpha. \alpha$ Continuationes nervorum 1. 1 Tab. xx. N°. 2. Apparet quomodo differant inter se dexter & sinister. Sinistri ramus β fit V Tab. xxi. N°. 2. Ramus γ fit W Tab. xxi. N°. 2. Ramus δ fit X Tab. xxi. N°. 2.
- ϵ Continuatio nervi A Tab. xxi. N°. 2.
- ζ Continuatio nervi B Tab. xxi. N°. 2.
- η Continuatio nervi C Tab. xxi. N°. 2.
- θ Continuatio nervi D Tab. xxi. N°. 2.
- ι Continuatio nervi E Tab. xxi. N°. 2.
- κ Continuatio nervi F Tab. xxi. N°. 2.
- $\lambda. \lambda$ Nervi ischiadici.
- $\mu. \mu$ Rami nervorum ischiadicorum, qui ad priora crurum procedunt. Sunt 9. 9 Tab. xx. N°. 2. & fiunt 15. 15 Tab. xix. N°. 2.
- ν Hic nervus supplet defectum nervi α , hoc in pede per crus non decurrentis, ut in pede sinistro.
- $\xi. \xi$ Nervorum ischiadicorum rami; continuationes 13. 13 Tab. xx. N°. 2. circa illum certe locum ab ischiadicis oriuntur. Sinister conjungit se cum nervo ϵ ut ζ cum 3 Tab. xxi. N°. 1. Dextri ramus σ fit 5 Tab. xxi. N°. 2.
- $\pi. \epsilon$ Sunt 4 & 3 Tab. xxi. N°. 2. Ac π fit 2 Tab. xxi. N°. 2. Ramus σ fit 1 Tab. xxi. N°. 2. Ramus ς fit 2 Tab. xxi. N°. 2.
- $\varsigma. \varsigma$ Continuationes nervorum 7. 7 Tab. xxi. N°. 2.
- τ Continuatio nervi 12 Tab. xxi. N°. 2.
- υ Continuatio nervi 11 Tab. xxi. N°. 2.
- $\phi. \phi$ Hi oriuntur à nervorum brachialium tertiorum ramis 37. 37 Tab. xx. N°. 2.
- $\chi. \chi$ Rami truncorum tertiorum nervorum brachialium. Haud dubie 47 & 50 Tab. xx. N°. 2. Eorum rami $\psi. \psi$ fiunt 24. 24 Tab. xxi. N°. 2. Ramus ω fit 30 Tab. xxi. N°. 2.
1. 1 Rami nervorum brachialium tertiorum. Unus in dextro brachio, duo in sinistro; quae varietas est. Sinistri haud dubie sunt 48. 49 Tab. xx. N°. 2. Eorum ramus 2 fit 33 Tab. xxi. N°. 2. Ramus 3 fit 34 Tab. xxi. N°. 2. Ramus 4 fit 32 Tab. xxi. N°. 2.
- 5 Continuatio rami 31 Tab. xxi. N°. 2.
- 6 Primi trunci nervorum brachialium ramus. Est 25 Tab. xxi. N°. 2. Continuatio nervi 33 Tab. xix. N°. 2. Ejus ramus 7 fit 35 Tab. xxi. N°. 2.
- 8 Continuatio nervi 19 Tab. xxi. N°. 2.
- 9 Continuatio nervi 20 Tab. xxi. N°. 2.
- 10 Ramus trunci tertii nervorum brachialium. Est 27 Tab. xxi. N°. 2. Continuatio nervi 47 Tab. xix. N°. 2. Ejus ramus 11 fit 36 Tab. xxi. N°. 2.
- 12 Continuatio nervi 37 Tab. xxi. N°. 2.
- 13 Continuatio nervi 17 Tab. xxi. N°. 2.
- 14 Continuatio nervi 18 Tab. xxi. N°. 2.
- 15 Ramus trunci quarti brachialium. Est 38 Tab. xxi. N°. 2. Continuatio rami 51 Tab. xix. N°. 2. Hic conjungit se cum ramo nervi 17.
- 16 Continuatio nervi 26 Tab. xxi. N°. 2.
- 17 Continuatio nervi 28 Tab. xxi. N°. 2.
- 18 Continuatio nervi 29 Tab. xxi. N°. 2.

XXXV

XXXV

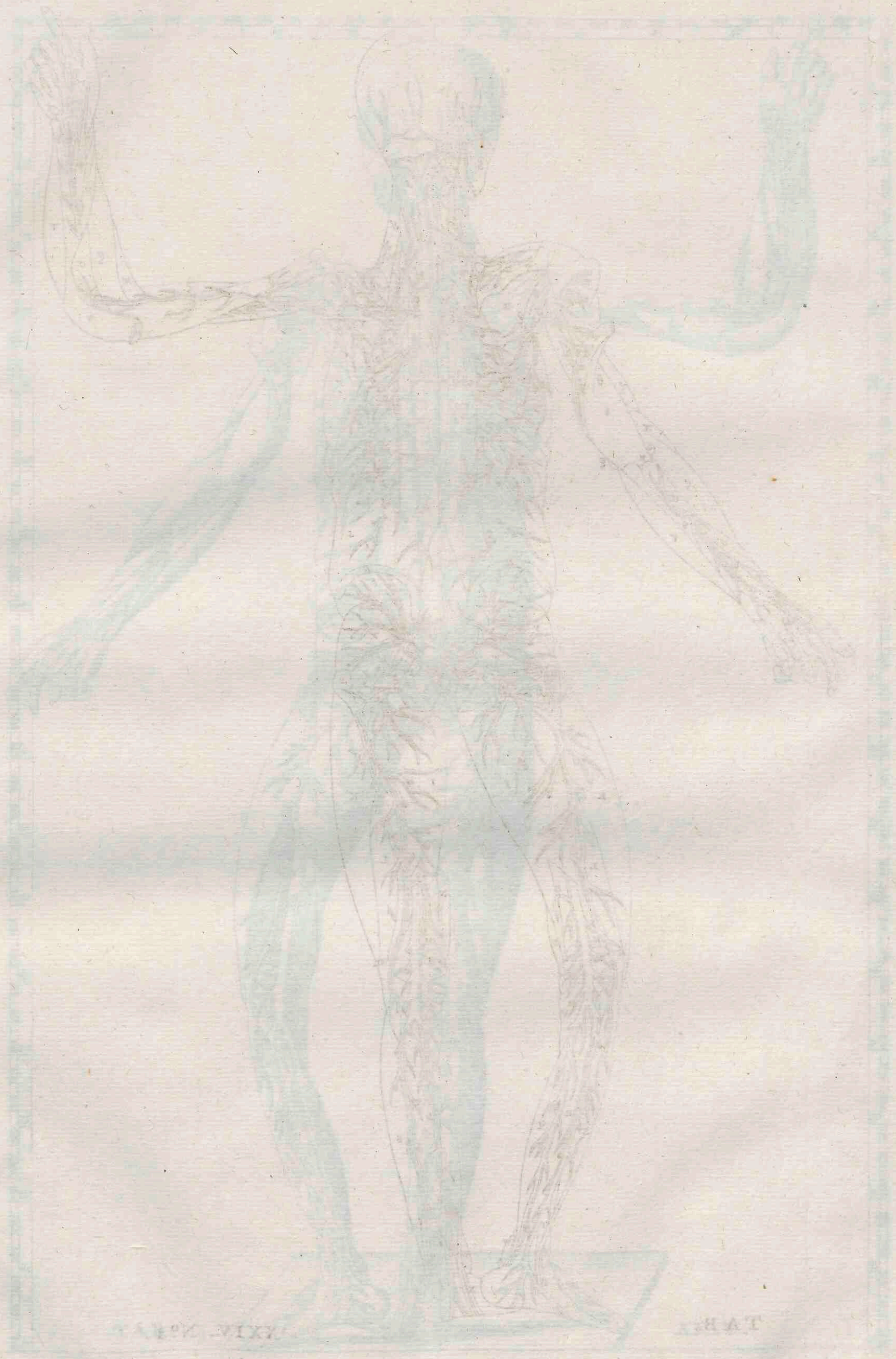
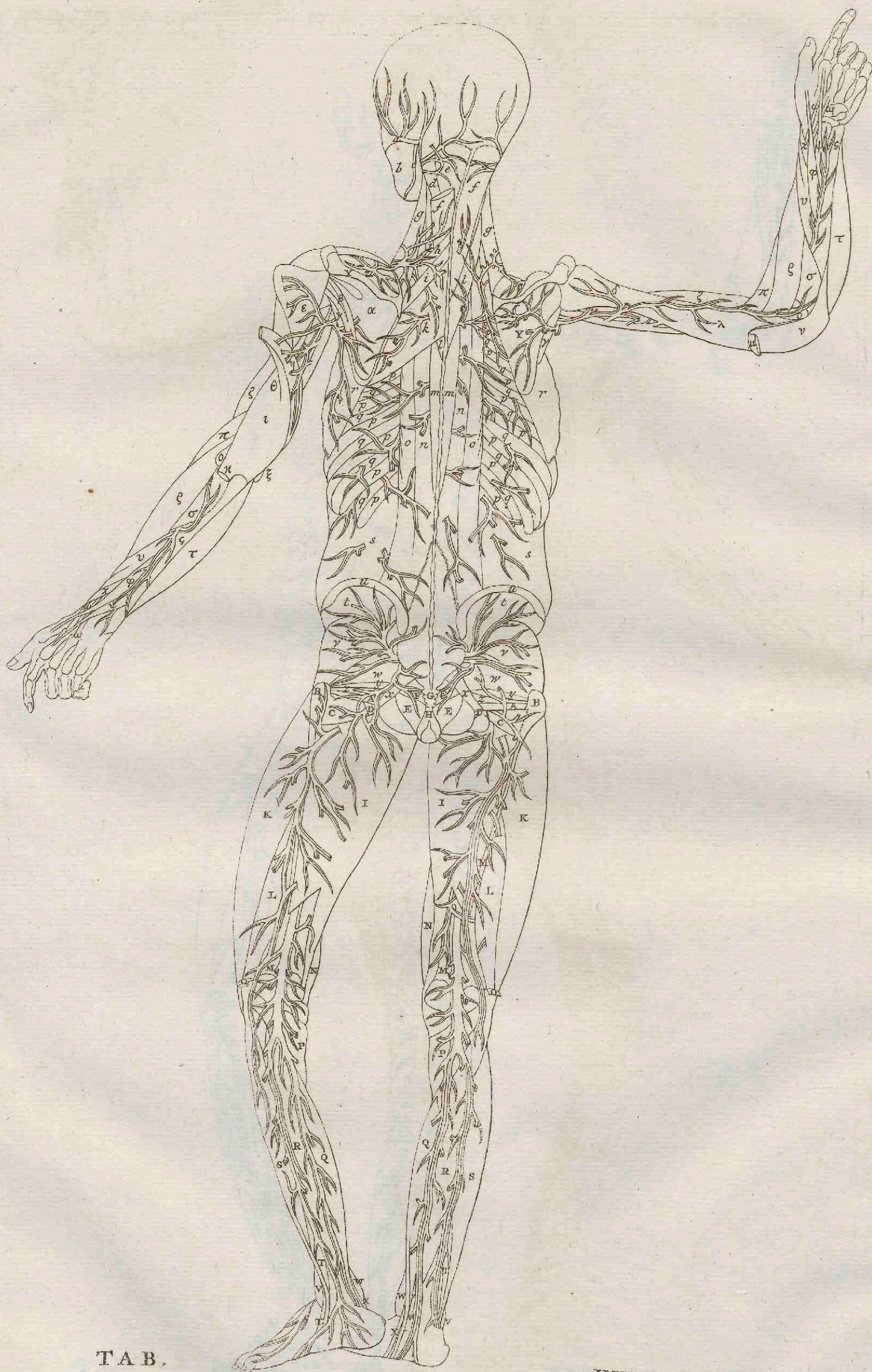

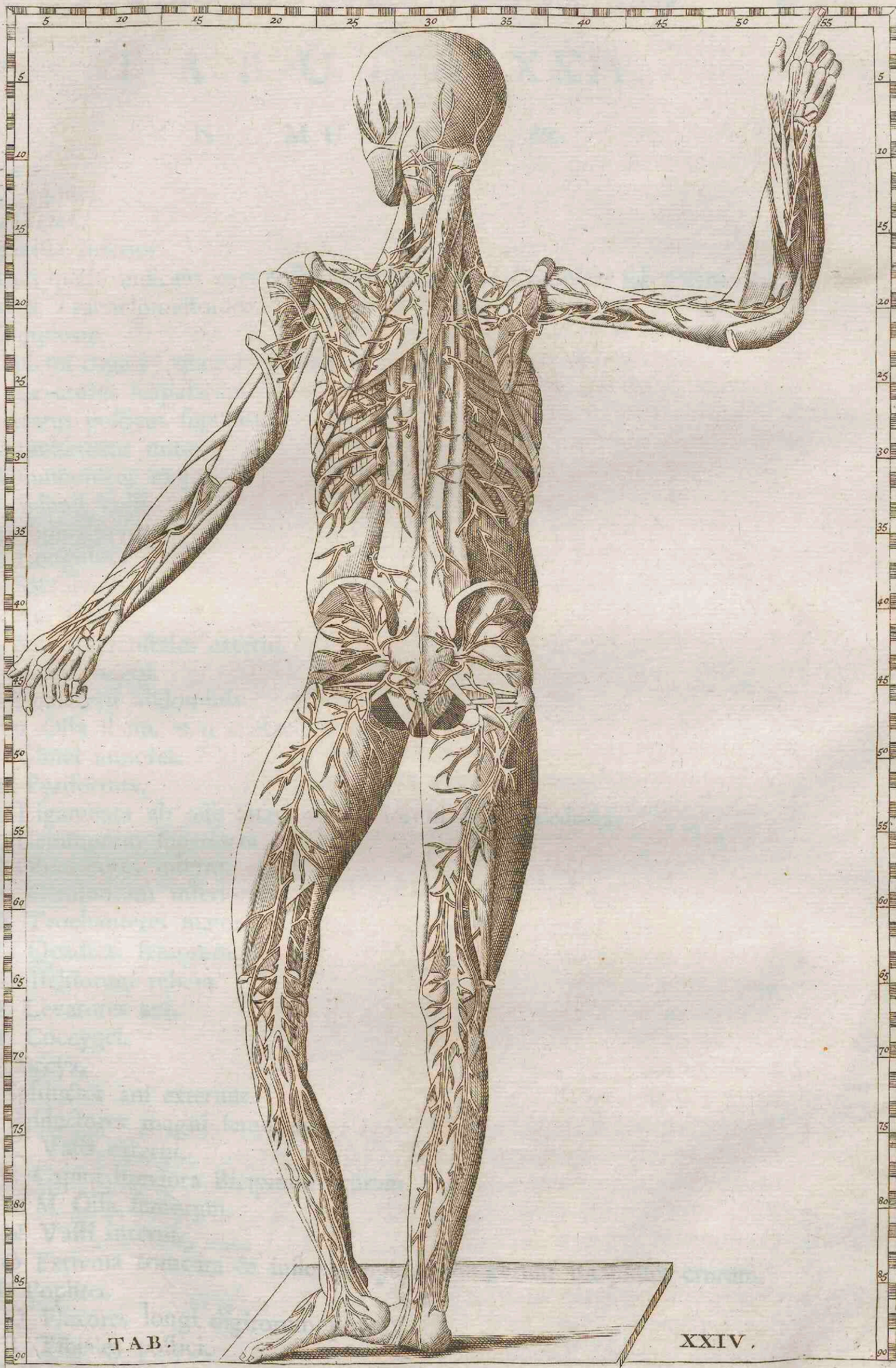
PLATE XXXIX

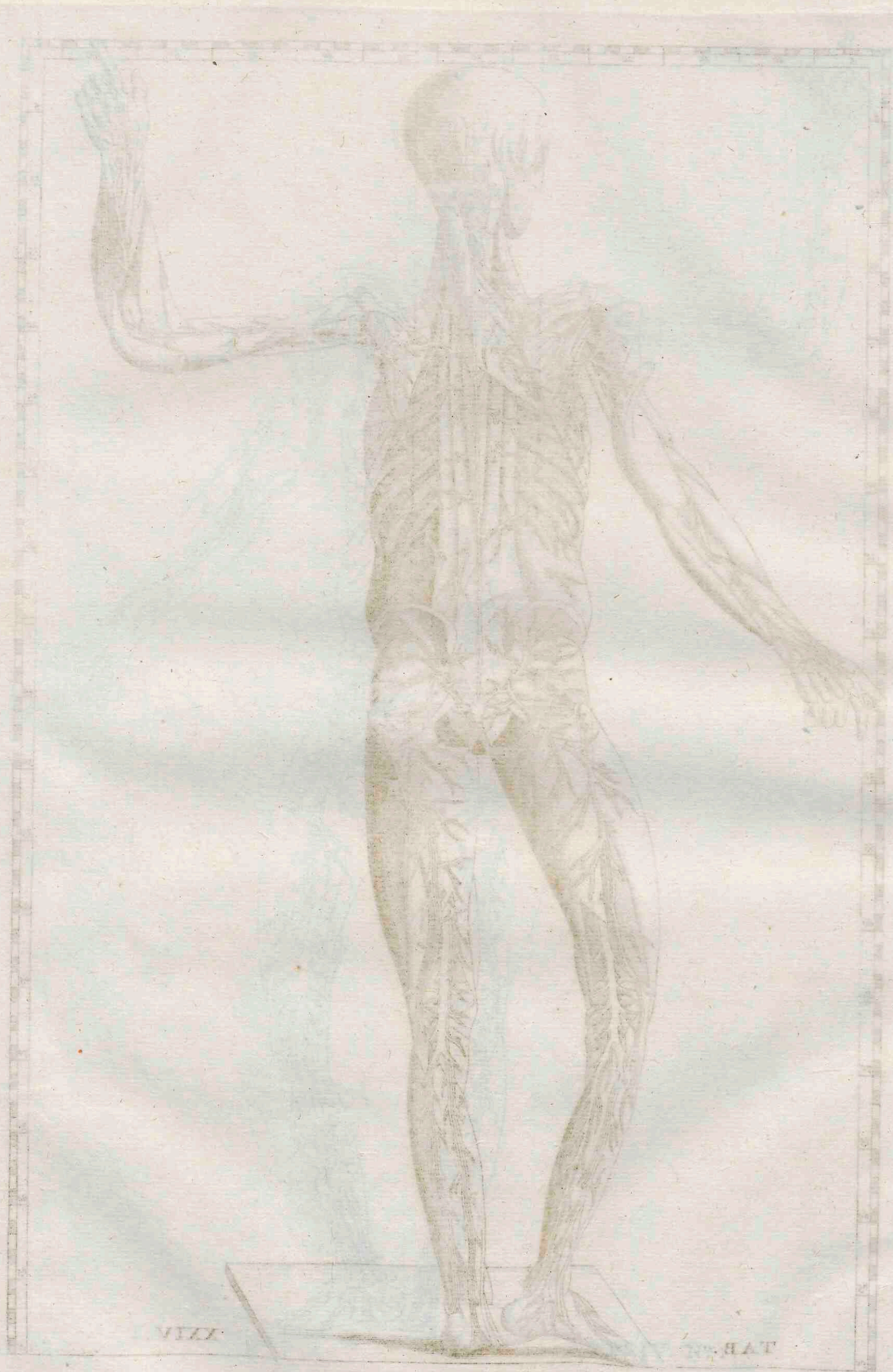
TABLE

TAB.

XXIV. N° 1.

T A B U L A XXIV.

N^o. I. M U S C U L I , &c.

- a** **Z**ygoma.
b Masseter.
c Maxilla inferior.
d Rudi modo indicata pars posterior colli à latere Complexi sub Splenio capitis & Trachelomastoideo.
e Complexus.
f. f Splenii capitis; quorum sinister truncatus.
g. g Levatores scapularum.
h Serratus posticus superior.
i Rhomboideus minor.
k Rhomboideus major.
l. l Splenii colli.
m. m Spinales dorfi.
n. n Longissimi dorfi.
o. o Sacrolumbales.
p. p. &c. Costae.
q. q. &c. Intercostales externi.
r. r Serrati magni.
s. s Transversi abdominis.
tu. tu Ossa ilium. **u. u** cristae.
v. v Glutei minores.
w. w Pyriformes.
x. x Ligamenta ab osse sacro ad ischiorum tubera deducta.
y. y Geminorum superiores.
z. z Obturatores interni.
A. A Geminorum inferiores.
B. B Trochanteres majores.
C. C Quadrati femorum.
D. D Ischiorum tubera.
E. E Levatores ani.
F. F Coccygei.
G Coccyx.
H Sphincter ani externus.
I. I Adductores magni femorum.
K. K Vasti externi.
L. L Capita breviora Bicipitum crurum.
M. M Ossa femorum.
N. N Vasti interni.
O. O Extrema truncata & inflexa capitum longorum Bicipitum crurum.
P. P Poplitei.
Q. Q Flexores longi digitorum pedum.
R. R Tibiales postici.
S. S Peronei longi.
T. T. T Peronei breves.

- V.V Malleoli externi.
 W.W Malleoli interni.
 X.X Tibialium posticorum tendines.
 Y.Y Scapulae.
 Z Supraspinatus.
 α Infraspinatus.
 β Teres minor.
 γ.γ Subscapulares.
 δ Os humeri.
 ε Deltoidis inflexi pars interior.
 ζ.ζ Brachiales interni.
 η θ ι κ Triceps brachii. η capitis, quod Longus vocatur, in exteriora versi pars interior. θ caput, quod Brevis vocatur. κ extremum truncatum.
 λ Tricipitis brachii pars, quae Brachialis externus appellatur.
 μ Extremum commune Tricipitis brachii capitum illorum, quae Longus & Brevis appellantur, truncatum & inflexum.
 ν Extremum Tricipitis brachii.
 ξ Condylus major humeri.
 ο.ο Condyli minores humerorum.
 π.π Supinatores longi.
 ς.ς Radiales externi.
 σ.σ Supinatores breves.
 ς.ς Ulnae.
 τ.τ Profundi.
 υ.υ Abductores longi pollicum manuum.
 φ.φ Extensores majores pollicum manuum.
 χ.χ Extensores minores pollicum manuum.
 ψ.ψ Indicatores.
 ω.ω: ω.ω Tendines Radialium externorum.

Nº. 2. V E N A E E T A R T E R I A E.

Venas & arterias interiores haec figura exhibet.

- a Venae & arteriae per periosteum sub Temporalis distributae. Sunt w.w Tab. xxv. Nº. 2.
 b Arteria 14 Tab. xxv. Nº. 2.
 c Arteria 15 Tab. xxv. Nº. 2.
 d.d Venae s.s Tab. xxv. Nº. 2.
 e Vena t Tab. xxv. Nº. 2.
 f Hi rami respondent ramis alterius lateris venae d & arteriae c, & ramus c in hoc latere respondet arteriae c finistri lateris: attamen circum Splenium capitis incedunt, non, remoto Splenio, circum Complexum, ut in sinistro latere.
 g Vena cum arteria, quae ex interioribus per Splenium capitis penetrant.
 h Continuatio venae α Tab. xxv. Nº. 2. Ejus i.i rami adscendentes, quibus nullae comites arteriae.
 k Continuatio venae & arteriae z Tab. xxv. Nº. 2. Vena se arcus specie continuat venae h.
 l.l Venae, quae sub Rhomboideis descendunt. m conjunctio cum dorsali. n.n horum venae l ramorum uni nulla comes arteria: alteri comes.
 o.o Rami arteriarum subclaviarum, qui se comites adjungunt venis l.l.

p.p Ra-

- p. p Rami venae k super Supraspinatos distributi.
 q Arteriae subclaviae ramus adjungens se venae p.
 r Venae k ramus decurrens sub Supraspinato. Respondet ei ramus in dextro latere.
 s Venae & arteriae per scapulae lunulam, quae est ad radicem processus coracoidei, in posteriora penetrantium, rami sub Supraspinato distributi.
 t. t Venarum & arteriarum axillarium rami, à quibus u. u rami, qui dant v. v interiori parti Deltoïdum: w. w interiori parti Tricipitum brachiorum partium illarum, quae Longi dicuntur: x. x accedentes ad ramos d. d.
 y. y Earundem venarum & arteriarum t. t rami, qui dant ramos z z. z sub Teretibus minoribus penetrantes, post per Infraspinatos, inter quos deinde scapulasque ramos distribuunt, dantque interiori parti Infraspinatorum: α ad Teretem minorem. β per exteriora praecipue Serrati magni; cui ramos dant.
 γ. γ Venae axillares Eust. quas basilicas dicunt.
 δ. δ Venarum axillarium rami, qui conjuncti cum venis x. x, deinde cum arteriis comitibus abeunt in ε. ε ramos, sub Deltoideis adscendentes: ζ. ζ ad Tricipitum brachiorum capita, quae Longi dicuntur: η. η inter Tricipitum brachiorum capita illa quae Breves dicuntur, & illa quae Brachiales externi, decurrentes ad cubitos: θ. θ ad Tricipitum brachiorum capita, quae Longi appellantur.
 ι. ι Venarum axillarium rami, qui se conjungunt cum venis θ. θ.
 κ Vena axillaris profunda Eust. Est η Tab. xxvi. N°. 2.
 λ Externa axillaris vena Eust. Est β Tab. xxvi. N°. 2.
 μ. μ Venae & arteriae τ. τ Tab. xxvi. N°. 2. inter Supinatores breves & Abductores longos pollicum penetrantes ad cubitorum exteriorem partem. Eorum in duobus cubitis exhibita varietas. In sinistro dant adscendentes ramos, non autem in dextro. In sinistro ramus venae descendens mox geminus fit, & arteriam mediam comprehendit; Expl. Tab. viii. Fig. 1. & 2. T. t, id interdum fieri monens: in dextro simplex vena arteriae comes. In dextro longius excurrunt ad manum.
 Nimis sane oscitanter profundum Axillaris Venae ramum, κ Tab. xxv. N°. 2. & η Tab. xxvi. N°. 2., descripsit, qui circa medium Humeri, atque etiam interdum parum infra, vel supra medium ejusdem fere semper in duas propagines scinditur, quae arteriam hinc inde complexae sub Cubiti articulum non longe tamen ab eo invicem semel, & interdum etiam iterum, & cum tertio quodam Humerariae ramo, ab eo, qui sub cute communem venam constituit, enato, uniuntur, paululumque progressae, rursus in tres propagines dirimuntur, quarum una, ο Tab. xxv. N°. 2. & σ Tab. xxvi. N°. 2., Vesalio incognita bifariam scissa, altera parte, σ Tab. xxvi. N°. 2., amplum ligamentum Radio Ulnaeque commune perreptat; altera, τ Tab. xxvi. N°. 2., eodem ligamento perforato, in exteriorem Ulnae sedem distribuitur, μ Tab. hujus. De vena comm. prof. brach. Antigr. 1.
 ν Vena & arteria υ Tab. xxvi. N°. 2. ad dorsum cubiti penetrantes.
 ξ. ο. π. ρ. σ. ζ. τ. υ. φ. χ. ψ. ω. Γ. Δ. Θ. Λ. Ε. Π. Σ. Φ. Ψ. Ω Venarum & arteriarum intercostalium & lumbalium rami in posteriora penetrantes.

Intercostales rami Venae sine pari --- perforatis musculis, qui in ea parte sunt, inter eos digeruntur, atque etiam sub cute adipem perreptant, quod silentio praetereundum vel ob eam causam non erat, quia musculi posteriori dorsi

sed incumbentes, ab iis ramis extra erumpentibus alimentum plerumque sumunt. De vena sine pari, Antig. xviii.

A. A Venarum & arteriarum hypogastricarum X. X Tab. xxvi. N°. 2. rami inter os sacrum & ischia per principia Pyriformium exeuntes ad nates. Varietas in duobus lateribus indicata, tum in ramis, tum quod in dextro venae mox ab ortu bifidae unam arteriam comitentur, eamque mediam continent.

B Vena ab hypogastricae ramis inter ischion & sacrum exeuntibus oriens, penetransque inter Geminorum inferiorem & Quadratum femoris, sine comite arteria; & conjungit se C cum vena G, cruralis ramo.

D. D Venarum & arteriarum cruralium rami, ab illis mox sub inguinibus orti, & deinde in posteriora penetrantes. Varietas in duobus lateribus, quae apparet. In sinistro venae ramus E se conjungit cum venae A ramo: in dextro ramus F cum vena G.

G. G Venarum & arteriarum cruralium rami, qui per Adductores magnos femorum penetrant in posteriora. Earum varietas in duobus lateribus: inter alias, sinistrae venae truncus mox se in duas venas dividit, quae mediam arteriam continent. Rami quos distribuunt, musculisque dant, satis apparent.

H A vena & arteria G, antequam per Adductorem magnum femoris penetrent, insignis vena & arteria descendunt sub sine Adductoris illius. Earum rami sunt vena & arteria H per Adductorem eundem penetrantes ad Bicipitis cruris caput breve.

I. I Venae & arteriae, cruralium rami, adjungentes se ad ramos G. G.

K. K Venae crurales; quarum comites

L. L Arteriae crurales.

M. M Venarum & arteriarum cruralium rami adjungentes se ad ramos G. G.

N. N Venarum & arteriarum cruralium rami, qui in principio crurum inter tibias & fibulas penetrant ad priora; ubi venae sunt G. & 8 Tab. xxvi. N°. 2. arteriae 37. 38 ibidem.

O. O Venae & arteriae fibuleae. Apparent rami, & varietas in duobus cruribus. Inter alias differentias, in dextro vena mox in duas divisa, iis mediam arteriam continet: sinistra simplex, nisi quod à principio ramum det, arteriae comitem & ipsum, sed circa cruris medium desinentem.

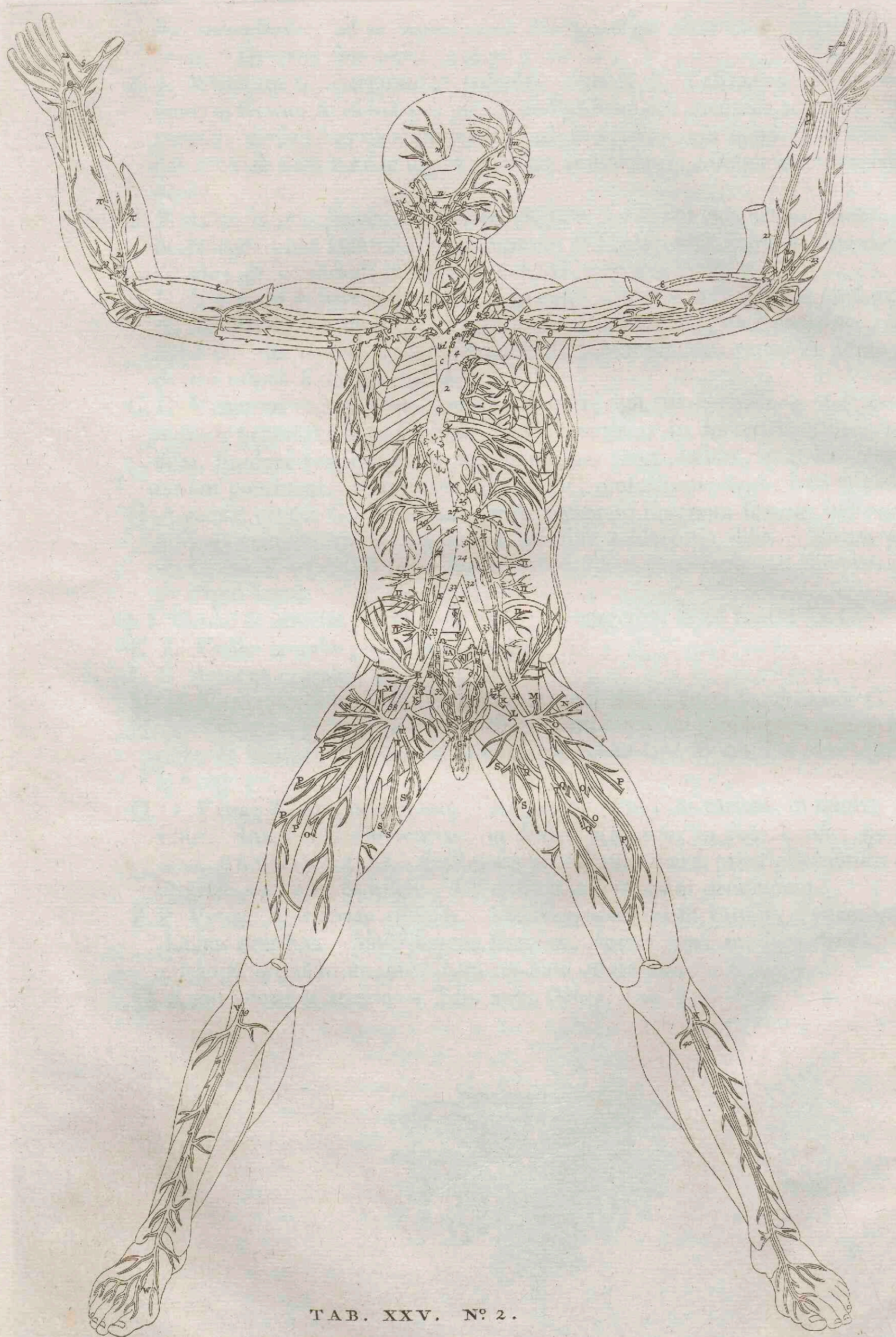
P. P Venae & arteriae tibiales. Satis apparent rami earum, varietasque in duobus cruribus. Sinistra vena simplex, dextra mox in duas divisa, comitantes arteriam unam, quam mediam continent.

Q Rami venae & arteriae 8 Tab. xxvi. N°. 2.

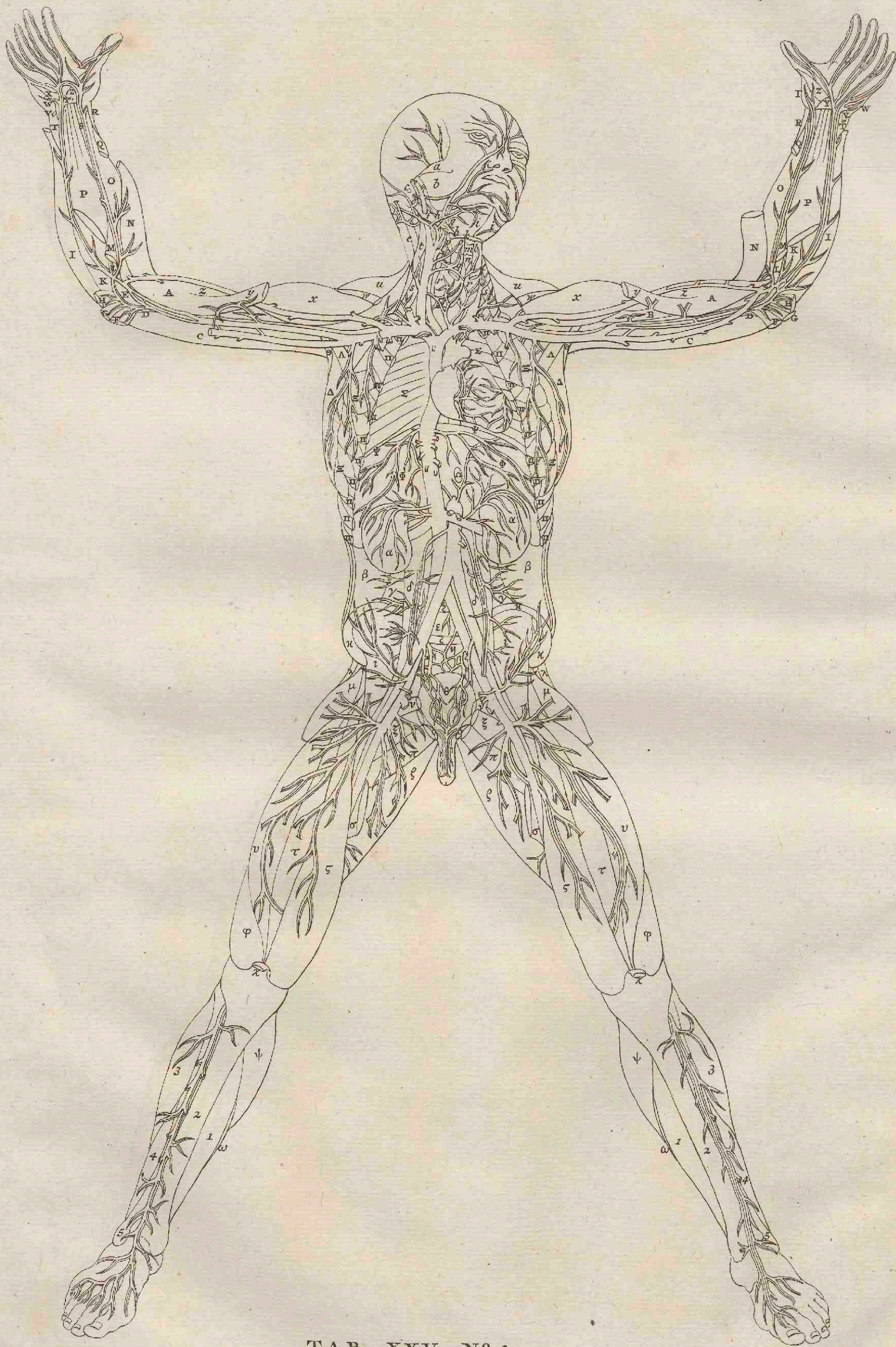
TAB. VII. N. 1.

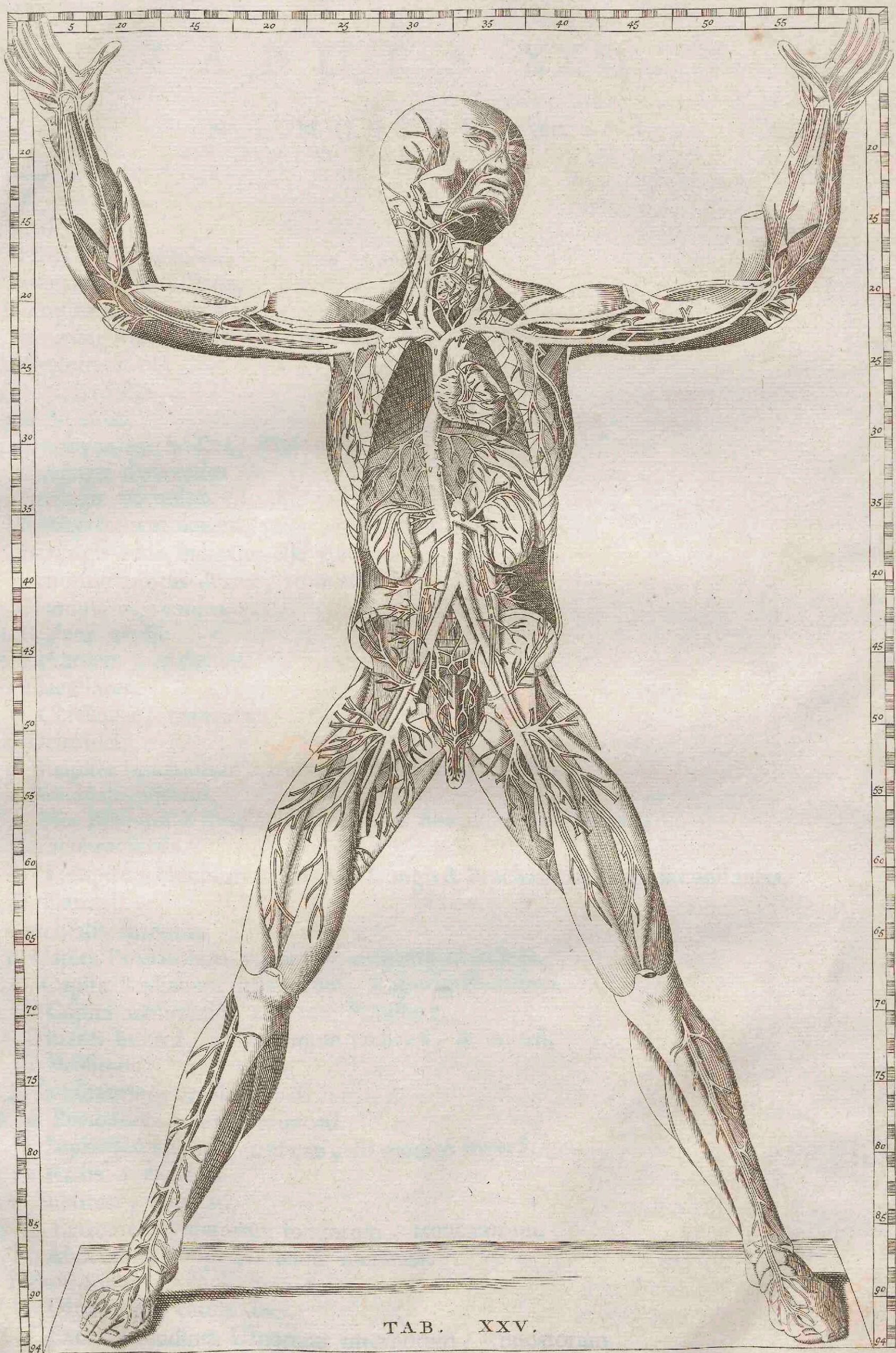
TAB. XXV. N° 2.

THE XXV. MAY

TAB. XXV. N° 1.

TAB. XXV.

T A B U L A XXV.

Nº. I. MUSCULI, &c.

- a** **Z**ygoma.
b Masseter.
c Osseus auris introitus.
d Processus mammillaris.
e Complexus videtur esse.
fg Biventer maxillae. **g** truncatus tendo ipsius.
hh Stylohyoideus.
ii Mylohyoidei.
k Os hyoides.
l Sternohyoideus sinister, truncatus.
m Cartilago thyreoidea.
n Cartilago cricoidea.
o Hyothyreoideus dexter.
p Pharyngis rudis indicatio esse videtur.
q Sternothyreoideus dexter, truncatus.
rr Glandula thyreoidea.
s.s Scaleni medii.
t.t Levatores scapularum.
u.u Cucullares.
w.w Claviculae, truncatae.
x.x Deltoidei.
y.y Bicipites brachiorum, truncati, & in superiora flexi.
z.z Brachiales interni.
A.A Hic Bicipites à Brachialibus internis non distinxisse videtur.
B Coracobrachialis.
C.C Tricipitum brachiorum partes, è Longis & Brachialibus externis constantes.
D.D Condyli.
E Brachialis internus.
F.F Capita Pronatorum teretium, truncata & inflexa.
G.G Capita Radialium internorum, truncata & inflexa.
H.H Capita Sublimium, truncata & inflexa.
I.I Ulnares interni, ad extremum truncati, & inversi.
K.K Profundi.
L.L Supinatorum brevium loci.
M.M Pronatores teretes, truncati.
N.N Supinatores longi, truncati, & modice inversi.
O.O Radiales externi.
P.P Sublimes, truncati.
Q.Q Extrema Supinatorum longorum, truncatorum.
R.R Abductores longi pollicum manuum.
S Flexor longus pollicis manus.
T.T Ulnae, aut earum loci.
V.V Extremi tendines Ulnarium internorum, truncatorum.

- W.W Abductores digitorum auricularium.
 X Adductor ossis metacarpi digiti auricularis.
 Y.Y Ligamenta armillaria interiora.
 Z.Z Flexores breves pollicum manuum.
 Γ Videtur esse Opponens pollicis.
 Δ.Δ Latissimorum dorsi in exteriora versorum partes interiores. Θ.Θ eorum extrema tendinea.
 Λ.Λ Teretes majores.
 ΞΞ.ΞΞ Serrati magni.
 Π.Π.&c. Costae, truncatae: inter quas muscoli Intercostrales.
 ΣΣ Thoracis interiora, costis & Intercostrilibus musculis obscure indicatis.
 ΦΦ Diaphragmatis pars inferior. ΨΨ ejusdem truncatus margo.
 Ω Foramen, quo stomachus exit.
 α.α Renes.

Ambo juxta vertebrarum corpora, ea potissimum parte, qua magis extremae costae in posteriora recurvantur, opportunam sedem nacti sunt; incumbuntque sima sui parte musculis dorsi interioribus, quos Ψόας Graeci dicunt, inanibus iis subjecti partibus, quae inter costarum extrema & os coxae interjectae sunt: quanquam enim Renes à spina & vena maxima, quae ei innitur, distant; non tamen, ut alii scribunt, adeo ab ea recedunt, ut musculos femoris & dorsi motores non tangant. De Ren. Cap. xi.

- β.β Transversi abdominis.
 γ.γ Quadrati lumborum.
 δ.δ Psoae magni.
 ε.ε Vertebrae lumborum, prima & secunda.
 ζ.ζ Ligamenta inter corpora vertebrarum intercedentia.
 η Os sacrum.
 θ Vesica, cum pene.
 ι.ι Iliaci interni.
 κκ.κ Cristae ossium ilium.
 λ.λ Glutei minores.
 μ.μ Tensores vaginalum femorum, inversi.
 ν.ν Ossa pubis, truncata.
 ξ.ξ Pectinei, à principio truncati.
 ο.ο Ischia, truncata.
 π.π Abductores breves femorum, à principio truncati.
 ς.ς Abductores magni femorum.
 σ.σ Abductores longi femorum, truncati.
 τ.τ Vasti interni.
 υ.υ Crurales.
 υφ.υφ Vasti externi. υ hac parte in exteriora versi pars interior. φ pars exterior.
 χ.χ Rectorum crurum resectorum extremi tendines, deorsum inflexi.
 ψ.ψ Gemelli.
 ω.ω Plantares.
 1.1 Solei.
 2.2 Tibiae.
 3.3 Peronei longi.
 4.4 Peronei breves.

5. 5 Fibulae.

Caeterum compagis ossium pedum extremorum fere nudae figura rudis exhibit.

Nº. 2. COR, VENAE, ARTERIAE.

Venas & arterias interiores, & paucas etiam exteriores exhibet, ut per thoracem & abdomen, ac secundum musculos, ossa, &c. deductae sunt.

Quibus venis arteriae comites adjunctae sint, ex figura satis apparet: & peti quoque poterit ex arteriarum indice, quem venarum subjiciam.

1 Cor.

2 Auricula dextra cordis.

a Vena coronaria cordis minor, sive dextra; quae se cum majore conjungit. Vide S Tab. xvi. Fig. 1.

b. b Rami venae cordis coronariae majoris.

c Vena cava superior.

d Radix venae r Fig. 3. Tab. xxvii.

e. e Venae subclaviae; quae ubi ad axillas venerunt, axillares dicuntur.

f Vena thyreoidea, quae se cum ramo venae jugularis internae dextrae conjungit.

g Radix venae l Fig. 3. Tab. xxvii.

h Radix venae n Fig. 3. Tab. xxvii. vel p Fig. 5. ibid.

i. i Venarum mammariarum radices. Vide l. l Fig. 12. Tab. xxvii.

k. k Venae jugulares internae, quae ramos per collum distribuunt, &c.

l Venae jugularis internae ramus, qui se mox bipartitur in venas m & r: quarum

m m. m m altera adscendit sub Biventre maxillae & Stylohyoideo, conscenditque deinde malam, posteaque oblique per genam perque nasi latus procedit ad frontem mediam, ibique cum pari sui alterius lateris confluit in venam o frontalem; antea autem ramos emittit ad inferiorem partem oculi, exteriora nasi, canthum majorem, supercilium. Cum hac vena m m conjungitur ramus n venae v, quae est ramus jugularis externae. Eadem vena m m producit ramum, à quo duae venae p & q: quarum altera p conjungit se cum ramo venae r, decurrente ad loca submaxillaria: altera q se rursus in duas dividit, ad labia perque ea decurrentes. Illa autem, quae per labium inferius decurrit, continuat se pari sui ex altero latere venienti.

r Alter ramus venae l pariter sub Biventre maxillae adscendit: antea tamen ramum dat, qui conjunctus cum vena p, decurrit ad loca submaxillaria.

s. s Rami venae jugularis internae, confluentes in venam unam, quae producit venam t, per foramen, quod vel in suturae lambdiformis additamento, vel juxta illud est, penetrantem ad sinum lateralem durae matris.

u Vena à jugulari interna accedens ad venam v, jugularis externae ramum ante auriculam adscendentem.

v Ramus venae jugularis externae, qui per exteriora Sternomastoidei adscendens, post sub parotide procedit ante auriculam, ultraque eam sub cute: infra, supraque truncatus.

w. w Venae orientes à ramo venae r, qui pone maxillam adscendit, porroque sub Temporalis per latus calvariae in periosteo ramos w. w distribuit.

x. x Radices venarum jugularium externarum.

Cc

y. y Ra-

y. y Radices venarum primarum, quas jugulares externae h & h i Tab. xxvii. Fig. 5. producunt.

z Vena, quae fit vena k Tab. xxiv. N°. 2.

a Vena, quae fit vena h Tab. xxiv. N°. 2.

β Vena, quae, ut videtur, procedit ad scapulae lunulam, quae est ad radicem processus coracoidei.

γ. γ Venae, quae se inter Serratos anticos & magnos demittunt.

Γ. Γ Venae, quae se inter Latissimos dorsi & Serratos magnos demittunt, ramorumque altero ad Latissimorum internam partem pertinent, altero ad Serratorum externam.

δ. δ Trunci humerariarum & axillarium. Explic. Tab. viii. Fig. 1. & 2. D. d.

εε. εε Venae humerariae, aliis cephalicae.

ζ Venae communis superficialiae radix, facta ex conjunctione rami humerariae ε, & axillaris externae.

η Ramus humerariae, qui in flexu cubiti jungitur cum profunda axillari. Confer Expl. Tab. viii. Fig. 1. G.

Humerariae Venae ramum, qui cum penitiori Axillari coit, inter eum musculum, qui ab interno Humeri tuberculo enatus Radium in pronum circumvertit, & inter alium, qui Cubitum flectentium secundus ab eo numeratur, accuratius, quam haecenus fecerit, inquiret; in hac enim Cubiti sede, illum Humerariae Venae ramum sine dubio inveniet, siquidem nunquam deest, etiamsi admodum varia sit superficialia venarum circa Cubiti articulum distributio. De Vena comm. prof. brach. Antig. iii.

θ. θ Venae axillares, basilicas dicunt.

θ. θ Venae axillares externae Eust. de Ven. com. prof. brach. Antig. iv. hoc est, venarum axillarium rami superficialii. Intermediis ramis conjuncti cum x. x axillaribus profundis: idque non eodem modo.

ι Vena axillaris externa ad postremum uno ramo conjuncta cum altero ramo eorum, in quos axillaris profunda divisa est: altero cum ramo humerariae, ex quo fit vena communis superficialia ζ.

x. x Venae axillares profundae, quae plerumque oriuntur supra medium longitudinis humeri, & interdum altius vel humilius. Expl. Tab. viii. Fig. 1. & 2. L. l.

Axillaris profunda gemina esse solet, & arteriam hinc inde complecti. Interdum utraque ejus pars, in medio fere ductu in unam coit; deinceps illico bipartitur; & circa cubiti flexum iterum unitur: quod Vesalius ignorat. Expl. Tab. viii. Fig. 1. M.

Axillaris profunda supra humeri medium, in duas partes arteriam utrinque complectentes dividitur; ex quibus circa cubiti flexum una efficitur; non solum ut in secunda figura (Tab. viii.) cernitur; sed variis etiam modis, quorum nullus à Vesalio describitur, aut pingitur. Expl. Tab. viii. Fig. 2. m.

Nimis sane oscitanter profundum Axillaris Venae ramum x descripsit, qui circa medium Humeri, atque etiam interdum parum infra, vel supra medium ejusdem, fere semper in duas propagines scinditur, quae arteriam hinc inde complexae sub Cubiti articulum, non longe tamen ab eo invicem semel, & interdum etiam iterum, & cum tertio quodam Humerariae ramo, ab eo, qui sub cute communem Venam constituit, enato, uniuntur, paululumque progressae rursus in tres propagines dirimuntur, quarum una o Vesalio incognita bifariam scissa, altera parte (σ Tab. xxvi. N°. 2.) amplum ligamentum

Ra-

Radio Ulnaeque commune perreptat; altera (τ Tab. xxvi. N°. 2.) eodem ligamento perforato, in exteriorem Ulnae sedem distribuitur (μ Tab. xxiv. N°. 2.): aliae vero duae, non secus quam arteria diremtae, ad extremam usque manum una cum ea progrediuntur, 8. 8: τ . v. De Ven. comm. prof. brach. Antigr. 1.

λ . λ Rami ad Bicipitem brachii.

μ Venae axillaris profundae ramus, qui cubiti articulum praetergressus, cum vena communi profunda se conjungit. Ab hoc ramo furculi principis musculorum, qui oriuntur ab interno humeri tuberculo, Pronatoris teretis, Radialis interni, Sublimis, tribut. Expl. Tab. viii. Fig. 1. & 2. N. n. Confer τ Tab. xxvi. N°. 2.

ν In sinistro brachio, ubi ramus μ non adest, & axillaris profunda diutius divisâ manet, rami illi ad interiorē partem Pronatoris teretis, Radialis interni, Sublimis, separatim oriuntur ab eodem ramo divisionis axillaris profundae, à quo in dextro brachio vena μ .

Axillaris profunda in flexu cubiti, aliquos furculos principis musculorum, qui oriuntur ab interno humeri tuberculo, tribuit. Expl. Tab. viii. Fig. 1. & 2. N. n.

ξ Vena communis profunda, quae videtur dividi in tres ramos, contra Vesalii opinionem. Expl. Tab. viii. Fig. 1. & 2. P. p. Facta ex congressu axillaris profundae & rami ab humeraria communem venam constituyente orto.

σ . σ Venae σ . σ Tab. xxvi. N°. 2. Medius ramus venae communis profundae, qui à Vesalio nec describitur, nec pingitur; inter musculos secundum, & tertium digitorum internodium flectentes, totam membranei ligamenti ulnae, & radii longitudinem perreptans, musculis ei incumbētib. furculos tribuit; & interdum geminus existens arteriam hinc inde comprehendit. Expl. Tab. viii. Fig. 1. & 2. S. s.

π . π Elatiores venarum communium profundarum rami, Expl. Tab. viii. Fig. 1. & 2. R. r; quos venas radiales appellamus. Dextra vena simplex, in vola continuat se ulnari, arcus $\odot$ forma. Producit ramos π . π ad Supinatore longum, & Profundum. Posteaque, antequam ad manum venerit, ramum ξ , qui sub Abductore longo pollicis & Extensore minore procedit ad dorsum manus, ubi inter principia Abductoris indicis & Interossei ejusdem prioris penetrat ad volam; per cujus deinde profunda ramos distribuit. Postquam autem inter principia Abductoris indicis & Interossei ejusdem prioris ingressus est, dat ramum ς , qui uno ramo pertinet ad indicis latus illud, quo pollicem spectat; altero ad pollicem, eoque se conjungit cum vena ex arcu $\odot$ orta.

In sinistro autem brachio exhibuit venam radialem mox in duas divisam, unius arteriae comites, quam mediam continent. Earumque altera σ ad dorsum manus procedit, respondens venae ξ . Illiusque venae σ ramus est vena ς , eadem quae ς manus dextrae, sed ad indicem solum pertinens.

Elatior venae communis profundae ramus, juxta radium incedens, non raro, sicut humilior, geminus est, & sub musculo brachiale ad magnum digitum flectente deorsum procedens, vicinisque musculis propagines offerens, in internam sedem pollicis, vel indicis distribuitur. Expl. Tab. viii. Fig. 1. & 2. R. r.

τ Humilior venae communis profundae ramus, Expl. Tab. viii. Fig. 1. & 2. Q. q; quem venam ulnarem dicimus. In vola se continuat radiali π , arcus forma; ex quo $\odot$ arcu rami ad digitos pollicemque, ut ex figura satis apparet.

v In sinistro brachio venae ulnaris unius loco, duae sunt, mediam arteriam continentes. Apparet ex figura ortus earum, & mox ab ortu conjunctio ramo intermedio. Apparet decursus ad volam, perque eam ramorum ad digitos pollicemque; aliter quam in manu dextra, quo varietas indicata.

Humilior venae communis profundae ramus, juxta ulnam incedens, non semper unus est; sed interdum geminus existens (quod Vesalius non animadvertit) comprehendit in medio arteriam, & sub musculo in octavum brachialis os inserto procedens, vicinisque soboles offerens, in internam manus sedem dispensatur; & omnibus digitis, vel quatuor, vel etiam paucioribus, surculos offert. Expl. Tab. viii. Fig. 1. & 2. Q. q.

φ Vena cava inferior.

χ. χ Venae diaphragmaticae.

ψ ψ ψ Radices venarum hepaticarum. Vide b. b. c. c. c. c. Fig. 1. Tab. xxvii.

ω Venula orta à dextra parte cavae venae supra emulgentem, & in pinguem dextri renis membranam distributa. E Fig. 1. Tab. 1.

Vena Cava, ubi primum adhuc ex Hepate emergens sublimis ad spinam flectitur, ramum quendam ex dextro quidem latere producit, non, veluti alii scribunt, ex sinistro; qui numerosa serie in pinguem dextri Renis tunicam, non autem sinistri digeritur. De Ren. Cap. xv.

Γ Venula, vel à cava, vel à suprema parte emulgentis dextrae ortum ducens; quae partim in septum transversum, partim in glandulam reni dextro incumbentem; partim in supernam regionem substantiae renis distribuitur. F Fig. 1. Tab. 1.

Cava vena, juxta eminentiorem sedem subjectae venae dextrum Renem adeuntis, non raro propaginem emittit, quae in proximam Septi transversae regionem, nec non & in superiorem partem substantiae Renis ejusdem lateris, ac denique in glandulam sibi incumbentem surculos spargit: quam quidem propaginem, quod sciam, nemo Anatomicus descripsit. De Ren. Cap. xv.

Δ. Δ Venae emulgentes.

Solet in hominibus & in simiis una vena unaque tantum arteria utrique Reni magna ex parte contingere. De Ren. Cap. xv.

Consueverunt venae & arteriae Renum magna ex parte non prius in ramos discindi, quam eorundem cavum ingressae sunt. De Ren. Cap. xvii.

Θ Venula à superiori latere sinistrae emulgentis venae in medio ductu nata; quae distribuitur partim in septum transversum; partim in glandulam reni sinistro incumbentem, partim in superiorem regionem pinguis tunicae renis. P Fig. 1. Tab. 1.

Λ Venula originem ducens à superiori latere emulgentis sinistrae juxta renem; disseminata in inferiorem partem pinguis tunicae ejusdem. T Fig. 1. Tab. 1.

Vena, quae sinistrum Renem adit, ex superiore & inferiore sede ramos emittit; ex superiore utplurimum consuevit, alterum quidem Θ in medio suae longitudinis ductu, alterum vero Λ juxta ipsius insertionem producere; ex quibus prior Θ in superiorem partem membranae pinguis, usque ad Renis longitudinis medium, & in ipsam glandulam Reni incumbentem, (R Fig. 1. Tab. 1.) ac denique in ipsum Septum transversum surculos spargit, qui interdum insignes occurrunt, & cum ejusdem Septi venis, mira Naturae solertia, coeunt atque uniuntur; posterior vero idemque superior ramus Λ, in humiliorrem pinguis tunicae regionem digeritur; inferiore vero loco Emulgens vena ex media

media sede vas Seminarium (E fin.) producit: quod etiam dextra, raro tamen, imitatur: multo vero rarius in utraque simul Emulgente hoc fieri conspiciamus: & haec quidem ea vasorum distributio est, quae frequentius occurrit. De Ren. Cap. xvi.

E. E Venae spermaticae: quarum sinistra ab emulgentis venae sinistrae inferiore parte oritur: dextra à dextra parte venae cavae, aliquantum infra emulgentem dextram. Apparent rami, quos emittunt ad partes, juxta quas incedunt. Apparent quoque rami, quibus cum arteriis spermaticis junguntur: aliaque sinistrae cum comite arteria conjunctio; de quibus vide W. X Fig. 1. & R. S Fig. 3. Tab. xii.

Π. Π. Π. Π. Π. Π Rami venarum lumbalium; tertiarum, quartarum, quintarum.

Σ. Σ Venae iliacae.

Φ Venula, quae ab iliaca sinistra oriens, per posteriorem partem pelvis distribuitur: quales saepe duae vel tres.

Ψ Vena similis, quae hic se conjungit cum hypogastricarum ramis.

Ω. Ω Venae hypogastricae.

A. A Venarum hypogastricarum rami per posteriorem partem pelvis decurrentes, seseque & inter se conjungentes, & cum vena Ψ.

B. B Rami venarum hypogastricarum, qui per intervalla, quae sunt inter os sacrum & ossa coxarum, exeunt ad nates.

C. C Venarum hypogastricarum rami per priora vesicae decurrentes; ubi diversimode divisi, rursusque conjuncti: circa penis autem radicem confluunt in venam unam D. Vide g. g. k Fig. 1. Tab. xii.

E Vena, quae ab iliaca aliquantum infra hypogastricam orta, procedit ad priorem partem vesicae, conjungitque se cum vena C. Vide i Fig. 1. Tab. xii.

F. F Venarum hypogastricarum rami l. m Fig. 1. Tab. xii. qui circa radicem penis confluunt cum vena D; ex quo fit

G Vena per dorsum penis decurrens. Vide n Fig. 1. Tab. xii.

H. H Venarum iliacarum rami, qui per priora Psoarum & Iliacorum internorum decurrunt.

I. I Radices venarum epigastricarum, z. z Fig. 12. Tab. xxvii.

K. K Radices venarum saphaenarum.

L. L Venae crurales, quae ramos per femora distribuunt; quorum varietas in duobus femoribus indicata.

M. M Rami ad Iliacos internos.

N. N Ad Tensores vaginalum femorum.

O. O Ad Crurales.

P. P. P. P. P. P Ad Vastos externos.

Q. Q Ad Vastum internum.

R. R Ad Adductores breves femorum.

S. S. S. S. S Ad Adductores magnos femorum.

T. T. T. T Hi rami se in duos dividunt, unius arteriae comites, quam mediam continent.

V Venae popliteae ramus N Tab. xxiv. N°. 2. qui in superiore parte cruris inter tibiam & fibulam in priora penetrans, decurrit deinde secundum membranam cruris ossibus interjectam, posteaque secundum tibiam, ultraque eam per dorsum pedis extremi profunda. W Ramus ejus ad plantam penetrans.

X Venae mododictae V varietas. Haec se mox dividit in duas, unius arteriae comites, quam mediam continent. Deinde quoque ramis suis discrepat à vena V, in crure pedeque extremo.

3 Arteria pulmonaris.

4 Arteria aorta.

5 Cordis arteria coronaria dextra. Vide R Fig. 1. Tab. xvi. Ramos comites adjungit ramis venae a coronariae minoris.

Venis b. b comites sunt rami arteriae coronariae sinistrae.

6 Radix communis, quae dein abit in radicem communem arteriae subclaviae dextrae & carotidis dextrae, & in carotidem sinistram.

7 Arteria subclavia sinistra.

8 Radix communis arteriae subclaviae dextrae & carotidis dextrae.

9. 9 Arteriae carotides. Comites venis k. k jugularibus internis.

10. 10 Arteriae carotidis externae ramus, qui comes primum venae m, cum ea pone Biventrem maxillae & Stylohyoideum adscendit, conscenditque maxillam: postea autem comes venae q, cum ea dividit se in duas, ad labia perque ea decurrentes. Quae per labium inferius decurrit, continuat se pari sui ex altero latere venienti.

11 Ramus arteriae carotidis externae: à quo 12 ramus ad loca submaxillaria: cui ramus venae r comes. 13. 13 Alius, qui pone Biventrem & Stylohyoideum adscendit, comes deinde venae v, cum qua ante auriculam adscendit, ultraque eam sub cute. 14 Alius, qui est b Tab. xxiv. No. 2. Alius 15, qui retrorsum procedit sub Trachelomastoideo, Splenio capitis, Cucullari: post per Cucullarem, ubi is à cranio oritur, penetrat, & per occiput adscendit: c Tab. xxiv. No. 2.

Ab arteria 13 oritur ramus, qui una cum illo ramo venae r, à quo venae w. w producuntur, adscendit pone maxillam, porroque sub Temporalis in periosseo per latus calvariae cum venis w. w distributus.

16 Est arteria 12 Tab. xxvi. No. 2. ramos suos comites adjungit venae f ramis.

17. 17 Radices arteriarum mammariarum, m. m Fig. 12. Tab. xxvii. comites venarum mammariarum radicibus i. i.

Venae z comes arteria, quae fit k Tab. xxiv. No. 2. An ejusdem arteriae rami in sinistro latere comites ramis venae jugularis internae retrorsum per humerum incedentibus?

Venae β comes arteriae subclaviae ramus, qui, ut videtur, procedit ad scapulae lunulam, quae est ad radicem processus coracoidei.

18 Arteria ad Pectoralem & Deltoidem procedens. Ramum comitem adjungit venae γ ramo.

Venae γ sin. comes arteria, quae se cum ea inter Serratum anticum & magnum demittit.

Venis $\zeta. \zeta$ comites arteriarum axillarium rami, qui se cum iis inter Latissimos dorsi & Serratos magnos demittunt, alteroque ramo ad Latissimorum internam partem, altero ad Serratorum externam pertinent.

19. 19 Arteriae axillares, quae deinde brachiales vocantur. Comites venis $\theta. \theta$.

Venis $\lambda. \lambda$ comites arteriae ad Bicipitem brachii.

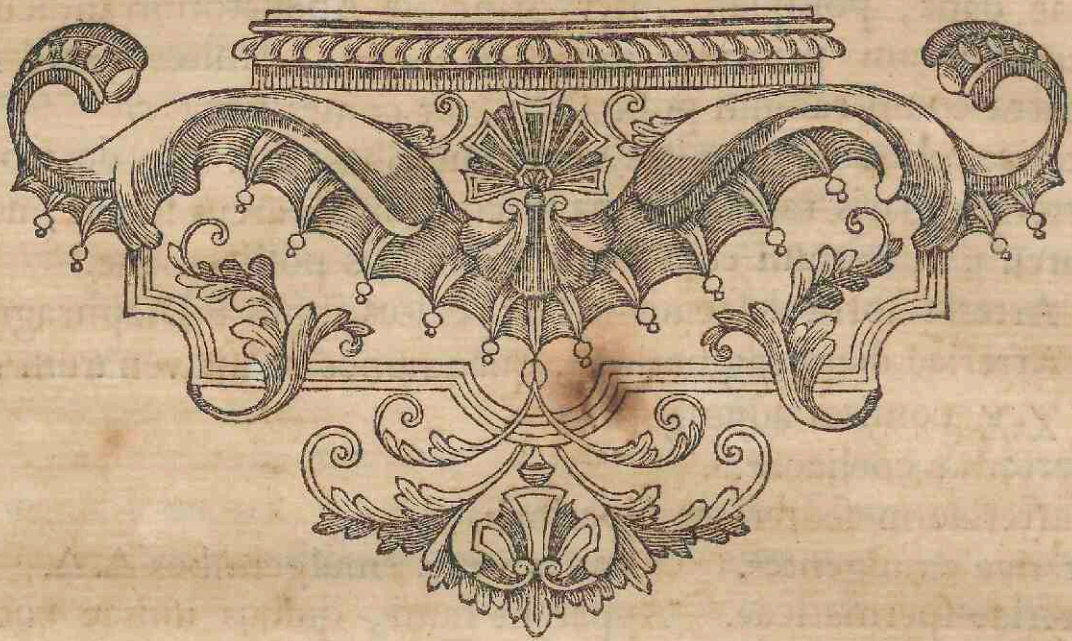
Venis $\mu. \nu$ arteriae comites, ramisque ipsarum.

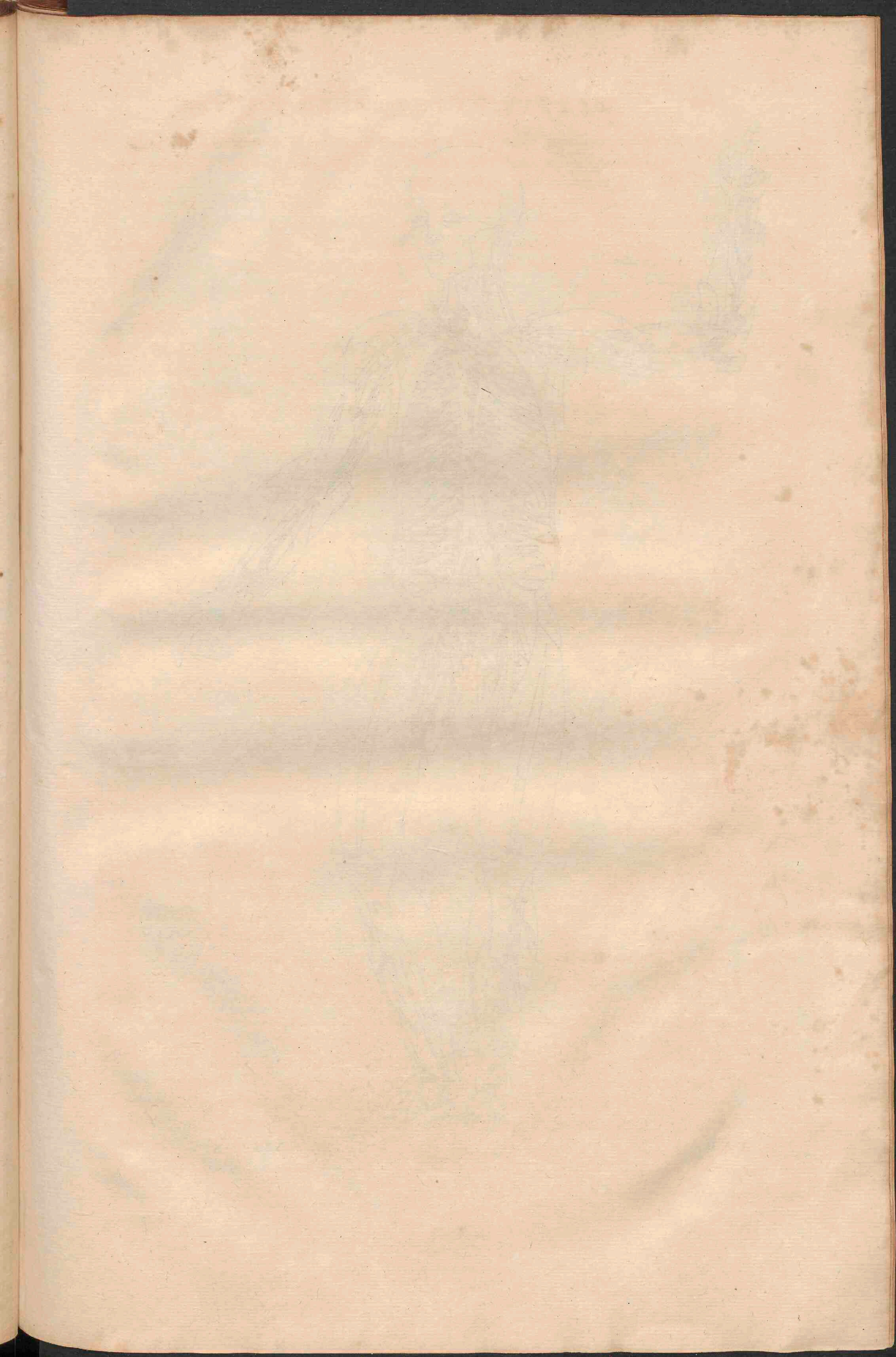
20. 20 Arteriae 19. 19 Tab. xxvi. No. 2. Comites venis $\phi. \phi$.

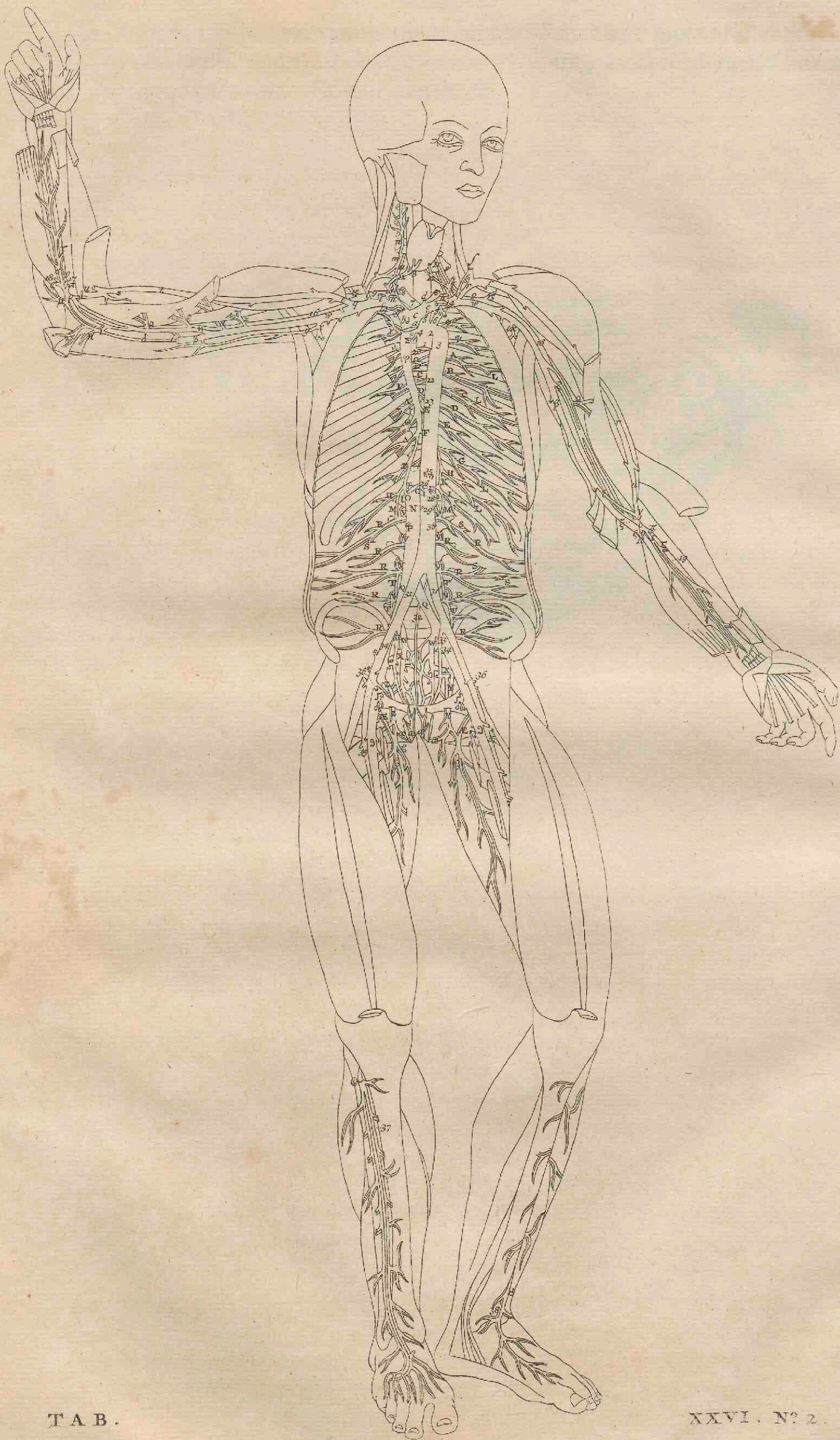
21. 21 Ar-

21. 21 Arteriae radiales. Comites venis radialibus $\pi.\pi$.
 Venis $\pi.\pi$ comites arteriae radialis rami ad Profundum, & Supinatore longum.
- Venis $\rho.\sigma$ comites arteriarum radialium rami; qui sub Abductoribus longis pollicum manuum & Extensoribus minoribus procedunt ad dorsum manuum, ubi inter principia Abductorum indicum & eorundem Interosseorum priorum penetrant ad volas, per quarum deinde profunda ramos distribuunt.
22. 22 Rami arteriarum illarum, quae comites sunt venis $\rho.\sigma$: quos ramos arteriae illae dant, postquam inter principia Abductorum indicum & eorundem Interosseorum priorum ingressae sunt. Comites venis $\varsigma.\varsigma$. Sed in manu dextra etiam ramum pollicis dat, ut comes vena ς .
23. 23 Arteriae ulnares, comites venis ulnaribus $\tau.v$. In dextro brachio exhibita arteria ulnaris radiali in manu continuata arcus specie, ut venae, Θ : ex quo arcu pariter rami cum venis ad digitos pollicemque.
24. 24. 25 Arteria aorta descendens. 25 exitus ipsius è Diaphragmate.
26. 26. 26 Arteriae diaphragmaticae, quae ramos ramis venarum diaphragmaticarum $\chi.\chi$ comites adiungunt.
- 27 Radix arteriae coeliacae.
- 28 Radix arteriae mesentericae superioris.
29. 29 Arteriae emulgentes. Comites venis emulgentibus $\Delta.\Delta$.
30. 30 Arteriae spermaticae. Apparent rami, quibus unitae cum venis $Z.Z$ spermaticis, quibus se comites adiungunt. Exhibita quoque alia in sinistro latere arteriae cum vena comite conjunctio: Vide W.X Fig. 1. & R.S Fig. 3. Tab. XII.
- 31 Radix arteriae mesentericae inferioris.
32. 32 Arteriae iliacae, comites venis iliacis $\Sigma.\Sigma$.
33. 33 Arteriae hypogastricae, quae cum venis hypogastricis $\Omega.\Omega$ procedunt.
- 34 Radix arteriae umbilicalis sinistrae. Eadem in dextro latere.
 Dein arteriae hypogastricae dant ramos, qui comites venis B.B, cum iis per intervalla, quae sunt inter os sacrum & ossa coxarum, exeunt ad nates.
35. 35 Arteriarum hypogastricarum rami, qui decurrunt per priorem partem vesicae, permixti venis C.C.
36. 36 Arteriarum hypogastricarum rami, qui per penis dorsum incedunt. Vide u.u Fig. 1. Tab. XII. Comites venae G.
- Venis H.H comites arteriarum iliacarum rami, qui per priora Psoarum & Iliacorum internorum decurrunt.
37. 37 Radices arteriarum epigastricarum. Vide $\alpha.\alpha$ Fig. 12. Tab. XXVII. Comites radicibus venarum epigastricarum I.I.
38. 38 Arteriae crurales, quae cum venis cruralibus L.L, quas comitantur, ramos per femora distribuunt, ipsarum ramis M.M.N.N.&c. ubique comites.
- 39 Arteriae popliteae ramus N Tab. XXIV. N°. 2. qui in superiore parte cruris inter tibiā & fibulam in priora penetrans, decurrit deinde secundum membranam cruris ossibus interjectam, posteaque secundum tibiā, utraque eam per dorsum pedis extremi profunda. Comes venae V. Producit ramum, qui venae W comes, ad plantam penetrat.

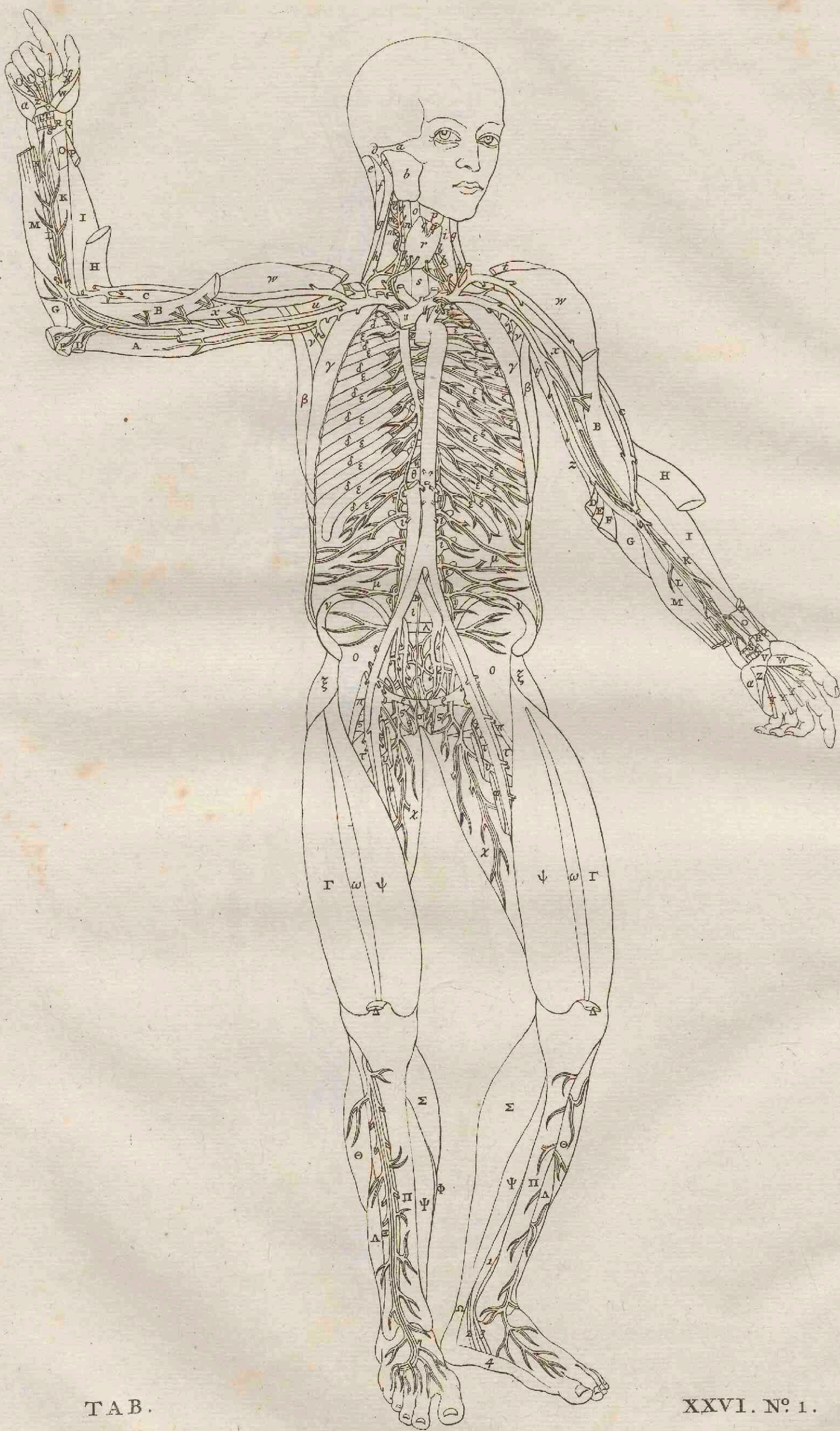
40 Arteriae popliteae ramus idem mododictus 39. cujus varietas hic indicata:
ab illa enim, quae in dextro crure exhibita, discrepat ramis suis in crure,
pedeque extremo. Comes venae X.

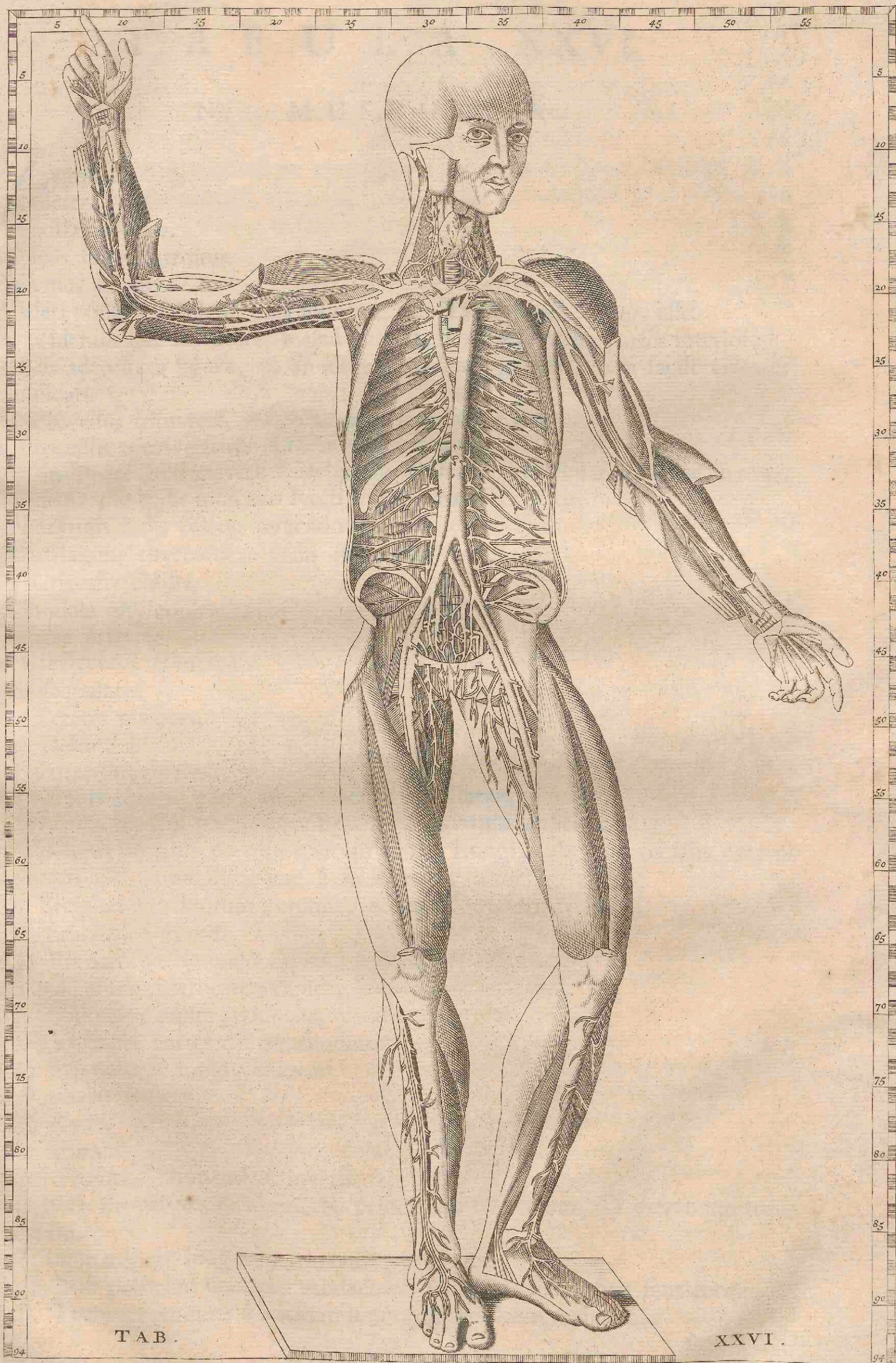

T A B U L A XXVI.

Nº. I. M U S C U L I, &c.

- a **Z**ygoma.
 b Masseter.
 c Maxilla inferior.
 d Osseus auris introitus.
 e Splenius capitis.
 f Videri possit aut Splenii pars interior, aut Trachelomastoideus esse.
 g. g Videntur esse Levatores scapularum. h. h an eorundem partes interiores?
 i Rudis adeo haec figura, ut an aliquid quidem significet, non facile videatur suspicari.
 k. k Processus transversus vertebrae colli septimae à capite.
 l. l Processus transversus vertebrae sextae à capite.
 m. m. m Processus transversus vertebrarum colli à capite quintae, quartae, tertiae.
 n Videtur esse rudis indicatio Recti interni majoris capitis.
 o Pharyngis rudis videtur indicatio esse.
 p Cartilaginis thyreoideae rudis indicatio.
 q. q Cricothyreoidei.
 r Glandula thyreoidea.
 s Aspera arteria.
 t. t Claviculae, truncatae.
 u Subscapularis.
 v. v Teretes majores.
 w. w Deltoidei.
 x. x Coracobrachiales.
 y Tricipitis brachii pars, quae Longus appellatur.
 z Tricipitis brachii pars, quae Brachialis externus appellatur.
 A Tricipitis brachii partes, quarum alteri Longi, alteri Brachialis externi nomen est, non distinctae à se invicem.
 B. B Bicipites brachiorum, truncati & modice reflexi.
 C. C Brachiales interni.
 D. D Pronatorum teretum capita, truncata & reflexa.
 E. E Radialium internorum capita, truncata & reflexa.
 F. F Sublimium capita, truncata & reflexa.
 G. G Videntur partes esse Profundorum.
 H. H Supinatores longi, truncati.
 I. I Radiales externi.
 K. K Radii.
 L. L Ulnae.
 M. M Profundi, truncati & inversi.
 N. O. N. O Pronatores quadrati. N principium truncatum, O extremum truncatum.
 P. P Supinatorum longorum extrema, truncata.
 Q. Q Nisi pollicum manuum Abductores longi ipsi sunt, loci sunt eorum.
 R. R Truncati tendines Flexorum longorum pollicum manuum.

E c

S. S Trun-

- S.S Truncati tendines Profundorum.
 T.T Truncati tendines Sublimium.
 V.V Ligamenta armillaria interiora.
 W.W Flexores breves pollicum manuum.
 X.X Tendines Flexorum longorum pollicum manuum.
 Y.Y.Y.Y.&c. Tendines Sublimium.
 Z.Z Adductores ossium metacarpi digitorum auricularium.
 α.α Abductores digitorum auricularium. Est certe locus eorum.
 β.β Latissimi dorsi.
 γ.γ Thoracis exterioris partis rudis indicatio.
 δ.ε.ζ.&c. Thoracis interiora.
 δ.δ.&c. Intercostales interiores.
 ε.ε.&c. Costae.
 ζ.ζ.&c. Intercostales exteriores. Qui etiam in dextro latere inter margines
 posticos Intercostalium interiorum & spinam. Vide Tab. xxxviii.
 η Ligamentum, intercedens inter corpora vertebrarum dorsi duodecimae &
 undecimae.
 θ Corpus vertebrae dorsi duodecimae. Aliquot praeterea vertebrae dorsi cum
 ligamentis imperfecte indicatae.
 ι.ι.&c. Vertebrae quinque lumborum.
 κ Ligamentum, intercedens inter corpora duarum inferiorum vertebrarum
 lumborum.
 λ Ligamentum intercedens inter corpus vertebrae imae lumborum & summae
 ossis sacri.
 μ.μ Transversi abdominis.
 ν.ν Cristae ilium.
 ξ.ξ Glutei minores.
 ο.ο Iliaci interni.
 π.π Psoae magni, truncati.
 ς.ς Ossa pubis.
 σ Synchondrosis ossium pubis.
 ς.ς Videntur esse truncata capita Gracilium simul & eorum, quos Adductores
 femorum longos & breves appellamus.
 ς.ς.ς Obturatores externi.
 τ.τ.τ.τ Pectinei, truncati.
 υ.υ Adductores femorum breves, truncati.
 φ.φ Adductores femorum longi, truncati.
 χ.χ Adductores magni femorum.
 ψ.ψ Vasti interni.
 ω.ω Crurales.
 Γ.Γ Vasti externi.
 Δ.Δ Rectorum crurum tendines extremi, truncati & deorsum flexi.
 Θ.Θ Peronei longi.
 Λ.Λ Peronei breves.
 Ζ Fibula.
 Π.Π Tibiae.
 Σ.Σ Gemelli.
 Φ Plantaris.
 Ψ.Ψ Solei.

Ω Tendo achillis.

1 Flexor longus digitorum pedis.

2 Flexor longus pollicis pedis.

3 Tibialis posticus.

4 Abductor pollicis pedis.

Nº. 2. VENA E ET ARTERIA E.

Haec quoque Tabula venas & arterias interiores, paucasque exteriores, ut per thoracem & abdomen, ac secundum musculos, ossa, &c. deductae sunt, exhibet: praecipue autem profundiores, quam proximae superioris Tabulae: varietates quoque quarundam Tabulae illius.

Ex ipsa figura quoque apparet quibus venis comites adjunctae arteriae sint: idemque peti pariter ex arteriarum indice poterit, quem venarum indici subjiciam.

a Vena cava superior, statim infra ortum azygae recisa.

b Radix venae r Fig. 3. Tab. xxvii.

c. c Venae subclaviae.

d Radix venae f Tab. xxv. Nº. 2.

e Radix venae l Fig. 3. Tab. xxvii.

f Radix venae n Fig. 3. Tab. xxvii. vel p Fig. 5. ibid.

g Radix venae mammariae dextrae, l Fig. 12. Tab. xxvii. Similis in latere sinistro.

h. h Radices venarum jugularium internarum, k. k Tab. xxv. Nº. 2.

i Radix venae jugularis externae dextrae.

k. l Gemina radix, qua vena vertebralis dextra oritur. Vide l. k Fig. 7. Tab. xxvii.

Arteriae & venae vertebralis *dispensatio in origine ut plurimum varia occurrit*. Ossium exam.

m Truncus venae vertebralis dextrae, natus ex conjunctione radicum k & l; quas etiam, priusquam se jungant, ramo intermedio conjunctas exhibet. Haec una cum comite arteria ii intrat foramen processus transversii vertebrae sextae à capite.

Quamvis (arteriae & venae vertebralis dispensatio) in origine ut plurimum varia occurrat, nihilominus fere semper à sexta Vertebra incipere solet, nullo vase per foramen septimae trajecto. Ossium exam.

n Venae vertebralis dextrae ramus, extra canalem vertebralem adscendens.

o Vena vertebralis sinistra, quae, nulla comitante arteria, intrat foramen, quod est in processu transversio vertebrae colli septimae à capite.

pp Vena vertebralis alia, quae una cum arteria comite intrat foramen, quod est in processu transversio vertebrae sextae à capite.

Nisi fortasse (quod interdum evenit) vena, antequam ejusmodi foramina ingrediatur, in duos scindatur ramos, tunc enim ipsorum major sextae Vertebrae foramen penetrat, minor vero septimae, quam tamen aut nulla arteria comitatur, aut adeo obscura, ut ipsius nulla prorsus ratio sit habenda: hinc evenire reor, saepe foramina septimae vertebrae esse minora iis, quae in sexta cernuntur: fit etiam aliis modis ejusmodi vasorum dispensatio. Ossium exam.

q. q Trunci humerariarum & axillarium. Expl. Tab. viii. Fig. 1. & 2. D. d.

rrrfs An huc pertinent Eustachii haec? A magna Venae Cavae, quae in Ju-

gulo fit, divisione primum Jugularis interna, (in Simia) contra quam in Homine, externa longe minor producitur; deinde insignis hujus divisionis ramus bifariam, nimirum infra in Axillarem w; supra in Humerariam rrr scinditur, ab Humeraria ilico Jugularis externa f, plerumque initio bifida s, simulque Claviculae, foraminis instar, viam praebens, oritur, quod admonere libuit, non modo ut Anatomiae Sectatores intelligerent; externam hanc Jugularem nullum in Homine cum Humeraria, quae post illam propagatur, nisi ad Naturae minime consueta quis confugiat, commercium habere; verum etiam &c. De vena comm. prof. brach. Antigr. i. Vide etiam ikl Fig. 5. Tab. xxvii.

t. t Vena humeraria, cephalica vulgo.

u. u Humerariarum, parum supra cubitorum flexum in duos ramos divisarum, rami interiores, qui cum axillarum ramis conjuncti, communes venas efformant. Expl. Tab. viii. Fig. 1. & 2. F. f.

v Venae communis superficialiae radix. Ibid. H. h.

w. w Venae axillares, quas basilicas dicunt.

x. x Radices venarum f. f Tab. xxv. No. 2.

y Venae x ramus superficialis, sese conjungens cum axillaris externae principio.

z. a Venae axillaris rami, z ad Coracobrachialem, a ad Bicipitem brachii.

β. β Venae axillares externae Eust. de ven. comm. prof. brach. Antigr. iv. hoc est, venarum axillarum rami superficialii.

γ Ramulus, quo vena axillaris externa conjuncta cum axillari profunda.

δ Alius ramus, quo vena axillaris externa se conjungit cum axillaris profundae ramo i.

ε Venae axillaris externae parum supra internum humeri tuberculum in duos ramos divisae, ramus exterior, qui cum altero humerariae ramo u conjunctus communem superficialiam v constituit. Expl. Tab. viii. Fig. 1. & 2. K k.

ζ Duae venae, quae sunt loco axillaris profundae. Fere in medio humero conjungunt se, post rursus divisae, in cubiti demum principio confluentes in unam.

η Vena axillaris profunda, Expl. Tab. viii. Fig. 1. & 2. L. l. Circa mediam hic humeri longitudinem oritur: post, antequam ad cubitum venerit, se in duos ramos dividit, rursus deinde in cubiti principio confluentes in unum. Confer Expl. Tab. viii. Fig. 2. m.

Nimis sane oscitanter profundum axillaris venae ramum descripsit, qui circa medium Humeri, atque etiam interdum parum infra, vel supra medium ejusdem, fere semper in duas propagines scinditur, quae arteriam hinc inde complexae sub Cubiti articulum, non longe tamen ab eo invicem semel, & interdum etiam iterum, & cum tertio quodam Humerariae ramo v, ab eo u, qui sub cute communem Venam constituit, enato, uniuntur, paululumque progressae rursus in tres propagines dirimuntur, quarum una σ Vesalio incognita bifariam scissa, altera parte σ amplum ligamentum Radio Ulnaeque commune perreptat; altera τ eodem ligamento perforato, in exteriorem Ulnae sedem distribuitur (μ Tab. xxiv. No. 2.): aliae vero duae π. g non secus quam arteria diremptae, ad extremam usque manum una cum ea progrediuntur (8. τ Tab. xxv. No. 2.). De vena comm. prof. brach. Antigr. i.

θ. θ. θ Rami ad Bicipites brachiorum.

i. Ve-

- Venae axillaris profundae* ramus, qui circa condylum posteriorem humeri ab altera venarum, in quas vena illa profunda se dividit, ortus, acceptaque vena δ à vena axillari externa, ad cubitum procedit, ubi cum vena profunda communi confluit. Ab hoc ramo surculi principis musculorum, qui oriuntur ab interno humeri tuberculo, tributi; Expl. Tab. VIII. Fig. 1. & 2. N. n: nempe x ramus ad Pronatorem teretem, λ ad Radialem internum & Sublimem, μ ad Ulnarem internum. Confer μ Tab. xxv. N°. 2.
- v Interioris rami humerariae, parum supra cubiti flexum in duos ramos divisae, propago, quae in flexu cubiti jungitur cum profunda axillari. Expl. Tab. VIII. Fig. 1. G.
- ξ Ramus vel ab humeraria communem venam constituyente, vel ξ ab ipsa communi (nisi modo à ramo ε axillaris externae) ortus, qui cum axillari profunda conjungitur. Vide O. o Fig. 1. & 2. Tab. VIII.
- Humerariae Venae ramum, qui cum penitiori Axillari coit, inter eum musculus, qui ab interno Humeri tuberculo enatus Radium in pronam circumvertit, & inter alium, qui Cubitum flectentium secundus ab eo numeratur, accuratius, quam hactenus fecerit, inquirat; in hac enim Cubiti sede, illum Humerariae Venae ramum sine dubio inveniet; siquidem nunquam deest, etiamsi admodum varia sit superficialia venarum circa Cubiti articulum distributio. De Vena comm. prof. brach. Antigr. III.
- o. o Venae communes profundae, quae videntur dividi in tres ramos, contra Vesalii opinionem. Expl. Tab. VIII. Fig. 1. & 2. P. p. Factae ex congressu axillarium profundarum & ramorum, v vel ab humeraria communem venam constituyente, ξ vel ab ipsa communi (nisi modo à ramo ε axillaris externae) ortorum.
- π. π Radices venarum radialium, 8. 8 Tab. xxv. N°. 2.
- g. g Radices venarum ulnarium, τ. v Tab. xxv. N°. 2.
- σ. σ Medius ramus venae communis profundae, qui à Vesalio nec describitur, nec pingitur; inter musculos secundum, & tertium digitorum internodium flectentes, totam membranei ligamenti ulnae, & radii longitudinem perreptans, musculis ei incumbenibus surculos tribuit; & interdum s geminus existens arteriam hinc inde comprehendit. Expl. Tab. VIII. Fig. 1. & 2. S. s.
- τ. τ Propago à praedicto medio ramo venae communis profundae, circa quartam ulnae partem orta; quae ligamentum membraneum ulnae, & radii perforans, ad posteriora transit, & in musculos ab ulna procedentes, aliosque eidem incumbentes distribuitur (μ. μ Tab. xxiv. N°. 2.): haec propago, quae interdum gemina est, & arteriam mediam comprehendit, oscitanter à Vesalio praetermittitur. Expl. Tab. VIII. Fig. 1. & 2. T. t.
- v Venae ejusdem s ramus ad dorsum cubiti penetrans; ubi fit 8 Tab. xxiv. N°. 2.
- φ φ Vena azyga.
- In Homine haec Vena recto tramite non incedit, sed super dextrum truncum Arteriae Asperae, dextrorsum quidem parum, retrorsum vero multum, versus spinam flectitur, & ubi Vertebrae radices attingit, incipit extolli, & ad medium earum progredi, quod pervenit circa octavam vel nonam Thoracis Vertebrae, eoque loco est plane in medio, & sub Arteria condita deorsum ad finem usque Thoracis, prius tamen bifariam divisa, proficiscitur. De vena sine pari, Antigr. XII.

- S. S. S. S Venarum lumbalium rami per Transversos abdominis penetrantes.
- T. T. T. T Venae, quibus venae lumbales conjunctae inter se, tertiae cum quartis, quartae cum quintis.
- V. V. V. V: V. V. V. V Venarum lumbalium rami ad posteriora penetrantes.
- W. W Venae hypogastricae, quarum satis apparet ramorum per pelvis posteriorem partem distributio & conjunctio. Confer A. A Tab. xxv. N°. 2.
- X. X Rami venarum hypogastricarum, per intervalla, quae sunt inter os sacrum & ossa coxarum, exeuntes ad nates.
- Y Y Venae hypogastricae sinistrae ramus, qui per magnum foramen ossis coxae, & per sinum quidem, qui in ejus margine superiore est, exit ad femoris interiora, ubi imprimis ramos distribuit inter Pectineum & Adductorem femoris brevem longumque & Gracilem, à parte priore; & Obturatorem externum & Adductorem magnum, à posteriore.
- Z Z Vena eadem, quae Y Y in parte sinistra: hic autem non ab hypogastrica, sed ab iliaca oriens.
- Æ. Æ Venarum cruralium rami, qui se adjungunt ad venas Y & Z, & cum iis se conjungunt.
- ææ.ææ Venarum Y & Z rami, qui se circum capita Adductorum brevium femorum longorumque & Gracilium flectunt, perque priora Gracilium adscendunt pubem versus.
- ε. ε. ε Hi rami simplices in dextro femore, in sinistro autem singuli in duos divisi, unius tamen arteriae comites, quam mediam continent. Ramos dant Adductoribus magnis femorum.
- ζ. ζ Radices venarum epigastricarum, z. z Fig. 12. Tab. xxvii.
- η. η Radices venarum saphenarum.
- θ. θ Venae cruales.
- Caeterum plerique rami, quos emittunt venae hypogastricae, iliacaе, & cruales, hic truncati, Tabula xxv. exhibiti sunt, & ex ea intelligentur.
- ⊙ Venae V Tab. xxv. N°. 2. varietas: mox enim haec in duos ramos se findit, unius comites arteriae, quam mediam continent.
- ⊗ Venae X Tab. xxv. N°. 2. varietas: hic enim simplex manet. Ramorum, qui in superiore parte hujus sinistri cruris exhibiti, crassiores rami sunt ejusdem hujus venae, quae hoc positu pedis conspici ibi nequit.
- 1 Aorta, statim supra cor recisa. 2 angulus aortae. 3 aorta descendens.
- 4 Arteria, quae mox se dividit in duas intercostales dextras, tertiam & quartam; comites venis χ.
- 5 Radix communis, quae dein abit in radicem communem arteriae subclaviae dextrae & carotidis dextrae, & in carotidem sinistram.
- 6 Radix arteriae subclaviae sinistrae.
- 7 Radix communis arteriae carotidis dextrae & subclaviae dextrae.
8. 8 Radices arteriarum carotidum.
9. 9 Arteriae subclaviae.
10. 10 Arteriarum subclaviarum rami, qui dant
11. 11 vertebrales, quae comites venis m & p, intrant foramina processuum transversorum vertebrae sextae à capite.
12. 12 quae respondent venae f Tab. xxv. N°. 2. Ramus 13 cum ramis venae f Tab. xxv. N°. 2. adscendit per priora glandulae thyreoideae. Dant quoque ramos, qui adscendunt pone glandulam thyreoideam.

14. 14 Arteriarum mammariarum radices. Comites radicibus venarum mammariarum g.

15. 15 Rami qui β Tab. xxv. N°. 2. procedunt ad scapularum lunulas, quae sunt ad radices processuum coracoïdeorum.

16. 16 Arteriae brachiales, comites venis *axillaribus*.

Venae z comes arteria ad Coracobrachialem.

Venis $\alpha. \theta. \theta. \theta$ comites arteriae ad Bicipites brachiorum.

Venae 1 comes ramus brachialis arteriae: & ejusdem quoque venae ramis ramos adjungit ad Pronatorem teretem, Sublimem, Ulnarem internum.

17 Radix arteriae radialis. Comes venae π .

18. 18 Radices arteriarum ulnarium. Comites venis $\xi. \xi$.

19. 19 Arteriae profundae cubitorum. Comites venis $\sigma. \varsigma$. Sinistra media inter duos ramos, in quos se findit vena.

Venis $\tau. \tau$ comites arteriarum profundarum cubitorum rami, qui cum iis per ligamenta, quae inter ulnas radiosque media, penetrant ad exteriorem partem cubitorum, ubi fiunt $\mu. \mu$ Tab. xxiv. N°. 2.

Venae υ comes arteriae profundae cubiti ramus ad dorsum cubiti penetrans; ubi fit ν Tab. xxiv. N°. 2.

20 Arteria intercostalis dextra quinta, quae deinde comes venae ψ ; 21 sexta, quae deinde comes venae ω ; 22 septima, quae deinde comes venae Γ ; 23 octava, quae deinde comes venae Δ . Venae Θ comes nona. Venae Λ comes decima. 24 undecima, quae deinde comes venae Z . Venae Π duodecima comes.

Venis intercostalibus sinistris $\Phi. \Psi. A. B. C. D. E. G. H. I$ comites respondentes arteriae, tertia, quarta, quinta, sexta, septima, octava, nona, decima, undecima, duodecima.

Venis quoque L. L. L. &c. arteriarum intercostalium rami comites.

25 Radices arteriarum diaphragmaticarum. Vide 26. 26 Tab. xxv. N°. 2.

26 Radix arteriae coeliacae. Vide t Fig. 2. Tab. xxvii. & n Fig. 4. ibid.

27 Radix arteriae mesentericae superioris. Vide A. Fig. 2. Tab. xxvii. & n Fig. 4. ibid.

28 Radix arteriae emulgentis sinistrae.

29 Radices arteriarum spermaticarum. Vide 30. 30 Tab. xxv. N°. 2.

30 Radix arteriae mesentericae inferioris. Vide B Fig. 2. Tab. xxvii. & v Fig. 4. ibid.

Venis lumbalibus R. R. &c. comites arteriae lumbales.

Venis V. V. &c. comites arteriarum lumbalium rami ad posteriora penetrantes.

Venis S. S. &c. comites arteriarum lumbalium rami per Transversos abdominis penetrantes.

31. 31 Arteriae iliacae, comites venis iliacis Q. Q.

32 Arteria decurrens secundum priora vertebrarum lumborum & ossis sacri: quam inveni orientem à posteriore parte aortae, mox supra divisionem ejus in iliacas.

33. 33 Arteriae hypogastricae, comites venis hypogastricis W. W.

34. 34 Radices arteriarum umbilicalium.

Indicatae radices arteriarum 35. 35 Tab. xxv. N°. 2., quibus ob angustiam locorum notae non inscriptae: cognoscuntur ex Tab. xxv.

Venis X. X comites rami arteriarum hypogastricarum, per intervalla, quae sunt inter os sacrum & ossa coxarum, exeuntes ad nates.

Venae YY comes arteriae hypogastricae sinistrae ramus, qui cum ea per magnum foramen ossis coxae, & per sinum quidem, qui in ejus margine superiore est, exit ad femoris interiora; ubi inprimis ramos distribuit inter Pectineum & Adductorem femoris brevem longumque & Gracilem, à parte priore; & Obturatorem externum & Adductorem magnum, à posteriore.

Venae ZZ comes arteria respondens illi, quae in parte sinistra comes venae YY: hic autem non ab hypogastrica, sed ab epigastricae radice oriens.

Venis Æ. Æ comites arteriarum cruralium rami.

Venarum ææ.ææ comites arteriarum rami, qui se cum iis circum capita Adductorum brevium femorum longorumque & Gracilium flectunt, perque priora Gracilium adscendunt pubem versus.

Venarum Ē.Ē.Ē comites arteriae. Singulae eas venae comitantur in dextro femore: in sinistro autem geminae, medias continentes. Arteriarum quoque rami comitantur ramos venarum ad Adductores magnos femorum.

35. 35 Arteriae cruales, comites venis cruralibus 9.9.

36. 36 Radices arteriarum epigastricarum.

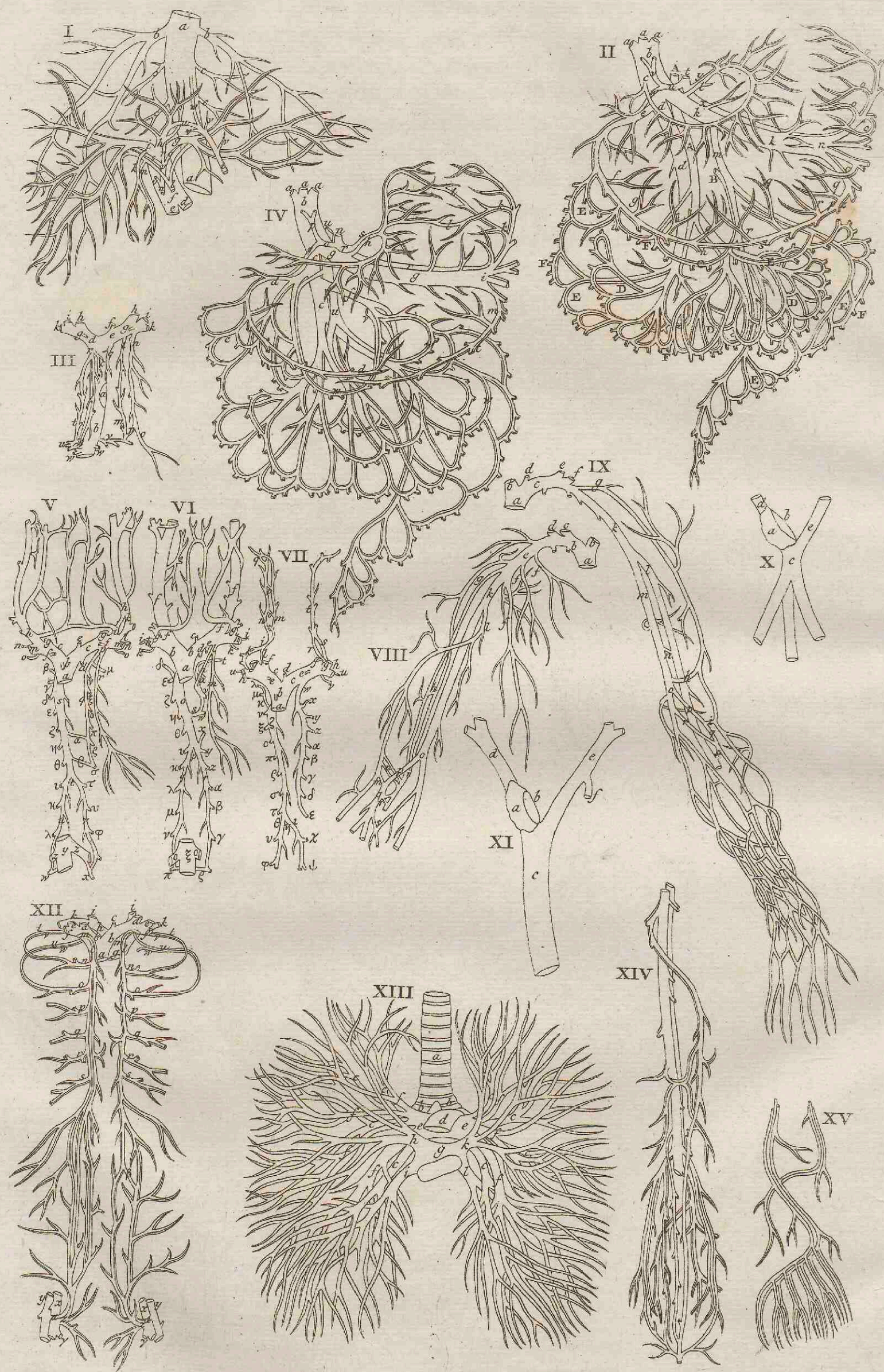
37 Arteria, quae 39 Tab. xxv. N°. 2. hic duos ramos venae @ comites habens, à quibus media continetur.

38 Arteria, quae 40 Tab. xxv. N°. 2. hic unam venam & comitem habens. Hujus ipsius arteriae rami sunt rami illi exiliores, qui crassiorum comites in superiore parte hujus sinistri cruris exhibiti sunt.

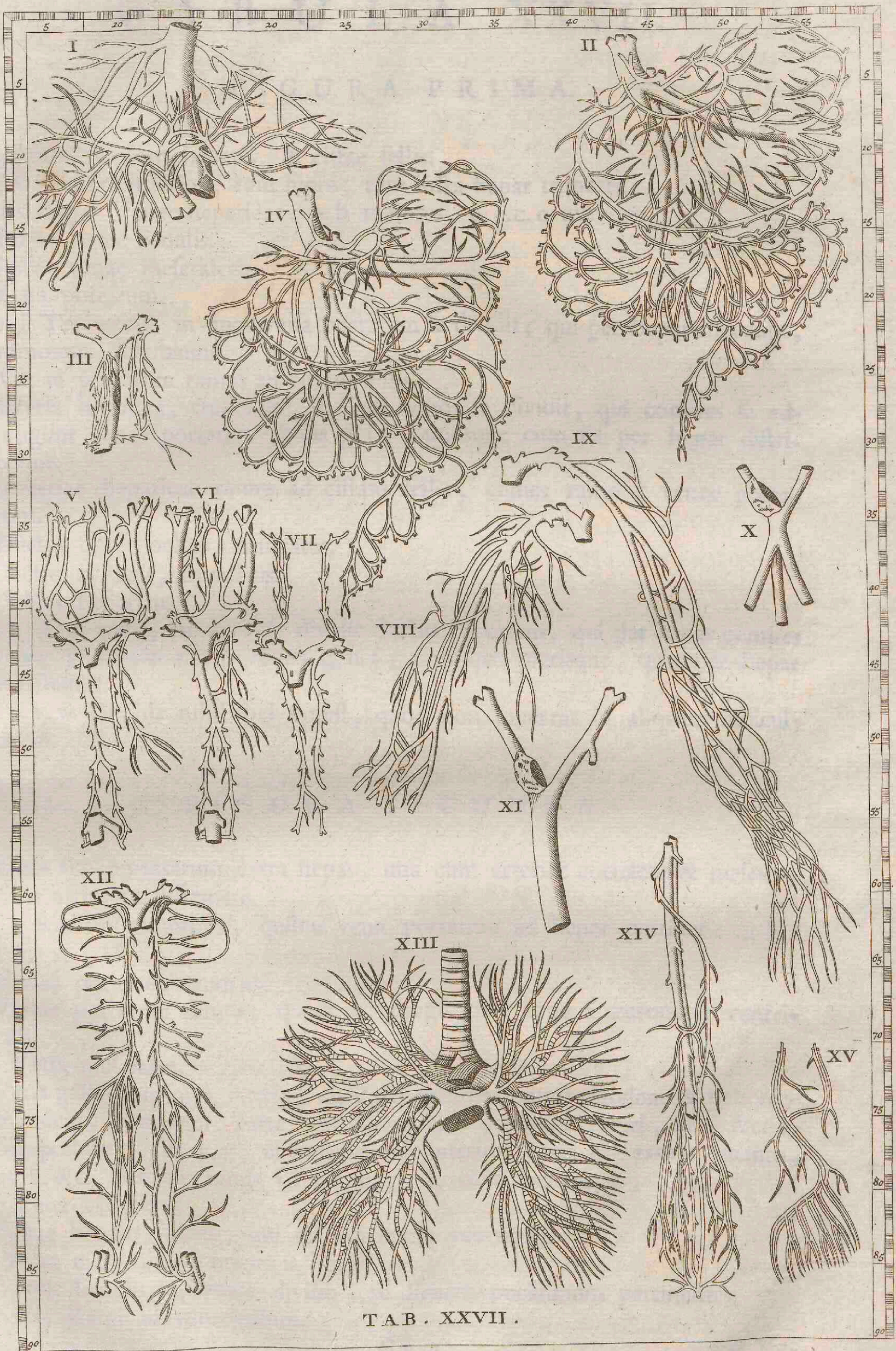

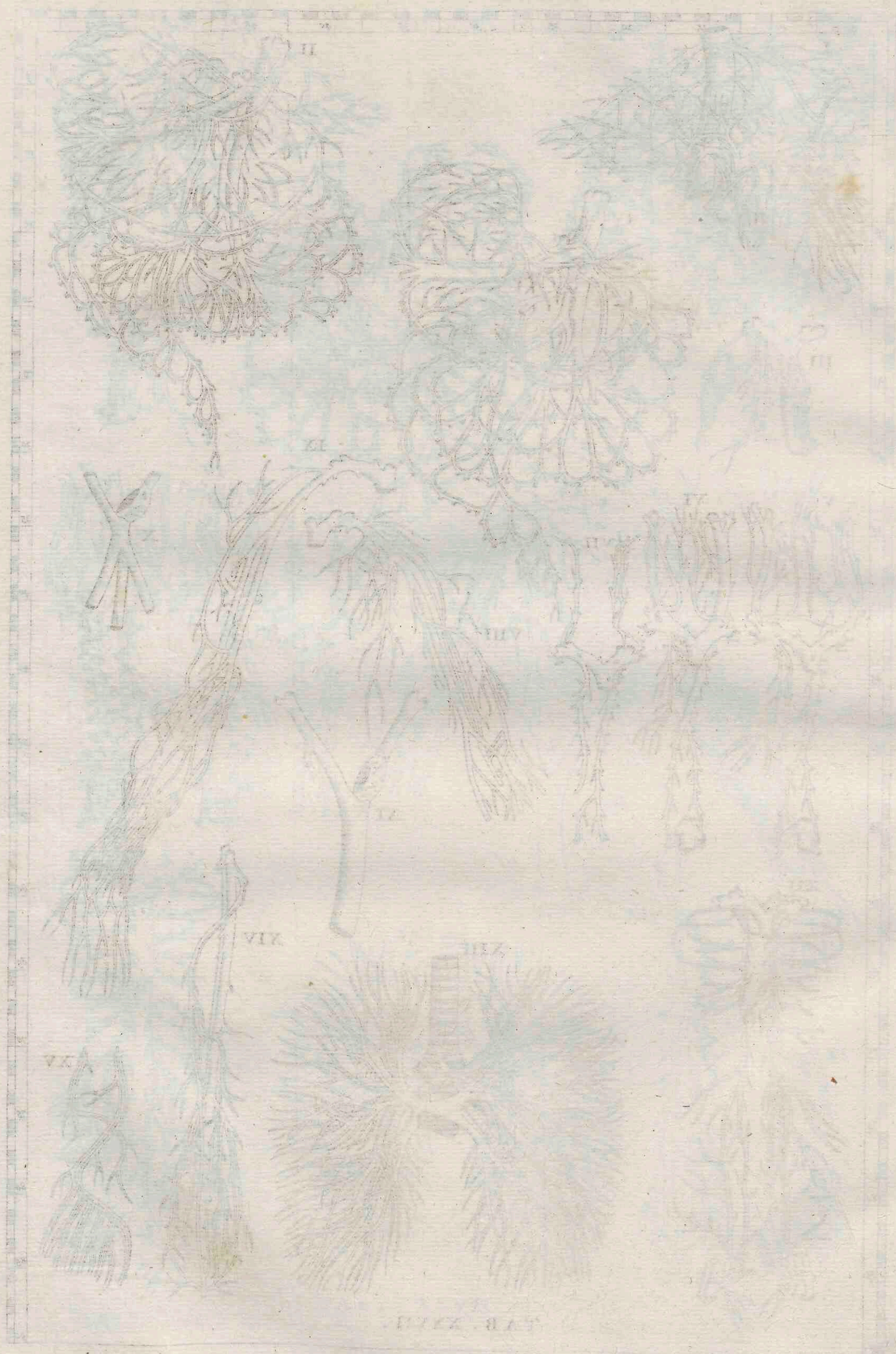
TABLE XXXII

TAB. XXVII.

TAB. XXVII.

T A B U L A XXVII.

F I G U R A P R I M A.

Systema vasorum hepatis, & cistae fellis.

a a Vena cava inferior, tum supra, tum infra hepar truncata.

b. b. c. c. c. c Venae hepaticae: b. b majores, c. c. c. c minores.

d Radix venae lienalis.

e Radix venae meseraicae.

f Vena portarum.

g. h. i Tres rami, in quos vena portarum se dividit; qui per hepar incedunt, ramosque distribuunt.

k Venae portarum ramus ad cistam fellis.

l Arteria hepatica, truncata. In duos ramos se dividit, qui comites se adjungunt venae portarum ramis g. i, ramosque cum iis per hepar distribuunt.

m Arteriae hepaticae ramus ad cistam fellis, comes ramo k venae portarum.

n Ductus choledochus, truncatus.

o Ductus cysticus, truncatus.

p Ductus hepaticus.

q. r. s Tres rami, in quos se dividit ductus hepaticus, qui per hepar comites venae portarum tribus ramis g. h. i, ramisque plerisque, quos per hepar distribuunt.

t. v. v. v. w De his nihil dici potest, quod non incurrat in aliquam difficultatem.

F I G U R A S E C U N D A.

Systema venae portarum extra hepar, una cum arteriae coeliacae & mesentericae utriusque systemate.

a. a. a Radices ramorum, quibus vena portarum ad hepar pertinet: g. h. i Fig. 1.

b Venae portarum truncus.

c Venae portarum ramus, qui se conjungit cum vena l coronaria ventriculi.

dd Vena meseraica.

e Vena gastroëpiploïca dextra, quae dat primum ramos duodeno & pancreati: dein, à superiore parte ventriculo; alios parti ejus priori, ut f. & c. alios posteriori, ut g. g, ut videtur: ab inferiore parte dat ramos omento, ut h. & c. Aliisque ramis i. i conjungit se cum meseraicis.

kk Vena lienalis.

l Venae lienalis ramus, qui est coronaria ventriculi.

m Vena mesocolica, oriens à lienali.

n Venae lienalis in ramos divisio, ad lienem potissimum pertinentes.

o. o. & c. Rami ad ventriculum.

- p Vena gastroëpiploïca sinistra ; quae toto decursu suo à superiori parte ramos dat ventriculo, alios pertinentes ad partem ejus priorem, ut r.r; alios ad posteriorem, ut q.q: ab inferiore, s.s.&c. omento, qui hic truncati. Caeterum conjungit se cum gastroëpiploïca dextra.
- t Arteria coeliaca, ab aorta rescissa.
- u Coeliacae dexter ramus ; à quo
- v arteria hepatica, l Fig. 1. &
- w arteria gastroëpiploïca dextra, comes venae e gastroëpiploïcae dextrae, ramisque ipsius.
- x Arteria lienalis, coeliacae ramus sinister ; comes venae lienali k k.
- y Arteria coronaria ventriculi, comes venae l coronariae, ramisque ipsius.
- Arteria lienalis se in ramos juxta lienem dividit, ad lienem potissimum pertinentes, ut vena lienalis n, ramis ejus comites, à quibus etiam rami ad ventriculum, venis o.o.&c. comites.
- z Arteria gastroëpiploïca sinistra, comes venae p gastroëpiploïcae sinistrae, ramisque ipsius. Et conjungit se quoque cum arteria gastroëpiploïca dextra.
- A A Arteria mesenterica superior, ab aorta rescissa. Comes venae d d meseraicae, ramisque ipsius, praeterquam gastroëpiploïcae dextrae, & ramo, qui est juxta d infer.
- B Arteria mesenterica inferior, ab aorta rescissa. Comes venae mesocolicae m, ramisque ipsius.
- C Conjunctio ramorum venae mesocolicae & arteriae mesentericae inferioris cum ramis venae meseraicae & arteriae mesentericae superioris.
- D.D.D.E.E.E.E.E Reliquae conjunctiones venarum arteriarumque, D.D.D in mesenterio, & E.E.E.E.E mesocolo; ex quo annulorum quaedam species oritur, à quibus ad postremum, qua intestina spectant, rami producuntur ad intestina, quorum hic F.F.&c. radices exhibitae.

Caeterum venae & arteriae ad ventriculum pertinentes, lcyooooopzq rqrwfgg, ita dispositae sunt, ut una cum ramis suis referant figuram ventriculi. Sic & venae meseraicae & mesocolicae, cum arteriis mesentericis, ramisque qui à vena gastroëpiploïca dextra, comiteque ipsi arteria accedunt ad mesentericas; ut referant mesenterium cum mesocolo, per quae distributae sunt. Confer cum hac figura primam Tab. x. & secundam Tab. xi.

FIGURA TERTIA.

- a A corde & aure dextra rescissa vena cava utraque.
- b Vena cava inferior, mox infra venas hepaticas duas superiores recisa.
- c Vena cava superior.
- d.e Venae subclaviae.
- f Radix venae f Tab. xxv. No. 2.
- g.g Radices venarum mammariarum. Vide l.l Fig. 12.
- h.h Radices venarum jugularium internarum.
- i.i Radices venarum jugularium externarum.
- k.k Radices venarum axillarum.
- lmnop *A sinistro ramo magnae divisionis Venae Cavae in jugulo, è regione propemodum Jugularis internae, duo surculi pullulant, in ejus lateris membranam, quae Thoracem dirimit, percurrentes, quorum alter l venis Septi transversis m, ei sursum occurrentibus, conjungitur; alter vero n sinistram hujusce musculi nervum concomitatus, hac quidem sua portione o in carneam ejus sub-*
stan-

stantiam inseritur; illa vero p cum venis ejusdem coit, & cum priori furculo, ac etiam cum propaginibus venae Sterni, easdem membranas adeuntibus, variis modis commiscetur. De Vena sine pari Antigr. VIII.

q Vena ad sinistram partem mediastini & pericardii pertinens.

r Vena ad dextram partem mediastini & pericardii pertinens, seseque ramis suis conjungens cum ramis s. t venae diaphragmaticae dextrae, sibi sursum occurrentibus.

u Vena diaphragmatica dextra, truncata.

A venis Septi, & praecipue in dextro latere u, ramuli venarum s. t non solum ad Cordis involucrum pertinent, sed etiam ad membranas Thoracem dividentes sursum feruntur, qui pluribus in locis cum propaginibus venae Sterni, per easdem disseminatis, junguntur. De Vena sine pari, Antigr. VIII.

v Vena diaphragmatica sinistra, truncata.

w. w Radices venarum hepaticarum superiorum; b. b Fig. 1.

FIGURA QUARTA.

Respondet figurae secundae, estque illud idem systema venae portarum extra hepar, una etiam cum arteriae coeliacae, & mesentericae utriusque systemate. Eorum autem varietates exhibet.

a. a. a Radices ramorum, quibus vena portarum ad hepar pertinet, g. h. i Fig. 1.

b Venae portarum truncus.

c c Vena meseraica.

d d Vena gastroëpiploïca dextra. Ramorum, quos omento dat, radices solummodo indicatae: sic & plerorumque, quos dat ventriculo. Confer e Fig. 2. Conjungit se quoque e cum ramis meseraicae.

f Vena mesocolica, à meseraica oriens. Confer m Fig. 2.

g g Vena lienalis.

h Vena coronaria ventriculi. Confer l Fig. 2.

i Venae lienalis in ramos divisio, ad lienem potissimum pertinentes.

k. & c. Rami ad ventriculum: quorum aliqui se conjungunt l. l cum ramis venae h coronariae. Confer o. o. o Fig. 2.

m Vena gastroëpiploïca sinistra. Solae radices ramorum, quos omento dat, indicatae. Ramorum, quos ventriculo, alii expressi, aliorum tantum radices. Nec conjungit se cum vena gastroëpiploïca dextra. Confer p Fig. 2.

n Arteria coeliaca, ab aorta rescissa.

o Coeliacae ramus dexter, à quo

p arteria hepatica, l Fig. 1. &

q arteria gastroëpiploïca dextra, comes venae d d gastroëpiploïcae dextrae, ramisque ipsius.

r r Arteria lienalis, coeliacae ramus sinister, comes venae lienali g g. Rami quoque, quos dat, comites venae lienalis ramis, i ad lienem, k. k ad ventriculum, & c. non autem qua venae illae l. l se conjungunt cum ramis coronariae ventriculi.

s Arteria coronaria ventriculi, comes venae h coronariae, ramisque ipsius. Confer y Fig. 2.

t Arteria gastroëpiploïca sinistra, comes venae m gastroëpiploïcae sinistrae,

H h

ra-

ramisque ipsius. Pariterque se non conjungit cum arteria gastroëpiploïca dextra. Confer z Fig. 2.

uu Arteria mesenterica superior, ab aorta rescissa. Comes venae cc meseraicae, ramisque ipsius, praeterquam gastroëpiploïcae dextrae.

v Arteria mesenterica inferior, ab aorta rescissa. Comes venae f mesocolicae, ramisque ipsius.

w. w. w Conjunctiones ramorum venae mesocolicae cum ramis venae meseraicae: itemque arteriae mesentericae inferioris cum ramis superioris. Confer C Fig. 2.

Caeterae conjunctiones venarum arteriarumque in mesenterio & mesocolo, quomodo differant ab iisdem Figurae secundae, ex comparatione earum inter se intelligi satis potest. Et in totum comparatio earum satis docet, quantum decursu ramisque venarum & arteriarum differant inter se; cum de caetero in hac figura, aequè atque in secunda, sic dispositae sint, ut figuram referant ventriculi, & mesenterii cum mesocolo.

FIGURA QUINTA.

Hujus pars inferior respondet figurae 2. Tab. iv.

a Vena cava superior, juxta cor recisa. Expl. Tab. iv. tribus primis figuris comm. F.F.F.

b Radix venae r Fig. 3.

c. c Venae subclaviae.

d An radix venae q Fig. 3.

e Radix venae f Tab. xxv. N°. 2.

f. f Radices venarum mammariarum; l. l Fig. 12.

g. g Radices venarum jugularium internarum.

h. h Venae jugulares externae. Sinistra duabus radicibus oritur, altera i exiliore à subclavia juxta jugularem internam: altera k insigniore, ab humeraria. Confer r s f Tab. xxvi. N°. 2. Apparent rami earum per collum distributi, eorumque conjunctio.

l Radix venae humerariae.

m. m Radices venarum axillarum.

n. n. o. o Radices venarum intercostalium ab utraque parte duarum superiorum; t. u: t. u Fig. 12.

p q r Vena p à sinistro cavae trunco in jugulo, sub ortu venae sterni f enata, in duos ramos statim divisa; quorum major q sub arteria brachii sinistri ad tertiam thoracis vertebram reflexus, juxta radices costarum, usque ad nonam singulis surculos offerens, perreptat; quo ubi pervenit, cum ramis venae sine pari, octavum α & nonum ε earum intervallum nutrientibus conjungitur. Minor ramus x cum sinistro septi transversi nervo incedens, in ejus lateris membranam thoracem dividenter, & in eam, quae pericardium appellatur, propagines distribuit: tribusque bifidis surculis in carnosam, eandemque superiorem partem septi inseritur. Expl. Fig. 2. Tab. iv.

Haec eadem Vena q (nempe quae Azygae munere in sinistro latere fungitur) ubi à trunco sinistro Cavae, juxta aliam r, quae sinistrum Septi transversum nervum concomitata in ipsum inseritur, & Pericardio, ac membranis Thoracem dividenter surculos spargit, aut sub ortu Jugularis internae, aut non longe ab eo principium sumit p, deorsum procedens super anteriorem arteriae

riae sedem, quae Axillam petit, ad posteriora versus tertiam aut quartam Thoracis vertebram contorquetur, indeque juxta radices Costarum sui lateris emergens, si magna fuerit, Venae sine Pari conjunctionem renuit, & usque ad undecimam sola incedens octo intervalla Costarum, quae sunt inter duo prima, & duo ultima, nutrit: si vero ita magna non est, ut hoc per se praestare queat, sed alterius auxilio egeat, ad septimum vel octavum, atque adeo nonum Spondylum descendit, ibique uni, aut duobus α . & Venae sine Pari ramis ei occurrentibus conjuncta desinit, tuncque, sicuti etiam paulo ante dixi, consueto illa munere utrimque fungitur. De Vena sine pari, Antig. XIII.

s Vena sine pari. Expl. Tab. iv. tribus primis fig. comm. Δ . Δ . Δ .

t Venae sine pari divisio circa decimam thoracis vertebram. Ibid. Θ . Θ .

u Dexter, & v sinister ramus venae sine pari. Dexter cum prima vena sui lateris, in lumbo sub emulgente orta conjungitur: sinister conjungitur cum alio, ab emulgente orto, priusquam producat venam seminariam. Ibid. Σ . Φ .

Vena Azygos, è regione octavae (Fig. 6. p.) aut decimae t thoracis vertebrae, in duos ramos, dextrum u scilicet ac sinistram v, scinditur; hi deorsum repunt & Septum transversum praetereunt, suarumque uterque propaginum vel una tantum, vel pluribus vario modo inseritur, scilicet aut in posteriorem sedem Cavae, juxta ortum Emulgentis, aut in ipsam Emulgentem, & praesertim in sinistram (neque enim memini hoc idem me unquam in dextra observasse) retro, supra, infra; ea nimirum parte, qua venam Seminariam ipsa procreat; aut etiam quandoque w in proximos venarum ramos, qui è regione summitatis secundae lumborum vertebrae ortum ducunt. De Renib. Cap. xvi.

Ejus venae (azygae) postremi rami plerumque cum primis Lumborum venis, è regione secundae ipsorum Vertebrae pullulantibus, commiscuntur, atque junguntur. De vena sine pari, Antig. xvii.

Quando, ut in priori Syngrammate diximus, altera Venae Azygae officio in eodem latere sinistro fungitur, tunc vero haec (azyga) in dextro plerumque juxta radices Costarum procedens, medium Vertebrarum de more non conscendit, nec propagines ad sinistra intervalla antea mittit, quam illa, quae in opposito latere vice ipsius est, huic juncta desinat, & terminetur: decipitur sane, qui secus, ac diximus, fieri putat; quandoquidem ramuli à sinistro pariete Venae sine Pari pullulantes, ad spatia intercostalia non feruntur, sed in vicina corpora distributi consumuntur. De Vena sine pari, Antig. xv.

w Radix primae venae dextri lateris in lumbo sub emulgente ortae. Expl. Tab. iv. tribus primis fig. comm. Σ . Φ .

x Radix rami ab emulgente sinistra orti, priusquam producat venam seminariam. Ibid.

y Truncus venae cavae, qua vocatae emulgentes ab ea oriuntur. Ibid. Ξ . Ξ . Ξ .

z. z Radices venarum emulgentium.

α . & Rami venae sine pari, octavum α , & nonum & costarum sinistrarum intervallum nutriendes. Expl. Tab. iv. fig. 2.

β . γ . δ . ϵ . ζ . η . θ . ι . κ . λ Radices venarum intercostalium dextrarum. β tertiae, γ quartae, δ quintae, ϵ sextae, ζ septimae, η octavae, θ nonae, ι decimae, κ undecimae, λ duodecimae.

μ . ν . ξ . $\omicron$. π . ρ . σ . τ . υ . ϕ Radices venarum intercostalium sinistrarum. μ tertiae, ν quartae, &c.

A quibus autem venis singulae intercostales tum sinistrae, tum dextrae, oriantur, ex figura ipsa apparet.

FIGURA SEXTA.

Hujus pars inferior respondet figurae 3. Tab. iv.

a Vena cava superior juxta cor recisa; Expl. Tab. iv. tribus primis figuris comm. Γ.Γ.Γ.

b. b Venae subclaviae.

c Radix venae f Tab. xxv. N°. 2.

d An radix venae q Fig. 3.

e Radix venae l Fig. 3.

ff. ff Venae jugulares internae.

g. g Venae jugulares externae. Apparent rami earum per collum distributi, eorumque conjunctiones, tum inter se, tum cum ramo jugularis internae sinistrae.

h. h Radices venarum axillarum.

i. i: k. k Radices venarum intercostalium ab utraque parte duarum superiorum, t. u: t. u Fig. 12.

l m n Vena l à sinistro cavae trunco in jugulo ortum ducens, in duos ramos scissa. Quorum alter m cum sinistro nervo septi transversi procedens, in hoc, & in membranam dividens thoracem distribuitur. Alter ramus n sub arteriam brachii reflexus, è regione quintae thoracis vertebrae, cum eo ramo s venae azygae conjungitur, quem à sexto intervallo sursum reflecti diximus. Expl. Tab. iv. Fig. 3. b.

o Vena sine pari. Expl. Tab. iv. tribus primis figuris comm. Δ.Δ.Δ.

p Venae sine pari divisio è regione octavae thoracis vertebrae, ut interdum à nobis observatum est. Ibid. Λ.

q Dexter, & r sinister ramus venae sine pari, qui cum prima vena sui lateris in lumbo sub emulgente orta π. g, conjungitur. ibid. Σ. Φ.

Vena Azygos, è regione octavae p aut decimae (Fig. 5. t.) thoracis vertebrae, in duos ramos, dextrum q scilicet ac sinistrum r, scinditur; hi deorsum repunt & Septum transversum praetereunt, suarumque uterque propaginum vel una tantum, vel pluribus vario modo inseritur, scilicet aut in posteriorem sedem Cavae, juxta ortum Emulgentis, aut in ipsam Emulgentem, & praesertim in sinistram (neque enim memini hoc idem me unquam in dextra observasse) retro, supra, infra; ea nimirum parte, qua venam Seminariam ipsa procreat; aut etiam quandoque in proximos venarum ramos π. g, qui è regione summitatis secundae lumborum vertebrae ortum ducunt. De Renib. Cap. xvi.

Ejus venae (azygae) postremi rami plerumque cum primis Lumborum venis π. g, è regione secundae ipsorum vertebrae pullulantibus, commiscuntur, atque junguntur. De Vena sine pari, Antigr. xvii.

s Ramus venae azygae, qui juxta radices costarum sursum reflexus, t tertium, u quartum, v quintum, & w sextum earum intervalla sinistri lateris nutrit. Expl. Tab. iv. Fig. 3. a.

Quandoque etiam Vena sine Pari è regione sextae Thoracis Vertebrae ramum s ad sinistram partem mittit, qui sursum elatus, ad quintam ejusdem cum alio n, à trunco sinistro Juguli orto, conjungitur, indeque usque ad tertium

tuum intervallum alimentum praebens conscendit. De Vena sine pari, Antig. XIII.

x. y. z. α. β. γ Reliquarum venarum intercostalium sinistrarum radices; x septimae, y octavae, z nonae, α decimae, β undecimae, γ duodecimae.

δ. ε. ζ. η. θ. ι. κ. λ. μ. ν Radices venarum intercostalium dextrarum, δ tertiae, ε quartae, &c.

ξ Truncus venae cavae, qua vocatae emulgentes ab ea oriuntur. Expl. Tab. iv. tribus primis figuris comm. E. E. E.

ο. ο Radices venarum emulgentium.

π. ρ Radices primarum venarum sui lateris in lumbo sub emulgentibus ortarum: Expl. Tab. iv. tribus primis figuris comm. Σ. Φ.

FIGURA SEPTIMA.

a Vena cava superior juxta cor recisa. Expl. Tab. iv. tribus primis figuris comm. Γ. Γ. Γ.

b Radix venae r Fig. 3.

c. c Venae subclaviae.

d Radix venae f Tab. xxv. N°. 2.

e. e Radices venarum mammariarum, l. l Fig. 12.

f. f Radices venarum jugularium internarum.

g. g Radices venarum jugularium externarum.

h. h Radices venarum axillarium.

i Vena vertebralis dextra, quae duabus radicibus oritur, k altera ab axillari ultra jugularem externam: l altera à subclavia pone jugularem internam. Vide k. l Tab. xxvi. N°. 2.

m Venae vertebralis dextrae ramus internus, qui per canalem processuum transversorum vertebrarum colli procedit.

n Venae vertebralis dextrae ramus externus, n Tab. xxvi. N°. 2.

o. p. q Conjunctiones rami interni externique venae vertebralis.

r. s Venae vertebralis sinistrae.

t Ramus internus venae vertebralis sinistrae, qui per canalem processuum transversorum colli procedit.

u. u Radices venarum intercostalium ab utraque parte primarum; t. t Fig. 12.

v Radix venae intercostalis sinistrae secundae; u Fig. 12.

w Vena, quae Azygae munere in sinistro latere fungitur.

Si ad ferendos Anatomiae labores quispiam piger non sit, post nonnullas obitas sectiones, facile intelliget, in Hominibus aliam Venam w non semel reperiri, quae Azygae munere in sinistro latere fungatur, quaeque aut à ramo primae divisionis Venae Cavae in Jugulo ortum ducat, &c. De Vena sine pari, Antig. XIII.

Haec eadem Vena, ubi à trunco sinistro Cavae, juxta aliam, quae sinistrum Septi transversum nervum comitata in ipsum inseritur, & Pericardio, ac membranis Thoracem dividantibus surculos spargit, aut sub ortu Jugularis internae, aut non longe ab eo principium sumit, deorsum procedens super anteriorem arteriae sedem, quae Axillam petit, ad posteriora versus tertiam aut quartam Thoracis Vertebrae contorquetur, indeque juxta radices Costarum sui lateris emergens, si magna fuerit w, Venae sine Pari conjunctionem renuit, & usque ad undecimam sola incedens octo intervalla Costarum, quae

- sunt inter duo prima, & duo ultima, x. y. z. α. β. γ. δ. ε, nutrit. Ibid.*
- x. y. z. α. β. γ. δ. ε Radices venarum intercostalium sinistrarum, x tertiae, y quartae, z quintae, α sextae, β septimae, γ octavae, δ nonae, ε decimae.
- ζ Vena sine pari, quae se circa undecimam thoracis vertebra[m] dividit in ramum dextrum θ, & sinistru[m] ι.
- κ Azygae dextrae ramus, à quo venae intercostales dextrae, λ secunda, μ tertia.
- ν. ξ. ο. π. ρ. σ. τ. υ. φ Radices reliquarum venarum intercostalium dextrarum, ν quartae, &c. quae sunt rami venae sine pari, ramique ejus dextri θ eorum, in quos se circa undecimam thoracis vertebra[m] dividit.
- χ. ψ Radices venarum intercostalium sinistrarum, χ undecimae, ψ duodecimae: quae sunt rami rami sinistri eorum, in quos se vena sine pari circa undecimam thoracis vertebra[m] dividit.

FIGURA OCTAVA.

Quaedam dextri brachii venae.

- a Vena cava superior juxta cor recisa.
- b. b Venae subclaviae.
- c Radix venae jugularis internae.
- d Radix venae jugularis externae.
- e Vena axillaris.
- f. f. f Rami, qui pertinent ad pectus, latus thoracis, &c.
- g Duae venae, quae sunt loco *axillaris profundae*: ramo intermedio h conjunctae, post confluent in unam i juxta cubiti flexum.
- k *Externa axillaris* Eustachio, de Vena comm. prof. brach. Antigr. iv.
- l *Humerariae vices gerens.*

Hanc eandem Venam (Humerariam puta) omnino deesse interdum observavi; sed ab externa Axillari, ante medium longitudinis Humeri, tenuem surculum erumpere, qui flexo itinere ad consuetum locum perductus, Humeraliae vices gereret, & circa Cubiti articulum ramo uno m cum Axillari externa, altero autem (hic duobus n) cum interna de more conjungeretur. De Vena comm. prof. brach. Antigr. iv.

- o Axillaris parum supra internum humeri tuberculum in duos ramos divisio; quorum exterior p cum altero humeraliae ramo m conjunctus communem superficiariam q constituit. Expl. Fig. 1. & 2. Tab. viii. K. k.
- r Venae communis superficiariae conjunctio cum axillari profunda.
- s Conjunctio rami venae communis superficiariae cum ramo externae axillaris.

FIGURA NONA.

Quaedam sinistri brachii venae.

- a Vena cava superior juxta cor recisa.
- b Radix venae subclaviae dextrae.
- c Vena subclavia sinistra.
- d Radix venae f Tab. xxv. N°. 2.
- e Radix venae jugularis internae.

f Ra-

- f Radix venae jugularis externae.
 g *Vena Humeraria ita mihi exilis quandoque occurrit, ut nisi animum una cum oculis diligenter advertissem, me prorsus effugisset.* De Vena comm. prof. brach. Antigr. iv.
 h Humerariae illius conjunctio cum trunco venae axillaris externae: i cum ramo ejusdem.
 k *Axillaris vena.*
 l *Vena axillaris profunda.*
 m *Vena axillaris externa* Eustachio, de Vena comm. prof. brach. Antigr. iv.
 n *Venae axillaris externae conjunctio cum axillari profunda.*
 o *Axillaris in duos ramos divisio, quorum exterior p cum humerariae ramo i confluens, efficit venam q, ad quam se alius ramus r à ramo interiore divisionis axillaris externae adjungit.*
 s Ramus à vena *communi superficiali* ortus, conjunctusque cum *axillari profunda*.
 Praeterea apparent venae *superficiae*, rami axillaris externae, humerariae, communis *superficiae*; quae per cubitum manumque ramos distribuunt, crebre conjunctae: & illae quidem, quae superiores in figura, per internam partem cubiti; quae inferiores, per externam, perque manum ad extremos usque digitos.

FIGURA DECIMA.

- a Auricula dextra, b hac parte à corde recisa.
 c Vena cava inferior.
 d. e Duae partes aequales, in quas vena cava superato diaphragmate scinditur; d dextra, e sinistra.

FIGURA UNDECIMA.

Animalium, quibus in sinistra Thoracis parte Vena inferiora Costarum spatia alens tributa est, alia unam tantum habent, alia duas; unam Echinus & Mus, quorum Vena Cava, superato Diaphragmate, in duas partes aequales scinditur, dextraque earum Cordi infigitur, indeque ad Jugulum sui lateris adscendit; sinistra vero inter Cor & Jugulum Azygam Venam producit, quae Arteriam Magnam comitem sibi adjungens, juxta sinistram Vertebrarum latus deorsum fertur, ramisque hinc inde distributis, Venae sine Pari officio fungitur. De Vena sine pari, Antigr. xii.

- a Auricula dextra, b hac parte à corde recisa.
 c Vena cava inferior.
 d. e Duae partes aequales, in quas vena cava superato diaphragmate scinditur; d dextra, e sinistra.
 f Venae azygae radix.

FIGURA DUODECIMA.

- a Vena cava superior juxta cor recisa.
 b. b Venae subclaviae.
 c Radix venae f Tab. xxv. N°. 2.
 d. d Radices venarum jugularium internarum.

- e. e Radices venarum jugularium externarum.
 f. f Radices venarum axillarium.
 g Arteria aorta juxta cor recisa.
 h Radix communis arteriae subclaviae dextrae & carotidis dextrae.
 i. i Radices arteriarum carotidum.
 k. k Radices arteriarum subclaviarum.
 l. l Venae mammae, quae se cum venis epigastricis conjungunt. Dextra se in duas dividit, unius arteriae comites, quam mediam continent.
 m. m Arteriae mammae, comites venarum, pariterque cum arteriis epigastricis sese conjungentes.
 n. o. p. q. r. s: n. o. p. q. r. s Venarum mammariarum rami, cum comitibus ramis arteriarum; qui se conjungunt cum intercostalibus; n. n cum primis, o. o secundis, &c. Ramos dant, per spatia intercostalia ad pectus penetrantes, quorum hic radices exhibitae.
Caeterum ubi alii Intercostales rami, qui Venae Azygae germina sunt, & à quibus memorati pullulant, juxta Sternum perducti sunt, tunc Venae utriusque propagines, hinc inde sub eo recta deorsum procedentes, singulis illorum occurrunt, & cum eis ita coeunt, ut quisque eorum unius Venae, à duplici principio originem ducentis, intuentibus speciem referat; & praeterea non longe à Pectoris osse, perforatis ejus loci musculis, alios insignes, aut certe non obscuros ramos, à singulis spatiis Intercartilaginibus, ac etiam sub Sterno à musculis Rectis Abdominis emittunt, qui sub cutem distributi, cum nonnullis aliis à magno Axillaris Venae exteriori germine pullulantibus, variis modis commiscentur, atque uniuuntur. De Vena sine pari, Antigr. xviii.
 t. t: u. u Venae intercostales duae ab utroque latere superiores, t. t primae, u. u secundae.
Illud Venarum jugum, quod ex posteriori sede utriusque trunci Venae Cavae in Jugulo, juxta initia Venarum jugularium, oritur, & sub arteria Brachii reflectitur, in geminos ramos plerumque dividitur, qui in duo superiora Costarum intervalla distributi cum ramis intercartilaginibus Venae Sterni junguntur. De Vena sine pari, Antigr. xv.
 v. v: w. w Arteriae intercostales duae ab utroque latere superiores, v. v primae, w. w secundae, comites venarum t. t: u. u.
 x. x Venae iliacae tum supra tum infra epigastricas recisae.
 y. y Arteriae iliacae tum supra tum infra epigastricas recisae.
 z. z Venae epigastricae, quae se cum mammariis conjungunt, ramosque dant Rectis abdominis, &c. Dextrae majores rami bifidi sunt, ut mamma bifida, cum qua conjuncti.
 α. α Arteriae epigastricae, comites venarum z. z, seseque conjungentes cum arteriis mammariis.
 β Ramorum majorum venae epigastricae sinistrae conjunctio, ibi ubi cum mammae ramis conjuncti.
 γ. γ Radices venarum saphenarum.

FIGURA DECIMA TERTIA.

Systema asperae arteriae, venarumque & arteriarum pulmonarium, à parte priore exhibitum.

a Aspera arteria, juxta laryngem recisa.

b. b Bron-

- b. b Bronchia duo ad pulmones tendentia.
 c. c. & c. Bronchiorum rami per pulmones distributi.
 d Arteria pulmonaris juxta cor recisa. Ut Fig. 5. Tab. xv.
 e. e Duo rami, in quos se dividit arteria pulmonaris, ad pulmones tendentes.
 Ut Fig. 5. Tab. xv.
 f. f. & c. Arteriae pulmonaris rami per pulmones distributi.
 g Sinus venarum pulmonarium, juxta cor recisus. Ut Fig. 5. Tab. xv.
 h. i. k. l Quatuor venae pulmonares, è sinu illo nascentes, & ramis suis per
 pulmones distributae.

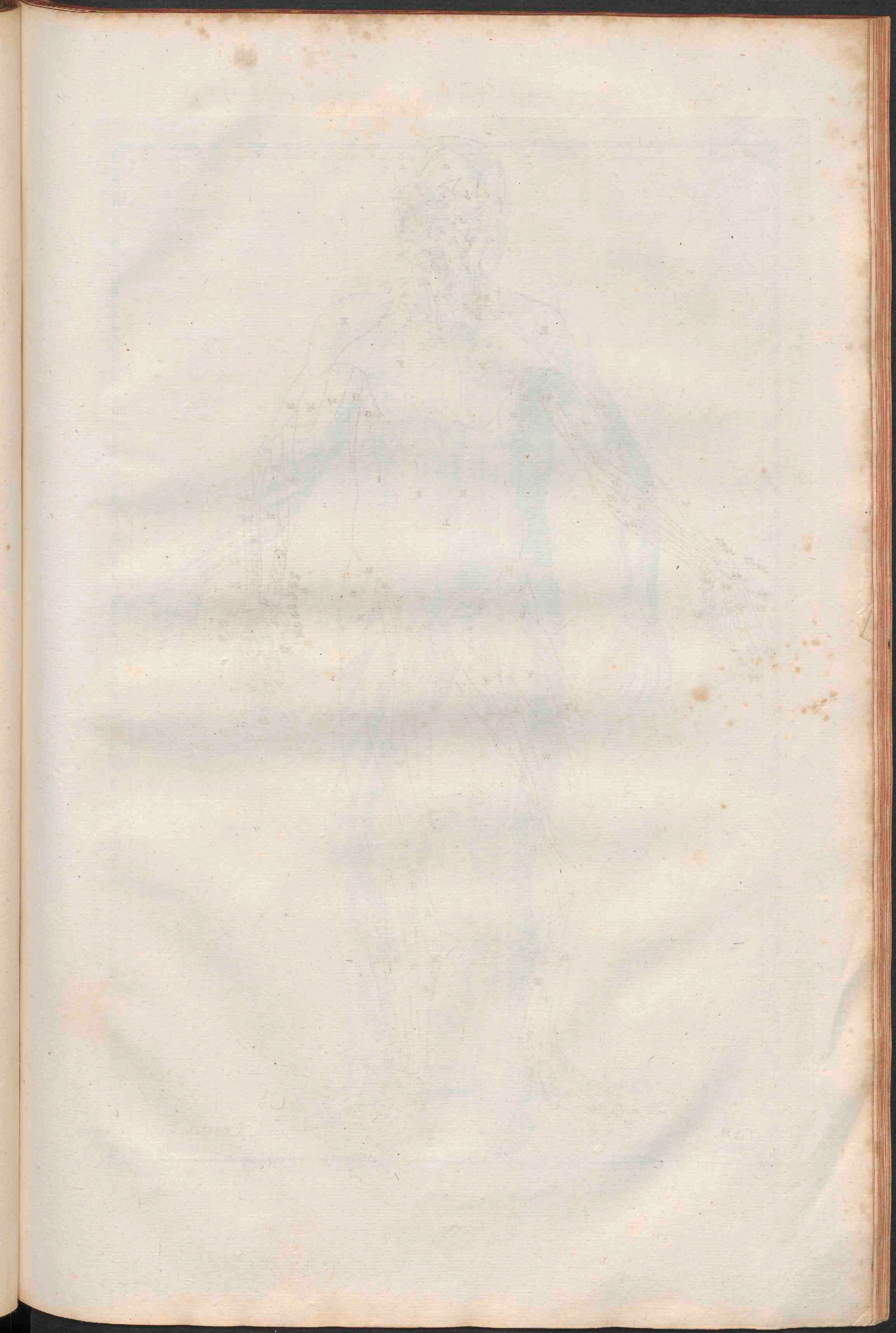
FIGURA DECIMA QUARTA.

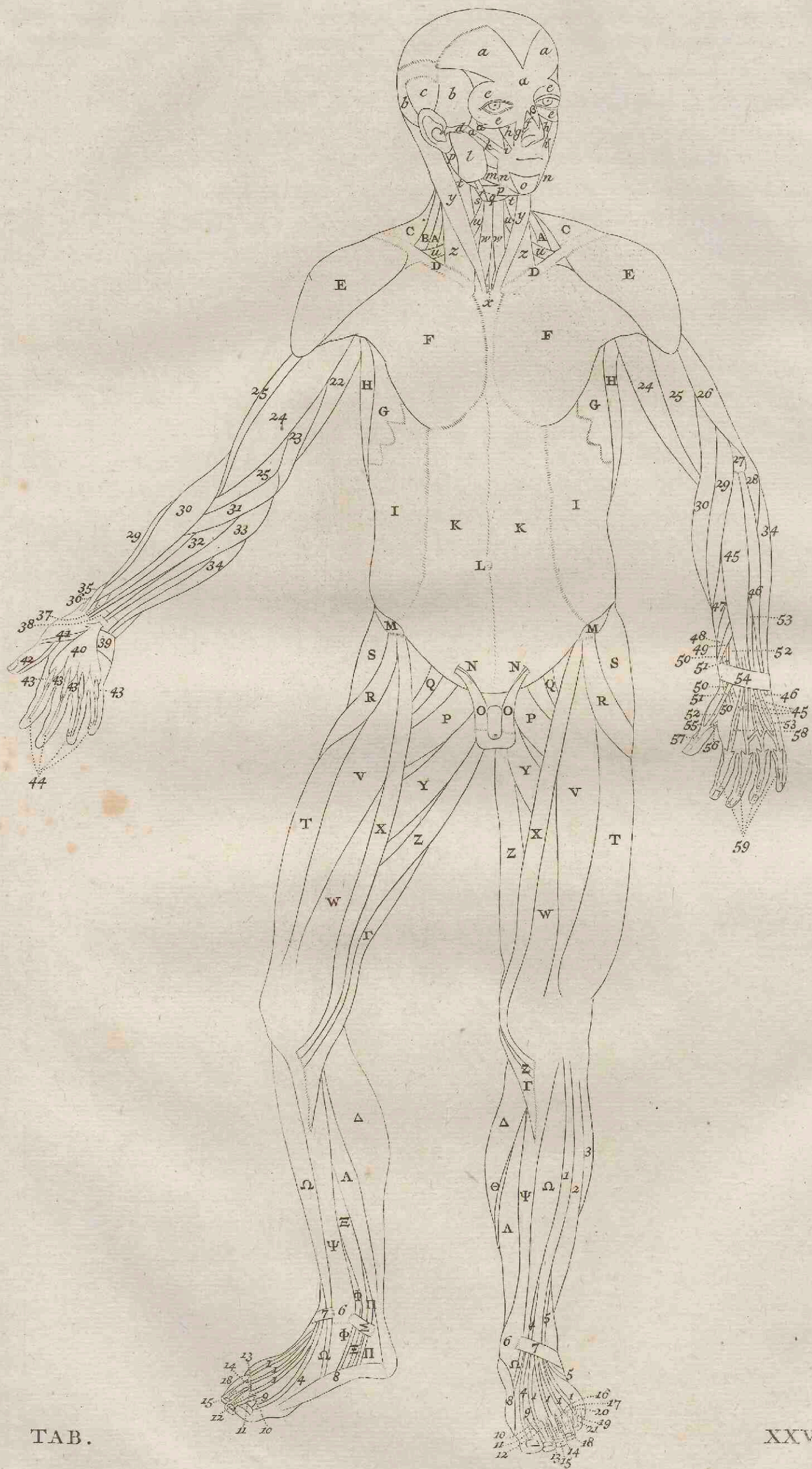
Difficile mentem Eustachii assequi.

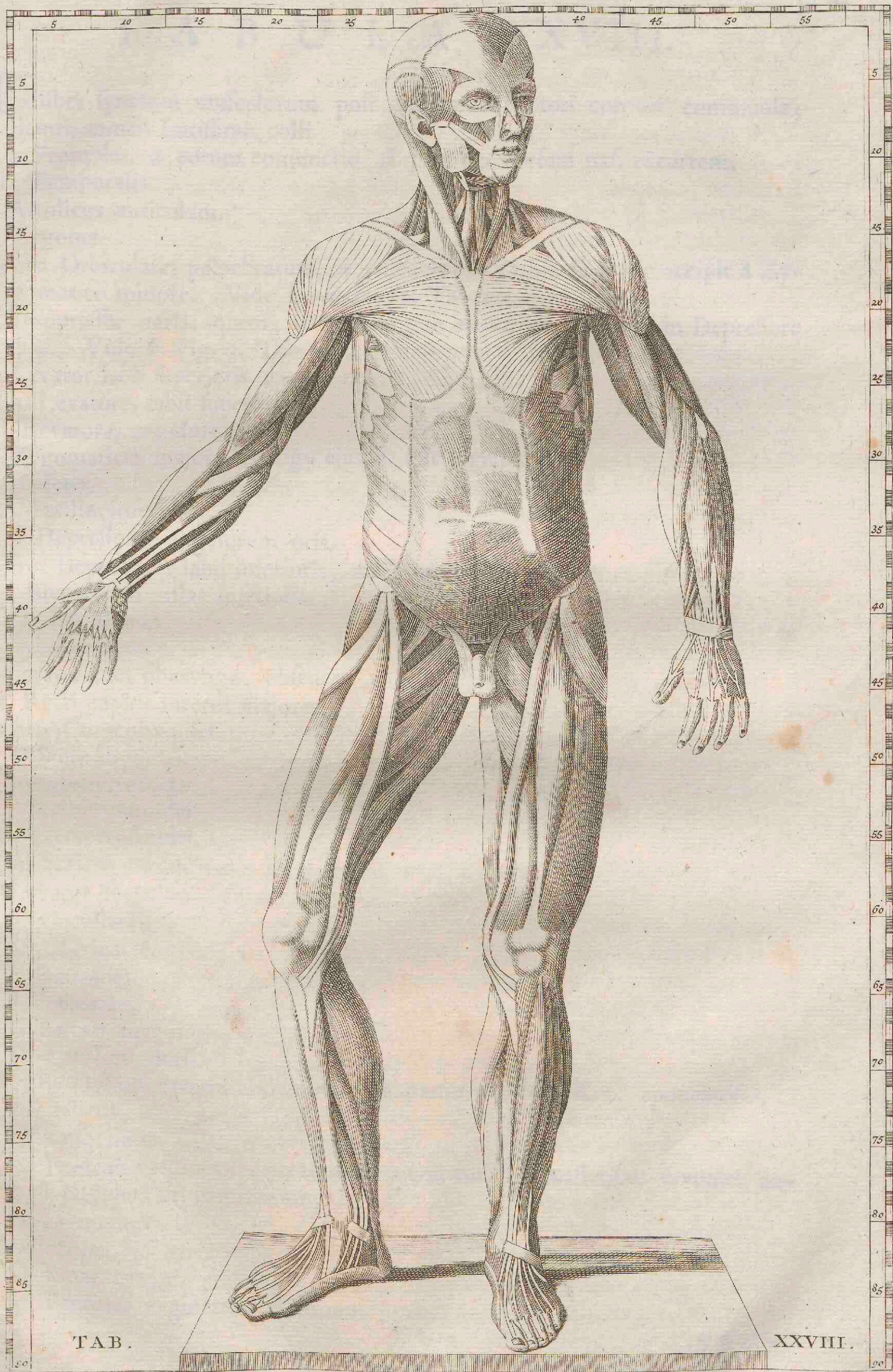
FIGURA DECIMA QUINTA.

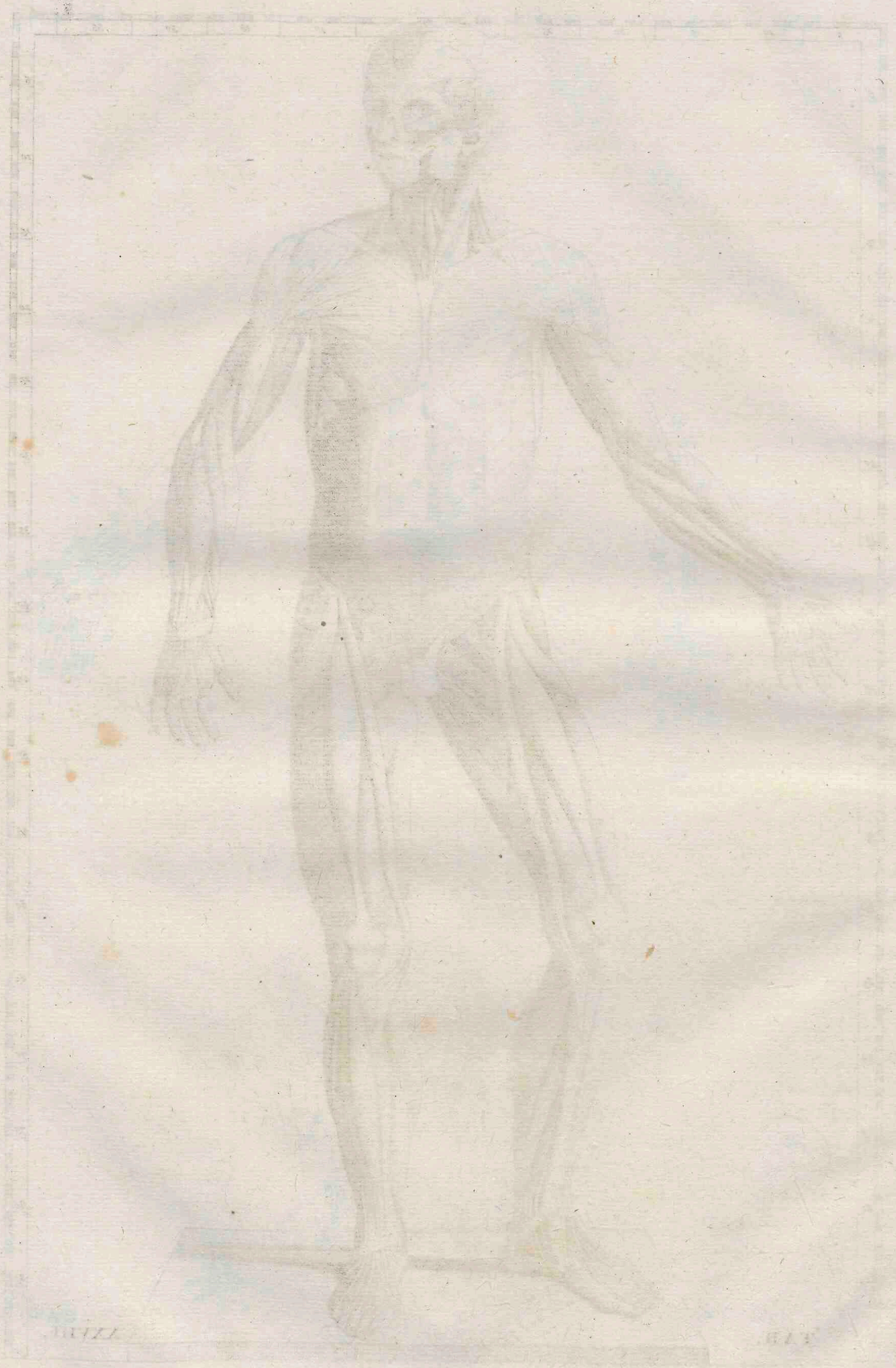
Pedis venas & arterias exhibere videtur.

T A B U L A XXVIII.

Exhibet syntaxin muscutorum post integumenta toti corpori communia;
dantis tamen Latissimis colli.

- a. a Frontales. α eorum conjunctio. β pars per dorsum nasi excurrentes.
bb Temporalis.
c Attollens auriculam.
d Zygoma.
ee. ee Orbiculares palpebrarum. α pars, quam Orbicularis hic accipit à Zygomato minore. Vide L- β Fig. 1. Tab. xli.
f Compressor naris: quem, ut videtur, in unum conjunxit cum Depressore alae. Vide F Fig. 3. Tab. xli.
g Levator labii superioris alaeque nasi.
h. h Levatores labii superioris.
i. i Levatores angulorum oris.
k Zygomaticus major. α origo ejus ab osse jugali.
l Masseter.
m Maxilla inferior.
n. n Depressores angulorum oris.
o Aut Depressores labii inferioris, aut tantum locus eorum.
pp Biventer maxillae inferioris.
q Os hyoides.
r Stylohyoideus.
s Larynx cum pharynge, obscure.
t. t Recti capitis interni majores.
uu. uu Coracohyoidei.
w. w Sternohyoidei.
x Sternothyreoidei.
y. y Sternomastoidei.
z. z Cleidomastoidei.
A. A Scaleni medii.
B Levator scapulae.
C. C Cucullares.
D. D Claviculae.
E. E Deltoïdes.
F. F Pectorales.
G. G Serrati magni.
H. H Latissimi dorssi.
IK. IK Obliqui externi abdominis. I. I partes carnaeae. K. K aponeuroses.
L Umbilicus.
M. M Ossa ilium.
N. N Funiculi vasorum spermaticorum, una cum Cremasteribus exeuntes annulis Obliquorum externorum.
O. O Cremasteres.
P. P Pectinei.
Q. Q Psoae magni.
R. R Tensores vaginalum femorum.

S. S Glutei medii.

T. T Vasti externi.

V. V Recti crurum.

W. W Vasti interni.

X. X Sartorii.

Y. Y Adductores longi femorum.

Z. Z Graciles.

Γ. Γ Semitendinosi.

Δ. Δ Gemelli.

Θ Plantaris.

Λ. Λ Solei.

ΞΞ Flexor longus digitorum pedis.

ΠΠ Flexor longus pollicis pedis.

Σ Ligamentum, quo retinentur tendines, Flexoris longi digitorum pedis, Flexoris longi pollicis pedis, Tibialis postici.

ΦΦ Tibialis posticus.

Ψ. Ψ Tibiarum ossa.

ΩΩ. ΩΩ Tibiales antici.

1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1 Extensores longi digitorum pedum.

2 Peroneus longus.

3 Soleus.

4. 4. 4 Extensores proprii pollicum pedum.

5. 5 Peroneus tertius.

6. 6 Malleoli interni.

7: 7 Ligamenta, quibus retinentur tendines in confinio crurum & pedum extremorum, à priori parte.

8: 8 Abductores pollicum pedum.

9: 9 An aponeuroses, quas tendines Extensorum propriorum pollicum pedum adnectunt ossibus primis pollicum, capsisque articulorum? An potius indicare voluit aponeuroses, quae ad illos tendines accederent aut à Flexoribus brevibus pollicum pedum, aut ab Adductoribus eorum, aut à Transversis pedum?

10: 10 Aponeuroses, quae ad internum latus tendinum Extensorum longorum digitorum pedum, ad digitorum parvorum primos pertinentium, accedunt: quas invenio oriri partim à capsis articulos digitorum illorum cum suis metatarsi ossibus continentibus, partim ab Interosseis primis digitorum eorundem, partim à Lumbricalibus eorundem, partim à latere ossium primi ordinis eorundem illorum digitorum.

11: 11 Aponeuroses similes, quae accedunt ad latus externum tendinum extendentium digitorum parvorum primorum: quas oriri invenio partim à capsis articulos digitorum illorum cum suis metatarsi ossibus continentibus, partim ab eorundem digitorum Interosseis secundis, partim ab eorundem digitorum ossium primi ordinis latere. Proprie autem hae accedunt ad illam tendinum extendentium partem, quae fit ab Extensore brevi digitorum pedis.

12: 12 Tendines communes, qui fiunt è conjunctis inter se Extensorum longorum & brevium tendinibus.

13: 13 Aponeuroses similes illis, quibus 10: 10 adscriptum, similiter ortae à capsis articulorum, Interosseis primis, Lumbricalibusque, & ossibus primi ordinis, digitorum parvorum secundorum.

14: 14 Apo-

- 14: 14 Aponeuroses similes illis, quibus 11: 11 adscriptum, similiter ortae à capsulis articularum, Interosseis secundis, & ossibus primi ordinis, digitorum parvorum secundorum.
- 15: 15 Tendines communes, quales quibus 12: 12 adscriptum.
- 16 Aponeurosis similis illi, cui 10 adscriptum, similiter orta à capsula articuli, Interosseo primo, Lumbricalique, & osse primi ordinis, digiti tertii parvorum.
- 17 Aponeurosis similis illi, cui 11 adscriptum, similiter oriens à capsula articuli, Interosseo secundo, & osse primi ordinis, digiti tertii parvorum.
- 18 Tendo communis, qualis ille, cui 12 adscriptum.
- 19 Aponeurosis similis illi, cui 10 adscriptum, similiter orta à capsula articuli, Interosseo primo, Lumbricalique, & osse primi ordinis, digiti quarti parvorum.
- 20 Aponeurosis, quae accedit ad Extensoris longi digitorum pedis tendinem, qui pertinet ad digitum minimum. Oriri eam invenio ab Abductore digiti minimi pedis.
- 21 Latus tendo per dorsum digiti minimi incedens, à solius Extensoris longi digitorum pedis tendine effectus.
- 22 Tricipitis brachii caput, quod Longus appellatur.
- 23 Tricipitis brachii caput, quod vocatur Brachialis externus.
- 24: 24 Bicipites brachiorum.
25. 25: 25 Brachiales interni.
- 26 Tricipitis brachii caput, quod Brevis appellatur.
- 27 Condylus humeri prior, idemque minor.
- 28 Tendinis Tricipitis brachii mucro tenuior, olecrani parti priori, & spinae, quae infra eam ex ulna eminet, inserta.
- 29: 29 Radiales externi longiores.
- 30: 30 Supinatores longi.
- 31 Pronator teres.
- 32 Radialis internus.
- 33 Palmaris longus.
- 34: 34 Ulnares interni.
35. 36 Abductoris longi pollicis manus tendines.
- 37 Flexor longus pollicis manus.
- 38 Ligamentum quoddam, distinctum ab armillari interno, ab una parte adhaerens tendini Ulnaris interni; ab altera radio, multangulo majori, &c. partimque etiam conjunctum cum armillari interiore. Per partem ejus penetrat tendo Palmaris longi.
- 39 Palmaris brevis.
- 40 Aponeurosis Palmaris longi, per volam explicata.
- 41 Flexoris brevis pollicis manus pars, quae pro Abductore ejus brevi altero haberi potest. Vide Tab. an. nov. Musc. Tab. II. u in manu dextra.
- 42 Tendo Flexoris longi pollicis manus.
- 43: 43: 43: 43 Tendines Sublimis.
- 44 Tendines Profundi.
45. 45 Extensor communis digitorum manus.
- 46 46 Ulnaris externus.
- 47 Abductoris longi pollicis manus pars superior.
- 48 Abductoris longi pollicis manus pars inferior.

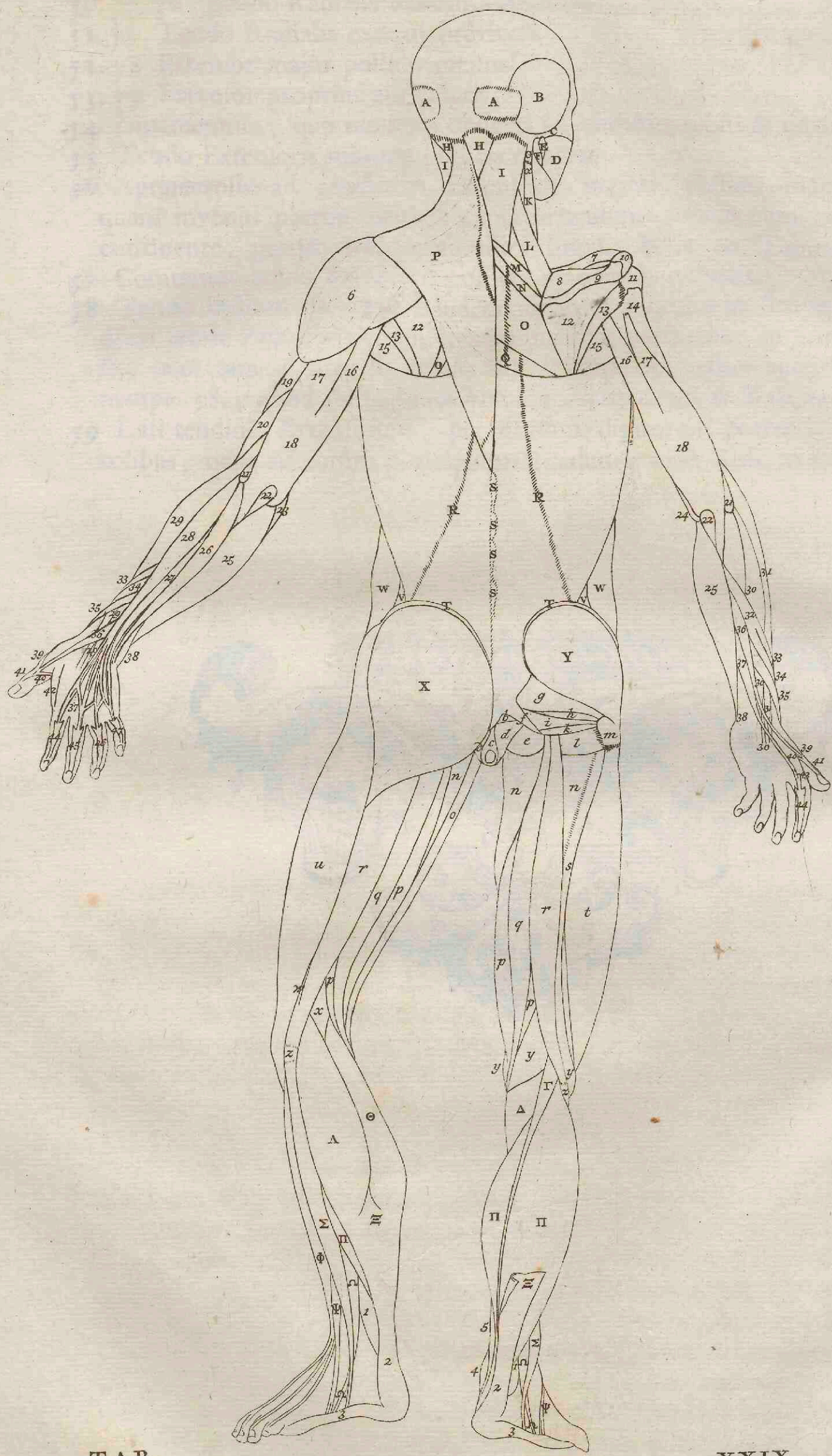
- 49 Extensor minor pollicis manus.
 50. 50. 50 Tendo Radialis externi longioris.
 51. 51 Tendo Radialis externi brevioris.
 52. 52 Extensor major pollicis manus.
 53. 53 Extensor proprius auricularis.
 54 Ligamentum, quo tendines obducti in confinio cubiti & dorsi manus.
 55 Tendo Extensoris minoris pollicis manus.
 56 Aponeurosis ad tendinem Extensoris majoris pollicis manus accedens; quam invenio partim oriri à capsula articulum pollicis cum metacarpo suo continente, partim à Flexore pollicis brevi. Vide 40 Tab. xxix.
 57 Communis tendo Extensoris pollicis majoris & minoris.
 58 Tendo Indicatoris. Hic haud dubie error admissus in sculptura: nam videtur tendo Extensoris communis ad indicem pertinens, in itinere fissus esse; cum tamen alter sit tendo ille, nempe 45: alter autem Indicatoris, nempe 58.; quod Eustachium voluisse, satis declarat Tab. xxix. & xxxi.
 59 Lati tendines Extensorum, per dorsum digitorum porrecti. De aponeurosis, quae ad eorum principium accedunt, vide Tab. xxxiv.

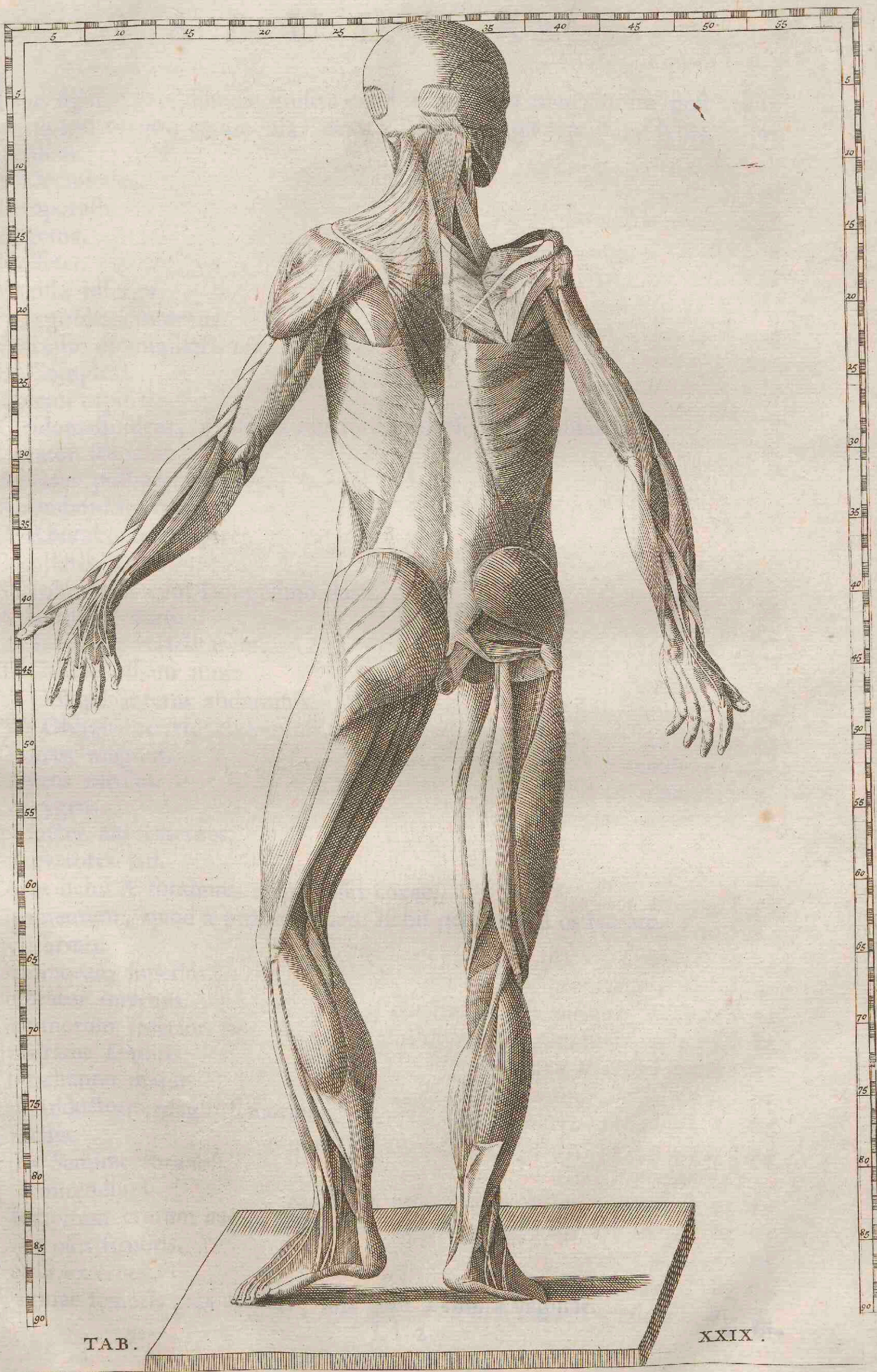

XIX

TAT

T A B U L A XXIX.

Hujus figurae pars dimidia sinistra exhibet syntaxin muscutorum post tegumenta toti corpori communia: dextra, de mētis aliquot primis, syntaxin sequentem.

A. A Occipitales.

B Temporalis.

C Zygoma.

D Masseter.

E Maxilla inferior.

F Pterygoideus internus.

G Processus mamillaris ossis temporis.

H. H Complexi.

I. I Splenii capitis.

K Cleidomastoideus, α affixus mucroni processus mamillaris.

L Levator scapulae.

M Serratus posticus superior.

N Rhomboideus minor.

O. O Rhomboidei majores.

P Cucullaris.

Q Sacrolumbalis cum Longissimo dorsi.

R. R Latissimi dorsi.

S. S. S. S Spinae vertebrarum.

T. T Cristae ossium ilium.

V. V Obliqui interni abdominis.

W. W Obliqui externi abdominis.

X Gluteus magnus.

Y Gluteus medius.

b Coccygeus.

c Sphincter ani externus.

d. d Levatores ani.

e Locus ischii & foraminis magni ossis coxae.

f Ligamentum, quod à processu acuto ischii pertinet ad os sacrum.

g Pyriformis.

h Geminorum superior.

i Obturator internus.

k Geminorum inferior.

l Quadratus femoris.

m Trochanter major.

n n. n Adductores magni femorum.

o Gracilis.

pp. pp Semimembranosi.

q. q Semitendinosi.

r. r Bicipitum crurum capita longiora.

s Spina ossis femoris.

t Vastus externus.

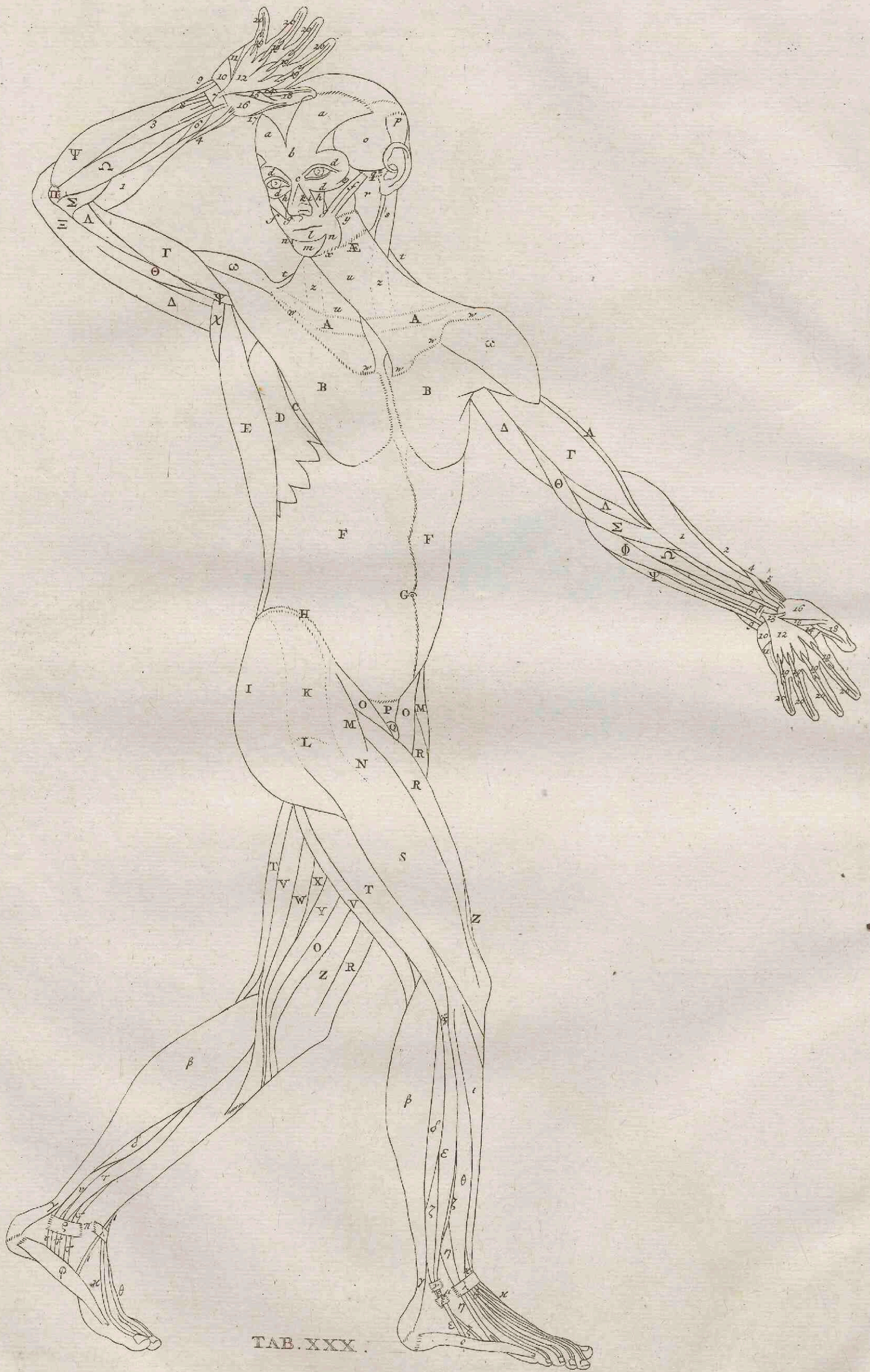
u Vaginae femoris pars crassior, una cum Tenfore vaginae.

- w Bicipitis cruris caput brevius.
 x. y y y Ossa femorum.
 z. z Fibularum capita superiora.
 Γ Plantaris.
 Δ Popliteus.
 Θ Λ Ξ Gemellus cruris. Θ pars interior, Λ pars exterior. Ξ tendo, qui in
 dextro crure truncatus, & ex parte reflexus.
 Π. Π Π Solei.
 Σ. Σ Peronei longi.
 Φ Extensor longus digitorum pedis.
 Ψ. Ψ Peronei tertii.
 Ω Ω. Ω Ω Peronei breves.
 1: 1 Flexores longi pollicum pedum.
 2: 2 Tendines Achillis.
 3: 3 Abductores digitorum minimorum pedum.
 4 Malleolus internus.
 5 Flexor longus digitorum pedis.
 6 Deltoïdes.
 7 Clavicula.
 8 Supraspinatus.
 9. 10 Spina scapulae cum processu superiore. 10 epiphysis processus supe-
 rioris.
 11 Epiphysis superior ossis humeri.
 12: 12 Infraspinati.
 13: 13 Teretes minores.
 14 Os humeri.
 15: 15 Teretes maiores.
 16. 17. 18: 16. 17. 18 Tricipites brachiorum. 16 Longus. 17 Brevis. 18 ven-
 ter communis.
 19 Brachialis internus.
 20 Supinator longus.
 21: 21 Condylī minores ossium humerorum.
 22: 22 Olecrana.
 23 Palmaris longus.
 24 Condylus major ossis humeri.
 25: 25 Ulnares interni.
 26 Ulnaris externus.
 27 Extensor proprius digiti auricularis.
 28 Extensor communis digitorum manus.
 29. 29. 29 Radialis externus.
 30. 30. 30 Radialis externus brevior.
 31. 31 Radialis externus longior.
 32. 33. 34: 33. 34 Abductores longi pollicum manuum. 33 pars superior,
 34 inferior.
 35: 35 Extensores minores pollicum manuum.
 36: 36 Extensores majores pollicum manuum.
 37: 37 Indicadores.
 38: 38 Ulnae.
 39: 39 Tendines Extensorum minorum pollicum manuum.

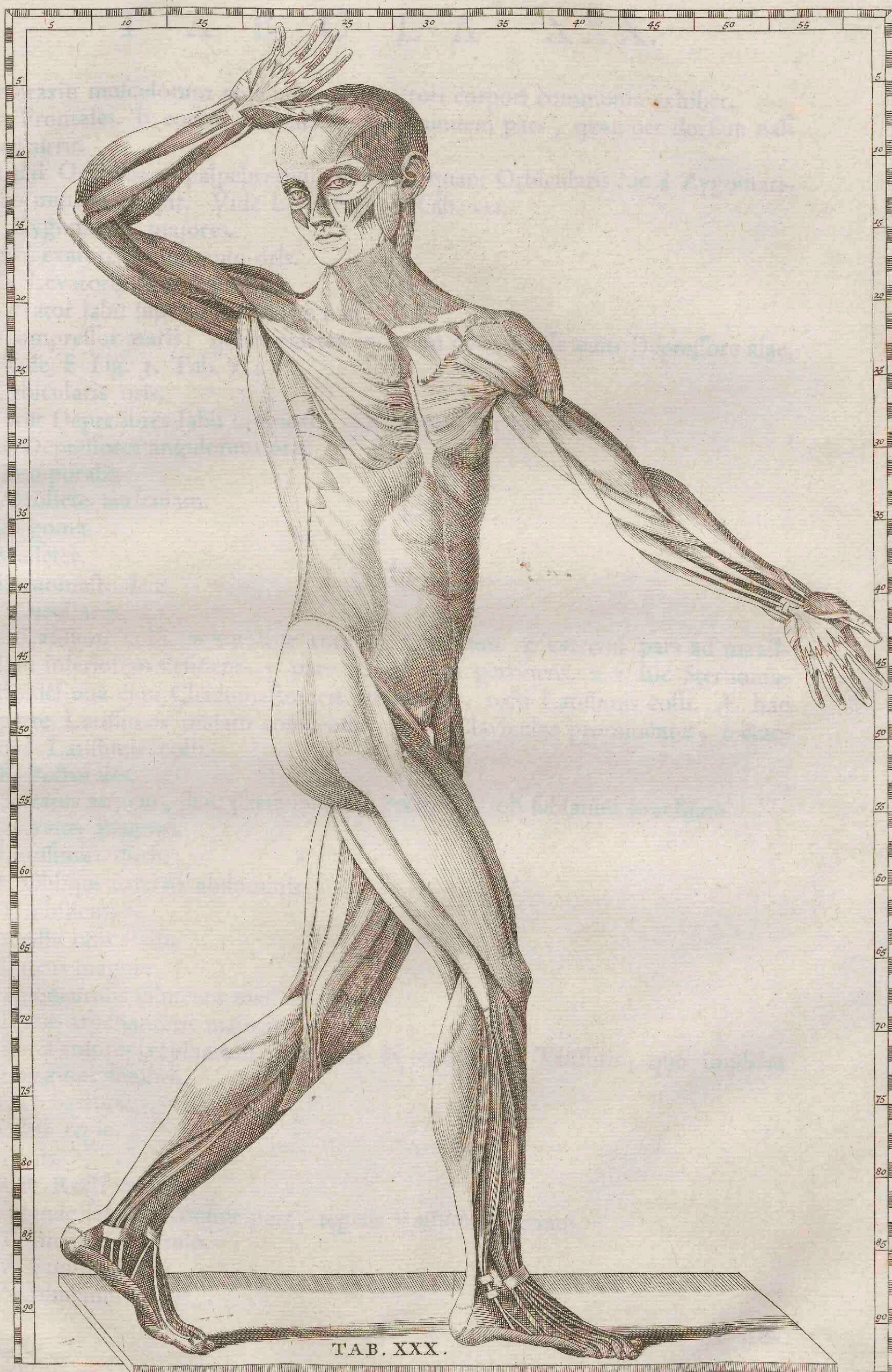
- 40: 40 Aponeuroses ad tendines Extensorum majorum pollicum manuum accedentes, orientes partim è capsulis articulos pollicum cum suis metacarpi ossibus continentibus, partim à Flexoribus brevibus pollicum.
- 41: 41 Communes tendines pollicum Extensorum majorum & minorum.
- 42 Abductor indicis.
- 43 Truncatus tendo, qui ab Extensore communi digitorum manus accedit ad indicem, & cum tendine Indicatoris se conjungit.
- 44: 44: 45: 46: 47 Lati tendines Extensorum, per dorsum digitorum porrecti. De aponeurosibus & tendinibus ad eos accedentibus vide Tab. xxxiv.

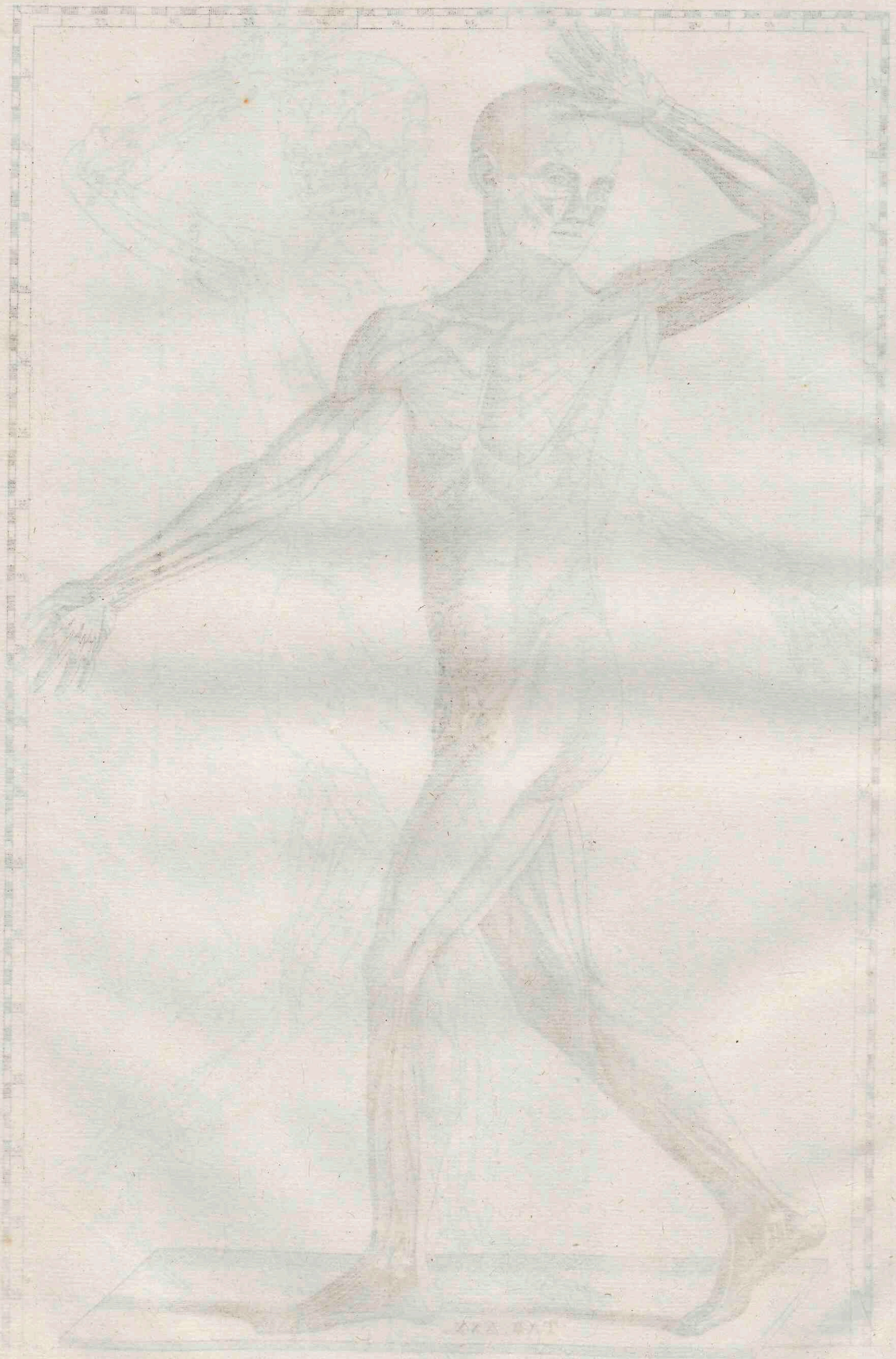

TAB. XXX.

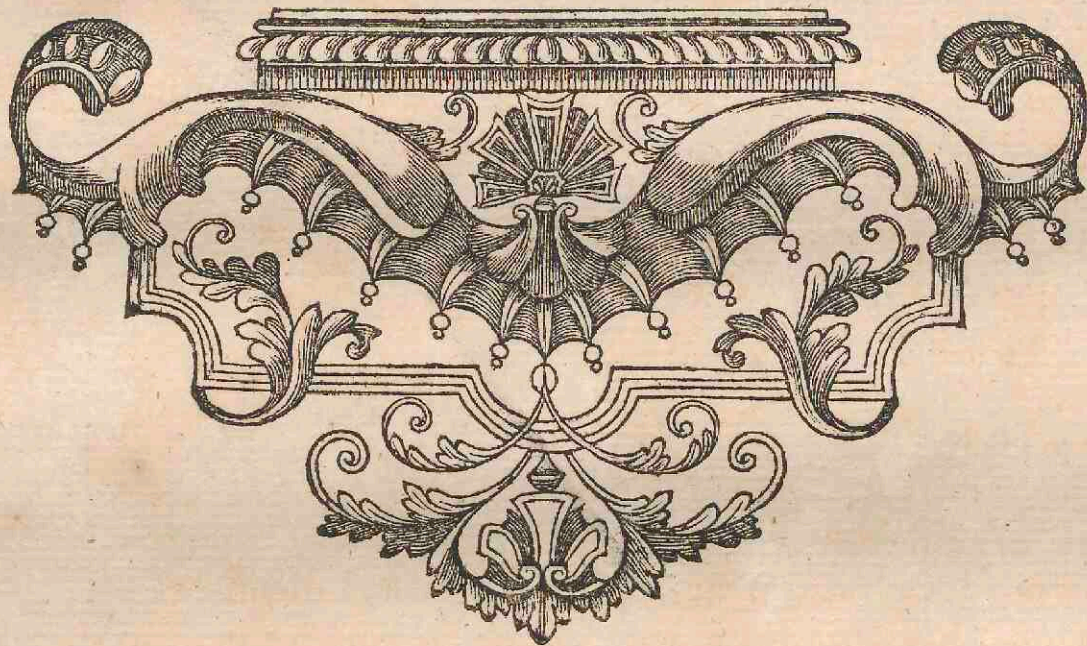
T A B U L A XXX.

Syntaxin musculorum post integumenta toti corpori communia exhibet.

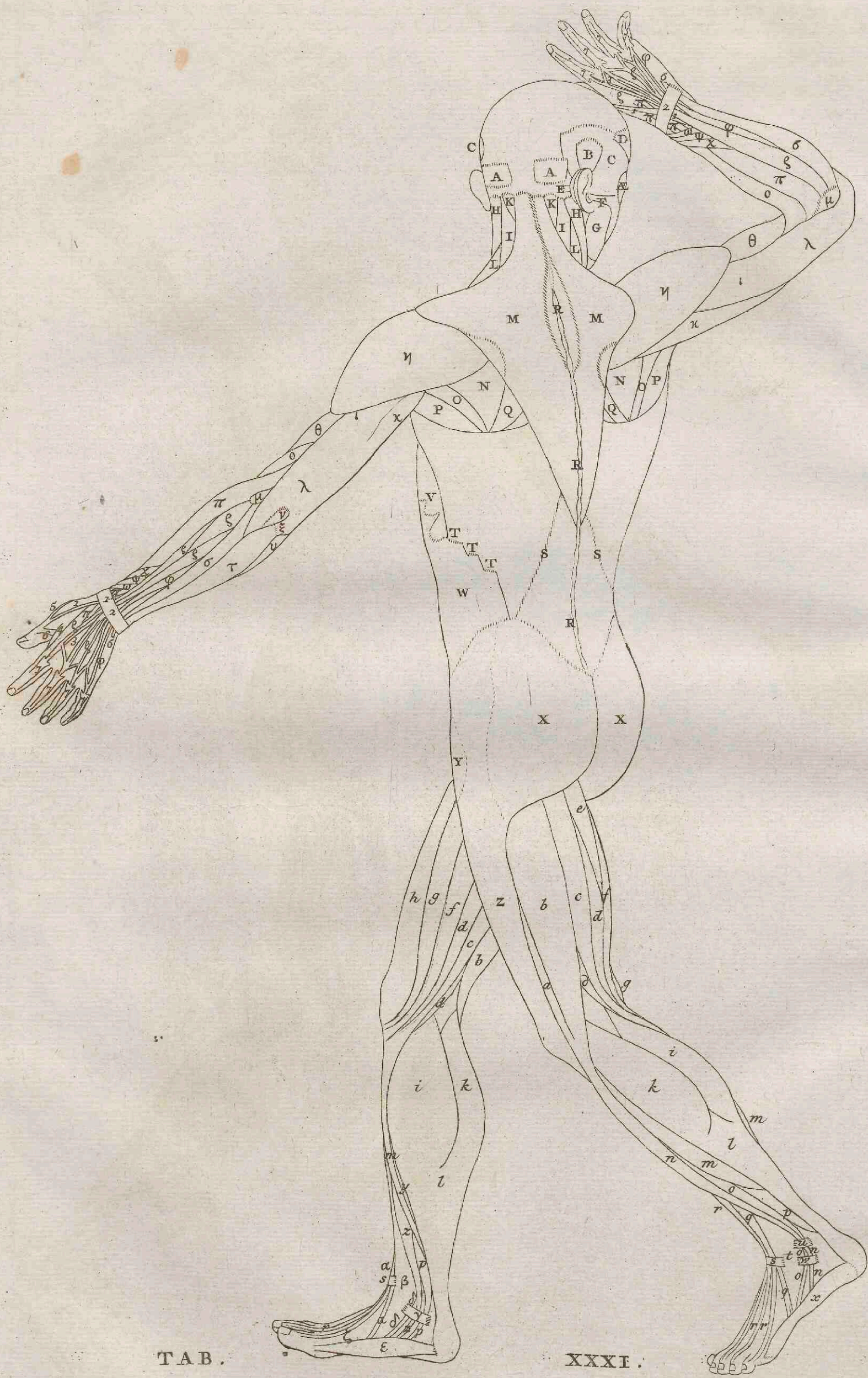
- a. a Frontales. b eorum conjunctio. c eorundem pars, quae per dorsum nasi excurrit.
 d d. d d Orbiculares palpebrarum. e pars, quam Orbicularis hic à Zygomatico minore accipit. Vide L-β Fig. 1. Tab. xli.
 f. f Zygomatici majores.
 g. g Levatores angulorum oris.
 h. h Levatores labii superioris.
 i Levator labii superioris alaeque nasi.
 k Compressor naris: quem videtur in unum conjunxisse cum Depressore alae. Vide F Fig. 3. Tab. xli.
 l Orbicularis oris.
 m Aut Depressores labii inferioris, aut tantum locus eorum.
 n. n Depressores angulorum oris.
 o Temporalis.
 p Attollens auriculam.
 q Zygoma.
 r Masseter.
 s Sternomastoideus.
 t. t Cucullares.
 u. u Latissimi colli. w w. w eorum principium. x extremi pars ad maxillam inferiorem desinens. y pars ad buccam pertinens. z. z hic Sternomastoidei una cum Cleidomastoideis prominent, tecti Latissimis colli. Æ hac parte Latissimus malam conscendit. A. A Claviculae prominentes, tectaeque Latissimis colli.
 B. B Pectorales.
 C Serratus anticus, hac parte nudus à Pectorali, ob sublatum brachium.
 D Serratus magnus.
 E Latissimus dorsi.
 F. F Obliqui externi abdominis.
 G Umbilicus.
 H Crista ossis ilium.
 I Gluteus magnus.
 K Aponeurosis Gluteum medium tegens.
 L Locus trochanteris majoris.
 M. M Tensores vaginarum femorum. N extremum Tensoris, quo implicat se vaginae femoris.
 O. OO Sartorii.
 P Pubis regio.
 Q Penis.
 R. R R Recti crurum.
 S Vaginae femoris crassior pars, tegens Vastum externum.
 T. T Bicipites crurum.
 V. V Semitendinosi.
 W Semimembranosus.

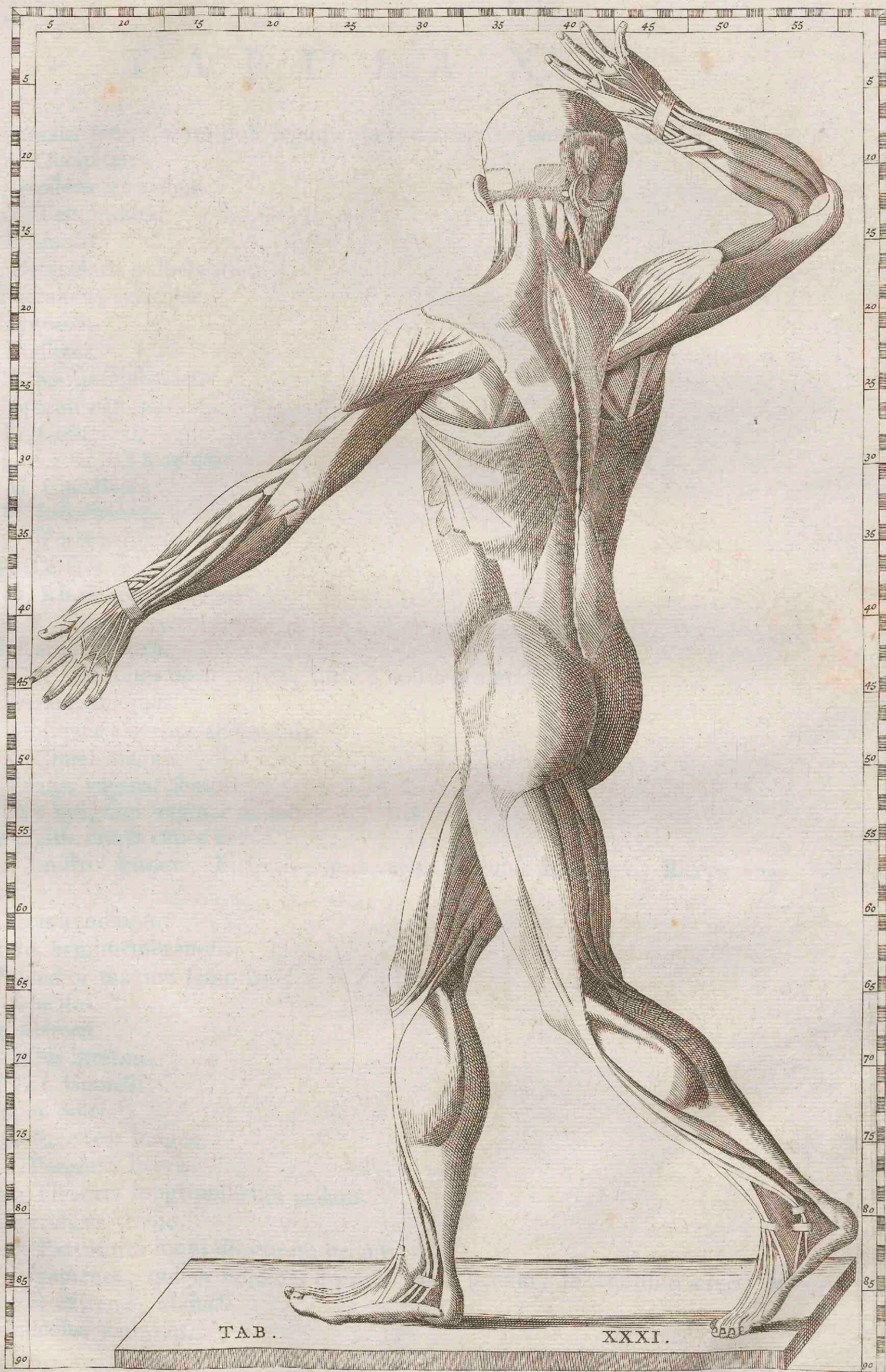
- X Adductor magnus femoris.
 Y Gracilis.
 Z.Z Vasti interni.
 α Caput superius fibulae.
 β.β Gemelli.
 γ.γ Tendines Achillis.
 δ.δ Solei.
 εεε Peroneus longus.
 ζζζ Peroneus brevis.
 ηηη Peroneus tertius.
 θθ.θ Extensores longi digitorum pedum.
 ι.ι.ι Tibiales antici.
 κκ.κ Extensores longi pollicum pedum.
 λ.λ Ligamenta, quibus tendines in priori parte confinii crurum & pedum obducti.
 μ Malleolus externus.
 ν.ξ Ligamenta, quibus tendines Peroneorum, longi & brevis, juxta malleolum externum obducti.
 ο Abductor digiti minimi pedis.
 π Malleolus internus.
 ς Ligamentum, quo retinentur tendines, Flexoris longi digitorum pedis, Flexoris longi pollicis pedis, Tibialis postici.
 σσ Tibialis posticus.
 ττ Flexor longus digitorum pedis.
 υυ Flexor longus pollicis pedis.
 φ Abductor pollicis pedis.
 χ Teres major.
 ψ Coracobrachialis.
 ω.ω Deltoidei.
 Γ.Γ Bicipites brachiorum.
 Δ.Δ Tricipitum brachiorum partes, quae Longi dicuntur.
 Θ.Θ Tricipitum brachiorum partes, quae Brachiales externi dicuntur.
 ΛΛ.Λ Brachiales interni.
 Ζ Extremum Tricipitis brachii.
 Π Condylus ossis humeri posterior, seu major.
 Σ.Σ Pronatores teretes.
 Φ Palmaris longus.
 Ψ.Ψ Ulnares interni.
 Ω.Ω Radiales interni.
 1:1 Supinatores longi.
 2 Radialis externus longior.
 3 Sublimis.
 4:4 Tendines portionum superiorum Abductorum longorum pollicum manuum.
 5 Tendo portionis inferioris Abductoris longi pollicis manus.
 6:6 Flexores longi pollicum manuum.
 7:7 Vide 38 Tab. xxviii.
 8 Profundus.
 9:9 Ulnae.
 10:10 Palmares breves.

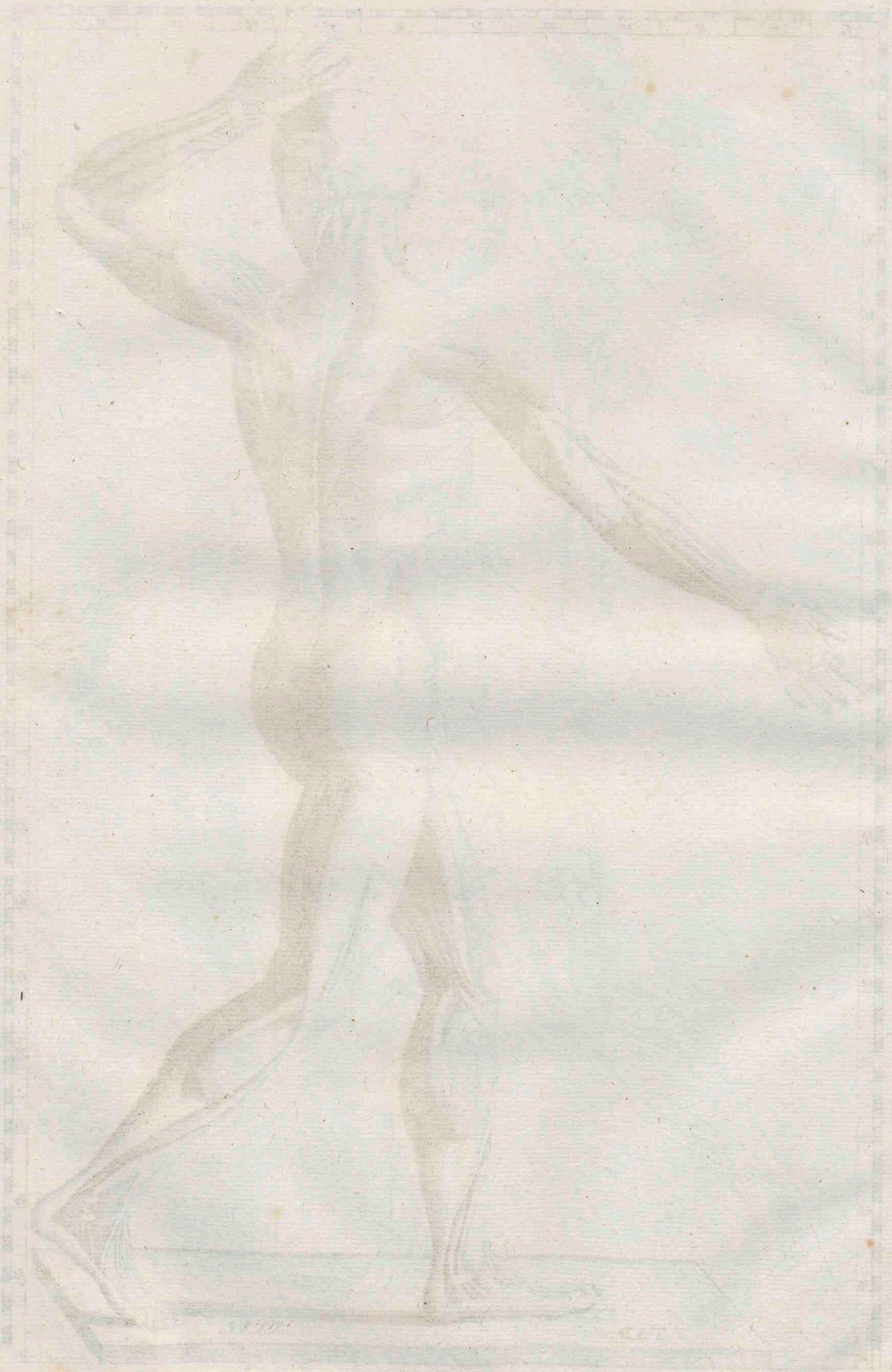
- 11: 11 Abductores digitorum minimorum manuum.
 12 Aponeurosis volae, quae in sinistra manu à Palmari longo producitur; in
 dextra, ubi deest Palmaris ille, à ligamento, cui 7 inscriptum. 13 aponeu-
 rosis illius portio, quam invenio ad principium Abductoris brevis pollicis
 accedere.
 14: 14 Adductores pollicum manuum, una cum Flexoribus brevibus.
 15: 15 Partes Flexorum brevium pollicum manuum.
 16: 16 Abductores breves pollicum manuum.
 17 Tendo Extensoris minoris pollicis manus.
 18: 18 Tendines Flexorum longorum pollicum manuum.
 19. 19. 19. 19: 19. 19. 19. 19 Tendines Sublimium.
 20. 20. 20. 20: 20. 20. 20. 20 Tendines Profundorum.

T A B U L A XXXI.

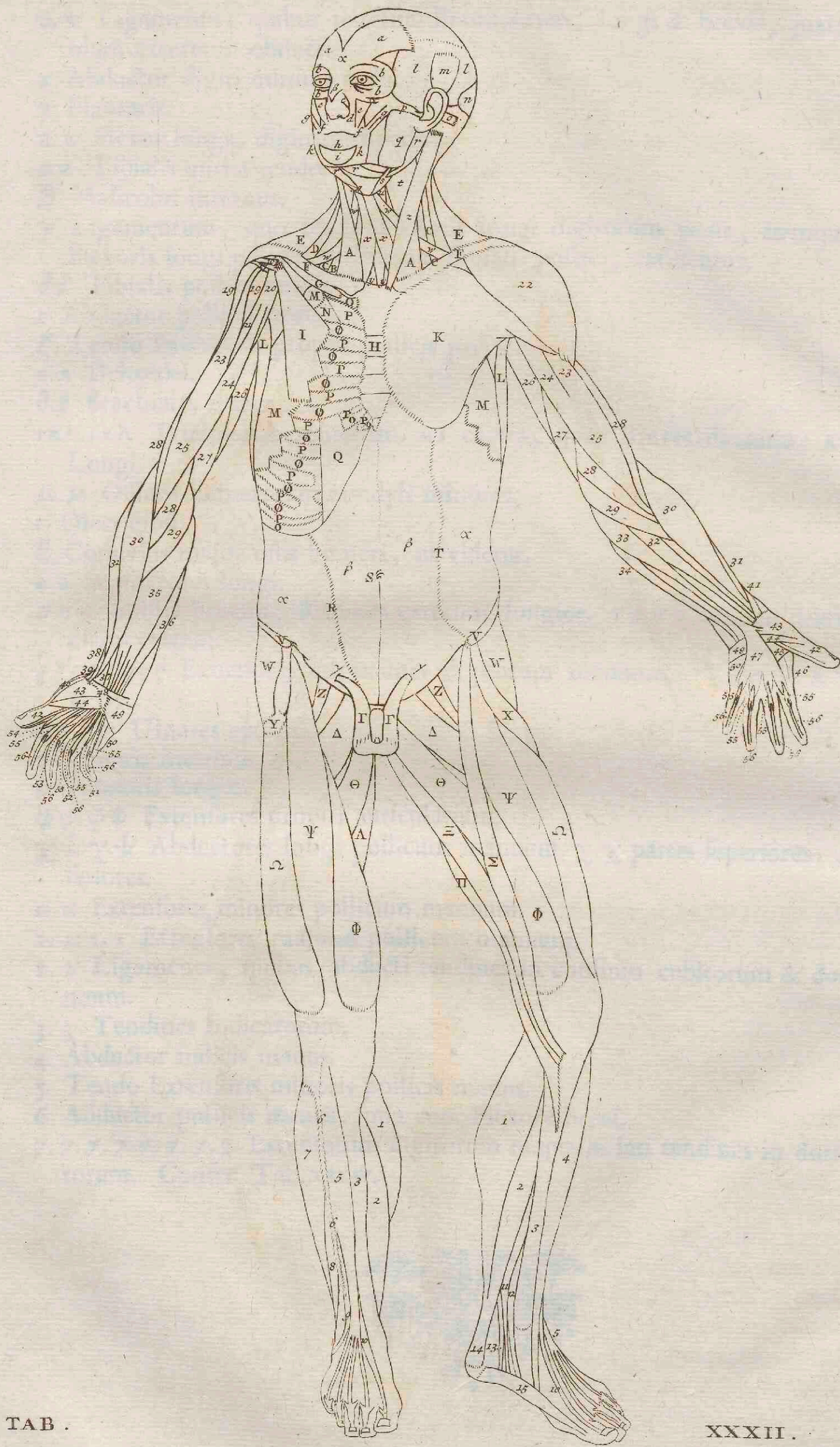
Syntaxin musculorum post tegumenta totī corpori communia exhibet.

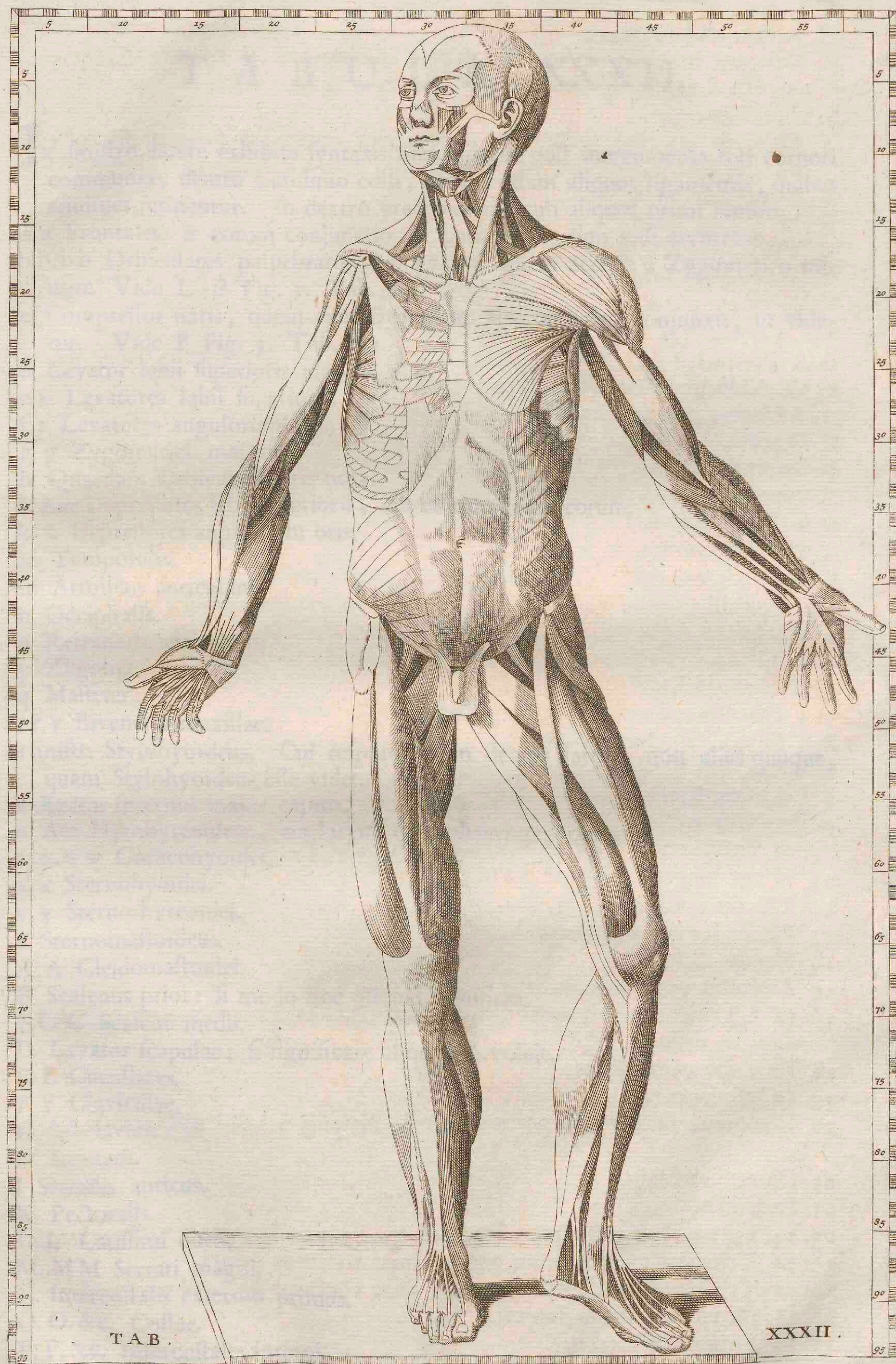
- A. A Occipitales.
- B Attollens auriculam.
- C. C Temporales.
- D Frontalis.
- Æ Orbicularis palpebrarum.
- E Retrahens auriculæ.
- F Zygoma.
- G Masseter.
- H. H Sternomastoidei.
- I. I Splenii capitis.
- K. K Complexi.
- L. L Levatores scapularum.
- M. M Cucullares.
- N. N Infraspinati.
- O. O Teretes minores.
- P. P Teretes majores.
- Q. Q Rhomboidei majores.
- R. R. R Spinae vertebrarum.
- S. S Latissimi dorsi.
- T. T. T Latissimi dorsi capita, quæ à costis oriuntur.
- V Serratus magnus.
- W Obliquus externus abdominis.
- X. X Glutei magni.
- Y Tenor vaginae femoris.
- Z Pars insignior vaginae tendineae femoris.
- a Bicipitis cruris caput breve.
- b in sinistro femore, Bicipitis cruris caput longum: in dextro, Biceps cru-
ris.
- c. c Semitendinosi.
- dd. dd Semimembranosi.
- e Adductor magnus femoris.
- f. f Graciles.
- g. g Sartorii.
- h Vastus internus.
- ikl. ikl Gemelli.
- mm. m Solei.
- nnn Peroneus longus.
- ooo Peroneus brevis.
- p. pp Flexores longi pollicum pedum.
- qq Peroneus tertius.
- rrr. r Extensores longi digitorum pedum.
- s. s Ligamenta, quibus tendines à priori parte pedum, in confinio cruris &
pedis extremi, obducti.
- t Malleolus externus.

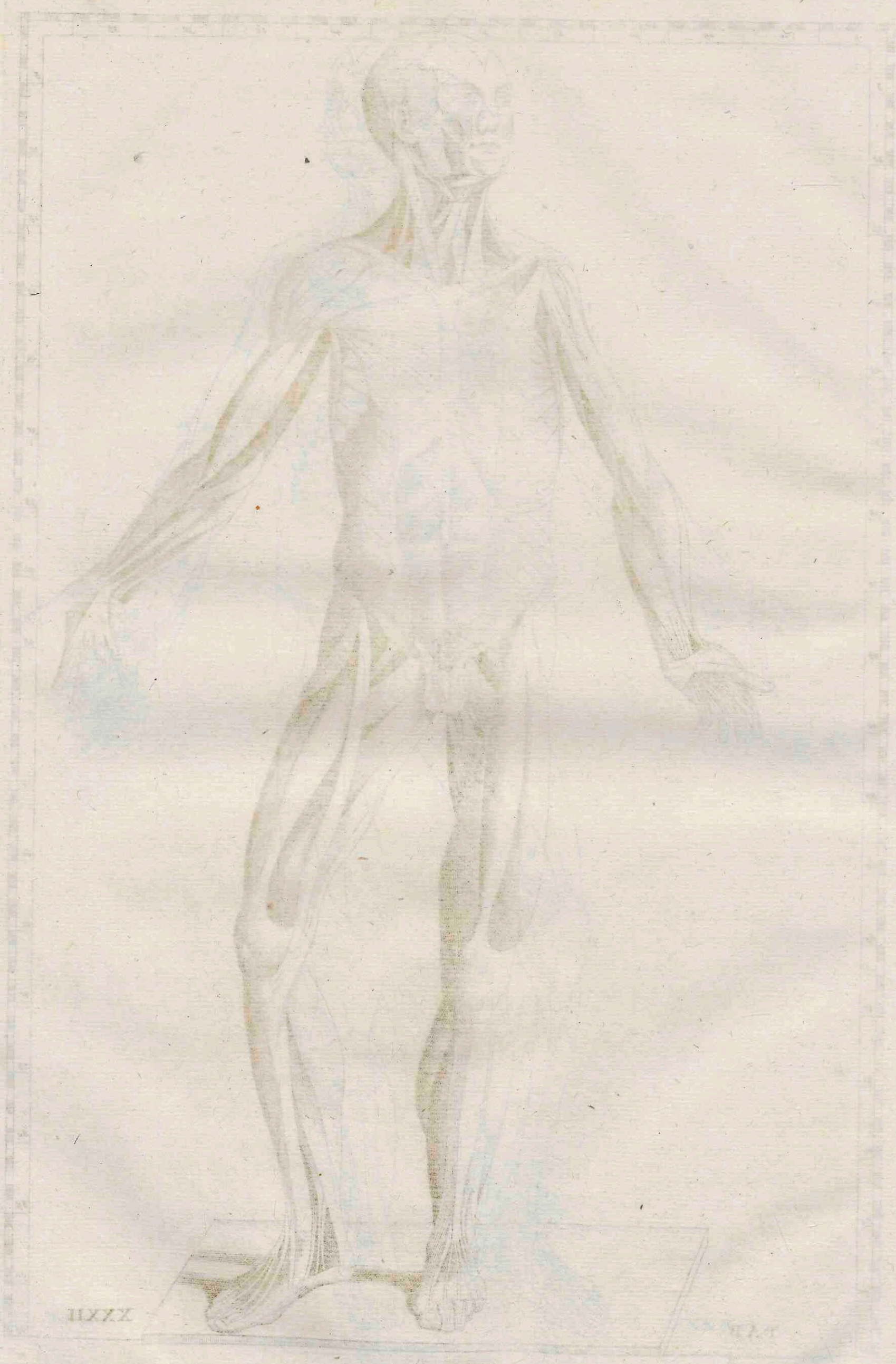

PLATE

XXVII

TABULA XXXII.

In sinistro latere exhibita syntaxis musculorum post integumenta toti corpori communia, demto Latissimo colli, demtis etiam aliquot ligamentis, quibus tendines retinentur. In dextro praeterea musculi aliquot primi remoti.

a. a Frontales. α eorum conjunctio. β pars per dorsum nasi excurrentes.

b. b. b Orbiculares palpebrarum. α portio, quam accipit à Zygomatico minore. Vide L- β Fig. 1. Tab. XLI.

c Compressor naris, quem cum Depressore alae in unum conjunxit, ut videtur. Vide F Fig. 3. Tab. XLI.

d Levator labii superioris alaeque nasi.

e. e Levatores labii superioris.

f. f Levatores angulorum oris.

g. g Zygomatici majores.

h Quaedam Orbicularis oris nota.

i Aut Depressores labii inferioris, aut tantum locus eorum.

k. k Depressores angulorum oris.

l Temporalis.

m Attollens auriculam.

n Occipitalis.

o Retrahens auriculam.

p Zygoma.

q Masseter.

r. r. r Biventre maxillae.

s sinistr. Stylohyoideus. Cui respondens in dextro latere, non alius quoque, quam Stylohyoideus esse videtur.

t Rectus internus major capitis.

u Aut Hyothyreoideus, aut larynx cum pharynge, obscure.

w. w. w Coracohyoidei.

x. x Sternohyoidei.

y. y Sternothyreoidei.

z Sternomastoideus.

A. A Cleidomastoidei.

B Scalenus prior: si modo hoc aliquid significat.

C. C. C Scaleni medii.

D Levator scapulae: si significare aliquid eo voluit.

E. E Cucullares.

F. F Claviculae.

G Subclavius.

H Sternum.

I Serratus anticus.

K Pectoralis.

L. L Latissimi dorfi.

M. M M Serrati magni.

N Intercostalis externus primus.

O. O. &c. Costae.

P. P. &c. Intercostales interni.

- Q Rectus abdominis.
 R Obliquus internus abdominis. α pars ejus carnea. β aponeurosis. γ via, qua exit funiculus spermaticorum vasorum cum Cremastere.
 S Umbilicus.
 T Obliquus externus abdominis. α pars ejus carnea. β aponeurosis. γ via, qua exit funiculus vasorum spermaticorum cum Cremastere.
 V. V Cristae ossium ilium.
 W. W Glutei medii.
 X Tensor vaginae femoris.
 Y Trochanter major.
 Z. Z Psoae magni.
 Γ. Γ Cremastere.
 Δ. Δ Pectinei.
 Θ. Θ Adductores longi femorum.
 Λ Adductor magnus femoris.
 Ζ Gracilis.
 Π Semitendinosus.
 Σ Sartorius.
 Φ. Φ Vasti interni.
 Ψ. Ψ Recti crurum.
 Ω. Ω Vasti externi.
 1: 1 Gemelli.
 2: 2 Solei.
 3: 3 Tibiae.
 4 Tibialis anticus.
 5: 5 Extensores longi digitorum pedum.
 6. 6 Fibula, aut locus ipsius.
 7 Soleus.
 8 Peroneus brevis.
 9 Peroneus tertius.
 10: 10 Extensores proprii pollicum pedum.
 11 Flexor longus digitorum pedis.
 12 Tibialis posticus.
 13 Flexor longus pollicis pedis.
 14 Tendo Achillis.
 15 Abductor pollicis pedis.
 16: 17 Ligamenta duo, quae à processu coracoideo ad scapulae processum superiorem deducta.
 18 Processus coracoideus.
 19. 19 Os humeri.
 20 Commune principium partis brevioris Bicipitis brachii & Coracobrachialis.
 21 Coracobrachialis.
 22 Deltoïdes.
 23. 24. 25: 23. 24. 25 Bicipites brachiorum. 23 pars longior, 24 brevior.
 26: 26 Tricipitum brachiorum partes, quae vocantur Longi.
 27: 27 Tricipitum brachiorum partes, quae vocantur Brachiales externi.
 28. 28: 28. 28 Brachiales interni.
 29: 29 Pronatores teretes.

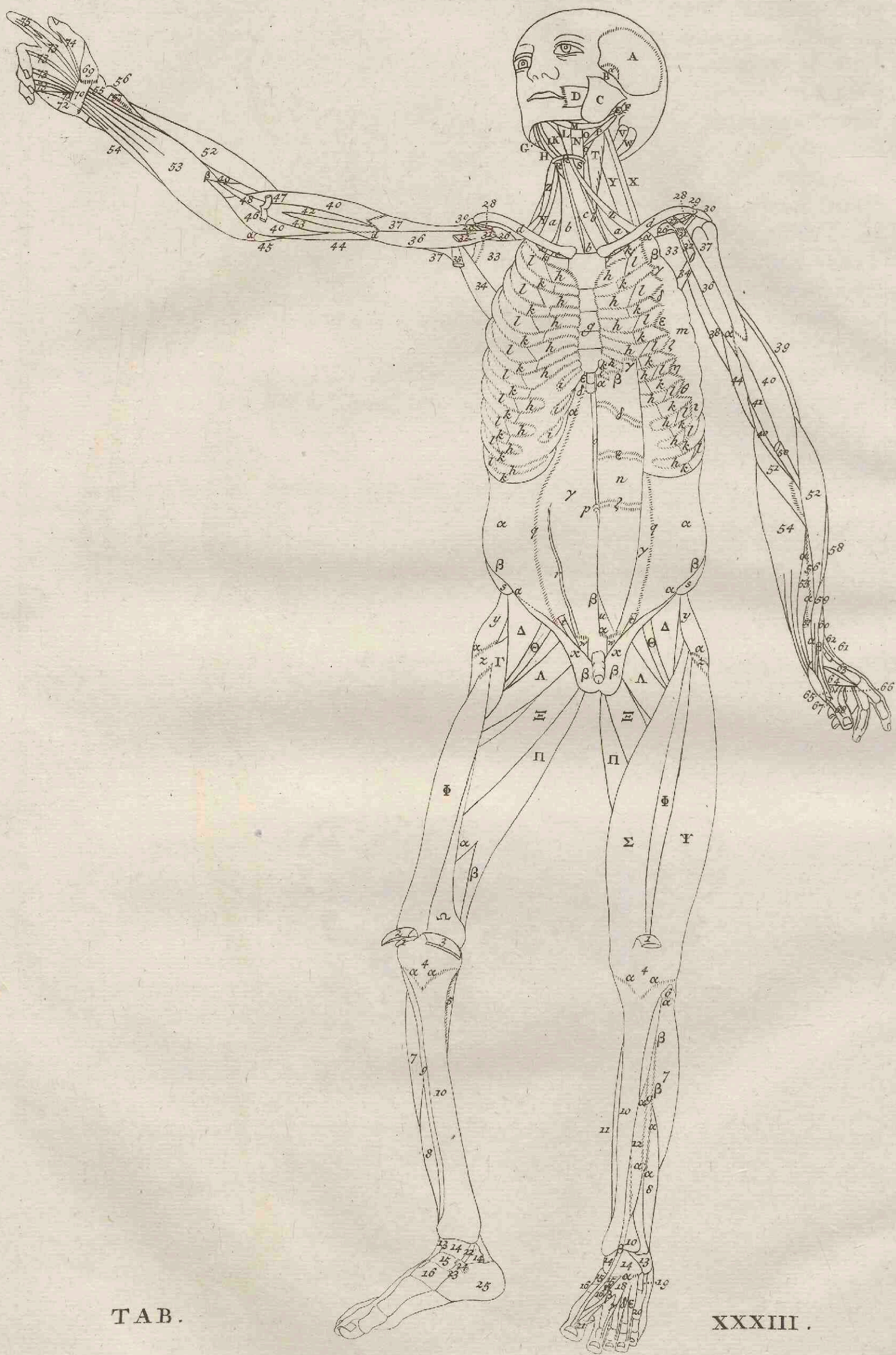
- 30: 30 Supinatores longi.
 31: 31 Radiales externi longiores.
 32 Radialis internus.
 33 Palmaris longus.
 34 Ulnaris internus.
 35 Sublimis.
 36 Profundus.
 37 Flexor longus pollicis manus.
 38. 39 Tendines Abductoris longi pollicis manus.
 40 Tendo Extensoris minoris pollicis manus.
 41 Abductor longus pollicis manus.
 42: 42 Tendines Flexorum longorum pollicum manuum.
 43: 43 Abductores breves pollicum manuum.
 44: 44 Partes Flexorum brevium pollicum manuum. Vide 41 Tab. xxviii.
 45 Adductor pollicis manus, una cum Flexore brevi.
 46 Abductor indicis, obscure.
 47 Aponeurosis Palmaris longi in vola.
 48 Ligamentum transversum carpi interius, sub quo tendines ad volam incedunt.
 49: 49 Palmares breves.
 50: 50 Abductores digitorum minimorum manuum.
 51: 52: 53: 54 Lumbricales manus.
 55: 55: 55: 55: 55: 55: 55 Tendines Sublimium.
 56: 56: 56: 56: 56: 56: 56 Tendines Profundorum.

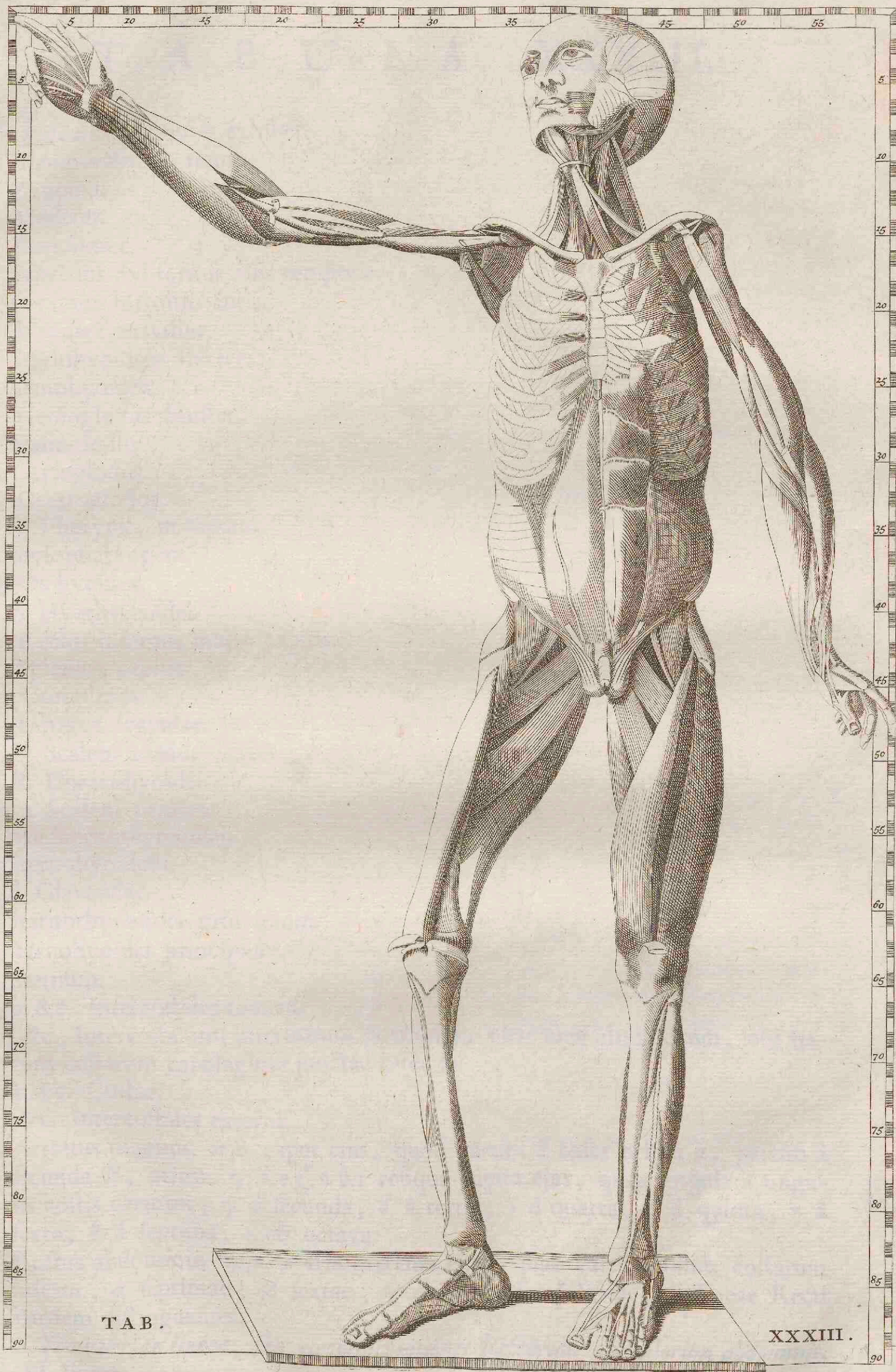
XYZIII.

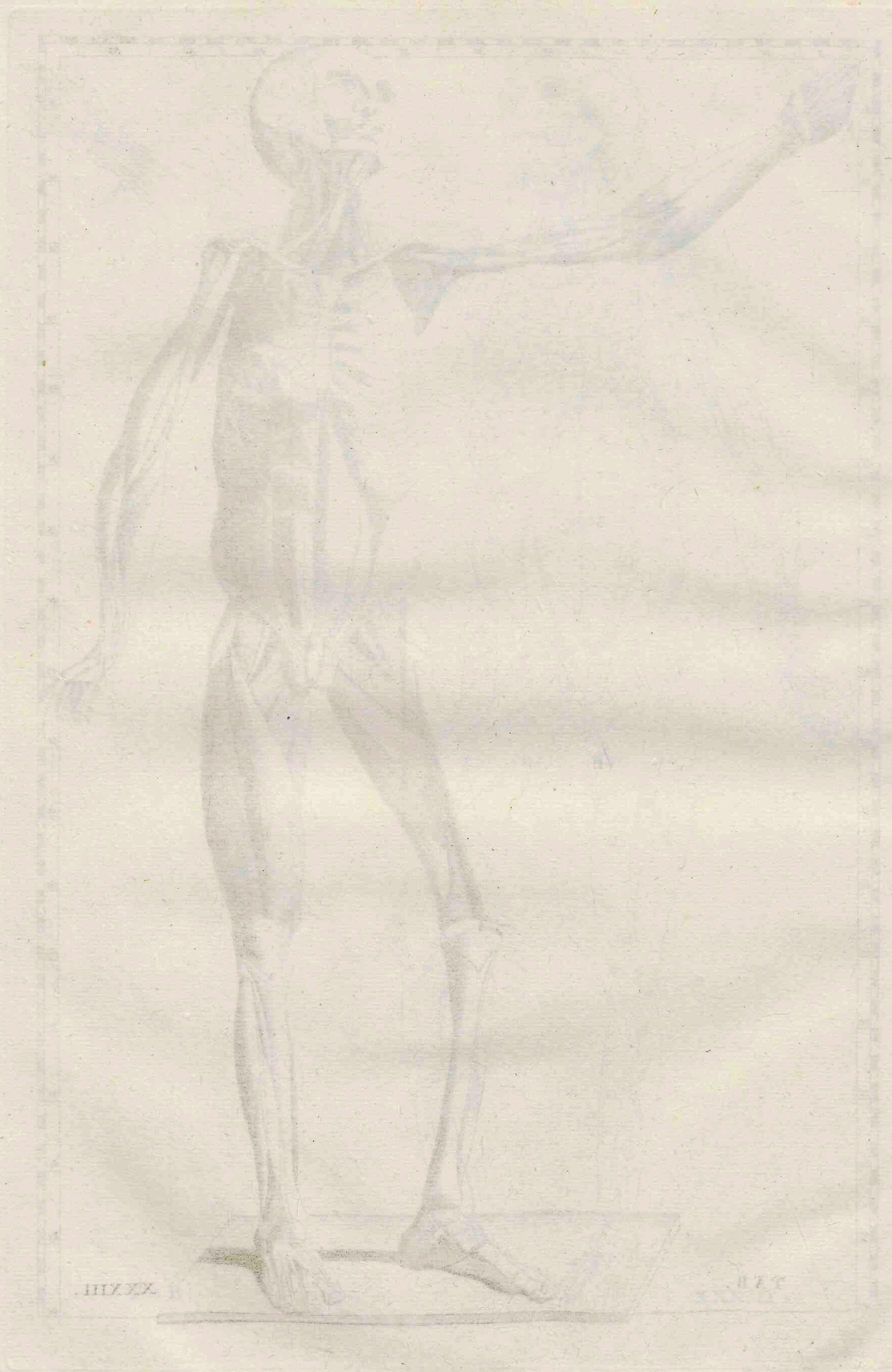
TAB.

TAB.

XXXIII.

T A B U L A XXXIII.

Musculos interiores exhibet.

A Temporalis. α tendo.

B Zygoma.

C Masseter.

D Buccinator.

E Processus styliformis ossis temporis.

F Foramen introitus auris.

G Biventer maxillae.

H Mylohyoideus dexter.

I Geniohyoideus.

K Genioglossus sinister.

L Basiglossus.

M Styloglossus.

N Ceratoglossus.

OO Pharynx, ut videtur.

P Stylopharyngeus.

Q Os hyoides.

R. S Hyothyreoidei.

T Rectus internus major capitis.

V Splenius capitis.

W Complexus.

X Levator scapulae.

Y. Y Scaleni medii.

Z. Z Coracohyoidei.

aa. a Scaleni priores.

b. bb Sternothyreoidei.

c Sternohyoideus.

d. d Claviculae.

e Sternothyreoidei principium.

f Sternohyoidei principium.

g Sternum.

h. h. & c. Intercostales interni.

i. i. & c. Intercostalium internorum portiones, quae sunt ultra locum, ubi harum costarum cartilagine junctae inter se.

k. k. & c. Costae.

l. l. & c. Intercostales externi.

m Serratus magnus. $\alpha\beta$ caput ejus, quod partim à costa prima α , partim à secunda β , oritur. $\gamma. \delta. \epsilon. \zeta. \eta. \theta. \iota$ reliqua capita ejus, quae singula à singulis costis oriuntur; γ à secunda, δ à tertia, ϵ à quarta, ζ à quinta, η à sexta, θ à septima, ι ab octava.

n Rectus abdominis. $\alpha. \beta. \gamma$ tria extrema ejus, quae cartilaginibus costarum inserta; α septimae, β sextae, γ quintae. $\delta. \epsilon. \zeta$ lineae tendineae Recti carnem distinguentes.

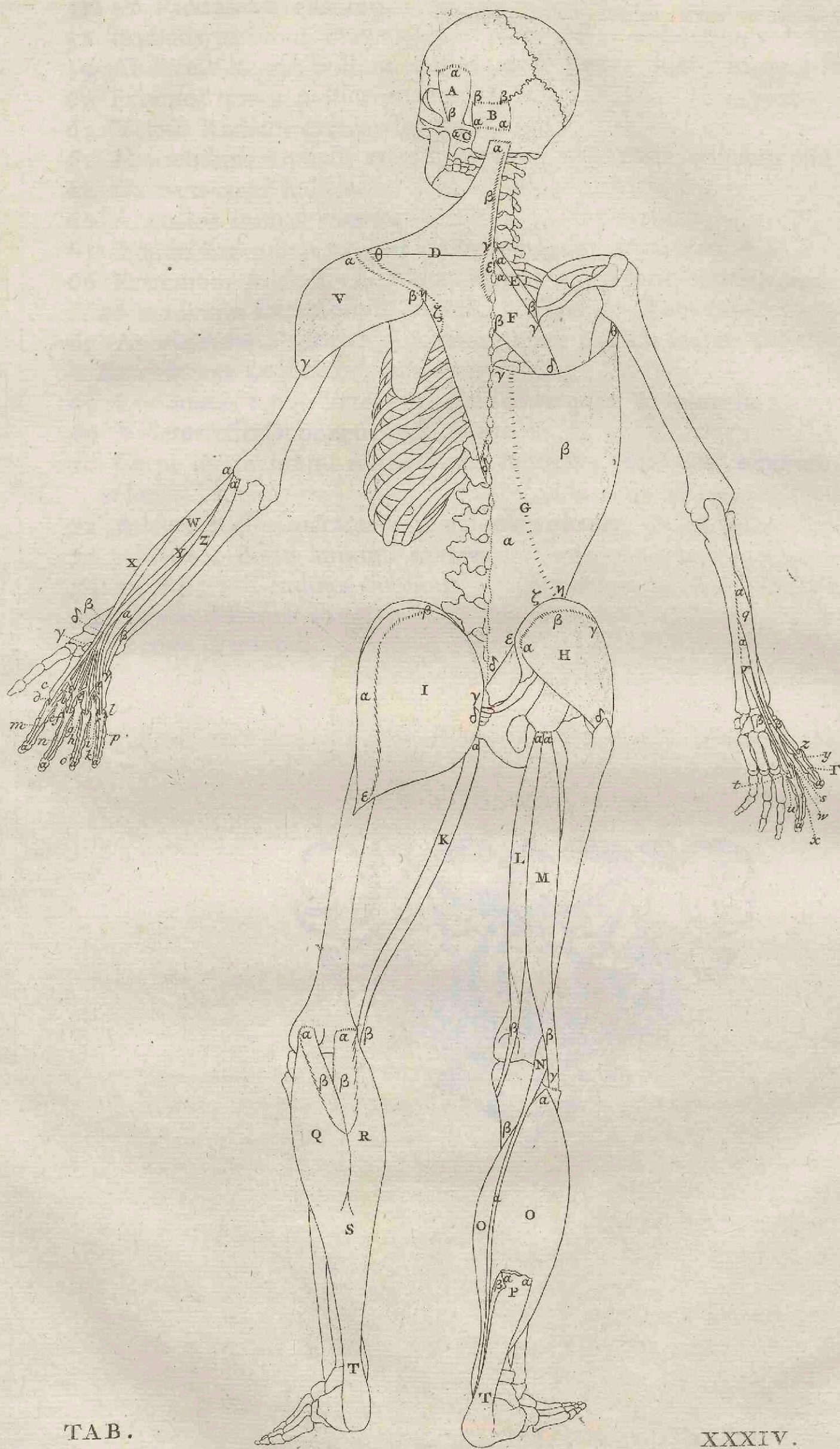
Transversae lineae, seu circumscriptiones Rectorum musculorum abdominis.
Off. Exam.

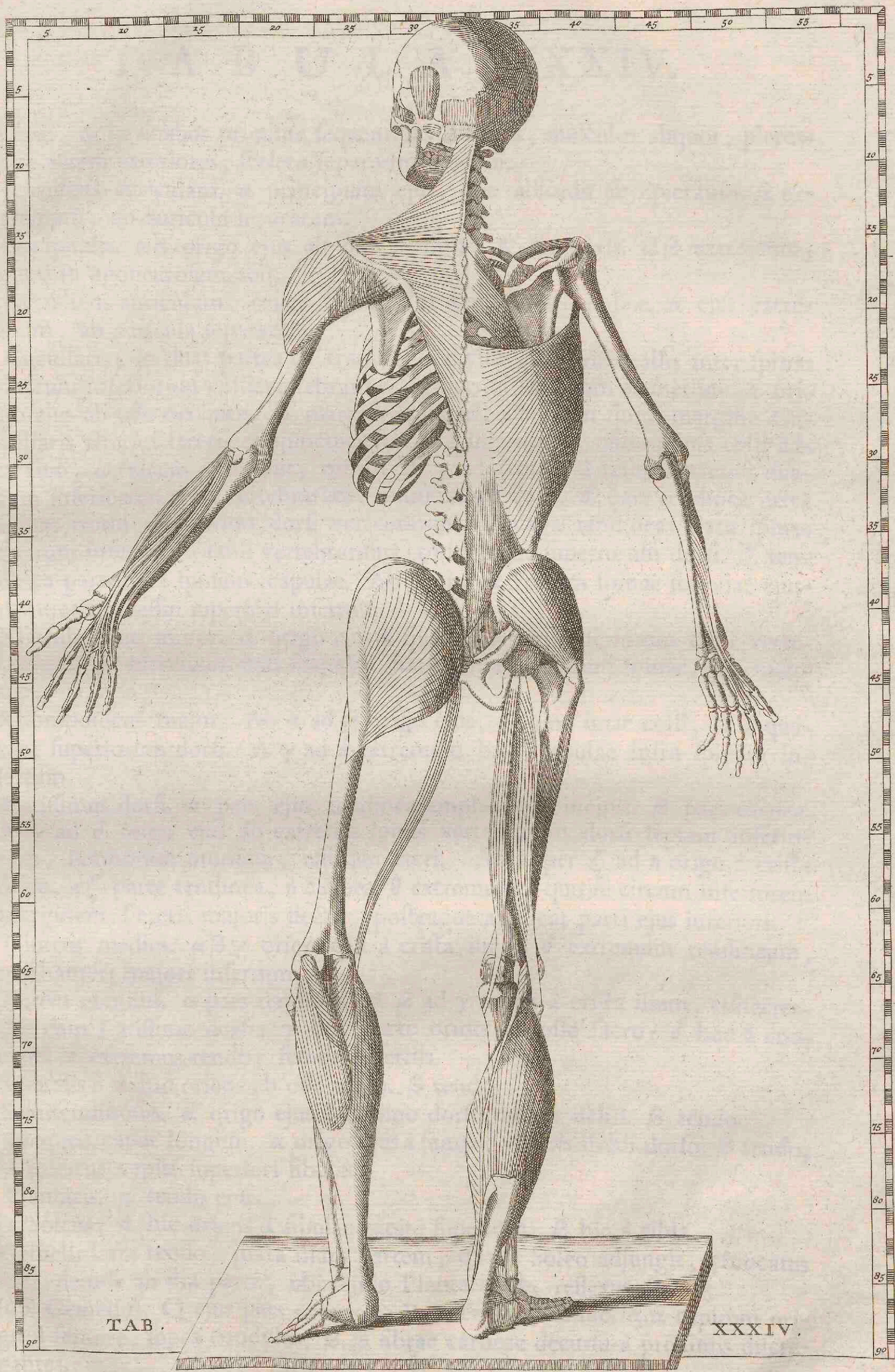
- o Linea alba.
 p Umbilicus.
 q. q Transversi abdominis. $\alpha\alpha$ partes eorum carneae, β his partibus orientes à cristis ilium. γ aponeuroses. δ aponeurosis inserta margini cartilaginis mucronatae. ϵ Haec pars, quae Transversi esse videtur, proprie est Triangularis sterni, qui hac parte tendine suo cum Transverso conjunctus, inserit se margini ossis cartilaginis mucronatae, & ipsius cartilaginis.
 r Resecta lamella interna aponeurosis Obliqui interni, quae hic cum aponeurosi Transversi se conjungit.
 s. s Cristae ossium ilium.
 t. t Funiculi vasorum spermaticorum.
 u Pyramidalis abdominis. α ortus ejus ex pube. β extremum, quo se lineae albae innectit.
 w. w Portiones accedentes ad Cremasteres, quas inveni procedere ab imo margine tendineo Obliquorum externorum abdominis.
 x. x Cremasteres. α principium longius & insignius, quod inveni abscedere ab inferiore parte Obliqui interni & Transversi Abdominis. β extremum circa membranam vaginalem testis.
 y. y Glutei minores. α extremum trochanteri majori affixum.
 z. z Trochanteres majores.
 Γ Os femoris.
 Δ. Δ Iliaci interni.
 Θ. Θ Psoae magni.
 Λ. Λ Pectinei.
 Ξ. Ξ Adductores longi femorum.
 Π. Π Adductores magni femorum. α extremum superius, idemque latius, femori per longitudinem insertum. β extremum inferius, quod inveni ad condylum internum femoris pertinere.
 Σ Vastus internus.
 Φ. Φ Crurales.
 Ψ Vastus externus.
 Ω Os femoris.
 1: 1 Extremitates Rectorum crurum tendines, truncati, & deorsum inflexi.
 2 Vasti externi tendo extremus, truncatus & deorsum inflexus.
 3 Vasti interni tendo extremus, truncatus & deorsum inflexus.
 4: 4 Communes aponeuroses extensorum genu; $\alpha\alpha\alpha\alpha$ insertae tibiis.
 5 Poplitei extremum, ut videtur: confer Tab. xxxvi.
 6 Caput superius fibulae.
 7: 7 Peronei longi. α origo à capite superiore fibulae, $\beta\beta$ à fibula, per longitudinem ejus.
 8: 8 Peronei breves. $\alpha\alpha$ ortus à fibula.
 9: 9 Fibulae.
 10, 10: 10 Tibiae.
 11 Flexor longus digitorum pedis.
 12 Extensor proprius pollicis pedis. $\alpha\alpha$ origo à fibula, β tendo.
 13 Caput inferius fibulae.
 14: 14: 14. 14 Tali.
 15: 15. 15 Ossa navicularia tarforum.
 16: 16. 16 Ossa cuneiformia magna.

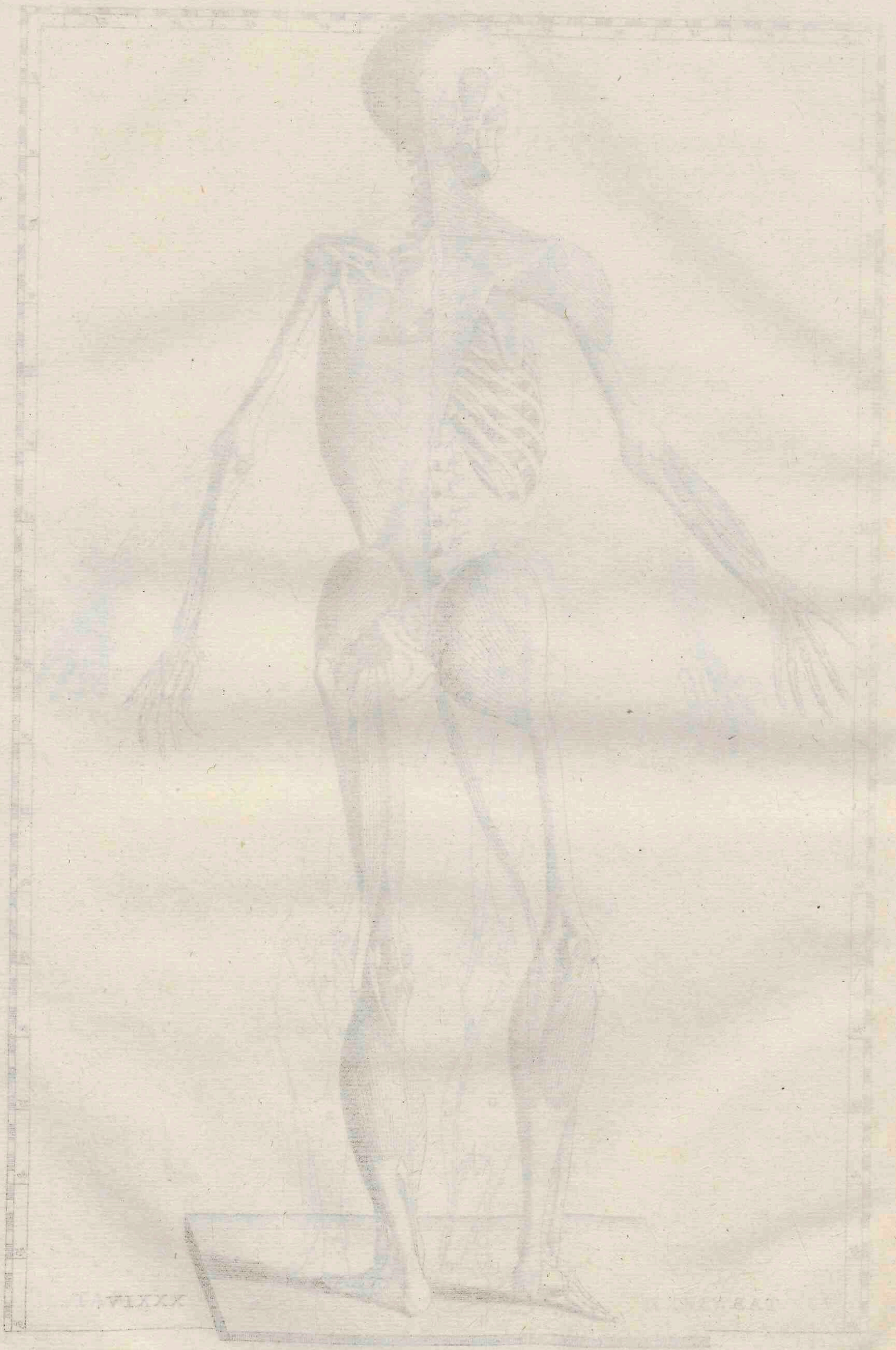
- 17 Os cuneiforme minus.
- 18 Extensor brevis digitorum pedis. α ortus ejus. β . γ . δ . ϵ quatuor caudae; β ad pollicem pertinens, γ ad digitum minorum primum, δ ad secundum, ϵ ad tertium.
- 19 Peronei brevis tendo, insertus capiti primo ossis metatarsi digiti minimi.
- 20 Os metatarsi quintum, hoc est, digiti minimi.
- 21 Aponeurosis ad tendinem Extensoris proprii pollicis pedis accedens: ubi invenio tendinem aponeurosem dare, quae ambiat os primum pollicis, ejusque articulum tum cum metatarso, tum cum osse ultimo, & immisceat se capsulis illorum articulorum. Vide 9 Tab. xxviii.
22. 23 Tibialis postici tendo. 23 extremum ejus, insertum ossi cuneiformi magno.
- 24 Ligamentum, quo tendo Tibialis postici hic obductus; ab osse calcanei deductum ad naviculare.
- 25 Calcaneus.
- 26: 26 Processus coracoidei.
- 27 Ligamentum à processu coracoideo ad claviculam pertinens.
- 28: 29: 28: 29 Ligamenta ab utroque latere duo, quae à processu coracoideo ad superiorem scapulae processum deducta.
- 30: 30 Scapularum processus superiores.
- 31: 31 Communia principia capitum breviorum Bicipitum brachiorum & Coracobrachialium.
- 32: 32 Capita breviora Bicipitum brachiorum, truncata.
- 33: 33 Subscapulares.
- 34: 34 Teretes majores. In dextro umbra illa distinguente expressit fortasse vestigium à Latissimo dorsi impressum.
- 35 Latissimus dorsi, truncatus.
- 36: 36 Coracobrachiales. α . α extrema humeris inserta.
37. 37: 37 Ossa humerorum.
- 38 Tricipitis brachii pars, quae Longus appellatur.
- 39 Tricipitis brachii pars, quae Brevis vocatur.
40. 40: 40. 40 Brachiales interni.
- 41 Pars Bicipitis brachii, ab osse humeri oriunda: aut pars Brachialis interni ad Bicipitem accedens; quae est varietas. Vide Hist. Musc. in Brachiali interno, Lib. III. Cap. 150.
- 42: 43 Partes duae similes illi, cui 41 adscriptum. Varietas altera.
- 44: 44 Tricipitum brachiorum partes, quae vocantur Brachiales externi.
- 45 Condylus humeri major.
- 46: 47 Duo ventres Bicipitis brachii, ad extremum truncati.
- 48 Extremum Bicipitis brachii.
- 49 Videtur Supinator brevis esse.
- 50 Extremum Bicipitis brachii, truncatum.
- 51 Pronator teres.
- 52: 52 Radiales externi longiores.
- 53 Sublimis; α hac parte oriens à condylo majore ossis humeri; β hac à radio.
- 54: 54 Profundi.
- 55: 55 Flexores longi pollicum manuum. α α ortus à radio.
- 56: 56 Radii.

- 57: 57 Pronatores quadrati.
 58 Radialis externus brevior.
 59 Abductor longus pollicis manus. α . β partes duae, in quas se dividit.
 60 Extensor minor pollicis manus.
 61 Tendo Radialis externi longioris.
 62 Hic tendinis Radialis externi brevioris obscurum indicium esse videtur.
 63 Os metacarpi indicis.
 64 Abductor indicis manus.
 65 Tendo Extensoris majoris pollicis manus, truncatus.
 66 Extremum Adductoris pollicis manus & Flexoris brevis; unde aponeurosis ad tendinem Extensorum pollicis. Vide 40 Tab. xxix.
 67 Aponeurosis, quae ab Abductore brevi pollicis manus accedit ad tendinem Extensorum pollicis.
 68 Communis tendo Extensoris pollicis majoris & minoris.
 69 Videtur esse Opponens pollicis manus.
 70 Carpi ligamentum transversum interius, sub quo tendines incedunt ad volam.
 71 Adductor ossis metacarpi quarti esse videtur.
 72 Abductor digiti minimi manus.
 73: 73: 73: 73 Tendines Sublimis.
 74 Tendo Flexoris longi pollicis manus.
 75 Tendo Profundi.

XXIX

842

T A B U L A XXXIV.

In hac, & in duabus proxime sequentibus Tabulis, musculos aliquot, plerosque autem exteriores, sceletō separatim apposuit.

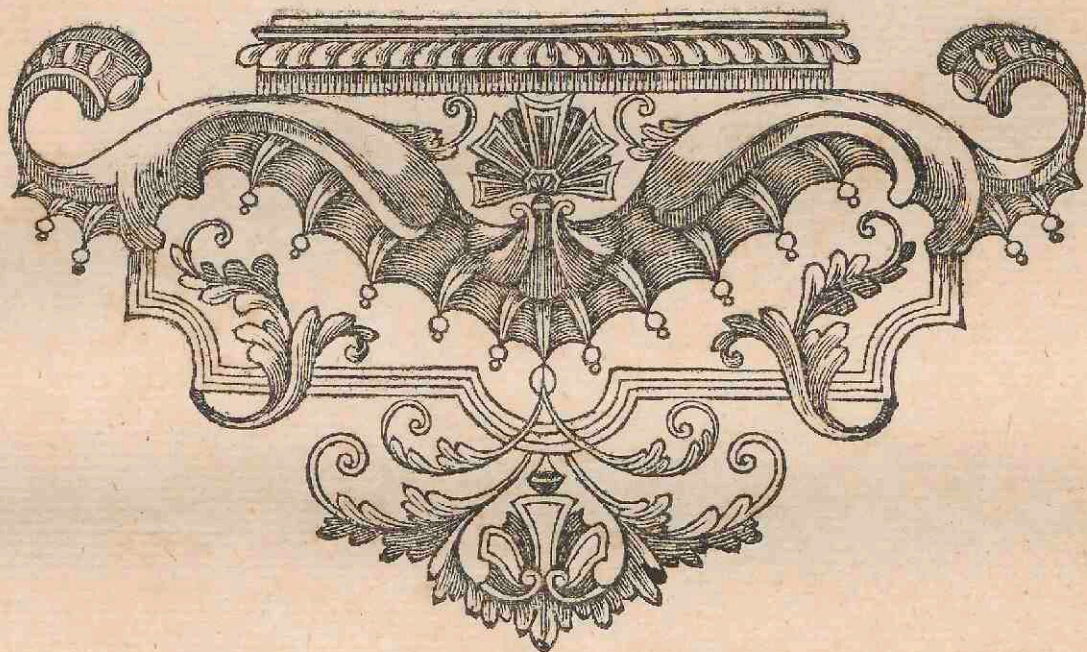
- A Attollens auriculam. α principium ejus, quo abscedit ab Epicranio. β extremum, ab auricula separatum.
- B Occipitalis. $\alpha\alpha$ origo ejus ab osse occipitis & temporis. $\beta\beta$ extremum, quod in aponeurosem abit.
- C Retrahens auriculam, oriens à processus mammillaris radice. α ejus extremum, ab auricula separatum.
- D Cucullaris; in duas partes ex transverso divisus, ab intervallo inter spinas duarum inferiorum colli vertebrarum, usque ad summum humerum. α origo ejus ab osse occipitis. β margo tendineus, quo cum simili margine Cucullaris alterius lateris conjunctus est; & à ligamento, quod spinis colli adnexum, cervicem distinguit, oritur. A γ ad δ origo à spinis extremis duarum inferiorum colli vertebrarum, omniumque dorſi. δ pars tendinea juxta spinas trium inferiorum dorſi vertebrarum. ϵ plaga tendinea juxta spinas duarum inferiorum colli vertebrarum, totidemque superiorum dorſi. ζ tendinea pars juxta spinam scapulae. Ab η ad θ extremum spinæ scapulae ejusdemque processui superiori insertum.
- E Rhomboideus minor. α origo ejus à spinis duarum inferiorum colli vertebrarum. β extremum basi scapulae juxta primum initium spinæ ejus insertum.
- F Rhomboideus major. Ab α ad β origo ejus, à spina imæ colli, & à quatuor superiorum dorſi. A γ ad δ extremum basi scapulae infra spinam insertum.
- G Latissimus dorſi. α pars ejus tendinea ampla, qua incipit. β pars carnea. A γ ad δ origo ejus ab extremis spinis vertebrarum dorſi septem inferiorum, lumborum omnium, ossisque sacri. Ab ϵ per ζ ad η origo à crista ilium, $\epsilon\zeta$ parte tendinea, η carnea. θ extremum, quo se circum inferiorem marginem Teretis majoris flectit, posteaque applicat parti ejus interiori.
- H Gluteus medius. $\alpha\beta\gamma$ origo ejus à crista ilium. δ extremum tendineum, trochanteri majori insertum.
- I Gluteus magnus. α pars tendinea. A β ad γ oritur à crista ilium, cohaeretque cum Latissimo dorſi; γ hac parte oritur ab osse sacro; δ hac à coccyge. ϵ extremus tendo, femori insertus.
- K Gracilis; α hic oriens ab osse pubis. β tendo.
- L Semitendinosus. α origo ejus à summo dorſo tuberis ischii. β tendo.
- M Bicipitis caput longum. α origo ejus à summo tuberis ischii dorſo. β tendo, γ insertus capiti superiori fibulae.
- N Plantaris. α tendo ejus.
- OO Soleus; α hic oriens à fibulae capite superiore; β hic à tibia.
- P Gemelli latus tendo, juxta illam partem, qua se Soleo adjungit, truncatus $\alpha\alpha$: deinde ab illa parte, ubi tendo Plantaris est, reflexus β .
- QRS Gemellus. Q ejus pars exterior, R interior. S tendo. $\alpha\alpha$ capitum origo à femore, supra condylos. $\beta\beta$ fibrae carnea decursu à proximis discrepantes.

Qq

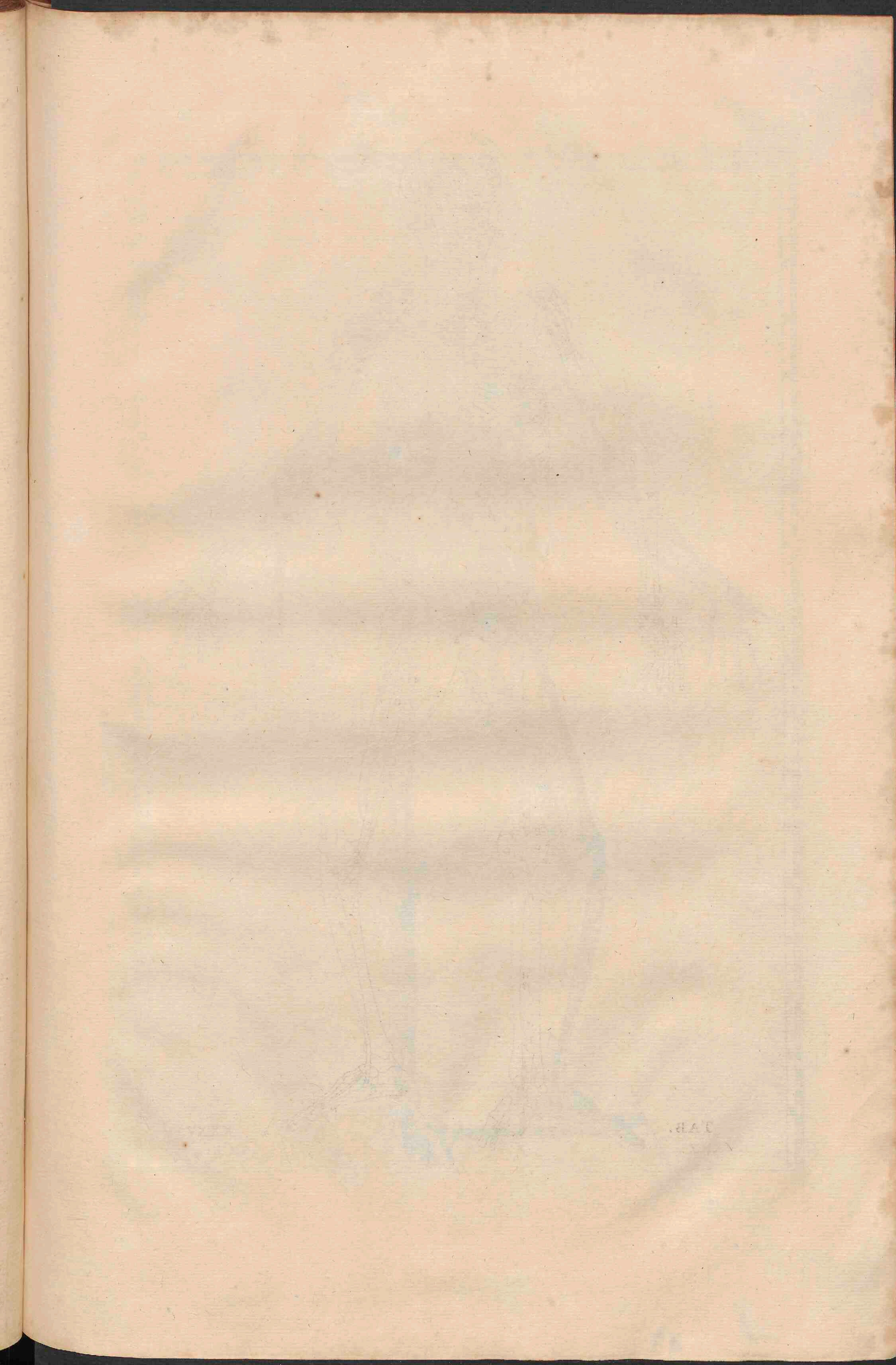
T. T Tendo

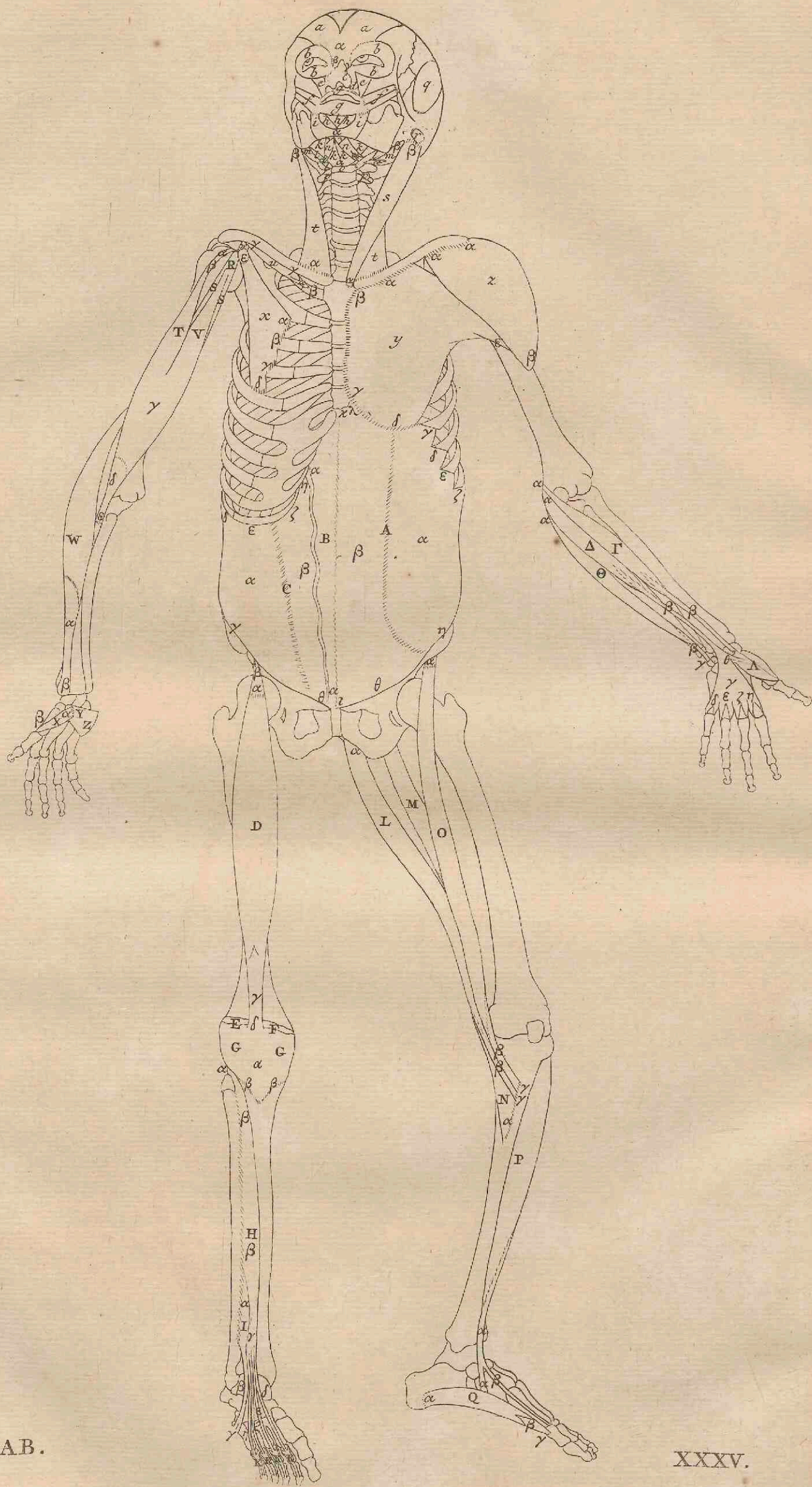
- T. T Tendines Achillis, calcaneorum parti posticae inserti.
- V Deltoides. $\alpha\beta$ origo ejus à spina scapulae, ejusque processu superiore. γ extremum, ossi humeri insertum.
- W X Y Extensor digitorum manus communis, hic è tribus portionibus constans. X portio, quae praecipue ad indicem pertinet. W quae ad medium. Y ad tertium, quartumque. α portionis mediae ortus à condylo minore ossis humeri. β portionis primae tendo ad indicem procedens. γ portionis secundae, id est, mediae tendo ad medium; in dorso manus bifidus. δ portionis tertiae tendo, mox bifidus, alteraque parte ad tertium, altera ad quartum procedens. ϵ tendinea portio, qua tendo indicis & medii in dorso manus juxta initia digitorum conjuncti. ζ tendinea portio similis, qua tendo medii & tertii conjuncti. η similis portio, qua conjuncti tendines, in quos se findit tendo portionis tertiae.
- Z Ulnaris externus. α origo ejus à condylo ossis humeri minore. β tendo ejus, γ insertus capiti superiori ossis metacarpi minimi.
- a Extensor proprius auricularis. α tendo ejus ad digitum minimum decurrens, accipiensque portionem ab Extensoris digitorum communis tendine ad digitum tertium pertinente.
- b Tendo Indicatoris, truncatus.
- c Communis tendo, factus è tendine Indicatoris, illoque Extensoris communis, qui ad indicem pertinet.
- d Tendo Lumbricalis primi, ad Extensorum indicis tendinem accedens.
- e Interossei posterioris indicis tendinea pars accedens ad tendinem Extensorum indicis.
- f Lumbricalis secundi & Interossei prioris digiti medii pars tendinea ad Extensoris tendinem digiti illius medii accedens.
- g Interossei posterioris digiti medii pars tendinea ad Extensoris tendinem digiti illius accedens.
- h Lumbricalis tertii & Interossei prioris digiti annularis pars tendinea ad Extensoris tendinem digiti illius accedens.
- i Interossei posterioris digiti annularis pars tendinea ad Extensoris tendinem digiti illius accedens.
- k Lumbricalis quarti & Interossei prioris digiti auricularis pars tendinea ad Extensoris tendinem digiti auricularis accedens.
- l Abductoris digiti auricularis pars tendinea accedens ad Extensoris auricularis tendinem.
- m. n. o. p Lati Extensorum tendines, per digitorum dorsum decurrentes: quos toto decursu simplices exhibet, pertinentesque ad ossa tertii ordinis, $\alpha.\alpha.\alpha.\alpha.$
- q Extensor major pollicis manus. α origo ejus ab ulna. β tendo.
- r Indicator. α origo ejus ab ulna. β tendo.
- s Truncatus tendo, qui ab Extensore digitorum manus communi ad indicem procedit.
- t Communis tendo, factus è tendinibus r- β & s conjunctis inter se.
- u Interossei posterioris indicis pars tendinea accedens ad tendinem Extensorum indicis.
- w Tendo Lumbricalis primi, accedens ad tendinem Extensorum indicis.
- x Latus tendo Extensorum indicis, per dorsum indicis decurrens; quem tendinem simplicem exhibet, insertumque ossi tertii ordinis α .

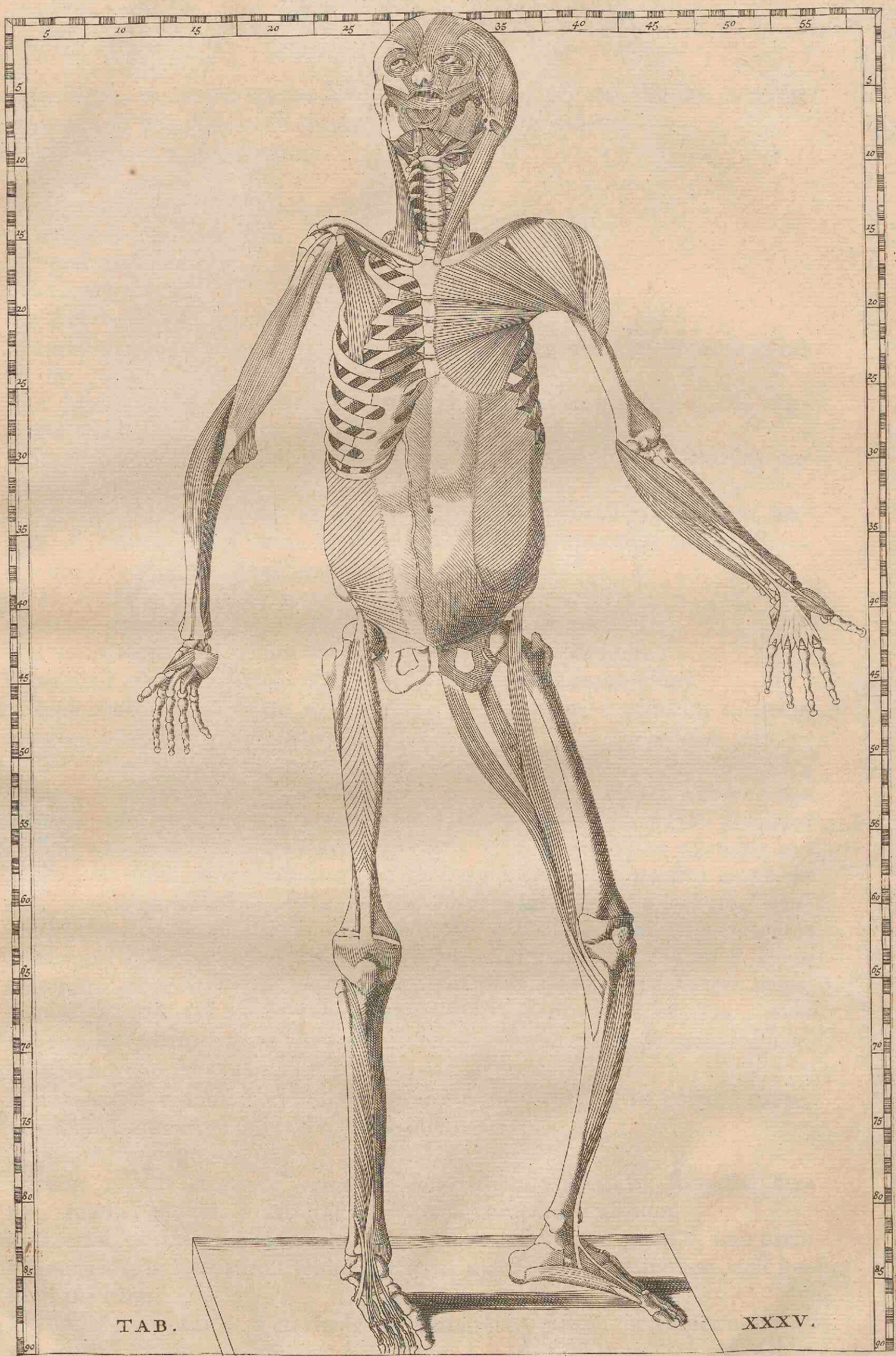
- y Aponeurosis, quae accedit ad tendinem Extensoris majoris pollicis manus, orta à Flexore brevi pollicis.
- z Aponeurosis, quae ab Abductore brevi pollicis manus accedit ad tendinem Extensoris majoris.
- Γ Latus tendo Extensoris majoris pollicis manus, per dorsum pollicis incedens, insertusque ossi ultimo α.

T A B U L A XXXV.

- a. a Frontales. α eorum conjunctio. β pars, quae per nasi dorsum excurrit.
 γ mucro in angulum oculi majorem excurrent; ut videtur.
 bb. bb Orbiculares palpebrarum.
 c Compressor naris.
 d Levator labii superioris alaeque nasi.
 e. e Levatores labii superioris.
 f. f Zygomatici majores.
 gg Orbicularis oris.
 h. h h Depressores labii inferioris.
 i. i Depressores angulorum oris, α lunato ductu circa mentum continuati inter se.
 kk. kk Mylohyoidei, α inter mentum & os hyoïdes concurrentes, & conjuncti inter se.
 l. ll Stylohyoidei. Sinistrum perforat tendo Biventris maxillae: dextrum autem non.
 mn. mn Biventres maxillae. m venter primus, n postremus. α tendo medius. β ventris primi ortus ad radicem internam processus mammillaris.
 γ venter postremus maxillae insertus.
 opp Os hyoïdes. o basis, p. p cornua.
 q Attollens auriculam; cujus extremum ab auricula separatum.
 r Retrahens auriculam, cujus extremum ab auricula separatum.
 s Sternomastoïdeus, α oriens à sterno, β insertus ossi mammillari.
 t. t Cleidomastoïdei. α origo à clavicula, β extremum tendineum insertum mucroni processus mammillaris.

De septimo musculorum pari tantum Authorem etiam injuria reprehendunt; nam muscoli utrimque gemini sunt, & facillime in duos dividi, nonnunquam etiam in tres, possunt, quorum exterior s carnosus simul ac nerveo principio à superiori anteriorive Sterni regione oritur, & oblique sursum ascendens ante medium ipsius ductum alium tegit, ulteriusque procedens eundem amplectitur, ac undique involvit, & in posteriorem regionem radice apophysis Papillae Mammillarum similis, & in partem huic vicinam carneus atque nerveus semicirculi instar latus inseritur. Alter musculus t carnosus origine à tertia Claviculae parte Sterno proxima enatus, dum ad Caput fertur, semper angustior evadit, & post medium quasi teres effectus, à priorique involutus, partim carneo, partim nerveo sine, in apicem memoratae apophysis acutus desinit.

De motu Cap.

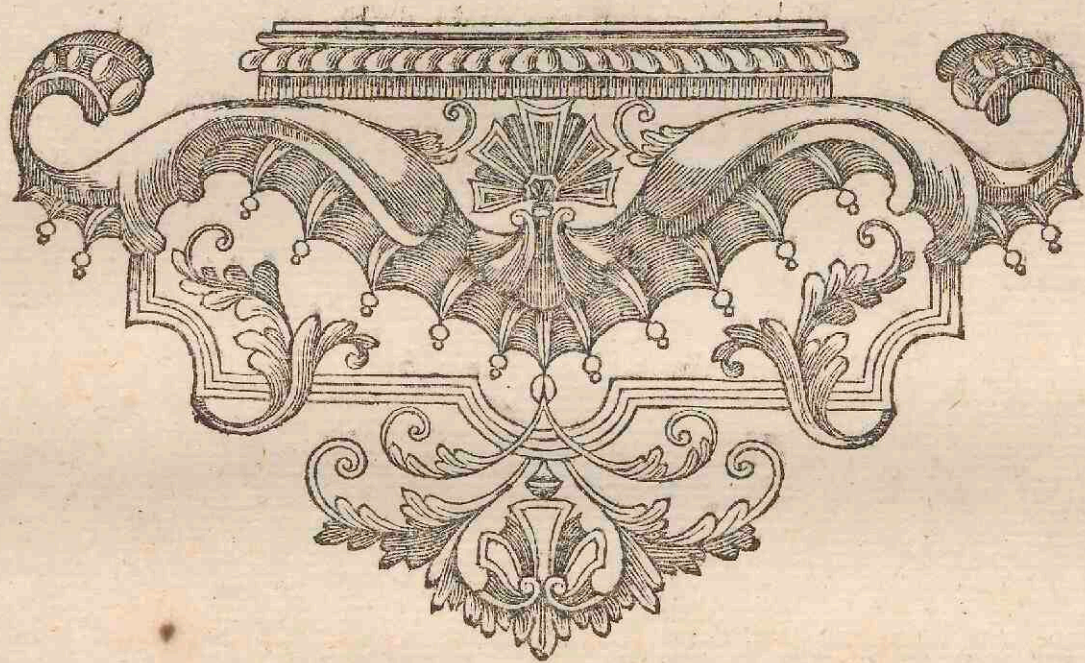
- u Subclavius. α tendo, quo incipit, β oriturque à cartilagine costae primae.
 $\gamma. \gamma$ Subclavii extremum, claviculae insertum.
 w Processus coracoïdeus.
 x Serratus anticus. $\alpha. \beta. \gamma. \delta$ principia ejus, oriunda à costis, secunda, tertia, quarta, quinta. ϵ extremum processui coracoïdeo affixum.
 y Pectoralis, α oriens à clavicula; à β ad γ , à sterno: à γ ad δ , hac parte cohaerens cum aponeurosi Obliqui externi abdominis. ϵ extremum, ossi humeri insertum.
 z Deltoides, $\alpha \alpha$ oriens à clavicula. β extremum, ossi humeri insertum.

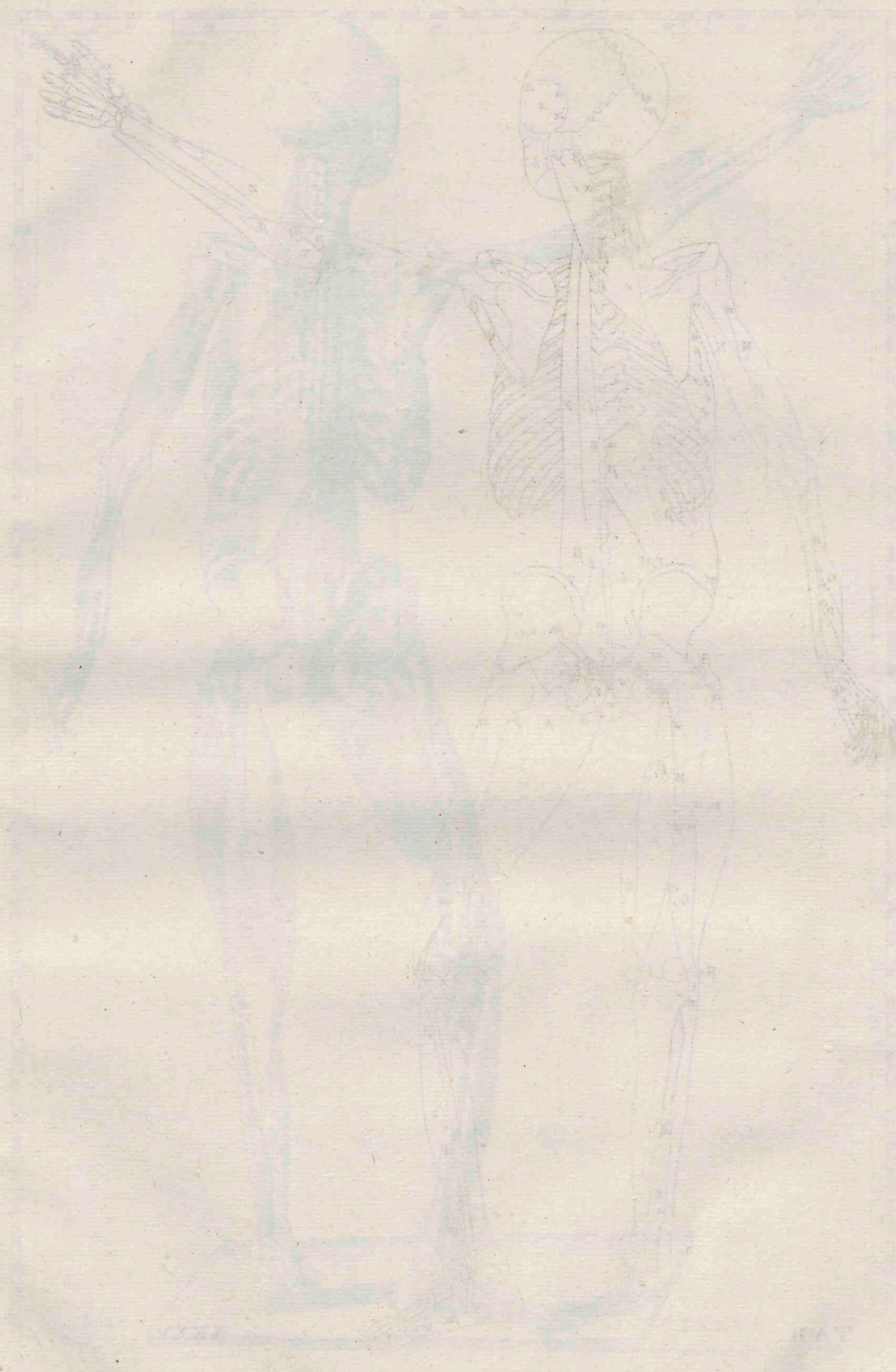
R r

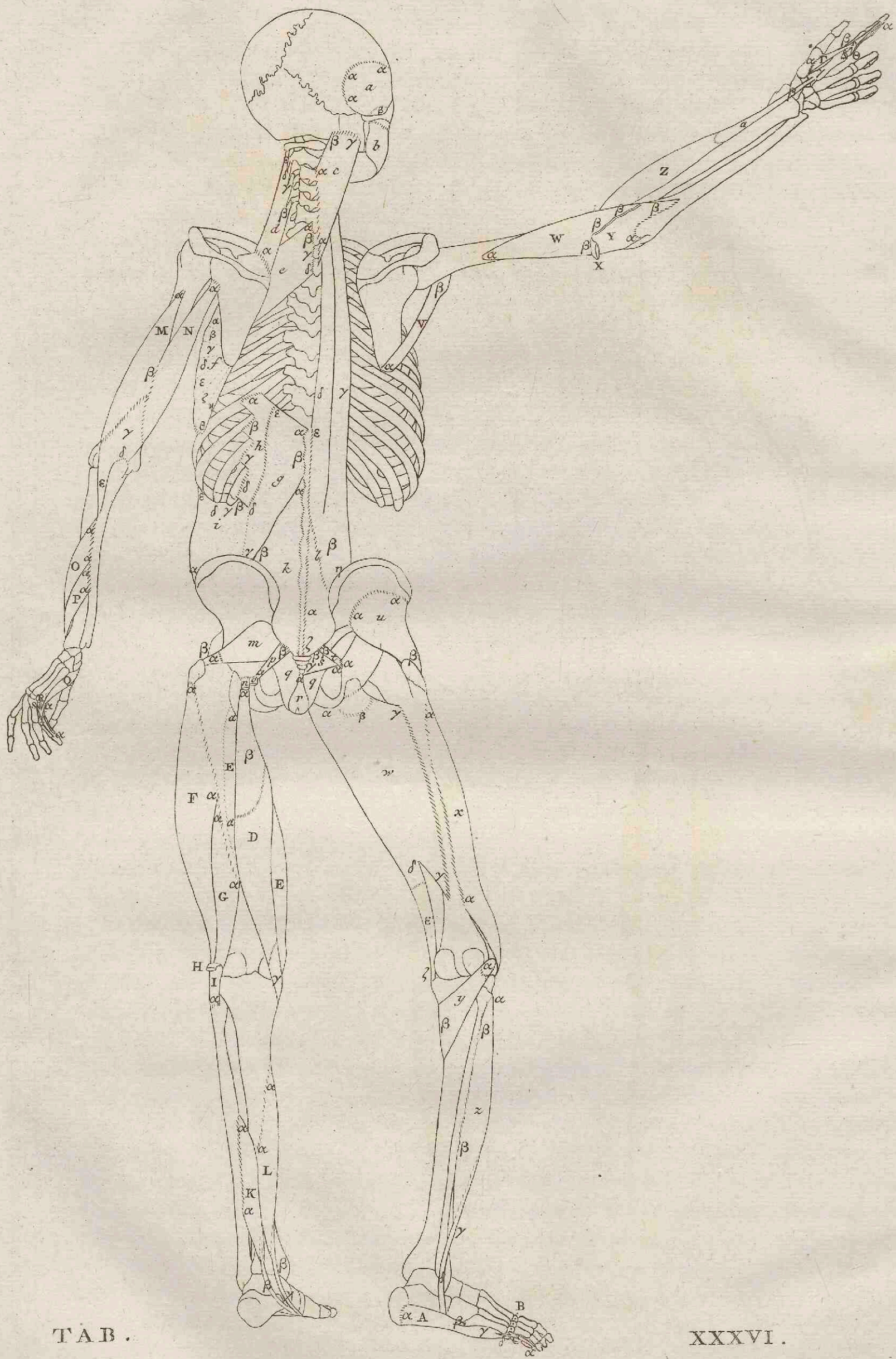
A Obli-

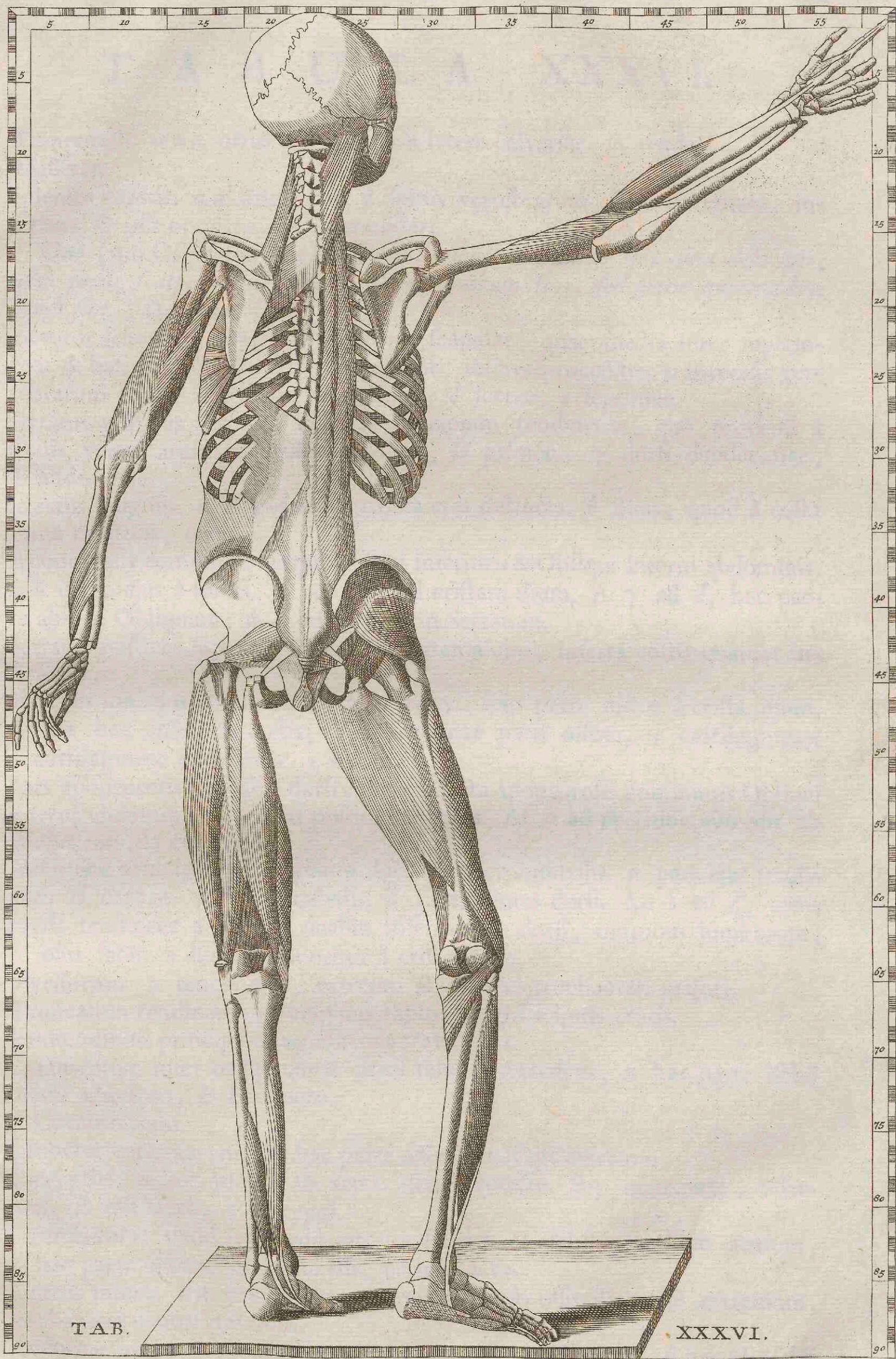
- A Obliquus externus abdominis. α pars carnea, β aponeurosis. γ . δ . ϵ . ζ capita, quibus à costis oritur, γ à sexta, δ septima, ϵ octava, ζ nona. η origo à crista ilium. θ hac parte aponeurosis marginem tendineum efficit, sub quo incedit Iliacus internus cum Psoa magno, arteria cruralis venaque & nervus. ι hac parte in pube definit. A ι ad κ , hac ad lineam albam pertinet. A κ ad λ , hac ad os pectoris definit.
- B Aponeurosis Obliqui externi, hac parte conjuncta cum interni aponeurosi. $\alpha\alpha$ truncata aponeurosis Obliqui externi.
- C Obliquus internus abdominis. α pars carnea, β aponeurosis. γ pars carnea oriens à crista ilium, δ inserta costae decimae parti osseae, ϵ cartilagineae. ζ aponeurosis inserta costae decimae, η nonae, θ ossi pubis.
- D Rectus cruris. α tendo ejus, quo incipit, β oriturque à tuberculo, quod in ora priore ossis ilium est. γ tendo, in quem Rectus ille definit. δ tendinis hujus conjunctio cum Vastorum tendinibus.
- E Truncatus Vastus externus.
- F Truncatus Vastus internus.
- G G Aponeurosis extensorum genu, α hac parte patellam integens; $\beta\beta$ hac tibiae inserta.
- H Extensor longus digitorum pedis. α ortus ejus à tibia; $\beta\beta$ à fibula. γ tendo ejus, qui se in quatuor minores findit δ . ϵ . ζ . η , ad digitos quatuor parvos procedentes.
- I Peroneus tertius. α origo ejus à fibula. β tendo, γ bicorni extremo insertus capiti primo ossis metatarsi quinti.
- K. K. K Lati tendines Extensorum digitorum pedis, per dorsum eorum porrecti; quos toto decursu simplices exhibet, insertosque ossibus tertii ordinis. De aponeurosibus, quae ad hos tendines accedunt, vide Tab. xxviii.
- L Gracilis. α origo ejus ab osse pubis. β tendo, γ insertus tibiae.
- M Semitendinosus. N ejus latus tendo, α tibiae insertus.
- O Sartorius. α tendinosum principium, quo ab osse ilium oritur. β tendo, in quem abit, γ tibiae insertus.
- P Tibialis anticus. $\alpha\alpha$ tendo ejus. β dimissus ab eo tendo gracilior, ad pollicem decurrens.
- Q Abductor pollicis pedis. α ortus ejus à calcaneo. β tendo, γ insertus ossi primo pollicis pedis.
- R Commune principium partis brevioris Bicipitis brachii, & Coracobrachialis, oriens à coracoide.
- SS Coracobrachialis.
- T Pars longior Bicipitis brachii. V pars brevior. $\alpha\beta$ tendo, quo incipit pars longior, α hac parte super caput humeri ossis incedens, β hac per sinum humeri. γ capitum communis venter, qui abit in δ tendinem, ϵ radio insertum.
- W Supinator longus. α tendo ejus, β radio insertus.
- X Videtur esse pars Flexoris brevis pollicis manus. α principium ejus, oriens è ligamento interiore carpi. β extremum ad pollicem pertinens.
- Y An ligamenti carpi interioris (quo coërcentur tendines, qui à cubito ad volam procedunt) pars, à qua Palmaris brevis oritur?
- Z Palmaris brevis.
- Γ Radialis internus. α principium, quo procedit à condylo majore humeri. β tendo.

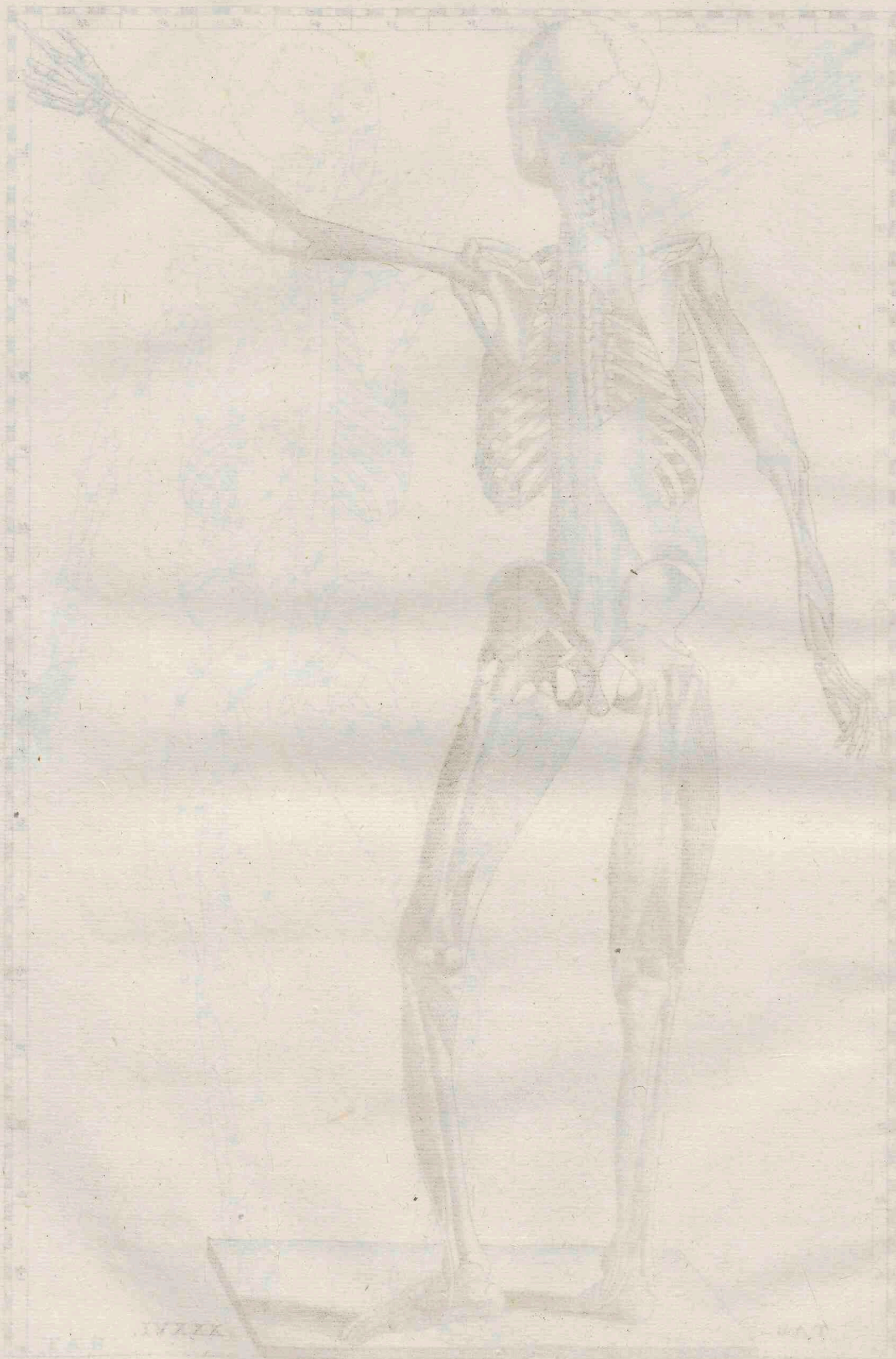
- Δ Palmaris longus. α caput à condylo majore procedens. β tendo. γ aponeurosis in vola. δ. ε. ζ. η portiones quatuor, in quas se aponeurosis findit, quae ad postremum bicornes sunt. θ aponeurosis portio, quam invenio accedere ad principium Abductoris pollicis brevis.
- Θ Ulnaris internus. α principium, quo procedit à condylo majore ossis humeri. β tendo, γ insertus ossi subrotundo carpi.
- Λ Fortasse pars Flexoris brevis pollicis manus.

T A B U L A XXXVI.

- a Temporalis. $\alpha\alpha\alpha$ ortus ejus primus à latere calvariae. β tendo.
- b Masseter.
- c Splenius capitis. $\alpha\alpha$ origo ejus à spinis vertebrarum. $\beta\gamma$ extremum, insertum β ossi occipitis, γ mammillari.
- Duo (qui Caput movent) à Recentioribus Anatomicis ante alios descripti, adeo facile scalpello dividuntur, ut non duorum loco, sed potius quatuor habendi sint. De Motu Cap.*
- d Levator scapulae. α origo ejus ab ora scapulae, quae media inter superiorem & basem. $\beta. \gamma. \delta. \epsilon$ extrema quatuor, inserta processibus transversis vertebrarum colli, β tertiae, γ quintae, δ sextae, ϵ septimae.
- e Serratus posticus superior. $\alpha\beta\gamma\delta$ principium tendineum, quo procedit à spinis vertebrarum, α colli secundae, β primae, γ dorsi duodecimae, δ undecimae.
- f Serratus magnus. $\alpha. \beta. \gamma. \delta. \epsilon. \zeta. \eta$ capita ejus distincta. θ illius, quod à costa nona procedit, ortus.
- g Aponeurosis communis Serrati postici inferioris & Obliqui interni abdominis. $\alpha\beta$ origo ejus à spinis. γ adhaesio ad cristam ilium. A γ ad δ , hac parte abit in Obliquum: à δ ad ϵ , hac in Serratum.
- h Serratus posticus superior. $\alpha. \beta. \gamma. \delta$ extrema ejus, inserta costis quatuor inferioribus.
- i Obliquus internus abdominis. Ab α ad γ , hac parte oritur à crista ilium. $\beta\gamma\delta\epsilon$ hac insertus costis, β duodecimae parti osseae, γ cartilagineae. δ cartilagineae undecimae. ϵ decimae.
- k Pars aponeurosis Latissimi dorsi, qua obducta aponeurosis communis Obliqui interni abdominis & Serrati postici inferioris. Ab α ad β , hinc abscedit ab aponeurosi illa communi.
- l Commune principium Longissimi dorsi & Sacrolumbalis. α pars ejus tendinea, β carnea. γ Sacrolumbalis. δ Longissimus dorsi. Ab ϵ ad ζ , ortus partis tendineae à spinis, duabus inferioribus dorsi, omnibus lumborum, & ossis sacri. η hic carnea oritur à crista ilium.
- m Pyriformis. α tendo ejus, extremo β insertus trochanteri majori.
- n Truncatum tendineum principium capitis longi Bicipitis cruris.
- o Semitendinosi principium tendineum truncatum.
- p Ligamentum inter os sacrum & ischii tuber intercedens; α hac parte ischii tuberi adnexum, β hac sacro.
- q. q Levatores ani.
- r Sphincter externus ani; α hac parte affixus coccygi extremo.
- s Coccygeus; α hic oriens ab acuto ischii processu. $\beta\gamma$ extremum, insertum, β ossi sacro, γ coccygi.
- t Ligamentum, quod intercedit inter os sacrum & ischii processum acutum; α hac parte affixum processui illi, β hac sacro.
- u Gluteus minor. $\alpha\alpha$ primum ejus initium à dorso ossis ilium. β extremum, trochanteri majori insertum.
- w Adductor magnus femoris; hac parte α oriens ab osse pubis; β hac ab ischii tubere. $\gamma\gamma$ extremum latius, quo ossi femoris per longitudinem insertus.

δ extremum gracilius, in tendinem ε abeuns, insertum ζ tibiae capiti superiori.

x Cruralis. αα ortus ejus à femore.

y Popliteus. α tendo ejus, ut videtur, oriens à condylo exteriori femoris. β extremum, tibiae insertum.

Musculus Poplitis. De Motu Cap.

z Peroneus longus. α ortus ejus à capite superiore fibulae, ββ à fibula per longitudinem. γδ tendo, in quem abit, qui δ hac parte incedit per sinum malleoli externi.

A Abductor digiti minimi pedis. α origo ejus à calcaneo. β portio, quam inserit capiti primo ossis metatarsi quinti. γ portio ad digitum decurrens. δ tendo, in quem abit.

B Truncatus tendo Extensoris longi digitorum pedis, ad digitum minimum pertinens.

C Latus tendo; factus à tendine Extensoris longi digitorum pedis, & accedentibus ad eum aponeurosis, ab uno latere, ab Interosseo & Lumbricali; ab altero, ab Abductore minimi. Hunc toto decursu simplicem exhibet, & pertinentem α ad os tertium.

D Semimembranosus. α caput ejus tendineum, quo oritur à dorso tuberis ischii. β pars tendinea lata. γ tendo, in quem definit.

EE Vastus internus. αα ortus ejus à femore.

F Vastus externus. αα ortus ejus à femore.

G Caput breve Bicipitis cruris. αα ortus ejus à femore. H caput longum Bicipitis illius, truncatum. I tendo extremus, α insertus capiti superiori fibulae.

K Flexor longus pollicis pedis. αα ortus ejus à fibula. β tendo.

L Flexor longus digitorum pedis. αα ortus ejus à tibia. β γ tendo, β hac parte incedens pone tibiam extremam.

M Tricipitis brachii caput, quod Brevis vocatur: α summus ortus ejus ab osse humeri. N Tricipitis brachii caput, quod Longus vocatur: α ortus ejus ab ora scapulae, juxta cervicem. β fibrarum carnearum Brevis & Longi conjunctio ad angulos acutos. γ tendo communis, δ insertus vertici olecrani, & ε parte tenuiore pertinens ad olecrani partem priorem, & infra eam ad ulnam.

O Abductor longus pollicis manus, αα oriens ab ulna.

P Extensor minor pollicis manus, αα oriens ab ulna.

Q Abductor digiti minimi manus. α tendo ejus.

R Truncatus tendo Extensoris proprii digiti auricularis.

S Aponeurosis, quae ad Extensoris proprii digiti auricularis tendinem accedit, facta ab Interosseo digiti illius, & ab ejusdem Lumbricali.

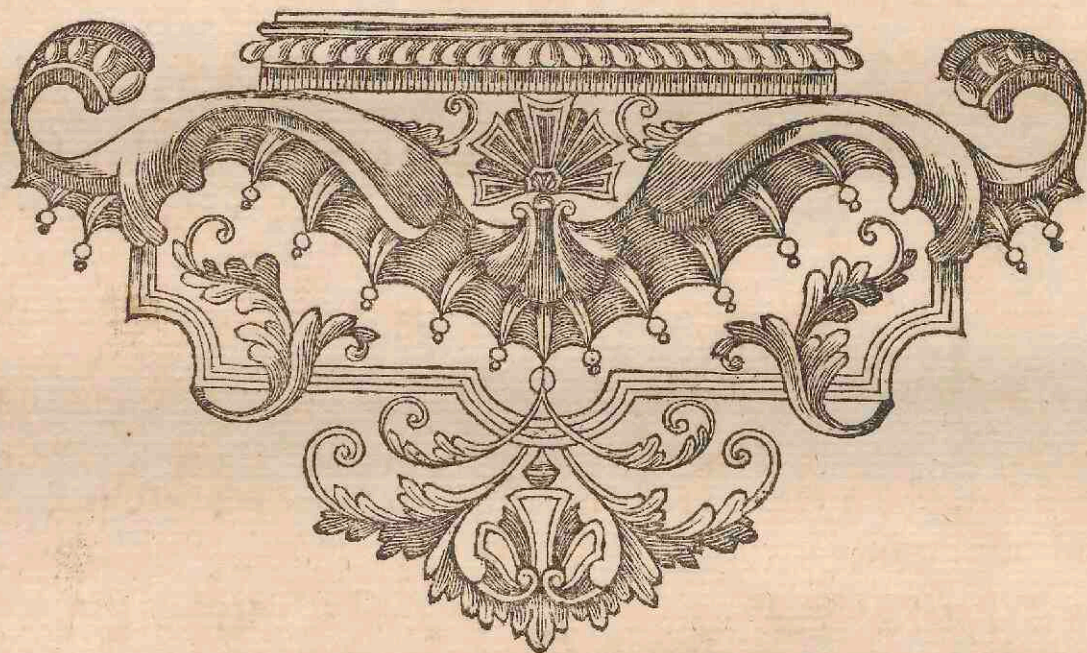
T Tendo latus, factus à tendine Extensoris proprii digiti auricularis, & accedentibus ad eum aponeurosis, ab una parte Abductoris minimi, ab altera Interossei ejusdem, & Lumbricalis. Toto decursu suo simplex exhibitus, α insertusque ossi tertio.

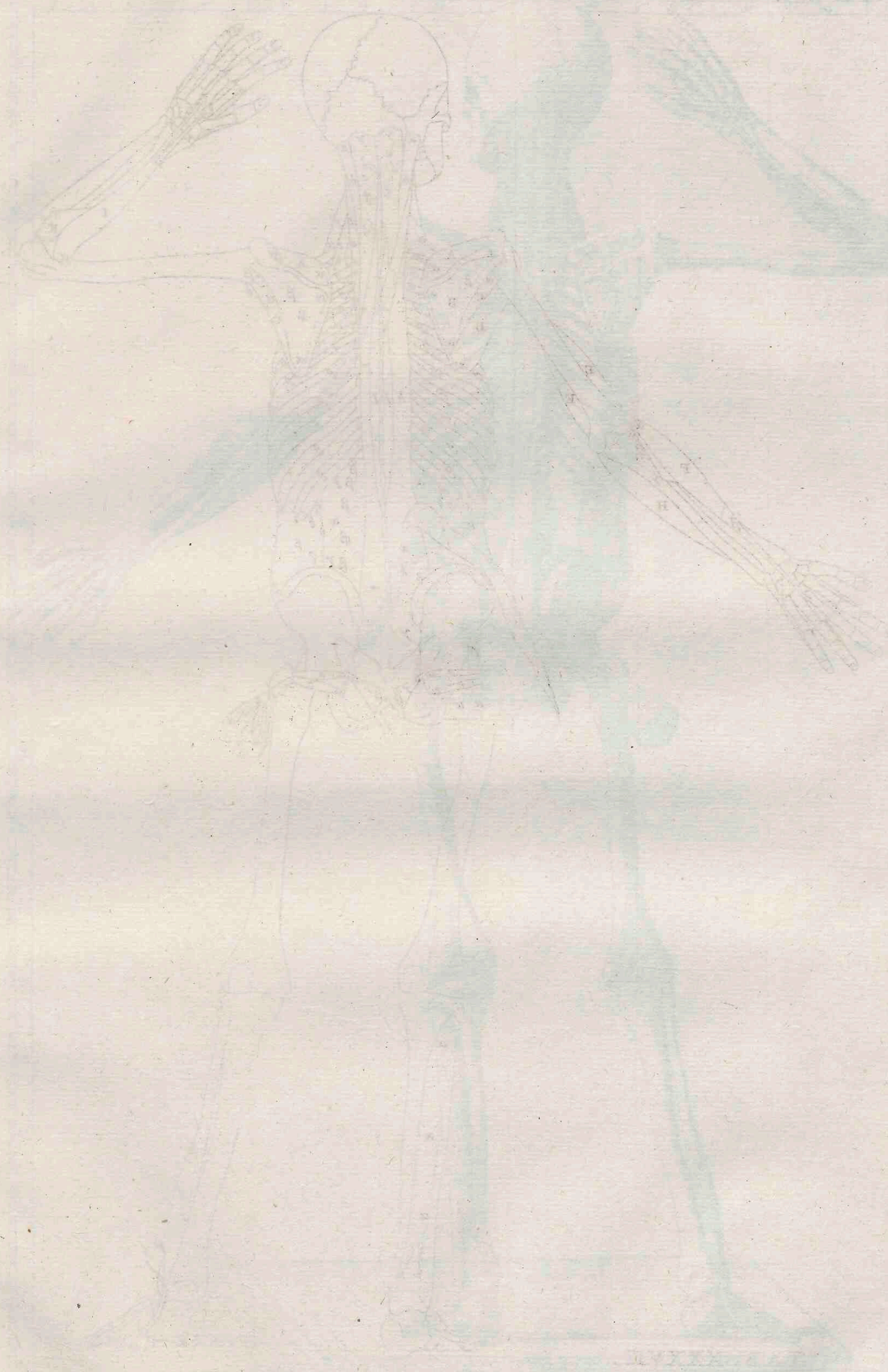
V Teres major. α ortus ab angulo inferiore scapulae: β tendo extremus, quo se ossi humeri inserit.

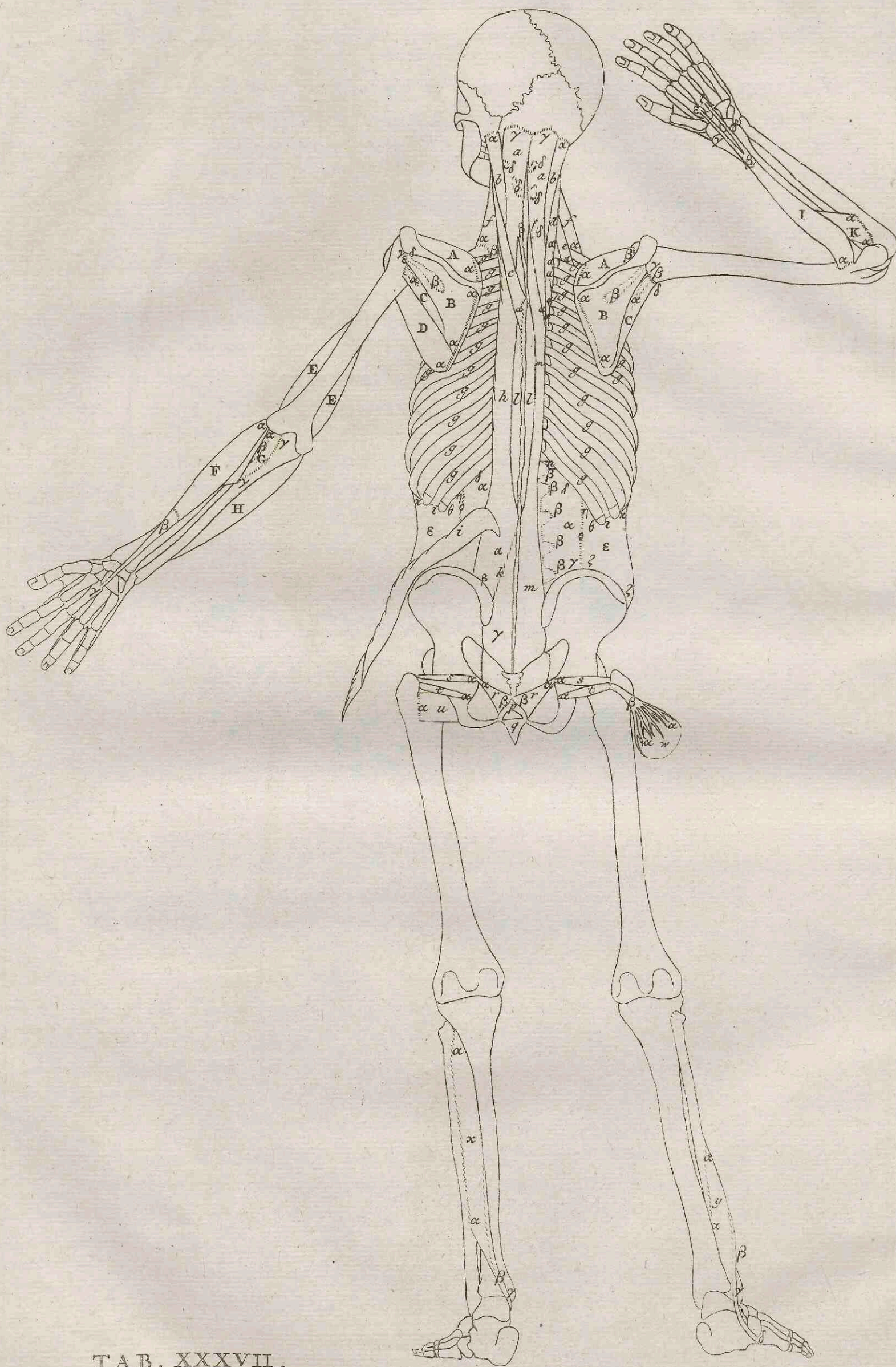
W Tricipitis brachii pars, quae dicitur Brachialis externus. α origo ejus ab osse humeri. βββ hac parte adjungit se tendini, quem Longus & Brevis efficiunt. X truncatus tendo, quem efficiunt Longus & Brevis.

Y Ten

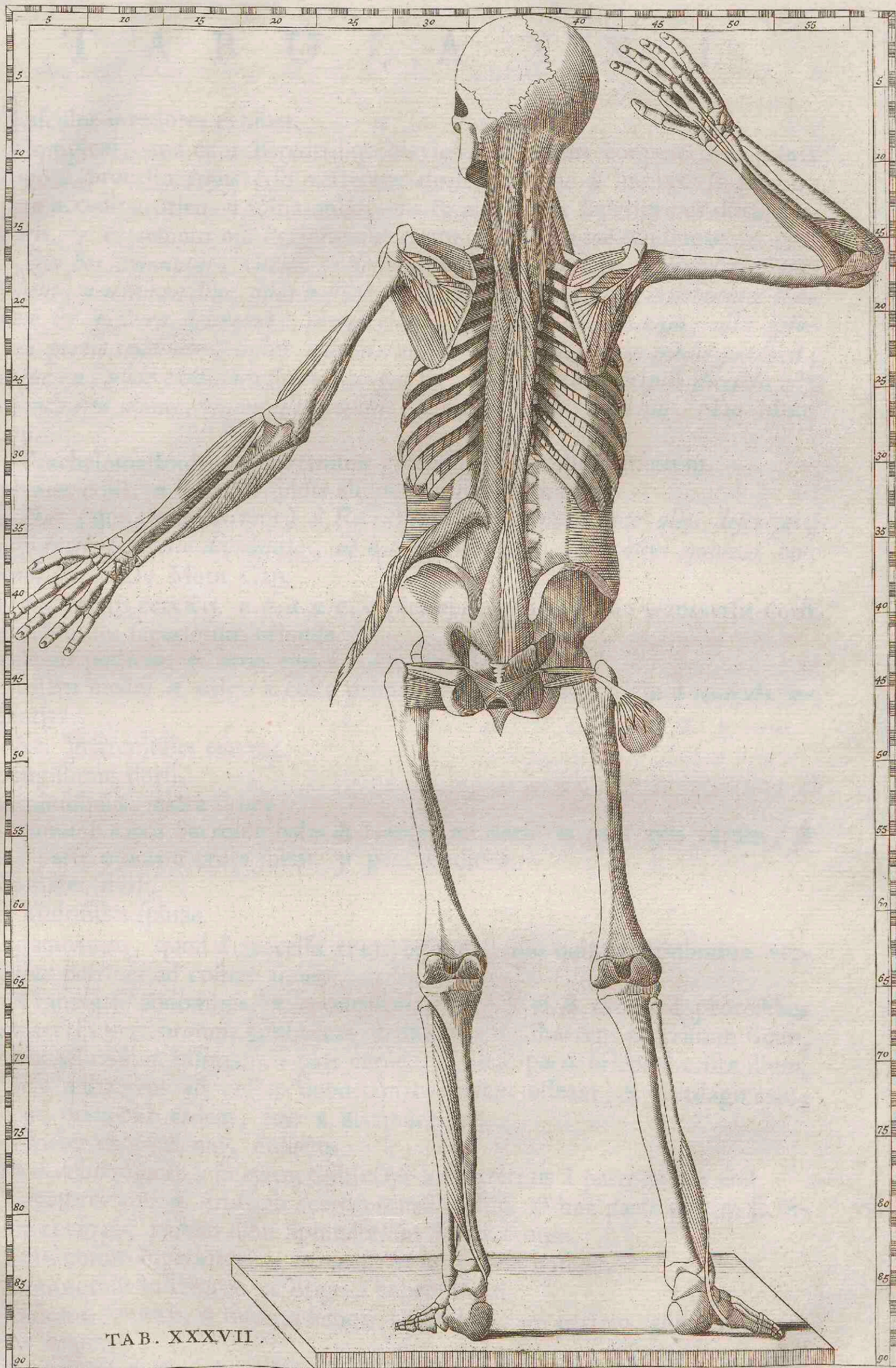
- Y Tendo extremus communis trium capitum Tricipitis brachii; α hac parte insertus summo olecrani; β hac, priori parti olecrani, & infra eam ipsi ulnae.
- Z Radialis externus longior. α tendo ejus, β hac parte per finum radii incedens; γ hac insertus capiti superiori ossis metacarpi indicis.
- Γ Abductor indicis manus. α origo ejus ab osse metacarpi pollicis. β tendo, in quem abit.
- Δ Truncatus tendo communis Extensorum indicis, id est, Indicatoris & portionis Extensoris communis digitorum, ad indicem pertinentis.
- Θ Aponeurosis accedens ad tendinem Extensorum indicis, orta ab Interosseo posteriore indicis.
- Λ Latus tendo per dorsum indicis porrectus, factus è tendine communi Extensorum indicis, & accedentibus ad eum, ab una parte aponeurosi Interossei posterioris indicis; ab altera, communi Lumbricalis primi & Abductoris indicis. Simplicem exhibet hunc tendinem ad os tertium usque, eique insertum α .

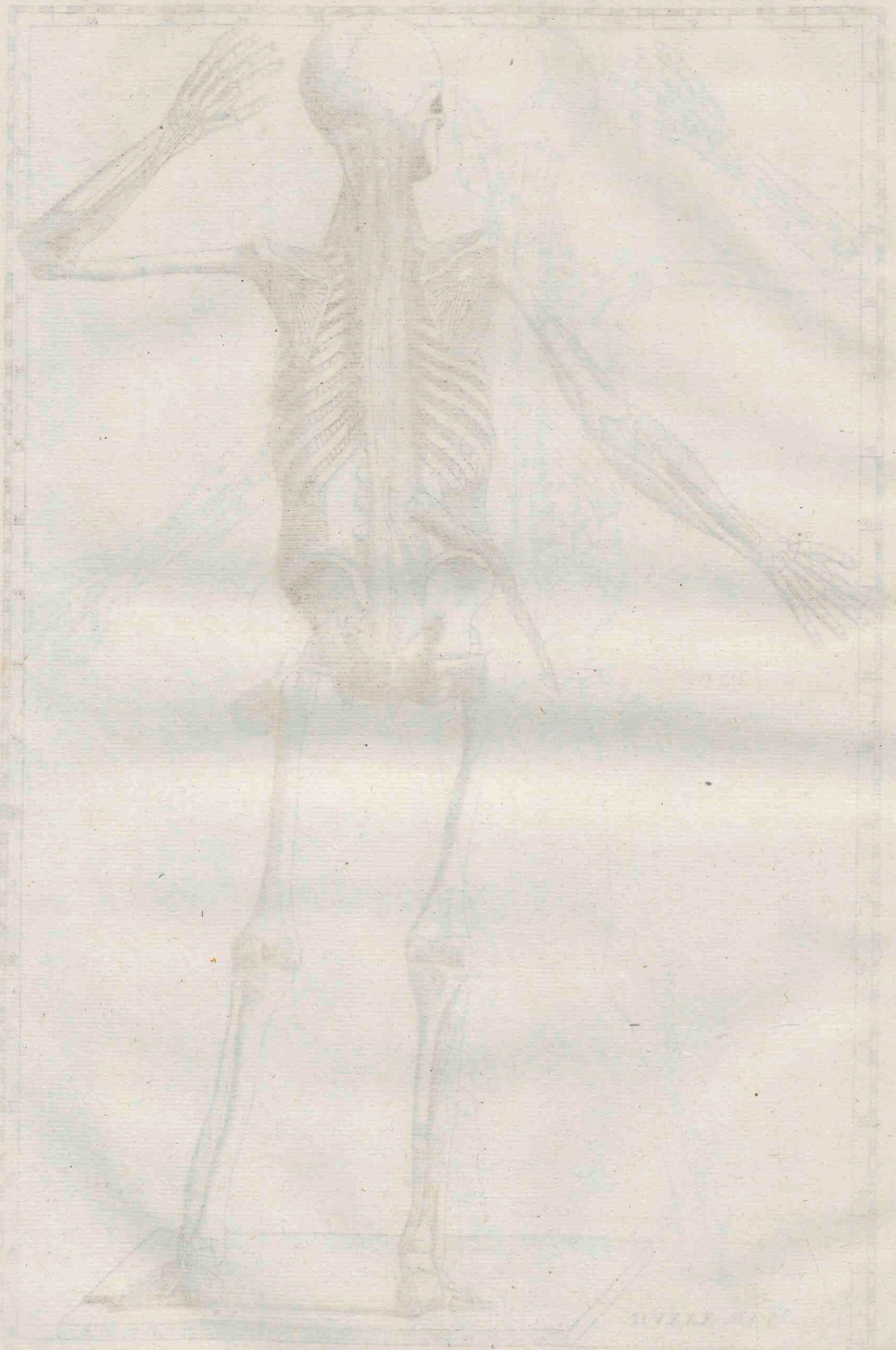

TAB. XXXVII.

T A B U L A XXXVII.

Musculos interiores exhibet.

a. a Complexi, una cum Biventribus cervicis, in unum conjuncti. α prima origo à processu transverso vertebrae dorfi septimae à lumbis. β portio, quae accedit, oriens à spina unius, aut & alterius ex superioribus dorfi vertebrae. γ extremum offi occipitis insertum. $\delta. \delta. \delta$ plagae tendineae.

Qui hos sequuntur, varias profecto, ut Galenus scribit, circumscriptiones habent, non tamen illas, quas posteriores Anatomici licenter eis attribuentes oratione & pictura delineant; neque enim, ut alias modo taceam, ulla ipsorum portio tendinem, instar musculorum Os aperientium, in medio producit; neque ea, quae externam sedem occupat b, proprie circumscriptio dicenda est, quando non minus, quam alii muscoli, à vicina parte dividatur. De Motu Cap.

b. b Trachelomastoidei. α extremum processui mammillari insertum.

c Splenius colli. α origo à spinis aliquot dorfi vertebrarum.

Duo (qui caput movent) à Recentioribus Anatomicis ante alios descripti, adeo facile scalpello dividuntur, ut non duorum loco, sed potius quatuor habendi sint. De Motu Cap.

d Transversalis cervicis. $\alpha. \alpha. \alpha. \alpha. \alpha$ capita ejus, à processibus transversis dorfi vertebrarum superiorum oriunda.

e Scalenus posticus. α ortus ejus à costa secunda.

f. f Scaleni medii. α origo à costa prima. β an varietas, etiam à secunda orientis?

g. g. & c. Intercostales externi.

h Longissimus dorfi.

i Sacrolumbalis, extra situm.

k Commune caput Sacrolumbalis & Longissimi dorfi. α pars ejus carnea, β hac parte oriens à crista ilium. γ pars tendinea.

l. l Spinales dorfi.

m m Multifidus spinae.

n Ligamentum, quod à processu transverso extremo quintae lumborum vertebrae pertinet ad costam imam.

o. o Transversi abdominis. α aponeurosis, $\beta. \beta. \beta. \beta. \beta$ oriens à processibus transversis vertebrarum lumborum; γ hac parte adhaerens ad cristam ilium, δ hac ad costam infimam. ϵ pars carnea, $\zeta \zeta$ hac parte oriens à crista ilium, η hac adhaerens ad costae duodecimae partem osseam, θ cartilagineam; ι hac oriens ab eadem, hac κ ab undecima.

p Sphincter externus ani, diductus.

q Haud dubie mucro, in quem Sphincter ani externus à parte priore abit.

r. r Levatores ani. α ortus ab acuto processu ischii. β hac parte partim se inferit coccygi, partim subit Sphincterem ani externum.

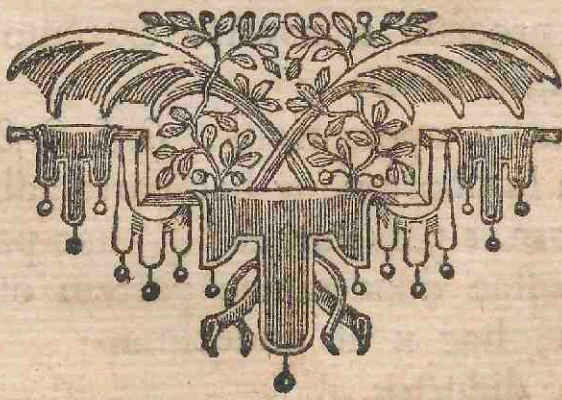
s. s Geminorum superiores. α ortus ab acuto processu ischii.

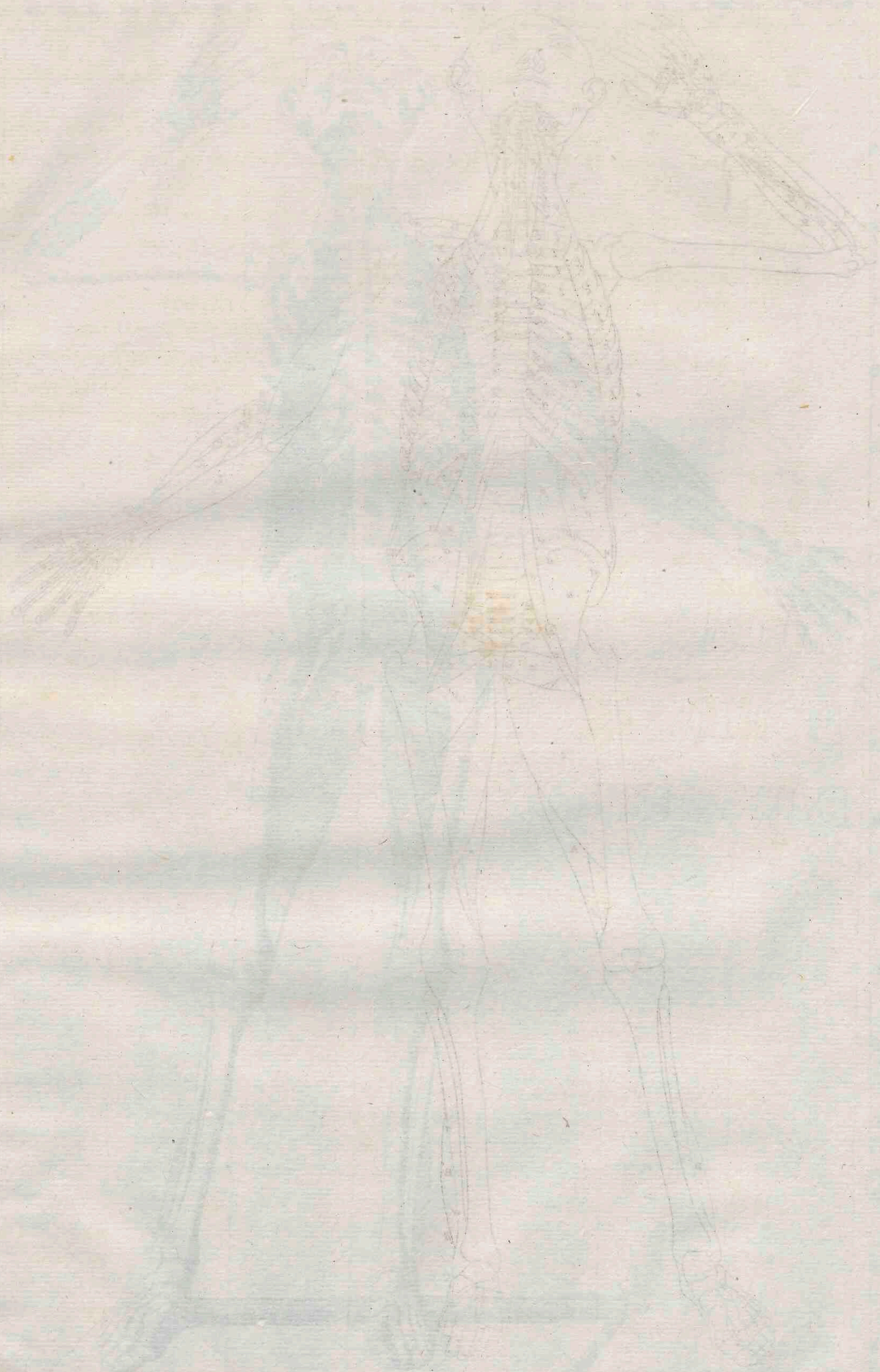
t. t Geminorum inferiores. α origo à tubere ischii.

u Quadratus femoris, α insertus femori, ad posteriorem partem radicis trochanteris majoris.

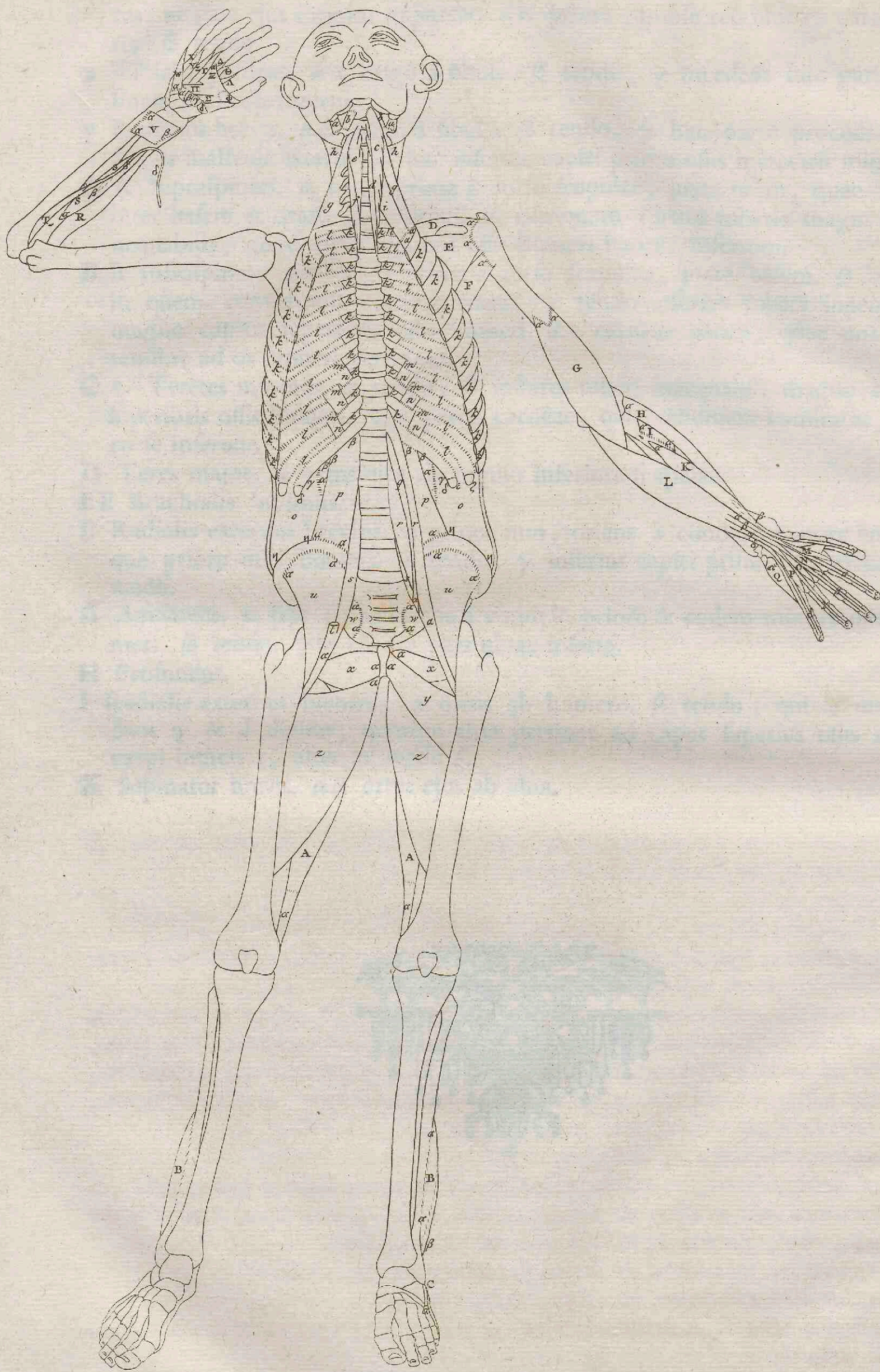
y Obturator internus extra situm, ibi ubi oritur, separatus, & reflexus in latus,

- tus, ut pars ejus interior appareat. $\alpha\alpha$ prima ramosa tendinis ex carne initia. β tendo.
- x Tibialis posticus. $\alpha\alpha$ origo à fibula. β tendo, γ incedens hac parte per finem malleoli interni.
- y Peroneus brevis. $\alpha\alpha$ origo à fibula. β tendo, γ hac parte procedens per finem malleoli externi; δ hac insertus capiti primo ossis metatarsi minimi.
- A. A Supraspinati. α origo prima à dorso scapulae, juxta oram, quae media inter basem & oram superiorem. β extremum vertici tuberi magni & inaequabilis, quod caput superius ossis humeri habet, insertum.
- B. B Infraspinati. $\alpha\alpha$ origo prima à dorso scapulae, juxta basem. β tendo, in quem convergunt fibrae carnae. γ tendo insertus tuberi inaequabili magno capitis superioris ossis humeri. δ, ϵ carnae partes, quae una cum tendine ad os humeri pertinent.
- C. C Teretes minores. α tendo, β insertus tuberi inaequabili magno capitis superioris ossis humeri. γ, δ partes carnae, quae tendinem comitatae, cum eo se inserunt.
- D Teres major. α ortus ejus ab angulo inferiore scapulae.
- EE Brachialis internus.
- F Radialis externus brevior. α principium, oriens à condylo minore eodemque priore ossis humeri. β tendo, γ insertus capiti primo ossis metacarpi medii.
- G Anconeus. α hac parte oriens à condylo priore & eodem minore ossis humeri. β tendo. $\gamma\gamma$ carnea pars ulnae inserta.
- H Profundus.
- I Radialis externus bicornis. α ortus ab humero. β tendo, qui se mox in duos γ & δ dividit, quorum alter pertinet ad caput superius ossis metacarpi indicis ϵ , alter ad medii ζ .
- K Supinator brevis. $\alpha\alpha$ ortus ejus ab ulna.

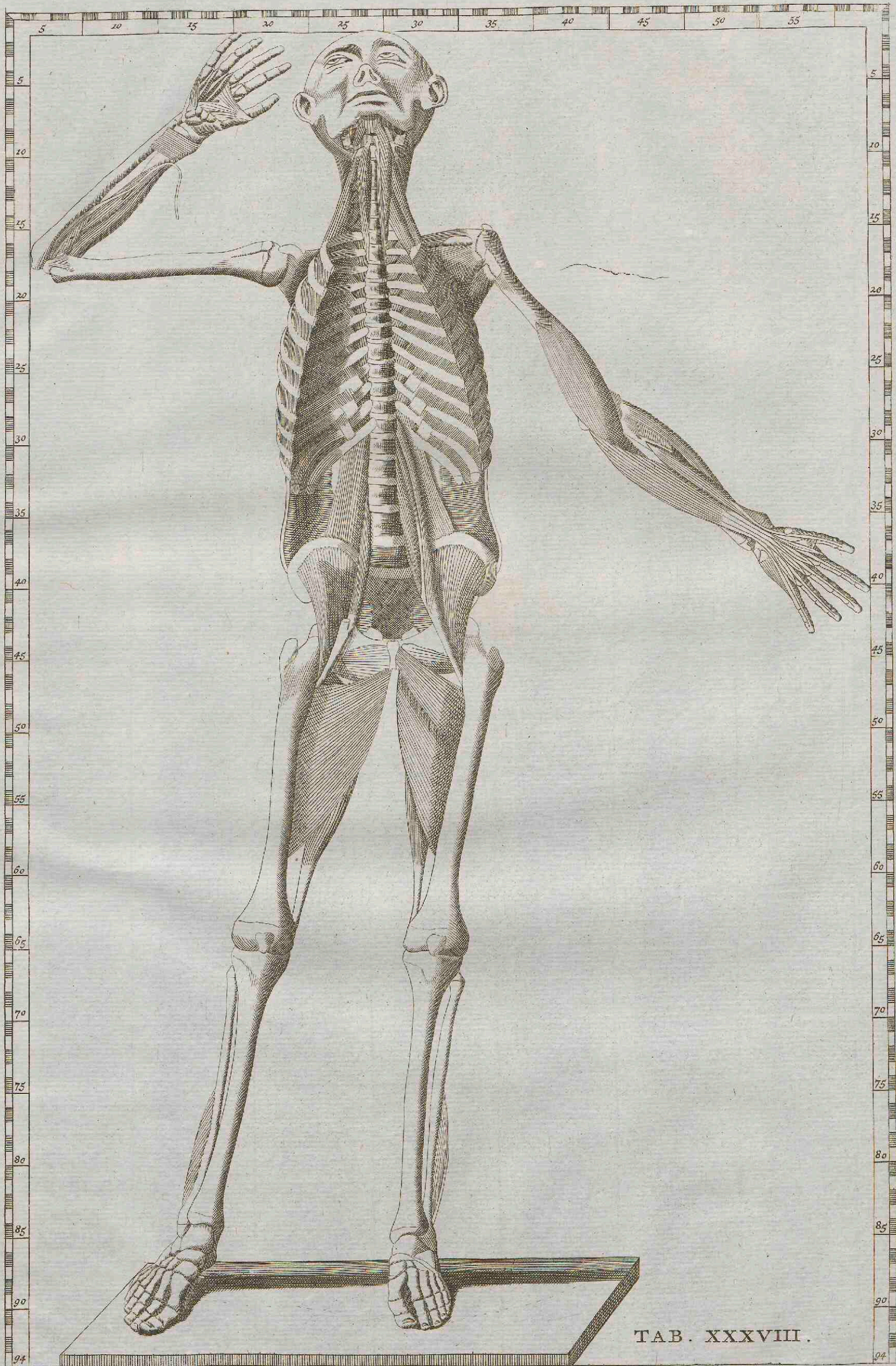

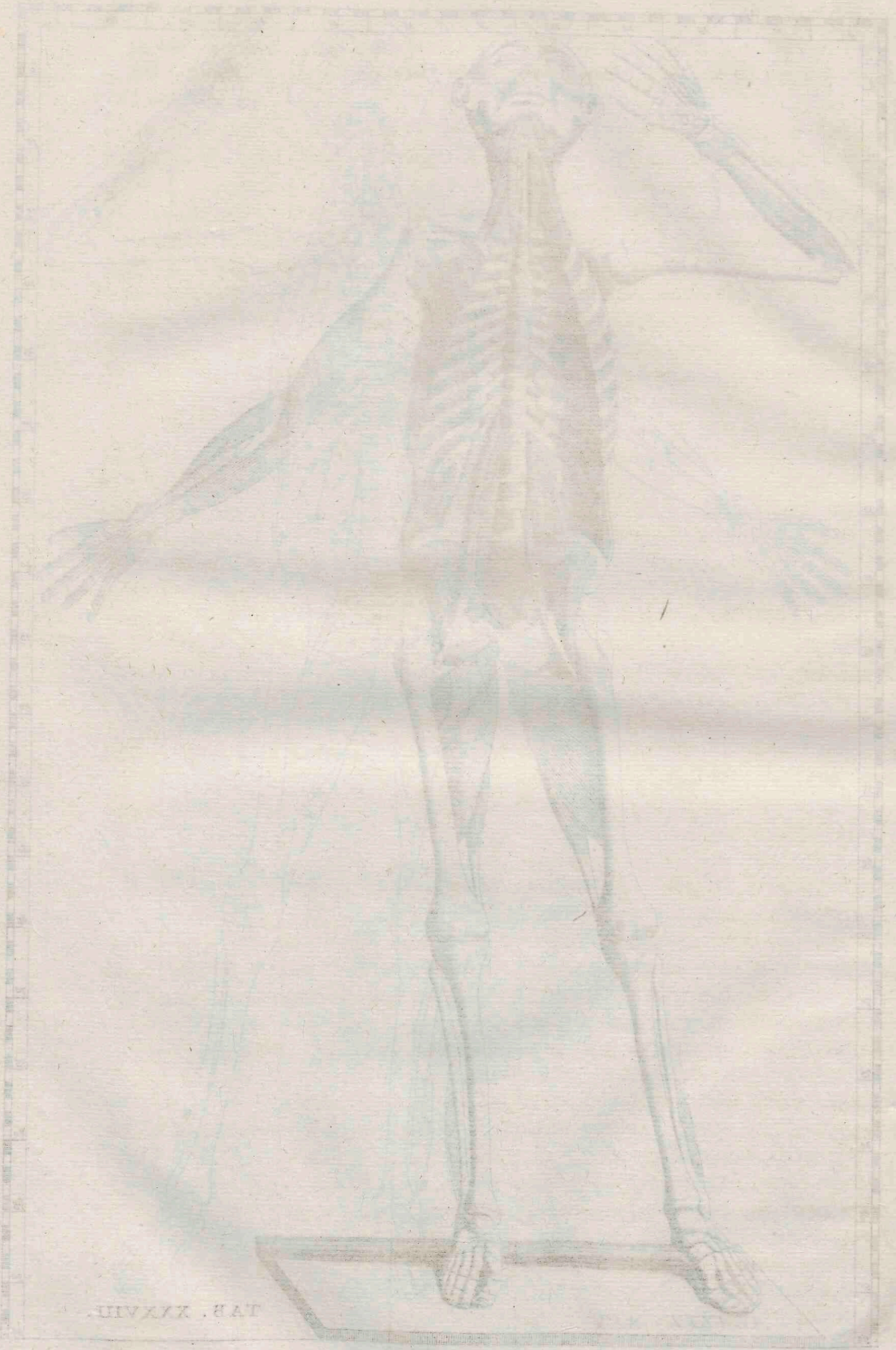

TAB. XXXVII

TAB. XXXVIII.

TAB. XXXVII.

T A B U L A XXXVIII.

Exhibet musculos intimos.

a. a Recti laterales capitis.

b. b Recti interni minores capitis.

c Rectus internus major capitis.

d Longus colli.

e f Longus colli. e. f partes duae, è quibus constat; quarum altera e ad corpora vertebrarum colli pertinet: f altera ad processus transversos.

g. g Scaleni medii. α ortus à costa prima, principio tendineo.

h. h Trachelomastoidei cum Complexis, obiter.

i Scalenus prior, α oriens à costa prima, principio tendineo.

k. k. &c. Intercostales externi.

l. l. &c. Intercostales interni.

Interiores ad radices Costarum non pertingunt. De Vena sine pari, Antigr. xviii.

m. n. &c. Intercostalium internorum portiones, quae proximam costam praeterlapsae, sequenti se inserunt n.

o. o Transversi abdominis. α aponeurosis, β hac parte adhaerens costae ultimae. γ hac parte pars carnea adhaeret ad costae ultimae partem osseam, δ hac ad cartilagineam. hac ϵ eadem oritur à costa ultima; ζ hac à penultima; $\eta\eta$ hac à crista ilium.

p. p Quadrati lumborum. $\alpha\alpha$ origo à crista ilium. $\beta\beta$ extremum costae ultimae insertum.

q Psoas parvus. α tendo ejus ad extremum latescens.

r r s Psoae magni. s portio distincta. t quod Psoae praeter portionem illam reliquum est, truncatum. α tendo.

u. u Iliaci interni. $\alpha\alpha$ prima origo ab amplitudine interna ossis ilium, mox infra cristam.

w. w Pyriformes. $\alpha\alpha$ origo prima ab osse sacro.

x. x Obturatores externi. α principium oriens ab osse pubis.

y Adductor brevis femoris, α oriens ab osse pubis.

z A. z A Adductores magni femorum. z pars, quae lato extremo femori per longitudinem inserta, α oriens ab osse pubis. A extremum inferius, quod se tendine α , in quem abit, condylo interno femoris inferere invenio.

B. B Peronei breves. $\alpha\alpha$ ortus à fibula. β tendo.

C Peronei brevis tendo, α insertus capiti primo ossis metatarsi quinti.

D Supraspinatus. α tendineum extremum, quod affigit superiori parti tuberis magni inaequabilis, quod habet caput ossis humeri superius.

E Subscapularis. α extremum, insertum tuberi inaequabili minori capitis superioris ossis humeri, proximaeque parti ipsius ossis humeri.

F Teres major. α extremum tendineum, quod ossi humeri inserit.

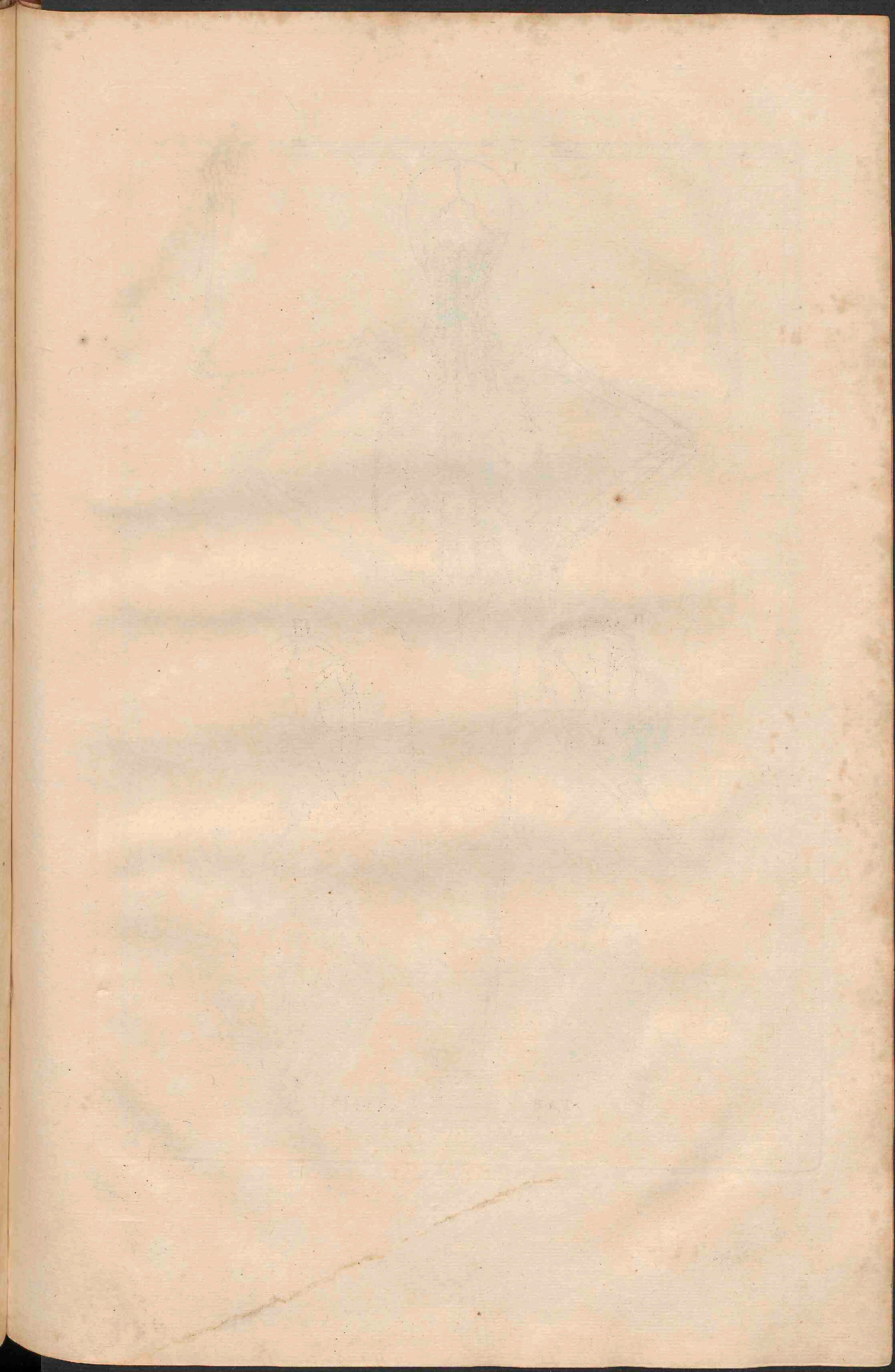
G Brachialis internus. $\alpha\alpha$ bicornè principium, quo primum oritur ab osse humeri.

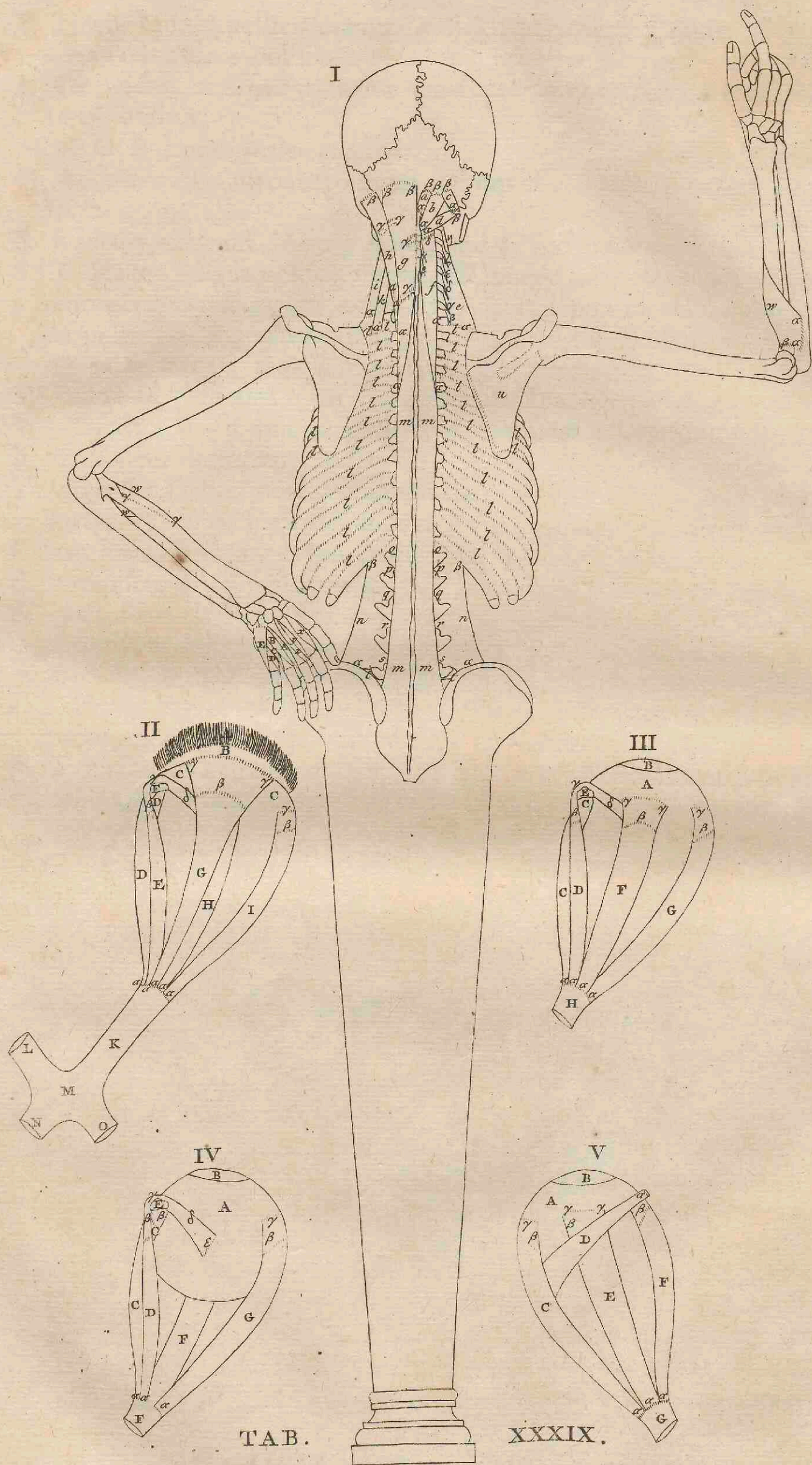
H Radialis externus brevior. α principium, quo oritur à condylo minore ossis humeri.

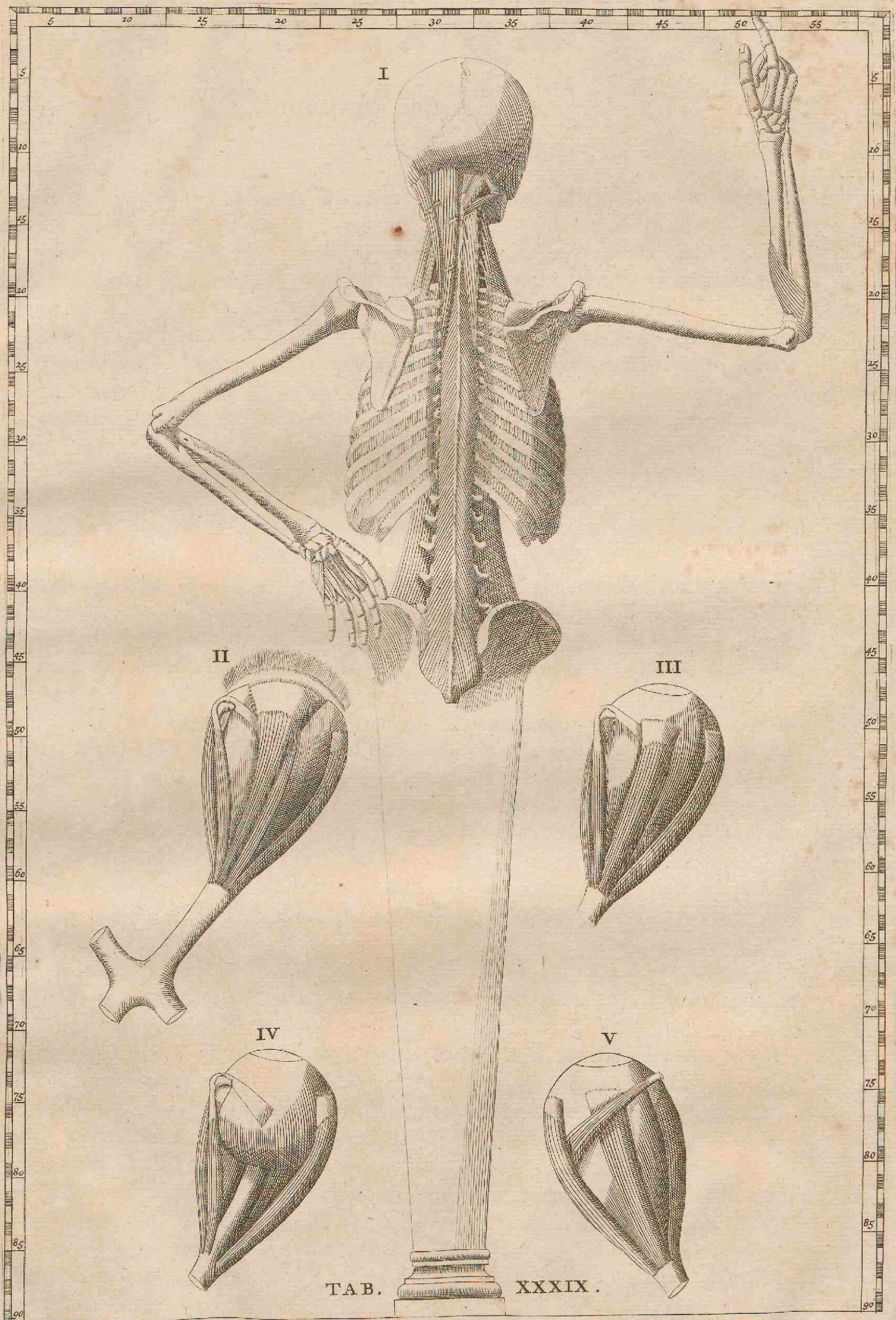
I Supinator brevis, $\alpha\alpha$ insertus radio.

- K Flexor longus pollicis manus; α hac parte oriens à radio. β tendo, γ insertus ossi ultimo pollicis.
- L Profundus. $\alpha. \beta. \gamma. \delta$ quatuor tendines, in quos abit, $\epsilon. \epsilon. \epsilon. \epsilon$ inserti ossibus tertii ordinis.
- M. N. O. P Lumbricales manus.
- Q Adductor ossis metacarpi digiti minimi esse videtur; oriens ab osse cuneiformi carpi.
- R Radialis externus, idem, puto, qui I Tab. xxxvii.
- SST Flexor longus pollicis manus. T portio ad eum accedens, quae interdum occurrit. α primus ortus à radio. β tendo primum conspicuus. γ tendo portionis T, qui se adjungit tendini β mododicto. $\delta \delta$ tendo communis ex iis factus, à pollice recisus, & reflexus.
- V Pronator quadratus, $\alpha \alpha$ hac parte ab ulna oriens, β hac insertus radio.
- W Abductor digiti minimi manus; α oriens ab osse subrotundo carpi.
- X Interosseus digiti auricularis.
- Y Interosseus posterior digiti annularis.
- Z Interosseus prior digiti annularis.
- T Interosseus posterior digiti medii.
- Δ Interosseus prior digiti medii.
- Θ Interosseus posterior indicis.
- Λ Interosseus prior indicis.
- Ξ Adductor pollicis manus. α origo ejus ab osse metacarpi medii.
- $\Pi \Sigma$ Flexor brevis pollicis manus; α oriens ab osse cuneiformi carpi, β à capitato, γ à multangulo minore, δ à majore.
- Φ Commune extremum tendineum Adductoris pollicis manus, & Flexoris brevis. Quod etiam in sinistra manu exhibitum esse videtur, supra M.

T A B U L A XXXIX.

F I G U R A P R I M A.

Exhibet musculos intimos.

a Rectus posticus minor capitis; α oriens ab atlante, β insertus ossi occipitis.

Parvi muscoli à prima Vertebra in Caput recta inserti. De Motu Cap.

b Rectus posticus major capitis; α oriens à spina epistrophæi, β insertus ossi occipitis.

Parvi muscoli à secunda Vertebra in Caput recta inserti. De Motu Cap.

c Obliquus superior capitis; α oriens à processu transverso atlantis, β insertus ossi occipitis.

Posterior, à Capite in primæ Vertebrae transversum processum insertus. De Motu Cap.

d Obliquus inferior capitis; α oriens à spina epistrophæi, β insertus processui transverso atlantis.

Duo parvi muscoli, à secundæ Vertebrae spina in processus transversos primæ oblique infixi. De Motu Cap.

e Scalenus medius. α origo à costa prima. β . γ . δ . ϵ . ζ . η caudæ sex, insertæ sex inferiorum colli vertebrarum processibus transversis.

f Spinalis cervicis. $\alpha\alpha$ principia à processibus transversis superiorum dorsi vertebrarum orientia. β . γ . δ extrema tria, inserta spinis colli, à dorso β quartæ, γ quintæ, δ sextæ.

g Complexus cum Biventre cervicis in unum conjunctus. $\alpha\alpha$ principia à processibus transversis superiorum dorsi vertebrarum orientia. $\beta\beta$ extremum ossi occipitis insertum. γ . γ . γ plagæ tendineæ.

h Trachelomastoideus. $\alpha\alpha$ principia ejus à processibus transversis superiorum duarum dorsi vertebrarum orientia. β extremum processui mammillari ossis temporis insertum. γ plaga tendinea.

i Scalenus medius; α oriens à costa prima.

k Scalenus posticus; α oriens à costa secunda.

l. l. & c. Intercostales externi.

m m. m m Multifidi spinæ.

n. n Quadrati lumborum. α principium oriens à crista ilium. β extremum insertum costæ ultimæ.

o. p. q. r. s: o. p. q. r. s Hic Intertransversarii lumborum interferti. An accensuit eos Quadratis?

t. t Ligamenta à processibus transversis primæ lumborum vertebrae pertinentia ad propinquas partes ossium ilium.

u Infraspinatus, B Tab. xxxvii.

w. w w Supinatores breves. $\alpha\alpha$ origo ab ulna, β à capsula articuli radii cum ulna & humero. $\gamma\gamma$ extremum radio insertum.

x Interosseus prior indicis.

y Interosseus posterior indicis.

z Interosseus prior digiti medii.

A Interosseus posterior digiti medii.

- B Interosseus prior digiti annularis.
 C Interosseus posterior digiti annularis.
 D Interosseus digiti auricularis.
 E An Adductor ossis metacarpi digiti minimi?

FIGURA SECUNDA.

Nervi optici cum dextri oculi globo & palpebra superiore, eorumque musculis, à parte superiore.

- A Cilium.
 B Tarsus.
 CC Globus oculi.
 DD Rectus adductor oculi. α ejus principium.
 E Obliquus superior oculi, α ejus principium; β tendo, γ hac parte inflexus circum cartilaginem orbiculi sui; δ hac procedens ad globum.
 F Cartilago orbiculi cantho majori affixi, per quem orbiculum incedit tendo Obliqui superioris.
 G Levator palpebrae superioris. α ejus principium; β aponeurosis, in quam abit, $\gamma\gamma$ pertinens ad tarsum.
 H Rectus attollens oculi. α ejus principium.
 I Rectus abductor oculi. α ejus principium; β tendo extremus, γ ad globum pertinens.
 K Nervus opticus dexter.
 L Nervus opticus sinister, truncatus.
 M Continuitas opticorum.
 N.O Optici ante continuitatem, truncati.

FIGURA TERTIA.

Dextri oculi globus cum musculis suis, & nervo optico, à parte superiore.

- AB Globus oculi. B cornea.
 CC Rectus adductor oculi. α ejus principium.
 D Obliquus superior oculi. α ejus principium; β tendo, γ hac parte inflexus circum cartilaginem orbiculi sui, δ post ad globum procedens.
 E Cartilago orbiculi, qui in cantho majore ossi frontis affixus, sustinet tendinem Obliqui superioris.
 F Rectus attollens oculi. α ejus principium; β extremum tendineum, $\gamma\gamma$ pertinens ad globum.
 G Rectus abductor oculi. α ejus principium; β extremum tendineum, γ pertinens ad globum.
 H Opticus nervus, truncatus.

FIGURA QUARTA.

Dextri oculi globus cum nervo optico, musculisque suis, demto Recto attollente: à parte superiore.

- AB Globus oculi. B cornea.
 CC Rectus adductor oculi. α ejus principium; β extremum tendineum.

D Obli-

- D Obliquus superior oculi. α ejus principium; β tendo, γ hac parte inflectens se ad cartilaginem orbiculi sui, δ post ad globum incedens, ϵ insertusque ejus superiori parti.
- E Cartilago orbiculi, qui ossi frontis in cantho majore oculi affixus, sustinet tendinem Obliqui superioris.
- FF Nervus opticus.
- G Rectus abductor oculi. α ejus principium; β extremum tendineum, γ ad globum pertinens.

FIGURA QUINTA.

Dextri oculi globus cum nervo optico, suisque musculis, à parte inferiore.

AB Globus oculi. B cornea.

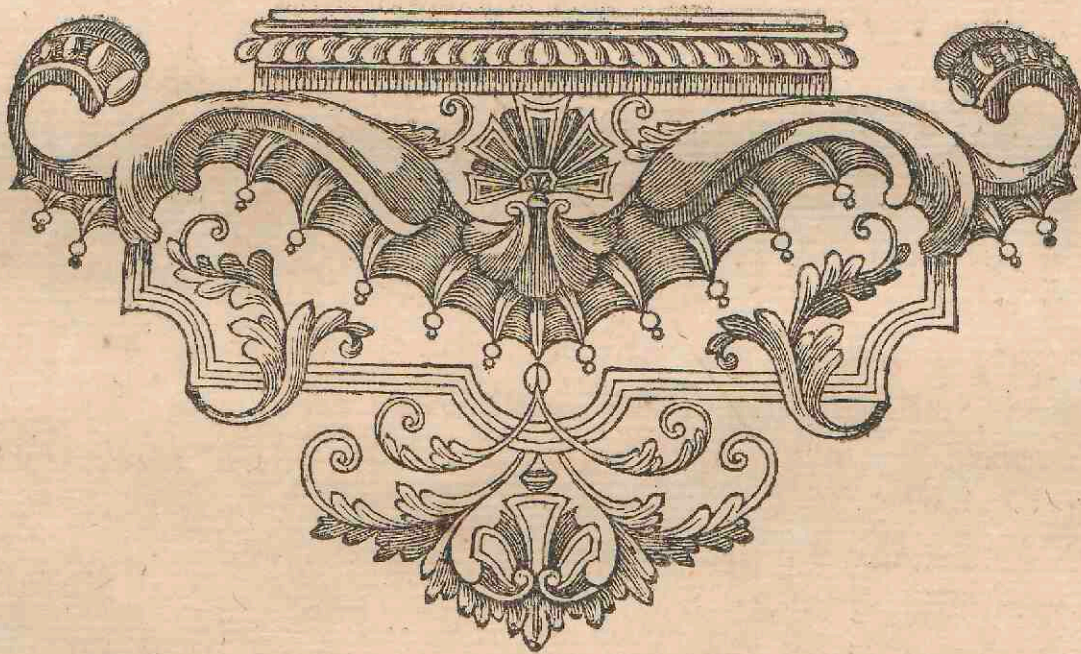
C Rectus abductor oculi. α ejus principium; β extremum tendineum, γ ad globum pertinens.

D Obliquus inferior oculi. α principium ejus tendineum, truncatum.

E Rectus depressor oculi. α ejus principium; β extremum tendineum, $\gamma\gamma$ ad globum pertinens.

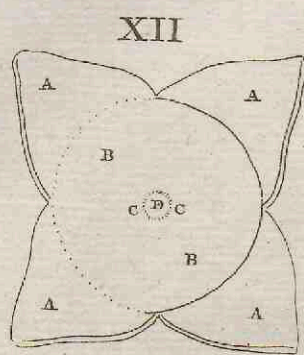
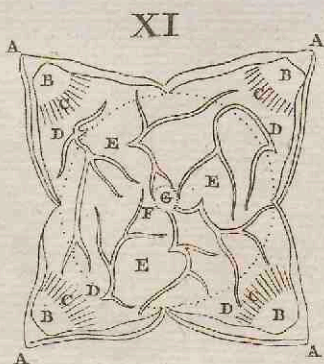
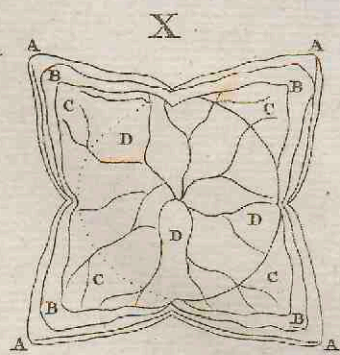
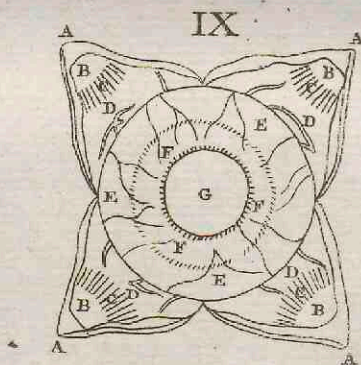
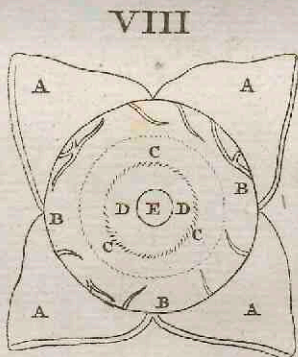
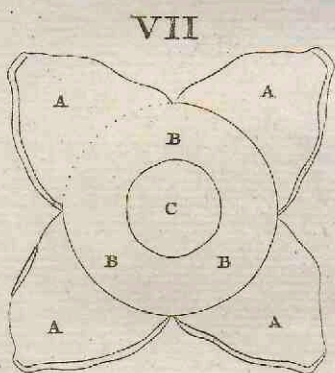
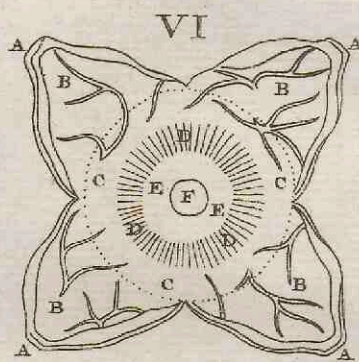
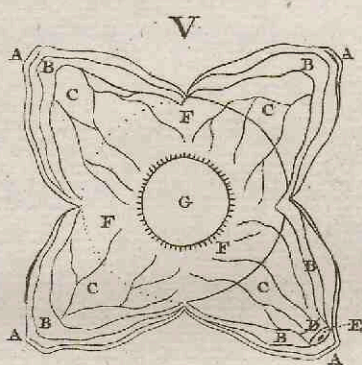
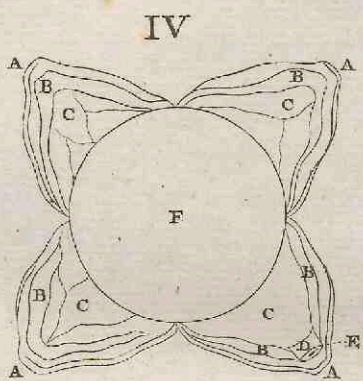
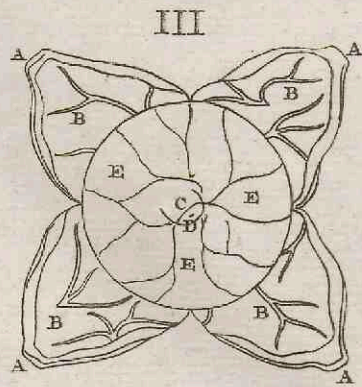
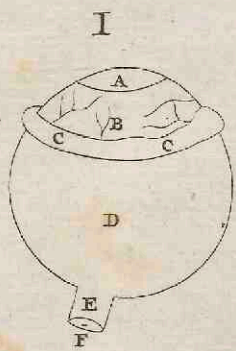
F Rectus adductor oculi. α ejus principium; β extremum tendineum.

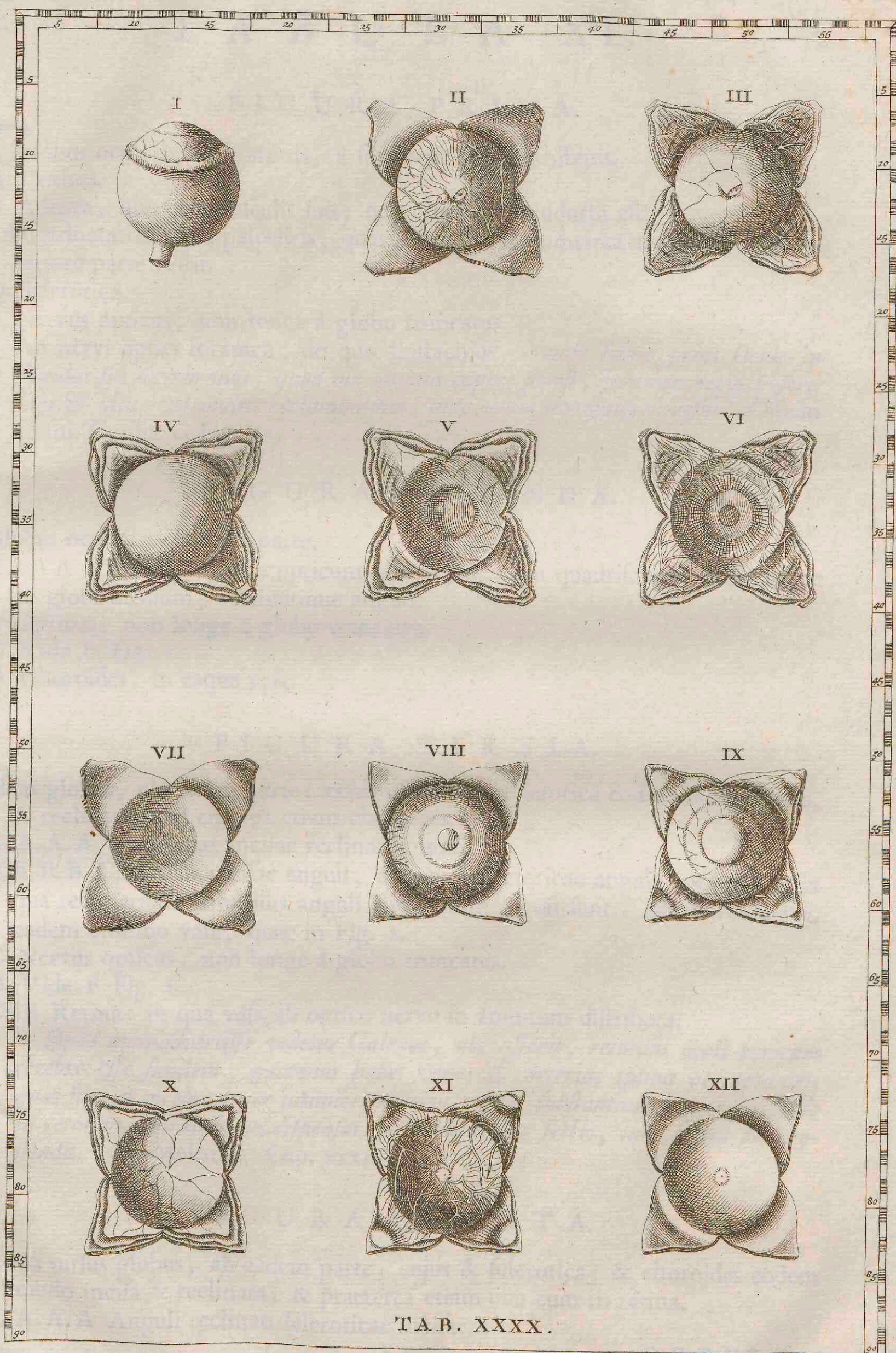
G Nervus opticus, truncatus.

TAB. XXX.

TAB. XXXX.

.YXXX .BAT

TABULA XL.

FIGURA PRIMA.

Globus oculi dextri hominis, à superiore parte exhibitus.

A Cornea.

B Adnata, una cum vasculis suis; qua globo superinducta est.

CC Adnata resecta à palpebris, quas, à globo circumcirca abscedens, ex interiore parte vestit.

D Sclerotica.

E Nervus opticus, non longe à globo truncatus.

F An nervi optici foramen, de quo Eustachius, *Nonne soluto prius Oculo in singulas sui membranas, quod vix animus capere potest, foramen nervi Visorii Tibi & aliis, vel multis reclamantibus, ante oculos sexcenties exposui?* Ossium Exam. Confer G Fig. 11.

FIGURA SECUNDA.

Globus oculi à posteriore parte.

AAA Sclerotica circum opticum resecta, ac dein quadrifariam incisa usque ad globi medium; reclinatique anguli.

B Opticus, non longe à globo truncatus.

C Vide F Fig. 1.

D Choroides, in eaque vasa.

FIGURA TERTIA.

Idem globus, ab eadem parte: cujus non modo sclerotica eodem modo incisa, & reclinata; sed cum ea etiam choroides.

A. A. A. A Scleroticae incisae reclinati anguli.

B. B. B. B Choroidis incisae anguli, una cum scleroticae angulis reclinati. Ex qua reclamatione choroidis anguli aliquantum rugosi sunt. In choroide hac eadem omnino vasa, quae in Fig. 2.

C Nervus opticus, non longe à globo truncatus.

D Vide F Fig. 1.

EEE Retina: in qua vasa ab optico nervo in ambitum distributa.

Quod animadvertisse videtur Galenus, ubi asserit, retinam oculi tunicam cerebro esse similem, quatenus habet venas & arterias ipsum perreptantes, quas sane à cerebro, per intimiorem nervi visorii substantiam trajici, ac inde in retinam oculi tunicam dispensari, tum accurata sectio, tum firma ratio ostendit. De Multitud. Cap. xxxii.

FIGURA QUARTA.

Idem rursus globus, ab eadem parte; cujus & sclerotica, & choroides eodem modo incisa & reclinata; & praeterea etiam una cum iis retina.

A. A. A. A Anguli reclinati scleroticae incisae.

Xx

B. B. B. BB An-

B. B. B. BB Anguli reclinati incisae choroidis.

C. C. C. C Anguli reclinati incisae retinae: in quibus vasa, ut Fig. 3. EEE.

D Optici extremum, uni angulorum retinae adhaerens.

E Vide F Fig. 1.

F Humor vitreus.

FIGURA QUINTA.

Globus idem, à parte eadem; sclerotica, choroide, retina, eodem quoque modo incisis & reclinatis. Praeterea autem humor vitreus remotus.

A. A. A. A Scleroticae incisae anguli reclinati.

B. B. B. BB Choroidis incisae anguli reclinati.

C. C. C. C Retinae incisae anguli reclinati.

D Optici extremum, uni ex angulis retinae adhaerens.

E Vide F Fig. 1.

FFF Retinae pars anterior, integra, ad humorem crystallinum porrecta.

In retina indicata vasa, quae ab optico incipientia, per incisae retinae angulos, ac dein per integram partem ejus crystallinum versus excurrunt & ramos distribuunt. Vide EEE Fig. 3.

G Humor crystallinus.

FIGURA SEXTA.

Globus idem, eodem pariter modo ab eadem parte incisus & apertus: sed remotis, praeter vitreum, etiam crystallino & retina.

A. A. A. A Anguli reflexi scleroticae incisae.

B. B. B. B Anguli reflexi choroidis incisae.

CCCD DD Choroidis pars anterior integra.

DDD Ligamenta ciliaria.

EE Uvea.

F Pupilla.

Per choroidis tum incisae angulos, tum integram partem, vasa eadem, quae Fig. 3.

FIGURA SEPTIMA.

Globus idem ab eadem parte incisus modo eodem, apertusque: sola autem constans sclerotica cum cornea; remotis in totum humoribus, ac retina & choroide.

A. A. A. A Anguli reflexi scleroticae incisae.

BBB Scleroticae pars anterior integra.

C Cornea.

FIGURA OCTAVA.

Idem globus, sed à parte priore. Cornea cum sclerotica à medio corneae quadrifariam ad medium globi incisa, atque anguli reflexi. Sic apertus globus à priore parte.

A. A. A. A Reflexi anguli incisae corneae cum sclerotica.

BBB Cho.

BBB Choroides; cujus pars interior CCC Fig. 6.

CCC Orbiculus ciliaris; cujus pars interior DDD Fig. 6.

DD Uvea; cujus pars interior EE Fig. 6.

E Pupilla; quae F Fig. 6.

In choroide indicata vasa omnino eadem, quae in parte integra choroïdis CCC Fig. 6.

FIGURA NONA.

Idem à priori parte eodem modo incisus apertusque globus. Cum sclerotica autem etiam choroides incisa & reflexa.

A. A. A. A Anguli reflexi incisae corneae cum sclerotica.

BCD. BCD. BCD. BCD Anguli reflexi incisae choroïdis. B pars uveae.

C pars ligamentorum ciliarium. D choroides proprie dicta.

EEE Retina: in qua vasa eadem, quae in Figura 5.

FFF Ligamentorum ciliarium vestigia.

G Humor crystallinus, cujus pars posterior G Fig. 5.

FIGURA DECIMA.

Idem globus à priori parte eadem eodem modo incisus & apertus. Sed cum sclerotica & choroide retina quoque incisa & reflexa: ac crystallinus & vitreus remoti.

A. A. A. A Reflexi anguli incisae corneae cum sclerotica.

B. B. B. B Reflexi anguli incisae choroïdis.

C. C. C. C Reflexi anguli incisae retinae.

DDD Retinae posterior pars integra: cujus pars exterior EEE Fig. 3.

Per retinam vasa indicata: per partem integram eadem, quae per eandem partem Fig. 3. EEE.

FIGURA UNDECIMA.

Idem globus eodem modo ab eadem parte incisus & apertus. Sed, praeter crystallinum & vitreum, remota quoque retina.

A. A. A. A Corneae cum sclerotica incisae anguli reflexi.

BCD. BCD. BCD. BCD Choroïdis incisae anguli reflexi, ut Fig. 9. B pars uveae. C pars ligamentorum ciliarium. D choroides proprie dicta.

EEE Choroïdis pars posterior integra; cujus pars exterior D Fig. 2.

Per partem choroïdis integram eadem vasa, quae per eandem Fig. 2. Per incisam, eadem, quae per eandem integram BBB Fig. 8.

F Choroïdis prima à sclerotica origo.

G Nuda sclerotica; in cujus medio foramen, unde retina se explicat.

An huc pertinent Eustachii haec: *Nonne soluto prius Oculo in singulas sui membranas, quod vix animus capere potest, foramen nervi visorii Tibi & aliis, vel multis reclamantibus, ante oculos sexcenties exposui? Oss. Exam.*

FIGURA DUODECIMA.

Idem globus eodem rursus modo ab eadem parte incisus & apertus. Constat
sclerotica sola; remotis humoribus, retina, choroide.

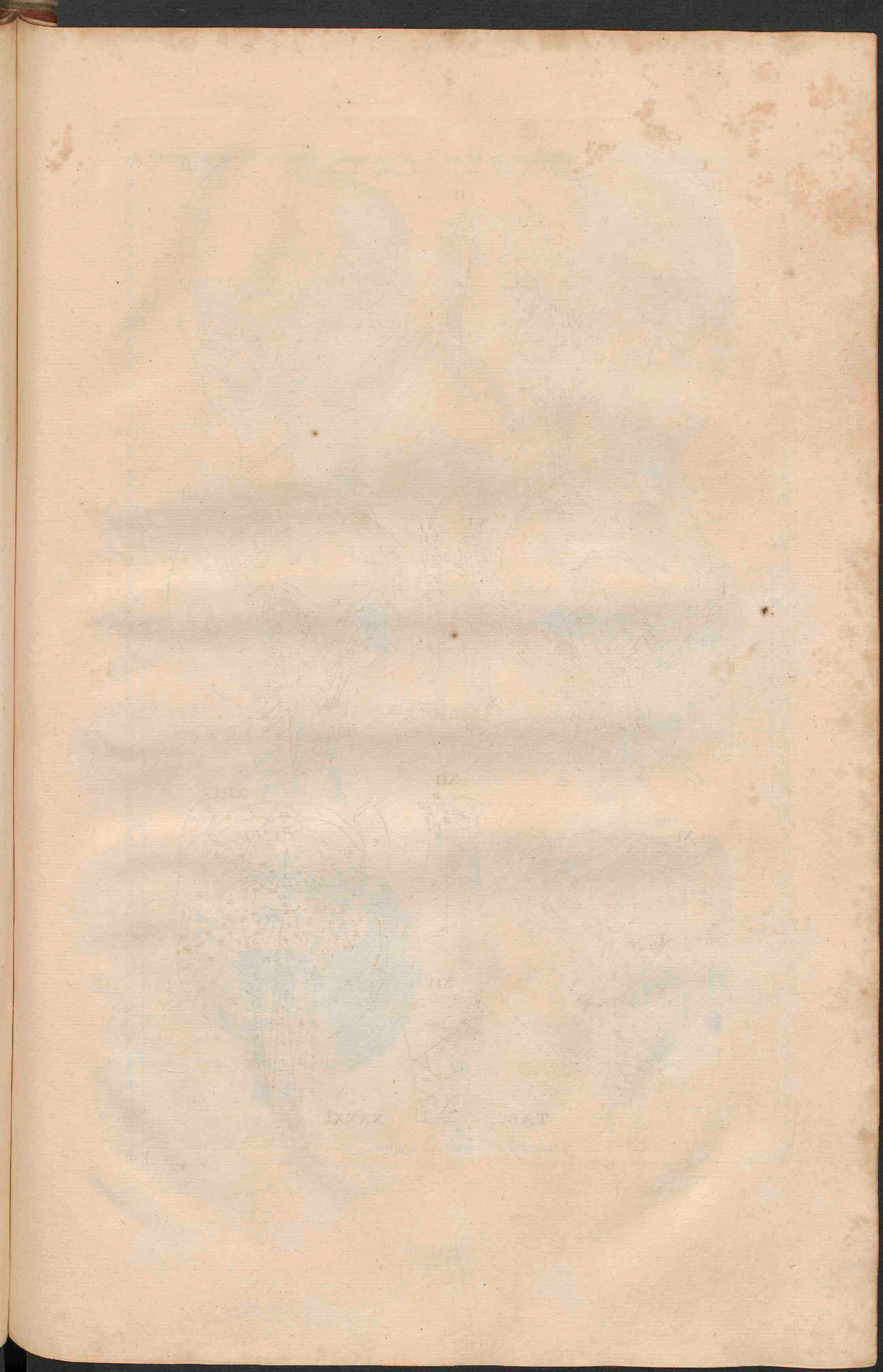
A. A. A. A. Incisae corneae cum sclerotica anguli reflexi.

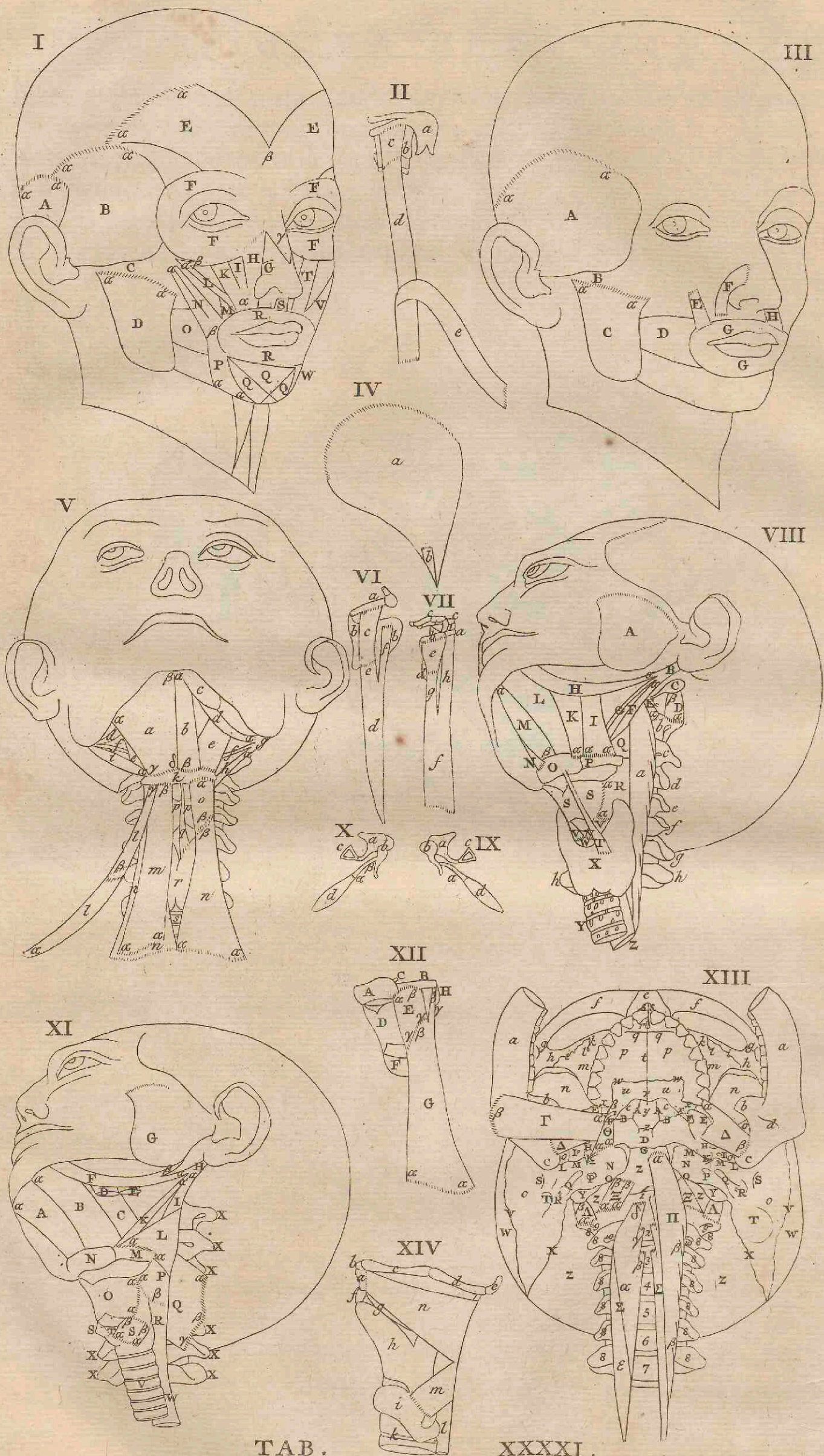
BB Scleroticae pars posterior integra.

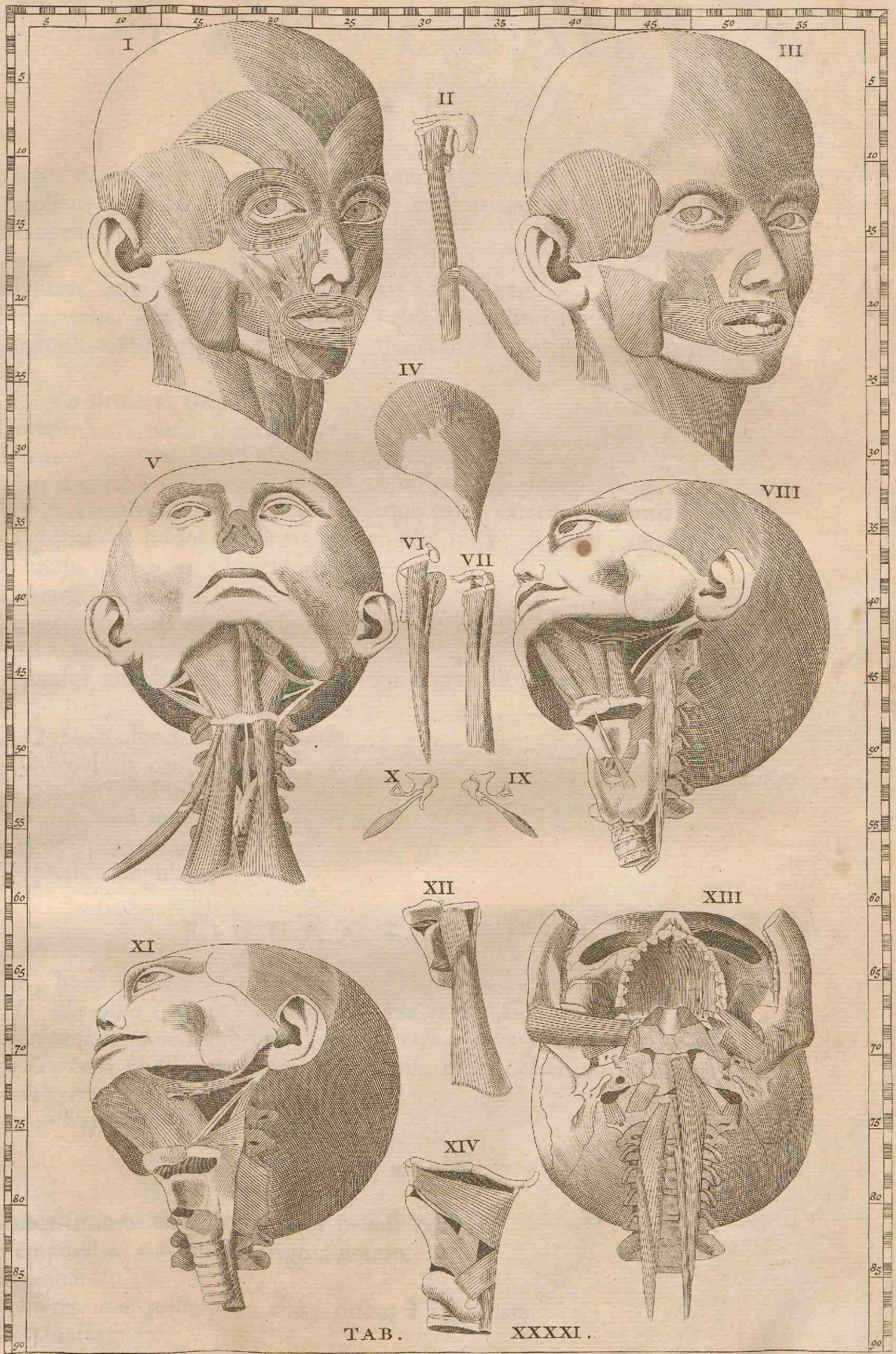
CC Orbiculatus ambitus, unde choroides exoritur.

D Foramen, unde se retina explicat. Vide G Fig. 11.

TAB.

XXXI.

T A B U L A X L I .

F I G U R A P R I M A .

Exhibet musculos primos post integumenta communia.

A Attollens auriculam. $\alpha\alpha$ principium, ex Epicranio nascens.

B Temporalis. $\alpha\alpha$ prima origo à cranio.

C Zygoma.

D Masseter. $\alpha\alpha$ principium ejus, oriens à zygomate.

E. E Frontales. $\alpha\alpha$ primum initium, quo Frontalis caro ex tendine medio Epicranii nascitur. β Frontalium conjunctio. γ pars per dorsum nasi excurrens.

FF. FF Orbiculares palpebrarum.

G Compressoris naris extremum.

H Levator labii superioris alaeque nasi.

IK Levator labii superioris, duobus capitibus I. K incipiens. α hujus Levatoris & Levatoris labii superioris alaeque nasi, extremum commune.

L Zygomaticus minor. α ortus ejus ab osse jugali. β pars, quae se adjungit ad imum marginem Orbicularis palpebrarum.

M Levator anguli oris.

N Zygomaticus major. α origo ejus ab osse jugali.

O Buccinator.

P Depressor anguli oris. $\alpha\alpha$ principium à maxilla inferiore oriens. β continuatus hac parte Zygomatico majori.

QQ. Q Depressores labii inferioris.

RR Orbicularis oris.

S An Nasalis labii superioris?

T Levator labii superioris.

V Zygomaticus major.

W Depressor anguli oris.

F I G U R A S E C U N D A .

Simiae, haud dubie.

a. b *In illa enim (Simia) lata oblongaque apophysis a inferiorem partem ossis v literam referentis efformat, quae deorsum adeo producit, ut instar Clypei Gutturis cartilagini, quae scuto similis est b, obducatur.* Ossium Exam.

c Hyothyreoideus.

d Sternothyreoideus.

F I G U R A T E R T I A .

Musculos intimos una cum aliquot primis exhibet.

A Temporalis. $\alpha\alpha$ prima origo à cranio.

B Zygoma.

C Masseter. $\alpha\alpha$ principium ejus, oriens à zygomate.

D Buccinator.

E Levator anguli oris.

Yy

F Com-

- F Compressor naris cum Depressore alae nasi, ut videtur, conjunctus in unum.
 Pars certe per nasum excurrent, ad Compressorem naris pertinet.
 GG Orbicularis oris.
 H Levator anguli oris sinister esse videtur.

FIGURA QUARTA.

- a Temporalis.
 b An pars carnea tenuis, oriens à superficie interiore membranae tendinosae, qua Temporalis extrinsecus vestitus?

FIGURA QUINTA.

- a Mylohyoideus dexter. α β principium ejus, quo à maxilla oritur. γ δ extremum hyoïdi insertum.
 b Geniohyoideus sinister. α principium, quo à maxilla oritur. β extremum insertum hyoïdi.
 c Glandula sublingualis.
 d. d Styloglossi. α origo à processu styloformi.
 e. e Hyoglossi. Videtur Ceratoglossum & Basioglossum non distinxisse: quamobrem Hyoglossi nomine hic utor.
 f. f Ligamenta, à processibus styloformibus ad os hyoïdes pertinentia.
 g Processus styloformis.
 h Stylopharyngeum refert. α principium ejus à processu styloformi oriens.
 i Stylohyoideus. α extremum ad os hyoïdes pertinens.
 k Os hyoïdes.
 ll Coracohyoideus. α principium, quo à scapula oritur. β tendo medius. γ extremum ossi hyoïdi affixum.
 m Sternohyoideus. α α ejus principium; β extremum affixum ossi hyoïdi.
 n n. n Sternothyreoïdei. α α principium. β extremum insertum cartilagini thyreoïdae.
 o Hyothyreoïdeus. α origo ab osse hyoïde. β extremum insertum cartilagini thyreoïdae.
 pp Cartilago thyreoïdea.
 q Fasciculum quendam è fibris constantem refert, qui ab osse hyoïde ad glandulam thyreoïdeam pertineat.
 r Glandula thyreoïdea.
 s Aspera arteria.

FIGURA SEXTA.

- a Os hyoïdes.
 bb Cartilago thyreoïdea.
 c Hyothyreoïdeus.
 d Sternothyreoïdeus, duabus partibus e. f ad cartilaginem thyreoïdeam pertinens.

FIGURA SEPTIMA.

- Canis, ut videtur.
 abcc Os hyoïdes. a basis, b cornu, c. c additamenta, quae cum processibus

sibus styloformibus ossium temporum conjunguntur, aliquot officula habentia.

d Cartilago thyreoidea.

e Hyothyreoideus.

f Musculus à pectore procedens, & in duo extrema abeuns, quorum alterum g ad thyreoideam pertinet; alterum h ad hyoïdes.

FIGURA OCTAVA.

A Masseter.

B Processus styloformis.

C Foramen, quo sinus lateralis durae matris exit, post abeuns in venam jugularem internam.

D Rectus lateralis capitis. α origo à processu transverso atlantis. β extremum, quo ad cranium pertinet.

E Rectus internus minor capitis. α origo ab atlante.

F Stylopharyngeus. α origo à processu styloformi.

G Ligamentum à processu styloformi deductum ad os hyoïdes.

H Styloglossus. α origo à processu styloformi.

I Ceratoglossus. $\alpha\alpha$ origo à cornu ossis hyoïdis.

K Basiglossus. α origo à basi ossis hyoïdis, & à cornu.

L Genioglossus sinister.

M Geniohyoïdeus sinister. α principium, quo oritur à maxilla. β extremum, quo se ossi hyoïdi inserit.

N Mylohyoïdeus dexter, basi ossis hyoïdis insertus.

O Osis hyoïdis basis. P cornu.

Q Constrictor medius pharyngis.

R Constrictor inferior pharyngis; $\alpha\alpha$ oriens à cartilagine thyreoidea.

SS Cartilago thyreoidea.

T Fasciculus ab osse hyoïde ad glandulam thyreoideam pertinens.

V. V V Cricothyreoïdei.

W Cartilago cricoidea.

X Glandula thyreoidea.

Y Aspera arteria, truncata. In ea glandulae indicatae.

Z Oesophagus, truncatus.

a Rectus internus major capitis.

b. c. d. e. f. g. h h Septem colli vertebrarum processus transversii.

FIGURA NONA.

Ad epistolam de Organis Auditus pertinens, tria officula, in caverna ossis petrae similis recondita, & musculum motioni eorum praefectum ostendit. Expl. Tab. VII. Fig. parv.

a Officulum incudi simile.

b Officulum malleum referens.

c Officulum slapedi vocatae comparatum, à Vesalio praetermissum.

d Musculus nemini Anatomicorum non incognitus, qui in majorem processum offisculi malleum referentis inseritur.

Oritur à substantia ligamentis simili, qua parte os, quod Cuneum imitatur, cum Temporis osse committitur, indeque carneus evadens redditur sensim ad me-

medium usque aliquanto latior; deinde vero angustior effectus tendinem a gracillimum producit, qui in maiorem apophysin officuli Malleo comparati, fere è regione minoris apophysis ejusdem, inseritur β . De Aud. org.

FIGURA DECIMA.

Eadem ab altera parte.

FIGURA UNDECIMA.

- A Genioglossus dexter. α principium, quo oritur à maxilla.
- B Genioglossus sinister. α principium, quo oritur à maxilla.
- C An Lingualis?
- D Basioglossus, truncatus.
- E Ceratoglossus, truncatus.
- F Styloglossus; α oriens à processu styloformi. β principium alterum, ab angulo maxillae oriens.
- G Masseter.
- H Processus styloformis.
- I Stylopharyngeus; α oriens à processu styloformi.
- K Stylohyoideus alter. α oriens à processu styloformi.
- L Constrictor medius pharyngis. $\alpha\alpha$ origo à cornu ossis hyoïdis.
- M Cornu ossis hyoïdis. N basis.
- O Cartilago thyreoïdea. $\alpha\alpha$ locus, unde oritur Constrictor inferior pharyngis.
- P Commune extremum Stylopharyngei & Palatopharyngei. α pars thyreoïdae inserta. β pars in membranam pharyngis evanescens.
- Q Constrictor medius pharyngis, à cartilagine thyreoïdea & à cricoïdea resectus, & in latus reflexus. $\alpha\beta$ pars principii, qua oritur à thyreoïdea. $\beta\gamma$ pars, qua à cricoïdea.
- R Pharyngis membrana nuda.
- S.S Cricothyreoïdei. $\alpha\alpha$ origo à cartilagine cricoïdea. $\beta\beta$ extremum insertum thyreoïdae.
- T Cartilago cricoïdea.
- V Aspera arteria, truncata.
- W Oesophagus, truncatus.
- X.X.&c. Processus transversi vertebrarum colli.

FIGURA DUODECIMA.

- A B Os hyoïdes. A basis. B cornu sinistrum.
- C Extremum ligamenti, quod à processu styloformi ossis temporis pertinet ad os hyoïdes.
- D Cartilago thyreoïdea.
- E Hyothyreoïdeus sinister. α principii pars oriens à basi ossis hyoïdis: β pars, à cornu. $\gamma\gamma$ extremum cartilagini thyreoïdae insertum.
- F Cartilago cricoïdea.
- G Sternothyreoïdeus sinister. $\alpha\alpha$ principium ejus. β extremum cartilagini thyreoïdae insertum. γ portio ad cornu ossis hyoïdis excurrens, δ eique inserta.

H Aut

H Aut processus superior cartilaginis thyreoideae, aut ligamentum ab eo ad extremum cornu hyoidis pertinens, aut utriusque rudis figura.

FIGURA DECIMA TERTIA.

Γ Pterygoideus internus; α suo principio oriens ex cavo pterygoideo; β extremo insertus maxillae.

Δ. Δ Pterygoidei externi. α origo ab osse maxillari superiore. β extremum insertum collo maxillae.

Θ Circumflexus palati. α α principium, ab osse petroso procedens. β tendo, inflectens se ad hamulum processus pterygoidei, post truncatus.

Λ. Λ Recti laterales capitis. α origo à processu transverso atlantis. β extremum, insertum ad posteriorem marginem foraminis, quo sinus lateralis exit.

Alter musculus praedictis brevior & angustior, magis tamen in principio, quam in fine, oritur parumper nervus à posteriori & externa sede foraminis sextum nervorum Cerebri jugum emittentis, qua scilicet os asperum est & inaequale; deinde obscure latior effectus ad interiora procedens, in anteriorem elatioremque partem transversus processus primae Vertebrae desinit. De Motu Cap.

Ξ. Ξ Recti interni minores capitis. α α origo à corpore atlantis. β β extremum insertum ossi occipitis.

Prope asperam & inaequalem scissuram Occipitis ossi, & alteri Petram referenti communem, qua parte nimirum arteriae Soporales gratia hoc perforatum est, eminens quaedam linea oblique ad interiora procedens occurrit, à qua musculus digitalis latitudinis carneum principium sumit, (oriri enim, an inseri hunc musculum dicas, parum nunc refert, dummodo scias, quomodo ad utrumque os pertineat) indeque oblique deorsum ad exteriora procedens, nonnihil angustior & tenuior redditur, ac deinde quibusdam in partibus producto tendine juxta radicem anteriorem transversus processus primae Vertebrae, non longe ab insertione alterius, quem modo describam, inseritur. De Motu Cap.

Π Rectus internus major capitis. α extremum ossi occipitis insertum. β β portiones, quibus incipit.

Σ. Σ Longi colli. α pars altera, quae extremis suis pertinet ad corpora vertebrarum colli, β quintae à dorso, γ sextae, δ septimae. ε pars altera, pertinens ad processus transversos.

Vellem etiam mihi indicarent, quam ob causam musculi Stomacho subjecti duorum loco in utroque latere haberi non debeant, neque inter Capitis motores reponendi sint? quum & sine ulla difficultate separari possint, & illorum nec brevis, nec angusta portio Π in Occipitis os adeo alte inseratur, ut pene ad lineam transversam, quae id ab alio osse Cuneo simili dividit, pertingere videatur. De Motu Cap.

a. a Maxillae inferioris, in mento dissectae, partes duae in latera reclinatae. Dentes infixi apparent.

b. b Processus coronoidei maxillae.

c. c Processus condyloidei maxillae.

d Introitus canalis, quo arteria venaque & nervus intrant.

e Nasi rudis figura.

ff Ossis frontis rudis figura.

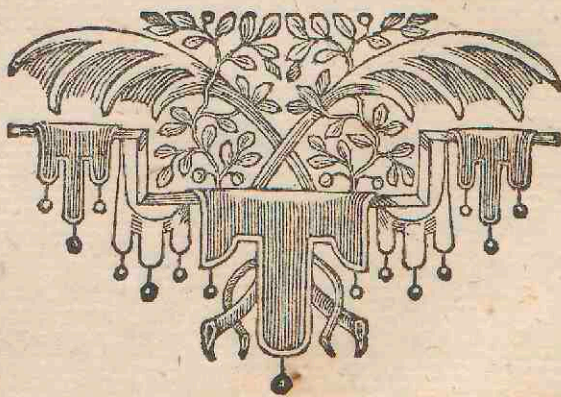
- g. g Suturae communes ossi frontis cum jugalibus.
 h. h Ossa jugalia.
 i. i Suturae communes ossibus jugalibus & maxillaribus superioribus.
 k. k Suturae ossium maxillarium superiorum propriae.
 l. l Exitus canalium, qui per fundum foraminum oculorum deducti.
 m. m Ossa maxillaria superiora: in quibus dentes infixi apparent.
 n. n Processus laterales maximi ossis multiformis.
 o. o. o. o Ossa squamosa: quorum cum processibus lateralibus maximis ossis multiformis communes suturae indicatae.
 p. p Ossium maxillarium superiorum partes ad palatum pertinentes.
 q. q Suturae ossium maxillarium propriae in palato.
Quae Palatum transversa diffecat linea, non modo in adultis non aboletur, quod tamen novi Anatomici, ut Galeno adversentur, confingunt, verum etiam in illis aperte cernitur, & Palatum supra infraque dirimit. Ossium Ex.
 r Foramen, à palato ad nasum pertinens.
 s. s Ossium maxillarium superiorum partes ad septum narium pertinentes.
 t Sutura communis partium palatarum ossium maxillarium superiorum.
Ea praeterea linea, quae à Maxillae superioris extremo per totum Palatum recta procedit, in Simiis profecto, ut Galenus scribit, inter duos incisores dentes obscura est, & in Hominibus evidentissime cernitur. Ossium Ex.
 u. u Ossa palati.
 v Sutura communis ossium palati.
 w. w Suturae communes ossibus palati & maxillaribus superioribus in palato.
 x. x. x Suturae partibus ossium palati illis, quae insertae extremis processibus pterygoideis ossis multiformis, communes cum processibus illis extremis.
 y Vomer.
 z Sutura, facta è connexione vomeris cum multiformi.
 A. A Suturae communes vomeri cum ossibus palati in superiore parte narium.
 B. B Suturae, quae fiunt ex connexione ossium palati cum basi multiformis.
 C. C Foramina posteriora nasi ossei.
 D Os multiforme.
 E. F. E. F Processus pterygoidei ossis multiformis. E lamella exterior. F hamulus, in quem lamella interior desinit.
 G Conjunctio ossis multiformis cum osse occipitis.
 H. H Foramina ossis multiformis, quibus exeunt tertii rami quinti paris nervorum cerebri.
 I. I Foramina, quibus intrant arteriarum carotidum externarum rami ad duram matrem.
 K. K Extrema partium ossium tubarum Eustachianarum.

A caverna Ossis lapidei, in quam Meatus Auditorius, Conchion appellatus, finitur, via in Narium cavitatem perforata est; ab illa enim Meatus alter oritur rotundo canaliculo similis, & instar tenuioris calami amplius, qui oblique ad anterius interiusque basis capitis latus procedens, in medio quatuor foraminum totum istud os penetrat atque perfodit K; nam posteriori ipsius sede arteria soporaria Calvariam ingreditur P; anteriori quartum nervorum Cerebri jugum extra ipsam emergit H; externum latus arteriae in duram Cerebri membranam distributae aditum patefacit I; internum denique fissura quaedam circumscribit, quae à cuneum referentis ac lapidei Ossis extremis partibus, oblique infra & ante ductis, fit M. De Aud. org.

- L. L. Rimae inter ossa squamosa & petrosa.
 M. M. M. Connexio ossium petrosorum cum multiformi.
 N. N. Ossa petrosa.
 O. O. Connexio ossium petrosorum cum osse occipitis.
 P. P. Introitus canalium, per quos arteriae carotides internae nervique intercostales penetrant in cranium.
 Q. Q. Processus styloides.
 R. R. Foramina caeca, exitus aquaeductuum Fallopii.
 S. S. Osseus aurium introitus.
 T. T. Processus mamillares.
 V. V. Suturae communes ossibus squamosis cum ossibus verticis.
 W. W. Ossa verticis.
 X. X. Additamenta suturae lambdiformis.
 Y. Y. Foramina, quibus exeunt sinus laterales durae matris in venas jugulares internas abeuntes.
 Z. Z. Z. Z. Z. Os occipitis.
 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. Septem colli vertebrae, cum ligamentis inter corpora earum intercedentibus. 8. 8. &c. processus earum transversii.
 9. 9. 10. 10. Foramina processuum transversorum, 9. 9. atlantis. 10. 10. epistrophaei.

FIGURA DECIMA QUARTA.

- Larynx cum osse hyoide & pharynge, atque oesophagi & asperae arteriae principio; à latere sinistro.
 a b c d e Ossis hyoidis additamenta, quae cum apophysi styloidea conjunguntur: qualia in quibusdam animalibus inveniuntur.
 f Os hyoides. g cornu esse videtur.
 h Cartilago thyreoidea.
 i Cartilago cricoidea.
 k Asperae arteriae principium.
 l Pharynx cum principio oesophagi.
 m Musculus à cartilagine cricoidea oriens, & pharyngem ambiens.
 n Musculus ab ossis hyoidis additamento oriens, & pharyngem ambiens.

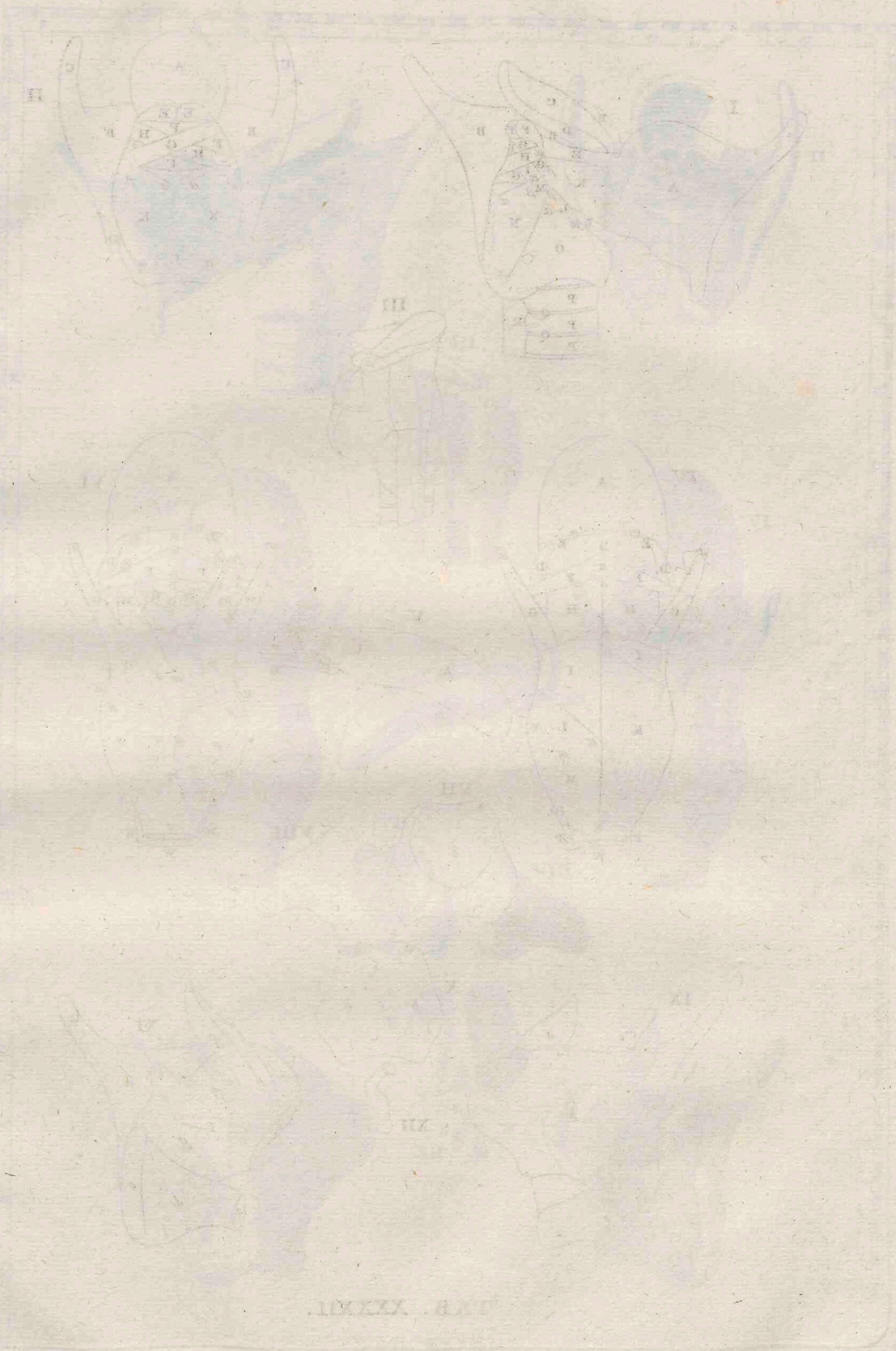
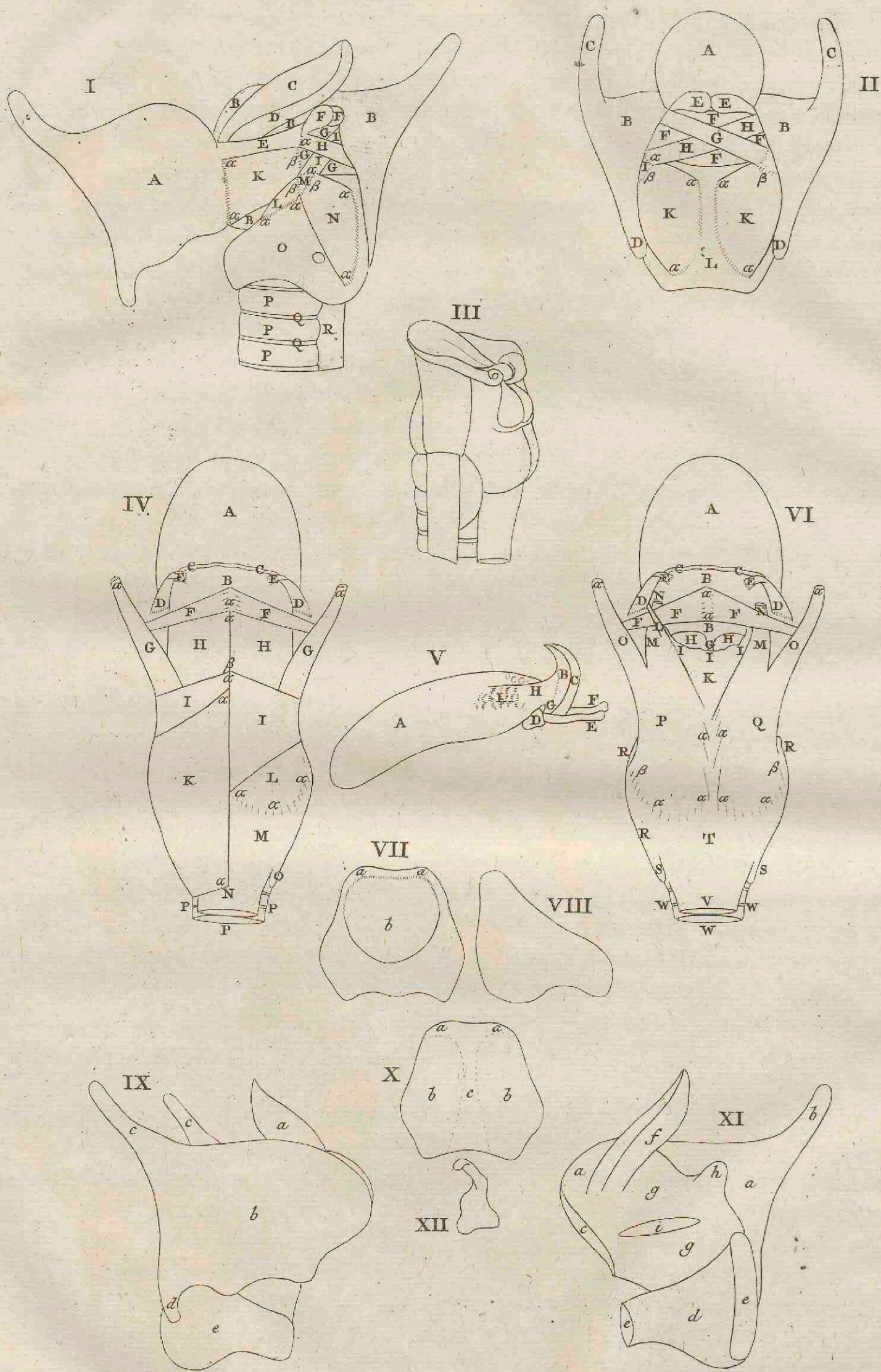
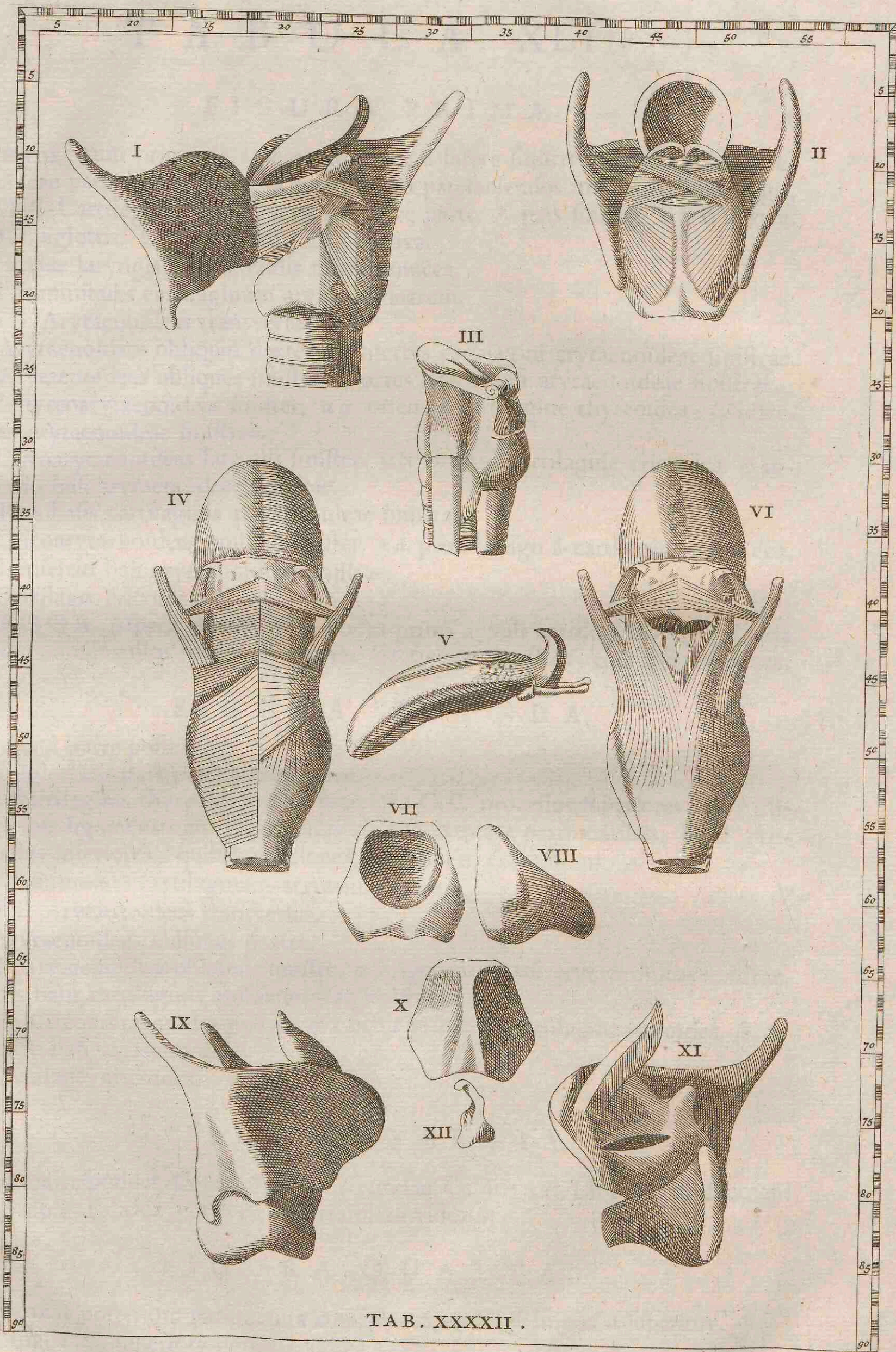

TABLE XXXVI.

TAB. XXXXII.

TAB. XXXXII.

T A B U L A XLII.

F I G U R A P R I M A.

- L**arynx, cum principio asperae arteriae; à latere sinistro. Cartilaginis thyreoideae pars sinistra in priora flexa est, ad patefaciendos musculos, quos tegit. **ABBB** Cartilago thyreoidea, ex interiore parte. **A** pars sinistra; **BBB** dextra. **CD** Epiglottis. **C** pars gibba, **D** concava. **E** Fistulae laryngis pars lateralis membranacea. **F.F** Summitates cartilaginum arytaenoidearum. **GGG** Arytaenoideus transversus. **H** Arytaenoideus obliquus dexter; α insertus cartilagini arytaenoideae sinistrae. **II** Arytaenoideus obliquus sinister. α ortus ejus à basi arytaenoideae sinistrae. **K** Thyreoarytaenoideus sinister; $\alpha\alpha$ oriens à cartilagine thyreoidea; β insertus arytaenoideae sinistrae. **L** Cricoarytaenoideus lateralis sinister. $\alpha\alpha$ ortus à cartilagine cricoidea. β insertio basi arytaenoideae sinistrae. **M** Pars basis cartilaginis arytaenoideae sinistrae. **N** Cricoarytaenoideus posticus sinister. $\alpha\alpha$ prima origo à cartilagine cricoidea. β insertio basi arytaenoideae sinistrae. **O** Cartilago cricoidea. **PPPPQR** Aspera arteria. **P.P.P** tres primi annuli cartilaginei. **QQ** Spatia inter annulos illos media. **R** asperae arteriae pars postica, tota membranacea.

F I G U R A S E C U N D A.

- Larynx à parte posteriore. **A** Epiglottidis pars posterior concava. **BB** Cartilaginis thyreoideae pars interior. **C.C** processus superiores, qui illigantur ligamentis ad ossis hyoïdis cornua extrema pertinentibus. **D.D** processus inferiores, quibus continet cartilaginem cricoideam. **E.E** Summitates cartilaginum arytaenoidearum. **FFFF** Arytaenoideus transversus. **G** Arytaenoideus obliquus dexter. **HH** Arytaenoideus obliquus sinister. α origo ejus à basi arytaenoideae sinistrae. **I** Pars basis cartilaginis arytaenoideae sinistrae. **K.K** Cricoarytaenoidei postici. $\alpha\alpha$ ortus primus à cartilagine cricoidea. β insertio basi arytaenoideae. **L** Cartilago cricoidea.

F I G U R A T E R T I A.

Haec ita respondet Vesalii Figurae secundae Capitis **xxi.** Libri **II.** de Humani Corporis Fabrica, ut inde huc translata videatur.

F I G U R A Q U A R T A.

Pharynx à posteriore parte, una cum palato molli & lingua à superiore.
A Lingua, à superiore parte.

A aa

B Pa-

- B Palati mollis pars superior. CC ejusdem, à postica parte ossium palati resecti, margo.
 DE. DE Circumflexi palati mollis. D pars carnea. E tendo, flectens se circum hamulum processus pterygoidei.
 F. F Levatores palati mollis; α extremis suis in palato molli convenientes.
 G. G Stylopharyngei. $\alpha. \alpha$ principia, quibus oriuntur à processibus styloformibus ossium temporum.
 H. H Constrictores superiores pharyngis. $\alpha \beta$ extrema, quae in media postica parte pharyngis conveniunt.
 I. I Constrictores pharyngis medii. Dexter nudus: sinister tectus inferiore. α extrema, quibus conveniunt.
 K Constrictor pharyngis inferior. $\alpha \alpha$ extremum, quo cum pare sui convenit.
 L Commune extremum Stylopharyngei & Palatopharyngei; $\alpha \alpha \alpha$ in membranam pharyngis evanescens, & cartilagini thyreoideae insertum.
 M Pharyngis membrana.
 N Oesophagus, truncatus.
 O Cartilaginis thyreoideae processus inferior dexter.
 PPP Aspera arteria, truncata.

FIGURA QUINTA.

Lingua cum epiglottide & osse hyoïde, à latere sinistro.

- A Lingua.
 BC Epiglottis. B dorsum, C pars concava.
 DEFG Os hyoïdes. D basis, E cornu sinistrum, F dextrum, G additamentum graniforme.
 H An fibrae, quae à radice linguae ad epiglottidis dorsum pertinent? An ligamentum epiglottidis?
 I Glandulae in dorso radice linguae.

FIGURA SEXTA.

Pharynx, una cum palato molli & lingua, ut Fig. 4.

- A Linguae dorsum.
 BB Palati mollis pars superior. CC margo ejusdem à postica parte ossium palati resecti.
 DE. DE Circumflexi palati mollis. D pars carnea. E tendo, flectens se circum hamulum processus pterygoidei.
 FF. F Levatores palati mollis. $\alpha \alpha$ extremis suis convenientes in palato molli.
 G Uvula.
 HH Faucium concavum.
 III Margo incisae membranae faucium: supra quem quicquid membranae faucium in nares pertinet, non exhibitum, quo in fauces inspicere ab hac parte possit.
 K Membrana faucium, sive pharyngis, nuda.
 L Salpingopharyngeus.
 MN. MN Palatopharyngei. N pars ex palato molli veniens, truncata.
 O. O Stylopharyngei. α principium, à processu styloformi oriens.
 P Commune extremum Stylopharyngei, Palatopharyngei, Salpingopharyngei:
 $\alpha \alpha \alpha$ quod

- aaa* quod partim cum pare sui convenit, partim evanescit in inferiorem partem membranae pharyngis, β partim cartilagini thyreoideae se inserit.
 Q Commune extremum Stylopharyngei & Palatopharyngei; *aaa* ad postremum & cum pare sui conveniens, & per inferiorem partem membranae pharyngis evanescens, β & cartilagini thyreoideae se inserens.
 R R R Cartilago thyreoidea. S. S ejus processus inferiores.
 T Pharyngis membrana nuda.
 V Oesophagus, truncatus.
 W W W Aspera arteria, truncata.

FIGURA SEPTIMA.

Cartilago cricoidea à parte prior.

- a. a Capitula, quibus cartilagines arytaenoideae mobilibus insident articulis.
 b Pars interior.

FIGURA OCTAVA.

Cartilago cricoidea à latere dextro.

FIGURA NONA.

Syntaxis cartilaginum laryngis, à latere dextro.

- a Epiglottis.
 b c c d Cartilago thyreoidea. c. c processus superiores. d processus inferior, cricoideam comprehendens.
 e Cartilago cricoidea.

FIGURA DECIMA.

Cartilago cricoidea, à parte posteriore.

- a. a Capitula, quibus cartilagines arytaenoideae mobilibus articulis insident.
 b. b Sinuatae partes, à quibus Cricoarytaenoidei postici oriuntur; inter quas eminet c.

FIGURA UNDECIMA.

Laryngis mediae per longitudinem aequaliter dissectae pars dimidia dextra, ex interiore parte exhibita.

- a a b c Cartilago thyreoidea. b processus superior. c hac parte secta est.
 d e e Cartilago cricoidea, e. e his partibus secta.
 f Epiglottis.
 g g Membrana, quae latera fistulae laryngis & glottidis efficit.
 h Cartilago arytaenoidea, membrana mododicta vestita.
 i Ventriculus laryngis dexter.

FIGURA DUODECIMA.

Cartilago arytaenoidea.

FIGURA PRIMA
De figura prima, quae est quadrata, et
dividitur in quatuor partes, scilicet in
quatuor triangula, quae sunt
triangula rectangula, et
triangula isosceles, et
triangula equilatera, et
triangula scalena.

FIGURA SECUNDA
De figura secunda, quae est
triangula, et dividitur in
quatuor partes, scilicet in
quatuor triangula, quae sunt
triangula rectangula, et
triangula isosceles, et
triangula equilatera, et
triangula scalena.

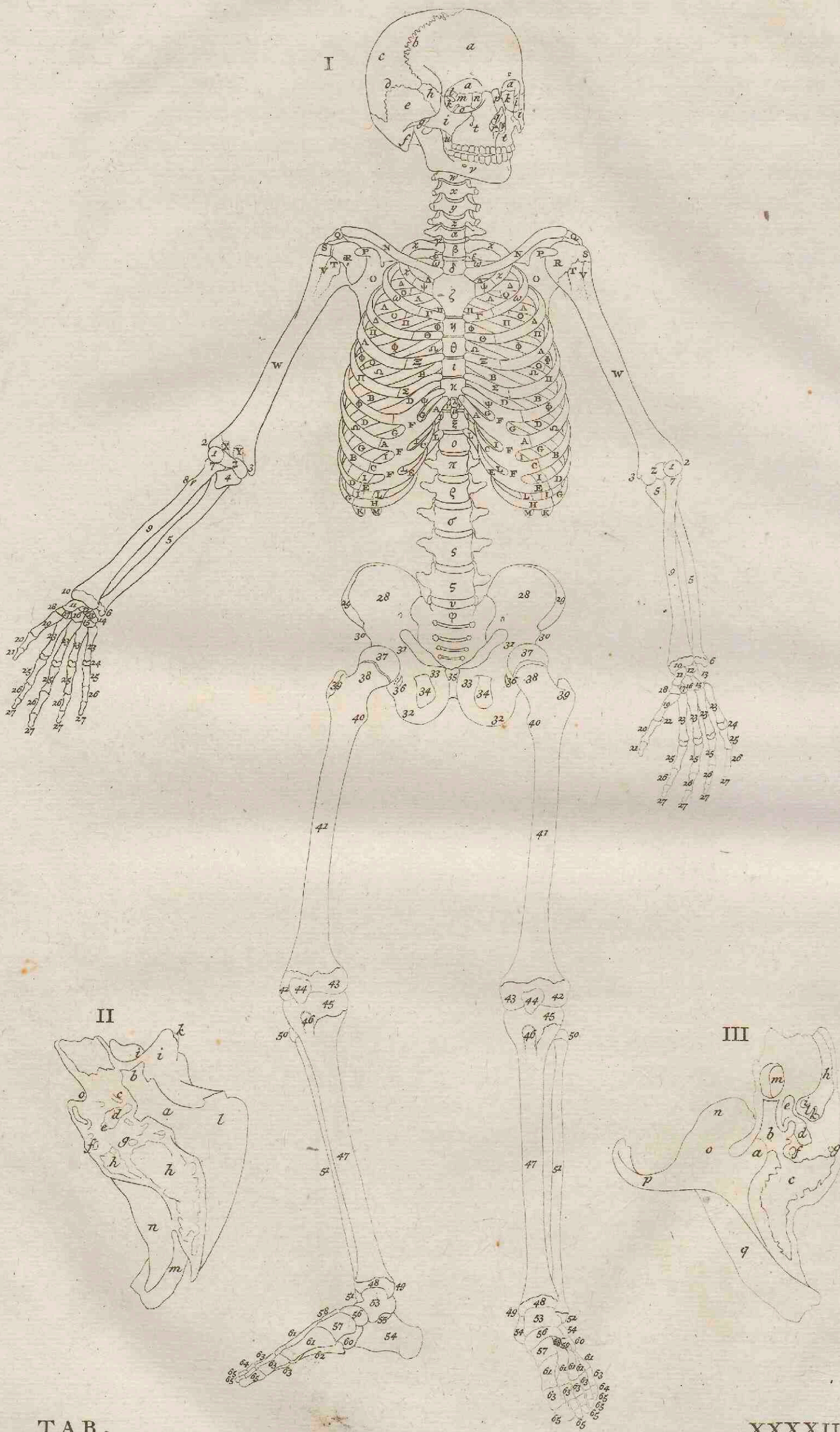
FIGURA TERTIA
De figura tertia, quae est
quadrata, et dividitur in
quatuor partes, scilicet in
quatuor triangula, quae sunt
triangula rectangula, et
triangula isosceles, et
triangula equilatera, et
triangula scalena.

FIGURA QUARTA
De figura quarta, quae est
triangula, et dividitur in
quatuor partes, scilicet in
quatuor triangula, quae sunt
triangula rectangula, et
triangula isosceles, et
triangula equilatera, et
triangula scalena.

FIGURA QUINTA
De figura quinta, quae est
quadrata, et dividitur in
quatuor partes, scilicet in
quatuor triangula, quae sunt
triangula rectangula, et
triangula isosceles, et
triangula equilatera, et
triangula scalena.

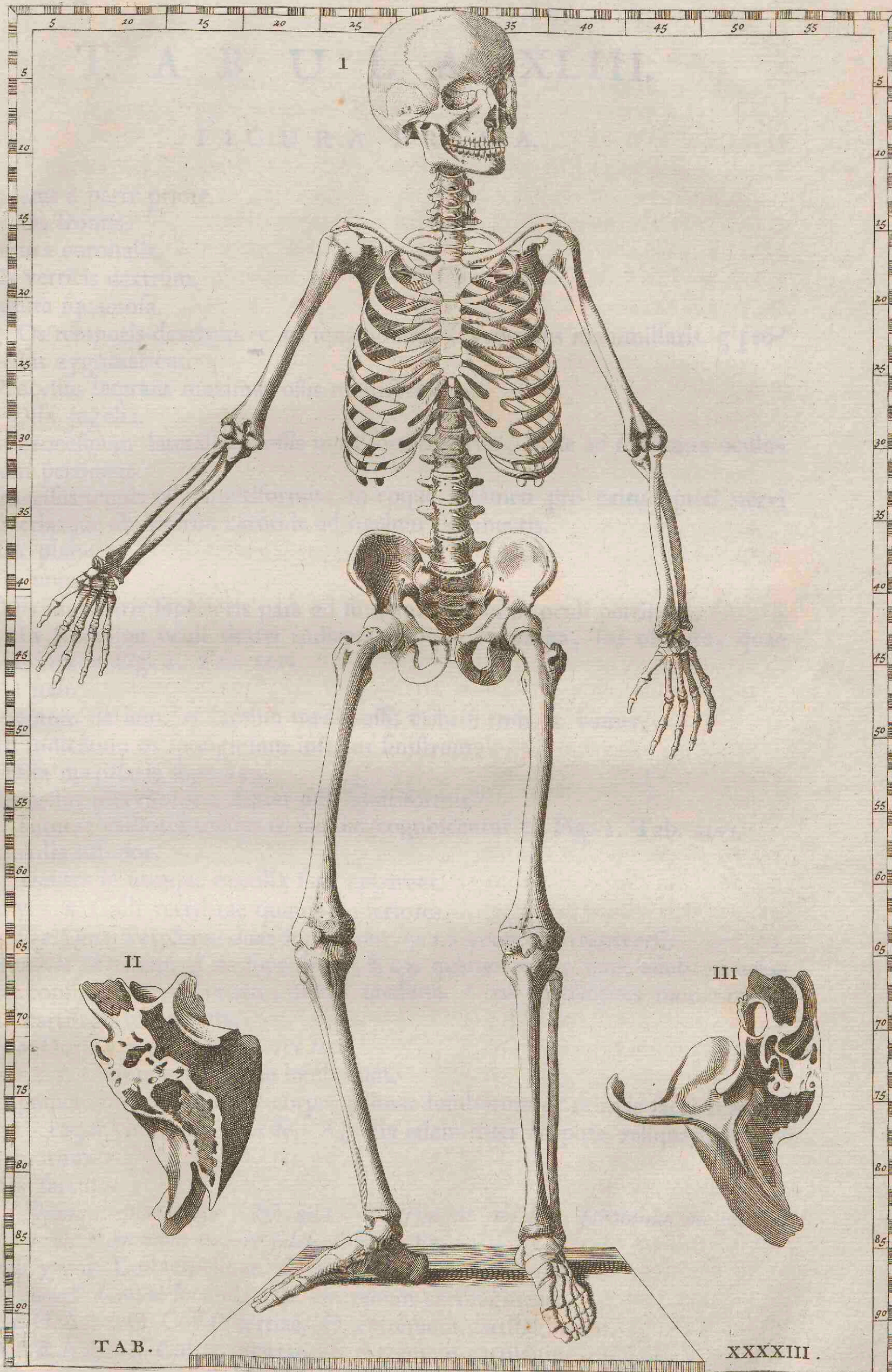
FIGURA SEXTA
De figura sexta, quae est
triangula, et dividitur in
quatuor partes, scilicet in
quatuor triangula, quae sunt
triangula rectangula, et
triangula isosceles, et
triangula equilatera, et
triangula scalena.

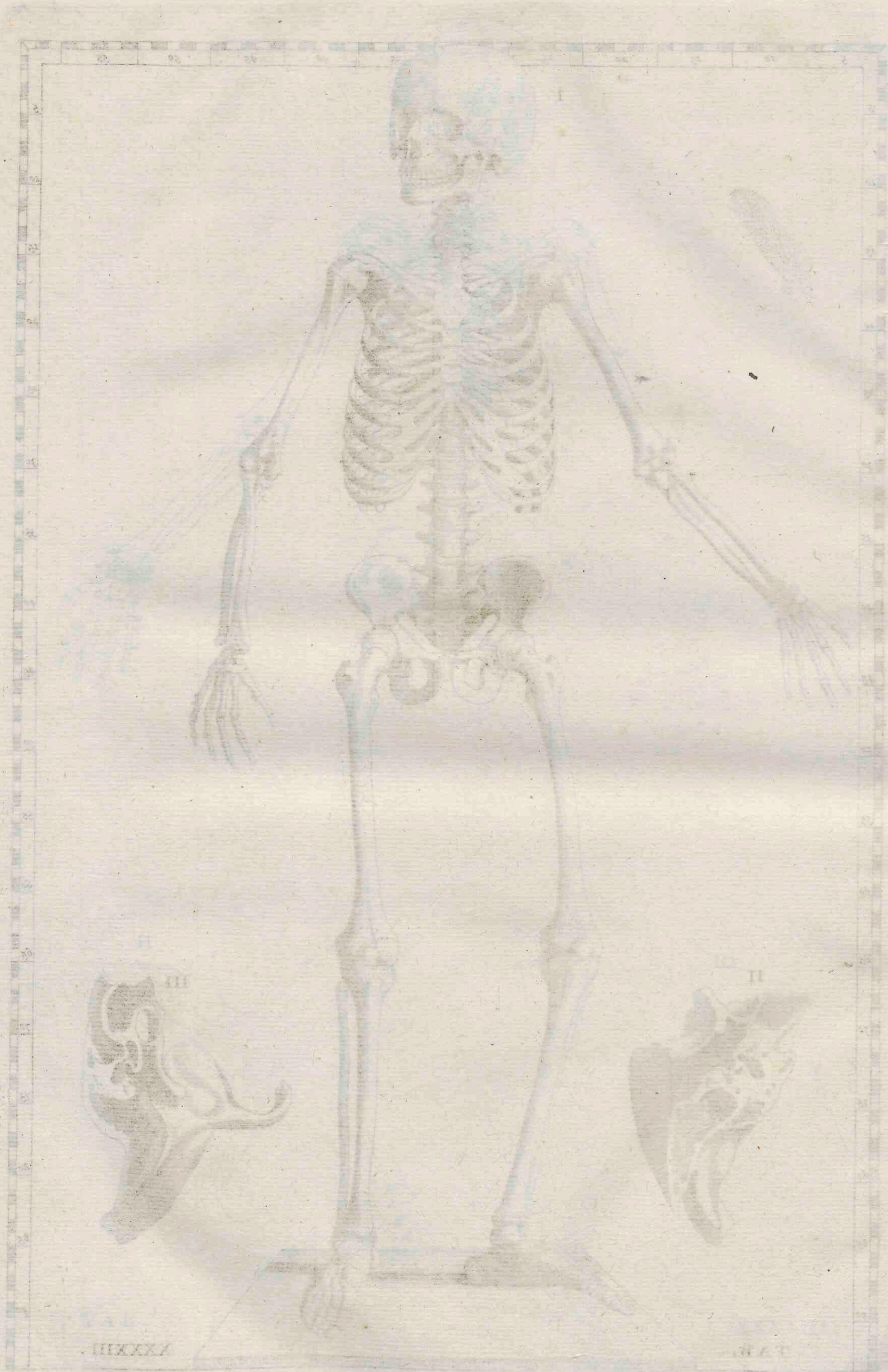

TAB.

XXXXIII.

XXXIII

Fig. 1

T A B U L A XLIII.

FIGURA PRIMA.

Sceletus à parte priore.

aaa Os frontis.

b Sutura coronalis.

c Os verticis dextrum.

d Sutura squamosa.

efg Os temporis dextrum. e os squamosum. f processus mamillaris. g processus zygomaticus.

h Processus lateralis maximus ossis multiformis.

i.ii Ossa jugalia.

k. k Processuum lateralium ossis multiformis partes, quae ad foramina oculorum pertinent.

l Processus tenuis ossis multiformis, in eoque foramen pro exitu optici nervi arteriaeque ab interna carotide ad oculum pertinentis.

m Os planum.

n Os unguis.

o Ossis maxillaris superioris pars ad fundum foraminis oculi pertinens.

In foramine oculi dextri indicata quoque foramina, sed obscure; quae planiora in Fig. 1. Tab. XLVI.

p Os nasi.

qr Septum narium. q lamina media ossis cribriformis. r vomer.

s An indicatum os spongiosum inferius sinistrum?

t. t Ossa maxillaria superiora.

u Processus pterygoideus dexter ossis multiformis.

Suturæ exiliores melius & facilius cognoscentur ex Fig. 1. Tab. XLVI.

v Maxilla inferior.

Dentes in utraque maxilla satis apparent.

w. x. y. z. α Colli vertebrae quinque inferiores.

β γ. δ ε ε Dorso vertebrae duae superiores. γ. ε. ε processus transversi.

ζ η θ ι κ λ μ Sternum. ζ os superius. η. θ. ι. κ quatuor ossa, quae adultiori aetate confluent in os unum, sterni medium. λ os cartilaginis mucronatae, μ cartilago mucronata.

ν ν. ξ. ο Dorso vertebrae inferiores tres.

π. ρ. σ. ς. ς Quinque vertebrae lumborum.

υ Ligamentum, quod inter corpus primae lumborum & primae sacri intercedit, eaque connectit inter se. Qualia etiam inter corpora reliquarum vertebrarum.

φ Os sacrum.

Quinque particulas, & quatuor utrimque absoluta foramina magna ex parte in Hominibus habere solet. Ossium Ex.

χ χ ψ. χ χ ψ Costae primae. ψ extremum cartilagineum.

ω ω Γ. ω ω Γ Costae secundae. Γ extremum cartilagineum.

Δ Δ Δ Θ. Δ Δ Δ Θ Costae tertiae. Θ extremum cartilagineum.

Λ Λ Λ Ζ. Λ Λ Λ Ζ Costae quartae. Ζ extremum cartilagineum.

Bbb

III

- ΠΠΠΠΣ.ΠΠΠΠΣ Costae quintae. Σ extremum cartilagineum.
 ΦΦΦΦΨ.ΦΦΦΦΨ Costae sextae. Ψ extremum cartilagineum.
 ΩΩΩΑΑ.ΩΩΩΑΑ Costae septimae. ΑΑ extremum cartilagineum.
 ΒΒΒC C.ΒΒΒC C Costae octavae. C C extremum cartilagineum.
 D D D E E. D D D E E Costae nonae. E E extremum cartilagineum.
 F. &c. Latefcentia, in unumque confluentia extrema cartilaginea harum costarum.
 G G G G H. G G G G H Costae decimae. H extremum cartilagineum.
 I I I I K. I I I I K Costae undecimae. K extremum cartilagineum.
 L L L M. L L L M Costae duodecimae. M extremum cartilagineum.
 N. N Claviculae.
 O O O O P Q. O O O O P Q Scapulae. P processus coracoideus. Q processus superior.
 R S T V W X Y Z 1. 2. 3: R S T V W Z 1. 2. 3 Ossa humerorum. R S epiphysis superior. R caput cum scapula commissum. S capitis superioris tuber inaequabile majus. T ejusdem minus. V sinus, per quem delabitur tendo capitis longioris Bicipitis brachii. X sinus, quem ingreditur caput superius radii, quo tempore cubitus insigniter flectitur. Y sinus, quem ingreditur ulnae caput superius, quo tempore cubitus admodum flectitur. Z rotula, cum qua ulna committitur. 1 caput, cum quo radius committitur. 2 condylus minor, 3 major.
 4. 5. 6: 5. 5. 6 Ulnae. 4 pars, cui Brachialis internus se inserit. 6 epiphysis, continens capitulum inferius, & processum styloïdem.
 7. 8. 9. 10: 7. 9. 10 Radii. 7 capitulum, quo cum humero & ulna committitur. 8 tuberculum, ad cuius partem posteriorem desinit tendo Bicipitis brachii; ad priorem se idem ille inflectit, quo tempore manum convertimus in pronum. 10 epiphysis inferior.
 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18: 11. 12. 13. 15. 16. 17. 18 Carpi. 11 os naviculare. 12 lunatum. 13 triquetrum. 14 subrotundum. 15 cuneiforme. 16 capitatum. 17 multangulum minus. 18 multangulum majus.
 19. 19 Pollicum ossa metacarpi.
 20. 20 Ossa prima pollicum manuum.
 21. 21 Ossa ultima pollicum manuum.
 22 Os sesamoïdeum, appositum ad articulum pollicis cum metacarpo suo.
 23. 23. 23. 23: 23. 23. 23. 23 Metacarpi manuum. 24 epiphysis inferior; quales etiam in reliquis.
 25. 25. 25. 25: 25. 25. 25. 25 Digitorum ossa primi ordinis.
 26. 26. 26. 26: 26. 26. 26. 26 Digitorum ossa secundi ordinis.
 27. 27. 27. 27: 27. 27. 27. 27 Digitorum ossa tertii ordinis.
 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34: 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34 Ossa coxarum. 28. 29. 30 os ilium; cuius 29 crista, 30 tuberculum, à quo oritur Rectus cruris. 31. 32 ischion; cuius 32 tuber. 33 os pubis. 34 foramen magnum.
 35 Synchronrosis ossium pubis.
 36. 36 Ligamenta, quibus perficiuntur ambitus orarum acetabulorum.
 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43: 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43 Ossa femorum. 37 epiphysis superior, quae est caput cum acetabulo commissum. 38 collum. 39 trochanter major. 40 trochanter minor. 42 condylus exterior. 43 condylus interior.
 44. 44 Patellae.

45. 46. 47. 48. 49: 45. 46. 47. 48. 49 Tibiae. 45 epiphysis superior indicata ab hac parte. 46 tuberculum, cui se inserit ligamentum à patella veniens; si-
ve potius ad mentem, ut videtur, Eustachii, pars tendinis communis ex-
tensorum genu. 48. 49 epiphysis inferior. 49 malleolus internus.
50. 51. 51: 50. 51. 52 Fibulae. 50 epiphysis superior. 52 epiphysis inferior.
53. 54. 55. 56. 57. 58. 60: 53. 54. 54. 56. 57. 58. 59. 60 Tarsi. 53 talus. 54. 55
calcaneus, cujus 55 eminentia, qua cervicem tali sustinet. 56 naviculare.
57 cuneiforme majus. 58 cuneiforme minus. 59 cuneiforme medium. 60 cu-
biforme.
61. 61. 61. 61. 61: 61. 61. 62 Metatarfi. 62 digiti minimi.
63. 63. 63. 63. 63: 63. 63. 63 Ossa primi ordinis pollicum pedum & digitorum
parvorum.
64. 64. &c. Ossa secundi ordinis digitorum parvorum pedum.
65. 65. 65. 65. 65: 65. 65. 65 Ossa ultima pollicum pedum; eademque, hoc
est, tertii ordinis, digitorum parvorum.

FIGURA SECUNDA.

Figura secunda & tertia exhibent partes duas ossis temporis dextri, per longi-
tudinem ossis petrosi bifariam dissecti. Secunda autem exhibet partium illa-
rum inferiorem, à superiore parte: tertia superiorem, à parte inferiore.

- a Porus acusticus.
b Tympanum.
c Videtur esse cochlea dissecta.
d Vestibulum.
e Ostium canalis semicircularis inferioris ejusdemque majoris, in vestibulum
patens.
f Sectio canalis semicircularis ejusdem.
g Sectio aquaeductus Falloppii.
h h Cavernulae processus mammillaris.
i i Squama, quae processui styloformi ossis temporis affidet.
k Processus styloformis ossis temporis.
l Processus mammillaris.
m n Osis mammillaris, m pars exterior, n interior.
o Locus canalis communis in osse petroso, excipientis nervos acusticos, por-
tionem mollem & duram.

FIGURA TERTIA.

- a Porus acusticus.
b Tympanum.
c Pars interior, eaque cavernulosa, processus mammillaris.
d Vestibulum cum e cochlea.
f Sectio aquaeductus Falloppii.
g Sectio canalis semicircularis inferioris ejusdemque majoris; eadem, quae
f Fig. 2.
h Canalis communis ossis petrosi, per quem nervi acustici, portio mollis &
dura, ad interiora auris penetrant.
i Extremi canalis mododicti pars ad cochleam & vestibulum pertinens: ad
quam partem portio mollis procedit.

Bbb 2

k Ex-

k Extremitas canalis ejusdem pars, ad quam procedit portio dura; exeuns deinde foramine, quo pars haec extrema canalis perforata est.

l Eminentia intermedia.

Quintum nervorum Cerebri jugum ex duobus tantum nervis, ut alii arbitrantur, minime constat, sed duas utrimque propagines inaequales habet, quarum major secundum longitudinem, instar semicirculi, eleganter excavatur, minoremque, quod alios fugit, amice suscipit & amplectitur, eoque modo ambae simul junctae oblique in anteriorem & posteriorem partem, usque ad extremum sinus h in osse Petrae simili earum gratia exsculpti, procedunt; ubi minor propago à majore recedens, parvum foramen, juxta k, sibi paratum invenit, & ingreditur, mireque admodum flexuoso incessu, de quo nunc loqui non est opportunum, extra calvariam elabatur; major autem propago videtur in portiones parum invicem distantes terminari, ex quibus praecipua exiguo foramine, in Cochleatum os pervio, obducitur: sed num instar operculi eidem tantum incumbat, an vero alte penetret, & in spiras ejus ossis convolvatur, propter difficultatem administrationis, certo explorare adhuc non potui. De Aud. org.

m Canalis, per quem penetrat arteria carotis interna, cum nervi intercostalis ramis duobus o.π Fig. 2. Tab. XVIII.

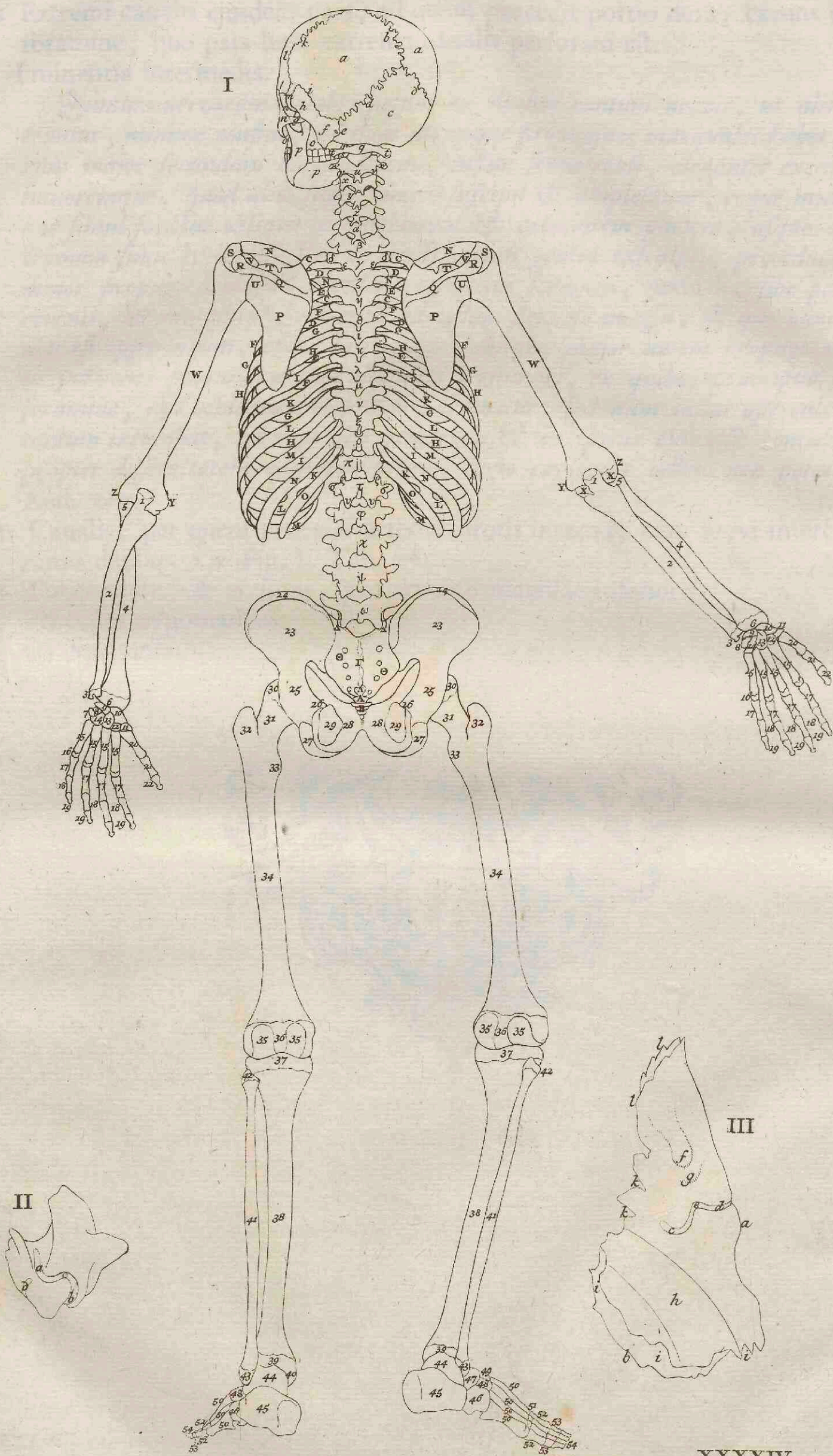
n Tuberculum, & o sinus, pro articulo maxillae inferioris.

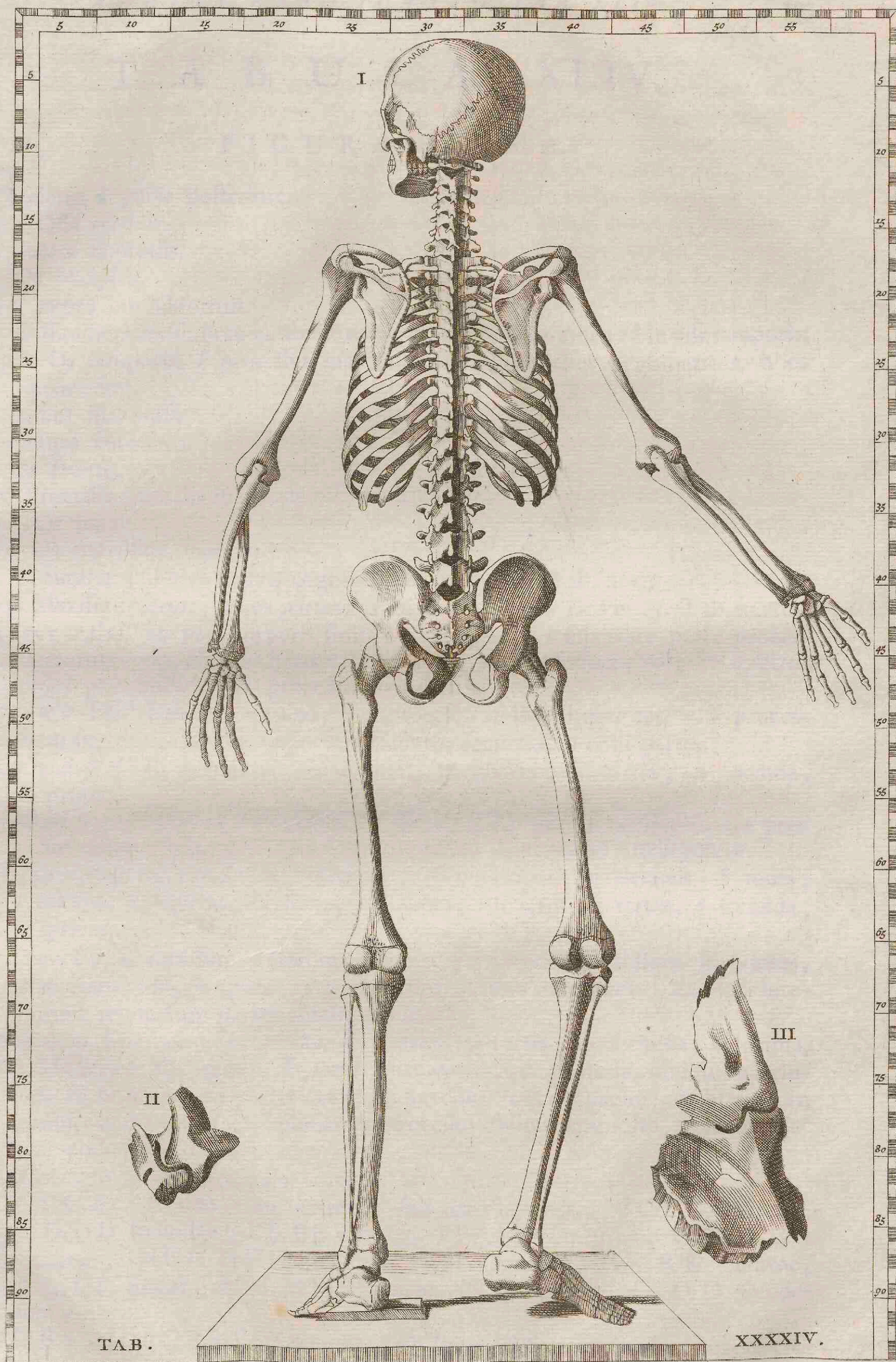
p Processus zygomaticus.

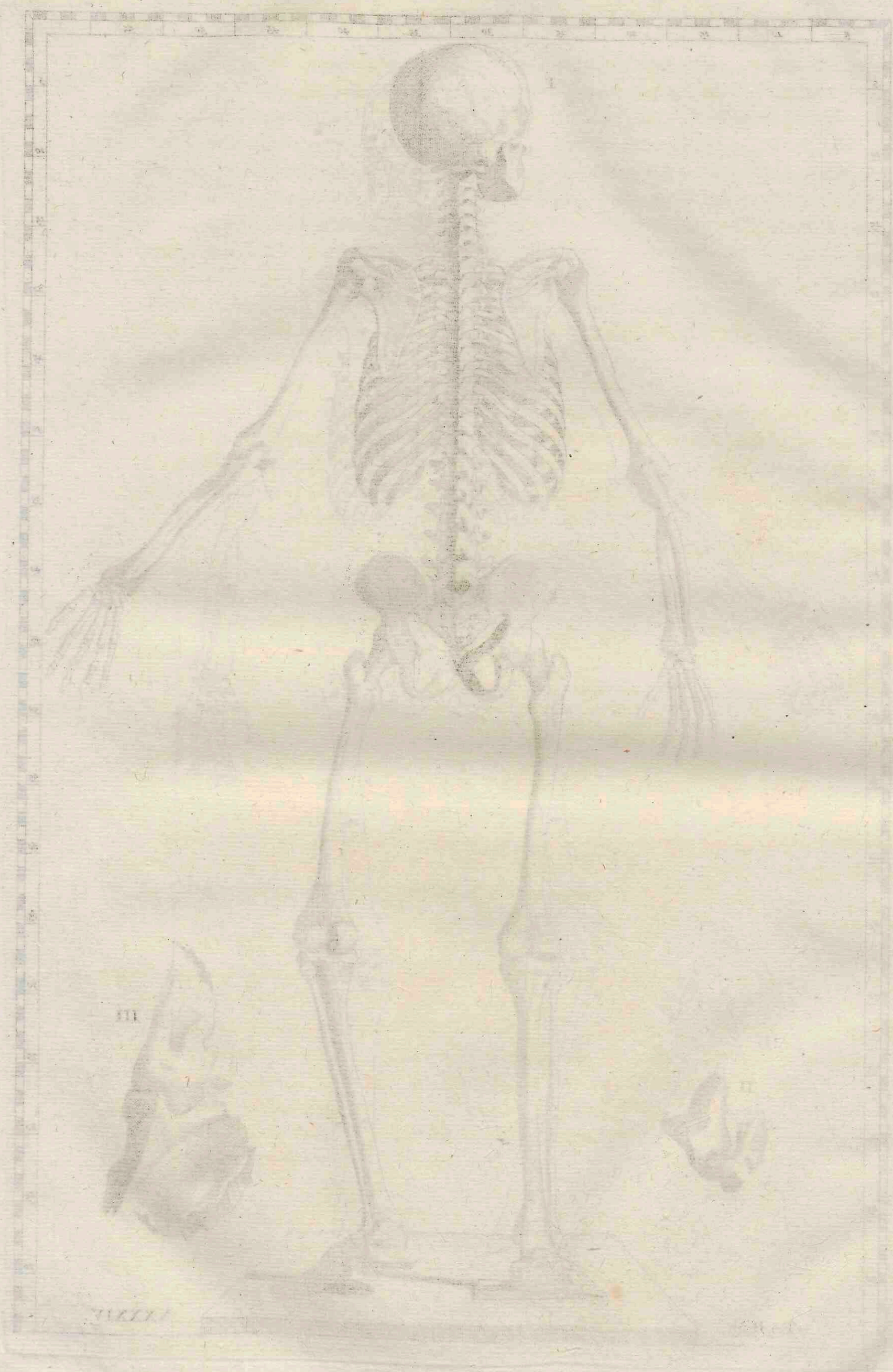
q Os squamosum.

T A B U L A XLIV.

FIGURA PRIMA.

Sceletus à parte posteriore.

a. a Ossa verticis.

b Sutura sagittalis.

c Os occipitis.

dd Sutura lambdiformis.

e Additamentum suturae lambdiformis, juxta quod foramen est in osse temporis.

fgh Os temporis. f processus mamillaris. g processus zygomaticus. h os squamosum.

i Sutura squamosa.

k Sutura coronalis.

l Os frontis.

m Processus lateralis maximus ossis multiformis.

nn Os jugale.

oo Os maxillare superius.

Suturae exiliores melius cognoscentur ex Fig. 3. Tab. XLVI.

pp Maxilla inferior; cujus partes melius cognoscentur ex Fig. 5. Tab. XLVII.

qrstt Atlas. rs pars corporis sinistra, cum qua r à superiore parte processus coronoideus ossis occipitis committitur; s ab inferiore, corporis epistrophei pars sinistra. t. t processus transversi.

uvvw Epistropheus. u spina, v. v processus obliqui inferiores. w. w processus transversi. Ex hac facile intelliguntur sequentium colli partes.

x. y. z. α. β Colli vertebrae, x quinta, y quarta, z tertia, α secunda, β prima.

γ δ δ ε ε Dorso vertebra duodecima. γ spina. δ. δ processus transversi. ε. ε processus obliqui inferiores. Ex hac reliquarum dorso partes intelliguntur.

ζ. η. θ. ι. κ. λ. μ. ν. ξ. ο. π Dorso vertebrae, ζ undecima, η decima, θ nona, ι octava, κ septima, λ sexta, μ quinta, ν quarta, ξ tertia, ο secunda, π prima.

ρ ρ σ σ τ υ υ Lumborum vertebra quinta. ρ. ρ processus obliqui superiores, σ. σ transversi, τ spina, υ. υ processus obliqui inferiores. Ex hac lumborum reliquarum partes intelliguntur.

φ. χ. ψ. ω Lumborum vertebrae. φ quarta, χ tertia, ψ secunda, ω prima.

Γ Δ Δ Θ Θ Λ Α Os sacrum. Γ tres spinae ejus. Δ. Δ processus obliqui superiores. Θ. Θ foramina posteriora, ab utroque latere quatuor. Λ hiatus, in quem canalis ossis sacri desinit. Α processus obliqui inferiores, à latere hiatus mododicti.

B Coccygis quatuor officula.

CC. CC. & c. Costae cum extremis suis cartilagineis, CC. CC primae, DD. DD secundae, EE. EE tertiae, FFF. FFF quartae, GGG. GGG quintae, HHH. HHH sextae, II. II septimae, KK. KK octavae, LL. LL nonae; MM. MM decimae, N. N undecimae, O. O duodecimae.

PQRSTU. PQRSTU Scapulae. Q spina. RS processus superior, S epiphysis ejus. T processus coracoideus. U cervix.

Ccc

Os

Os S, quod Eudemus, teste Russo, Acromion appellat, perexiguum est, & claviculae scapulam connectit, spinaeque ejusdem scapulae à calumniatoribus creditur esse appendix, in Pueris exactissima profecto cartilago est, quae licet procedente aetate ossea evadat, nihilominus, ut fere semper observo, usque ad decimum octavum annum, contra morem caeterorum Ossium, multum ejus substantiae retinet, & nunquam cum scapulae ipsius spina adeo connascitur, ut in media aetate parva occasione, quemadmodum Galeno in palaestra contigit, luxari non possit. Ossium Ex.

V W X X Y Z. V W Y Z Offa humerorum. V caput superius. X X epiphysis inferior. Y condylus major, Z minor.

1. 2. 3: 1. 2. 3 Ulnae. 1 olecranon. 3 epiphysis inferior, in qua capitulum & processus styloides.

4. 5. 6: 4. 5. 6 Radii. 5 capitulum superius. 6 epiphysis inferior.

7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14: 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14 Carpi. 7 os subrotundum, 8 triquetrum, 9 lunatum, 10 naviculare, 11 multangulum majus, 12 multangulum minus, 13 capitatum, 14 cuneiforme.

15. 15. 15. 15: 15. 15. 15. 15 Metacarpi manuum. 16 epiphysis inferior, in singulis ossibus indicata.

17. 17. 17. 17: 17. 17. 17. 17 Digitorum ossa primi ordinis.

18. 18. 18: 18. 18. 18 Digitorum ossa secundi ordinis.

19. 19. 19: 19. 19. 19 Digitorum ossa tertii ordinis.

20. 20 Offa metacarpi pollicum.

21. 21 Offa prima pollicum. In sinistra manu indicatum sesamoideum articulo ossis primi cum metacarpo appositum.

22. 22 Offa ultima pollicum.

23. 24. 25. 26. 27. 28. 29: 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29 Offa coxarum. 23. 24 os ilium, cujus 24 crista. 25. 26. 27 ischion, cujus 26 acutus processus, 27 tuber. 28 os pubis. 29 foramen magnum.

30. 31. 32. 33. 34. 35. 35. 36: 30. 31. 32. 33. 34. 35. 35. 36 Offa femorum. 30 epiphysis superior, quae est caput, quo cum acetabulo committitur. 31 collum. 32 trochanter major. 33 trochanter minor. 35. 35. 36 epiphysis inferior, in eaque 35. 35 condyli, 36 sinus inter condylos.

37. 38. 39: 37. 38. 39. 40 Tibiae. 37 epiphysis superior. 39. 40 epiphysis inferior, in qua 40 malleolus internus.

41. 42. 43: 41. 42. 43 Fibulae. 42 epiphysis superior. 43 epiphysis inferior, quae ad malleolum externum pertinet.

44. 45. 46. 47. 48. 49: 44. 45. 46. 48 Tarsi. 44 talus, 45 calcaneus, 46 cubiforme, 47 naviculare, 48 cuneiforme medium, 49 cuneiforme minus.

50. 50. 50. 50: 50. 50. 50 Metatarsi. 51 indicata epiphysis anterior.

52. 52: 52. 52 Offa primi ordinis digitorum parvorum.

53. 53: 53 Offa secundi ordinis digitorum parvorum.

54: 54 Offa tertii ordinis digitorum parvorum.

FIGURA SECUNDA.

Frustum ossis petrosi dextri, in quo sunt tres canales semicirculares; ab ea parte exhibitum, qua cerebellum respicit.

ab cd Tres canales semicirculares, per longitudinem effracti.

a Canalis semicircularis inferior idemque major,

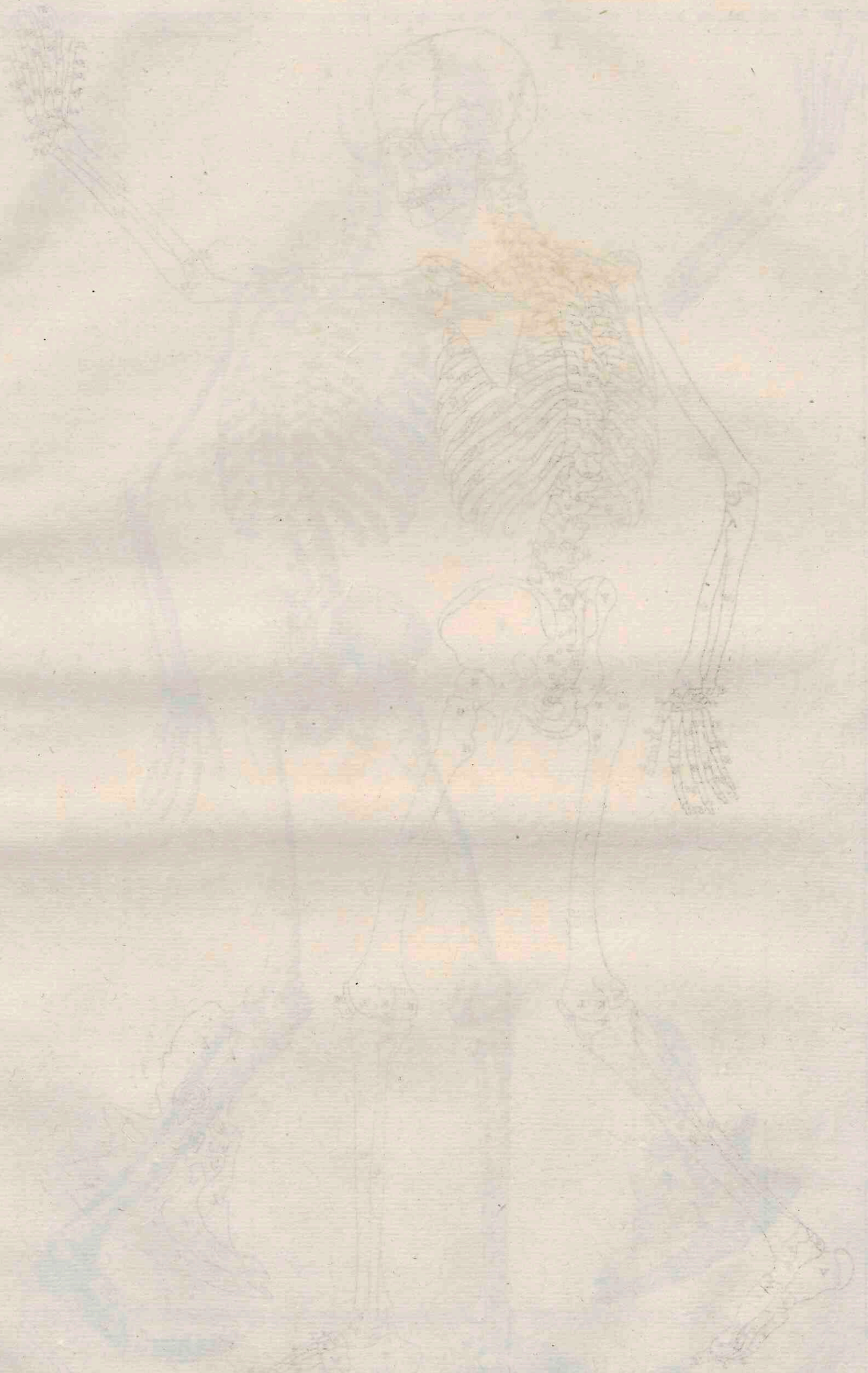
b Su-

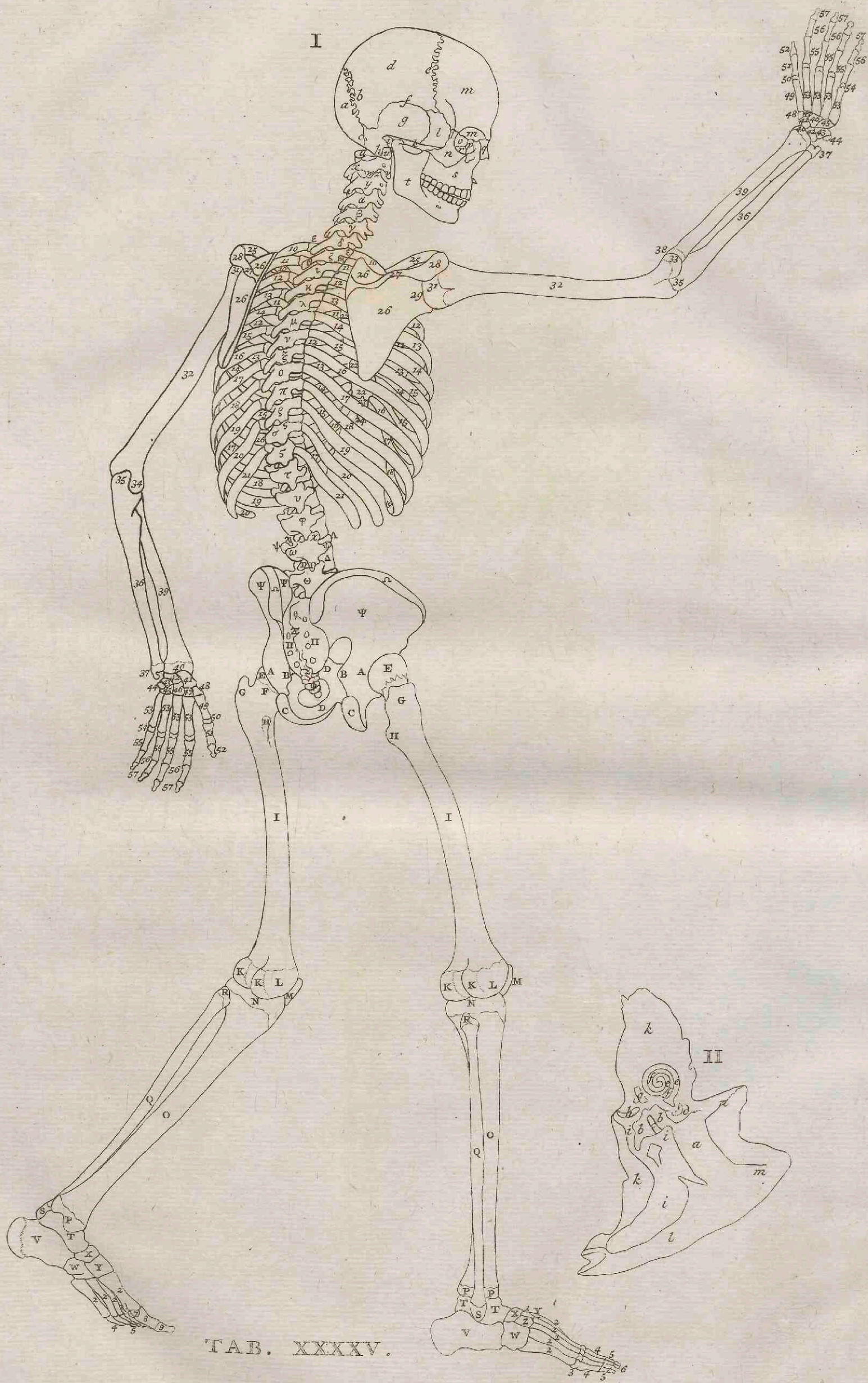
- b Superior idemque minor.
 c Hic in extremum commune conveniunt inferior & superior.
 d Medius idemque minimus.

FIGURA TERTIA.

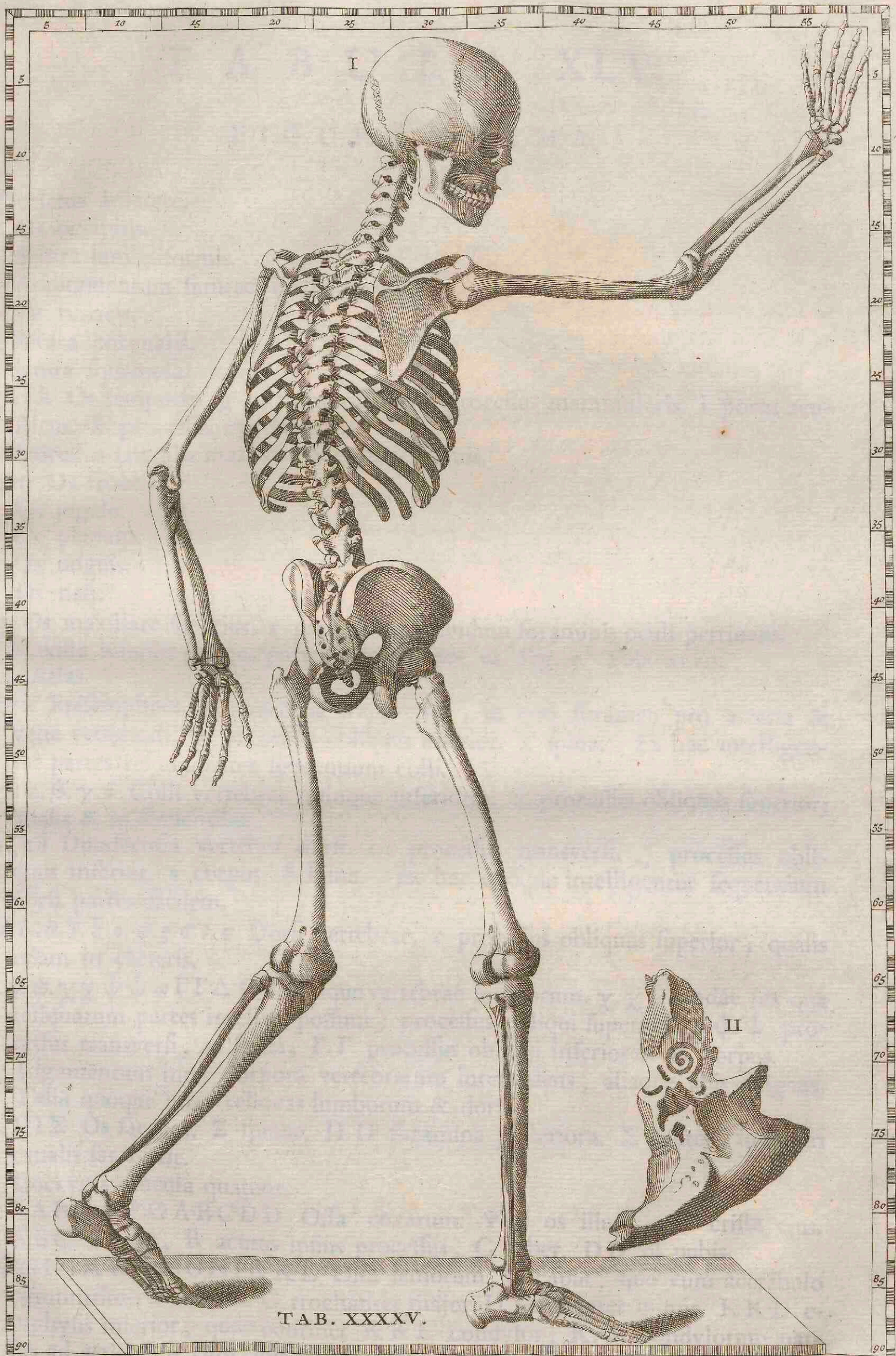
- Os petrosum dextrum a, cum mammillari b, ex parte interiore.
 cde Canales semicirculares, per longitudinem effracti. c inferior idemque major. d superior idemque minor. e hic in extremum commune conveniunt.
 f Introitus canalis communis nervorum acusticorum, portionis mollis & durae.
 g Sinulus, qui in junioribus pertinet usque ad canalem semicircularem superiorem eundemque minorem; & etiam ulterius sub eo.
 h Sinus, cui sinus lateralis durae matris insidet.
 iii Margo, quo os hoc connectitur cum osse occipitis & verticis.
 kk Margo, qui pertinet ad foramen cranii, quo exit sinus lateralis durae matris cum octavi paris nervo cerebri & spinali recurrente.
 ll Margo, quo connectitur cum anteriore parte ossis occipitis.

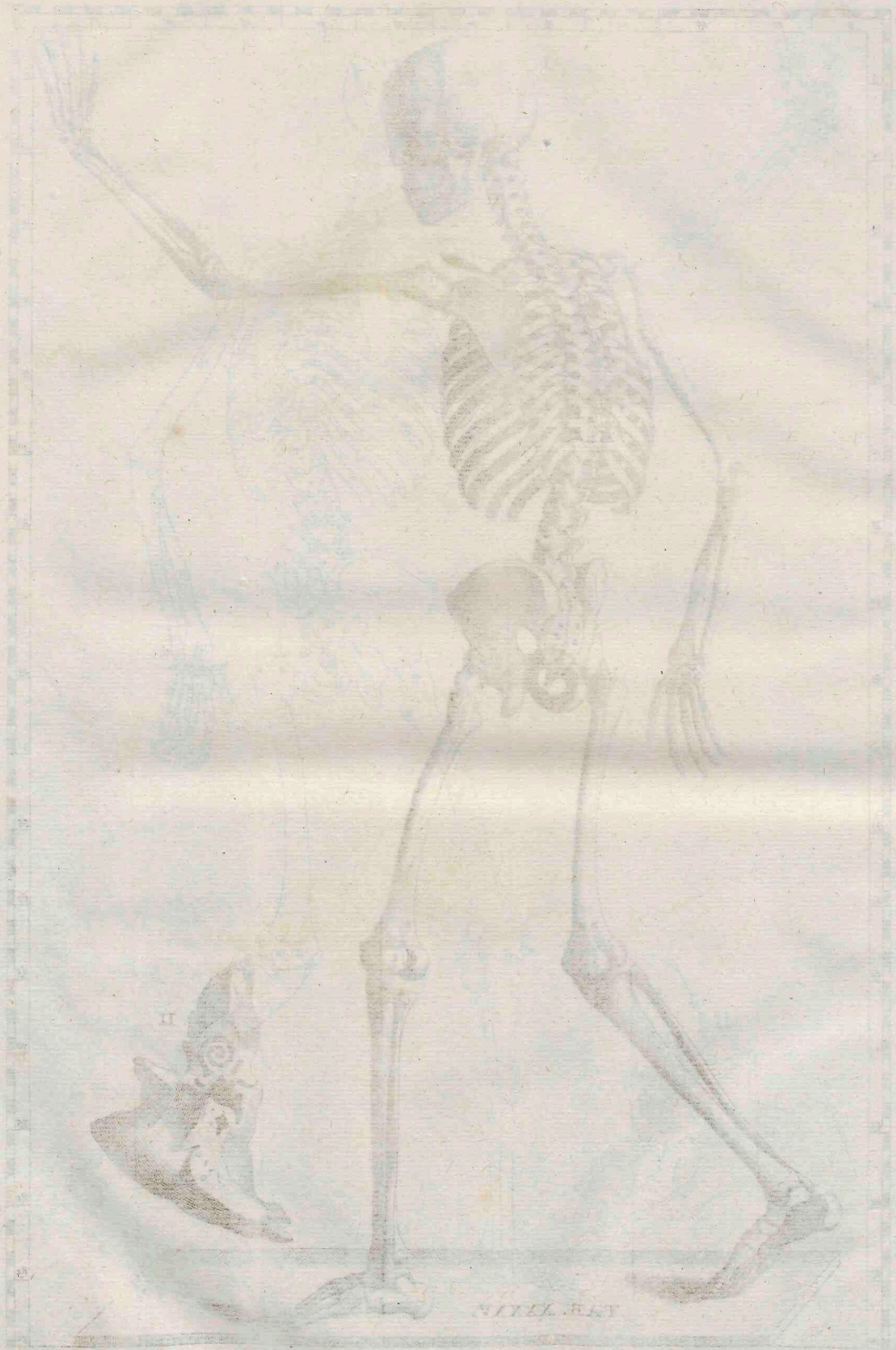

TAB. XXXXV.

TAB. XXXXV.

TABULA XLV.

FIGURA PRIMA.

Sceletus à latere.

a Os occipitis.

b Sutura lambdiformis.

c Additamentum suturae lambdiformis.

d Os verticis.

e Sutura coronalis.

f Sutura squamosa.

ghik Os temporis. g os squamosum. h processus mammillaris. i porus acusticus. k processus zygomaticus.

l Processus lateralis maximus ossis multiformis.

mm Os frontis.

n Os jugale.

o Os planum.

p Os unguis.

q Os nasi.

rs Os maxillare superius. r pars ejus ad fundum foraminis oculi pertinens.

t Maxilla inferior; cujus partes intelligentur ex Fig. 5. Tab. XLVII.

uu Atlas.

vwx Epistropheus. v processus transversus, in quo foramen pro arteria & vena vertebrali. w processus obliquus inferior. x spina. Ex hac intelligentur partes respondententes sequentium colli.

yz. α. β. γ. δ Colli vertebrae quinque inferiores. z processus obliquus superior; qualis & in sequentibus.

εζζηθ Duodecima vertebra dorfi. ε.ε processus transversi. ζ processus obliquus inferior. η corpus. θ spina. Ex hac quoque intelligentur sequentium dorfi partes eadem.

ι.κ.λ.μ.ν.ξ.ο.π.ρ.σ.ς.ς Dorfi vertebrae. ς processus obliquus superior; qualis etiam in caeteris.

τ.υ.φ.χ.χ.ψ.ψ.ω.Γ.Γ.Δ.Θ Quinque vertebrae lumborum. χ.χ secundae (ex qua reliquarum partes intelligi possunt) processus obliqui superiores, ψ.ψ processus transversi, ω spina, Γ.Γ processus obliqui inferiores. Δ corpus.

Λ Ligamentum inter corpora vertebrarum intercedens, aliaque aliis alligans. Talia quoque inter reliquas lumborum & dorfi.

ΞΠΠΣ Os sacrum. Ξ spinae. Π.Π foramina posteriora. Σ hiatus, in quem canalis sacri exit.

Φ Coccygis officula quatuor.

ΨΩABC. ΨΨΩABCDD Ossa coxarum. ΨΩ os ilium, Ω crista ejus. ABC ischion, B acutus ipsius processus, C tuber. DD os pubis.

EFGHIKKL.EGHIKKL Ossa femorum. E caput, quo cum acetabulo committitur. F collum. G trochanter major. H trochanter minor. KKL epiphysis inferior, quae continet KKL condylos; K.K condylorum partes ad articulum cum tibia pertinentes.

M.M Patellae.

NOPP. NOP Tibiae. N epiphysis superior. P epiphysis inferior, malleolum internum continens.

QRS. QRS Fibulae. R epiphysis superior. S epiphysis inferior, à qua malleoli externi pars maxima efficitur.

TTVVXYZ. TVWXY Tarfi. T talus, V calcaneus, W cubiforme, X naviculare, Y cuneiforme majus, Z cuneiforme medium, 1 cuneiforme minus.

2: 2: 2: 2: 2; 2: 2: 2: 2: 2 Metatarfi. 3 epiphysis anterior.

4. 4; 4 Offa primi ordinis digitorum parvorum.

5. 5; 5 Offa secundi ordinis digitorum parvorum.

6 Offa tertii ordinis digitorum parvorum.

7: 7 Offa sesamoidea, apposita ad articulum pollicis cum suo metatarfi osse.

8 Os primum pollicis.

9 Os ultimum pollicis.

10. &c. Costae cum extremis suis cartilagineis, 10: 10. 10 primae, 11: 11. 11. 11 secundae, 12. 12. 12: 12. 12. 12 tertiae, 13. 13. 13: 13. 13. 13 quartae, 14. 14. 14: 14. 14. 14 quintae, 15. 15. 15: 15. 15. 15 sextae, 16. 16: 16. 16. 16 septimae, 17. 17: 17. 17. 17 octavae, 18. 18: 18. 18 nonae, 19. 19: 19. 19 decimae, 20: 20. 20 undecimae, 21: 21 duodecimae.

22. 22. 22. 23. 24 Sternum. 23 os cartilaginis mucronatae, 24 cartilago mucronata.

25: 25 Claviculae.

26. 26. 27. 28. 29: 26. 26. 27. 28 Scapulae. 27 spina, 28 processus superior, 29 cervix.

31. 32. 33: 31. 32. 34 Offa humerorum. 31 epiphysis superior, caput continens, quo cum scapula committitur. 33 capitulum, cum quo radius committitur. 34 condylus major.

35. 36. 37: 35. 36. 37 Ulnae. 35 olecranon. 37 epiphysis inferior, continens capitulum & processum styloïdem.

38. 39. 40: 39. 40 Radii. 38 capitulum, quo cum osse humeri & ulna committitur. 40 epiphysis inferior.

41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48: 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48 Carpi. 41 os naviculare, 42 lunatum, 43 triquetrum, 44 subrotundum, 45 cuneiforme, 46 capitatum, 47 multangulum minus, 48 multangulum majus.

49: 49 Offa metacarpi pollicum. 50 epiphysis inferior.

51: 51 Offa prima pollicum.

52: 52 Offa ultima pollicum.

53: 53: 53: 53: 53: 53: 53: 53 Metacarpi. 54 epiphysis inferior.

55: 55: 55: 55: 55: 55: 55 Offa primi ordinis digitorum manuum.

56: 56: 56: 56: 56 Offa secundi ordinis digitorum manuum.

57: 57: 57: 57: 57 Offa tertii ordinis digitorum manuum.

FIGURA SECUNDA.

Os temporis dextrum, à quo resectum os squamosum, resecta pars anterior pori acustici: apertum tympanum, effracta per longitudinem cochlea, effractus canalis semicircularis superior idemque minor.

a Porus acusticus.

bb Tympanum.

c Fe-

c Fenestra ovalis.

Foramen, cui triangulum ossiculum praeest. De Aud. org.

d Fenestra rotunda: ut videtur.

e eff Cochlea, ee hac parte effracta. Effracta pars in principio cochleae amplior exhibita, & tanquam in duos angulos abeuns: juxtaque eorum alterum, qui fenestrae rotundae d propior, cochleae cavum ad fenestram illam pertinet: juxta alterum autem, pertinet ad vestibulum. De cochlea vide Epist. de Aud. organ.

g An introitus aquaeductus Falloppii? qui introitus in infantibus dura matre superinducta clauditur; postea autem superincresciente squama ossea.

h Canalis semicircularis superior idemque minor.

iii Hinc rescissum os squamosum.

k k Os petrosum. In quo à dextro latere litterae k superioris, expressa pars canalis, per quem arteria carotis interna & nervi intercostalis rami in cranium penetrant.

l Os mamillare.

m Processus mamillaris.

n Squama, quae processui styliformi ossis temporis affidet.

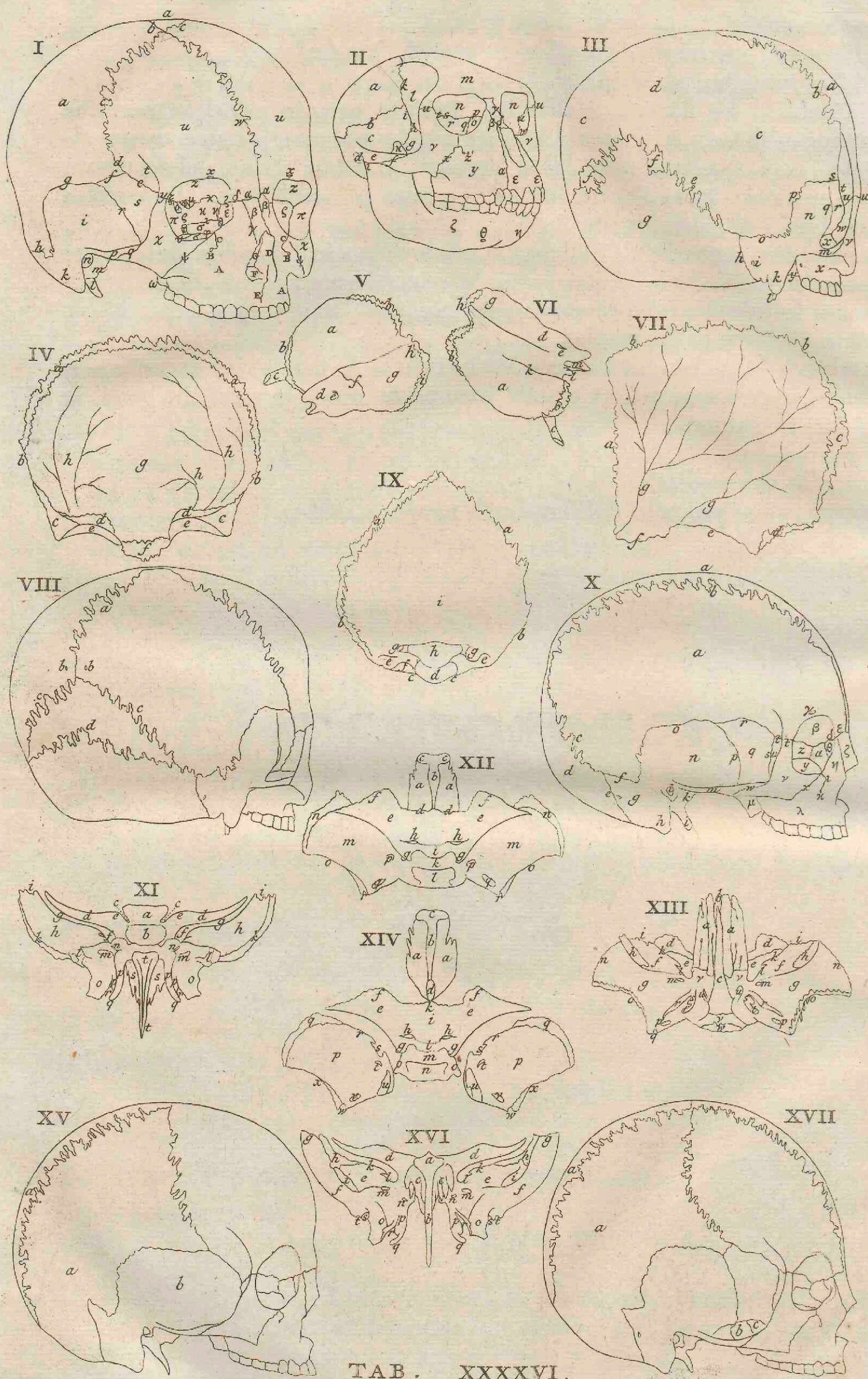

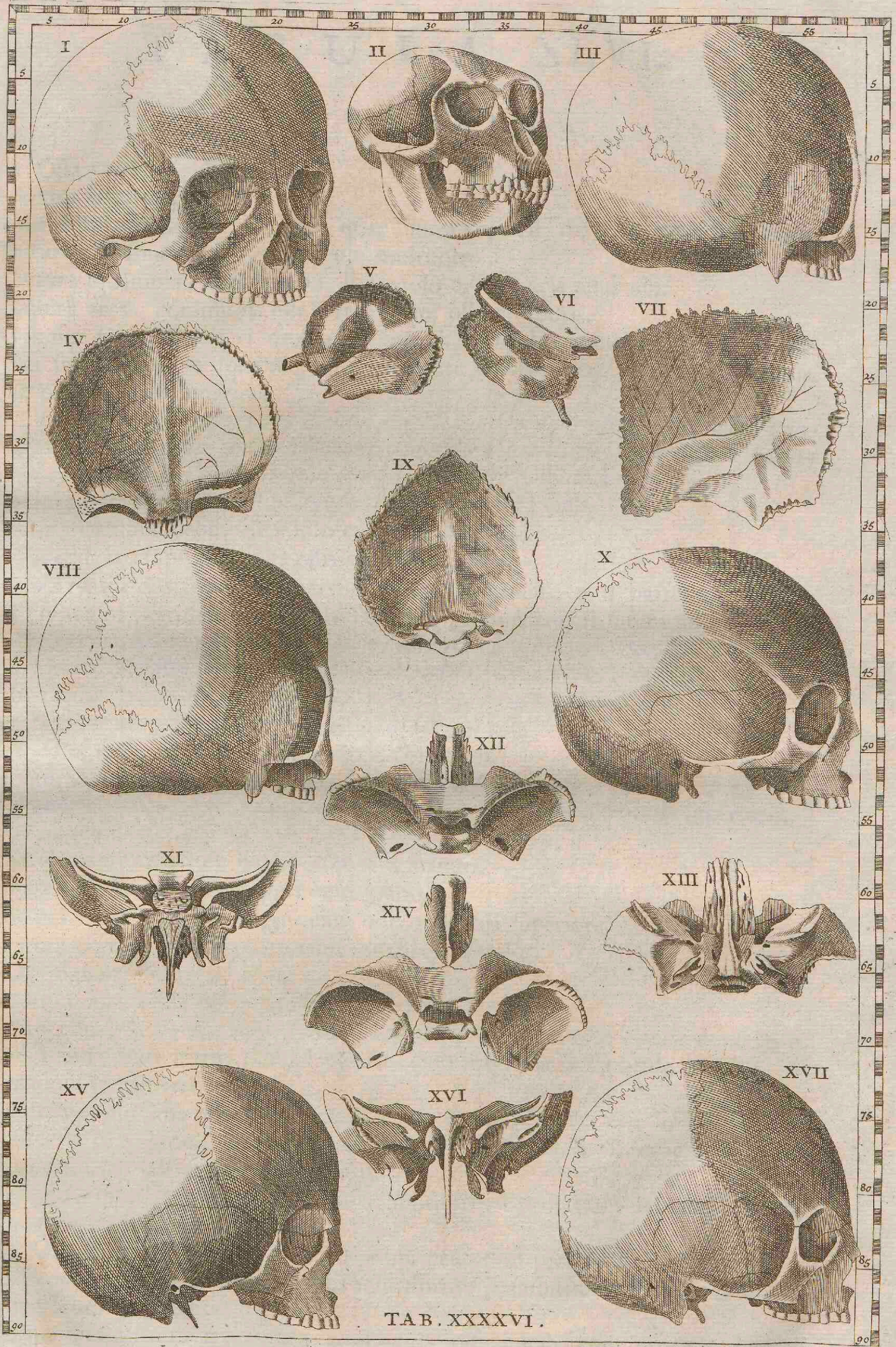
Formam, cui nomen officium process. De Aud. org.
Lacuna rotunda, ut videtur, in parte interna
est Cochlea, et hac parte est. Eadem pars in principio cochleae
amplius capitis, et tunc in hoc angulo apertus: iustaque coram al-
terum, qui facies rotunda d. propior, cochleae cavum ad vestibulum
illam pertinet: iuxta alium autem, pertinet ad vestibulum. De cochlea
vide Epist. de Aud. organ.
An interiora aperturam Hallerum, qui interior in interioribus duas partes
superiores claudunt: postea autem superius sita est
h. Canalis semicircularis superior idemque minor, et semicircularis inferior
iii. Hinc restat os semicircularis
k. Os petrosum. In quo a dextro latere latus k. superior, expressa pars
canalis, per quem aures carotem interna & nervi semicircularis sunt in
canalem perveniunt.
l. Os mammillare
m. Processus mammillaris
n. Spina, quae processus systemi ossis temporis addit.

FIGURA ALPHABETICA
Hinc restat os semicircularis
k. Os petrosum. In quo a dextro latere latus k. superior, expressa pars
canalis, per quem aures carotem interna & nervi semicircularis sunt in
canalem perveniunt.
l. Os mammillare
m. Processus mammillaris
n. Spina, quae processus systemi ossis temporis addit.

TAB. XXXXVI.

TABULA XLVI.

FIGURA PRIMA.

- a. a Offa verticis.
 b Sutura sagittalis.
 c c d e Sutura coronalis. c c pars, quae sutura vera est. d e pars, quae squamosa.
 f Sutura communis ossi verticis cum multiformi.
 g Sutura squamosa, facta ex osse squamoso ossi verticis assidente.
 h Sutura vera, communis ossi verticis cum osse temporis.
 i k l m n p Os temporis. i os squamosum. k processus mamillaris. l processus styloformis. m squama, quae est ante styloformem. n porus acusticus.
 p processus zygomaticus.

Os, quod petram referre dicitur, in Hominibus duas apophyses habet, quarum altera papillae mamillarum admodum similis est, altera vero stylum seu columnam sua proceritate eleganter imitatur. Ossium Ex.

- q Sutura communis processui zygomatico cum osse jugali.
 r Sutura communis ossi squamoso cum multiformi.
 s Processus lateralis maximus ossis multiformis.
 t u v w x x y z z Os frontis. t pars ad tempus pertinens. u. u partes ad frontem & synciput pertinentes. w sutura sagittalis per mediam frontem ad nasum usque excurrent. x. x foramina superciliarum, quorum finistrum integrum est, dextrum ex parte deficit. y sutura communis ossi frontis cum jugali. z. z ossis frontis partes ad lacunaria foraminum oculorum pertinentes.

a. a Suturae communes ossi frontis cum ossibus nasi.

β. β Ossa nasi; inter quae sutura ipsis communis.

γ Sutura communis ossi maxillari superiori cum osse nasi.

δ Sutura communis ossi frontis cum processu nasali ossis maxillaris superioris.

ε Os unguis.

ζ Sutura communis ossi unguis cum osse frontis.

η Sutura communis ossi unguis cum plano.

θ Sutura communis ossi unguis cum osse maxillari superiore.

ι Sutura communis ossi plano cum maxillari superiore.

κ Os planum.

λ Sutura communis ossi plano cum osse frontis.

μ Processus tenuis ossis multiformis, suturaque ipsi cum osse frontis communis.

ν Foramen, quo intrat nervus opticus cum arteriola à carotide interna, ad oculum pertinente.

ξ Sutura communis ossi frontis cum jugali & multiformi. In sinistro latere, inter π & z sutura communis ossi frontis cum jugali: inter ε & z, cum processu laterali maximo multiformis.

ο Fissura, quae relinquitur inter ossis multiformis processum tenuem, lateralem maximum, os frontis.

π. π Ossa jugalia, qua parte ad foramina oculorum pertinent.

ε. ε Processus laterales maximi ossis multiformis, quibus partibus ad foramina oculorum pertinent.

Inter ε & sinistram π, Sutura communis ossi jugali cum processu laterali maximo multiformis.

- σσ Os maxillare superius, qua parte ad fundum foraminis oculi pertinet.
 τ Fissura, quae est inter os maxillare superius, multiforme, & jugale.
 υ Patens pars canalis, qui per fundum foraminis oculi, à posteriori parte in priorem deductus.
 φ Suturae species, qua squama ossea, qua canalis mododictus υ à superiore parte perficitur, cum reliquo ossis maxillaris conjungitur.
 χ.χ Offa jugalia à parte exteriori.
Nec silentio praetereundum est, Os Jugo simile χρ, qua parte à malis procedit, in Homine tenue conspici, & ut Galenus diligenter admonuit, Sutura in medio dirimi q. Ossium Exam.
 ψ.ψ Suturae communes ossibus jugalibus cum maxillaribus superioribus.
 ω Processus pterygoideus ossis multiformis.
 A B C. A B C D Offa maxillaria superiora. B foramen, quod est exitus canalis υ supradicti. C futura, quae est continuatio suturae supradictae φ, marginem foraminis oculi circumeuntis. D pars ad interiora nasi pertinens. Dentes apparent.
 E Sutura communis ossibus maxillaribus superioribus.
 F G Septi narium pars ossea, constans ex F vomere, & G lamina media ossis cribriformis.

FIGURA SECUNDA.

Simiae.

- a Os verticis dextrum.
 b Sutura squamosa, facta ex connexione ossis squamosi cum osse verticis.
 c d e Os temporis dextrum. c os squamosum. d porus acusticus. e processus zygomaticus.
Apophysis, quae papillae mamillarum adamussim similis est, in simia nullum propemodum vestigium cernitur. Ossium Exam.
 f Os Jugo simile in Simia medium linea potius, quam Sutura distinguitur. Ossium Exam.
 g Processus lateralis maximus ossis multiformis.
 h Sutura communis processui laterali maximo multiformis cum osse frontis.
 i Sutura communis ossi squamoso cum osse frontis.
 k Sutura coronalis.
 l m n n Os frontis. l pars, quae ad temporis cavum pertinet. m pars, quae ad frontem & synciput. n. n partes, quae ad lacunaria foraminum oculorum.
 o Os unguis.
 p Sutura ossi unguis communis cum osse frontis.
 q Sutura ossi unguis communis cum plano.
 r Os planum.
 s Sutura ossi plano communis cum osse frontis.
 t Processus tenuis ossis multiformis.
 u. u u Suturae ossibus jugalibus communes cum osse frontis.
 v. v w Offa jugalia. v pars exterior, w pars ad foramen oculi pertinens.
Nec silentio praetereundum est, Os Jugo simile, qua parte à malis procedit, in Homine tenue conspici, & ut Galenus diligenter admonuit, Sutura in medio dirimi, quorum neutrum Simiae competit, in qua ejusmodi Os v f crassum est & robustum, & medium linea potius f, quam Sutura distinguitur. Ossium Exam.

- x Sutura ossi jugali communis cum maxillari superiore.
 y Os maxillare superius.
 z Foramina aliquot, ubi in homine est infraorbitale quod nominari potest.
 α Sutura, quae inter caninum & proximum sibi incisorem ducta palatum intersecat. Ossium Exam.
 β Sutura ossi nasi communis cum maxillari superiore.
 γ Os nasi.
Ossa nasi non quadrangula, sed triangula plerumque existunt, saepissime etiam unum os tantum pro duobus superiorem Nasi partem efformat, quod etiam interdum transversa linea medium diffecat. Ossium Exam.
 δ Sutura ossi nasi communis cum osse dentes incisores continente.
 εε Os, quod dentes incisores continet.
 ζηθικ Maxilla inferior. η Simia Homini simillima hac parte nihil penitus ab eo discrepat, & in ipsius Maxillae extremo divisio non semper est quaerenda. Ossium Exam. θ foramen, quo exeunt rami arteriae venae & nervi. ι capitulum, quo cum osse temporis committitur. κ processus coronoideus.

FIGURA TERTIA.

- a Os frontis.
 b Sutura coronalis.
 c.c Ossa verticis.
 d Ego eam futuram, quae sagittam imitatur (quamvis hactenus nemo animadverterit) frequenter deesse invenio, & paucis ante diebus in publico Theatro, quindecim ejus formae calvarias ante oculos omnium cernendas & examinandas exposui, in quibus Obelaea sutura penitus deest, nullumque vestigium sui ostendit, quamvis aliae Suturae sint concinne & eleganter exsculptae. Ossium Exam.
 e Sutura lambdiformis.
 f.f Officula, quae Wormiana vocantur.
Os, quod Λ literam imitatur, non semel in bene conformato cranio multiformes Sutas obtinet. Ossium Exam.
 g Os occipitis.
 h Suturae lambdiformis additamentum.
 iklmn Os temporis. i foramen juxta additamentum suturae lambdiformis.
 k processus mamillaris. l processus styloformis. m processus zygomaticus.
 n pars squamosa.
 o Sutura ossi temporis communis cum osse verticis.
 p Sutura squamosa.
 q Sutura ossi squamoso communis cum processu laterali maximo multiformis.
 r Processus lateralis maximus ossis multiformis.
 s Sutura processui laterali maximo multiformis communis cum osse verticis.
 t Sutura processui laterali maximo multiformis communis cum osse frontis.
 uu Sutura ossi jugali communis cum osse frontis.
 vw Os jugale. v pars exterior, w pars ad cavum temporis pertinens.
 Inter v & m Sutura ossi jugali communis cum processu zygomatico ossis temporis.
 xx Os maxillare superius.
 y Processus aliformis ossis multiformis: obscure.

FIGURA QUARTA.

Os frontis ex interiore parte.

a a Margo denticulatus, quo cum ossibus verticis committitur, futuramque veram efficit.

b. b Margines in squamas tenuati, quibus ossa verticis subit, squamae modo.

c. c Partes scabrae, quibus connectitur cum processibus lateralibus maximis ossis multiformis, & cum ossibus jugalibus.

d d Margines, quibus connectitur cum processibus tenuibus ossis multiformis.

e. e Partes ad lacunaria foraminum oculorum pertinentes. Inter quas fissura, quam os cribriforme implet.

Frontis Os in calvariae basis sede, qua ab Osse cuneum imitante, transversa potius linea, quam Sutura distinguitur, ampla oblongaque scissura Homines divisum obtinent, in quam Os aliud instar cribri perforatum, & anterioribus Cerebri ventriculis, ut Galenus inquit, praelocatum conjicitur, arctissimeque stringitur. Ossium Exam.

f Pars inaequabilis, cui adnectit se os cribriforme.

g Sinus, cui inhaeret sinus longitudinalis durae matris.

h h h Vestigia arteriarum & venarum, in duram matrem ductarum.

FIGURA QUINTA.

Os temporis dextri ex interiore parte.

abb Os squamosum. b b ora, qua cum osse verticis & processu laterali maximo multiformis connectitur.

c Processus zygomaticus.

def Os petrosum. e canalis, quem intrant nervi auditorii, mollis cum duro. f eminentium canalium semicircularium duorum indicia.

ghi Os mamillare. h ora, qua cum osse verticis connectitur. i ora, qua cum osse occipitis, efficitque cum eo suturae lambdiformis additamentum.

FIGURA SEXTA.

Idem os temporis ex interiore pariter parte, sed inversum.

abbcdegh Eadem significant, quae in Fig. 5.

k *Linea minime alte penetrans, qua os, quod petram refert, exsculptum est. De Aud. org.*

l Sub hac squama est extremum osseae partis tubae Eustachianae.

m Exitus canalis, per quem incedit arteria carotis interna una cum nervi intercostalis ramis duobus o. π Fig. 2. Tab. xviii.

FIGURA SEPTIMA.

Os verticis dextrum ex interiore parte.

a Margo denticulatus, quo connectitur cum osse frontis.

bb Margo denticulatus, quo connectitur cum osse verticis alterius lateris.

c Margo denticulatus, quo connectitur cum osse occipitis.

d Margo denticulatus, quo connectitur cum osse mamillari.

ef Margo exacutus, cujus parte e connectitur cum osse squamoso, parte f cum multiformis processu laterali maximo.

gg Vestigia arteriarum & venarum, quae in exteriorem partem durae matris ducuntur.

FIGURA OCTAVA.

- a Sutura sagittalis.
 b. b Foramina verticalia.
 c c Sutura lambdiformis.
 d *Neque enim advertunt, os, quod Λ literam imitatur, non semel in bene conformato cranio multiformes Suturas obtinere, interdumque vel transversa Sutura dividi, vel gemina circumscribi, perinde ac si triangulus major minorem undique comprehenderet. Ossium Exam.*
 Reliqua respondent Figurae 3. ex qua index huc transferri potest.

FIGURA NONA.

- Os occipitis ex interiore parte.
 a. a Margines denticulati, quibus cum ossibus verticis connectitur.
 b. b Margines denticulati, quibus cum ossibus mammillaribus connectitur.
 c. c Margines, quibus cum ossibus petrosi leviter connectitur.
 d Extremum, quo connectitur cum osse multiformi.
 e. e Partes, quae pertinent ad foramina, quibus exeunt sinus laterales, in venas jugulares internas abeuntes.
 f Exitus foraminis, quo exit nervus linguae, qui noni paris cerebri est.
 g. g Ostia foraminum, quibus exeunt venae vertebrales.
 h Foramen magnum.
 i Eminentia à medio ossis pertinens ad foramen magnum. Obscurius quoque indicata vestigia sinuum lateralium, indicati & sinus, quibus insident globi cerebelli & lobi posteriores cerebri.

FIGURA DECIMA.

Respondet Vesalii Figurae 2. Capitis quinti Libri primi de H. C. F. primam non naturalem capitis figuram demonstranti, in qua anterior eminentia perit.

Ego miraculum me videre existimarem, si quis calvariam mihi ostenderet, in qua aut Coronaria Sutura, aut ea, quae Λ literae similis est, deficeret, aut illam inveniret, in qua utrisque his deletis, duae lineae, altera secundum capitis longitudinem, altera secundum Aures protracta, instar x calvariam interfecant; nisi forte à Suturis, quae frequenter abolentur, deceptus ejus generis Capita mihi objiceret; neque enim negarim, Suturas frequenter connasci, & ea occasione diversa serie dispensatas apparere, sed moneo, solere coalitum abolere Suturas, siue Capitis eminentiae depravatae sint, (haec enim, ut Hippocrates arbitratur, est praecipua hujus rei causa) siue naturalem constitutionem retineant. Ossium Exam.

- a. a Ossa verticis, deleta sutura coronaria, continuata ab utraque parte ossi frontis in duas partes per procurentem ad nasi ossa usque sagittalem diviso.
 b Sutura sagittalis ad nasi ossa usque pertinens.
 c Sutura lambdiformis.
 d Os occipitis.
 e Suturae lambdiformis additamentum.
 f Sutura, facta è conjunctione ossis verticis cum osse mammillari.
 g h i k l m n Os temporis. g pars mammillaris. h processus mammillaris. i processus styloformis. k squama, quae ante styloformem est. l osseus auris introitus. m processus zygomaticus. n os squamosum.

Fff

o Su-

- o Sutura squamosa, communis ossi verticis cum squamoso.
 p Sutura ossi squamoso cum multiformi communis.
 q Ossis multiformis processus lateralis maximus.
 r Sutura squamosa, processui laterali maximo ossis multiformis communis cum osse frontis.
 s Sutura processui laterali maximo ossis multiformis communis cum osse jugali.
 tt Sutura communis ossi frontis cum jugali, juxta caudam supercilii.
 uv Os jugale. u pars ad temporis cavum pertinens.
 w Sutura communis ossi jugali cum processu zygomatico ossis temporis.
 x Sutura communis ossi jugali cum maxillari superiore.
 y Ossis maxillaris superioris pars ad fundum foraminis oculi pertinens.
 z Os planum.

Inter y & z Sutura communis ossi maxillari superiori cum plano.

α Os unguis.

Inter y & α Sutura communis ossi unguis cum maxillari superiore.

Inter z & α Sutura communis ossi plano cum osse unguis.

β Ossis frontis pars ad foramen oculi pertinens.

Inter z & β Sutura ossi frontis communis cum plano.

Inter α & β Sutura ossi unguis communis cum osse frontis.

γ Foramen supercilii.

δ Sutura ossi frontis communis cum processu nasali ossis maxillaris superioris.

ϵ Sutura communis ossi frontis cum osse nasi.

ζ Os nasi.

Inter ζ & η Sutura communis ossi nasi cum maxillari superiore.

$\eta\theta\iota\kappa\lambda$ Os maxillare superius. $\eta\theta$ processus nasalis, θ pars ejus ad canalem nasalem pertinens. ι sutura ossi huic propria, marginem foraminis oculi circumeuns. κ exitus canalis, qui per fundum foraminis oculi deductus. Apparent dentes huic ossi infixi.

μ Processus pterygoideus ossis multiformis.

FIGURA UNDECIMA.

Os multiforme una cum cribriformi & vomere, à parte posteriore.

abccddeeffggghhiikkllmmnnnooppqqrr Os multiforme.

a Paries osseus pone fellam equinam erectus.

b Basis pars postica inaequabilis, qua cum osse occipitis conjungitur.

c.c Foramina, quibus exeunt nervi optici & arteriolae à carotidibus internis ad oculos pertinentes.

d.e.d.e Processus tenues. e.e processus clinoidei anteriores.

fg.fg Fissurae, quae relinquuntur inter ossis multiformis processus tenues, processus laterales maximos, & os frontis. f pars rotundior, per quam exeunt nervi cerebri, paris tertii, quarti, primi rami paris quinti, paris sexti.

hik.hik Processus laterales maximi. i ora qua se conjungit cum osse verticis. k ora, qua cum squamoso.

l.l Partes foraminum, per quae arteriae penetrant ad duram matrem.

m.m Foramina, quibus exeunt rami tertii nervorum quinti paris cerebri.

n.n Ostia posteriora canalium, quibus os multiforme supra processus pterygoideos perforatum est.

oppq.oppq Processus pterygoidei. o lamella exterior. ppq lamella interior, q hamulus, circum quem se flectit musculus Circumflexus palati.

r.r Fis-

r. r Fissurae processuum pterygoideorum, quibus se inserunt portiones ossium palati.
 ss Os cribriforme.
 tt Vomer.

FIGURA DUODECIMA.

Os multiforme una cum cribriformi, à parte superiore.
 a a b c c d d Os cribriforme. a. a partes cribriformes. b crista galli. c c pars, qua cum osse frontis connectitur. d d futura, quae fit ex conjunctione ossis cribriformis cum multiformi.
 e e f f g g h h i k l m m n n o o p p q q r r Os multiforme.
 e f g. e f g Processus tenues. f. f orae, quibus connectuntur cum osse frontis.
 g. g processus clinoidei anteriores.
 h. h Foramina, per quae optici nervi una cum arterioliis ab internis carotidibus penetrant in foramina oculorum.
 i Sinus, cui insidet continuïtas nervorum opticorum.
 k Sella equina.
 l Paries à postica parte sellae equinae subrectus.
 m n o. m n o Processus laterales maximi. n. n orae, quibus connectuntur cum osse frontis, ossibusque verticis. o. o orae, quibus connectuntur cum ossibus squamosis.
 p. p Foramina, quibus exeunt paris quinti nervorum cerebri rami secundi.
 q. q Foramina, quibus exeunt quinti paris nervorum cerebri rami tertii.
 r. r Partes foraminum, per quae arteriolae ad duram matrem penetrant.

FIGURA DECIMA TERTIA.

Os multiforme una cum cribriformi & vomere, à parte inferiore.
 a a b Os cribriforme, cum spongiosis inferioribus. b lamella ad septum narium pertinens.
 c Vomer.
 d d e e f f g g h h i i k k l l m m n n o o p p q q r r s s t t u u v v w. Os multiforme.
 d e. d e Processus tenues. d squama, qua se cum osse frontis connectit.
 f g. f g Processus laterales maximi. f pars ad oculi foramen pertinens. g pars, ad tempus & ad basem cranii.
 h. h Orae, quibus connectuntur cum ossibus jugalibus.
 i. i Orae, quibus connectuntur cum osse frontis.
 k l. k l Orae, quae pertinent ad foramina, quae fiunt ex concursu processuum lateralium maximorum cum processibus tenuibus, & cum osse frontis. k pars orae ad foraminis illius angustioïrem partem fissurae similem pertinens. l pars, ad rotundioïrem, idcirco lunata; per quam rotundioïrem nervi cerebri tertii paris, quarti, sexti, & primi rami quinti paris in oculi foramen penetrant.
 m. m Foramina, quibus exeunt rami secundi quinti paris nervorum cerebri.
 n. n Orae, quae se connectunt cum osse frontis, & ossibus verticis.
 o. o Orae, quae se connectunt cum ossibus squamosis.
 p. p Foramina, quibus exeunt tertii rami quinti paris nervorum cerebri.
 q Pars foraminis, per quod arteriola penetrat ad duram matrem.
 r s t. r s t Processus pterygoidei. r lamella exterior. s t lamella interior; t hamulus, circum quem se flectit musculus Circumflexus palati. Inter extrema duarum lamellarum, fissura est, quam implet ossis palati portio.

u. u Ostia priora canalium, quibus os multiforme supra processus pterygoideos perforatum est.

v v v w Basis. w pars postica, qua cum osse occipitis connectitur.

FIGURA DECIMA QUARTA.

Os cribriforme & multiforme, à parte superiore. Sed cribriforme à multiformi separatum; ac multiforme in tres partes divisum, à se invicem separatas, nempe basem cum processibus tenuibus, & processus laterales maximos.

a a b c d Os cribriforme.

a a Partes cribriformes.

b c Crista galli. c pars, qua se cum osse frontis connectit.

d Laminae, quae ad septum narium pertinet, pars superior, quae connectit se cum multiformi.

e e f f g g h h i k l m n o o Ossis multiformis pars, constans ex basi & processibus tenuibus.

e e f f g g Processus tenues. f. f orae, quibus connectuntur cum osse frontis. g. g processus clinoidei anteriores.

h. h Foramina, per quae in foramina oculorum penetrant nervi optici una cum arteriis à carotidibus internis ad oculos pertinentibus.

i k l m n o o Basis. i pars anterior, cujus k ora, qua connectitur cum cribriformi.

l Sinus, cui insidet continuïtas nervorum opticom.

m Sella equina.

n Pars postica, qua cum osse occipitis conjungitur.

o. o Partes laterales, cum quibus connectuntur processus laterales maximi.

p q r s t u v w x. p q r s t u v w x Processus laterales maximi.

q Ora, qua connectitur cum osse frontis & verticis.

r s Ora, pertinens ad foramen, quod fit ex concursu processus lateralis maximi cum processu tenui, & osse frontis. r pars ad partem angustiore pertinet, fissurae similem. s pars quodammodo lunata, pertinens ad partem rotundior.

t Foramen, quo exit secundus ramus quinti paris nervorum cerebri.

u Pars, qua connectitur cum basi.

v Foramen, quo exit tertius ramus quinti paris nervorum cerebri.

w Pars foraminis, per quod arteriola penetrat ad duram matrem.

x Ora, qua connectitur cum osse squamoso.

FIGURA DECIMA QUINTA.

Respondet Vesalii Figurae 3. Capitis quinti Libri primi de H. C. F. secundam capitis figuram non naturalem ostendenti, in qua anterior eminentia deperditur.

Ego miraculum me videre existimarem, si quis calvariam mihi ostenderet, in qua — ea futura, quae Λ literae similis est, deficeret, &c. Ossium Exam. Vide supra Fig. 10.

a. a Ossa verticis ossi occipitis, deficiente futura lambdiformi, continuata.

b Os squamosum processui laterali maximo ossis multiformis, deficiente vel deleta futura, continuatum.

Ne-

Neque enim negarim, Suturas frequenter connasci, & ea occasione diversa serie dispensatas apparere. Ossium Exam.
Reliqua ex Figura 10. intelliges, cui respondent.

FIGURA DECIMA SEXTA.

Os multiforme cum cribriformi, à parte priorè.

a b c c Os cribriforme.

a b Lamina media, cujus a pars superior est crista galli, hac parte cum osse frontis se connectens: b pars inferior ad septum narium pertinet.

c. c Partes laterales cavernosae.

d d e e f f g g h h i i k k l l m m n n o o p p q q r r s s t t Os multiforme.

d. d Processus tenues.

e f. e f Processus laterales maximi. e. e partes, quae ad foramina oculorum pertinent. f. f partes, quae ad tempora, & ad basem cranii.

g. g Orae, quibus connectuntur cum ossibus verticis.

h. h Orae, quibus connectuntur cum osse frontis.

i. i Orae, quibus connectuntur cum ossibus jugalibus.

k l. k l Orae, quae pertinent ad foramina, quae fiunt ex concursu processuum lateralium maximorum cum processibus tenuibus, & osse frontis. k. k partes ad partes angustiores illorum foraminum pertinentes, fissurarum similes. l. l partes quodammodo lunatae, quibus pertinent ad eorundem partes rotundiores.

m. m Foramina, quibus exeunt secundi rami quinti paris nervorum cerebri.

n. n Ostia anteriora canalium, quibus os multiforme supra processus pterygoideos perforatum.

o p q. o p q Processus pterygoidei.

o. o Lamellae exteriores.

p q. p q Lamellae interiores. q. q hamuli, circum quos se flectunt muscoli Circumflexi palati.

r. r Fissurae inter extremas lamellas processuum pterygoideorum; quas fissuras implent portiones ossium palati.

s. s Partes foraminum, quibus exeunt tertii rami quinti paris nervorum cerebri.

t. t Partes foraminum, per quae arteriolae ad duram matrem penetrant.

FIGURA DECIMA SEPTIMA.

Respondet Vesalii Figurae quartae Capitis quinti Libri primi de H. C. F. *tertiam non naturalem capitis figuram indicanti, in qua utrumque tuber, antèrius nimirum & posterius, intercidit.*

Ego miraculum me videre existimarem, si quis calvariā --- inveniret, in qua, utrisque his, coronaria, & ea, quae Λ literae similis est, deletis, duae lineae, altera secundum Capitis longitudinem, altera secundum Aures protracta, instar x calvariā interfecant. &c. Ossium Exam. Sutura tamen coronalis in hac figura non discrepat à consuetā, ut discrepat apud Vesalium loco supradicto.

a a Ossa verticis continuata ossi occipitis, ob deletam aut deficientem futuram lambdiformem.

b Processus pterygoideus.

c Os maxillare superius.

Reliqua fere respondent Figurae 10. ex eaque, aut ex Fig. 1. intelligi poterunt.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
CHICAGO, ILL.
1911

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
CHICAGO, ILL.
1911

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
CHICAGO, ILL.
1911

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
CHICAGO, ILL.
1911

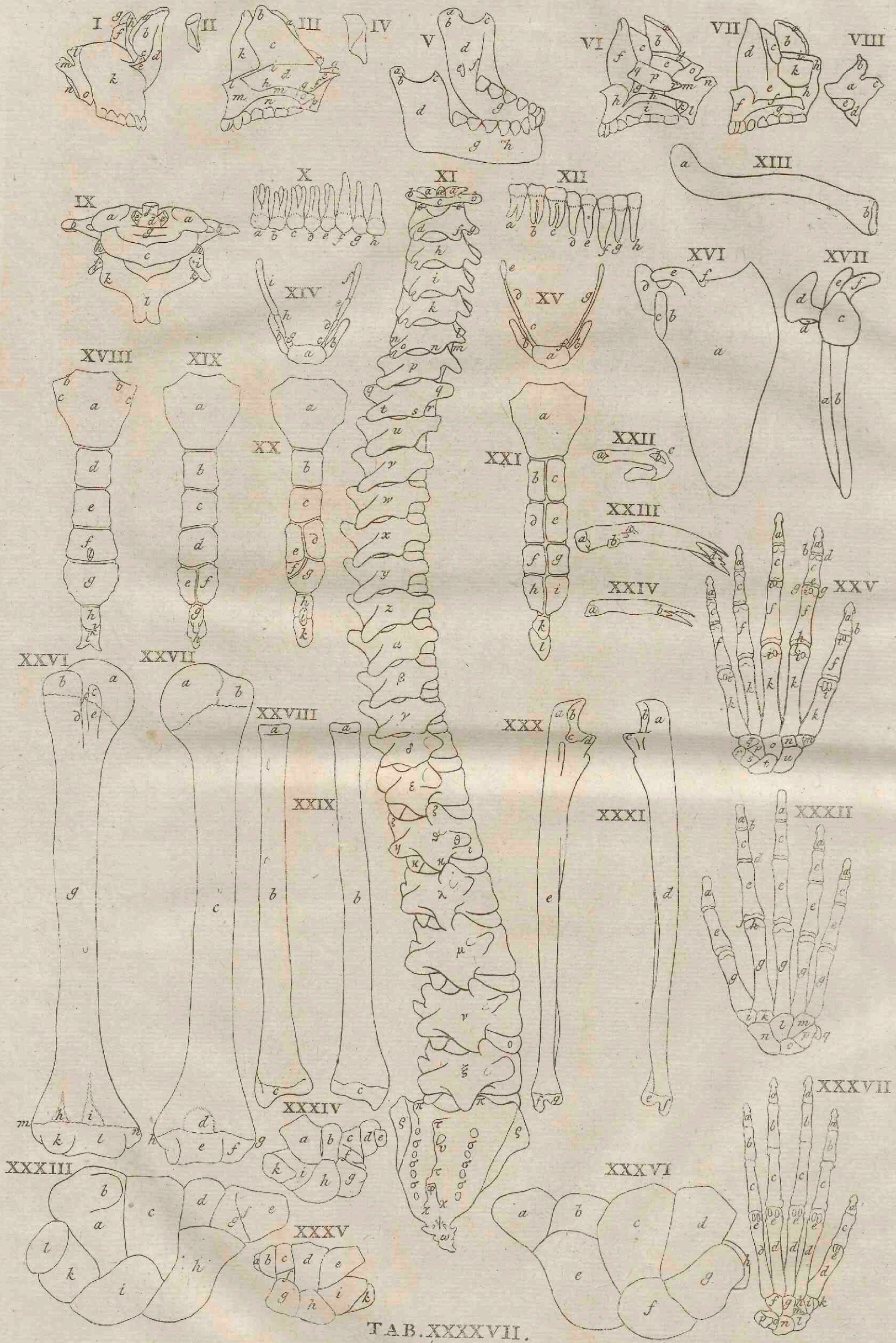
THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
CHICAGO, ILL.
1911

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
CHICAGO, ILL.
1911

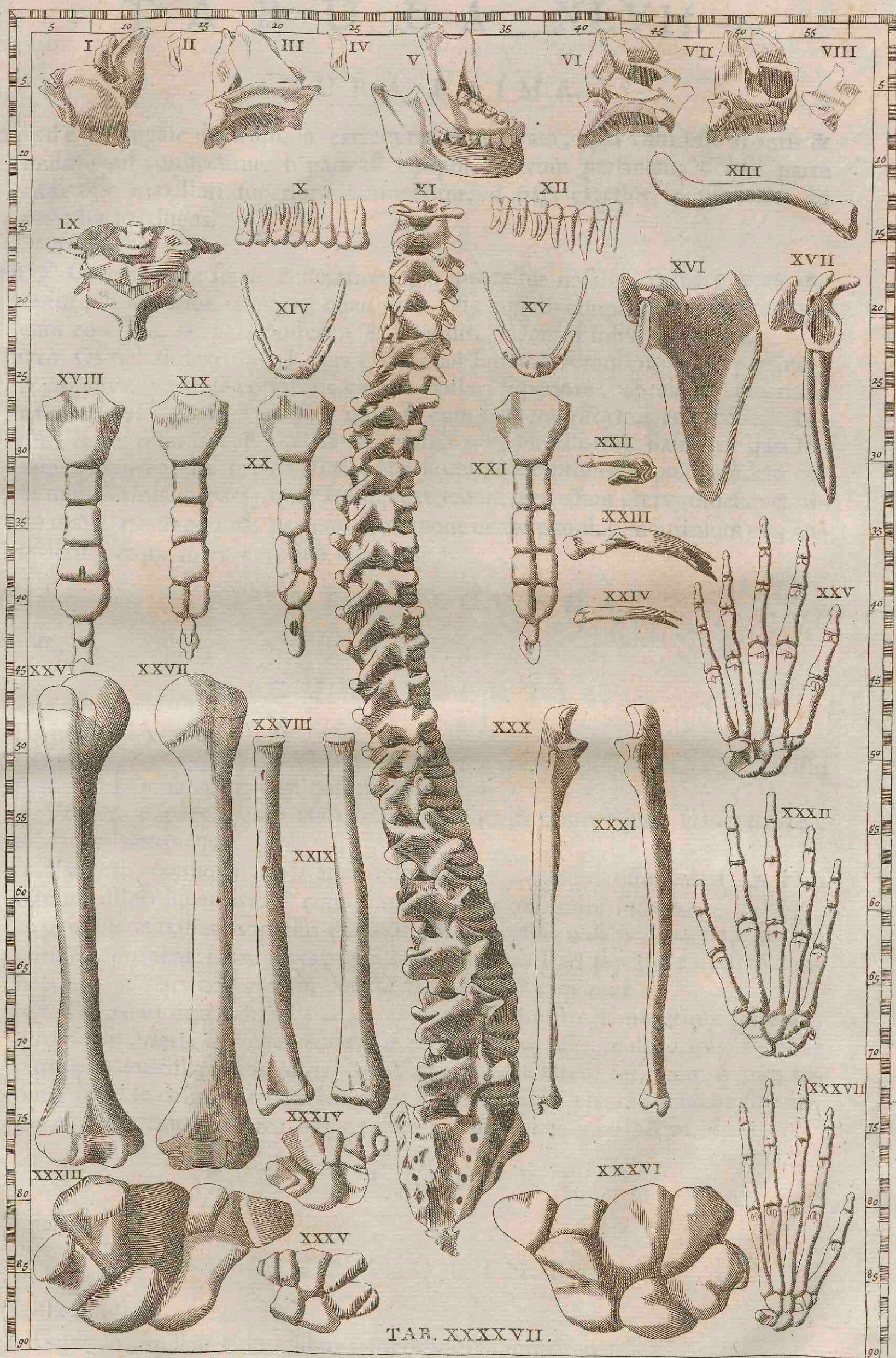
THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
CHICAGO, ILL.
1911

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
CHICAGO, ILL.
1911

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
CHICAGO, ILL.
1911

TAB. XXXXVII.

T A B U L A XLVII.

FIGURA PRIMA.

a b c d e Os jugale dextrum. a extremitas denticulata, qua cum osse frontis & multiformi connectitur. b pars ad temporis cavum pertinens. c hac parte cum osse maxillari superiore connectitur. d pars exterior. e processus ad zygoma pertinens.

f Os unguis.

g h i k Os maxillare superius dextrum. g h processus nasalis, cujus g pars interior, h exterior. i pars, quae cum osse jugali connectitur, futuramque cum eo efficit. k pars posterior & lateralis. Dentes infixi apparent.

l m n o Os palati dextrum. l pars, quae ad fundum foraminis oculi pertinet, & ab altera parte se connectit cum maxillari superiore, ab altera cum multiformis basi. m pars tenuis, quae se cum basi multiformis connectit. Inter l & m fissura, cujus defectum perficit ossis multiformis basis, ex quo foramen fit integrum. n pars, cum qua se connectit processus pterygoideus ossis multiformis. o pars, quae se inter extremum processum pterygoideum & ossis maxillaris superioris partem, quae pone dentem molarem intimum est, interferit, eaque interventu suo connectit.

FIGURA SECUNDA.

Os unguis.

FIGURA TERTIA.

a Os jugale dextrum.

b c Lamina media ossis cribriformis una cum continuata ipsi crista galli. b crista galli, c lamina ad septum narium pertinens.

d e f Vomer. e pars, quae cum basi multiformis connectitur. f extremitas, ad fauces pertinens.

g h i Vomeris connexio, g h in fundo narium, g cum osse palati, h cum osse maxillari superiore: i cum lamina media ossis cribriformis.

k l m n Os maxillare superius dextrum. k processus nasalis. l pars ad septum narium pertinens. m m pars, qua cum osse maxillari superiore sinistro connectitur. n pars ad palatum pertinens. Dentes apparent.

o p q r Os palati dextrum. o pars, qua cum osse sinistro connectitur. p pars, quae se interferit extremo processui pterygoideo ossis multiformis & imae parti ossis maxillaris superioris, quae est pone molarem intimum. q pars tenuis, quae se connectit cum basi ossis multiformis. r pars ad fundum foraminis oculi pertinens. Inter q & r fissura eadem, quae inter l & m Fig. 1.

FIGURA QUARTA.

Os nasi.

FIGURA QUINTA.

Maxilla inferior.

a. a Capitula, quibus cum ossibus temporum committitur.

G g g 2

b. b Cer-

- b. b Cervices.
 c. c Processus coronoidei.
 d. d Partes, quas ad caput erigit.
 e Introitus canalis, quem nervus arteria & vena intrant.
 f Eminentia, cui se inserit mucro crassior eorum, in quos tendineum Temporalis extremum à priori parte quodammodo abit.
 g g Pars dentes continens, qui per se apparent.
 h Foramen, quo exeunt rami nervi arteriae & venae, quae intrant foramen e.

FIGURA SEXTA.

- a b Os jugale dextrum. a extremitas denticulata, qua connectitur cum osse frontis & multiformi. b pars ad foramen oculi pertinens.
 c Os unguis dextrum ex interiore parte, qua ad nasum pertinet.
 d e f g h h i Os maxillare superius dextrum. d pars superior ad nasum pertinens, connectensque se cum osse cavernoso. e sinus maxillaris. f processus nasalis ex interiore parte, qua ad nasum pertinet. g pars ad latus nasi pertinens. h h extremitas scabra & denticulata, qua connectitur cum simili ossis maxillaris superioris sinistri. i pars ad palatum pertinens. Dentes huic ossi infixi, apparent per se.
 k l m n o Os palati dextrum. k extremitas denticulata, qua connectitur cum simili ossis palati sinistri. l processus, qui se interferit extremo processui pterygoideo ossis multiformis & maxillaris superioris parti illi, quae est pone molarem intimum. m pars ad latus nasi pertinens, & ad sinum maxillarem. n pars tenuis, connectens se cum basi ossis multiformis. o pars ad fundum foraminis oculi pertinens, priorique parte connexa cum osse maxillari superiore, posteriori cum basi multiformis. Inter n & o fissura eadem, quae inter l & m Fig. 1.
 p q r Os spongiosum inferius, q hac parte adnexum processui nasali ossis maxillaris superioris, r hac ossi palati.

FIGURA SEPTIMA.

- a b Os jugale dextrum. a extremitas denticulata, qua connectitur cum osse frontis & multiformi. b pars ad foramen oculi pertinens.
 c Os unguis dextrum ex interiore parte.
 d e f f g h h i k Os maxillare superius dextrum. d processus nasalis. e pars ad latus naris pertinens. f f extremitas aspera & denticulata, qua connectitur cum simili alterius lateris ossis. g pars ad palatum pertinens. h h pars, cui affidet & adnectitur os palati. i pars, quae connectitur cum osse cavernoso, & ad cavernas ejus pertinet. k sinus maxillaris.

FIGURA OCTAVA.

- Os palati dextrum, ex interiore parte.
 a Pars, quae pertinet ad latus naris, & ad sinum maxillarem.
 b Pars, quae ad fundum foraminis oculi pertinet, de qua Fig. 1. l. & Fig. 6. o.
 c Pars tenuis, quae se adnectit ossis multiformis basi.
 d Pars, quae se interferit extremo processui pterygoideo ossis multiformis & ossi maxillari superiori pone molarem intimum.
 e Extremitas, cujus pars se connectit cum simili ossis palati alterius lateris: pars, cum ossis maxillaris superioris lamina ad palatum nasique fundum pertinente.

FIGURA NONA.

a a b b c Atlas. a. a duae corporis partes, quibus committitur cum processibus coronoideis ossis occipitis. b. b processus transversi; in quibus foramina pro arteria & vena vertebrali. c pars arcuata posterior, in qua spinae loco eminentia est asperula, à qua oriuntur Recti postici minores capitis.

Primum spondylum Spina destitui Galenus asserit, cuius non modo nullum vestigium in Simia apparet, sed nec asperitas aliqua ea in parte sentitur; quum tamen in Hominibus sedes illa aspera usque sit, & obtusum angulum habeat, ac etiam in multis ea parte processus emineat illo major, qui in ejus vertebrae anteriori sede extuberat, atque nonnunquam inchoatae Spinae mucro appareat.
Ossium Exam.

d Axis epistrophaei, sive processus, quem dentem nominant.

e. e Ligamenta duo fere teretia, utrimque nimirum unum, ab externa sede summitatis ejusdem apophysis (quam Dentem nominant) oriuntur, & internae anteriorive parti utriusque Coronae Occipitii inseruntur. De Motu Cap.

f Tertium, quod in medio horum e. e consistit, quamvis robustissimum sit, & instar nervi mediocriter rotundum, nihilominus magnitudine & rotunditate ab utroque horum superatur: oritur autem ab anteriori regione apicis processus Dentem referentis, priorique ac mediae sedi foraminis Medullae Spinali parati valde adhaerescit. De Motu Cap.

g Postremum ligamentum, instar nervi seu tendinis digitorum mediocriter rotundum, nonnihilque depressum, durum ac robustum est adeo, ut à cartilaginis natura parum recedat, hoc primae Vertebrae cavitatem, quae Dentem suscipit, extrinsecus circumdat, oriturque à sinu utrimque ipsius gratia excavato, & à dextra parte ad laevam procedens velut angulum rectum efficit, secundaeque Vertebrae extremum turbinatum adamussim constringens, simul ipsum firmat, ut in neutram partem inclinet, & Medullam Spinalem quasi vallum ab eo separans tegit ac protegit, ne ossi nudo & errabundo assidue occurrens laedatur. De Motu Cap.

h h i i k k l Epistrophaeus. h. h corporis partes duae laterales, cum quibus atlas committitur. i. i processus transversi, in quibus foramina pro arteria & vena vertebrali. k. k processus obliqui inferiores. l spina.

FIGURA DECIMA.

Dentes dextri superiores, a molaris intimus, b quartus, c tertius, d secundus, e primus, f caninus, g incisor secundus, h primus. Apparent coronae & radices. Vide Tractatum de Dentibus.

FIGURA UNDECIMA.

Spinae totius syntaxis.

a a b b c Atlas. a. a duae partes corporis sinuatae, quibus excipit processus coronoideos ossis occipitis. b. b processus transversi. c posterior arcuata pars.

d e e æ f g Epistrophaeus. d spina. e. e duae partes laterales corporis, quibus cum atlante committitur. æ axis. f processus obliquus inferior. g processus transversus.

h. i. k. l m n n o. p Colli vertebrae. Secundae, l processus transversus, m corpus, n. n processus obliqui inferiores, o spina. Ex hac reliquarum partes cognosci possunt.

Hhh

qqr

q q r s t. u. v. w. x. y. z. α. β. γ. δ. ε Vertebrae dorfi. Duodecimae, q. q processus transversi, r corpus, s processus obliquus inferior, t spina. Ex hac partes reliquarum intelligentur.

ζ ζ η θ ϑ ι κ λ. μ. ν. ξ Vertebrae lumborum. Quintae, ζ. ζ processus obliqui superiores, η spina, θ processus transversus, ϑ tuberculum circa radicem processus transversi, ι corpus, κ. κ processus obliqui inferiores. Ex hac intelligentur partes reliquarum.

Posterior Vertebrarum apophysis η duplici linea, superiori nimirum ac inferiori, circumscribitur; prior in Homine ad Lumborum usque Vertebrae semper deorsum inaequaliter tamen fertur; quanto enim superiorem locum Vertebra ipsa obtinet, tanto etiam ejusmodi linea productior est, & minus obliqua; in Vertebriis Lumborum quandoque recta est, aut quod rarius evenit, nonnihil sursum vergit: at linea, quae inferiorem Spinae Vertebrarum sedem occupat, ad decimam usque Thoracis superiori lineae productionem similem obtinet, nam cum eadem inaequalitate obliqua deorsum protrahitur. Decimae Spina, ut bene Galenus scribit, minor est, & in rotundum finem desinit, saepeque recta linea in humiliore ipsius sede designatur, & obscure à subjecta excipitur: quamvis hoc saepius in undecima fieri conspiciamus. Infra decimam haec linea à prima Spinae origine tanquam à latiori basi sursum ferri incipit, & ab apophysibus, quibus Vertebrarum articuli commissi sunt, ne ipsorum syntaxis ac motus impediatur, longius recedit: verum quia ejusmodi articulorum processus, quanto Vertebra inferior est, tanto altius in subjecti spondyli cavitates infiguntur, necesse quoque est, inferiorem Spinae lineam eo magis sursum vergere, quo humiliorem locum obtinet ipsa Vertebra. Ossium Exam.

Ignorandum cum aliis Anatomicis non est, in Homine circa radices infernas transversarum proceritatum spondylorum Lumbi, atque etiam duorum, qui ultimam Thoracis partem constituunt, quaedam tubercula ϑ, magnitudine figuraque mespilorum nucleos referentia, saepe ac saepius reperiri. Ossium Exam.

ο Ligamentum inter corpora vertebrarum intercedens, eaque colligans inter se. Qualia etiam inter reliqua corpora.

π π ρ ρ σ σ σ σ σ τ τ υ φ χ χ Os sacrum. π. π processus obliqui superiores. ρ. ρ latera, quibus cum ossibus ilium committitur. σ. σ. σ. σ. σ. σ quatuor ab utroque latere foramina posteriora. τ. τ spinae. υ hac parte vertebra prima & secunda non continuatae inter se. φ hiatus, in quem ossis sacri canalis exit. χ. χ processus obliqui inferiores imi.

Quatuor utrimque absoluta foramina magna ex parte in Hominibus habere solet. Ossium Exam.

ψ Duo foramina inter extremum sacrum & coccygis principium.

ω Coccyx.

FIGURA DUODECIMA.

Dentes dextri inferiores, a molaris intimus, b quartus, c tertius, d secundus, e primus; f caninus, g incisus secundus, h primus. Vide Tractatum de Dentibus.

FIGURA DECIMA TERTIA.

Clavicula. a extremum, quo committitur cum processu superiore scapulae. b caput, quo cum sternone.

Ad

Ad Jugulum ipsum foris convexa est, intus cava, ad Acromium vero contra extrinsecus leviter cava, intus magis convexa. Ossium Exam.

FIGURA DECIMA QUARTA.

Os hyoïdes, cum *additamentis*, quae cum *apophysibus styloïdeis* conjunguntur, talibus, qualia raro occurrunt.

a Basis.

b. b Cornua.

c. d. e. f. g. h. i *Additamenta*, quae cum *apophysibus styloïdeis* conjunguntur. c. g. ossicula graniformia.

Quod vero dicunt recentes hi Anatomicae Artis Instauratores, hujus ossis additamenta, quae cum apophysi Styloide conjunguntur, hinc inde nunc tria, nunc quatuor ossicula, ceu internodia, fere semper habere, adeo falsum est, ut iis, qui Humana cadavera dissecant, ipsorum fidem ac diligentiam suspectam reddat, pariterque omnibus palam faciat, quam bene de ejusmodi ossiculis, quae raro in Viris, & rarius etiam in Mulieribus occurrunt, Galenum, tanquam ea ignoraverit, reprehendant. Ossium Exam.

FIGURA DECIMA QUINTA.

Os hyoïdes, cujus *additamenta*, quae cum *apophysibus styloïdeis* conjunguntur, rursus aliter se habent, quam Fig. 14. Huc pertinet idem locus Eustachii, qui adscriptus Fig. 14.

a Basis.

b. b Cornua.

c. d. e. *Additamentum*, quod cum *processu styloïde* conjungitur.

f *Ossiculum graniforme*, ut videtur.

g *Ligamentum* esse videtur, quale plerumque invenitur *ossiculorum* loco.

FIGURA DECIMA SEXTA.

Scapula dextra ex interiore parte.

a Pars concava.

b Cervix.

c Sinus, cum quo os humeri committitur.

d Processus superior.

e Processus coracoïdeus.

f Lunula ad radicem processus coracoïdei, per quam incedunt arteria & vena s Tab. xxiv. N°. 2. & nervus 34 Tab. xx. N°. 2.

FIGURA DECIMA SEPTIMA.

Eadem scapula à priori parte.

a Dorsum.

b Margo anterior.

c Sinus, cum quo os humeri committitur.

d. d. Processus superior.

e Dorsi pars, quae est supra spinam.

f Processus coracoïdeus.

FIGURA DECIMA OCTAVA.

Sternum.

Puerulorum Sternum in prima generatione totum cartilagineum est, & prorsus continuum, nullaue linea distinctum: ubi autem in os formari incipit, celerius ossis speciem superiores, quam inferiores, & mediae secundum latitudinem citius, quam extremae partes assumunt; unde fit ut cartilagine undique comprehensae ejusmodi osseae partes, quasi plurium in tabula nodorum speciem prae se ferant: quando autem Foetus in lucem editur, inferiores Sterni partes adhuc cartilagineae sunt, & divisionem nullam habent; deinde etiam ipsae eo modo, quo exposui, osseae evadunt; ac tandem ad summum sex tantum particulas, transversa linea à costarum cartilaginibus protracta, Sternum incisas obtinet, quibus adnumero etiam illam, quae Mucronatae cartilagini est praeposita; nam cum inferiores costae semper minus distent in insertionem, quam superiores, sexta, qua ossi Pectoris per articulum committitur, adeo septimae est vicina, ut quia ipsam tangit, nulla prorsus aut divisio, aut linea ejus gratia incisa in Sterno, dum evadit osseum, remanere possit, sed in medio quinti ossis g eam infigi necesse sit; quod ita se habere in publico Gymnasio ostendi, multis Sternis ante oculos omnium positis, non solum puerulorum, sed etiam illorum, qui ad quartum decimum, ac decimum octavum annum usque vixerant. Ossium Exam.

a b b c c Os primum idemque superius. b. b partes, quibus claviculas sustinet. c. c partes, quibus continuantur cartilaginea extrema costarum primarum. Eadem in Fig. 19. 20. & 21.

d Os secundum, quod est inter extrema costarum secundarum & tertiarum.

e Os tertium, inter extrema costarum tertiarum & quartarum.

f Os quartum, inter extrema costarum quartarum & quintarum.

g Os quintum, inter extrema costarum quintarum & septimarum.

h Os sextum, cartilaginis mucronatae.

i Cartilago mucronata.

In Homine --- plurimum varia fere semper occurrit, siquidem interdum vel in acutum finem desinit, vel instar Epiglottidis in rotundum; saepe aut caudam hirundinis, intus nonnihil in modum C flexam, refert, aut alteram cytini divisionem repraesentat. Ossium Exam. Confer h Fig. 19. & k Fig. 20. & l Fig. 21.

k Foramen cartilaginis mucronatae.

Frequenter, sive hac, sive illa forma sit praedita, media perforatur. Ossium Exam. Quod & ad Fig. 20. pertinet.

l Quandoque Sternum in medio lato foramine est pervium. Ossium Exam.

FIGURA DECIMA NONA.

Sternum aliud.

Evenit etiam frequenter, quod alii non animadvertunt, ut haec ossa, primo & ultimo excepto, omnia scilicet quae in medio sunt, aut certe eorum aliqua, evidentissima linea, secundum eorundem longitudinis medium, modo recta, modo oblique protracta, dividantur; quo fit, ut Sterni partes aut decem, aut novem, aut octo, aut septem, frequenter numerentur. Ossium Exam. Confer Fig. 20. & 21.

a Os primum.

b Os

- b Os secundum, inter extrema costarum secundarum & tertiarum.
- c Os tertium, inter extrema costarum tertiarum & quartarum.
- d Os quartum, inter extrema costarum quartarum & quintarum.
- e f Ossis quinti, quod inter extrema costarum quintarum & septimarum est, loco, ossa duo, tanquam si quintum medium per longitudinem divisum recta esset.
- g Os sextum, cartilaginis mucronatae.
- h Cartilago mucronata.

In Homine --- plurimum varia fere semper occurrit, siquidem interdum vel in acutum finem desinit, vel instar Epiglottidis in rotundum, saepe aut caudam hirundinis, intus nonnihil in modum C flexam, refert, aut alteram cytini divisionem repraesentat. Ossium Exam. Confer i Fig. 18. & k Fig. 20. & l Fig. 21.

FIGURA VIGESIMA.

Sternum aliud.

Evenit etiam frequenter, quod alii non animadvertunt, ut haec ossa, primo & ultimo excepto, omnia scilicet quae in medio sunt, aut certe eorum aliqua, evidentissima linea, secundum eorundem longitudinis medium, modo recta, modo oblique protracta, dividantur; quo fit, ut Sterni partes aut decem, aut novem, aut octo, aut septem, frequenter numerentur. Ossium Exam. Confer Fig. 19. & 21.

- a Os primum.
- b Os secundum, inter extrema costarum secundarum & tertiarum.
- c Os tertium, inter extrema costarum tertiarum & quartarum.
- d e Ossis quarti, quod est inter extrema costarum quartarum & quintarum, loco, ossa duo, tanquam si quartum medium per longitudinem recta divisum esset.
- f g Ossis quinti, quod inter extrema costarum quintarum & septimarum, loco, ossa duo, tanquam si quintum per longitudinem oblique divisum esset. Si modo inter e & f linea dividens indicata est, ut videtur esse, & ut locus, ex Ossium Examine supra adscriptus, indicare potest.
- h Os sextum, cartilaginis mucronatae,
- i *Frequenter media perforatur. Ossium Exam.*
- k Cartilago mucronata.

In Homine --- plurimum varia fere semper occurrit, siquidem interdum vel in acutum finem desinit, vel instar Epiglottidis in rotundum, saepe aut caudam hirundinis, intus nonnihil in modum C flexam, refert, aut alteram cytini divisionem repraesentat. Ossium Exam. Confer i Fig. 18. & h Fig. 19. & l Fig. 21.

FIGURA VIGESIMA PRIMA.

Sternum aliud.

Evenit etiam frequenter, quod alii non animadvertunt, ut haec ossa, primo & ultimo excepto, omnia scilicet quae in medio sunt, aut certe eorum aliqua, evidentissima linea, secundum eorum longitudinis medium, modo recta, modo oblique protracta, dividantur; quo fit, ut Sterni partes aut decem, aut novem, aut octo, aut septem, frequenter numerentur. Ossium Exam. Confer Fig. 19. & 20.

a Os primum.

b. c Duo ossa, quae secundi loco sunt: d. e duo, quae tertii: f. g duo, quae quarti: h. i duo, quae quinti: tanquam si omnia per longitudinem recta divisa essent.

k Os sextum, cartilaginis mucronatae.

l Cartilago mucronata.

In Homine --- plurimum varia fere semper occurrit, siquidem interdum vel in acutum finem desinit, vel instar Epiglottidis in rotundum, saepe aut caudam hirundinis, intus nonnihil in modum C flexam, refert, aut alteram cytini divisionem repraesentat. Ossium Exam. Confer i Fig. 18. & h Fig. 19. & k Fig. 20.

FIGURA VIGESIMA SECUNDA.

Costa dextra prima, à posteriore parte.

a Pars prima, qua inhaeret corpori vertebrae duodecimae dorfi.

b Capitulum, quo committitur cum processu transverso duodecimae dorfi vertebrae.

c Tuberculum juxta capitulum b: cui tuberculo inseritur ligamentum, quod à processu transverso procedens, costam ipsi alligat.

FIGURA VIGESIMA TERTIA.

Una ex costis dextris mediis.

a Pars prima, qua inhaeret corporibus vertebrarum.

b Capitulum, quo committitur cum processu transverso.

c Tuberculum, cui affixum ligamentum, quod à processus transversus extremo procedit, costamque processui illi alligat.

d Hic abrupta costa.

FIGURA VIGESIMA QUARTA.

Costa aut undecima, aut duodecima.

a Pars prima, qua inhaeret corpori vertebrae suae.

b Abrupta extremitas.

Postremae Costae tuberculum non habent, quod in processus transversus extremo leviter cavo conjicitur. Ossium Exam.

FIGURA VIGESIMA QUINTA.

Manus dextra ex interiore parte.

a a a a a Ossa tertii ordinis pollicis & digitorum. b epiphysis superior: quae & in reliquis.

c c c c c Ossa secundi ordinis digitorum. d orbita, qua cum osse tertii ordinis committitur. e epiphysis superior. Quae etiam in reliquis.

f f f f f Ossa primi ordinis pollicis & digitorum. g orbita, qua cum osse proximo committitur. h epiphysis superior. Quae etiam in reliquis.

i. i. i. i. i. i. i Ossa sesamoidea.

In homine Sesamina officula pauca sunt, magna ex parte cartilaginea, & si ea, quae pollicis applicantur, exceperis, inconstanti sede firmata. Ossium Exam.

k. k.

k. k. k. k. k. Offa metacarpi manus & pollicis. l in singulis, epiphysis inferior.
m. n. o. p. q. r. s. t. u. Carpus. m os multangulum majus. n multangulum mi-
nus. o capitatum. p. q. cuneiforme, cujus q. processus unciformis. r subro-
tundum. s triquetrum. t lunatum. u naviculare.

FIGURA VIGESIMA SEXTA.

Os humeri dextrum ab interiore parte.

a. b. c. Epiphysis superior, quae continet a caput, quo cum scapulae sinu com-
mittitur; b. c. tubera inaequabilia, b majus, c minus.

d. e. Eminentiae, in quas ab inferiore parte tubera b & c abeunt, inter quas,
itemque inter tubera illa, sinus f est, partim in epiphysi, partim in trun-
co; per quem sinum delabitur tendo capitis longioris Bicipitis brachii.

g. Truncus.

h. i. Sinus, quorum alter h. radius, alter i. ulnam excipit, quo tempore cu-
bitus admodum flexus est.

*Cavitas Humeri, in quam posterior Corona (ulnae) recipitur, simulque tota
immergitur atque absconditur, triplo illa est major, quae anteriorem suscipit.*
Ossium Exam.

k. l. Epiphysis inferior, continens, k. tuberculum, cum quo radius committi-
tur; l. rotulam, cum qua ulna.

m. n. Condyli, m. minor, n. major.

FIGURA VIGESIMA SEPTIMA.

Idem os humeri ab exteriori parte.

a. b. Epiphysis superior: in eaque a caput, quo cum sinu scapulae committi-
tur; & b. tuber inaequabile majus.

c. Truncus.

d. Sinus, qui olecranon recipit cum cubitus extenditur.

*Cavitas Humeri, in quam posterior Corona (ulnae) recipitur, simulque tota
immergitur atque absconditur, triplo illa est major, quae anteriorem suscipit.*
Ossium Exam.

e. f. Epiphysis inferior: & in ea e. rotula, cum qua ulna committitur; f. tuber-
culum, cum quo radius.

g. h. Condyli, g. minor, h. major.

FIGURA VIGESIMA OCTAVA.

Radius dexter ab interiore parte.

a. Capitulum, quo cum ossis humeri tuberculo & cum ulnae sinu committitur.

c. Epiphysis inferior.

FIGURA VIGESIMA NONA.

Idem radius ab exteriori parte.

a. Capitulum, quo cum osse humeri & cum ulna committitur.

c. Epiphysis inferior.

In inferiore parte sinus, per quos tendines ad manum à cubito incedunt, ma-
jorem partem obscure indicati.

FIGURA TRIGESIMA.

Ulna dextra ab illa parte, qua radium spectat.

a Olecranon.

Corona posterior. Ossium Exam.

b Sinus sigmoideus, quo cum ossis humeri rotula committitur.

c Sinus, cum quo radii capitulum committitur.

d *Corona anterior.* Ossium Exam.

fg Epiphysis inferior: in qua f processus styloides, g capitulum, cum quo radius committitur.

FIGURA TRIGESIMA PRIMA.

Eadem ulna à parte averfa.

a Olecranon.

b Sinus sigmoideus, quo cum rotula ossis humeri committitur.

c *Corona anterior.* Ossium Exam.

ef Epiphysis inferior; in qua e capitulum, cum quo radius committitur; f processus styloides.

FIGURA TRIGESIMA SECUNDA.

Manus dextra ab exteriori parte.

a. a. a. a. a Offa tertii ordinis digitorum, & pollicis ultimum. b in singulis, epiphysis superior.

c. c. c. c. c Offa secundi ordinis digitorum. d in singulis, epiphysis superior.

e. e. e. e. e Offa primi ordinis, pollicis & digitorum. f in omnibus, epiphysis superior.

g. g. g. g. g Offa metacarpi pollicis & manus. h in omnibus, epiphysis inferior.

i. k. l. m. n. o. p. q Carpus. i os multangulum majus. k multangulum minus. l capitatum. m cuneiforme. n naviculare. o lunatum. p triquetrum. q subrotundum.

FIGURA TRIGESIMA TERTIA.

Carpus dexter ab interiori parte.

abcdefg Carpi ossium ordo secundus.

hikl Ordo primus.

a b Os cuneiforme. b processus unciformis.

c Capitatum.

d Multangulum minus.

efg Multangulum majus. f eminentia insignis, ad cujus interiorem partem g sinus est, in quo continetur tendo Radialis interni.

h Naviculare.

i Lunatum.

k Triquetrum.

l Subrotundum.

FIGURA TRIGESIMA QUARTA.

Simiae carpus dexter, ex interiore parte.

a Os cuneiforme.

b Capitatum.

c Multangulum minus.

d Multangulum majus.

e *Sed instabunt & urgebunt, ut eis in Homine ossiculum circa radicem magni digiti manus locatum ostendamus, quum Galenus de illo mentionem faciens renuerit, cum vetustioribus Anatomicis id inter Brachialis ossa numerare: Ego, ut verum ingenue fatear, id ossiculum, quod in Simia perpetuo reperitur e, quodque semel aut bis tantum in Homine videre potui, nescio utrum à Galeno ex propria, an ex Antiquorum sententia (quod, ut jam monui, aequius est suspicari) introducatur. Ossium Exam.*

f *Errare etiam se cognoscent, qui tam licenter Galenum interpretantur, aut potius ejus sensum pervertunt, si animadvertent, illum asseruisse, Brachialis ossa nec plura, nec pauciora, quam octo esse posse, & id os f, quo Simiae abundant, Homo vero destituitur, non in prima Brachialis acie esse locatum, sed tertio ejusdem aciei ossi incumbere, atque inter ea, quae indicem ac medium sustinent, se ipsum inserere. Ossium Exam.*

g Naviculare.

h Lunatum.

i Triquetrum.

k Subrotundum.

FIGURA TRIGESIMA QUINTA.

Simiae carpus dexter idem, ab exteriori parte.

a Est e Fig. 34.

b Multangulum majus.

c Multangulum minus.

d Capitatum.

e Cuneiforme.

f Est f Fig. 34.

g Naviculare.

h Lunatum.

i Triquetrum.

k Subrotundum.

FIGURA TRIGESIMA SEXTA.

Carpus dexter ab exteriori parte.

a b c d Carpi ossium ordo secundus.

e f g h Ordo primus.

a Multangulum majus.

b Multangulum minus.

c Capitatum.

d Cuneiforme.

e Naviculare.

f Lunatum.

Kkk

g Tii

A L B I N I ANNOTATIONES.

Sequuntur illa, quae, ut in Praefatione dixi, annotanda potissimum habebam.

A D T A B U L A M I X.

aa Hic videri possit margo incisus alter esse integumentorum externorum, alter cranii: nempe inferior idemque exterior esse integumentorum, superior idemque interior, cranii; quos margines fortasse ob crassitudinem eorum distinxerit, non distinxerit autem duram matrem ob tenuitatem ejus. Posset fortasse etiam margo exterior censeretur integumentorum esse simul cum cranio, interior autem durae matris. Utcunque sit, non videtur magni referre, cum videatur Eustachius in genere caput usque ad cerebrum incisum exhibere voluisse, non sectionis illius, sed cerebri monstrandi causa: quocirca calvariam una cum integumentis externis internoque incisam esse dixi, etsi distincta non appareant in figura. Et cum dico integumenta externa, non modo de proprie sic dictis intelligi volo, sed de illis simul omnibus, quae cranio hic loci extrinsecus adjacent. De ejusmodi autem rebus, quae momentum habere profecto non videntur, ubicunque occurrent monere supervacuum putavi.

bc Utrum *superficies cerebri pia matre* hic *obvelata* sit, ut Amplissimus Lancisius tradit, an potius rationem ejus Eustachius non habuerit, ex ipsa figura non facile cognoscas. Et licet venae illae, quas in superficie cerebri exhibet, piae matri revera inhaereant, potuit tamen figuram cerebri simpliciter expressisse, eique inscriptas venas illas.

d. d Venas esse apparet ex decursu, quem memoravi in Explicatione; cum arteriae in hac parte cerebri contrario modo truncis suis ex inferioribus partibus veniant.

m n o p q r s t u w x x x x Haec illustrat Fig. 1. Tab. XV., in qua clarius exstant.

s. t Lancisius tradit, esse *duos nervos in diaphragma utrinque ad lineam descendentes*. Si autem illos esse vult, qui diaphragmatici dicuntur, obstat ei hoc, quod illi se inter pulmones & pericardium demittant mox ante vasa pulmonaria, ubi illa in pulmones ingrediuntur; neque in conspectum veniant nisi pulmonibus de pericardio sublatis, adeoque hic, ubi pulmones pericardium naturaliter ambiunt, apparere ita nequeant. Et non esse nervos illos, colligi etiam satis superque potest ex Tab. XIX., ubi nervi illi (K. K. N°. 2.) decursu plane diversi sunt inter se, ut sinister etiam se non recta demittat, ut hic, si illud, cui t adscripsi, nervus ille esset, se demitteret ante cor; sed ita à recta via deflectat, ut cogit mucro cordis. Adde quod de nervis aliquid hic suspicari vetet hoc, quod eos Eustachius aequabili ductu ubique exprimat, non autem sic inaequabili, ut hic expressit quos dico incisos esse mediastini margines. Rudis hic eorum adumbratio est: in Figura autem 1. Tab. XV. magis expressa species,

cies, ut ex illa, si attendere velimus ad id quod Anatome docet, intelligere, ni fallor, liceat, cum in ea, tum in hac, illos ipsos indicari.

w Recte, puto, Lancisius coniecit, pericardium esse. Confirmare potest Fig. 1. Tab. XV. ubi clarius expressum. Num vero *propter incuriam*, ut addit, *incisoris ineptissime delineatum*? Anne potius incuriosius ab Eustachio indicatum? Certe permulta, ut in Praefatione exposui, indicavit potius, quam exhibuit, & quidem rudi quodam modo indicavit.

E. G. H. Ligamenta dico, qualia sunt adultiore in aetate, cujus imago hac figura hominis expressa est.

I. Cum dico ligamentum esse, in quod urachus embryonis mutatus, in medio hic relinquo, urachusne embryoni humano pervius sit, & in allantoidem abeat, nec ne. Hoc tantum volo, ligamentum hic esse, & si cui placeat canalem in embryone urachum esse, illum hac aetate in ligamentum mutatum. Sic & intelligi volo, cum alibi urachum humani embryonis memoravi in hoc opere. Et hoc praesertim eam ob causam moneo, quoniam ipse Eustachius scribit in Examine ossium, *in Humano foetu nullum urinarii meatus in Umbilicum & Allantoidem perforati esse vestigium*.

KK. MMMM Ventriculum hic KK nudum esse, & colon hic MMMM sub omento eminere, ex anatome constat.

R Ex figura & loco vesicam esse puto. Accedit, quod urachus etiam definere ad eam videatur.

Caeterum caput, collum, artus, partesque reliquae externae, vix egent interprete. Et credibile admodum mihi videtur, Eustachium totam illam figuram hominis aliam ob causam non adhibuisse, quam ut haberet, cui inscriberet apertos ventres, cum visceribus quae continent.

AD TABULAM X.

FIG. I.

F Lineae, quibus haec membrana expressa est, non aliam magis, quam carnosam referunt. An vero pro *crusta villosa* habuit Eximius Boerhaave, in Instit. §. 77.? Jam olim autem indicaverat Eruditissimus Morgagnus in Epistola ad Lancisium, in hac figura Eustachium, *exteriore sublata ventriculi tunica, ita ejus circulares fibras ostendisse, ut Willisii industriam in Tabula III. ventriculi concinnanda praevertit*.

GHIK Has membranas postquam diu & multum in cadaveribus, quid sint, quaesivissem, visum est, esse illas, quas dixi in Explicatione.

Pylori locus plenius apparet in Fig. 3. D.

FIG. II.

BCC Cum dubitaretur, an Eustachius per *trifidum illud vas* venam umbilicalem, ut Lancisius interpretatus sit, significare voluerit, annotavit Clarissimus Morgagnus primum haec, in Epist. An. I. 74. *Illud primum, quod Lancisium, opinor, movit, ex anatome perspicuum est, nullum eo loco vas ejusmodi crassitudinis subire jecur, praeter venam umbilicalem. Neque aliud voluisse Eustachium, altera ejus Figura commonstrat, quae in proxima ipsius Tabula sequitur, ac numero IV. designatur. Si enim hanc eodem*

dem quo illa positu, locatam fingamus, sique jecoris fissuram, si isthmum, summae fissurae latera committentem, in utraque attendamus; ut in hac ibi nullum aliud vas, nisi umbilicalem venam, membraneo ligamento annexam, ostendisse videbimus, sic in illa quoque nullum aliud ibidem vas, nisi eandem venam, ab ligamento jam liberatam, voluisse Eustachium ostendere, non difficile conjiciemus. Cur autem in vena illa, sic liberata, & fortasse etiam versus jecinoris limbum aliquantum protracta, supremam partem pinxerit trifidam, sive singulos se minores ramos ab singulis lateribus in hepar mittentem; certam quandam mihi posse videor ex anatome conjecturam asserre. Ac deinde egregie explicat. Quod ut faciam, inquit, necesse est ad memoriam revocem, imo paulo fusius exponam quod supra ----- adnotavi: solitum me esse invenire, Sinum venae Portae, cum à dextero jecinoris lobo ad sinistrum se extendens, contra interjectam utrique lobo fissuram pervenit, se ipsum, aut potius quendam quasi ramum ex ima sui parte deorsum mittere, qui obviam scandentem umbilicalem venam mox infimo suo extremo sic excipiat, ut non facillimum saepe sit utriusque fines statuere, praesertim cum venae summa pars (quod nonnunquam observavi) non prorsus adhuc in adultis occlusa est. Ex ejusmodi igitur ramo, in quem ipsa umbilicalis vena recta producit, & quidem prope hujus venae finem, cum alii minores rami ab anteriore, seu superiore facie oriuntur, tum duo praecipui ab lateribus recedunt, singuli ab singulis; ut haud raro, extrinsecus inspicendo, non absimilem effici figuram viderim ac si vena umbilicalis in fine trifida esset, quemadmodum ab Eustachio in eo Iconismo videtur repraesentari. Etsi vero ramum illum sinus, duobus ramis interjectum, prae his invenire solitus sum crassiores, quam Eustachius delineavit; ab singulis autem lateribus non singulos semper praecipuos ramos, sed binos interdum comperi; saepe vero non sursum, sed deorsum potius oblique ductos inveni; nunquam tamen haec quaesivi (quaesivi autem in adultorum jecinoribus saltem decem) quin si extrinsecus spectarem, illa se se mihi species offerret venae umbilicalis quae in summo hinc, & hinc ramos emitteret; si vero intrinsecus scrutarer, Sinus caveam deprehenderem se se manifesto demittentem in occursum illius venae, iisque ramis initium praebentem. Et mox subjicit, eos, qui diducta jecoris fissura, hujusque isthmo, ne ulla ex parte obftet, dissecto, umbilicalem venam ad suum usque finem persequentes, qui rami denique hinc, & hinc in summae fissurae latera, eamve viciniam immittantur, inquirant; mox autem trunco venae Portae, & continuato Sinu à sinistris aperto, sectionem ad venam usque umbilicalem deducant, eorum quos dixerit, ramorum oscula perquirentes: eos, si in istiusmodi perquisitionibus fuerint diligenter versati, cum facile secum conjecturos quid Eustachius per trifidum illud vas significare voluerit, tum percepturos, cur ejusdem vasis truncum Lancisius venam umbilicalem appellavit.

MMM Hos truncos venarum & arteriarum gastroëpiploicarum non sic pure expressit, ut in Fig. 2. Tab. XXVII., sed per intervalla quasi commaculatos; quemadmodum etiam venas & arterias, quae per uteri ligamenta rotunda procedunt, expressit in Fig. 1. Tab. XIV. Fortasse in hac Fig. 2. Tabulae hujus X. exhibere illo modo voluit truncos gastroëpiploicos tanquam inhaerentes omenti principio: similiter in Fig. 1. Tab. XIV. vasa, quae per ligamenta rotunda decurrunt, tanquam inhaerentia ligamenti illis. Nisi quid potius de flexuoso vasorum ductu, ut illorum, quae per ligamenta rotunda decurrunt in Fig. 1. Tab. XIV.

ex comparatione Tabulae XIII. ζθ & κξ, sic quoque gastroëpiploïcorum in hac Figura malimus suspicari.

- SS *Omenti portionem* Lancisius. Est, quam *inferiorem omenti membranam* Vesalius vocat, & ejus quidem pars illa, *quam mesenterii loco ipsi colo intestino esse tradit, qua id ventriculo exporrigitur*; de qua scribit in Cap. 4. Libri V. de Humani Corporis Fabrica. Haec membrana, quae mesenterii pars est, quam mesocolon nunc appellant, posteriori ventriculi parti primum subjacens, qua parte deinde infra locum fundi ventriculi ad colon pertinens est, ea exhibita est in hac Figura. Quod vero Amplissimus Lancisius dicit, *à ventriculi fundo propendere*, id fortasse membranac illius melius designandae causa dicit; illam scilicet, quae in Figura à loco fundi illius veluti *propendere* appareat, *omenti portionem* esse. Vix credam voluisse, quod revera *propendeat*: ignorare enim non potuit, à fundo ventriculi *propendere* omenti membranam illam, quam *superiorem* Vesalius vocat, eamque, contra quam in hac Figura membrana illa, de qua dicimus, *propendere* à ventriculo inde ubi vasa gastroëpiploïca MMM secundum fundum ventriculi decurrunt. Quod mesocolon hodie appellant, ejus portionem esse, confirmare glandulae possunt, quae hic inscriptae.
- n Sphincterem internum indicare voluisse videtur, alium omnino quam Tab. XXXVII. ubi p inscripti; ut qui externus est. Neque tamen ignoro, diligentissimum Santorinum scripsisse, *à se ipso Eustachium diversum esse, dum eundem Sphincterem*, quem scilicet Tab. XXXVII. exhibeat, eodemque positu in hac Tab. X. Fig. 2. & 4 aliter delineet. Obs. Cap. X. 3.

FIG. III.

Quomodocunque hanc Figuram considero, nihil, fateor, invenio, ex quo de ductu pancreatico, aut de aliqua parte ipsius suspicari aliquid possim: siquidem quaecunque in pancreatis imagine sunt lineolae, & umbrae, & puncta, nil nisi glandulosam illam inaequabilem pancreatis faciem significare possunt. Quid autem est, quod *suspicionem praeberet* Lancisio potuit, *Eustachium non latuisse ante Wirfungum à pancreate proprium ductum una cum choledoco intra duodenum ferri*? Canalem certe, cui K inscripti, ipse dicit *ductum choledocum* esse.

FIG. IV.

M Ad hanc Figuram, & ad quintam, Valsalva, qui optime de re Anatomica est meritis, annotavit, in Dissert. anat. l. 1. 8. *Eustachium, si verum fateri velimus, duas tantum Productiones (nempe fibrarum carnearum intestini Recti per totum Colon) cognovisse videri, non tres, ut revera observentur*: & ni fallatur, quae sub mesocolo lateat, illam nempe quae ipsum latuerit, *Productionem fuisse*. Tres autem cognovisse, ex eo suspicari possumus, quod in hac 4. Fig. & in 5. & 2. *fibras carneas intestini recti in tres Productiones colon versus abeuntes exhibeat, quarum quidem una tantum per colon appareat continuari, cum duae reliquae hoc intestini positu apparere nequeant*.

FIG. V.

Fortasse Lancisius *delineare hanc Figuram intestina crassa facie postica*, ob hanc

hanc causam putavit, quia coli flexus inferiores duo positum habent plane contrarium, atque in Fig. 4. Sed satis, puto, ex situ capitis intestinalium crassorum, extremique intestini ilium, apparet, non à parte posteriore expressa hic esse, sed à priore.

A D T A B U L A M X I.

F I G. I.

- F Videri potest in intestino recto indicasse vaginam musculosam è ligamentis coli natam, quae apparet evidentius in Fig. 2. 4. & 5. Tab. X.
- II Arteriam mesentericam superiorem esse, haud obscure ex ipsius Eustachii Fig. 2. & 4. Tab. XXVII. comparatione facta apparere posse videtur.
- L. L. Quominus venas cum arteriis comitibus haec esse putemus, non multum obstat hoc, quod ex duobus quibusque vasis, quae se mutuo hic comitantur, alterum altero ita exilius non sit, ut arteriam vena comite exiliorem exhibere soleat: nam sic quoque hac ipsa in figura in aliquibus ex ramis minoribus venae & arteriae mesentericae, videmus arteriam vena comite exiliorem non effectam. Fortasse in exprimendis ramis illis, qui ob plicas mesenterii interrupti esse videntur, fuit incuriosior.

F I G. II.

- A Pancreas esse dico, quoniam & habitus haud absimilis est habitus pancreatis Fig. 3. Tab. X.: & ad superiorem partem mesenterii, ut pancreas, locatum est.

F I G. IV.

- C. E Haec ligamenta esse, quamvis mihi dubium primum fuerit, tamen cum ante oculos hepar habui, sensi me inclinari ad credendum, illa esse, quae dixi in Explicatione. Et cum deinde Eustachii locum in Tractatione de Renibus, quem memoravi in Explicatione, inspicerem, pertinere posse visus est ad ligamentum, cui E inscripti.
- II Per hunc sinum in embryone, & nuper nato, porrectus canalis, quem venosum dicunt: in provectiore, ligamentum, in quod canalis ille abit. Eidem sinui, & margini sinus K, adhaeret omenti portio, interjecta oris ventriculi.
- L M & inter III G Lobulus, quem dicunt Spigelii.
- SSS Ego, quanquam non nisi aegre à Clarissimis Viris dissentio, & tum dissentio aegrius, cum obscuritas aut ruditas figurae nos nonnullam in dubitationem videtur adducere posse; hic tamen non possum quin dicam, aliter mihi, atque ipsis potuit, videri. Fateor, cum illud, quod inter cistam fellis & lineas, quibus SSS adscripsi, interjectum est, considero, & cum cista comparo, talem existere speciem, ut videri omnino posset, exteriorem cistae tunicam separatam esse, & super hepar explicatam; quamvis tamen angulus ille juxta S medium non ita respondeat. At contra, cum considero, idem illud quod tunica videri illa possit, hepatis continuatum apparere ibi loci, ubi S medium adscripsi, & evidentius etiam à

superiore parte inter cistam & locum illum, cui S superius adscripsi; diffiteri nequeo, hepar potius ipsum videri, quam membranam quandam à cista separatam, & super hepar explicatam: qualem exprimere si voluisset, videretur eam ad loca illa duo, quae dixi, lineis terminaturus, atque adeo ab hepate distincturus fuisse. Cum deinde reputo, circa illum locum, cui SSS adscripsi, hepatis adhaerere peritoneum, qua illud membranam crassam efficit reni dextro superinductam, quaque duodenum & colon ad hepar alligat; atque illo quidem ductu, quem Figura exhibet, & saepe alias adhaerens me animadvertisse, & nunc etiam hepatis, quod, cum haec scribo, ante oculos habeo, adhaerens videre: ac simul perpendo quod Eustachius in Tractatione de Renibus Cap. 13. scribit, *alligari dextrum Renem Jecori, in sinam ejus partem membraneo vinculo injecto*; videor mihi non temere, neque levi conjectura ductus, existimasse, illum ipsum locum, ubi *vinculum* illud injectum sit, five, quod ex cadaveribus adscripsi in Explicatione, ubi adhaereat peritoneum, qua id membranam crassam efficit reni dextro superinductam, quaque duodenum & colon ad hepar alligat, hic significari, quamvis alio atque alio modo in aliis atque aliis locus ille sese habere possit.

FIG. IX.

BB Etsi plurimum Eustachio tribuere libenter volo, dissimulare tamen nequeo, me, quoties in liene hominis has lineas quaesivi, toties nihil invenisse, ex quo suspicari hoc possem, quod proponit Lancisius, *an in viventium, quae interdum secuerit, animalium lienibus vasa lymphatica subolfecerit*: neque persuadere mihi potui, *vasa nonnulla esse*. Sed potius significare visae sunt aut membranae, qua lien ventriculo alligatus, ad lienem adhaesionis notam, ubi arteriae venae & nervi in lienem penetrant; aut incisuram, quam lien ibi loci habet.

FIG. XI.

Vesicam, atque adeo una cum ea urethram, à priori parte incisam esse, ex ostiis ureterum in vesicam patentibus colligimus: ita enim posita ostia illa sunt, ut in vesica à priori parte incisa.

F.F.G.G Vesiculae seminales & vasa deferentia situ naturali disposita non sunt. Confer Tab. XII. Fig. 7. W.Z.a.

KK An praeter urethram, ejusque corpus spongiosum, etiam prostatam incisam exhibere voluerit circa vesicae quam dicunt cervicem, quamvis non alienum videatur suspicari, tamen ob figurae ruditatem non satis liquet.

AD TABULAM XII.

FIG. I.

d.d.e.e Ex comparatione videtur apparere, has esse radices ramorum A.A Tab. XXV. No. 2.

y.y Lancisius, esse *musculos penis, erectores nuncupatos*. Capita penis, quibus ab ossibus pubis oritur, ni fallor, video, rudi modo indicata. Praeterea in dextra parte nullam video notam, ex qua suspicari possim,

ex-

exhibitum Erectorem. In sinistra videri possit cum capite penis Erector exhibitus esse, distinguente quasi lineola per longitudinem ducta.
 z Puto rudem esse bulbi urethrae adumbrationem.

FIG. IV.

K.Q In hac figura harum arteriarum ortus ab aorta indicatus, quod praetermissum in Fig. 5. Tab. IV.: ex quo conicere possemus, hanc posterius confectam, & emendatam. Adde quod in hac additae sint radices venae spermaticae dextrae, arteriarum spermaticarum, & mesentericae inferioris, quae pariter praetermissae in Fig. 5. Tab. IV. Idem conicere possemus de Fig. 7. in qua pariter indicatus ortus arteriae I ab aorta, praetermissus in Fig. 3. Tab. I.

FIG. VI.

Simplices illae lineolae, quarum una à pulpa ad albugineam porrecta, tres reliquae simili modo per interiora albugineae; si quid significant, portiunculas fortasse significant filorum pulpa, detractae albugineae adhaerentes.

FIG. VII.

I Vide Annotat. ad K Q Fig. 4.

c.c Capita penis haec satis referunt. Musculi autem Erectoris nullum in parte sinistra apparet indicium: in dextra, obscura quaedam nota in Figura archetypa, praeter caput penis exhibiti etiam Erectoris suspicionem fortasse moveat.
 d.d Acceleratores esse videri possunt; nisi tamen aliud quid est, quod ob figurae ruditatem non facile cognoscas.

FIG. IX.

a.a Confer etiam venas I.I Tab. XXV. N°. 2.

b.c.c Cum comparisonem facio cum Tab. XXV., non videtur alius esse ramus cui b adscripti in hac, quam cui H in dextro latere in Tabula illa XXV. N°. 2., licet in ea supra ortum non saphaenae modo, sed etiam venae epigastricae oriatur; in hac autem XII. è regione principii saphaenae. Quod si autem haec vena, cui b in hac Fig. 9. hujus Tabulae adscripti, est cui H adscripti in dextro latere Tab. XXV. N°. 2.; etiam arterias, quibus c.c in hac Fig. 9. adscripti, esse ramos iliacaе externae illos, qui comites sunt ramorum venae cui H adscripti in dextro latere Tab. XXV. N°. 2. haud aegre fortasse putabis.

d.e.f.g.h Ex comparatione figurarum judico esse venas & arterias Tab. XXV. quas dixi in Explicatione.

k.k Amplissimi Lancisii conjecturae, quod *detracta vesica, demonstrare* hac Figura *potissimum videatur sanguinea vasa, quae ad posticam ejusdem partem feruntur*; isti, inquam, conjecturae obstat ex ipsa figura, quod posita vasa illa maximam partem sint infra locum illum, in quo vesica sita est: infra quem posita esse, id cognoscere licebit ex comparatione hujus figurae cum prima. Quantum ex cadaverum collatione colligere potui, vasa scroti esse visa sunt.

AD TABULAM XIII.

C Ex Figurarum comparatione putavi apparere, esse venam, quam dixi in Explicatione.

y.y Hic vitium haud dubie, ut facile potuit, irrepsit in indicem numerorum Lancisii: nam numeri 70.20. & 71.37., quibus vasa hypogastrica, ut videtur, designat, incidunt in venas y.y. In vasa autem illa hypogastrica incidunt numeri 70.22. & 71.35., qui fortasse reponendi.

Φ.Φ An simul cum tubis etiam ovariorum ligamenta, quibus utero adnectuntur?

Ω.Ω Dubitari admodum posset, an Eustachius hic voluerit exhibere, haec ligamenta praeter vasa constare è *fibris longitudinalibus*, ut Lancisius indicat: cum videri possit lineis illis usus Eustachius fuisse tanquam modo aliquo exprimendi ligamenta illa.

AD TABULAM XIV.

FIG. I.

L.O Vide quae de commaculatione horum vasorum scripsi in annotatione ad Tab. X. Fig. 2. M.M.M.

○Q Hic sculpturae in Tabula archetypa, ni fallor, vitium: nempe ligamentum Q à vena O lineola distinctum esse deberet, ut est in dextro latere. Confirmat Tab. XIII.

FIG. II.

EÆ.EÆ. Superior crassior pars habet ligamenti speciem: duae inferiores habent venae & arteriae. Confer Tab. XIII.

FIG. III.

Cum Amplissimus Lancisius tradat *vaginam per longum parte posteriori divisam*, nequeo quin hic rursus moneam, vagina cum utero per laterum longitudinem bifariam dissectis, hac figura partem anteriorem ex interiore parte exhibitam; ut docet Anatome.

Num, ut Praestantissimo Lancisio visum, *folliculorum oscula*, quae Clarissimus postea *Malpighius stygmata* appellavit, tum supra orificium, tum infra per *vaginam distributa* in hac & in sequenti IV. Figura delineantur? Et num in iisdem Figuris *uterus in cavitate sua interna pertunditur plurimis hiatibus exiguis*? ut Clarissimus Boerhaave in Institut. §. 664. i.

FIG. X.

In ovilla allantoide Fabricius ab Aquapendente appendices annotat, de Form. Foet. Tab. XII. E.E. & Tab. XIII. F.F. & Tab. XIV. Fig. 29. E.E.

AD TABULAM XV.

Videri posset ordo Figurarum in hac Tabula per appositos numeros perturbatus fuisse, cum ex re ipsa appareat, post duas superiores ordine partium sequi duas medias, post has imas. Quod an Pino etiam auctore factum sit, ut eum numeris, qui ordinem Tabularum indicant, signasse Tabulas post octo primas, doctissimus Soldatus in monitis conjicit; hic non expendam. Monendum autem, apparere posse ex octo primis Tabulis, Eustachium in Figurarum ordine non plane incuriosum fuisse. In septimae etiam Tabulae explicatione alium ordinem tenuit, quam Figurarum in ea dispositio videatur requirere: primum enim mediam explicat, dein superiorem & inferiorem. Ex quo suspicari possemus, etiam Figuras in his nuper repertis Tabulis, in illis scilicet earum, quibus plures una Figuras comprehendit, alio, ubi poscat res, ordine explicaturum fuisse, quam aut dispositae in iis sint, aut appositis numeris ordinatae. Videtur hoc nobis non modo in hac Tabula, sed etiam in aliis, quaedam Figurarum series indicare.

FIG. I.

Inter B & C indicatum videri cuipiam posset ligamentum, quo cartilago thyreoidea & cricoidea hic colligatae inter se. Similiter in Fig. 2. & 4. M. M. Nervos non esse, ut hic etiam explicat Lancisius, supra jam expositum, ad Tab. IX. s.t.

FIG. III.

Videtur cenferi posse, foramen hoc esse, per quod stomachus penetret.

FIG. IV.

V. V. Has explicat Fig. 5.

FIG. V.

Doleo Amplissimum Lancisium scripsisse, *proponi observanda pulmonum posteriora*. Nam posteriora sane Eustachius exhibuit Fig. 3. & 6. à quibus haec quinta in totum discrepat, quartae, si quid video, satis respondens tribus fibris pulmonis dextri, duabus sinistri, itemque parte inferiore pulmonis dextri sinuata, & venarum pulmonarium in pulmones ingressu. Adde positum sinus venarum pulmonarium, & principii ejus à corde rescissi: adde & positum arteriae pulmonaris: quae simili plane modo exhibita sunt Fig. 13. Tab. XXVII. de qua dubitari nequit, quin partem priorem exprimat, quia in systemate vasorum pulmonarium, bronchia certe, in quae se dividit aspera arteria, posteriora sunt, ante ea autem arteria pulmonaris ponitur, infraque illam sinus venarum pulmonarium, quemadmodum in Figura illa 13. expressum videmus.

H. Ex contextu intelligimus, velle Lancisium, hanc aortam esse, quae supra arteriam pulmonicam inslectatur, & cujus hic foramen per cultrum apertum se offerat: itaque pro numeris his, 45. 42. quibus in ejus Explicatione designata est, reponendos hos, 45. 43. Apparet autem ex his

ipsis Tabulis, aortam non esse: si enim esset, esset quoque aorta cui d inscripti Fig. 13. Tab. XXVII.: nam comparatione facta apparet, vas esse idem. In illa autem Figura 13. vas, cui litteram d inscripti, aortam non esse vides, quia si esset, non ante bronchum finistrum se flecteret, sed super eum, ut recte Eustachius exhibuit hujus Tabulae XV. Fig. 3. S. Restat igitur, ut arteria pulmonaris sit; quod ipsa quoque Anatome declarat.

KL Esse arteriae pulmonaris ramos duos, ut taceam, Anatomen id docere, apparet, si modo comparentur cum Tab. XXVII. Fig. 13. e. e.

FIG. VI.

G. Hanc Figuram qui cum Fig. 2. Tab. XVI. comparabit, facile videbit, ut in illa sit vena cava infra cor recisa, cui D inscripti; sic in hac esse, cui H: atque adeo ut in illa vena sit coronaria major, cui c; sic in hac esse, cui inscripti G. Obstat hoc Lancisii hisce, *seriem ostendi nonnullorum ramusculorum venae, quae sanguinem à pericardio ac mediastino in cavam regerat*: quae quamvis numeris non designet, de aliis tamen, quam de hujus ipsius venae G ramis intelligi non posse puto. Magis tamen excusandus Lancisius, quia tanquam si ipse subdubitaret, addit hoc, *nisi se veri species fallat*.

AD TABULAM XVI.

FIG. I.

G. H Respondent venis, quibus r & q adscripti in Fig. 3. Tab. XXVII.: magis certe, quam mammariis, quibus g. g. Lancisius autem dicit esse *ramusculos sanguinem ex mammis reducentes*.

FIG. III.

DD Venam cavam appello, quia ipse Eustachius in Figurae hujus explanatione sic appellat continuationem duarum cavarum, quam sinum venosum dextrum vulgo dicunt.

K In interiore hac auriculae parte lacerti per se apparent.

AD TABULAM XVII.

FIG. I.

H Cerebellum esse videtur. Est certe locus ipsius.

FIG. II.

G. H Hic me rursus à Praestantissimo Lancisio dissidere Anatome cogit, qui *nervosos funiculos* esse tradit. Nam in textu ejus pro 3. 31. reponendum esse 3. 32. perspicuum primum est ex re ipsa: deinde etiam ex eo, quod partem cui H adscripti, hic designari constet, eo quod in dextro latere designata sit pars G per numeros 3. 28.; cui parti in sinistro respondet
pars

pars H, in quam numeri, per quos designata, 3. 31. non incidunt, sed, quos repono, 3. 32. Qui autem crura medullae oblongatae hic loci ex transverso ad illum ductum, ut in Figura, rescindet, posteaque hanc Figuram inspiciet, & comparabit; is, ni totus fallor, sectam crurum illorum superficiem hic exhiberi inveniet. Adde quod partes illae G & H nervosorum funiculorum speciem non habeant.

FIG. IV.

A Infundibulum, cujus Lancisius hic meminit, neque apparet ullibi in hac Figura, neque hic locus ejus est. Planum autem esse puto, hunc locum in textu Lancisii per numeros 44. 15. designari, qui tamen accuratius designaretur his, 44. 15 $\frac{1}{2}$.

FIG. V.

G. G. I Sunt M. M. L Fig. 4. Ex illius Figurae comparatione haec melius intelligetur.

AD TABULAM XVIII.

Cum quo pertineant nervorum rami, ex Figuris his non appareat, comparavi eos cum cadaveribus, putavique ita, ut in Explicatione scripsi, sese habere. De decursu eorum, & fine, addi multa ex Anatome potuissent, quae tamen, quia eorum nihil in Figuris apparet, praeterii; neque enim neurologiam tradere suscepi, sed indicare nervos ab Eustachio exhibitos.

FIG. I.

e Retinam potius esse existimo, quam, quod videri etiam posset, globi oculi portionem; quia nihil equidem causae invenio, cur, si globum voluisset, ejus tantummodo portionem exhibuisset, cum non obstat in Figura quicquam, quo minus integrum addere potuisset.

p Hic & in Fig. 4. loco, qui huic respondet, difficultatem figura creat, quam Clarissimus quoque Morgagnus animadvertit, ut est ad omnia laudabiliter attentus: ita nempe hunc ramum *appictum* conspici, ut cum *sexto non communicare videatur*. Epist. an. XVI. 52. Quod cum ita sit, & tamen hic ramus satis respondeat illi nervi intercostalis ramo, qui ad sexti paris nervum pertinet, ut *nexum* intercostalis cum nervo illo *pictum* hic esse, *non pertinaciter negat* idem ille Anatomicus Praeclarus: idcirco expendendum propono, anne vitium hoc sit in scalpura, & debuissetne nexus ille sic expressus fuisse, ut expressi in lineari Fig. 4. p. Sic certe in hac eadem Fig. 1. chordam tympani T ita ad nervum R pertinere videmus, ut communicare cum eo non videatur, cum tamen aliter, & ut esse revera debet, videamus expressum in Fig. 3. : de qua re conferantur quae mox annotabo ad T. Et vitia talia aliis quoque in locis animadvertimus. Accedit autem difficultas altera, quae pariter non effugit Morgagni attentionem. Scilicet, quod si truncum Quinti in his Figuris 1. & 4. *secunda spectes*, continuo intelligas, non eodem loco fuisse

nervum delineatum. Quaerenti autem mihi, quo minui difficultas illa posset, occurrit hoc: sic etiam quarti paris nervos T.T in Fig. 2. aliter positos inveniri, quam eosdem n.n in Fig. 1. & 3.; quos tamen utrobique eosdem quarti paris esse, manifestum sit: & discrepare etiam positu portiones molles nervorum acusticorum in Fig. 1. & 2.; ut mittam ejus generis alia. Ego saltem, cum consideravi illa, quae proposui, minus dubitavi affirmare, hunc ramum p esse nervi intercostalis ramum, qui se cum nervo sexti paris cerebri conjungit, ut §. § Fig. 2.

F Hic ramus ille, quem dixi in Explicatione, esse videtur.

Q.R Horum alterum lingualem esse, maxillarem alterum, dubitari posse non videtur. Maxillarem autem esse eum, cui R inscripsi, judicavi potissimum ex his. Primum, quia dat ramum S, qui respondet illi, quem maxillaris dat paullo antequam ingrediatur in canalem maxillae inferioris, incidentem primum inter Pterygoideum internum & glandulam submaxillarem ab una parte, & maxillam ab altera, per quendam maxillae oblongum finum, qui in aliquibus aut integer canalis est, aut plus minus integer: deinde infra Mylohyoideum, in quem, partimque in Biventris maxillae ventrem secundum, ramos inserere eum vidi. Deinde, quia mox, postquam ramum mododictum emisit, hoc est, ubi intrat canalem maxillae, incurvat se, ut canalis illius initium; deinde autem rectius incedit, ut idem deinde incedit canalis. Praeterea, quia longior est altero Q, ut maxilla quoque longius porrecta quam lingua. Postremo, quia extremum ejus ramosum respondet ramis per foramen exterius maxillae à latere menti exeuntibus, c Tab. XIX. No. 2. Addi etiam posset, quod de caetero simplex sine ramis exhibitus sit, eoque satis respondere videri posset illis, quae in Lib. de Dentib. Cap. XX. Eustachius scribit, *raras scilicet propagines emitte, ne dicat ullas.*

T Ad utrumque hujus chordae extremum vitium aliquod sculpturae est: deberet enim hic nervus ab altera parte cum ramo nervi quinti paris R, ab altera cum portione dura Z conjungi, non autem, ut in Figura archetypa apparet, distinctus ab eis esse. Vitium sculpturae indicat locorum commaculatio, quae, si probe attendas, ex eo orta esse videtur, quod lineolas à nervis R & Z hanc chordam T dividentes, quae certe apparent, eradere scalptor voluerit, eraserit autem nec plene, nec pure. In Figura autem tertia, ubi nulla commaculatio, chorda illa cum ramo nervi quinti paris evidenter conjungitur; ex quo in hac prima conjungi quoque debere intelligimus. Cum dura autem portione conjungi debere, ex ipso Eustachio discimus, tradente in Epist. de Aud. Org. *ab altero ---- quarti jugi nervorum ramo exilem quandam propaginem (T) ---- tandem cum tenuiori duriorique ramo (XY) quinti paris nervorum Cerebri jungi, & coire (Z).*

FIG. II.

E.E Nemini, puto, dubium potest esse, quin Lancisius has duas partes designet, cum tradit, *Decimum par in ortu suo utrinque recisum apparere ad latera flexurae paris octavi, ubi minima alba capitula, veluti duo puncta cernuntur.* At non modo satis ex eo, quod duae illae partes non essent in quatuor reliquis cerebri Figuris hujus Tabulae, apparet, non esse *decimum par in ortu suo utrinque recisum*, ut recte annotatum à Cla-

Clarissimo Winslow, Explic. Tab. B. B. q. q: sed figura etiam non est qualis nervorum. Et qui paullo diligentius atlantem considerabit, facile, ut opinor, adducetur ad existimandum, esse partes ejus illas, quas dixi in Explicatione.

T *Quantum par à recentioribus patheticorum nuncupatum, oriri ab inferiori parte medullae oblongatae, juxta oculorum motorios, & ejus fibras ad frontis cutem, ad musculos labii superioris, narium, & attollentes maxillam inferiorem, nec non ad linguam, & dentes exporrigi, id in Lancisii Explicatione traditum.* Quibus praeterquam quod Anatome refragetur, praeterea etiam refragatur Eustachius, qui oriri nervos patheticos à superiore parte medullae oblongatae, pone testes, exhibuit Tab. XVII. Fig. 2. M. M. Et neque ad partes illas, neque omnino ad tot partes pertinere, simplici eorum figura in Tabulae hujus XVIII. Fig. 1. & 3. & 5. satis declarat; ubi etiam ex loco & sede eorum haud difficulter apparet, quod ad Obliquos superiores oculorum pertinere eos voluerit, ut pertinere Anatome docet.

Z. Z. Hi, quos Praestantissimus Lancisius nervis intercostalibus hodie dictis accensuit, sunt profecto quod sextum par nervorum cerebri Anatomici nunc dicunt, oriens juxta priorem partem corporum olivarium & pyramidalium, & ad Abductores oculorum pertinens. Cum quo pari se conjungunt summa initia nervorum intercostalium ξ. ξ.

a. a Lancisius quidem *sextum par* esse tradit: at omnino sunt portiones durae septimi paris, quod auditorium appellant. Conferri ipsius Eustachii locus potest, quem ex Epistola de Auditus Organis adscripsi in Explicatione, ad γ Fig. 1.; quo eandem ibi illam portionem duram, W X Y, ipse interpretatur.

d Eustachius in Examine Ossium tradidit, octavi paris, olim sexti, *tres propagines à medulla spinali principium sumere*; quod, ut apparet, non ad hanc Figuram, ad quam Lancisius rettulit, sed ad tria principia spinalis recurrentis ζ. η. θ Fig. 1. & 3. pertinet.

g Hunc spinalem recurrentem Lancisius *ramum octavi paris vagi dicti* appellat, pro cuius ramo habere solent.

Inter nervum i & 15. vitium est in Figura archetypa: apparet enim tanquam si ibi nerveus ramus esset à spinali recurrente g ad nervum i pertinens, eosque conjungens inter se. Satis, puto, apparet, esse lineas, quibus cerebellum expressum, quae vitio sculpturae continuatae apparent nervis illis, cum deberent lineae, quae nervorum illorum latera terminant, ad extrema illarum linearum, quas ad cerebellum pertinere dixi, non desinere, sed continuari. Confirmat Tab. XIX., lineas illas, aut quae eis respondeant, nullas habens. Confer eam circa h N°. 2.

m. m De his nervis invenio in annotationibus meis, vidisse me eos cum octavo quidem pari exeuntes ex cranio, sed per singularem sibi que proprium in dura matre canalem.

r Ad hujus initia quoniam commaculata figura est, non apparent illa quidem oriri ab octavo pari, cum videantur tamen.

z. α Quoniam ad initia horum nervorum commaculata Figura est, difficile judicatu, unde oriri eos Eustachius voluerit. Alterum quidem z voluisse ab octavi paris nervo putares ex comparatione nervi x, cui responder, quique ab octavi paris nervo oritur. Alter vero apparet tanquam si nervi intercostalis potius ramus esset, quam paris octavi. Non multum autem repugnabo, si cui aliter videbitur.

χ In sinistro latere hic nervus cum primo trunco nervorum per os sacrum à priori parte exeuntium, conjunctus esse non apparet, haud dubie propter offuscantem umbram. Quoniam vero in dextro latere conjunctus est, in sinistro etiam censendus esse videtur conjunctus esse: omnemque dubitationem tollere potest Tab. XIX. in qua clare exhibuit conjunctum, r N°. 2.

ΛΛΛΛ Cum non ita facile sit nervos, qui per viscera abdominis, proximisque renes, distribuuntur, extricare, hoc etiam in plerisque eorum hac in Figura intelligendis difficultatem non mediocriter auxit, quod potius, ut saepe alias fecit, quae animo de iis conceperat, quam ipsum aliquod eorum exemplar exprefferit, ipsis praeterea non additis visceribus. Quo factum est, ut quamvis mihi videar affecutus eum esse, tamen non adeo quo nervi illi pertineant, quam quo pertinere eos putem, dicendum mihi fuerit. Hos autem ΛΛΛΛ ad hepar pertinere puto, quia circa hunc locum hepar situm est. Fortasse etiam ad cistam fellis, quia scribit Eustachius, *à varia complicatione nervorum, quae fit circa principia arteriarum Mesenterii, non paucos nervorum surculos vario modo invicem mixtos oriri, quorum pars in Hepar juxta ingressum Venae Portae, atque in ejus vesicam inferatur.* De Renib. Cap. XXI.

Ξ Ab hoc ramos etiam ad duodenum pertinere vidi.

UUU: 2. 2. 2. 2. Ad renes, & ad succenturiatos, puto, quia circa haec loca siti sunt, & Eustachius in loco modo dicto subjicit haec, *partem Renes & incumbentes eis glandulas adire.*

Φ.Φ Ad lienem pariter puto, quia lien circa hunc locum situs.

4. 4. 4. &c. Puto ad mesenterium & intestina, primum quia hi rami in figura subjacent nervis gastroepiploicis, eorumque ramis gastricis, & epiploicis, ut ventriculo & omento intestina cum mesenterio subjacent: deinde quia jacent ante ramos, qui secundum spinam porrecti, ut pariter ante spinam intestina cum mesenterio posita.

6 in sinistro, & 7 in utroque latere. Hic rursus umbrae in archetypa offuscant conjunctionem, quam clare exhibet Tab. XIX. N°. 2. z. A. A.

12 In hujus tamen rami distributione varietates mihi occurrerunt.

49 Rursus umbra offuscat in archetypa conjunctionem hujus cum secundo ossis sacri, quae conjunctio clare existat in Tab. XIX. N°. 2. inter Ξ & Π dextr.

AD TABULAM XIX.

N°. 1.

d Ex loco Trachelomastoideum esse puto.

e Splenium capitis esse, ex comparatione Tab. XX. i N°. 1. apparere puto.

f. f Sinistrum esse Levatorem scapulae docet comparatio Tab. XX. k N°. 1.

Cumque sinistro dexter similis sit, eum etiam Levatorem esse apparet.

g. g Confer Tab. XXXVIII. g. g.

Σ dext. Nisi Abductor ipse, locus ejus.

2 Opponentem esse puto, quia & magis similis est Opponenti, quem puto, 69 Tab. XXXIII., quam Abductori, quem puto, brevi, 43 Tab. XXXII: & Opponens sequitur post Abductorem brevem, quem hic remotum esse, ex eo colligimus, quod ramus nervi 44 N°. 2., qui ad eum pertinet, hic truncatus est.

N°. 2.

N°. 2.

C. C. & E dextr. Conjunctiones horum nervorum, C. C. cum cervicalium tertiis, E dextr. cum eorum quarto, obscurantur commaculationibus, de quibus alias dixi, ad T Fig. 1. Tab. XVIII. Confer hujus Tab. E finistrum, & Tab. XVIII. Fig. 2. 21. 22.

10. 11 Ex comparatione Figurarum puto esse radices nervorum M. N Tab. XXI. N°. 2.

A D T A B U L A M XX.

N°. 1.

4. 4 Dexter similis Profundo H Tab. XXXVII. Sinister quoque Profundus est, quippe secundum quem nervus 55 N°. 2. decurrit sub Ulnari interno, hic idcirco remoto; quemadmodum etiam in Tabulae XIX. brachio dextro ejusdem illius nervi secundum Profundum Z N°. 1. exhibendi causa, invertit Ulnarem internum II. Adde quod in hac XX. Tab. musculus sinister 4 N°. 1. de quo ago, respondeat musculo Z N°. 1. Tab. XIX., qui omnino Profundus est.

N°. 2.

b Conf. Tab. XVIII. Fig. 2. 23.

d. e. ζ Ex comparatione cum nervis σ. υ Tab. XIX. N°. 2. eosdem esse, ut puto, apparet.

θ Suspicio sculpturae hic esse vitium, & partem illam nervi, cui θ proxime adstat, non exhibendam fuisse tanquam truncatam, sed ex ossis sacri foramine emergentis specie, ut exhibitus est nervus proximus superior η.

45. 46 *Ad recisos musculos*, inquit Lancisius, *extensorem quidem longum feruntur nervi 25. 11., ad brevem vero 26. 8.; quorum certe nervorum progressus sub axilla dextera 19. 26.; atque insertio in praefatos musculos 18. 27. & 19. 34. clarius cernuntur.* Hic invenio numeros hos 25. 11. incidere in Latissimum dorsi, ramosque per eum decurrentes nervi cui 41. inscripsi. Si autem pro 25. 11. reponas 25. 10., designabuntur rami illius nervi, cui 45 in brachio sinistro inscripsi; qui rami revera ad Longum quem dicunt extensorem cubiti pertinent. Non cogitasse autem Lancisium de Latissimo dorsi, nervoque 41 per eum distributo, colligimus ex iis, quae mox subjicit, eorum *nervorum progressum sub axilla dextera, atque insertionem in praefatos musculos 18. 27. & 19. 34. clarius cerni.* Nam si in sinistro brachio respexisset ad nervum cui 41. inscripsi, & ad Latissimum dorsi; traditurus non fuisset, haec in dextro quoque brachio cerni, ut in quo nihil exstat eorum. Quanquam tamen numeri quibus nervos illos, quos dicit, in dextro brachio designat, nempe 18. 27. & 19. 34. rei ipsi non plane respondent. Cum autem ibi numeri 19. 34. incidant in ramos nervi 45 dextri brachii, ad *extensorem* quem dicunt *longum* pertinentes, censi potest, hos 18. 27. designare debere nervos, quos dicit *ad brevem ferri*: non incidunt autem in eos, sed in nervum 43 dextri brachii; cum nervi qui *ad brevem feruntur*, in hoc brachio sint quibus 46 adscripsi.

51 Neque hic adest *bicipitis principium*, neque hic nervus 51 alicui musculo, si quid video, hic *inseritur*, ut Lancisius *demonstrari* tradit.

A D T A B U L A M X X I.

Nº. 1.

i Nisi Buccinator, certe locus ipsius. Ipsum autem Buccinatorem velle videtur, quoniam nervos ad eum pertinentes indicat. Caeterum rudis figura est, ut hoc, quicquid esse existimare quis velit, ne quidem à maxilla distinxerit.

p Depressores labii inferioris non aliam ob causam dico, quam quia ille est locus eorum: ex Figura tamen perspicuum non est, utrum Depressores ipsos, an tantum locum eorum obiter indicare voluerit.

Nº. 2.

Videtur in hac Tabula, & in XXIII. indicasse aliquot ex illis *pene innumerabilibus nervorum propaginibus*, quorum meminit in Libello de Multitudine.

a.c *Ramusculi paris vagi* hic meminit Lancisius, designatque eum numeris his, 7.38., qui incidunt inter nervos c & a, ut incertum esse fortasse possit, ad quem eorum pertineant. Sive autem ad hunc, sive ad illum pertineant, neuter certe eorum est paris illius quod vagum dicitur, ut Anatome docet.

c Hunc inveni effectum ex ramo cervicalium secundi & ramo tertii conjunctis inter se.

h Hunc pariter effectum inveni ex ramo cervicalium tertii conjuncto cum secundi ramo.

G Sculpturae vitium, quod in Explicatione dixi, indicat quoque loci illius commaculatio in archetypa.

A D T A B U L A M X X I I I.

Nº. 1.

h Huc quoque pertinet annotatio, quam supra adscripsi ad i Tab. XXI. Nº. 1.

Nº. 2.

d *Duriusculus auris nervus* neque apparet ad posteriora etiam occipitis deferri, ut Clarissimo Lancisio visum; neque omnino *desertur*: per *duriusculum* enim *auris nervum* quin portionem duram nervi auditorii intelligat, non videtur dubitandum. Pro ramo autem portionis durae hic habuit ramum cervicalium secundi cui d adscripsi, qui idem est qui ille, cui c adscripsi Tab. XXI. Nº. 2. Habuisse apparet ex ipsa descriptione hac, quam addit, *ad posteriora etiam occipitis deferri*: --- immo vero *conjugi videri*, ac *pene inseri cum ramusculo nervi (e) qui trapezii fines perforans sursum vagatur per occiput*, & *ad quadratos etiam musculos dirigitur*. Hujusmodi autem *nervorum conjunctionem perspicue notari sub 6.23.*: quae ad nervum d pertinere, id in Tabula apparet.

A D

AD TABULAM XXIV.

Nº. 1.

7 fin. Similis Profundo H Tab. XXXVII.

AD TABULAM XXV.

Nº. 1.

e Quia vasa quae circum hunc procedunt, sunt eadem quae illa, quae in Tab. XXIV. sinistro latere procedunt circum Complexum, hunc quoque Complexum esse, apparere puto. Nec obstat, quod in eadem Tab. XXIV. eadem vasa in dextro latere videantur circum Splenium procedere: nam in hac XXV. locus capitis, ad quem musculus e procedit, magis indicat Complexum esse, quam Splenium.

F. G. H. I Ulnaris externus esse nequit is, cui I inscripsi. Externus enim oritur à condylo priore ossis humeri, & hoc brachii posito totus in posteriore cubiti parte jacet. Velis, quaeso, examinare Ulnarem externum in Tab. XXIX. 26., & in Tab. XXXIV. Z, & perpendere, num hic, cui I in hac Tab. XXV. inscripsi, idem esse censendus sit. Quod si autem Ulnaris internus est, ut Anatome docet esse, nequit etiam ille, cui H inscripsi, Ulnaris internus esse. Et cum vasa illa (v Tab. huj. Nº. 2.) decurrant sub principiis musculorum ab interno condylo orientium, atque ut vasa illa apparerent, principia illorum musculorum inflexa sint, consequens esse videtur, ex musculis illis interiores exhiberi, qui sunt Sublimis, & Radialis internus, & Pronator teres; quorum inferior ortu situque interior cum sit Sublimis, superior autem ortu sit Pronator, medius Radialis; censendum esse videtur, Sublimem esse, cui H inscripsi: Pronatorem autem esse, cui F inscripsi, non Radialem internum: Radialem denique internum, cui G inscripsi, non Palmarem. Vides quoque tribus his truncatis musculis F. H. I respondere totidem extrema truncata, M Pronatoris teretis, P Sublimis, V Ulnaris interni. Ne quid addam de eo quod dissectionem anatomicam ipsam satis ostendere puto. Haec autem silentio praeterire nequivi, ne ignorarentur causae, quae me ab illis hic recedere coegerunt, quos merito eorum facio plurimi, faciuntque omnes.

7 Similis est musculo cui 2 inscripsi Tab. XIX. Nº. 1. quem Opponentem esse, ibi dixi. Similior quoque OppONENTI, quem puto, 69 Tab. XXXIII., quam quem Abductorem pollicis parvum, 43 dext. Tab. XXXII.

Nº. 2.

g Figurarum comparatio indicare videtur, esse radicem venae l Fig. 3. Tab. XXVII.

h Rursus comparatio Figurarum indicare videtur, esse venarum, quas dixi, alterutram.

i Est hic, opinor, vitium in Tabula archetypa, quod vena haec t appareat tanquam si conjuncta esset ab utraque parte cum arteria 15. Confirmat hoc Tab. XXIV. in qua eadem illa vena, cui ibi loci e adscripsi Nº. 2.,

distincta ab arteria eadem c, decussat eam. Ad cuius Tabulae normam etiam distinxī in lineari hujus Tabulae XXV.

w Potuerunt venae & arteriae temporales à Clarissimis multaeque diligentiae ac peritiae laude dignissimis Anatomicis dici, eo quod per illum locum calvariae decurrunt, qui ex parte illa, quae tempus vocatur, nominari consuevit. Nequeunt autem esse (ne quis fortasse putet esse) quas vulgo venam & arteriam temporalem appellant, ut quae ante aurem super zygoma sub tegumentis corporis communibus, ut Tab. XXII. exhibitum, decurrunt; non autem post zygoma adscendunt, sicuti hae.

AD TABULAM XXVI.

No. 2.

b.e.f Comparatio docere videtur, esse radices venarum quas dixi.

rrrs Quanquam Eustachius in loco, quem adduxi, aperte de Simiis agit, tamen non potui quin monerem, quomodo locus ille cum his venis conveniat, ut expenderent earum rerum studiosi, quid causae esse potuerit, cur illud hic in Hominis figura exhibuerit.

AD TABULAM XXVII.

FIG. I.

Clarissimus Morgagnus de Figura 1. 2. & 4. solerter animadvertit hoc: cum Eustachius vellet universam venam Portae sociis ubique stipatam arteriis sive coeliacis, sive mesentericis ab anteriore facie demonstrare; in I. venae illius ramos, & radicum fines, in II. & IV. ramorum initium, & radices; in omnibus interjectum ramis, ac radicibus truncum proposuisse. Atque illud ex inspectione Figurae illius I. ac proximarum II. & IV. apertissime colligi. Epist. an. I. 68.

de Amanuensium Lancisii culpa ingens error in Figurae I. Explicationem irrepsit, cum Majores venae portae rami substantiam hepatis penetrantes ad 13. 12. indicati sunt. Atqui illos non esse ramos substantiam hepatis penetrantes, sed radices in truncum Portae confluentes, si ex anatome non constaret, satis superque intelligi posset ex ambobus trunci illius extremis in triplici proposito Iconismo (Fig. 1. 2. 4.) inspectis, atque collatis. Morgagn. Epist. anat. I. 68.

ghilqrs Vide Morgagn. Ep. an. I. 69.

h.t.u.v.v.v.w De his cum aliter atque aliter sentire Clarissimos Viros videamus, & non ita perspicuum sit, quid Eustachius voluerit, paullo plenius dicendum. Primum igitur, quae Figura videbatur ostendere, ea in hepate ipso quaesivi: in quo inveni haec. Truncum venae portarum ubi ad hepar venit, se primum aliquantum dilatare, haud secus ac solent venae, ubi majores rami ab iis oriuntur, & inprimis, ubi se in magnos ramos totae dividunt; ut videre est in cava inferiore qua in iliacas abit, & in superiore, qua in subclavias. Quo facto, mox se truncum illum in duos magnos ramos dividere, per sinum hepatis porrectos: quorum alter ad dextram procedat hepatis partem, & non longe ab ortu suo immergat se hepati: alter ad sinistram, multo apparens decur-
rere

rere longius per sinistram sinus hepatis partem, donec in venam umbilicalem continetur sub hepatis isthmo illo, quem vena illa subit. Ac duos illos ramos unius sinus venae portarum nomine appellarunt Anatomici recentiores, atque ita & descripserunt, & iconibus aliqui eorum exprefferunt, tanquam si truncus venae portarum juxta hepar in unum oblongum, eumque transversum, sinum abeat, & à dextra parte trunci dextrorsum, & à sinistra sinistrorsum, per hepatis sinum porrectum. Cujus haec causa potuit fuisse, quod venae portarum in hepar ingressum considerarunt in hepate ex abdomine exsecto: truncata enim vena portarum, laxataque, contrahit se simul & retrahit hepar versus, ex quo talis, qualem tradiderunt, sinus species existit. At si venam illam in tali hepate, aliquo ab eo intervallo prehensam, aliquantum retrahas ab eo, sic ut ipsa modice tendatur, ad eum modum, quo se habet in situ naturali; maxime si simul aut sanguine turgeat, aut flatu distendatur; potius in duos magnos ramos, quo dixi modo, quam in sinum abire animadvertitur; qui deinde ramos illos hepatis dant, quos vulgo dicunt dare sinum. Itaque intelligi potest, quid factum sit, ut Eustachius neque in hac prima Figura, neque in secunda & quarta, sinum, qualem recentiores describere dixi, & delineare, proposuerit; sed truncum venae portarum, ut ex conjungentibus sese ramis, splenico scilicet & meseraico, nascentem, sic rursus in ramos hepaticos se dividenter. Quorum is, cui i inscripsi, est dexter illius, de qua dixi, dichotomiae venae portarum: is, cui g inscripsi, respondet sinistro: tertius autem, cui h inscripsi, ramo respondet cuidam ex dichotomia illa nascenti. Obstat hoc imprimis & Lancisio, tradenti, canalem, cui t inscripsi, venam esse umbilicalem; & Clarissimis Viris illis, qui putant, illum, cui w inscripsi, esse canalem venosum. Siquidem, quod attinet ad primum, vena umbilicalis non alii cuidam venae portarum ramo continuatur, quam sinistro, hoc est, illi, qui sinistram sinus vulgo dicti partem efficit, cui respondet in Figura ramus g: ut tamen in Figura, si canalis, cui t inscripsi, vena umbilicalis esset, continuaretur; ramo scilicet, sicuti vides, cui h inscripsi. Et quod ad alterum attinet, canalis venosus ex *Sinu* oritur venae Portae, ut recte monet Clarissimus Morgagnus, Epist. an. I. 73.; hoc est, ab eodem illo, de quo modo dixi, sinistro ramo hepatico venae illius, qui est sinistra sinus pars, respondetque ramo g: non à ramo quodam alio, ut tamen in Figura oriretur, si canalis ille, cui w inscripsi, esset venosus. Attamen, praeter hanc unam difficultatem, reliqua satis fortasse videri possint respondere: scilicet si quis aut ad eam non attenderet, aut existimandum duceret, ramum illum medium, cui h inscripsi, esse ipsum hepaticum sinistram, hoc est, sinistram sinus venae portarum partem. Nam ut re ipsa ramus sinister sinistrorsum arcus se specie curvat, donec obviam quasi venienti sibi venae umbilicali continetur; ita quoque in Figura ramus, cui h inscripsi, qui censeretur posset circa illum ad postremum locum truncatus (ad t) esse, ubi aetate provectoribus ligamentum, in quod vena umbilicalis abiit, juxta hepar incipit. Et sicuti in hepate à sinisteriore arcus modo dicti parte canalis venosus à superiore parte oritur, sursumque procedit; ita etiam in Figura canalis oriretur, procedereturque, cui w inscripsi. Pariterque, uti ab arcus illius parte illa, quae est à parte sinistra canalis venosi, rami ab utroque latere oriuntur ad hepar adscendentes; ita quoque rami v. v. v

orirentur in Figura: quamvis tamen ramos illos non ita plane respondentes invenerim, &, ne dicam de iis, quae olim observavi, in hepate, quod nunc ante oculos positum habeo, tres quidem pariter sint, sique exiliores, sed, contra quam in Figura, à sinistra parte unus, duo autem à dextra. Cumque porro eorum ramorum infimi sint prope venae umbilicalis finem, hoc est, prope continuationem venae illius cum sinu venae portarum; posset etiam censerì, illam canalìs illius, cui t in Figura inscripsi, partem, quae est infra infimum ramum eorum, quibus v adscripsi, partem esse venae umbilicalis. Adde quod sinus, quem dicunt, venae portarum, inter ortum canalìs venosi & ramum, quem ante ortum illum dat superiori hepatis parti, aliquanto, quamvis parum, angustior sit, ut videri possit huic etiam Figurae parti, cui u inscripsi, non ita male respondere. Neque illa modo omnia ita responderent, sed etiam si hepar à priori parte, nihil mutato situ ejus, ad quam normam systema vasorum hepaticorum hac Figura expressit, in abdomine ipso consideramus, perpendimusque positum trunci venae portarum, ejusque rami hepatici sinistri usque ad ligamenti rotundi initium, & venae cavae qua parte è regione inferioris partis hepatis consistit, & arteriae hepaticae, & ductus choledochi, & cistae denique fellis, cujus quandam imaginem vasa ejus in Figura exhibent: horum quoque omnium positus inter se ratio responderet in Figura. Neque etiam situs canalìs venosi difficultatem adeo crearet. Nam si Anatomicorum in figuris, si in ipso hepate, canalìs venosus plane à sinistra parte trunci venae cavae positus apparet, id sit ex situ hepatis alio. A sinistra enim cavae parte sine dubio positus est cum hepar gibbo suo jacet in tabula; ita ut exhibet Fig. 4. Tab. XI. ubi canalìs venosus porrectus esset secundum sinum, cui II inscripsi, atque adeo à sinistra parte cavae FH. At nihil mutato situ hepatis naturali, sicut in abdomine positum est, à priori parte si quis consideret, (à qua parte Eustachium vasa ejus hac Figura expressisse, in confesso est) fortasse haud ita difficulter cognoscat, quomodo ad canalèm venosum ad anteriora cavae exprimendum adduci Eustachius potuisset. At quamvis responderet situs, scrupulus tamen restaret. Scilicet canalìs venosus ad cavam definit, qua illa ex hepate jam emergit: immo in embryonibus, & nuper natis, cum venis hepaticis magnis, cumque cava, abit in sinum venosum dextrum cordis, atque adeo ad cavam non definit ibi ubi Eustachius videretur exhibere. Et non levis haec esset difficultas, nisi putare quis velit, in ligamentum jam versum exhibuisse, & ob id etiam tam exilem. Quamvis tamen etiam ligamentum illud ad eundem cavae locum pertineat, ad quem, canalìs cum est, pertinet, & in provectoris aetatis hepate & saepe alias viderim, & cum maxime videam in eo, quod, haec dum scribo, ante oculos habeo positum, sinulum quendam intus in vena cava juxta ortum venae hepaticae sinistrae superioris, ibi loci, quo canalìs venosus in ligamentum jam mutatus, extrinsecus pertinet. Sed cum idem illud ligamentum inhaereat membranis, quae adhaerent sinui illi hepatis, per quem ligamentum illud est porrectum; & invenire solitus sim, ligamentum, priusquam cavam attingat, in membranis illis veluti extenuati, & ad postremum aliquantum dilatati, & quasi evanescentis, speciem quandam referre, videri cuipiam, qui ad haec attenderet, fortasse posset, hanc ob causam & brevius, & in fine nonnihil dilatatum, exhibuisse.

Et

Et quamvis illud cavae videri possit inferuisse, tamen in ipso ejus fine lineolae illae, quae continuationes sunt illarum, quibus cavae umbra efficta, delineationis aut ruditatem, aut imperfectionem quandam, arguere possint, cum appareat tanquam si ante lineolas illas posita sint lineae ligamentum ab utraque parte terminantes, interque istas lineas cavae umbra continuata conspiciatur. At fatendum tamen est, si *Anatomen consulamus, finem ejusmodi, qualem Figura exhiberet, non solere esse tubuli venosi*; ut animadvertit Clarissimus Morgagnus, Epist. an. I. 73. Qui praeterea addit, quod illi interpretationi, qua canalis venosus dicatur, illud etiam satis non esset, quod in ullos alios surculos ramus ille w toto itinere non dividatur, quando Eustachius à dextris cysticae venae dexteræ alterum vel longiorem pinxit ramum venae Portae qui nullos surculos de se emittit. Jamque satis, ut opinor, dixi de iis, quae veri quadam specie commovere aliquem fortasse possint, ut putet, venam umbilicalem, & canalem venosum, exhibita hic esse. In eo autem, quod Lancisius dicit, canalem, cui t inscripti, venam esse umbilicalem ad ostium jecoris dissectam, quae cum ramis venae portae facta semicirculo 8. 12. inosculatur, quaedam superesset difficultas alia. Potuit quidem certe Lancisius, quod Clarissimus Morgagnus affert Ep. an. I. 72., in vena umbilicali designanda attendisse locum (cui t inscripti) ejusque canalis crassitudinem venae umbilicali convenientem. At cum addat Lancisius, cum ramo venae portae facta semicirculo inosculari, & locum, ubi hoc fiat, designet numeris his, 8. 12., qui in illum incidunt, cui u inscripti; videtur ibi loci & rami venae portarum, & venae umbilicalis, terminos ponere, atque adeo venae umbilicali accensere quicquid est inter duas, quas inscripti, litteras t. u. Contra illud autem valeret difficultas, quam Clarissimus Bianchus contra Lancisium profert, Hist. Hepat. Expl. Tab. VIII. Fig. 3. p. 1100.; cui unquam vere anatomico contigerit perspicere, umbilicalem venam suo per hepar itinere in ramos facessere: ad quod Clarissimus Morgagnus; hoc, inquit § 72., Lancisius vel quibusdam crediderit Scriptoribus, vel potius in tanta rerum copia satis fortasse non attenderit: fassus autem Morgagnus fuerat, canalem (cui t inscripti) non videri esse venam umbilicalem, cum ejus attendimus ramos, quos certe in ea vena adhuc conspiciere non potuerit. Quae cum considerarem, & cuperem aliquam praeterea invenire defensionem interpretationis Lancisii, subiit aliquando animum cogitatio, minus incongruam futuram interpretationem illam, si existimaverit, hoc velle Eustachium, venam umbilicalem, ubi ad jecoris ostium (quo forte intelligit locum, ubi hepar ipsum intrat) venerit, non statim desinere, sed accensendam ei esse illam rami hepatici sinistri (si nempe ramum h pro eo habeas) venae portarum, hoc est, sinus vulgo dicti, partem, quae inde usque ad locum, cui u inscripti, pertineat. Ad quod existimandum adduci potuerit, eo quod in Figura canalis ille, cui t inscripti, quem venam umbilicalem esse putavit, ab eo loco, ubi truncatus est, usque ad exortum rami, cui w inscripti, ita aequabili & continuata crassitudine exhibitus sit, ut voluisse videri Eustachius possit, venam umbilicalem ipsam ad ramum illum usque procedere, eoque emissio, sensim angustatam occurrere, seseque continuare, obviam venienti sibi ramo venae portarum, sensim pariter angustato. In quo & confirmari potuerit, eo quod rami, quibus v. v. v & w inscripti, ita à sua illa umbilicali vena procedunt, ut rami à vena portarum procedunt per hepar, tanquam si voluisset Eustachius,

stachius, ut à vena portarum, sic ab umbilicali illa, qua parte secundum sinum hepatis incedat, ramos procedere. Cujus quidem venae umbilicalis pars illa, quae sit inter umbilicum & *jecoris ostium* supradictum, ligato fune umbilicali, in ligamentum abeat, quia neque ipsa pervia amplius sit sanguini, neque ramos hac parte emittat: altera autem maneat aperta, quia ob ramos, quos emittat, pervia sit sanguini à vena portarum venienti. Haec tamen aliter accipi non velim, quam tanquam conatum quendam illustrandae interpretationis Lancisii: quibus si quis meliora proferet, ei facile assentiar.

Quod si autem illa, quae haecenus dixi, alicui fortasse arriderent, quid igitur, rogarem, sentiendum esset de ramo illo, cui g inscripsi? cui similis non inveniretur in hepate. Ipse certe magis respondet sinistro ramo hepatico venae portarum, qui est pars sinistra sinus, quem alii dicunt. Respondet magis & magnitudine, & positu, & ramis ad sinistram hepatis partem pertinentibus, quibus se etiam comites adjungunt rami arteriae hepaticae, ut adjungunt in Figura. Itaque non alienum videri potest existimare, duos illos magnos ramos, dextrum i, & sinistram g, esse duos illos, in quos vena se dividit, hoc est, illud ipsum, quod sinum ejus vocant: tertium autem eundemque medium h, esse ramum illum minorem, qui circa dichotomiam trunci ortus, per superiora hepatis procedit. Atque adeo, si sinister ille ramus g ad sinum venae pertinet, non autem medius h, etiam canalis venosus, si is esset canalis w, à sinu non oriretur, contra quam Anatome ostendit; quod jam occupatum à Clarissimo Morgagno, Epistola supradicta, §. 73.: & vena umbilicalis, si ea canalis t esset, ad sinum, ad quem revera definit, non defineret, sed ad sinus ramum h; & in suo per hepar itinere ramos emitteret, quales non emittere eam, Bianchus monuit, Morgagnus confirmavit, Anatome docet. Haec autem dum tracto, incidit in manus Glissonii Anat. Hepat. Tab. II. in eaque occurrit quintus ejus ramus venae portarum, F 5. quem *versus gibbum hepatis recta pergere* dicit Cap. 25. Cui ut respondere posset Eustachii ramus ille medius h, sic posset fortasse Eustachii ramus ut, cum suis ramis w.v.v.v, respondere deorsum pariter flexo illi, quem in Glissonii figura producit ramus ille quintus F 5. Certe cum de Eustachii ramis duobus magnis, in quos se ramus g dividit, dubitari posse non videatur, quin per hepar ipsum procedant; & cum ramus ille incurvus ut in Figura incedat ante ramos modo dictos; significare hoc ipsum videtur, quod per hepar procedat & ipse, nisi quis velit, per hepar penetrare, & etiam ante ipsum procedere. Nec diffiteor tamen, hic valere difficultatem, quam affert Celeberrimus Morgagnus, Ep. An. I. 72. contra Clarissimos Viros, qui proposuerunt, esse posse *sinistram sinus venae Portae productionem*: hanc scilicet; *quaerere ex iis, si viveret, Lancisium posse, „cui unquam vere anatomico contrigerit perspicere” Sinum venae Portae, posteaquam in majorem ramum, deinde in ramusculum contractus est, mox repente in ampliorem, & tam longum ramum expandi, cujus praeterea surculi contra atque oporteret, non secundum motum sanguinis à Sinu venientis, sed contra eundem conversi sint*: & canalem, cui t inscripsi, *productionem esse non videri istius rami venae Portae, cui nempe h inscripsi, cum & multis partibus crassior sit curvo illo ramusculo (u) per quem à latere cum ramo illo continuatur; & suos ipse ramos contra obversos habeat, ac rami illius productio haberet*. Itaque, tametsi quodammodo

modo respondere videatur Glissonii figura, non alia tamen de causa tale quid propono suspicandum, quam ut moneam de re, quae opportunitatem dare fortasse posset, investigandi veritatem. Quare juvabit etiam hic inseruisse Sagacissimi Morgagni haec: *Num forte, inquit, (dixerat autem de canali, cui t. inscripsi) major aliquis ex iis ramis quos aliquando Falloppius (in Obs. Anat.) --- hinc communicare vidit cum intima sinistri hepatis lobi substantia, inde vero aut „sub pancreo cum quibusdam aliis venis ab eodem portarum trunco extra hepar obortis,, aut „in liene,, cum hujus „ipsius substantia,,* Non hoc dico; neque enim delineatio haec cum Falloppii descriptione satis convenit, quamvis ad id rerum genus quadantenus videri possit accedere. Ep. ead. § 72. Juvabit & haec inseruisse, quae §. 74. scribit, *si trium istorum ramorum (t. h. w.) interpretationem aggredi debuisset, --- utrinque rationes fuisse propositurum, cur vena umbilicalis, productio Sinus venae Portae, tubulus venosus tum esse, tum non esse videri possent: iisque propositis, rem in medio relicturum, ut si qui vel alia vestigare, & credere mallerent, vel haec quidem, sed ita uti Eustachius aut humani aliquid passus esset, aut ex quam rarissimo exemplari, aut ex non humano rem descripsisset, aut ejus Pictores, Scalptoresque non satis fideliter expressissent; haec per se omnibus sive meliora statuendi, sive divinandi facultas libera esset.* Caeterum pergratum mihi, perque jucundum accidet, si quis aut in inveniundo, aut conjiciendo aliquid de his, similibusque, quae Delio quopiam natatore fere indigerent, felicius erit, quam ego adhuc fui.

I Lancisii numeri hi 12.11., quibus duos arteriarum ramusculos ex coeliaca in jecur distributos designat, incidunt omnino (in meis saltem exemplaribus) in hunc truncum arteriae hepaticae, & quidem in illam ejus partem, ubi se in duos ramos divisurus est, ut dubitare vix possim, quin eos designare voluerit. De quo Clarissimus Morgagnus, *hoc, inquit, si voluisset; Eustachii mentem praeclare mihi videretur affecutus.* Epist. anatom. I. 70.

I. m. n. o Vide Celeberrimi Morgagni Ep. an. I. 70. 71.

FIG. II.

fggqqrr Quoniam rami f.r.r decussant ramos g.g.q.q, & qua decussant, à priori eorum parte positi sunt, puto his, f.r.r, exhiberi eos qui à vasis gastro-epiploicis ad priorem ventriculi partem procedunt; illis autem, g.g.q.q, illos qui ad partem posteriorem.

FIG. II. & IV.

Recte Lancisius, *sub aspectu ponere complexum arteriae coeliacae & venae portae*: adde autem, etiam arteriae mesentericae utriusque. Similiter recte, duos ramos majores venae portae infra jecur, ramis arteriae coeliacae associatos: pariter autem adde, etiam utriusque mesentericae.

Et recte quoque Lancisius, has Figuras discrepare, quod Fig. II. majori vasorum numero ditetur, quam IV. Apparet autem, quod hoc non solum, sed aliis etiam rebus notabiliter discrepent.

FIG. III.

w.w Has illas, quas dico, radices esse, ex Figurarum comparatione judico.

Qqq

FIG.

FIG. VI.

e Ex comparatione Figurarum videtur apparere, hanc esse radicem venae
l Fig. 3.

FIG. IX.

Amplissimo quidem Lancisio visum, hanc Figuram *delineare arteriam, quae
ad brachium fertur*. At venas exhibere, tota explicatio quam dedi, ita de-
clarat & probat, ut necesse non videatur argumenta hic afferre.

g Ad hanc venam pertinere visus est locus ille Eustachii, quem adscripsi.
Expendant porro intelligentes, pertineatne, nec ne.

AD TABULAM XXVIII.

s Videbatur primum Hyothyreoideus esse hoc posse: & certe quod ipsius
est infra os hyoides, insertionemque Coracohyoidei, speciem musculi
illius Hyothyreoidei praeberet; & confirmare etiam posset ipsius Eustachii
Tabula XXXIII. Sed quandoquidem inde etiam usque ad Biventrem maxil-
lae pertinet, ubi cornu ossis hyoidis & Hyoglossus deberent sequi, potius
quod laryngis & pharyngis cum partibus ad ea pertinentibus, inter quas
etiam Hyothyreoideus est, ibi loci est situm, una rudi nec distincta fi-
gura expressisse visus est.

t. t Nisi Recti illi sunt, sunt loci eorum. Confer t Tab. XXXII. & T Tab.
XXXIII.

K Pro Recto abdominis indicat Celeberrimus Boerhaave, in Instit. §. 86. b.
Proprie autem est aponeurosis Obliqui externi, sub qua, si velis, Rectus,
sed perobscurae, faciens ut ea Recti speciem quandam referat.

Q. Q Esse Psoas magnos, ex Tab. XXXIII. Θ. & XXXVIII. rs-α fa-
cile cognosces. Ad quorum tendines Iliaci interni se adiungunt quidem,
ut exhibui in Tab. an. nov. Musc. Tab. III. s v in femore, & in Tab. IV.
yx: non ita autem, quin tendines illi ad Psoas potius, quam Iliacos
referendi sint. Lancisius autem *iliacorum internorum tendines* dicit.

S Hoc, quod Lancisius *principium fasciae latae* esse dicit, est Gluteus me-
dius; de quo confer Tab. an. nov. Musc. Tab. I. K in fem.: nisi velit
Gluteum illum hic tectum aponeurosi sua, eamque fasciae latae accen-
seat, ipsiusque adeo dicat principium.

Z Incuria factum esse puto, ut *digitorum extensor longus* apud Lancisium hic
dictus sit, quamvis bis dictus sit in hujus Tabulae Explicatione; hic, ubi
designat numeris 77.23.; & ubi scribit de ligamento, quo sub malleolo
interno vinciantur tendines musculorum extensoris longi digitorum, tibiaei post-
ici, & flexoris pollicis. Non potuit autem ignorasse, extensorem longum
non esse, eoque minus, quia in hac ipsa Explicatione, paulo ante quam
meminit ligamenti illius, quo sub malleolo interno vinciantur tendines muscu-
lorum extensoris longi digitorum, tibiaei postici, & flexoris pollicis; paullo,
inquam, ante recte indicat extensorem illum longum, cum tradit, Eu-
stachium ostendisse solitum ligamentum in tarso (7), colligans tendines muscu-
lorum extendentium digitos pedis.

2 Hic Peroneus longus à brevi non distinctus. Confer Tab. XXXIII. 7. 8.
& Tab. anat. nov. Muscul. Tab. I. o g. σ in crure.

9. 10. 11. 12. &c. De his aponeurosis & tendinibus, videri possunt quae scripsi in Historia Musculorum: conferri etiam figurae possunt, quas dedi in Tabulis anatomicis novis Musculorum.

28 Esse mucronem tenuiorem tendinis Tricipitis brachii, olecrani parti priori, & spinae, quae infra eam ex ulna eminent, insertam, apparet, si conferatur Tab. XXIX. & XXXI. & XXXVI. MN-ε. *Anconeus* autem, quem Lancisius hoc esse indicat, exhibitus Tab. XXXVII. G.

38 Amplissimus Lancisius hoc *ligamentum* esse indicavit *annulare carpi*: quod quam recte fecerit, non disquiram; hoc tamen non praetermittendum esse duxi, ut monerem, non esse notissimum illud ligamentum carpi interius, quod exhibitum Tab. XXXII. 48. & Tab. XXXIII. 70.; à quo quantum differat, facile, si comparare velis, cognosces.

41 Esse eundem musculum, cui 44 inscripsi Tab. XXXII. ex comparatione satis, puto, cognoscitur. Quare in Lancisii Explicatione pro hoc, quod exstat, *tendo pollicis adductor*, fortasse reponendum, *musculus pollicis adductor*, aut simpliciter, *pollicis adductor*, ut appellat eum Tab. XXX. ubi 15 inscripsi.

AD TABULAM XXIX.

q Numeri 55. 31. quibus apud Lancisium *semimembranosus* designatus, incidunt in musculum q, qui Semitendinosus est: confer Tab. an. nov. Musc. Tab. V. π in dextro femore, & Tab. VI. o. Fortasse in numeris vitium, voluitque proximum p, qui est Semimembranosus: confer Tab. an. nov. Musc. Tab. V. ν in dextro femore, & Tab. VI. φ.

r sinistr. Numeri 55. 21. quibus *vastus externus* apud Lancisium designatus, incidunt in caput longum Bicipitis cruris sinistri r: de quo capite confer Tab. an. nov. Musc. Tab. V. σ in femore sinistro, & Tab. VI. θ. Et Vastus ille in hoc femore conspicuus non est, utpote jacens sub vagina u.

xy y y Si modo ossa exhibere hic voluit. Utcunque sit, loci certe sunt ossium femorum.

Inter 21. 22. 30. 32. Cum non videatur aliud aliquid hoc spatio significare voluisse, nisi intervallum inter musculos, ut saepe alias fecit, idcirco notam nullam apposui. In hoc spatio autem locus & sedes est Supinatoris brevis.

40 Nisi modo una cum illa aponeurosi etiam extrema Adductoris & Flexoris brevis pollicis indicare voluit, in manu praesertim sinistra. Vide annot. ad 6 Tab. XXXI.: & confer Tab. an. nov. Musc. Tab. V. 27. 28. 29. 30.

AD TABULAM XXX.

F Hunc, ut Tab. XXVIII. fecerat, pro *Recto* abdominis indicat Eximius Boerhaave, in Instit. §. 86. b. Non aliter autem hic, quam ille, dici *Rectus* abdominis potest.

V. V Musculi, in quos incidunt numeri 66. 28. & 64. 20., quibus *graciles* designati apud Lancisium, sunt Seminervosi. Gracilis autem in sinistro tantum femore conspicuus, ubi Y inscripsi: in dextro enim cerni ab hac parte nequit.

- W Musculus, in quem numeri 64. 21. incidunt, quibus apud Lancisium *seminervosus* designatus, Semimembranosus est. Seminervosus autem est proximus, cui V inscripti.
- Y Qui Gracilis dicitur, is musculus ille est, in quem incidunt numeri 66. 21., quibus *semimembranosus* apud Lancisium designatus. Semimembranosus est proximus, cui W inscripti.
- β Hi numeri 84. 30., quibus *peronaeus anticus* apud Lancisium designatur, haud dubie (ut fortasse hic etiam alii) mendosi sunt: incidunt enim in Gemellum, quem pro *peronaeo antico* habuisse putari non potest, qui est, cui ε inscripti.
- τ Numeri hi 80. 11. incidunt in Flexorem longum digitorum pedis. *Tibiaeus* autem *posticus*, qui numeris illis apud Lancisium designatur, est cui σ inscripti. Confer Tab. an. nov. Musc. Tab. IX.
- τ. υ Numeri hi 84. 6. quibus *flexor magnus digitorum* designatus apud Lancisium, si regulae *principium in primo Tabulae latere, ac supra illam altitudinis lineam, quae Figuram immediate respicit, adamussim apponas*, ut faciendum semper esse Soldatus monet; incidunt in ligamentum ε, circa Flexorem pollicis longum, ut conjicere quis posset, eum designari. Si vero regulae finem exteriori margini lateris secundi adamussim apponas, incidunt fere in *flexorem magnum digitorum* τ.
- Δ Illud, in quod numeri hi 21. 13. incidunt, quibus *brevis* designatus apud Lancisium, est omnino Longi pars.
- Ω sinistr. Hic, in quem incidunt numeri 38. 46., est omnino Radialis internus. *Flexor* autem *pollicis*, qui iis apud Lancisium designatur, in hoc brachio est, cui 6 inscripti.
- 3 Hic certe Sublimis est, non *palmaris*, ut vult Lancisius, designans numeris his, 10. 10. Scilicet Palmaris, longi puta, venter una cum tendine aliquando deest, quod exhibere hic videtur. Vide super hac re Historiam meam Musculorum, Lib. III. Cap. 164. Quamvis tamen ex Figura suspicio trahi quaedam possit, portionem quandam à Sublimi abscedentem, subire primum ligamentum 7, dein penetrare per illud, & in aponeurosem volae 12 abire.
- 7 Lancisius dicit *ligamentum carpi*. Vide annotationem ad 38 Tab. XXVIII.
- 9 Fortasse tantummodo locus est ulnae, aut adumbratio quaedam partis illius, quae mox supra manum est.

AD TABULAM XXXI.

- 6 Adde, una etiam cum aponeurosi ad tendinem Extensoris majoris pollicis accedente. Talia certe hic loci sita sunt, quae videri potest non distinxisse. Confer annot. ad 40 Tab. XXIX.

AD TABULAM XXXII.

- u Confer annotat. ad s Tab. XXVIII.
- C Scalenum medium esse, comparatio hujus cum Scaleno medio Y sinistro Tab. XXXIII. satis indicare videtur. Lancisio autem *scapulae elevator proprius*.
- Q. R. - β. T - β Cum *Rectum* hic indicet Celeberrimus Boerhaave, Institut. §. 86. b. *Eustach. T. 32. 45. 28.* nequeo quin moneam, dextri partem tantummodo superiorem nudam esse, Q: de caetero dextrum illum sub apo-

aponeurosi Obliqui interni R-β, sinistrum sub Obliqui externi aponeurosi T-β, latere, easque attollendo, si velis, eminere, atque ista ratione dici Rectos posse.

Γ.Γ Apparet, Cremasteres esse, quas *carneas peritoneae productiones* Lancisius dicit.

5.10 Latos tendines extensores digitorum pedum, & aponeuroses, quae ad eos accedunt, explicavi Tab. XXVIII.

43 dext. Confer Tab. anat. nov. Musc. Tab. I. Y in manu dextra.

47 Portionem aponeurosis Palmaris longi, quae ad pollicis Abductorem brevem accedit, indicavi in Explicatione Tab. XXXV. Δ-θ.

AD TABULAM XXXIII.

I Numeri 9.35., quibus *genioglossus* apud Lancisium designatus, incidunt in Geniohyoideum I. Proximus autem K Genioglossus est.

L Numeri 9.36. quibus *ceratoglossus* designatus apud Lancisium, incidunt in confinia Genioglossi K, & Basioglossi L, sic ut quem proprie Basioglossum dicimus, designare videantur; cui proximus N proprio nomine Ceratoglossi dici à multis solet.

Q Vix dubitandum esse videtur, quin os hyoïdes sit, in totum rudiore modo indicatum, ut alias alia consuevit Eustachius. Id cum ex Anatome ipsa, tum comparatione facta cum Fig. 5. 8. 11. Tab. XLI. cognoscitur; in cuius quinta Figura etiam imperfecte exhibitum, cornubus à basi non distinctis. De qua re etiam Celeberrimum Morgagnum invenio scripsisse haec: *Nondum illud animadverti ligamentum quod in ipsa sede ossis hyoïdis apud Eustachium Tab. XXXIII. (10 ÷ 37.) Sculptoris fortasse incuria, delineatum videri potest. Mihi certe & rem ipsam attendenti, & Figuras aliquot Tabulae XLI. cum ea Tabula comparanti magna potius suspicio est, in ea quoque os hyoïdes, sed cornu à basi minus accurate distincto, repraesentari potius, quam ligamentum, ut Viris aliqui Praestantissimis Lancisio & Valsalvae videbatur.* Epist. anat. XI. 11.

V.W Cum is, cui V inscripsi, ad exteriorem processus mamillaris partem pertineat, Splenius capitis videri fortasse potuit: & cum proximus à posteriore Splenii parte juxta caput sit Complexus, videtur existimari potuisse, Complexum esse, cui W inscripsi. Adde quod cum corpora ipsa cum hac figura contuli, illi potissimum esse visi fuerint. At potius fortasse alicui videbitur is, cui V inscripsi, Trachelomastoïdeus esse. Sive autem hoc malis, sive illud, non deerunt in figura difficultates. Certe qui ad hunc locum ex inferioribus partibus venientes pertinent, sunt à priori parte Splenius capitis & Trachelomastoïdeus: à posteriore Complexus.

b dextr. Est Sternothyreoïdeus, demto ab hoc latere Sternohyoïdeo. Et ex Figura apparet, non esse *sternohyoïdeum*, ut Lancisio visum. Discrepat enim à Sternohyoïdeo c, & principii latitudine, & loco unde venit, & figura, & fine ad anteriorem ossis hyoïdis partem non pertinente. Respondet autem Sternothyreoïdeo sinistro bb, qui Sternohyoïdeo c subjacet. Confer etiam Fig. 5. Tab. XLI.

q-γ Satis, puto, ex re ipsa apparet, aponeurosem esse, non autem *peritoneum ab aliquot musculis denudatum*, ut Praestantissimus Lancisius tradit.

- r Sic videtur esse, ut dixi in Explicatione. Confer Tab. anat. nov. Musc. Tab. III. ttt in abdomine.
- y Nequaquam *pars carnosae membranosa*, ut Amplissimo Lancisio visum. Confer modo musculos R.R Tab. XXVIII. & X Tab. XXXII. qui sunt *pars illa carnosae membranosa*; & perpende quantum hic ab illis & figura, & longitudine, & positu differat. Contra autem, vide quomodo cum Gluteo minore u Tab. XXXVI. conveniat externo ambitu, & locis ubi in ambitu illo incipit & desinit.
- Z. II Horum neque *origines*, neque *insertiones* patent. *Origines* enim delitescunt pone Cremasterem cum funiculo spermatico & teste: *insertiones*, pone os femoris. At fortasse per *origines* in genere Lancisius hic intellexit principia; per *insertiones*, extrema.
- II-β Vide Tab. an. nov. Musc. Tab. VIII. BD in femoribus.
- II Confer L Tab. XXXVI.
23. 24 *Observanda* Lancisius proponit duo ligamenta, ad decussim posita, quibus natura inter se vinciat ossa tarsi: & designat numeris 85. 29. & 85. 30. qui etsi in hunc Tibialis postici tendinem cum ligamento suo non incidunt, ea tamen designari, dubitari non videtur posse. Perspicuum autem accuratius attendenti esse puto, esse tendinem illum, quem dixi in Explicatione, cum ligamento suo. Confer Tab. an. nov. Musc. Tab. IV. φχψ in pede, & Tab. I. x. y in pede.
- 49 Comparatio cum musculo, cui I Tab. XXXVIII. inscripti, indicat, hunc esse Supinatore brevem.
- An inter 63 & 64 Interosseus prior indicis? Illa certe sedes ejus est.
- 69 Confer Tab. an. nov. Muscul. Tab. II. q in manu dextra, & Hist. Musc. Icon. 2. E.

AD TABULAM XXXIV.

- E Lancisii numeri 18. 31. & 19. 32. quibus *portionem serrati postici superioris* designat, incidunt in Rhomboideum majorem, quem paullo ante dixerat *rhomboideum* esse. Descriptio autem quam addit, non alium designare videtur, quam illum cui E inscripti. Si designat, pro 18. 31. & 19. 32. reponendum erit 16. 31. & 18. 32. Hunc autem Rhomboideum quem dico minorem esse, hoc est, cui N inscripti Tab. XXIX. non autem *portionem serrati postici superioris*, hoc est, cui M eadem Tab. XXIX. inscripti, comparatio aperte docet. Et in Tabula quoque XXXVI. in qua *plenior* Serrati illius *iconem* esse Lancisius indicat, vides eum superiore parte extremi sui non pertinere ad scapulae basem, qua parte spina ejus primum surgit; ut in hac Tabula pertinere vides Rhomboideum hunc minorem. Confer Tab. an. nov. Musc. Tab. VI. m in dorso.
- G-θ Hic si quis fortasse Lancisium, cum ait, *latissimum dorsi tendine acuto alligatum esse inferiori parti superioris sectionis humeri juxta illius caput*; si quis, inquam, eum, eo quod locum designet numeris 20. 37., de insertionem tendinis, quae exhibita sit, intelligat; monendus is est, non apparere tendinis insertionem in figura, ut qui subeat os humeri, longius procurrens, ante quam se inserat.
- P *Chordam magnam abscissam* Lancisius, qui est abscissus Gemelli tendo.
- W *Radiaem externum*, pro quo habuit Praestantissimus Lancisius, non esse, docet Tab. XXXI., in qua similis constructio Extensoris communis digitorum,

torum, ex portionum trium g. g. g. conjunctione facta, quae respondent tribus in hac, W. X. Y. Praeter illas autem Radialis etiam externus, & distinctus omnino ab ipsis, in Tabula illa XXXI. exhibitus, cui ibi litteram π inscripsi. Et incidi in corpora, in quibus talis erat Extensoris illius constructio.

Quadratus, cujus Lancisius meminit, non existat in hac figura. Designat eum numeris 44. 33: pars autem, in quam incidunt, ischion est, ut docet figura sceleti Tab. XLIV., cum *Quadratus* exhibitus sit Tab. XXIX. 1, & Tab. XXXVII. u.

d. w Ex Tab. XXXVI. Γ - β colligere possemus, Eustachium voluisse, hanc aponeurosem ab Abductore indicis procedere. Hic autem loci tendini communi se adjungit tendo Lumbricalis, & aponeurosis, quae partim à tendine illo Lumbricalis procedit, partim ab Abductore indicis. Vide Hist. Muscul. Icon. IV. gru, & Tab. an. nov. Musc. Tab. V. 5. 6. 7 in manu dextra.

e. f. g. h. i. k. l. m. n. o. p. u. x. y. z. Vide Histor. Musculorum, & Tab. an. nov. Musc. Tab. V. VI. VII.

AD TABULAM XXXV.

c Si modo musculus hoc significat. Hic certe locus Compressoris.

r Suspicionem figura archetypa movere posset, duos esse.

B- $\alpha\alpha$ Sic videtur, ut tradidi in Explicatione.

H Cum Lancisius hunc dicat *peronaeum anticum*, & simul hic indicet *tendinem extensoris magni digitorum*, qui est γ , (etsi numeri 83. 23. quibus eum designat, proprie incidunt in tendinem Peronei tertii I- β : quos tamen ad eum, aut si Peroneum illum ab Extensore digitorum non distinxit, ad eum tamen solum non pertinere, sed etiam ipsum Extensoris tendinem designare, censendum est, quatinus Extensoris tendo proximus est in figura, nihilque esse potest evidentius, quam quod is tendo ille sit.) videri potest putasse, haec duo ad unum eundemque musculus non pertinere, fortasse ob majorem carnis in archetypa umbram in confinio tendinis; cum tamen pertinere appareat attendenti. Confer Tab. an. nov. Musc. Tab. IX. in pede sinistro. *Peronaeus* autem *anticus* est plane alius, exteriori fibulae parti adjacens, ut Tab. XXXIII. 7: confer Tab. an. nov. Musc. Tab. III. G in crure. Nisi quis fortasse, ut Lancisium excuset, (quem libenter ego vellem ubique excusare posse) dicere velit, intelligendum de illo esse, quem Peroneum tertium dico; in quem tamen numeri 75. 23., quibus designat, non incidunt; praeterquam quod ille etiam *peronaeus anticus* dicendus simpliciter non esset, cum hoc nomine notus sit plane alius.

P- α infer. In hunc tendinem, qui certe est Tibialis antici, incidunt numeri 84. 37. quibus *tendinem extensoris pollicis* designat Lancisius. Cum vero proximus sit tendo, qui à tendine Tibialis antici abscedens, per dorsum pollicis decurrit P- β , eum designare fortasse voluit.

F Hunc Lancisius dicit esse *flectentem pollicem*: de alio autem, quam de Flexore pollicis longo, intelligi posse non videtur. At plane diversum à Flexore illo esse apparet, qui exhibitus Tab. XXXVIII. K. Et esse Radialem internum, vel ex Tab. XXXII. satis superque discimus, ubi tres iidem illi musculi exhibiti, nempe 34 Ulnaris internus, qui est Θ hujus Tabulae:

dein 33 Palmaris longus, qui est Δ hujus: & 32 Radialis internus, qui in hac est hic ipse Γ , de quo dicimus. Invenies quoque, si conferre velis, magis hunc Γ similem esse musculo Ψ in dextro brachio Tab. I. Muscul. nov., quam musculo II dextri brachii Tab. III.

AD TABULAM XXXVI.

- c- α Si modo oriri à spinis superiorum colli vertebrarum voluit. Confer Hist. Musc. Lib. III. Cap. 106.
- k- $\alpha\beta$ Vide Tab. anat. nov. Musc. Tab. VI. bbb in lumbis & dorso.
- l- α *Musculum sacrum* esse indicat Lancisius, cum sit pars tendinea communis principii Sacrolumbalis & Longissimi dorsi, cui parti subjacet quem Sacrum vulgo dicunt, exhibitus Tab. XXXVII. & Tab. XXXIX. Fig. 1. m. Rursus *quadratum* Lancisius esse indicat numeris 44. 23., quod ischion est, sicuti jam annotavi ad Tab. XXXIV.
- W- $\epsilon\zeta$ Condilo interiori femoris insertum in corporibus invenio. Vide Hist. Musc. Lib. III. Cap. 204. & Tab. anat. nov. Musc. Tab. VIII. BD in femoribus.
- L Anatome docet, hunc esse Flexorem longum digitorum pedis: confer Tab. an. nov. Musc. Tab. VII. f in crure. *Tibiaeus* autem *posticus*, pro quo Lancisius habuit, est cui x inscripti Tab. XXXVII., qui quantum dissimilis sit, apparet: confer Tab. an. nov. Musc. Tab. VIII. 1 in crure.

AD TABULAM XXXVII.

- a Manifestum mendum in Lancisii Explicatione, *transversalem* hic designante numeris his, 15. 34., ut qui incidunt in Complexum, quem paullo ante recte indicavit. In *transversalem* autem d, incidunt hi, 15. 35: quem designare voluisse videtur.
- a-d Has à Lancisio designari plagas numeris 12. 32., etsi in eas non incidunt, res loquitur ipsa. Docet autem Anatome, esse plagas, aut partes tendineas integras horum musculorum, non autem *portiones abscissas minimorum tendinum*, qui à musculis complexis ad commune membranae carnosae velamentum ea ratione exporrigantur, ut majus robur in colli ad posteriora retractionibus adipiscantur.
- b. b. Quanquam numeri 10. 31. & 10. 35., quibus *splenii* designati apud Lancisium, in musculos quibus b. b. inscripti, non incidunt, sed tantum in proxima eis loca; tamen ex re ipsa apparet, eos ipsos designari. At Splenii non sunt. Nam Splenii pars inferior est, cui c inscripti: superior autem exhibita Tab. XXXVI. c. Et Splenios non esse, vel ex eo satis apparet, quod Splenii à spinis vertebrarum procedunt, indeque Complexos extrinsecus ambiunt; non autem, ut hi muscoli, & plenius etiam qui idem est, h Tab. XXXIX. Fig. 1., à processibus transversis procedunt, & Complexis à latere externo adjecti sunt. Explicat autem eos Eustachius ipse, de Motu Capitis: portionem (eorum puta, quos Complexos appellant) *quae externam sedem occupat*, quae est hic ipse musculus b, Trachelomastoidei nomine à me in Hist. Musc. Lib. III. Cap. 110. descriptus, *proprie circumscriptionem dicendam non esse, quando non*
mi.

minus, quam alii musculi, à vicina parte dividatur. Confer etiam Tab. anat. nov. Muscul. Tab. VII. z. z in cervice.

c Hi numeri 20. 33. quibus *semispinatus* designatus apud Lancisium, incidunt in Splenium colli c. Videtur autem designare voluisse Semispinalem sinistrum l, qui infra sequitur. Certe dextrum recte designat.

e. f *Scalenus primus* hic, & in Fig. 1. Tab. XXXIX. à Praestantissimo Boerhaavio indicatus in Institut. §. 621. a. At qui vulgo primus vocatur, qui à Cowpero, cujus Myotomiam in textu secutus est, is ab illa costae primae parte oritur, quae non longe abest ab ejus extremo cartilagineo, ut i Tab. XXXVIII. & ut exhibui in Tab. an. nov. Musc. Tab. III. IIΣ in collo: quod sane cum nullo neque hujus XXXVII. Tabulae, neque XXXIX. convenit.

Transversalis in sinistro cervicis latere indicatus apud Lancisium numeris his 15. 31. Circa illum autem locum exstat Scalenus, & Splenius colli, & Longissimi dorsi portio: at nullus in hoc latere, *transversalis* nomen cui conveniat, aut qui respondeat Transversali d.

k-γ *Sacrum* dicit Lancisius, ut dixerat etiam l-α Tab. XXXVI., ubi vide annotat.

n Figura videtur ligamenti speciem referre.

x Immo Tibialis posticus, non autem *flexor pollicis*, ut in Lancisii Explicatione. Flexor pollicis est K Tab. XXXVI., ubi recte explicat. Utrumque ex Anatome perspicuum. Conferatur Flexor pollicis in Tab. an. nov. Musc. Tab. VII. h in crure: & Tibialis posticus in eadem Tab. Z in crure, & plenius exhibitus in Tab. VIII. E in crure. Conferri etiam potest ipsius Eustachii Tab. XX. quamvis rudis sit in his: in qua in eodem sinistro crure est Flexor longus pollicis H N°. 1. & Tibialis posticus F: qui respondent, ille musculo K Tab. XXXVI., hic musculo, de quo dico, x Tabulae hujus.

F Cum Lancisius ita hic scripserit in Explicatione, ut videri possit voluisse, eundem illum *radiaem externum*, qui in dextro brachio *duplici tendine in metacarpum desinit*, in sinistro *unico tendine in metacarpum desinere*; annotandum esse existimavimus, duos in utroque brachio solere esse Radiales, longiorem alterum, alterum breviorum, eosque aut plane distinctos, aut facile distinguendos: monendumque, separatim exhibitos eos esse, longiorem quidem in Tab. XXXVI. Z, breviorum autem in hac, in brachio sinistro, F. Confer Tab. anat. nov. Musc. Tab. VII. B & G in brachio dextro.

Album illud spatium inter F & G, Supinatorem brevem refert.

Hic in dextro brachio *anconaeum* numeris designat his 17. 54. Lancisius, qui incidunt in principium Radialis externi. Fortasse videbitur voluisse proximum illud spatium. Utcunque sit, non exstat in hoc brachio Anconeus, qui si exstaret, tegetet maximam partem Supinatoris brevis, quae hic nuda est.

H Respondet Profundo L brachii sinistri Tab. XXXVIII., sicut totum illud brachium huic brachio respondet. Et discrepat quoque ab Ulnari interno dextri brachii Tab. XXIX. 25. Quare Lancisio, *cubitaeum internum* dicenti, assentiri nequeo: quamvis tamen non omnino pronum sit, hos duos ab hac parte discernere.

In manibus quidem aliqui praeterea indicati, sed ita obiter aut perobscurè, ut praeterire eos posse mihi videar, cum praeterea ex aliis Tabulis facile intelligantur.

A D T A B U L A M XXXVIII.

- a. b Et si numeri 9. 23. quibus *rectum majorem dextrum* designat Lancisius, in Rectum hunc internum minorem b non plane incidunt, quod tamen illum ipsum voluerit, non est dubium. Ita quoque in Rectum lateralem dextrum a non incidunt numeri 9. 22. quibus *obliquum*, quem putat, *superiorem* idem Lancisius designat: quem tamen designari, hoc etiam, si opus est, confirmari potest, quod numeri, quibus finistrum designat, 9. 26., in eum omnino incidunt. Cum vero, postquam hos musculos b & a. a, quos dicit *rectum majorem dextrum*, & *obliquos superiores*, memorasset, subjiciat, eos, *ut praesentem Tabulam abscissos*, (nullus tamen hic loci, qui abscissus dici possit, ut obiter hoc moneam) *ita sequentem integros*, & *in situ demonstraturam*; & in sequenti illa Tabula, postquam dixerat, *observari in Fig. 1. eos praesertim musculos, quos praecedens Tabula abscissos solum exhibuerit*, recenscat etiam *rectum majorem*, & *obliquum superiorem*: videtur putasse, hos b & a in hac XXXVIII. Tabula, eosdem esse cum illis Tabulae XXXIX. Fig. 1., quibus ibi b & c inscripti, quorum ille est Rectus posticus major capitis b, hic Obliquus superior c. Nisi autem constaret, musculos quibus de loquimur, b & a Tabulae hujus XXXVIII., esse Rectum internum minorem capitis, & Rectum lateralem, neque *abscissos exhiberi*; vel Tabulae XLI. Fig. 13. id aperte indicaret, in qua musculi E. E, & A. A omnino sunt b. b, & a. a Tabulae hujus XXXVIII.
- h. h Hi cum exteriori ambitus sui parte satis respondeant Trachelomastoïdeis b. b Tab. XXXVII., & h Tab. XXXIX. Fig. 1., & ipsi tamen aliquanto latiores sint, quam illi, suspicari possumus, hic Trachelomastoïdeos una cum portionibus Complexorum, qui proximi ipsis iisdem in Tabulis sunt, obiter exhibitos esse. Ad Trachelomastoïdeum autem Tabulae XXXIX. Fig. 1. h, videtur etiam Lancisius hic attendisse, quem videri potest in hac Tabula XXXVIII. inter eos ponere, qui in ea *abscissi, in sequenti integri*, & *in situ demonstrantur*: in sequenti autem haud dubie inter eos posuit, *quos praecedens Tabula*, haec scilicet XXXVIII., *abscissos solum exhibuerit*. Et cum illum putaverit in Tab. XXXIX. *splenium* esse, hos etiam h. h in hac Tab. XXXVIII., utpote ei respondentes, *splenios* pariter dixit. At cum post Scalenorum mediorum superiorem partem Trachelomastoïdei sequantur, & post hos demum Splenii (capitis puta; nam de Spleniis colli, qui ad vertebrarum superiorum colli processus transversos pertinent, intelligi nequit); atque ut in Tab. XXXVII. à posteriore Scalenorum illorum parte Trachelomastoïdeos positos videmus, ita etiam in hac XXXVIII. musculos h. h sequi post eosdem Scalenos videamus; potius, puto, Trachelomastoïdeos esse censendum est, quam Splenios. Confer Tab. an. nov. Musc. Tab. III. E.
- t Ex re ipsa perspicuum est, hanc truncatam musculi partem designari apud Lancisium numeris 42. 22. Eam vero, si comparisonem facere velis cum Psoa magno sinistro, cognosces, puto, recisam magni partem esse, non autem, ut Lancisio visum, esse *tendinem psoae minoris recisum*: & magis etiam illud cognosces, si hoc attendas, Psoam parvam in altero latere esse, cui q inscripti, de quo confer Tab. an. nov. Musc. Tab. IV. r s in lumbis,

- x. x *Pectinaeos* Lancisius. At Pectinei sunt, quibus A. A inscripti Tab. XXXIII., à quibus hi tantopere discrepant. Neque subjacent Pectinei illis quos *tricipites* appellat, ita ut, si Pectinei essent hi x. x, subjacerent in hac Tabula: subjacent autem Obturatores externi, & sunt omnino illi. Confer Tab. an. nov. Musc. Tab. IV. α in trunco.
- F Hic Teres major est, quem Lancisius dicit *tendinem latissimi dorsi*. Respondet Tereti majori D Tab. XXXVII. Confer etiam Tab. an. nov. Musc. Tab. III. z circa sinistram scapulam. Ac non esse Latissimi dorsi partem, ex his ipsis Eustachii Tabulis cognosces, si comparare cum hac figura velis Latissimum illum Tab. XXXII. L.
- L Profundum esse, id tam aperte indicat hoc, quod tendinibus suis ad digitorum ossa tertii ordinis pertinet, ut fugere id Lancisium nequiverit, in cuius Explicatione *sublimem* dictum esse videmus.
- T Quaedam hujus cum *paluari*, longo puta, formae similitudo causa Lancisio fuisse potuit, cur pro illo ipso habuerit. Talem autem Flexoris longi pollicis portionem, qualem Eustachius hic exhibet, postea Cowperus quoque frequenter se animadvertisse tradidit in Myotom. ref. Cap. 29. & exhibuit Tab. LIII. 132. A. Talem & ego interdum vidi, & memoravi primum in Historia Musculorum, Lib. III. Cap. 169. deinde etiam exhibui in Tab. anat. nov. Muscul. Tab. III. Φ in brachio dextro. In ipsa quoque Eustachii icone haud obscure apparet conjuncta esse cum Flexore longo pollicis. Discrepat autem à *Paluari* Δ Tab. XXXV.
- XYZΓ Hic in genere *interosseos internos* Lancisius indicat. Eorum autem duo hi X. Z sunt interni: hi autem Y. Γ, partes sunt duorum qui externi dicuntur.
- ΕΠΣΦ Confer Tab. an. nov. Musc. Tab. IV. slpq in manu dextra.
- An *ligamentum* est hoc, quod Lancisius designat numeris 87.27?

A D T A B U L A M XXXIX.

F I G. I.

Hoc non queo praeterire, ad posteriores aliquos capitis musculos non pertinere Eustachii illa, quae ex Epistola de Motu Capitis hic affert Lancisius: ne quis fortasse parum attentus pertinere putet. Pertinent enim ad Rectum internum minorem capitis, & ad Rectum lateralem: ad quos etiam adscripsi in Explicatione Tabulae XLI. Fig. 13. E & A. Atque cum illis tota illa Eustachii descriptio ad verbum ita convenit, ut dubium non relinquat.

- e. i. k Vide annotat. ad e. f Tab. XXXVII.
- h Perspicuum est, esse eundem cui b inscripti Tab. XXXVII. Adeoque huc etiam pertinent, quae ibi annotavi ad probandum, non esse *splenios*, pro quibus Lancisius, ut illos, sic hunc quoque habuit.
- x. y. z. A. B. C. D Hic in genere Lancisius indicat *interosseos internos, qui versus pollicem digitos adducant*. Interni sunt hi, y. B. D: externi autem quos dicimus, hi, x. z. A. C. Inter eos adducunt pollicem versus hi, x. z. B. D: abducunt autem ab eodem hi, y. A. C.
- E Cum Abductor digiti minimi oriatur ab osse subrotundo carpi, ut Tab. XXXVIII. w, & in Hist. Musc. Icon. I. C, & in Tab. an. nov. Musc. Tab. II. ψ in manu dextra; non à cuneiformi: hic autem E oriatur à cunei-

neiformi, à quo etiam Adductor metacarpi oritur, suspicari fortasse licet, hunc Adductorem illum esse, non autem *abducentem*, ut Lancisio placuit: quamvis tamen rudior ossium carpi figura aliquid dubitationis afferre possit. Confer Hist. Musc. Icon. II. D. & Tab. an. nov. Musc. Tab. III. U in manu dextra.

FIG. II. III. IV.

E Fig. 2. & D Fig. 3. & 4. *Nemo--Eustachio* (Tab. 39. Fig. 2. 3. & 4.), qui tendinem (Obliqui majoris) ad Trochleam accedentem sane teretem ostenderit, eundem à Trochlea ad insertionem se dilatantem aut magis, aut constantius delineavit; ut cum in caeteris de quibus dictum est, rebus ejus diligentiam agnoscam; in hac quoque interdum suspicer, non tendinem modo, sed & vaginam, ipsum à Trochlea ad insertionem completentem, nobis indicare voluisse. Morgagn. Ep. an. XVI. 36.

AD TABULAM XL.

FIG. I.

- B Nusquam, ni fallor, alibi in his Tabulis, quam hic in adnata, & in retina, Fig. 3. 4. 5. 9. 10. venae arteriaeve simplicibus lineis indicatae sunt. Vascula tamen esse, non videtur dubitandum; quae fortasse lineis talibus indicavit, quia ipsi obscuriora tantum eorum lineamenta apparuerint.
- F Celeberrimum Morgagnum putare praeterea invenio, tum ad hoc foramen, tum etiam ad illud, quod Fig. 11. & Fig. 12. exhibitum, pertinere Eustachii locum, quem attuli in Explicatione: quem cum pariter attulisset, in Tab. XL. (Fig. 1. 2. 3. 4. 5. 11. 12.) inquit, *nusquam ejus nervi sectionem, aut finem delineavit, quin illud etiam foramen ostenderit.* Epist. anatom. XVII. 45.

FIG. II.

- C Vide annotationem ad Fig. 1. F. Hoc fortasse voluit foramen Celeberrimus Boerhaave, cum in Institut. §. 516., postquam dixisset nervos opticos *porosos*, adscribit hoc, a --- *Eustach. T. 40. F. 2. 3. 11. 12.*
- D Lineolae, quae in choroïde apparent, non videntur aliud significare posse, quam faciem ejus tanquam è fibris constantem.
- In Figuram tertiam, & in decimam, conveniunt Boerhaavii haec: *Ingressa haec medulla (medullosam portionem interiorum nervi Optici ingredi fundum bulbi oculi tradiderat) mox expansa in fundo bulbi sub vitreo, undique assurgens, in ingressu (Eust. T. 40. F. 2. 11.) arteriis majoribus, una cum ea expansis, stipatur, Instit. §. 525. Ubi tamen, ut vides, indicata Fig. 2. & 11. in quibus nihil eorum invenitur.*

FIG. III.

- D Vide annotat. ad Fig. 2. C.

FIG. IV.

- E Vide annot. ad Fig. 1. F.

FIG.

FIG. V.

E Vide annot. ad Fig. 1. F.

Nullus hic *vitreus*, quem Lancisius dicit hanc Figuram *posteriori facie*, suo *in sinu crystallinum excipientem*, patefacere. Vitreum Figura quarta, ipso etiam Lancisio recte interpretante, exhibet, à qua facies hujus quintae tota discrepat.

FIG. VI.

Nullus in hac Figura *crystallinus humor*, quem exhiberi Lancisius indicat. Crystallinum exhibet Fig. 5. Haec sexta autem crystallino remoto, ea exhibet, quae ante eum sequuntur, uveam cum pupilla.

FIG. VII.

Vitreum non in quarta modo, sed etiam in hac, & in decima, indicat, cujus meritis summa laus debetur, Boerhaavius, in Institut. §. 528. Satis autem, ut opinor, apparet, nudam in hac esse scleroticam: apparet certe, esse in angulis reclinatis. Declarat id illa Figurarum à secunda ad hanc usque series, partium aliarum post alias, ut sequuntur, remotarum, donec in hac nuda supersit sclerotica cum cornea. Ostendit praeterea Figura ipsa, integram illam rotundam partem, quae pro vitreo fortasse habeatur, non esse vitreum, ut quae non eminet globi instar, ut vitreus in Fig. 4., in qua recte indicavit; sed concava est, ut ex luminis & umbrae ratione perspicuum est: cum enim à primo tabulae latere lumen in Figuras has incidat, globosum corpus à primo illo latere lumen habere debet, ab altero umbram, ut vitreus quoque habet in Fig. 4.: contraria ratione, hoc est, ut in hac 7. Figura, pars concava. In Figura autem decima nudam retinam esse, eodem modo declarat series Figurarum, ab octava ad hanc decimam, & ab hac ad duodecimam. Declarant vasorum lineamenta eadem, quae in Fig. 3., ubi de retina non videtur dubitari posse. Rursusque, globosum non esse corpus mediam illam rotundam partem, sed concavum, atque adeo vitreum esse non posse, cognoscimus ex eadem, de qua modo dixi, luminis & umbrae ratione.

FIG. X.

Hic *vitrei propriam membranulam* indicat Celeberrimus Boerhaave, in Institut. §. 523. c: & *vitreum ipsum*, §. 528. Vide autem annot. ad Fig. 7.

FIG. XI.

E An *Ruyschiana* sit, quaerit Eximius Boerhaave, in Institut. §. 519. i *An Eustach. T. 40. F. 11. 82 $\frac{1}{2}$. 74. 24. 31.* Est hic certe choroides ex interiore parte exhibita: placuitque Ruyschio partem interiore choroidis Ruyschianam dicere. Ex Figura autem non apparet, Eustachium aliud voluisse exhibere quam internam choroidis faciem: non certe apparet, quod cogitaverit de parte choroidis interna à choroide reliqua separanda, ac proponenda pro distincta quadam membrana.

G Vide annotat. ad CCD Fig. 12.

Ad hanc Figuram pertinent quoque, quae postremo loco annotavi ad Fig. 2.

FIG. XII.

CCD Per hunc CC ambitum sclerotica eminet, orbiculi instar, intra quem invenio partem membranaceam tenuiorem, sed tamen firmam, quae continua scleroticae, cui eam idcirco accensui, D in hac, & G in 11. Figura. Ab orbiculo intus procedit choroidis initium, quod exhibitum Fig. 12. F. Pars membranacea, quae intra ambitum illius orbiculi est, foraminulorum plena est, cribri angustissimi instar: in ipso autem medio foramen majus habet, exhibitum hac Figura D. & Fig. 11. G. Ad eam totam extrinsecus medulla nervi optici pertinet. Eamque partem membranaceam Boerhaavius indicat *medullosam esse portionem anteriorem nervi Optici, in medio perforatam*; in Institut. §. 525. b: dubium enim esse nequit, quin velit partem, cui D in hac, G in undecima inscripsi.

AD TABULAM XLI.

FIG. I.

B *Habes in hac Figura, inquit Lancisius, quod animadvertas musculus temporalem, ab Auctore forte propius ad cranium dissectum, ex unico duntaxat fibrarum carnearum plano sine ullo tendine, & sine illis tendineis divisionibus, quas in Tab. XXXIII. evidentissime patefecit. Fortasse tamen causa quaerenda potius est in rudiori methodo res indicandi, qua frequenter usus Eustachius est: quamvis mirum tamen sit, tendinem indicatum non esse.*

H. I Cum Lancisius dicat, *duos pyramidales alarum nasi dilatatores* in hac Figura exhiberi, non tantum illum, in quem numeri ipsius 17. 19. incidunt, hoc est, I cui inscripsi, indicare videtur, sed etiam qui ei à parte nasi proximus est, H: nam qui eidem ab altera parte proximus est K, eum *primum & proprium superius labium attollentem* esse dicit. Eorum autem quibus I & H inscripsi, alterum, nempe cui I, potius Levatori labii superioris accensemus.

P Perspicuum est, hic in Lancisii Explicatione pro *mandibulae reponendum labri*, ut velit depressorem labri inferioris: ad quod etiam attentos nos facit Celeberrimus Winslow, Expl. q. Est autem hic musculus proprie Depressor anguli oris, sive, ut vulgo dicunt, communis labii utriusque.

S Dubito valde an sit *Cowperianus Depressor labri superioris & alarum nasi constrictor*, ut diligentissimo Santorino placuit, qui scribit, *Tab. XLI. Fig. 1. fibras ab superioris labri medio, sub iis, quae orbis in modum, utrumque labium circumeunt, versus nasi septum, seu interiora narium sic produci, ut non alium velle ostendere videantur, quam labri superioris depressorem, & alarum nasi constrictorem. Id tamen in hujusce musculi delineatione desiderari, quod, sicut à nimia Cowperianae figurae, seu fibrarum amplitudine scite declinavit Eustachius: ita in contractiorem lacertum, atque unum duntaxat, contra, atque ipse observare consueverit, nimio coegerit. Obs. anat. Cap. I. §. 18. Clarissimus Winslow appellat le petit Muscle de la sous-Cloison des Narines, Explic. Tab. CC. Fig. 1. y. Boerhaavius sic: ex ante-*

anteriori parte maxillae superioris ad medium basios nasi ortus, in medium labium superius dispersus, Instit. §. 62.

T *Caninum* quem vulgo dicunt, cum quo pro Canino indicatum video, non esse, sed Levatorem labii superioris, satis, opinor, apparet ex eo, quod ad Orbicularem palpebrarum usque pertinet, eumque subit; cum Caninum illum ipse Eustachius in Fig. 3., in qua est cui E inscripti, multo breviorē exhibeat. Et si hunc muscolum, cui T in hac prima Figura inscripti, quaeras in dextra parte hujus faciei, non alium, puto, in ea invenias, cui magis respondeat, quam Levatori labii superioris.

FIG. III.

F Confer Tab. anat. nov. Muscul. Tab. I. t in capite, cum Tab. II. F in capite, & cum Tab. III. Im in capite.

FIG. IV.

b Num tendineus temporalis processus, ut Amplissimo Lancisio visum?

FIG. V.

c *Maxillarem internam* dicit Boerhaavius in Institut. §. 65. Esse autem quam sublingualē appellant, praeterquam quod mecum consentiat Praestantissimus Anatomicus Winslowus, Explic. k, ipsa docet sedes. Posita enim est contra linguam, ut sublingualis, cum submaxillaris ponatur infra Mylohyoideum, hoc in latere remotum, ad ostendenda quae supra eum sunt, inter quae sublingualis est.

f. f Haec, & G Fig. 8., potius ligamenta referunt, quam Stylohyoideos alteros: in undecima autem cui K inscripti, id magis musculo simile.

n sinistr. Ex ipsa hac Figura manifestum est, *sternohyoideum* non esse, ut Praestantissimus Lancisius existimavit. Nam & è latiori principio se insigniter angustat, contra quam Sternohyoideus m, quem recte, ut tot alia, interpretatus est: & cum extremo Hyothyreoidei ad cartilaginē thyreoideam concurrit, contra quam idem Sternohyoideus m, qui ad os hyoides pertinet: & plane similis est musculo cui in dextro latere n n inscripti, qui subjacet Sternohyoideo m, & qui omnino est Sternothyreoideus. Confer Tab. an. nov. Musc. Tab. III. π in collo.

q Non ab re fuerit huc transcribere, quae Morgagnus, Anatomicus eximius & consideratus, ad hanc appendicis hujus figuram, simulque ad illam, quam Figura 8. exhibet, annotavit, etiamsi legi apud eum possint in Epistolis, quas cum Valsalvae scriptis evulgavit, opere praecclaro, quo me, qua fuit humanitate, donavit. In Epistola igitur IX. 34. cum de appendice glandulae thyreoideae dixisset, pergit sic: *Deinde cum illam iterum, tertiumque vidissem; suspicari coepi, num peculiaris esset musculus quo glandula nonnihil versus os hyoides cieretur, aut ad ejus motus ageretur, ut eo potissimum tempore suum in aeris, cibiye fistulam humorem immitteret. Quid Eustachio id visum esset, qui tanto ante animadverterat; cum ejus Tabulae adhuc laterent, tunc ne cogitare quidem poteram. Ex quo autem illae è tenebris tandem erutae sunt; ut ipsi notum fuisse, vidi, ita si certus quidam lineolarum ductus quali in delineandis musculis uti solemus, non chalcographi arbitrio, sed potius ut*

in geminis ejusdem rei Iconismis (Tab. cit. (XLI). Fig. 5. n. 52. 15. & Fig. 8. n. 52. 41.) pariter servatus, constanti Auctoris judicio esset tribuendus; haud multum à veri similitudine absuturum credidi qui aliquid ejusmodi Eustachium, censeret, quale tum nobis in mentem venerat, existimasse & colore, & forma inductum tenuis & plani quasi musculi, magis magisque quo magis adscendit, in caudam, ut vocabant, gracilescens. Sed me ipsa glandulae substantia in illud corpusculum producta eo manifestius, quo interiorius, secundo, utriusque continuatio, & structura patebat, ut glandulae Appendicem & crederem, & appellarem, permovit. Tamen cui bono ista Appendix facta, & alte adeo producta esset, cogitanti cum quae de musculi usu conjeceram, huc translata, minus satisfacerent; magis placebat suspicari, intra ipsam forte quem frustra alibi quaesiveram, hujus glandulae ductum latere. &c.

FIG. VI. & VII.

Perfimiles esse Figurae II. nisi quod in illis iidem musculi alio in situ observandi proponantur, Lancisius. Non situ autem discrepant, sed rebus ipsis, quia aliorum sunt animalium, ut Figurae ipsae ostendunt.

FIG. VIII.

C Vide annot. ad Y.Y Fig. 13.

G Hoc certe, in quod numeri 44. 41. quibus apud Lancisium *stylopharyngeus sinister* designatus, incidunt, potius ligamentum refert, à processu styloformi ad hyoides pertinens. Musculus autem, cui F inscripsi, Stylopharyngeus magis similis. Confirmare potest Stylopharyngeus I Fig. 11. ad cujus similitudinem à processu styloformi incipit procedere: quamvis, ut duae hae figurae similes sint inter se positu, illi tamen musculi in progressu aliquantum diversi in iis sint. Fortasse Lancisius hunc ipsum, cui F in hac 8. inscripsi, voluit, ut Clarissimo etiam Winslowo visum, Explic. i.

K. L. M. N Hic apud Lancisium in numeris his, 45. 35. & 46. 36. & 45. 37. & 45. 38. videri potest erratum esse. Nam 45. 35. qui *geniohyoideum rectum*, quem simpliciter Geniohyoideum dicimus, designent, incidunt non in musculum aliquem, sed ante musculos quoscunque in maxillam. Sequentes quidem in tres ab hac parte primos musculos incidunt, nempe 46. 36. qui *basioglossum* designent, in primum N, qui est Mylohyoideus. Post, 45. 37. qui *geniohyoideum obliquum*, quem Mylohyoideum dicimus, designent, incidunt in secundum ab hac parte musculum M, qui est Geniohyoideus. Rursus, 45. 38. qui *basioglossum* designent, incidunt in tertium ab hac parte musculum L, qui est Genioglossus. At qui sequitur hoc ordine quartus ab hac parte musculus K, numeris nullis in Explicatione designatus est. Jam vero si uno gradu in numeris illis erratum est, & singulis quidem latitudinem designantibus addatur unus, neque primi 45. 35, ut nunc, incident ante musculos, neque postremus musculus K erit in Explicatione omissus, sed erunt omnes hi musculi N. M. L. K indicati. Cum enim 45. 35. qui *geniohyoideum rectum*, hoc est, à nobis simpliciter Geniohyoideum dictum, designent, incendant in locum ante musculos; si reponantur 45. 36. (aut potius 46. 36.) designabitur, in quem incidunt, muscu-

musculus N, qui est Mylohyoideus. Porro cum 46. 36., qui *basioglossum* designent, incidant in musculum N, qui est Mylohyoideus; si reponantur 46. 37., designabitur, in quem incidunt, musculus M, qui est Geniohyoideus. Et cum 45. 37., qui *geniohyoideum obliquum*, quem Mylohyoideum appellamus, designent, incidant in musculum M, qui est Geniohyoideus; si reponantur 45. 38., designabitur, in quem incidunt, musculus L, qui est Genioglossus. Cum denique 45. 38., qui *basioglossum* designent, incidant in musculum L, qui est Genioglossus; si reponantur 45. 39., designabitur, in quem incidunt, Basioglossus K. Quod si igitur ita ut dictum est emendes, unus ex his quatuor Basioglossus recte explicatus erit: si non emendes, omnino nullus. Etenim N *basioglossum* esse 46. 36. ut in textu; aut, ex emendatione, *geniohyoideum rectum*, quem simpliciter Geniohyoideum dicimus, 45. 36. aut potius 46. 36., quemadmodum Clarissimus quoque Winslow existimavit Lancisium velle, Explic. Tab. CC. Fig. 8. o: eorum plane neutrum Anatome concedere potest. Nequit pariter, M *geniohyoideum obliquum* esse, hoc est, Mylohyoideum 45. 37., ut in textu: aut Basioglossum 46. 37., ex emendatione, sicuti etiam Lancisium velle, à Cl. Winslow existimatum est, Explic. 1. Et qui hos duos, N & M, comparabit cum a & b Fig. 5. fortasse non ita plane obscurum esse animadvertet, quod sint iidem, hoc est, quod M hujus sit b illius, & N hujus sit illius a, sive, quod idem est, M hujus sit Geniohyoideus, N autem Mylohyoideus. Neque porro concedere Anatome potest, L *basioglossum* esse 45. 38., ut in textu: aut Mylohyoideum, quem dicit *geniohyoideum obliquum*, 45. 38. ex emendatione, sicuti Winslowus quoque Lancisium intellexit, Explic. n, addens, melius dici Genioglossum. Nam Basioglossus omnino est K: confer Tab. an. nov. Musc. Tab. X. Fig. 2. Mylohyoideus autem ab hoc sinistro latere non exhibitus; qui exhibitus si esset, neque Basioglossi, neque Styloglossi extrema apparere, ut nunc, possent, ut quae integeret. Superest musculus K, in textu intactus, ex emendatione autem, pro 45. 38. reponendo 45. 39., recte *basioglossus* dictus. Post haec, si mea Figura 2. Tab. X. Tab. an. nov. Musc. fidelis est, poterit illa haec Eustachii illustrari, etiamsi positu discrepet. Est enim perspicuum, Eustachianae musculum K, esse illius Basioglossum: L esse ejusdem Genioglossum: M Geniohyoideum: ne dicam de proximis illis, Styloglossio, Ceratoglossio, osse hyoide, maxilla.

M Hic, nisi fallor, Geniohyoideum potius refert, quam, quem Clarissimis Viris referre visus, Genioglossum; quia fibrae ejus à maxilla recta ad os hyoides procedunt, ut fibrae procedunt Geniohyoidei; non autem tanquam radiata forma, & ad illum quidem locum, ubi linguae sedes est, ut procedunt Genioglossi fibrae. Et Geniohyoideum esse, colligi etiam potest ex comparatione Fig. 11., in qua musculus, cui B inscripsi, est Genioglossus sinister idem, cui L inscripsi in hac Fig. 8.: apparet autem etiam, cui A in illa inscripsi, Genioglossus, ni fallor, dexter, eo quod remotus est Geniohyoideus ille, cui M in hac inscripsi octava.

N Assentiri pariter nequeo suspicantibus hanc esse portionem Basioglossi; quia is oritur à basi hyoidis juxta cornu, adeoque hoc positu hyoidis, dexter (dexter enim esset) cerni ab hac parte nequit. Quibus vero ille, cui M inscripsi, Genioglossus visus est, iis hic, de quo dicimus, Ba-

fioglossus videri potuit, ut qui Genioglossus illi extrinsecus adiaceat, ut in sinistro latere Basioglossus K, Genioglossus L. At si is, cui M inscripsi, Geniohyoideus est, ut apparere puto ex iis quae in duabus proxime superioribus annotationibus dixi; obscurum esse nequit, hunc de quo quaeritur, cui N inscripsi, potius quam Basioglossum, Mylohyoideum esse, ut qui Geniohyoideo extrinsecus adiectus sit, quod convenire in Mylohyoideum potest, in Basioglossum non potest.

T Vide annot. ad q Fig. 5.

Vide praeterea quae Clarissimus Morgagnus de hac Figura, & de 11. & de 4. & 6. Tab. XLII. solerter tradit in Ep. an. XI. 15.

FIG. XI.

A B Nullam invenio musculi cui A inscripsi, cum Geniohyoideo aliquo, de qua meminerunt Viri peritissimi, similitudinem, quia Geniohyoidei fibrae à maxilla recta ad os hyoides procedunt; hujus autem musculi A fibrae à maxilla tanquam radiorum instar in eum procedunt locum, ubi lingua posita, quemadmodum Genioglossi fibrae procedunt. Et cum eadem ratio sit fibrarum musculi proximi cui B inscripsi, ex hoc solo satis apparere potest, eum quoque Genioglossum esse. Ex quo simul satis perspicuum est, *basioglossos* non esse, contra quam in Lancisii Explicatione indicatum videmus. Et Basioglossus sinister est truncatus ille cui D inscripsi, idem cui K Fig. 8.: dexter autem non apparet in hac Figura. Mirum tamen, quod cum alii quam Genioglossi esse nequeant, à principio tanto intervallo inter se disjuncti sint. Et sinister quidem convenit cum sinistro, qui Fig. 8. exhibitus, L: dextri autem principium à sinistri principio longius quam par esse videtur distat.

C Si esset *ceratoglossus sinister*, ut esse tradit Lancisius, ipsius principium non jaceret post principium Constrictoris pharyngis medii L, sed ante illud, ut recte exhibitum est Fig. 8. ubi Ceratoglossus ille I jacet ante principium Constrictoris illius Q. Confer etiam Tab. an. nov. Musc. Tab. X. Fig. 2. Ceratoglossus autem in hac 11. Eustachii est truncatus ille cui E inscripsi, illi respondens, cui I Fig. 8.

F-β *Ligamentum musculi Stylo-Glossi* appellat Clarissimus Winslow, Explic. k: quod in Figura sic apparet, tanquam si Eustachius voluerit, esse principium alterum Styloglossi.

K Recte quidem Lancisius *stylohyoideum*, at non verus tamen est, hoc est, proprie sic dictus, & is qui semper adest: is enim extremo suo decurrit ante Ceratoglossum & Basioglossum, ut in Fig. 5. i ante e. Sed potius est Stylohyoideus alter, qui frequenter adest, extremoque suo decurrit post Ceratoglossum, hic remotum, ut cujus extremum truncatum E supra apparet.

L Num hujus pars inferior est *Syndesmopharyngeus* aliquis? ut placere video. Apparet in Figura à cornu, ni fallor, hyoïdis oriri, ideoque Ceratopharyngei nomen ipsi quoque conveniret, si quis à parte superiore separare eum fortasse velit, & nomen à parte à qua oritur, imponere.

P Esse commune extremum Stylopharyngei & Palatopharyngei, colligere possumus ex Fig. 6. Tab. XLII. ubi Stylopharyngeum O, & Palatopharyngeum M in commune illud extremum Q, & P, conjunctos exhibet. At-

que

que extremum illud in hac 11. Fig. Tabulae hujus XLI. videtur inferiori parti cornu ossis hyoidis una lineola adnexum quasi esse, tanquam si in transitu ab eo oriretur: quod an voluerit Eustachius, & anne potius sculpturae vitium sit, dubitari fortasse posset; cum plures ejus lineolas videamus desinere antequam Constrictorem pharyngis medium attingant, tanquam si ultra sub eo non pergerent procedere.

FIG. XII.

Anne illud quod mox supra F apparet, potius est spatium inter cartilagineam cricoideam & thyreoideam, quam *parvus* quidam *musculus singularis*, ut Anatomico eximio potuit videri? Certe figura similis est spatio illi in Fig. 11. mox supra T existenti, nisi quod ibi juxta Cricothyreoideum finistrum S, ob eum ipsum appositum, aliquantum discrepet.

G-γ *Parvum musculum peculiarem* appellat Celeberrimus Winslow, in Explicatione hujus Figurae.

FIG. XIII.

Θ Vide annot. ad F.F Tab. XLII. Fig. 4. in fine.

Π. Σ Σ Postquam Eustachii locum, quo hos musculos ipse tam clare explicat, recte hic attulit Lancisius, subjicit haec: *cum iidem* (musculi) *non semper eandem habeant utrinque insertionem; idcirco Auctor hoc loco demonstrat in dextero occipitis latere inferiorem* (Σ-δ), *in sinistro vero superiorem* (Π-α). Quae quomodo intelligenda sint, disputare, nihil atinet. Utcunque autem velis, hoc certum, in sinistro latere ostendi quod duo sint, alter Π, quae illa *portio* est, quam *in os occipitis inferi* Eustachius scribit, quamque Rectum internum capitis majorem nunc dicimus: alter Σ, qui mododicto majorem partem subjectus, dicitur hodie Longus colli. In dextro autem latere, remoto Recto, nudum exhiberi Longum Σ.

Υ. Υ Exeunt quoque nervi octavi paris cerebri, ipso etiam indicante Eustachio, in loco, quem adscripsi ad Λ. Λ. Et praeterea cum iis spinales recurrentes dicti, quos octavo pari accensuit.

AD TABULAM XLII.

FIG. I.

Q In cartilagine cricoidea, juxta musculum Cricoarytaenoideum posticum N, Clarissimus Winslow annotat *parvam superficiem articulare lateralem sinistram, cum qua articuletur apophysis inferior cartilaginis thyreoideae*. Explic. Fig. huj. n. Eamque in Figura 8. deesse, monet in ejus Explicatione, c.

R De hoc, quod *portionem oesophagi* dicit Lancisius, jam Winslowus annotavit, *potius videri portionem membranaceam asperae arteriae*. Explic. Tab. DD. Fig. 1. m.

FIG. IV.

A Cum Clarus Anatomicus, cujus prudentiam ut laudavimus alias, ita hic quoque laudandam ducimus, tametsi linguam hoc esse dicat, moveat tamen suspicionem exhibitae fortasse *palati ossei supernae faciei*, & rudior praeterea haec figura suspensos tenere plerosque possit, non committendum mihi fuit, ut cur linguam potius dixerim, reticerem. Dixi, primum ex luminis & umbrarum ratione: est enim haec pars ad utrumque latus suum convexa, cum superna palati ossei facies concava sit; si modo non fallor, cum per eam intelligo illam, quae ad narium fundum pertinet. Convexam hic in Figura esse faciem apparet, quoniam lumen in eam incidit à primo latere Tabulae, eoque pars quae isti lateri proxima est, ut in convexa facie, multum luminis habet, altera umbrae; contra quam esse deberet, si concava esset facies. Deinde, sinus qui per mediam longitudinem hujus partis decurrit, respondet sinui linguae Fig. 5.: si autem esset superna facies palati ossei, ibi aut eminentis illius suturae, quae in fundo narium est, aut septi quod ab ea surgit, aliquam saltem, quamvis rudem, notam videretur omissurus non fuisse, praesertim cum si palatum osseum esset, nudum esset, quia palati mollis margo tanquam abscissus exhibetur CC, certe non tanquam continuatus per illam, de qua quaestio est, faciem. Et si vel maxime tectum esset membranis suis, tamen, cum septi narium exhibitum nihil esset, ad locum & sedem ejus videretur tanquam rescissarum membranarum vestientium margines fuisse aliquo modo indicaturus, cum in Figura facies haec tota, licet sinum per mediam longitudinem exhibeat, sibi tamen ipsi continuata appareat. Et umbra illa major, quae mox ante marginem palati mollis est, indicare videtur, magis distare ab eo hoc, quod linguam dico, atque adeo linguam potius esse, quam palatum.

D.D Lancisium, qui *styloglossos abscissos* esse hos tradit, jam emendavit Praestantissimus Winslow, in Explic. Fig. huj. t. t, dicens *Perystaphylinos externos*: de quo vide etiam annotationem quae sequitur ad F.F in fine. Emendavit quoque Eruditissimus Morgagnus, Epist. anat. V. 21., qui appellat eos dato à Valsalva nomine *Musculorum Tubarum Novorum*, qui sunt illi ipsi, quos in Historia Musculorum Circumflexos palati mollis appellavi. Scrupulum omnem eximere potest Tab. XLI. Fig. 13. in qua sinistrum ex iis invenimus, Θ, omnino eundem, & hac ex nota certius ibi cognoscendum, quod tendine se suo circum hamulum processus pterygoidei flectit.

F.F Hic si in Lancisii Explicatione pro 36. 16. reponas 39. 16., quibus Morgagnum quoque uti video in Epist. anat. X. 4., hos F.F *cephalopharyngaeum* esse voluit, quemadmodum etiam Clarissimus Winslow eum intellexit, Expl. g. g. Voluisse; id satis etiam apparet ex eo, quod iidem sunt cum illis, quos simul in Figura 6. designat numeris his, 38. 44. Ad quem Eustachii locum magis illustrandum, nequeo quin primum afferam, quae Vir eximius Morgagnus prolixè, & pro sua consuetudine eleganter tradidit in mododicta Epist. anat. X. 4. *Expansionem*, (*Salpingostaphylinorum* puta) *ante me*, inquit, *exhibere potuisset Eustachius Tab. XLII Fig. VI. (n. 39. 44.), nisi hos musculos cum in hac Figura, tum in respondente huic IV. (n. 39. 16.), qua de causa nescio, sic inversos pinxisset, ut ab origine ad finem, non descen-*

descendere, ut oportebat, sed ascendere videantur. Quae me res; ut verum tibi confitear; vereri interdum cogit, ne in hac forte interpretatione decipiar, praesertim cum Viri confirmant Celeberrimi, non Salpingostaphylinos, sed Cephalopharyngaeos musculos ibi esse delineatos. Attamen ut in his, aliisque ad pharyngem attinentibus Eustachianis Iconibus interpretandis, non sine jucunditate animadverto, me plerumque eadem quae illi, sensisse; ita est nonnunquam ubi invito fatear, mihi aut sententiam aliam, aut aliquam saltem dubitationem & fuisse, & esse, velut hic. Quaero enim primum, num verisimile esse possit, Salpingostaphylinum musculum Eustachium ignoravisse, aut cum haberet cognitum, nusquam in tot delineationibus quae ad pharyngem, faucesve spectant, exhibuisse? Certe qui auditoriam Tubam, tot jam saecula delitescentem, suis accuratissimis pervestigationibus retexerit, ejusque non osseam partem inter duos faucium seu gulae musculos, à paucis ad suum usque tempus bene cognitos, --- procedere scripserit (de Audit. Organ.), illi non possis incognitum musculum existimare neque minimum, & Tubae eidem secundum longitudinem appositum: aut cum satis nossset, cumque huic proximum Novum Tubae musculum vel quinque pinxisset (Tab. 41. Fig. 13. & Tab. 42. Fig. 4. & 6.), nunquam hunc alterum delineasse. Atqui, nisi ubi nos suspicamur, ibi pictum agnoscas; nusquam pictum esse, fatendum est. Viris quidem Celeberrimis videtur Tab. XLI. Fig. 13. ubi ipsi litterulam e inscripserunt (n. 69. 41.), ibi musculum ostendi Salpingostaphylinum. Sed praeterquam quod num eodem nomine eundem quem nos, intelligant musculum, incertum est, & continuo se revocant, subjicientes, ostendi potius Pteryosalpingoidaeum; certe si eum locum in archetypa Eustachii Tabula attentius inspiciamus, & cum sinistro, qui nudus omnino pingitur, internae Pterygoidis alae extremo processu comparemus; planum fiet, circum processum dexterum pingi tendinem se se introrsum reflectentem musculi videlicet Tubae Novi, quemadmodum, de hoc alias (Epist. VII. n. 21.) ad te scribentes, confirmavimus; ut non alium quam hunc, esse illum qui proximus ad posteriora appingitur, musculus, & rei ipsius natura doceat, & Figurae commonstrent de quibus paulo ante dicebamus, IV. & VI. Tab. XLII. eundem musculum cum eadem tendinis inflexione, quater exhibentes, ut qui in his vocant, adscripta littera t Pteryostaphylinum externum, in illa quoque haud alio nomine vocare, & quod consequitur, haud alium quam nos, musculum designare ibi debuisse videantur. Igitur ne Salpingostaphylinum ab Eustachio nusquam pictum esse, dicamus; reliquum erit, ut in Figuris illis IV. & VI. sub littera g (n. 39. 16. & 39. 44.) delineari, existimemus, praesertim cum in utraque sejunctus ostendatur à pharyngis facie posteriore, quod ut Cephalopharyngaeo, quemadmodum nunc accipiunt, minime; sic maxime convenit Salpingostaphylini. Vide enim in IV. sub ipso inferiore limbo (n. 40. 16.) ejus de quo hic quaeritur, musculi, quid lineolae illae obliquae, brevesque significant. Non crassitudinem certe istius musculi (etsi id Scalptor fortasse credidit, qui eas in sinistra praesertim Iconis parte vel extra pharyngis latus produxit) nam eadem crassitudo in eodem musculo cur ad eundem modum in Fig. VI. non appareret? Credam potius, id Eustachium jussisse, ut à posteriore pharyngis facie eum sejunctum esse musculum, sive id Parmusculorum, intelligeremus, neque ad illam faciem, sed ad exos palatum, in quo & pinxit, attinere. Nam si minime in hoc pingere, sed huic dumtaxat à se impositum indicare voluisset; non umbrae deerant, quibus in

Fig. VI. secundum artis leges adjunctis, evidenter posset significare. Quod sicui tamen placeat, Cephalopharyngaeos ibi esse delineatos; iis minus placere id posse, crederem, quibus Pharyngis Fornix, rugaeque hujus Fornicis in eodem Iconismo ad num. 43. 45. videntur proponi; id est infra gurgulionem, quem praeclare delineatum animadverto ad num. 42. 45. Nam supra hunc Salpingostaphylinos quidem constat à natura ipsa positos esse; Cephalopharyngaeos autem non modo supra pharyngis Fornicem, sed tanto superius monstrari, non est verisimile. Ut enim illum Fornicem Eustachius simul cum annexa posteriore pharyngis facie tam depressisset, quam satis esset, ut à tergo insipientibus gurgulio appareret; una tamen hos quoque depressisset musculos qui Fornice ipso sunt altiores. Sed mihi; si id forte quaeris; non ibi Fornix repraesentari, verum detractis altioribus ac posterioribus ex iis musculis qui pharyngem complectuntur, pars hujus internae tunicae concidentis, eoque rugosae videtur ostendi. Caeterum etsi propositam ostensi Salpingostaphylini Paris interpretationem in medio relinquo; non est tamen reticendum, me in ea consentientem invenisse Valsalvam, ut qui in altera adnotavit scheda, eosdem quos dixi musculos pro Salpingostaphylinis, non pro Cephalopharyngeis ab Eustachio esse delineatos. Quod cum annotavit, illud animadvertere simul potuit, non teretes illos, sed in trianguli modum per molle palatum se se explicantes haud multo aliter quam ipse indicaveram, à tanto Anatomico fuisse exhibitos, si modo trianguli vertex non sursum, sed deorsum versus spectaret. Haecenus Morgagnus. Quem vides dubitanter quidem scribere, sed ita tamen, ut gravia argumenta afferat, cur Salpingostaphylini videri debeant, & haud difficulter cernas, inclinare ad credendum, quod non sint alii. Pro iis etiam habuit Santorinus, in Observ. an. Cap. VII. 15. Et ego & antea habui in Historia Musculorum, Lib. III. Cap. 60. in qua appellavi Levatores palati molles: & nunc etiam eos ipsos esse indicavi in Explicatione. Quo magis mearum partium hic esse video, ut supradictum scrupulum, si possim, eximam. Nempe quo minus Salpingostaphylinos illos esse musculos haud cunctanter dicamus, obstare hoc videtur, quod ab origine ad finem non descendere, sed ascendere videantur, ut recte est à Viro Celeberrimo animadversum. Et fortasse hoc ipsum, quod communis eorum mucro in Figura sursum, & tanquam ad caput erectus sit, adduxit Clarissimos Viros ad existimandum, esse Cephalopharyngaeum. Atque idem illud suspensum me olim tenuit, cum non alios quidem quam Salpingostaphylinos illos esse, & tamen, quoniam si essent, descendere deberent, errasse Eustachium, aut quod potius erat suspicandum, male me eum intelligere, censendum esse videretur. Postea autem, cum iterum ac saepius examinarem Figuras, & cum cadaveribus conferrem, animadverto, pharyngem quidem rectam hic exhiberi, palatum autem molle una cum musculis ad ipsum pertinentibus, hoc est, Salpingostaphylinis illis, & Musculis Tubarum Novis, quos Circumflexos palati molles in Historia Musculorum appellavi, exhiberi erecta à parte priore, depressa à posteriore. Ut si quis caput ante oculos habeat cum pharyngis parte posteriore & palato molli musculisque huc pertinentibus, & pharyngem quidem positu recto consideret, caput autem, unaque cum eo palatum molle ac musculos illos, occipitio in posteriora depresso, facie sursum versus directa: & in totum illo positu capitis, collique, qualis est in Fig. 13. Tab. XLI. Tali enim positu capitis qui à posteriore parte adspiciet,

spiciet, *Salpingostaphylinos* illos non descendere, sed, ut Eustachius exhibet, adscendere videbit. Eoque eos situ una cum palato molli exhibuisse Eustachium, hinc etiam intelligimus, quod, cum manifestum sit *Musculos Tubarum Novos*, pariter atque *Salpingostaphylinos*, positu capitis recto, à basi cranii non adscendere, sed descendere, quoad tendinem circum hamulum processus pterygoidei inflectant; in hac tamen 4. Figura, & in 6. musculi, quibus D. D. inscripti, (quos *Musculos Tubarum Novos* esse, extra omne dubium est) adscendant, & ad illum quidem modum, ad quem dexter eorum in Tab. XLI. Fig. 13. Θ, hoc est, capite ut in illa Figura posito, facie sursum versus directa, occipitio deorsum; hac differentia, ut in Fig. 13. Tab. XLI. exhibeatur à parte quae illo positu capitis prior est, in his autem Tabulae XLII. 4. & 6. exhibeantur à posteriori. Hoc etiam confirmat lingua quam puto, sive, si velis, de quo aliquando suspicatum aliquid se esse Clarissimus Morgagnus tradit in Epist. anat. XI. 15., *palati ossei superna facies*. Ejus enim sive linguae, sive palati ossei, positus est ita pariter erectus, ut palati mollis positum esse dixi. Quae si quidem vera sunt, una tamen alterave difficultas in Figuris superest, quarta nempe & sexta Tabulae hujus XLII. Prima haec: Stylopharyngeorum principium (G-α Fig. 4. & O-α Fig. 6.) altiore in loco in Figuris positum est, quam principium tum *Salpingostaphylinorum* (F. F), tum *Musculorum Tubarum Novorum* (D. D): cum tamen deberet inferiore. Oriuntur enim Stylopharyngei à radicibus processuum styloformium, quibus Q. Q. inscripti in Fig. 13. Tab. XLI: *Salpingostaphylini* autem ab ossibus petrosi, ibi ubi definit pars ossea tubae Eustachianae, hoc est, juxta loca quibus K eadem in Figura inscripti: & mox juxta eos oriuntur *Musculi Tubarum Novi* (Θ-αα in Fig. ead.). Quae si aut in Figura illa, aut in capite etiam ipso, eodem modo posito, considerabis, manifestum erit, infimam inter eas esse Stylopharyngeorum originem, contra quam in Fig. 4. & 6. Tab. XLII. exhibitum esse videmus. Altera difficultas est, quod in Figuris illis 4. & 6. Tab. XLII. *Salpingostaphylinorum* principium etiam pone Stylopharyngeos collocatum esse videatur, cum tamen revera Stylopharyngei magis distent inter se à principio, quam distant prima principia *Salpingostaphylinorum*, quippe qui, ut dixi, oriuntur è locis K. K. Fig. 13. Tab. XLI. cum Stylopharyngei à radicibus processuum styloformium Q. Q. Fig. eadem. Sive autem Eustachius ad illa non ita attenderit, & ut aliquando in mentem venit suspicari, superiorem figurae partem, ex lingua, palato molli, Circumflexis, & Levatoribus constantem, ad sequentia minus recte accommodaverit: sive aliud aliquid subsit, dubium esse non potest, quin in Tab. XLII. Fig. 4. G. G, & in 6. O. O sint Stylopharyngei, in 4. & 6. B sit palatum molle, in iisdem D. E. D. E sint *Musculi Tubarum Novi*, & ita quidem positi, ut in Fig. 13. Tab. XLI. Θ: & cum eo positu capitis, etiam *Salpingostaphylini* adscendant, apparet, ni fallor, quominus illos, de quibus hic quaeritur, hoc est, quibus F. F. in Fig. 4. & 6. Tab. XLII. inscripti, *Salpingostaphylinos* illos esse credamus, non obstare hoc, quod adscendant in Figuris illis.

At vero, quod pro certo dixi, musculos, quibus D. E. D. E in Fig. 4. & 6. Tab. XLII. inscripti, eosdem esse cum illo cui Θ in Fig. 13. Tab. XLI., & utrobique esse quos *Musculos Tubarum Novos* Valsalva appellat; ei videri potest gravis obstare Anatomicus Winslowus, ut qui in Tab. XLII. appellet

Perystaphylinos externos, Expl. t. t; in XLI. autem *Salpingo-Staphylinum*, aut potius *Ptery-Salpingoideum*, Expl. e. Hoc autem, quidquid est, explicuit ipse in egregio illo opere, Expositione anatomica constructionis corporis humani. In qua, ut rem paullo altius repetam, in Tractatu de Capite, primum §. 498. pura, eaque laudabili, qua solet, simplicitate, describit musculum *Spheno-Salpingo-Staphylinum*, qui altero extremo ex parte adnexus sit lateri *Sphenoïdali* portionis osseae *Tubae Eustachii*, ex parte portioni molli finitimae *Tubae ejusdem*. Inde procedat *Alam internam* versus (apparet enim pro externe reponendum esse interne) *Apophysis Pterygoïdeae*, ubi una portio istius Musculi se adnectat *Alae illi*; altera portio descendat usque ad extremum *Alae*, inflectat se circum rostellum sive hamulum ejusdem *Alae*, tanquam circum rotulam, & postea se adnectat *Valvulae Palati* circa *Uvulam*. Deinde paragrapho sequenti dicit, se duas illas portiones habere pro duobus Musculis distinctis, quorum unus videatur non nisi dilatandae *Tubae* inservire, scilicet portio illa quae sit adnexa *Apophysi Pterygoïdeae*, & quae posset appellari *Pterygo-Salpingoïdeus*. Alteram portionem esse verum *Spheno-Staphylinum*, & posse etiam habita ratione adhaesionis cujusdam ad *Tubam*, appellari *Spheno-Salpingo-Staphylinum*, aut *Salpingo-Staphylinum externum*. Eum illum esse, quem communiter appellant *Peristaphylinum externum*. Ex qua descriptione primum manifeste apparet, quod in §. 498. *Spheno-Salpingo-Staphylini* nomen tribuat in genere illi, quem vulgo *Pterygostaphylinum externum* vocant, atque adeo quem *Valsalva Musculum Tubae Novum*: cum vero animadverterit, eum in duas illas portiones abire, habeat illas pro duobus distinctis musculis, quorum alter posset appellari *Pterygo-Salpingoïdeus*, alter proprio sibi magis nomine *Spheno-Salpingo-Staphylini*, qui sit is qui communiter appelletur *Peristaphylinus externus*. Apparet deinde ex eadem descriptione, musculum, quem dicit communiter appellari *Peristaphylinum externum*, non alium esse, quam quem vulgo *Pterygostaphylinum externum* Scriptores vocant, atque adeo quem *Valsalva Musculum Tubae Novum*. Ex quo intelligitur, quod in Explicatione Tab. XLII. Fig. 4. & 6. t, per *Perystaphylinum* illum externum designet quem *Valsalva Musculum Tubae Novum* appellavit. Deinde cum tradat in §. 499. illum, quem communiter appellant *Peristaphylinum externum*, hoc est, ut modo dixi, *Musculum Tubae Novum*, posse etiam appellari *Salpingo-Staphylinum externum*; ex eo rursus intelligitur, quod cum in Explicatione Tab. XLI. Fig. 13. eum, cui e inscripsit, *Salpingo-Staphylinum* esse dicit, eundem illum, quem in Tab. XLII. *Peristaphylinum externum* vocat, atque adeo eundem utrobique *Musculum Tubae Novum* designet. Neque obstat, puto, quod in Explicatione Tab. XLI. simpliciter appellet *Salpingo-Staphylinum*, in Expositione autem, §. illo 499. *Salpingo-Staphylinum externum*. Nam externum appellat in Expositione, ut distinguat ibi ab interno, quando scilicet mox, §. 501., *Salpingo-Staphylini interni* nomen dat illi, quem caeterum appellat *Petro-Salpingo-Staphylinum*. In Explicatione autem Tab. XLI. vocat simpliciter *Salpingo-Staphylinum*, fortasse non ita attentus; quod tamen difficultatem parere non potest: quoniam enim eundem in Explicatione Tab. XLII. vocat *Perystaphylinum externum*, in Expositione autem *Peristaphylinum* illum externum tradit appellari etiam posse *Salpingo-Staphylinum externum*, manifestum est, quod in Explicatione Tab. XLI. etiam externum illum velit, quamvis simpliciter vocet *Salpingo-Staphylinum*. Cum igitur *Perystaphylinus externus*

ternus Explic. Tab. XLII. Fig. 4. & 6. t, & *Salpingo-Staphylinus* Explic. Tab. XLI. Fig. 13. e, sint unus idemque Pterygostaphylinus externus, quem *Musculum Tubae Novum* Valsalva appellat; perspicuum est, in nomine tantum differentiam esse in Explicatione illa, non in re; & quod consequitur, non obstare mihi differentiam illam, dicenti, eundem in utraque Tabula, locis designatis, *Musculum Tubae Novum* exhiberi. Quid autem causae sit, cur in Explicatione Tab. XLI., postquam *Salpingo-Staphylinum* esse dixit, mox addiderit, aut potius esse *Ptery-Salpingoideum*, restat expendendum. *Pterygo-Salpingoideus* quis sit, supra intelleximus ex Expositione: nempe esse *Spheno-Salpingo-Staphylini*, quem §. 498. descripsit, & quem illum in genere esse, quem Valsalva *Musculum Tubae Novum* vocat, supra apparuit; esse, inquam, illius *Spheno-Salpingo-Staphylini* portionem illam, quae *adnexa sit Apophysi Pterygoideae*, quam in Expositione *Pterygo-Salpingoideum*, in Explicatione autem, exigua illa quidem nominis differentia, *Ptery-Salpingoideum* appellat. Illum igitur potius esse dicit: quod sic potius videtur intelligendum, ut velit, illum in Figura esse locum illius *Ptery-Salpingoidei*, quam sic, ut velit, illum ipsum revera exstare in ea, quoniam in ea nulla musculi pars adnexa apparet processui pterygoideo, quin potius ultra eum totus ad hamulum procedere conspicitur. Haec tamen omnia, quantumvis vera esse putem, iudicio viventis adhuc Clarissimi amicissimique Winslowi, suorum scriptorum interpretis optimi, lubens subjicio.

I Hic ille est, quem à latere exhibuit Tab. XLI. Fig. 11. L, ubi exhibuit à cornu ossis hyoidis orientem.

K Hic mendum aliquod in Explicationem Clarissimi Winslowi irrepsisse, ut facile sit, non dubito, & pro *Hyo-Crico-Pharyngeo* voluisse *Thyro-Crico-Pharyngeum*: quod tametsi per se satis appareat, monendum tamen duxi, ne quem fortasse moretur.

L Esse portionem communis extremi Stylopharyngei & Palatopharyngei, declarat idem illud extremum Q Figurae 6., commune Stylopharyngeo O cum Palatopharyngeo M.

FIG. V.

H Confer Morgagn. Ep. ad Lanc. & Santorin. Obs. an. VI. 16. & Winslowi Expl. Tab. DD. Fig. 5. c.

Numeri 46. 34. sub quibus *sinistrum* ex lateribus ossis hyoidis ligamentum apparere indicat Lancisius, incidunt in basem ossis hyoidis, D. Fortasse designare voluit lineolas, quae sunt mox supra principium sinistri cornu hyoidis, quas Clar. Winslowus vocat *ligamentum Hyo-Epiglotticum sinistrum*, Explic. d. Ego in medio relinquere hanc rem malui, quia non satis perspicua apparuit.

FIG. VI.

A Huc quoque pertinet quod annotavi ad A Fig. 4.

DE. DE Huc, quod ad D. D Fig. 4.

F. F Huc, quod ad F. F Fig. 4.

K De hac parte aliquid memoratum in annotatione ad F. F Fig. 4.

L Hunc esse Salpingopharyngeum, quem in Historia Musculorum Lib. III.

Cap. 57. descripsi, ut olim, scribens Historiam illam, existimavi, & in ea indicavi, cum in Lib. III. Cap. 57. & 58. tum in Lib. II. Cap. 3. & 11.: ita mihi nunc quoque videtur. Indicavi eadem in Historia, quod sit ipse etiam *Salpingo-pharyngaeus* Santorini, Obs. an. Cap. VII. 4. Atque adeo ut ante eum à Drakio, in Anthropol. Lib. I. Cap. 9., musculus illum *carneis illis fibris*, quae oriantur à *radice cartilaginis excavatae pro meatu à palato ad aurem*, descriptum esse, adducto ibi Drakii illo loco, significavi; ita ab Eustachio hoc in loco exhibitum esse indicavi. Neque, ut aliter sentirem, haec satis me movebant, quae egregius Santorinus tradit, *Pharyngis musculorum paris, quod, habita utriusque extremi ratione, Salpingo-pharyngaeum dicat, --- Eustachium, --- qui Tubae primum notitiam in Anatomen invexerit, --- non modo descriptionem, verum ne indicium quidem dedisse.* Ex figura autem *Salpingopharyngei*, quam nunc dedi in Tabulis meis Anatomicis Musculorum Hominis, Tab. X. Fig. 13. judicari poterit, ane ei & Santorini descriptio satis conveniat, & Eustachii figura, quanquam huic non in totum similis est, & partim differt obliquitate, & eo praesertim, quod ad illum *Palatopharyngei* marginem, qui per posteriorem eandemque exteriorem interioris membranae pharyngis partem decurrens, parem sui respicit, se, ut in Eustachii Figura, non adjungit; sed ad illam partem ejus, quae intra pharyngis lateralem partem eminens, ibi membranam ejus mododictam quodammodo attollit. Ignoramus autem an Eustachius eum pro separato musculo habuerit, an potius pro parte *Palatopharyngei*. Ego sane, quia perexilis est, & cum *Palatopharyngeo* conjunctus, dubitavi cum Historiam Musculorum scripsi, deberemne ut separatum à *Palatopharyngeo* proponere, qui & alios pharyngis musculos in tam multos dividendos non esse, paullo ante, Cap. 54. docuerim, & ab aliis divisos conjunxerim: cumque potius tamen separandus esse videretur, idcirco ejus Historiae, Cap. 57. subjunxi haec: *Erunt fortasse, quibus videbitur Palatopharyngeo fuisse adjungendus: nos autem separavimus ab eo, quod ipse diu separatus est; & ne ejus accessione Palatopharyngeus intelligeretur difficilior: nihil caeterum quoque moraturus, si quis potius adjungere ei velit.* A quibus video Clarissimum Morgagnum non abhorreere; quippe qui in Epist. an. X. 18. scribit, *Salpingopharyngaeum* (hoc scilicet Eustachii, de quo quaeritur, *fascie*) *designari, --- si attendas ea quae de Salpingopharyngaeo scribens* (Epist. XI. n. 44.), *ex Drakio producturus sit, fortasse* (Eustachio) *non omnino indignum videri posse.* In Epistola autem illa XI. ex Drakii Anthropologiae Lib. I. Cap. 9. affert haec: „*Est in superficie interna faucium* „*alter ordo carnearum fibrarum, qui priorem ad acutum angulum decus-* „*sat. Is nascitur non solum ex lateribus Uvulae, sed pariter ex radice* „*cartilaginis pro Meatu à palato ad aurem* (h. e. *Eustachiana Tuba*) *ex-* „*cavatae, & oblique ad suam in glandulosa Pharyngis membrana inser-* „*tionem descendit.* „ Et addit deinde Morgagnus: *quando tamen, quod mihi nondum, id saepius, ut video, aliis accidit, ut fibras & tot, & tam confertas, & ita dispositas invenirent, ut ex ipsis mallerent peculiarem mus-* „*culum facere; ego quoque in quibus cadaveribus sic apparebunt, in iis pro* „*musculo libenter agnoscam, nemini tamen propterea obstans, ne arbitrio usus* „*à Valsalva oblato* (vid. Ep. X. n. 6.), *Drakium, aut alium po-* „*tius sequatur, cui forte placeat tenuiores pharyngis musculos ad paucos ma-* „*joresque contrahere.* Caeterum fieri posset, ut cuipiam Eustachius videretur

tur tale quid, quale Santorinus de musculi Stylopharyngei divisione tradit, exhibere voluisse. *Lato cum carneo tendineo exortu, ab Styloidis radice proficisci*, Santorinus in Obs. an. Cap. VII. 7. scribit, & *post tres circiter latos digitos, demissum ad Pharyngis lateralem angulum bifariam dirimi*; quarum partium altera tenuior & superior sit, altera major. Earumque major videri posset apud Eustachium esse musculus O, tenuior autem L. Qua in sententia fuisse Viros illos exercitatissimos, qui Eustachii musculum, cui L inscripti, *parvum esse* indicant *Stylo-Pharyngeum Santorini*, quispiam fortasse suspicetur, & eo quidem magis, quod Lancisio, musculum, cui O inscripti, *Stylopharyngeum esse* dicenti, tacite videantur assentiri. Ejusmodi autem interpretationem assensu nostro comprobare facilius possemus, nisi haud mediocre illud intervallum inter musculum L atque O interjectum apud Eustachium videremus, tanta interposita Palatopharyngei M latitudine: cum tamen inveniamus *tenuiorem* illam Stylopharyngei partem, de qua meminit Santorinus, partem *majorem* toto decursu proxime comitari. Vide Tab. an. nov. Musc. Tab. X. Fig. 11.

M Sane quum ab omnibus, à quibus recessi, invitatus recessi, tum ab illis praecipue, qui vivi, ac spirantes, rem Anatomicam mirifice ornant, suoque merito in oculis omnium sunt, & in summo apud me honore. Maximae tamen hoc mihi voluptati est, quod, quandoquidem omnibus in rebus facere cum his nequivi, non nisi de paucis, aliter atque illi existimarunt, sentire coactus fuerim. A quibus, atque etiam ab aliis quibuscunque, si de iis, quae excidere mihi pariter potuerunt, monebor, & publicae & meae etiam utilitatis causa vehementer gaudebo, gratiasque iis & habebo & agam. Inter ea autem, de quibus facere non possum, ut idem sentiam, illud denique esse video, quod hunc, cui M inscripti, *Petro-Pharyngeum esse* Viri Optimi existimaverint, qui aliquid causae procul dubio habuerunt, cur existimaverint. Mihi autem Anatome ostendere visa est, quod sit ille, quem Palatopharyngeum nominavi in Historia Musculorum: eoque, ut olim in Historia illa indicavi Palatopharyngeum esse, ita nunc etiam non possum quin idem affirmem. Confer Cl. Morgagni Ep. an. X. 18.

FIG. IX.

A priori parte inter cartilaginem thyreoideam & cricoideam videri alicui posset indicatum esse ligamentum, quo colligatae inter se.

AD TABULAM XLIII.

FIG. I.

F In suis Picturis oscitanter praetermittunt contextum illum elegantissimum, quem in Hominibus, non autem in Simiis spuriarum costarum cartilagine invicem efficiunt, quemque Galenus nobis innuit, quando spuriarum costarum cartilagine invicem, & cum Septo transverso connasci docuit. Verba sunt Eustachii in Examine Ossium. Quem contextum, qualem invenire solitus fuerim, expressi in Tab. anat. nov. Tab. Scelet. I.

N. N Cerni connexiones claviculae cum superiore, ac laterali sinu sterni, & cum superiore scapulae processu, utrobique media cartilagine, Lancisius tradit.

dit. Utrum autem cerni ipsas etiam cartilagine voluerit, nec ne voluerit, non ita perspicuum est: in Figura autem non apparent.

57. dextr. Numeri 85. 23., quibus os *naviculare* designatum Lancisii in Explicatione, incidunt in cuneiforme magnum, 57. pedis dextri, at juxta naviculare tamen, ut aberrare numeros censeretur possit.

Iisdem illis numeris, 85. 23., quos modo dixi in cuneiforme magnum incidere, *cuboides* in eadem Explicatione designatum: cum cuboides in hoc dextro pede sit, cui 60. inscripti.

FIG. II.

a. l Hic videtur permutatio facta fuisse numerorum in Lancisii Explicatione: nam numeri hi, 72. 13., quibus *processus mastoideus* designatus, incidunt in *meatum auditorium* a: hi vero, 72. 16., quibus designatus *meatus auditorius*, incidunt in *processum mastoideum* l.

k Quia extremus hic mucro à squama, quae processui styloformi affidet, totus distinctus apparet, is potius ad processum styloformem pertinere visus, quam eminentia, quam Lancisius numeris 69. 13. *principium processus styloidis* esse designat, utpote quae ex parte quidem distincta est, non autem ad radicem suam, non ut est styloformis: nisi minus curiosus hic Eustachius fuerit. Utrumvis autem verum sit, non magnopere contendo, praesertim cum inter secundarias Figurae partes haec habenda esse videatur.

FIG. III.

De hac Figura egregie Clarissimus Morgagnus Epist. anat. XII. 29.

b ed Circa hunc locum invenio tympani & labyrinthi partes, ubi *porositates ossis petrosi* in Lancisii Explicatione designatae numeris 72. 50.

AD TABULAM XLIV.

FIG. I.

Γ &c. Huc quoque locus pertinet Eustachii, qui adscriptus ad φ Fig. 1. Tab. XLIII.

FIG. II.

Lancisius primum tradiderat, hac in Figura *serpentinum, ac spiralem labyrinthi ductum apparere*; deinde autem in Emendationibus Explicationi suae Tabularum Eustachii adjectis, *aquaeductum demonstrari* asseruit. Atque hoc visum quoque fuerat Celeberrimo Morgagno, traditumque ab eo in Epist. anat. 1. 93. Qui etiam refert in Epist. anat. XII. §. 28. id deinde se ex Valsalvae schedis, & Lancisii emendationibus animadvertisse, jam utrique horum placuisse. Postea autem, cum Cassebohmius in Tract. de Aure humana Tr. V. §. 213. monuisset, non aquaeductum exhiberi, sed tres canales semicirculares; singulosque indicasset in Explicatione Figurae 7. Tabulae suae IV.; Morgagnus illud non agnovit modo candidè, ut decet summos Viros, veritatisque amatores; sed pleniore etiam explicatione confirmavit, in mododicta Epist. anat. XII.: quod quamvis ad

ad institutum harum annotationum pertineat, eo tamen libentius commemoro, quod in magna laude ponendum est.

FIG. III.

f Hi numeri, 74. 49., incidunt in introitum canalis communis nervorum acusticorum. *Canalis* autem *semicircularis major*, qui in Lancisii Explicatione iis designatus, is est, cui c inscripti.

g Hi numeri, 75. 49., quibus *canalis semicircularis minor* in Lancisii Explicatione designatus, incidunt in sinulum, qui in junioribus pertinet usque ad canalem semicircularem superiorem eundemque minorem, ulteriusque sub eo; ut exhibui in Iconibus ossium foetus humani, Tab. III. Fig. 19. t. *Canalis* autem *semicircularis minor*, est omnino d cui inscripti.

Praeterea inter k & k, Clarissimus Morgagnus, Epist. an. XII. 28., os indicat, quo *Diverticulum venae Jugularis Internae operitur*.

AD TABULAM XLV.

FIG. I.

z & c. Locus ex Ossium Examine adscriptus ad ϕ Fig. 1. Tab. XLIII. huc quoque pertinet.

10. 11. & c. Quod Amplissimus Lancisius dicit *luculenter apparere* (si modo in Figura apparere vult) *per cartilaginem fieri costarum, praesertim vero sinistri lateris, cum spina articulationem*, hoc non invenio apparere in Figura.

25. Apparet in Figura, *alteram claviculae extremitatem cum superiore scapulae processu adnecti*, quod tradit Lancisius: non apparet autem, *per cartilaginem adnecti*.

FIG. II.

g Vide Icones meas ossium Foetus, Tab. III. Fig. 19. f. g.

n Lancisius *principium processus styloformis*. Est autem squama, quae affidet ipsi. An fortasse accensuit eam styloformi?

AD TABULAM XLVI.

FIG. III.

i Per hoc foramen penetrantem una cum vena, quam occipitalem vocant, arteriam vidi, à carotidis externae ramo.

FIG. V.

f Alter, cui ipsi littera f inscripta, est inferior idemque major: alter, superior idemque minor.

FIG. IX.

g. g Horum foraminum alterum multo majus est altero. Habeo calvarias, quibus haec figura convenit, quam iis juvantibus & docentibus interpretatus sum.

FIG. X.

Circa g apparet idem illud foramen, quod in Fig. 3. indicavi, i.

FIG. XIII.

Dubium quaenam *foraminula* Lancisius hic velit, per quae nonnulli aërem illabi usque ad cerebrum asseverent.

b Videtur haec lamella illa esse, quae ad septum narium pertinet.

FIG. XIV.

n In hac parte paries subrectus, quem jam indicavi in Fig. 12. l.

o. u. o. u Confer Iconum ossium Foetus humani Tab. IV. Fig. 20. c. A: c. A.

v. w An Lancisius, cum *foramina*, per quae admittantur sanguinea vasa, designat numeris his, 71. 23., voluit dextrum ex iis, quibus w adscripsi? Et an, cum designat pariter numeris 71. 24., voluit illud, cui v in sinistro latere inscripsi? Istud certe in Figura foramen, illud est, per quod tertius ramus nervi quinti paris nervorum cerebri exit. Latet fortasse in numeris vitium.

FIG. XV.

In utraque Vesalii editione Oporiniana, loco hic memorato, exstat *anterior*, pro quo reponendum *posterior*, ut emendavimus in editione Leidenfi.

FIG. XVI.

b Fortasse una cum lamina media ossis cribriformis etiam vomer exhibitus. Hic Lancisius de *septo medio nasi*, *styliformem figuram*, ab aliis ossibus, & cartilaginibus liberatum, *aemulari*. Hanc autem figuram habet hic ex *perspectivae*, ut vocant, ratione.

AD TABULAM XLVII.

FIG. I.

k Pars quoque illius partis, quae ad fundum foraminis oculi pertinet.

FIG. II.

Os unguis esse dico, non quia forma illud plane suadeat, sed quia in hac Figurarum serie vix aliud esse posse videatur; & fortasse rudius adumbratum sit.

FIG. IX.

f In hoc ligamentum incidunt numeri 15. 8., quibus *dentem* designat Lancisius, & paullo quidem supra quam in eum incidunt, ut illum tamen ipsum designare voluisse, credibile sit.

FIG. XVII.

Velis dextram scapulam hominis, praesertim junioris, in manum sumere, eamque à priori parte spectare, sic ut in sinum, quem articulo capitis ossis

offis humeri natura paravit, fere recta inspicias, eo positu, qui Figuræ huic maxime respondet; tumque conferre cum ea hanc Figuram 17.: in-
venies omnino, scapulam talem illo positu expressam Figura hacce esse.
Quod vero Egregium Lancisium movit ut de *alicujus bruti scapula* cogi-
taret, est forte rudior expressio dorsi scapulae a, & maxime fortasse dorsi
partis illius, quæ supra spinam est, c.

FIG. XIX.

Lancisius tradit *uno ossium ordine integratum sternum cerni*. Ad hoc autem
attendisse videtur, quod maximam partem ex uno ordine constat.

FIG. XX.

i Huc pertinere posse putavi locum Eustachii, quem adscripsi in Explicatio-
ne, cartilaginem mucronatam *frequenter mediam perforari*; quanquam non
ignoro, in Figura foramen partim esse in cartilagine ipsa, partim etiam
in osse, cui continuata est.

FIG. XXII.

De hac costa Lancisius, *confractam forte ostendi*. Integra autem est, quantum
ex figura intelligo.

FIG. XXIII.

c Ni fallor, tuberculum illud est, quod dixi.

FIG. XXV.

m Confer efg Fig. 33.

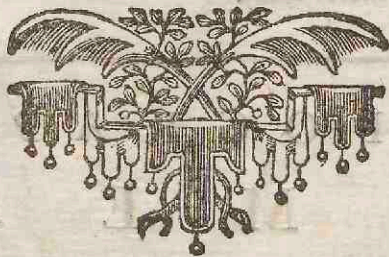
FIG. XXIX.

c Sinus, per quos à cubito tendines ad manum procedunt, vide plenius in
Tab. anat. Sceleti novis, Tab. II.

FIG. XXX. & XXXI.

In his ulnae Figuris indicari etiam potuisset spina acuta, in quam ea parte
desinunt, qua radium, quaque hic se mutuo, respiciunt.

F I N I S.

E M E N D A N D A.

Pag. 29. *lin. ult. pro A dextra, B sinistra, reponendum, A sinistra, B dextra.*
 55. -- 10. -- o *rep. r.*
 66. -- 2. -- Sinus *rep. Spatiolum.*
 7. -- quarti *rep. tertii.*
 93. -- 18. -- z *rep. Z.*
 98. -- 17. -- sinistrae *rep. dextrae.*
 103. -- 30. } - Profundum *rep. Sublimem.*
 107. -- 2. }
 113. -- 7. } - Ulnarem internum *rep. Profundum.*
 116. -- 9. }
 135. -- 32. -- processu acuto *rep. tubere.*
 180. -- 24. -- medius *rep. inferior.*
 181. -- 8. -- petroso *rep. multiformi.*
 194. -- 23. -- sinistra *rep. dextra.*
 257. -- 42. -- externi *rep. externos.*

A D D E N D U M.

80. -- 31. *post truncatus addendum, & in exteriora inversus.*

EMENDANDA IN TABULIS LINEARIBUS.

Tab. XXXII. *in Stylohyoideo dextro, pro g reponenda s.*
 XLI. Fig. 13. *pro C.C repone c.c. Et pro c.c. repone C.C.*

B I B L I O P E G O.

Tab. I. II. colloca è regione paginae 1. Explicationis.

III. IV. - - - - - 7.

V. VI. - - - - - 13.

VII. VIII. - - - - - 17.

Sequentes è regione suae quamque linearis pone, ac sic unamquamque cum sua lineari col-
 loca ante Explicationem, quae ad eam pertinet.

Linearium geminarum No. 1. colloca ante No. 2. positu eodem.

A A N D E N B O E K B I N D E R.

Tab. I. II. moet gesteld werden tegen over pag. 1. van de Explicatie.

III. IV. - - - - - 7.

V. VI. - - - - - 13.

VII. VIII. - - - - - 17.

De volgende moeten ieder met haare geletterde omtrekplaat geplaatst werden voor de Expli-
 catie, die tot haar behoord; in diervoegen, dat de omtrekplaat tegen over derzelver
 opgemaakte kome.

Van de dubbelde omtrekplaten moet No. 1. voor No. 2. geplaatst, en op dezelve wyze
 als No. 2. gesteld werden.

Apud Joannem & Hermannum Verbeek prostant

Bernardi Siegfried Albini Historia Musculorum Hominis. Leidae Bat. 1734. 4o.

----- Icones Ossium Foetus Humani. Accedit Osteogeniae brevis Hi-
 storia. Leid. Bat. 1737. 4o.

----- Tabulae anatomicae novae Sceleti & Musculorum Hominis. Leid.
 Bat. 1739. & seqq. forma Atlant. maj.

è T Y P O G R A P H I A

D A M M E A N A.

P R I V I L E G I E.

De STAATEN van HOLLAND ende WESTVRIESLAND doen te weeten, Alsof Ons te kennen is gegeven by Johan Arnold Langerak en Jan en Hermanus Verbeck, Burgers en Boekverkoopers te Leiden, hoe sy Supplⁿ met groote kosten beeftig waren te Drukken seker Boek geintituleerd: *Bernardi Siegfried Albini Anatom. & Chirurg. in Academ. Batava Professoris Explicatio Tabularum Anatomicarum Bartholomaei Eustachii, in Folio*, en dewyl de Supplⁿ bedugt waren, dat eenige baatsoekende menschen het sy binnen of buiten 's Lands, haar dit Werk in 't geheel of ten deele mogten komen na te drukken, waar door sy Supplⁿ van alle hunne kosten souden versteeken syn, so keerden sy Supplⁿ sig tot Ons, ootmoedelyk verzoekende Ons Octroy en Privilegie om het voornoemde Werk voor den tyd van vyftien agter een volgende jaaren, met seclusie van alle anderen, alleen hier te Lande te mogen drukken, uitgeeven en verkoopen, in sodanige Taalen en Formaat als de Supplⁿ voor haar interest best oirbaar souden vinden, met expres verbod waar by aan allen ende een iegelyken buiten haar Supplⁿ, of die haar regt of actie namaals mogten verkrygen, door Ons verboden word het voorsz. Werk in eenigerhande Taal te drukken, na te drukken, te doen na drukken, uit te geeven, te verhandelen of te verkoopen, in 't groot nog klein, in 't geheel nog ten deele, nog onder pretext van vermeerdering, verbetering, verandering van naam, valsche teekens, of hoedanig ook genaamd souden worden, of in eenigerhande Taal of Formaat buiten deesen Lande gedrukt wordende, deselve niet te mogen inbrengen, te verhandelen of te verkoopen, telkens op de verbeurte van alle de nagedrukte, ingebragte, uitgegeevne, verhandelde of verkogte Exemplaren, mitsgaders daar en boven een boete so als Wy gewoon waren tegen de Contravenieurs te stellen, so dikwils en meenigmaal sy daar aan schuldig souden bevonden worden: SOO IS 'T dat Wy de saake en het verzoek voorsz. overgemerkt hebbende, en geneegen weefende ter bede van de Supplⁿ, uit Onse regte weetenschap, souvereine Magt ende Auctoriteit, deselve Supplⁿ geconsenteerd, geaccordeerd en geöctroyeerd hebben, consenteeren, accordeeren en octroyeeren hen by deese, dat sy gedurende den tyd van vyftien eerst agter een volgende Jaaren, het voorsz. Boek genaamd *Bernardi Siegfried Albini Anatom. & Chirurg. in Academ. Batava Professoris Explicatio Tabularum Anatomicarum Bartholomaei Eustachii, in Folio*, indiervoegen als sulks by de Supplⁿ is versogt en hier vooren uitgedrukt staat, binnen den voorsz. Onsen Lande alleen sullen mogen drukken, doen drukken, uitgeeven ende verkopen, verbiedende daar om alle ende eenen iegelyken het selve Boek in 't geheel of ten deele te drukken, naar te drukken, te doen naar drukken, te verhandelen of te verkoopen, ofte elders naagedrukt, binnen denselven Onsen Lande te brengen, uit te geeven of te verhandelen en verkoopen, op verbeurte van alle de naagedrukte, ingebragte, verhandelde ofte verkogte Exemplaren, ende een boete van Drie Duysend Guldens daar en boven te verbeuren, te Appliceeren een derde part voor den Officier die de calange doen sal, een derde part voor den Armen der Plaats daar het casus voorvallen sal, ende het resteerende derde part voor de Supplⁿ, en dit t'elkens so meenigmaal als deselve sullen worden agterhaald; Alles in dien verstande dat Wy de Supplⁿ met desen Onsen Octroye alleen willende gratificeeren tot verhoeding van hunne schaade, door het nadrukken van het voorsz. Boek, daar door in geenigen deele verstaan den inhoud van dien te auctoriseeren ofte te advoneeren, en veel min het selve onder Onse protectie en bescherminge eenig meerder credit, aansien ofte reputatie te geeven, nemaar de Supplⁿ in cas daar inne iets onbehoorlyks soude influenceeren, alle het selve tot hunnen laste sullen gehouden weesen te verantwoorden, tot dien einde wel expresselyk begerende, dat by aldien sy desen Onsen Octroye voor het selve Boek sullen stellen, daar van geene geabrevieerde ofte gecontraheerde mentie sullen mogen maaken, nemaar gehouden weesen, het selve Octroy in 't geheel en sonder eenige omiffie daar voor te drukken, ofte te doen drukken, en dat sy gehouden sullen syn een Exemplaar van het voorsz. Boek, op groot papier, gebonden en wel geconditioneerd te brengen in de Bibliotheecq van Onze Universiteit te Leyden, binnen den tyd van ses weken, na dat sy Supplⁿ het selve Boek sullen hebben beginnen uit te geeven, op een boete van ses honderd guldens na expiratie der voorsz. ses weken, by de Supplⁿ te verbeuren, ten behoeve van de Nederduitsche Armen van de Plaats alwaar de Supplⁿ wonen, en voorts op poene van metter daad versteeken te syn van het effect van desen Octroye; dat ook de Supplⁿ schoon by het ingaan van dit Octroy een Exemplaar geleverd hebbende aen de voorsz. Onse Bibliotheecq, by so verre sy Supplⁿ gedurende den tyd van dit Octroy het selve Boek soude willen herdrukken, met eenige veranderingen, correctien of anders hoe genaamd, of ook in een ander formaat, gehouden sullen syn

wederom een ander Exemplaar van het selve Boek, geconditioneerd als vooren, te brengen in de voorz. Bibliotheecq, binnen den selven tyd en op de boeten en poenaliteit als voorz.; en ten einde de Supplⁿ desen Onsen Consente en Octroye mogen genieten als naar behooren, Lasten Wy alle ende eenen iegelyken dien het aangaan mag, dat sy de Supplⁿ van den inhoud van deesen, doen, laten en gedoogen, rustelyk, vreedelyk en volkomentlyk genieten en gebruiken, cesserende alle belet ter contrarie. Gegeeven in den Haage, onder Onsen Grooten Zegele hier aan doen hangen: op den agt en twintigste Augusti in 't Jaar Onses Heeren en Saligmaakers een duifend seven honderd drie en veertig.

J. H. V. WASSENAER. vt.

Ter Ordonnantie van de Staaten.

WILLEM BUYS.

Aan de Supplⁿ syn nevens dit Octroy ter hand gesteld by Extraet Authenticq Haar Ed. Gr. Mog. Resolutien van den 28. Juny 1715. en 30. April 1728. ten einde om sig daar na te reguleeren.

WILLEM BUYS.

Handwritten signature or initials in the bottom right corner.

17099

